

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctiss. Primae Partis Opera Historica,
Quotquot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

VI. Catalogvs Scriptorum Ecclesiasticorum, ad Iohannem Dalbergium
Episcopu[m] Wormatiensem: cum additionibus nonnullorum.

urn:nbn:de:0128-1-17297

CATALOGVS
SCRIPTORVM ECCLE-
SIASTICORVM, SIVE ILLV-

STRIVM VIRORVM, CVM APPENDI-
ce eorum qui nostro etiam seculo doctissi-
mi claruere.

PER VENERABILEM VIRVM, DOMINVM
Iohannem Abbatem Spanhemensem, disertissime conscriptus.

IN HVIVS NOBILISSIMI OPERIS
laudem, D. Sebastiani Brant Epigramma.

Scriptores quicunq; velis nouisse probatos
Ecclesie, & quicquid quisq; decoris habet,
Abbatis docti legito hoc epitoma Iohannis
Ex Spanhem sua quem vita diserta probat.
Ordinis instaurat prisca hic ceu dogmata patrum,
Vtq; Benedicti iura sacra ille nouat.
Sic veterum curat scriptorum nomina sparsa
Comportare, vno colligere atq; libro.
Catalogum ponit, quo tempora supputat, & quid
Scripserit authorum tam veneranda cohors.
Vendicat à carie tot nomina digna virorum,
Sub pedibus temnit quos modo tempus edax.
Et mirum est potuisse vnum vt in ordine dignos.
Aut legere, aut tantos commemorasse viros.
Vt plane addubitem, si fors non legerit omnes,
Visa sit è cunctis pars sibi multa tamen.
Quo fit vt in numerum doctorum iure reponam
Hunc quoq; magnanimum, perspicuumq; virum.

VENE-

VENEGREG
DOMINI I
tis Spanhemens
HAN

tent dicata Ecclesiarum
bata secure valeant in p
fici fulminantur. Nemo q
rat. Tuo quiescit innoc
terum nobis sint incita
mus laudes, quatenus a
niolabilis perseveret. Et
men quod habes in dom
dua iure praeferuntur.
cis multo labore compor
ipsam laborem meum a
tus auctoritate & bene
tatio mihi succrenisset,
lenti, de quorum doctri
pater reuerendissime, i
ditione superas vniuer
sas morum conspicitur,
rum prater te vquam in
bi pater reuerendissime
quor ad aurum, testis a
mnis te virum vnde cur
tu nobis quod Plato nar
Publica fama qua non n
quam perspicax interpre
di, vt doctissimi viri
nus. Testantur hoc
pyrammata plura.
sic & Italici & Gallici
ictum opus de scrip

VENERABILIS ATQVE
EGREGII IN CHRISTO PATRIS,
DOMINI IOHANNIS A TRITTENHEM, ABBATIS
Spanhemensis, ad reuerendissimum in Christo patrem, dominum IO-
HANNEM DE DALBERG, Episcopum Wormacien-
sem Epistola.

Reuerendissimo in Christo patri & domino, domino Iohanni de Dal-
berg diuina prouidentia Wormacensi Episcopo: Frater Iohannes,
votatus abbas in Spanhem, ordinis sancti Benedicti modicum id
quod est. Consueuerunt olim veteres (reuerendissime pater) si quid
operis noui cudiissent, ut robur & firmitatem acciperet perpetuam, id
viris dicare praestantibus, quatenus amulorum lingua venenata lu-
mine maiestatis reuerberata, dentē prauī morsus nusquam valisset,
infigere. Nec eos fallebat opinio quae ex humilitate processit, cum do-
ctis semper praesulis amica sit in subditos laudibus attollenda be-
nignitas, quae bonorum studia remunerat, prauorum coerces. Hoc
nostri quoque vetustatis exemplum pro posse imitantes, opera quae scripti-
sunt dicata Ecclesiarum praelatis ac viris doctioribus solent submittere, ut eorum auctoritate compro-
bata, secure valeant in publicum prodire. In lucem enim sine timore prodeunt, quae testimonio ponti-
ficis fulcuntur. Nemo quippe ni stolidus facilem accusat, quod iudicio maiorum comprobari non igno-
rat. Tuto quiescit innocentia ouium, quam pastoris boni miseratio contuetur. Cum igitur exempla ve-
terum nobis sint incitamenta virtutum, dignum est ut eorum imitemur mores sacros, quorum cani-
mus laudes, quatenus dum nos ex illis atque ex nobis alii proficiunt ordo Ecclesiasticae hierarchiae in-
uolabilis perseueret. Et licet minor sim quam ut meis opusculis quempiam delectari confidam, id ta-
men quod habeo in domini gazophilacium humiliter offerre institui, in quo Crassi diuitiis aera duo vi-
dua iure praefertuntur. Cum itaque nuper ad instantiam amicorum librum de scriptoribus Ecclesiasti-
cis multo labore comportassem, quemadmodum res ipsa testatur, ne vestigiis veterum oberrare, hunc
ipsum laborem meum alicui viro doctissimo & Ecclesiastica dignitate praelato submittere decreui, cu-
tus auctoritate & beneuolentia dentes inuidorum sine morsu transiret. Cumque hinc multa cogi-
tatio mihi succrenisset, cui eandem lucubrationculam considerem gratiorem, se multi obtulere vacil-
lanti, de quorum doctrina & beneuolentia spes non modica promissa vigeat, inter quos tu mihi
pater reuerendissime, potior, eminentior, doctiorque occurristi, qui omnes doctrina vincis, & eru-
ditione superas vniuersos. In te nobilitas generis alti relucet, Episcopalis auctoritas eminet, hone-
stas morum conspicitur, bonarum artium omnimoda scientia collaudatur. Nam talem poterimus vi-
rum praeter te usquam inuenire, in quo haec omnia simul concurrant? Inter Alemannos neminem ti-
bi pater reuerendissime noui aequalem, in quo genus, dignitas & eruditio tanta refulgeant. Non lo-
quor ad aurem, testis asit omnipotens, nec blandus capto laudator, quemadmodum Germania o-
mnis te virum vndeque, peritissimum non ignorat. Te colunt docti, te nobiles ac principes observant,
tu nobis quod Plato narratur fuisse Antimacho, tuo comprobatus eloquio, doctus merito indicatur.
Publica fama quae non mentitur agnouimus, quam profunda scientia in sacris literis tibi abundet,
quam perspicax interpretatio iuris, quanta denique suauitas, dulcedo, leporque dicendi, ac peroran-
di, ut doctissimis viris, quorum in catalogo mentionem fecimus, te conferendum non dubite-
mus. Testantur hoc lucidissima orationes quas habuisse diceris, testantur Epistola, testantur E-
pigrammata plura. Siquidem clarissima nominis tui fama, non solum nostris Germanis,
sed & Italis & Gallis cum laude innotuit. Hinc subiit animum, ut tanto tibi pontifici sub-
iectum opus de scriptoribus Ecclesiasticis inferberem, diceremque tuo nomini, quatenus

Rithemij

Opera
istorica

sub umbra pontificalis culminis quiescerem securus. Sed dum intueor corusci luminis in te splendorem, reuerberor, retrahor, totusq. formidine tantæ maiestatis tuæ concutior, ne forte tibi patri sublimi atque doctissimo scientia, merito & dignitate prorsus inferior, inde displiceam, unde placere præsumebam. Scio enim occupationes tuas plurimas, & sacrata studia non ignoro, quibus molestus esse meis neniis non debueram. Sed animat me doctrina tua, quam benignitas & humanitas tua cunctis reddit amabilem, quippe quæ literas nullius abhorret, neminemque in dignum suo censes alloquio. Ad tuam celsitudinem igitur, quanquam infimus sim, accedo, tibi præsens opusculum humiliter submitto, te iudicem illius ac defensorem constituo. Suscipe quæso pater reuerendissime atque doctissime hanc nostram qualemcunque lucubrationem, examina, iudica & defende, eamque si dignam indicaueris, benigno favore prosequere. Et qui veterum scripta continua lectione reuoluas, eorum quoque, si quando vacat, catalogum digneris inspicere. Ego autem adhuc nulli præsens communicanti opusculum, donec agnoscam id tuæ auctoritatis testimonio comprobatum. Exspectant illud amici, impressores præstolantur, sed paternitatis tuæ sententiam omnibus censeo præferendam. Indulgeat mihi oro clementissima paternitas tua, quod auribus occupatis in arduis, ineptias meas præsumpserim referare, quia tanta mihi de tua humanitate, mansuetudine & benignitate fiducia est, ut de beniuola susceptione nostri catalogi, minime liceat dubitare. Et pro maximis computabo delictis, si te meis lucubrationibus agnouero delectari. Vale reuerendissime pater & me famulum tibi deditissimum cum destinato volumine habeto commendatum. Ex Spanhem, sexto Calend. Maii Anno Domini 1492.

REVE-

REVER
IOHANN
SPANHEMENSIS
patrem
reddem

ruis inter Ecclesiasticos
ergo respiciendo satisfecer
me fecisse mirari, nihil a
dem bonarum artium, p
neffum in sua facultate
curare Ecclesiam suis lu
dici posse arbitror, ubi se
qui tradiderit? Quis ne
destruit, argumenta, &
& tenetis fides fidem a
destruxerit, gentiles sup
philosophiam studendi
externa. De oratoribus
legum quippe qui bona q
tropas dulcedat, dissoluit
oratorum officium
boni oratoris laudes digne
miseri homines nostri temp
ducere possunt? Theologu
ones ad ea que sancta &
nostra magis appropinqu
nobis compendios demonst
busdam indiget & crue
quos, quando non possint esse
esse non posse, atque verac
dam aliosque immunes
rum ignorantiam redargue
narum artium cultores
merandis existimant tri
modicum conducere poss
scripsisse quæ me lateant
bentes, locum suscepimus
reiciendis existimamus? Ab
studia provocatos non rat
habet immo, nisi igne
factum ante mirabor.
prie. Anno domini 1492

REVERENDI PATRIS DOMINI IOHANNIS DE TRITTENHEM ABBATIS

SPANHEMENSIS, AD VENERANDVM DOCTISSIMVMQVE
virum, patrem ALBERTVM MORDERER, Epistolae responsivae, rationem
reddens, cur inter Ecclesiasticos scriptores multos secularium
litterarum professores posuerit.

Rater Iohannes de Trittenhem, abbas in Spanhem, ordinis sancti Benedicti fratri Alberto Morderer, ordinis minorum de observantia, amico salutem dicit. Mirari te dicis (Alberte amantissime) quod professores secularium litterarum qui nihil Ecclesiasticum sci sperant, inter viros illustres Ecclesiasticosque scriptores posuerim, cum harum rerum scriptores Hieronymus, Gennadius, Isidorus, Honorius, Segebertus, & reliqui doctissimi ceteros idcirco fecisse inveniuntur, indignum tradentes ut secularibus disciplinis intuent, qui nihil ad Ecclesiam universalem adificationem laboraverunt inter Ecclesiasticos scriptores locum fortiantur. Non miror quod miraris, mirantur & ceteri. Tibi ergo respondendo satisfecerim omnibus, qui eade opinione tenentur. Et primo quidem cur alii non fecerint quod me fecisse miraris, nihil ad me pertinet, ego vero quare fecerim quod illi non fecerunt breviter narrabo. Equidem bonarum artium, professores in fide catholica manentes, philosophos, oratores, atque poetas, qui utile honestum in sua facultate quicquam scriptitant, ego indignos catalogo illustrium virorum nequaquam censo, quos inuare Ecclesiam suis lucubrationibus non ignoro. Neque enim satis eruditum in divinis scripturis quemquam dici posse arbitror, ubi secularis litteraturae disciplinam ignoravit. Quo autem eam discit Theologus, si non sit qui tradiderit? Quis negat quantum Christianus & fidelis philosophus pro Ecclesia, qui gentiliū errores destruit, argumēta, & fallaces syllogismos aperit, dogmata infidelium confundit? Lege veterum historiarum, & inuenies gesta fidei asserere verbis. Quotiens orthodoxi philosophi calliditatem haereticorum disputando destruxerint, gentiles sperarint, schismaticos vicerint? Quid multis viris: Omnis Theologorum schola, a philosophia tam studendi semini exordium, adeo, ut theologus esse non possit, qui prius philosophus apud eos non extiterit. De oratoribus quid dicam, sine quorum magisterio instructissimum antiqui omnem censebat theologum quippe qui bona quae didicisset aliis persuadere non potnerit. Rhetor enim figuras scripturarum reserat, tropos dilucidat, dissolvit nodos, colores ostendit, dubia enucleat, umbras verborum efficit claras. Qui dum oratoris assumit officium, facile haereticorum allegationes destruit, atque convincit errores. Quis denique boni oratoris laudes digne persequi valeat, si quantum in persuadendo possit diligenter pensat? O utinam omnes theologos nostri temporis oratoriam colerent, quantum in Ecclesia Dei suis exhortationibus fructum producere possent? Theologus orator, animos auditorum suorum in potestate sua habere dicitur, ad cuius persuasiones ad ea quae sancta & iusta sunt, facile moventur. Sed neque poetas Christianos abiciamus, quos theoria nostra magis appropinquare non dubitamus, qui sub umbra rei gesta velisse, quid agendum fugiendumne sit nobis compendito demonstrant. Neque ignoramus quantam iniuriam hodie suscipiant poetae, theologi qui-busdam indigestis & crudis, qui omnes poetas una sententia damnant, mendaces eos asserentes atque turpilo-quos, quos non possint esse veraces & boni qui carmina veterum imitantur poetarum. Absit poetam bonum esse non posse, atque veracem, qui sanctos patres Augustinum, Hieronymum, Sedulium, Prudentium, Bedam aliosque innumerabiles in hac arte habuit praefores. Sed non est mei officii, neque huius temporis ho-rum ignam redarguere. Pro ergo claudam epistolam, ego philosophos, oratores, poetas, ceterarumque bo-narum artium cultores fideles & Christianos, qui aliquid utile scripserunt Ecclesiasticis scriptoribus, con-memorandos existimavi tripliciter. Prima, quod eorum opuscula ad scientiam sanctarum scripturarum, non modicum conducere posse arbitrans sum. Secunda, quod verisimile mihi videtur eos aliqua Ecclesiastica scripsisse quae me lateant. Tertia quod occasione sibi per nos data, intelligant, ut Ecclesiastica deinceps scri-bentes, locum susceptum condignis laboribus exornent. Tantos ergo viros Ecclesia catholica tam utiles, in ne-reiciendos existimas? Absit a nobis ut tam temerariam illis iniuriam irrogemus, qua nos credant emulationis studio provocatos non ratione pietatis. Denique nobis illud quod vulgo iactatur proverbium: Scientia non habet inimicum, nisi ignorantem. His itaque breviter tibi respondere volui, ut scires non causa factum, quod factum ante mirabar. Vale, nostri memor ad Deum in orationibus tuis. Ex Spanhem, quarto nonas A-prilis. Anno domini 1492.

Trittenhij

Opera
historica

Prologus Authoris.

MULTORVM instantia sæpe rogatus sum, vt librum quem de scriptoribus Ecclesiasticis olim inchoaueram, iam pro notitia librorum habenda, quandoque naçta opportunitate perficiam. Diu fateor distuli, ne si tam ardua inconsulte aggredi præsumerem, æmulorum odia ex leuitate mea prouocarem. Nunc autem quemadmodum ad petitionem amicorum doctorum accessit consilium, qui ad hanc subeundam prouinciam me rationibus suis animarunt, non potui diutius eorum petitionibus resistere, maxime cum hoc nostrum opusculum tantorum viro- rum patrocínio fulciatur. Cur enim odia detractorum metuerem, cum doctorum refugium mihi patere videam? Erunt, non dubito, qui laborem hunc nostrum dignum laudibus existiment, erunt etiam qui cum studio æmulationis vituperent. Quid enim? Ergo ne bonorum operum exercitia intermitteremus, ne odia æmulorum prouocemus? Absit. Malos quisque non imitatur offendit: qui autem inuidos offendere metuit, bonis iniuriam facit. Et quidem malis displicuisse laudabile est, qui nihil amare assolent, nisi eorum moribus comparetur. Iam nunc igitur amici importuni exactores suscipite librum de scriptoribus Ecclesiasticis compositum, quem sedulis precibus tanto cupiistis desiderio terminari. Feci quantum potui, & huic operi promptas vires impendi licet in multis affectu sit minor ipsa facultas. Ego enim ex cutientium more, ductu præcedentium patrum hanc syluam ingressus sum, & de illorum opusculis singula congrua meo proposito colligens, in hunc fasciculum comportauit. Multos etiam scriptores diutina inuestigatione repertos magnis sudoribus & expensis, catalogo nostro inserui. Non mireris optime lector si in librorum annotationibus ac titulis non semper mea tuæ concordet opinio. Quis in tam multimoda varietate librorum, singulorum opiniones enumeret, ne dicam concordet? Dabis ergo veniam si aliquando volumen aliter vel aliter inueneris prænotatum quam tua capit opinio. Non enim singulorum diuersitates mihi licuit ubiq; exprimere. Nam (vt iam dixi) vestigia patrum sequutus sum, & ubi dissonabant illi quod verius credidi complexus: Tu autem si aliud quod solidiori veritate constet inueneris, libenter tuæ cedam sententiæ. Placuit autem mihi nouo scribendi modo procedere, vt lector ipse notitiam librorum ex principiis facilius possit inuenire. Incipiens itaque ab apostolorum discipulis, vsq; ad vltimum annum Imperatoris Frederici tertii, domini videlicet millesimum quadringentesimum ac nonagesimum tertium, illustriū virorum deduxi catalogum, in quo non omnium, sed eorum duntaxat quos reperi nomina, dignitates, scripta, temporaq; signaui, apponensq; ex aduerso titulorum voluminum principia, inuisa autem spacio pertransiui. Quorundam tempora quibus claruerunt ad nutum reperire non potui, quos tamen vt visum mihi fuerat conuenienti loco collocaui. Et hunc in vtroque defectum scientis suppleat cognitio vt videlicet tempora singulorum computet, & transpositos ad loca sua reponat. Fateor me etiam plures præterisse consilio, quorum nec scripta inueniuntur facile, nec tempora. Noui quoque adhuc multos viros doctissimos viuentes, qui varia dicuntur edere opuscula, de quibus cum nō sit mihi certa cognitio, malo transire silentio, quam incerta cogitare. Et (vt Hieronymi verbis utar) si qui de viuentibus adhuc scriptitant, à me in hoc catalogo prætermisisti sunt, non mihi, sed sibi imputent, qui scripta sua celare maluerunt quam in lucem venire. Sed credo quod scriptis suis & ingenio contenti, mei silentii dispendia non curabunt. Nam & eorum quos reperi, non laudes volui depingere, sed libros. Hoc enim studium posceret voluminis prolixioris. Vade nunc igitur in urbem opus nostro labore completum, vade & amatoribus librorum thesaurum expende quem contines. Quid times? Quid trepidas? Quid moraris? Noli timere prodire in publicum, odia æmulorum ne metuas, tot sanctorum patrocínio suffultum. Eia liber exilis quidem ingenii, sed magnarum rerum ostensor. Quid est quod velut ignauus inutilisq; formidas? Egrederere confidenter, te laudabunt mille, dum vix vnus vituperat. Amor Dei quo scriptus es te cum auctore semper & ubiq; clemens precor excuset. *T. d. s.*

E O M.

COMM
REVER
PATR

desse scripsisse Episto
Ad Ecclesiam Corin
Ad Iacobum quoq; A
Præterea itinerariū vi
Item disputationis P
Hæc autem duo vici
Romana. Feruntur e
DIONYSIUS
lum Apostolum conu
pus ordinatus est; vir
sum Apostolorum, b
& Eleutherio diacon
eius locum ordinatio
De quibus apud latin
De celesti hierarchia
De Ecclesiastica hier
De diuinis nominib;
De mystica theologia
De symbolica theolo
Ad Caium
Ad Dorothium min
Ad Zosipatrem sacer
Ad Polycarpum
Ad Demophilum
Ad sanctum Iohanne
Ad Apolloniam
De obitu Pauli ad Ti
Hæc sunt quæ de scrip
apud Græcos remansi
sequentium patrum e
posuit Iohannes Scot
Lincolniensis, Albertus
est in promptu remini
sotis supradictis, sub c
nonagesimo. Sepultu
LVCIVS ANNE
trius Lucani poetæ, v
celebratum in catalog
Apostoli amicissimus
Hunc biennio ante q
cuius aliquando discip

COMMENDATISSIMI VIRI REVERENDIQUE IN CHRISTO

PATRIS, DN. IOHANNIS DE TRITHEMI
hem Abbatis Spanhemensis.

Liber de Ecclesiasticis scriptoribus.

LEMENS sanctæ Romanæ Ecclesiæ quartus à beato Petro (vt quibusdam placet) ordinatus Episcopus, natione Romanus, vir sanctus & Deo dilectus, morum quoque decore ornatus, cuius vita & passio in scripturis Ecclesiasticis habentur, sed in pontificatu nouem annis & decem diebus in exilium pro fide Christi relegatus animo constanti. Obiit anno Traiani Cæsaris tertio, domini autē centesimo tertio. Hic beatissimus martyr nonnullas fide & eruditione plenas fertur in persona Romanæ Ecclesiæ scripsisse Epistolas, De quibus extant præcipua.

Ad Ecclesiā Corinthiorum	Epistola vna.
Ad Iacobum quoq; Apostolum	Epistolæ duæ, <i>Clemens Iacobo Domino.</i>
Præterea itinerarij vitæ suæ	libri decem. <i>Cum in vrbe Roma.</i>
Item disputationis Petri	liber vnus.
- Hæc autem duo vltima volumina inter apocrypha computantur, vt patet 15. dist. Sancta Romana. Feruntur eius & aliæ epistolæ, sed apocryphæ.

DIONYSIVS Ariopagita Atheniensis, philosophus insignis, per beatum Paulum Apostolum conuersus ad fidem, primus (vt quibusdam placet) Atheniensis Episcopus ordinatus est, vir eximie sanctitatis & incomparabilis doctrinæ. Hunc post decessum Apostolorum, beatus Clemens Romanæ vrbs Episcopus cum Rustico presbytero & Eleutherio diacono ad prædicandum gentibus verbum Dei misit in Franciam, alio in eius locum ordinato Episcopo. Scripsit autem græco sermone multa præclara opuscula.

De quibus apud Latinos tantum inueni subiecta.	
De celesti hierarchia	lib. vnum. <i>Omne datum optimum &</i>
De Ecclesiastica hierarchia	lib. i. <i>Sacerdotii quidem nostri.</i>
De diuinis nominibus	lib. i. <i>Nunc iam vir Dei post.</i>
De mystica theologia	lib. i. <i>Trinitas super substant.</i>
De symbolica theologia	lib. i. <i>Sanctus quidem Timo.</i>
Ad Caium	Epistolas 4. <i>Tenebræ occultantur.</i>
Ad Dorotheum ministrum	epist. i. <i>Diuina caligo est in.</i>
Ad Zosipatrem sacerdotem	epi. i. <i>Non opineris hic victo.</i>
Ad Polycarpum	epi. i. <i>Ego quidem non sciri ad.</i>
Ad Demophilum	epi. i. <i>Hebræorum historia.</i>
Ad sanctum Iohannem Euangelistam	epi. i. <i>Saluto te sanctam animam.</i>
Ad Apolloniam philosophum	epi. i. <i>Apolloniano concre.</i>
De obitu Pauli ad Timo	epi. i. <i>Saluto te diuum disci.</i>

Hæc sunt quæ de scripturis beati Dionysii apud Latinos inuenio, si quid amplius edidit, apud Græcos remansit. VERVM cum prædicta opuscula magna obscuritate regerentur, sequentium patrum explanatione facta sunt lucida. Equibus prior illa transtulit & exposuit Iohannes Scotus nostri ordinis monachus: deinde Hugo sancti Victoris, Rupertus Lincolnensis, Albertus magnus, & Dionysius Carthusiensis, & alii multi quorum iam non est in promptu remiscencia. Passus autē est beatus Dionysius in agro Parisiaco vna cum sociis supradictis, sub dominico Imperatore. Anno Dn. 96. Indictione 9. Aetatis vero suæ nonagesimo. Sepultus est Parisiis in Ecclesia nomini suo consecrata, clarens miraculis.

LVCIVS Anneus Seneca Cordubensis Philosophus, Fotini Stoici discipulus, & patrus Lucani poetæ, vir vitæ continentissimæ fuit. Quem testimonio beati Hieronymi celebratum in catalogo Ecclesiasticorum scriptorum ideo posui, quoniam & Pauli Apostoli amicissimus extitit, & ad institutionem morales vitæ multa eleganter composuit. Hunc biennio ante quam Petrus & Paulus coronarentur, Nero Cæsar infaustus necauit, cuius aliquando discipulus indignissimus fuit. De cuius opusculis subiecta reperi.

Demo-

Trithemij

Opera
istorica

De morum institutione.	librum vnum,	<i>Omne peccatum actio est.</i>
De quatuor virtutibus.	lib. 1.	<i>Quatuor virtutum spe.</i>
De remediis fortunæ.	lib. 1.	<i>Lucet cunctorum postarum.</i>
Declamationum.	lib. 10.	<i>Exigitis rem magis 10.</i>
De clementia ad Neronem.	lib. 2.	<i>Scribere de clementia.</i>
De beneficiis ad Brutum.	lib. 7.	<i>Inter multos ac varios.</i>
De ira ad Nouatum.	lib. 3.	<i>Exegisti à me Noua.</i>
De prouidentia.	lib. 1.	<i>Quassisti à me Lucili.</i>
De beata vita ad Gallionem.	lib. 1.	<i>Vivere Gallio frater.</i>
De consolatione ad Marciam.	lib. 1.	<i>Nisi te Marcia scirem.</i>
De consolatione ad matrem.	lib. 1.	<i>Sape iam mater opti.</i>
De tranquillitate vitæ.	lib. 1.	<i>Inquirenti mihi in me.</i>
Quod in sapientem non cadit iniuria.	lib. 1.	<i>Tantum inter Stoicos.</i>
De breuitate vitæ.	lib. 1.	<i>Maior pars mortalium.</i>
De studiis moralibus.	lib. 1.	<i>De liberalibus studiis.</i>
De quaestionibus naturalibus.	lib. 7.	<i>Quatum inter philosophia.</i>
Suasoriarum sententiarum.	lib. 1.	<i>Sin vt cuiuscunq. rei.</i>
Controuersiarum.	lib. 5.	<i>Duo fratres inter se dis.</i>
De paupertate.	lib. 1.	<i>Honesti inquit Epicu.</i>
Ad Polybium consolationis.	lib. 1.	<i>Nostri compares firma.</i>
De ludis Senecæ.	lib. 1.	<i>Quid actum sit in caelo.</i>
De verborum copia.	lib. 1.	
De matrimonio.	li. 1.	
Tragediarum.	li. 10.	
De morte Claudii.	li. 1.	
Epistolarum ad Paulum.	lib. 1.	<i>Credo tibi Paule nunc.</i>
Epistolarum ad Lucilium.	lib. 22.	<i>Ita fac ergo mi Lucili.</i>

Ita sunt quæ de scriptis Senecæ ad præfens potui inuenire. Dicitur autè & alia nonnulla scripsisse opuscula, quæ ad manus nostras adhuc minime venerunt. Erat sane amator sapientiæ ardentissimus, & inquisitor illius studiosus, ac tam tenacis memoriæ, vt coram se lecta nominum duo millia memoriter mox recitauerit. Insuper cū quidam poeta ducentos versus edidisset, & in charta congestos coram Nerone ex ordine recitaret, mox Seneca memoria vsus pro volumine, eisdem versus ab vltimo incipiens ordine retrogrado vsque ad primum singulos repetiuit. Omnium quoque ciuium suorum nomina memoria tenuisse legitur. Claruit Romæ temporibus apostoli Pauli sub Nerone Imperatore. Anno Domini 50.

MARCELLVS Marci vrbs Romæ præfecti filius, Simonis Magi quondam discipulus, literis secularibus sufficienter instructus, prædicatione beati Petri Apostoli ad fidem Iesu Christi conuersus, multa ad vtilitatem Ecclesiæ Dei composuit. Scripsit enim, rogantibus Christianis.

De conflictu Petri & Simonis,	librum vnum.	
Ad sanctos Nereum & Achilleum,	lib. 1.	De actibus Petri & Pauli li. 1.
De artibus Simonis,	li. 1.	De obitu sanctæ Petronellæ, li. 1.
De passione sanctæ Fæliculæ,	lib. 1.	De passione sancti Nicomedis, lib. 1.
Alia quoque de sanctorum gestis edidit, quæ ad notitiam nostram non venerunt.		
Claruit Romæ temporibus sancti Petri Apostoli Anno Dn. 50.		

LINVS 1. post beatum Petrum Romanæ vrbs Episcopus, natione Thuscus, vir sanctissimæ conuersationis, multis & in vita & post mortem miraculis coruscans, sedit in pontificatu annis vndecim, mensibus tribus, & diebus duodecim. Qui cum vir esset doctissimus, & Deo dilectus, Scripsit Græco sermone sanctorum Apostolorum Petri & Pauli vno die passorum.

Martyrium	lib. 1.
-----------	---------

Et quasdam Epistolas.

Tandem à Saturnio perfecto cuius filiam à dæmone liberauerat, capitali sententia punitus martyr efficitur. Vndecimo Calend. Octobris. Claruit Romæ sub Galba Imperatore Anno Dn. 70.

PHYLO Iudæus natione Alexandrinus, de genere sacerdotum à beato Hieronymo inter scriptores Ecclesiasticos idcirco ponitur, quoniam in suis opusculis plerumque in

Chri-

Christianorum laude versatur. Hic cum suę gentis legatus Romam missus esset, amicitiam beati Petri Apostoli habuisse memoratur, & ob hanc causam etiam sancti Marci discipuli eius sectatores apud Alexandriam laudibus ornauit suis. Erat autem vir vndecunq; doctissimus, & velut alter Plato habitus: ita vt vulgo diceretur: Aut Plato Phylonē, aut Phylō imitatur Platonem. Tanta enim fertur similitudo sensuum & eloquii amborum. Scripsit autem libros & multos, & elegantissimos. De quibus subiecti feruntur.

De vita sapientis liber vnus.

De conuersatione vitę	lib. 1.	De hęrede diuinarum rerum.	li. 1.
De confusione linguarum	lib. 1.	De diuisione in x qualiū m	li. 1.
De natura quadrupedum	lib. 3.	De tribus virtutibus	li. 1.
De his quę sensu testamur	lib. 1.	De natura & inuentione	li. 1.
De eruditione	lib. 1.	De pactis	li. 1.
De generationis successu	lib. 1.	Adam genuit tres filios.	li. 1.
De mutatione nominum	lib. 1.	De Ebrietate,	li. 2.
De gigantibus	lib. 1.	De victimis & repromissionibus	li. 1.
In quinq; libros Moyſi,	lib. 5.	De prouidentia.	li. 1.
De somniis	lib. 1.	De Ideis	li. 1.
De tabernaculo	li. 4.	De Alexandro	li. 1.
De vita contemplatiua	li. 1.	De ratione animalium	li. 1.
De agricultura	lib. 2.	Quod omnis insipiens seruus sit,	li. 1.

Alia quoq; multa scripsisse legitur, quę ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Nerone principe. Anno domini 50.

JOSEPHVS Iudęus natione Hierosolymitanus, religione sacerdos. Matthiæ sacerdotis filius, philosophus, rhetor, temporumq; scriptor insignis, quem in cathalogo nostro non ponerem, nisi & eius scripta legeret Ecclesia, & beatus Hieronymus id prior fecisset, post excidium Hierosolymę captus à Vespasiano & Tito principibus Romam ducitur, & propter ingenii excellentiam, à senatu & populo Romano magnifice honoratur. Qui etſi Iudęus permanserit, genus tamen Christianorum sæpe laudauit, & de domino nostro Iesu Christo in decimo octauo antiquitatum libro, insigne testimonium descripsit. Huius volumina tantę authoritatis apud Romanos adhuc illo viuente habita sunt, vt bibliothecę publicę sint tradita, ipse vero post mortem statua ærea à senatu & populo donatus sit. De cuius opusculis ego tantum vidi subiecta.

De bello Iudaico.	libros 7.	Quoniam bellum quod.
Antiquitatum mundi.	lib. 24.	Historiam conscribere.
Contra Apionem	li. 2.	Sufficiens vt arbitror.
De potentia dicendi	li. 1.	

Claruit Romę sub Vespasiano & Tito principibus. Et vsq; ad tempora Traiani Imperatoris durauit & in humanis. Anno domini 100.

IGNATIVS Ecclesię Antiochenę tertius post beatum Petrum Episcopus, vir eximie sanctitatis, ac domini nostri Iesu Christi singularis & feruentissimus amator. Dicere consuevit Dionysio teste: Amor meus crucifixus est. Qui beatissimus præsul cum esset diuini verbi prædicator doctus & zelosus, scripsit nonnullas elegantes & plenas feruoris epistolas, in quibus amatorem sancti martyrii fuisse demonstrauit. E quibus istę feruntur potiores.

Ad Ecclesiā Ephesiorum	Epistola vna.	
Ad Magnesianos.	Epi. 1.	
Ad Troienſes.	Epi. 1.	
Ad Romanos.	Epi. 1.	
Ad sanctum Iohannem	Epi. 2.	Iohanni sancto seniori.
Ad beatam virginem	Epi. 1.	Christifera Marię suę.
Ad Philadelphios	Epi. 1.	
Ad Polycarpum	Epi. 1.	

Passus est Romę sub Traiano Imperatore. Anno domini 111.

PAPIAS auditor sancti Iohannis atq; discipulus, Hierosolymitanus in Asia Episcopus, fidei Christianę constantissimus propagator, & defensor, sanctorumque Apostolorum discipulus, & studiosus imitator, scripsit non spernandę authoritatis opuscula. E quibus extat opus insigne, quinque voluminibus distinctum, quod prænotauit sic. Explanationem sermonum domini, lib. 5. Alia quę scripsit non vidimus. Hic nouitatē mille an-

Rithemij

Opera
istorica

norum primus inuenit, post quos Christum denuo in carne regnaturum cum electis super terram somniauit, quem errorem alii postmodum dilatantes, Chiliastra à mille appellati sunt.

Claruit temporibus Traiani Cæsaris. Anno domini 100. & circa.

EGESIPPVS natione Iudæus, ad fidem Christi conuersus, doctrina & sanctitate in Ecclesia Dei admirabilis effulsit, cuius festum cum cæteris sanctis in martyrologio locum obtinuit. Scripsit nonnulla excellentis ingenii opuscula, De quibus ego tantum reperti, à tempore dominicæ passionis usque ad suam ætatem, opus insignis.

Historiam Ecclesiasticorum actuum, lib. 5.

Bello Partico quod inter.

Aliud operum eius nullum vidi.

Claruit vicinus apostolicorum temporum sub Antonio Pio. Anno Dn. 160.

IUSTINVS ex philosopho conuersus ad catholicam fidem, Christi amator & cultor insignis, cum in vrbe Roma, Crescente Cincum Christianos blasphemantem, gulosum & mortis timidum, ac luxuriæ & libidinum sectatorem redargueret, eius insidiis, quod Christianus esset, coram senatu accusatus, pro Christo martyrio coronatus est. Scripsit pro fidei nostræ defensione multa præclara opuscula, De quibus ista feruntur.

Contra gentes ad Anto.

lib. 1. De anima.

lib. 1.

Ad Aurelium contragentes

lib. 1. Pfalten prænotatus.

lib. 1.

Irem aduersum gentes

lib. 1. Contra Triphonem Iudæum.

lib. 1.

Castigationum contragentes

lib. 1. Contra Marcionem.

lib. 1. 20

De monarchia Dei

lib. 1. Contra omnes hæreses.

lib. 1.

Alia insuper multa composuit quæ ad notitiam nostram non venerunt.

Claruit sub Antonio Pio. Anno Domini 150.

QUADRATUS Atheniensis post Publium martyrem Episcopus, sanctorum Apostolorum auditor quondam atque discipulus, vir constans & incomparabilis doctrinæ, pro utilitate Christianæ fidei multum laborans multum profecit, & Ecclesiam metu persecutionis dispersam, ad unitatem fidei congregauit. Cum esset doctor insignis, scripsit inter alia pro Christianis ad Adrianum principem plenum instructione Apologeticum, lib. 1. Et alia nobis incognita. Tandem pro fidei catholicæ defensione passus est. 7. Cal. Iunii. Claruit sub Adriano principe. Anno Dn. 120.

ARISTIDES philosophus Atheniensis, vir in secularibus literis doctissimus, & in diuinis scripturis admodum studiosus, tanta eloquentia insignis emicuit, ut miraculum sui gentibus præberet, qui sub habitu philosophi Christianam & fidem & conuersationem baiulans, non sine sanctitatis opinione clarus effulsit. Scripsit Apologeticum pro Christianis. Ad Adrianum principem lib. vnum.

Et quædam alia. Claruit sub Adriano imperatore. Anno Domini 120.

MELITO Asiaticus, Episcopus Sardensis, vir in diuinis scripturis eruditus & non minus sanctitate quam doctrina venerabilis, inter catholicos prædicatores clarus effulsit. Scripsit ad utilitatem Ecclesiæ fidelium multa egregia volumina. De quibus ista feruntur.

De pascha

lib. 2.

De vita prophetarum

lib. 1.

De lapsis

lib. 1.

De corpore & anima

lib. 1.

De baptismo.

lib. 1.

De veritate

lib. 1.

De generatione Christi

lib. 1.

De prophetia

lib. 1.

Æglogarum

lib. 6.

De transitu sanctæ Mariæ liber. vnus.

Melito seruus Christi.

50

Alia etiam opuscula edidit, quæ ad nostram memoriam vetustas venire non permittit. Huius elegans & declamatorium ingenium, Tertullianus in quodam loco commemorans, ut prophetam à nostris habitum fuisse asserit. Notandum sane, quod liber de sanctæ Mariæ transitu illi ascriptus inter apocrypha reputatur 15. dist. Sancta Romana.

Claruit autem sub Marco Antonio Vero principe, Anno Dn. 160.

THEOPHILVS Ecclesiæ Antiochenæ sextus Episcopus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, ingenio & eloquio clarus, ac declamator egregius. Scripsit ad utilitatem fidelium multa volumina, & sermonum domini explanator egregius effulsit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Con-

Contra Marcionem

Contra Hemogen

Ad Adoliscum

Alios etiam tract

tes composuit, qui apu

Anno domini. 173. In

ATOLLINAR

defensor insignis, inge

opuscula, quibus se v

10 nunt.

Apologeticus pro

De veritate

Sed alia nonnul

Antonio Vero. Anno

DIONYSIVS e

scripturis valde erudi

stræ fuit, vñ non solu

exteram plebes vñ

pistole tam viles & p

10 iedæ recententur.

Ad Lacedæmonia

Ad Nicomedien

Ad Ignofianos

Ad Amasdrinenf

Claruit sub Ma

Non sine opinione fa

TATIANVS

ius latere non discessi

nouam hæresim con

30 iusdem partes hæreti

venustamentum n

pene infinita volumi

centis errorum, etiam

volumen quod præm

Contragentes

Claruit sub Ma

PHILIPPVS

thiorum episcopus sup

ecclesiam, vir nobil

40 volumina quæ ad m

Contra Marcion

Scripsit etiam

nus adhuc minime

imperatoris.

MODESTVS

nobis ignoretur, scrip

quibus abundans ing

Aduersus Marcio

Claruit sub Ma

50 domini nostri Iesu C

HIRENÆVS

pus. Polycarpi marty

ditus, sub Papa Eleut

nissimus comprobato

Aduersum gentes

De disciplina

Ad Blastum de sch

Contra hæreses

Contra Marcionem	lib. 1.	Commentariorum in Euangelia	lib.
Contra Hermogenem	lib. 1.	quatuor.	
Ad Autolichum	lib. 3.	In proueria Salomonis	lib. 1.

Alios etiam tractatus breues & plures ad ædificationem ecclesię catholicę pertinentes composuit, qui apud Latinos raro simul inueniuntur. Ordinatus autē fuit in episcopum, Anno domini. 173. Indictione. 11.

APOLLINARIS Hieropolitanus, in Asia episcopus, vir doctus & fidei Christianę defensor insignis, ingenio clarus, & disertus eloquio. Scripsit non contemnendę lectionis opuscula, quibus se virum non tam eruditum quam zelosum ostendit. E quibus ista fe-

Apologeticus pro Christianis	lib. 1.	Aduersus gentes	lib. 5.
De veritate	lib. 3.	Aduersus Cathaphrygas	lib. 2.

Sed alia nonnulla edidit, quorum nobis veritas notitiā abduxit. Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno domini. 165.

DIONYSIVS ecclesię Corinthiorum episcopus, vir eloquentissimus, & in diuinis scripturis valde eruditus, oculis Christi vigilantissimus pastor, tantę sollicitudinis & industrię fuit, vt non solum suę ciuitatis populum salutaribus documentis instrueret, sed etiam exterarum plebes vrbium, per epistolas ad constantiam fidei prouocaret. Quę quidem epistolę tam viles & proluxę feruntur, vt non ab re libri queant appellari. De quibus sub-

Ad Lacedæmonios	epist. 1.	Ad Athenienses	epist. 1.
Ad Nicomedienfes	epist. 1.	Ad Cretenses	epist. 1.
Ad Ignofianos	epist. 1.	Ad Papam & Romanos	epist. 1.
Ad Amadrinenfes	epist. 1.	Ad Chryfophoram fœmin.	epist. 1.

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio principibus. Anno domini. 170. Non sine opinione sanctitatis, & varia conscripsit.

TATIANVS hæresiarches. Iustini martyris auditor atque sectator, quamdiu ab eius latere non discessit. Postea vero coronato sancto Iustino, inflatus eloquentię tumore, nouam hæresim condidit quę encraticarum dicitur, quam postea Seuerus auxit, à quo eiusdem partes hæretici Seueriani appellati sunt. Carnes abominantur, vinum non bibunt, verus testamentum non suscipiunt, nec resurrectionem credunt. Scripsit autem Tatianus pene infinita volumina, quę tamen ad notitiam meam non venerunt. Nam propter doctis errorum, etiam volumina despecta perierunt. Extat eius teste Hieronymo, insignis volumen quod prænotauit.

Contra gentes	lib. 1.
---------------	---------

Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno Domini. 170.

PHILIPPVS episcopus Cretensis, hoc est vrbis Coritinę, cuius Dionysius Corinthiorū episcopus supra positus, meminit in epistola sua quā scripserat ad eiusdem ciuitatis ecclesiā, vir nobilis & doctus, edidit ad vtilitatem credentium satis vt ferunt instructa volumina quę ad manus nostras minime venerunt. Extat eius.

Contra Marcionem	lib. 1.
------------------	---------

Scripsit etiam quasdam ad diuersos epistolas, variosque tractatus, qui ad nostras manus adhuc minime venerunt. Claruit anno domini 170. temporibus Marci Antonii Veri imperatoris.

MODESTVS vir quidem florentis ingenii, licet cuius dignitatis, vel gradus fuerit à nobis ignoretur, scripsit teste beato Hieronymo, non contemnendę lectionis opuscula, in quibus abundans ingenii eius vena conspicitur. E quibus extat volumen in signe.

Aduersus Marcionem	lib. 1.	Cætera nobis incognita sunt.
--------------------	---------	------------------------------

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio Commodoprinicipibus. Anno domini nostri Iesu Christi. 175.

HIRENÆVS Lugdunensis in Gallia post beati Fotini Martyris triumphum episcopus. Polycarpi martyris quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, sub Papa Eleuterio legatus Romam missus non minus sanctitate quam doctrina clarissimus comprobatus est. Scripsit multa egregia volumina. De quibus ista feruntur.

Aduersum gentes	lib. 1.	Demonarchia Dei	lib. 1.
De disciplina	lib. 1.	De Ogdoade	lib. 1.
Ad Blastum de schismate	lib. 1.	De Pascha ad victorem Papam	lib. 2.
Contra hæreses	lib. 5.	De prædicatione apostolica	lib. 1.

R

Va.

Pithemij

Opera
istorica

Quatenus veritatem re

Variorum tractatum

lib. 7.

Scripsit & alia multa quæ ad noticiam meam adhuc minime venerunt. Tandem sæuiente persequutione in Christianos, cum omni ferme ciuitatis suæ populo pro fide catholica martyrio coronatus est quarto Calend. Iunii. Claruit sub Marco Antonio. Anno domini. 175.

THEODOCION patria Ephesus, Tatiani philosophi cum adhuc fidelis esset quodam discipulus, vir certe vndeunque doctissimus, & diuinarum scripturarum tertius interpret. Præter translationem scripturarum, quam ex Hebræo latinam fecit, etiã alia quædã conscripsit opuscula, quæ tamen ad manus nostras adhuc minime peruenerunt. Claruit temporibus Commodi imperatoris. Anno domini. 180.

RHODON genere Asianus: Tatiani quondam auditor & discipulus, vir tam in diuinis scripturis quam etiam in secularibus literis eruditissimus, multa Græco sermone scripsisse dicitur, quorum exemplaria apud nostros raro inueniuntur. E quibus tamen potiora feruntur quæ subieciimus.

Contra Marcionem

lib. 3.

Ad Calistionem

lib. 1.

Aduersum Cataphrygas

lib. 1.

In Hexameron

lib. 6.

Claruit sub Commodo & Seueri principibus. Anno domini. 200.

CLEMENS ecclesiæ Alexandrinæ presbyter: Pantheni Stoici quondam philosophi Christiani auditor atq; discipulus, qui scholam Ecclesiasticam post eum Alexandriæ multis annis tenuit, vir deuotus, doctus, & eloquentissimus fuit. Scripsit multa præclara volumina, de quibus ista feruntur.

Stromatum, id est, varietatum

lib. 8.

De disputatione

lib. 1.

Aduersum Gentes

lib. 1.

De saluatione diuitis

lib. 1.

Pædagogi

lib. 3.

De obrectatione

lib. 1.

De Pascha

lib. 1.

Aduersum iudaizantes

lib. 1.

De Ieiunio

lib. 1.

De canonibus ecclesiasticis

lib. 1.

Epistolas etiam multas variosque tractatus edidit, quorum titulos ignoramus. Claruit Commodi & Seueri principum temporibus. Anno domini. 200.

MELCIADES cuius Rhodon in opere suo quod aduersus Cathaphrygas, Montanum, Priscam, & Maximillam infanos vates composuit, recordatus est, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis scripturis iugis studio exercitatus, scripsit ad ædificationem fidelium non pauca opuscula. De quibus subiecta feruntur.

Aduersum Montanum

lib. 1.

Contra Iudæos

lib. 1.

Aduersum Gentes

lib. 1.

Apologeticus pro nostra fide.

lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad noticiam meam non venerunt. Claruit Marci Antonini Commodi temporibus. Anno domini. 170.

APOLLONIUS quidã vir doctus atq; disertissimus, non minus vita, quã eloquentia insignis, hæreticæ prauitatis debellator fortissimus, multa pro nostra fide composuit, & Montani insaniam, verbis & scriptis sæpe confutauit, sicut pater legentibus insigne illud volumen, quod maximis eloquentiæ leporibus composuisse dicitur.

Aduersum Montanum

lib. 1.

Sed & alia complura edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Claruit sub Commodo & Seueri principibus. Anno domini. 180.

SERAPION ex Anachoreta, ecclesiæ Antiochenæ octauus episcopus, vir acris ingenii in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, non minus vita quam scientia venerabilis: fertur ad vtilitatem credentium plura cudisse opuscula, in quibus se virum & doctum & fidei Christianæ defensorem acerrimum ostendit. De quorum numero habentur.

Ad Dommonem iudaizantem

lib. 1.

Ad Carinum de Montano

lib. 1.

De Euangelio sub nomine Petri

lib. 1.

Epistolæ breues sed plures

lib. 1.

Ordinatus fuit in episcopum præfatæ vrbs sub Commodo principe Romanorum. Anno domini. 193. Indictione prima.

APOLLONIUS Romanæ vrbs senator, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, & non minus sanctitate quam scientia venerabilis, cum coram senatu proditus fuisset quod Christianus esset, & Christum nolleret abnegare, capitis sententiam accepit, veteri apud illos lege obtinente, absq; negatione non dimitti Christianos, qui semel ad eorum iudicium fuissent pertracti.

Scripsit

Scripti autem inter alia.

Apologeticum pro fide nostra lib. 1.

Quem cum coram senatu ex ordine recitasset capite truncatus fuit. Claruit Romæ sub Commodò & Seuero principibus. Anno domini. 190.

TERTULLIANVS presbyter, patria Carthagenensis Africane provincie, patre Centurione viro proconsulari, homo acris & vehementis ingenii, tam in diuinis quam in secularibus scripturis doctissimus: quippe qui apud Carthaginensem Rhetoricam multis annis gloriose docuit. Scriptis Latino sermone pene infinita opuscula in quibus hæreticorum errores fortiter contriuit. Huius scripta beatiss. martyr Cyprianus in tanta veneratione habuit, vt nullum sine eorum lectione diem præteriret. Dicere enim ad notarium suum consueuerat. Da magistrum, Tertullianum videlicet designans. Tandem in errorem Montani dilapsus dicitur, propter quod eius opuscula inter apocrypha computantur. 15. di. sancta Romana. Et licet in aliquibus errauerit, in multis tamen bene scripsit, sicut eius volumina testantur. De quibus vidi.

De patientia Dei	lib. 1.	Confiteor ad dominum Deum	
Aduersus Praxeam	lib. 1.	Varie diabolus emu.	
Contra Marcionem	lib. 5.	Si quid retro gestum est.	
Contra Iudæos	lib. 1.	Proxime accedit disci.	
Contra omnes hæreses	lib. 1.	Diutorum hæreticorum.	
De proscriptiōibus hæreticorum	lib. 1.	Conditionem presentium.	
Aduersus Hermogenem	lib. 1.	Solemus hæreticis con.	
Contra Valentinianos	lib. 1.	Valentiniani frequen.	
De carne Christi	lib. 1.	Qui fidem resurrectionis.	
De resurrectione carnis	lib. 1.	Fiducia Christianorum.	
De corona militis	lib. 1.	Proxime factum est libera.	
Ad Martyres	lib. 1.	Inter carnis alimenta.	
De penitentia	lib. 1.	Pœnitentiam hoc genus.	
De velandis virginibus	lib. 1.	Proprium iam negotium.	
De habitu muliebri	lib. 1.	Sit ante in terra morare.	
De cultu fornicarum	lib. 1.	Ancilla Dei vini, conser.	
Ad uxorem	lib. 1.	Dilectissima in domino.	
De persecutione ad Fabium	lib. 1.	Quæssisti proxime Fab.	
Ad scapulam	lib. 1.	Nos quidem neque expa.	
Exhortatorium castitatis	lib. 1.	Non dubito frater te.	
De Monogamia	lib. 1.	Hæretici nuptias au.	
De pallio	lib. 1.	Principes semper Afri.	
De spectaculis	lib. 1.	De ieiuniis.	lib. 1.
De extrahi	lib. 1.	Aduersus Apolonium	lib. 1.
De pudicitia	lib. 1.		

40 Scriptis quoque & alia plura, variosque tractatus, qui ad manus nostras adhuc minime venerunt, vixitque vsque ad senectam & senium studiosus. Claruit Seueri imperatoris temporibus. Anno domini. 200.

ORIGENES qui & Adamantius presbyter, natione Alexandrinus: Leonidis martyris filius, Clementis Alexandrini quondam discipulus, vir magni & excellentis ingenii fuit, ita vt studio & eruditione similem nunquam habuerit. Anno Seueri pertinacis decimo, aduersum Christianos persecutione mota, ac Leonide patre fide Christi martyrio coronato, cum matre vidua & sex fratribus pauper derelictus est, annos natus circiter decem & septem. Substantiam autem omnem propter Christi confessionem fisco occupauerat, ita vt vnde viuerent amplius nil haberent. Et licet annorum numerus minor supputaretur in iuene, erat tamen iam mirabilis in eo doctrina, & fidei Christianæ admiranda constantia. Proposuerat enim cum patre suo Leonide pro fide Christi fortiter occumbere, si non matris fraude ad ecclesiæ utilitatem magnus doctor futurus cum contigisset præseruari. Nam cum ad locum agonis patri mane, pridie delibassent occurrere, sublati à matre noctu vestimentis & obferatis tabernaculi valuis, domi cogitur remanere. Cum vero in virum creuisset, agere vitam amplificam instituit, & annuntians in circuitu suo verbum Dei, nudis pedibus multis annis incescit. Super lectum denique plumis stratum nunquam dormiuit, à vino & carnibus, præter infirmitatē, omnino se abstinuit, ieiuniis, vigiliis, orationibus & continuis diuinarum scripturarum studiis & expositionibus. Deo deuote seruicis intentus

Bithemij

Opera
istorica

fuit. CHRISTI quoque consilio vnam tantum tunicam induere consuevit, & omnium mundanorum contemptor effectus, nihil de Craftino cogitavit. Amore castitatis ut mulieribus secure auderet prædicare, se castrari fecit, licet in hoc facto zelus sine scientia manserit. Ob eius doctrinam, eloquentiam & apostolicam vitam Mamaea Alexandri imperatoris Christianissima mater, eum audiendi desiderio capta, ex Alexandria Antiochiam accessit, & eius mellis suam doctrinam cum ingenti admiratione audiuit. Erat autem in studio diuinarum scripturarum adeo intentus ut nec cibum unquam, nec somnum caperet, nisi unus e fratribus lectionem scripturarum cunctis audientibus præmisisset. Nouum & vetus testamentum velut alter Esdras memoriter nouerat, & iam senex contra suam ætatem linguam Hebraicam didicit, & omnium interpretum editiones præter septuaginta in vnam mirabili studio comportauit. In editionibus scripturarum diuersis tam admirandæ memoriæ & subtilitatis fuit, ut septem notarios, totidemque in scribendo velocissimas puellas, præter alios iuuenes omnes insimul ex eius ore diuersa scribentes, incredibili pronuntiandi agilitate fatigaret. Et cum tantus haberetur & esset inter omnes ecclesiasticos doctor insignis, magnis tamen notatur erroribus, quibus vel ipse desipuit, vel aliis insensentibus falsa scriptis deprauatus fuit. Semper. n. de Origene varia fuit doctorum opinio, quibusdam hæreticum asserentibus aliis sibi fraudem affirmantibus impositam. Mirandum non est, si primus sine exemplo errauerit, qui tot volumina sine magistro præcedente explicuit. Nostrium tamen est ne dum de Origene, sed de quibuscunque scriptoribus cum S. Ecclesia Romana sentire, & superuacuas opiniones contemnere. Edidit autem penes infinita volumina. De quibus ego Latinis infusa vidi tantum subiecta.

In Genesim	ho. 16.	In principio fecit Deus.
In Exodum	ho. 13.	Videtur mihi vnus.
In Leuiticum	ho. 16.	Sicut nouissimis die.
In Numeri	ho. 28.	In numeris non omnes
In Iosue	ho. 26.	Donauit dominus nomen.
In Iudicum	ho. 9.	
In principium idide	ho. 2.	
In Esaiam prophetam	ho. 9.	Quamdiu Ozias rex.
In Ieremiam prophetam	ho. 14.	Deus ad benefaciendum.
In Ezechielem	ho. 14.	
In Euangelium Matthæi	ho. 26.	
In Euangelium Lucæ	ho. 39.	Sicut olim in popu.
De Helcharia	lib. 1.	Non ab initio tantummodo.
In principium Iob	lib. 7.	
In Cantica canticorum	lib. 4.	
Item in cantica canticorum	lib. 2.	De cantico canticorum.
In Psalterium tractatus	nu. 150.	Beatus vir. hunc Psal.
Aduersum hæreticos	lib. 5.	Adamantius dixit q.
Contra Celsum Philosophum	lib. 8.	Hortaris facer Amb.
Periarchon	lib. 4.	Omnes qui credunt.
In epistolam ad Romanos	lib. 15.	Quod ceteris apostoli Pauli.
In principium Iohannis	lib. 1.	De martyribus

Alia in super multa composuit, quæ ad manus nostras non venerunt. Sunt qui scribant se Origene tractatus sex millia legisse, qui numerus & magnus est, & Latinis incognitus. Nec dubium quin multa illius opuscula nouiter translata sint, quæ ad notitiam nostram lectionis minime venerunt. Moritur autem senex & pauper, apud Tyrum sepultus, sub Valeriano & Galieno principibus. Anno domini. 261. Indictione nona. Ætatis suæ anno. 70.

AMMONIUS Alexandrinus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophus & rhetor omnium sui temporis celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, scripsit Græco sermone quædam præclara volumina, quibus memoriam sui posteris reliquit. De quorum numero extant subiecta.

De consonantia Iesu & Mosi	lib. 1.	
Canonum Euangelicorum	lib. 1.	In primo canone quatuor
Vnius ex quatuor	lib. 1.	Quoniam quidem multi.

Et quædam alia. Hunc impiissimus Porphyrius Christianorum acerimus hostis, Philosophus gentilis falsò accusat, quod fide abnegata factus sit Ethnicus, quæ constat vsq; ad mortem Christianum deuotum permanisse. Claruit sub Alexandro Mameæ filio Anno 230.

AMRO.

AMROSIUS
correctus, Christianæ
moueri, certe docti
bas subministrante, A
brationum illius cultu
prosecutus, adeo ut o
tur. Hic dicere soleb
eibum, nisi prius vtr
pide sua conuersio
Epistolaram lib. 1.

TRIPHON OR
de, vir tam in diuinis
& disertus eloquio. S
sum ad notitiam pos
De vacca rufa in I
De columba & tu
Claruit temporib

MINUTIUS
mus, & in diuinis lect
tino sermone quæda
E quibus extat dialo
Octauus inscribitur
Claruit Romæ su

BERILLVS A
laribus egregie doctu
lianorum tandem lap
correctus, multa scri
Dialogus habitus
Et quædam alia. C

HIPPOLYT
fin, vir certe in diuinis
volumina, ita ut Am
imitationem cohorta
fuerit, præbens ei
las, & liberiorum pa
chrum & delectabile
pere cupiebat.

In hexameron
In Genesim
In Exodum
In Numeri
In Cantica Cant
In Zachariam pr
In Daniele
In Psalmos quoqu
ne innumerabiles. E
Anno domini. 220.

ALEXANDER
so solymam pergeret, ib
tus, multa sanctitate
pissimo tyranno mar
las. De quibus in pri
De pace ecclesiæ a
Pro Origene cont
Passus est Casariz
IULIUS Aphri
theologus insignis, a

AMBROSIUS Origenis auditor, primo Marcionites, ac deinde ab ipso Origene correctus, Christianæ fidei confessor insignis, etiam ad officium diaconatus meruit promoueri, vir certe doctissimus & librorum studiosus amator, quo sumptus notarios ac scribas subministrante, Adamantius noster pene infinita volumina composuit, tantus lucubrationum illius cultor, ut die ac nocte ad scribendum aliquid noui verbis & scriptis cum prouocaret, adeo ut compulsor operis in quadam epistola familiari ab Origene nominetur. Hic dicere solebat se nunquam Origene præsentem esse cubitum, neque sumpsisse cibum, nisi prius vnus ex fratribus, qui semper præsto erant, sacris literis personasset. Scripsit de sua conuersione gratias agens ad Origenem.

10 Epistolarum lib. 1. Et quædam alia. Claruit cum Origene. Anno domini. 230.

TRIPHON Origenis auditor atq; discipulus, ad quem illius nonnullæ extant epistolæ, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio. Scripsit Græco sermone quædam præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteris transmisit. E quibus extant subiecta

De vacca rufa in Deuteronomio lib. 1. De qualitate sacrificiorum lib. 1.

De columba & turtura lib. 1.

Claruit temporibus Alexandri imperatoris. Anno domini. 230.

MINVTIVS Felix caudicus, patria Romanus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis lectionibus studiosus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit latino sermone quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus extat dialogus inter Christianum & hæreticum, qui

Octauus inscribitur lib. 1. De fato contra mathematicos lib. 1.

Claruit Romæ sub Alexandro imperatore. Anno domini. 230.

BERILLVS Arabiæ Botrenus episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus egregie doctus, cum aliquanto tempore gloriose rexisset ecclesiâ, in hæresim Paulianorum tandem lapsus est, qui Christum ante Mariam fuisse negabant, sed ab Origene correptus, multa scripsit. E quibus extat inter eos.

Dialogus habitus lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Alexandro imperatore. Anno domini. 235.

30 HIPPOLYTUS cuiusdam vrbis episcopus, cuius nomen Hieronymus non expressit, vir certe in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, scripsit multa & pene incredibilia volumina, ita ut Ambrosius (de quo iam superius fecimus mentionem) Origenem ad eius imitationem cohortari consueuerit, atque ad exponendas diuinas scripturas fortiter persequeretur, præbens ei (ut diximus) septem notarios, totidemq; velocissimas in scribendo puellas, & librarium parem numerum cum sumptibus & expensis eorundem. Cerneret pulchrum & delectabile certamen quo alter alterum in editione librorum superare magnopere cupiebat.

De opusculis Hippolyti subiecta feruntur.

In hexameron lib. 6. In Apocalypsim lib. 1.

40 In Genesim lib. 1. In prouerbia Salomonis lib. 1.

In Exodum lib. 1. In Ecclesiasten lib. 1.

In Numeri lib. 1. De Saule & Phitonissa lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1. De Antichristo lib. 1.

In Zachariam prophetam lib. 1. Contra Marcionem lib. 1.

In Daniele lib. 1. Contra omnes hæreses lib. 3.

In Psalmos quoque multos & varios tractatus edidit. Homilias etiam & sermones penè innumerabiles. Et alia plura nobis adhuc incognita. Claruit sub Alexandro principe. Anno domini. 220.

50 ALEXANDER episcopus Cappadociæ, cum desiderio sanctorum locorum Hierosolymam pergeret, ibidem diuina reuelatione post sanctum Narcisum episcopus ordinatus, multa sanctitate & doctrina clarus effulsit, & tandem pro fide Christi sub Decio impiissimo tyranno martyrium consummauit. Scripsit multas ad diuersos elegantes epistolas. De quibus in primis subiectæ feruntur.

De pace ecclesiæ ad Aaronitas epist. 1. Ad Antiochenes epist. 1.

Pro Origene contra Demetrium epist. 1. Ad Origenem epist. plures.

Passus est Cæsariæ sub Decio. Anno domini. 255. Indictione. 1.

IULIVS Aphricanus vir vnde cunq; doctissimus, philosophus, historiographus & theologus insignis, ac diuinarum scripturarum & librorum ardentissimus amator, suis

Bithemij

Opera
historica

studiis & sumptibus apud Cæsaream Palestinæ insignem bibliothecam condidit, in qua multa volumina, tam secularium quam diuinorum scripturarum cōgregauit. Scripsit præterea magnæ utilitatis plura opuscula. De quibus feruntur subiecta.

Chronicarum	lib. 5.	De Pascha	lib. 1.
De sancta Trinitate	lib. 1.	De Sabbato	lib. 1.
De circumcisione	lib. 1.	Ad Origenem de Susanna	lib. 1.
De Attalo	lib. 1.	Ad Aristidem Philosophum	lib. 1.

Et alia plura composuisse dicitur, quæ ad noticiam meam non venerunt. Claruit sub Marco Aurelio. Anno domini. 220.

GREGORIUS Neocæsariensis Ponti episcopus, Origenis auditor atque discipulus, vir doctus & sanctus, & multa scripsit, & miraculis viuens coruscavit. Hic adhuc iuuenis cum fratre Anthenodoro studium Philosophiæ secularis quæritans, scholæ Origenis se subdidit à quo ad fidem Christi paulatim quasi insensibiliter una cum fratre conuersus fuit, & in virum doctissimum atque sanctissimum euasit. De cuius scriptis extat ad Origenem

Panegyricus	lib. 1.	Interpretationum in Ecclesiasten	lib. 1.
-------------	---------	----------------------------------	---------

Et plures epistolæ. Claruit sub Gordiano principe. Anno domini. 240.

CORNELIUS Romanæ urbis post Petrum. 22. episcopus, patria Romanus, patre Castino, post Fabiani gloriosum martyrium papa creatus. Sedit in cathedra Petri annis duobus, vir doctus atque sanctissimus, donec tandem etiam ipse martyrio coronatus transiit carne solutus ad superos. Scripsit autem plures ad utilitatem ecclesiasticam epistolæ. De quibus ego duntaxat reperi subiectas.

Ad fabium Antiochenum episcopum.

De Synodis	epist. 1.	De Nouatiano	epist. 1.
Ad eundem de Nouatianis	lib. 1.	De gestis Synodi	epist. 1.

Ad Cyprianum Carthaginensem episcopum plures scripsit epistolæ, & alias ad alios. Claruit sub Decio tyranno principe. Anno domini. 255.

CYPRIANUS ecclesiæ Carthaginensis in Aphrica episcopus, vir doctus atque sanctissimus, multis annis rhetoricam gloriose docuit, & in omni literatura seculari doctor magnificus fuit. Deinde persuadente presbytero Cecilio, à quo sortitus est cognomen, ad fidem Christi conuersus, omnem substantiam suam pauperibus erogauit. Ac non multo post in presbyterum electus, etiam episcopus ordinatus est. Qui cum in diuinis scripturis studiosus esset, ad ædificationem fidelium multa utiliter edidit. Et subiecta volumina Latino sermone conscripsit. Videlicet

De gratia Dei ad Donatum	lib. 1.	Bene admones Don.	
Contra Demetrianum	lib. 1.	Oblatram te, & aduer.	
De pietate & eleemosyna	lib. 1.	Multa & magna sunt.	
De laude martyrii	lib. 1.	Desiderasti Fortunate.	
De zelo & liuore	lib. 1.	Zelare quod bonum vide.	
De bono patientiæ	lib. 1.	De patientia loquuturus.	
De mortalitate	lib. 1.	Etsi apud plurimos vestrum.	40
De virginitate	lib. 1.	Disciplina custos spei.	
De lapsis	lib. 1.	Pax ecce dilectissimi.	
De sacramento calicis	lib. 1.	Cyprianus Cecilio fra.	
De unitate ecclesiæ	lib. 1.	Cum moneat dominus & di.	
De oratione dominica	lib. 1.	Euangelica præcepta.	
De vanitate idolorum	lib. 1.	Quod idola Dei non sint.	
De vita clericorum	lib. 1.	Promiseram quidem vobis.	
De duobus montibus	lib. 1.	Probatio capitulorum.	
Ad Antonianum de Nauate	lib. 1.	Accepimus primas literas.	
De Iudæis ad Quirinum	lib. 2.	Iudæos in offensam.	50
Ad Cornelium papam	ep. 8.	Cognouimus frater cha.	
De aleatoribus	lib. 1.		
Ad Iulianum amicum suum	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Sed alia multa composuisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt. Libellus de duodecim abusionibus seculi, Cypriano à plerisque ascriptus, phrasim eius non redolet. Passus est tandem sub Valeriano, eo die quo Cornelius Romæ, sed non eodem anno. Videlicet Anno domini. 249. Indictione. 12. 8. Calend. Octob.

PONTIUS presbyter, beati Cypriani auditor atque discipulus, vir doctus & sanctus, & decla-

DE
& declamator egregius
mellam vrbem pro fid
dicatione & industria
Romanis principib. ie
men. Quod continet.
Vnum S. Cypriani
Claruit sub Philippo
Dionysius
toras discipulus, cu
gram doctrinæ fore g
dipulus, rhetor, & th
fantiens de rebaptiza
quarum istæ numero
De penitentia ad
Ad Romanos
Ad S. Sixtum papa
Ad Philemonem &
Ad Dionysium papa
Ad Nouatianum h
Dionysius Nouatia
Ad Dionysium &
Ad Laodiceses c
Ad Origenem de
De ordine delicto
Ad Alexandrinos
De Pascha
Ad Heraclum episc
Ad Basilidem quo
insignis eius extat ep
utilitate ecclesiastica
cipibus. Anno domini
NOVATIANUS
piscopalem conatus i
citauit, & hæresim N
rebaptizans tunc bapti
De Pascha
De Sabbato
De Circumcisione
De Sacerdote
De Oratione
Alia insuper nonn
poribus Philippi Imp
MALCHION
pe qui rhetoricam in
præclara opuscula, q
multum conducere v
Contra Paulum Sa
Ad Dionysium pap
Claruit sub Claudi
VICTORINUS
co & Latino instructu
exercitauit ingenium
sti martyrio coronatu
In Genesim
In Exodum
In Leuiticum
In Esaiam propheta

& declamator egregius, post magistri sui gloriosum triumphū veniens in Gallias apud Cymellam urbem pro fide Christi martyrii palmā adeptus est. Hic Pontius sua melliflua prædicatione & industria duos Philippos Imperatores ad Christum conuertit, & primos ex Romanis principib. idolis renuntiare persuasit. Scripsit etiam eleganti stylo insigne volumen. Quod continet.

Vitam S. Cypriani

lib. 1.

Claruit sub Philippo Imperatore. Anno domini. 240.

DIONYSIVS Alexandriæ urbis tertius & decimus episcopus, Origenis quondā auditor atq; discipulus, cum adhuc esset presbyter, sub Heracla scholā publicam tenuit, & magnam doctrinæ suæ gloriā acquisiuit. Erat enim vir in omni scientia doctissimus, philosophus, rhetor, & theologus insignis, qui in Cypriani & Aphricanæ Synodi dogma consentiens de rebaptizandis hæreticis, plurimas super ea re ad diuersos scripsit epistolas. De quarum istæ numero feruntur.

Depœnitentia ad Fabium	epist. 1.	De Sabbato	lib. 1.
Ad Romanos	epist. 1.	Ad Hermonionem	lib. 1.
Ad S. Sixtum papam	epist. 2.	De persecutione Decii	lib. 1.
Ad Philemonē & Dionysiu presb.	epist. 2.	Contra nepotem, Chiliastem	lib. 1.
Ad Dionysium papam factum	epist. 1.	Aduersus Sabellium	lib. 1.
Ad Nouatianum hæreticum	epist. 1.	Ad Amonem Bericis episcopum	epi. 1.
Dionysius Nouatianus		Ad Dionysium papam	lib. 4.
Ad Dionysium & Didymum	epist. 1.	Ad Thelephorum	epi. 1.
Ad Laodicensē de pœnitentia	epist. 1.	Ad Euphranonem	epi. 1.
Ad Origenem de martyrio	epist. 1.	Ad Armenos de pœnitentia	lib. 1.
De ordine delictorum	epist. 1.	Canon de pœnitentia	lib. 1.
Ad Alexandrinos de exilio	epist. 1.	De natura ad Timotheum	lib. 1.
De Pascha	lib. 1.	De tentationibus	lib. 1.
Ad Heraclam episcopum in Aegypto	lib. 1.	Commentaria in Ecclesiasten	lib. 1.
Ad Basilidem quoq; plures ipsius feruntur epistolæ: Aduersus Paulum Samosatenum insignis eius extat epistola, quam paucis ante mortem diebus descriperat. Alia quoq; pro utilitate ecclesiastica multa cōposuit quæ nos latent. Claruit sub Galba & Volusiano principibus. Anno domini. 255.			

NOVATIANVS Romanæ ecclesiæ presbyter, aduersus Cornelium cathedram episcopalem conatus inuadere, cum non posset, primum in ecclesia Romana schisma concitauit, & hæresim Nouatianorum constituit, nolens apostatas pœnitentes recipere, atq; rebaptizans rite baptizatos. Huius erroris autor Nouatus Cypriani presbyter fuit.

Scripsit autem:

De Pascha	lib. 1.	De cibis Iudaicis	lib. 1.
De Sabbato	lib. 1.	De instantia	lib. 1.
De Circumcisione	lib. 1.	De Attalo	lib. 1.
De Sacerdote	lib. 1.	De sancta Trinitate	lib. 1.
De Oratione	lib. 1.	Epistolas plures ad diuersos.	

Alia insuper nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam nō venerunt. Claruit temporibus Philippi Imperatoris. Anno domini. 250.

MALCHION Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir eruditus atq; disertissimus, quippe qui rhetoricam in eadem ciuitate multis annis florentissime docuit. Edidit nonnulla præclara opuscula, quæ suo tempore ad fidei Christianæ defensionem contra hæreticos multum conducere videbantur. De quibus extat opus insigne dialogorum.

Contra Paulum Samosatenum lib. 1.

Ad Dionysium papam ex Synodo epi. 1.

Claruit sub Claudio & Aureliano principibus. Anno domini. 270.

VICTORINVS episcopus Pictauiensis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, Græco & Latino instructus eloquio, scripsit multa præclara opuscula, in quibus magnifice suū exercitauit ingenium. Fuit autem diuini verbi prædicator insignis, & tandē pro fide Christi martyrio coronatus legitur. De cuius scriptis subiecta feruntur.

In Genesim	lib. 1.	In Abacuc	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.	In Ecclesiasten	lib. 1.
In Leuiticum	lib. 1.	In Cantica canticorum	lib. 1.
In Esaiam prophetam	lib. 1.	In Apocalypsim	lib. 1.

R 4

In Ezech.

Rithemij

Opera
istorica

In Ezechielem lib. 1. Aduersum omnes hæreses lib. 1.

Et alia multa. Claruit temporibus Valeriani & Galieni principum. Anno domini. 270.

PAMPHILVS presbyter Eusebii Cæsariensis, tantos apud Cæsariam libros amore scripturarum congregauit, ut in omni terra eo tempore nulla bibliotheca celebrior existeret. Magnam denique partem librorum Origenis propria manu descripsit, & in eandem librariam Cæsariensem reposuit. Ab eo cognomen Eusebius Pamphili sortitus est. Scripsit autem antequam Eusebius scribere inciperet non spernendæ autoritatis opuscula. De quibus tantum reperi.

Contra Mathematicos lib. 1.

Apologeticum pro Origene lib. 1.

Fertur etiam quasdam plenas fide & eruditione scripsisse epistolas. Tandem post beata studia, & multos pro ecclesia Dei labores, pro fide Christi apud Cæsareâ Palestinæ martyrio coronatus est, sub persecutione Maximiani qui imperauit circa annos domini. 240.

ANATHOLIVS Alexandrinus, Laodiceæ, Syriæ episcopus, vir in diuinis scripturis peritus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, Rhetor, Astronomus, & Geometæ insignis, reliquit ingenii sui multa præclara opuscula, de quibus tamen paucissima ad nostram notitiam peruenerunt. Extat eius insignis volumen prænotatum.

De Pascha lib. 1. De arithmetica institutione lib. 10.

Claruit sub Probo & Charo principibus. Anno 285.

ARCHELAUS episcopus Mesopotamiæ, Syriæ, vir doctus & disputator acutus. Scripsit Syro sermone nonnulla opuscula, quæ apud Latinos raro inueniuntur. Hic contra Manichæum hæresiarcham exeuntem de Perside valenter disputauit, & omnia eius argumenta confudit, quamuis ab errore illum reuocare nequiuert. Scripsit autem eandem disputationem.

Contra Manichæum lib. 1.

Alia vero nobis incognita sunt. Claruit sub Aureliano & Probo principibus. Anno domini. 280.

LVCIANVS Antiochenæ ecclesiæ presbyter, & postea Nicomediæ episcopus, vir doctus atque disertus, in declamandis Homiliis ad populum excellentis ingenii fuit, & non minus vita quam eruditione scripturarum venerabilis sub persecutione Maximiani pro fide CHRISTI martyrio laureatus est. Helinapoli Bithyniæ sepultus. Scripsit inter cætera.

De fide nostra lib. 3.

Et alios diuersos tractatus, sermones & homilias atque epistolas. Claruit sub Maximiano Imperatore. Anno domini. 240.

PIERIVS ecclesiæ Alexandrinæ presbyter, vir tantæ doctrinæ & eloquentiæ, ut Origenes iunior vocaretur, in homiliis ad populum declamandis excellentissimus fuit. Hic sub Theona episcopo Alexandrinorum, vita & doctrina clarissimus effulgens, voluntariæ paupertatis pro Christi amore cultor fuit insignis, & doctor populi admirabilis. Scripsit infinitos tractatus, qui tamen ad notitiam nostram non venerunt. Extat eius longif.

In Ozee prophetam lib. 1.

Claruit sub Diocletiano Imperatore. Anno domini. 290.

PHILEAS episcopus Thebaidæ ciuitatis in Ægypto, vir nobilis atque doctissimus, non minus moribus quam eruditione scripturarum insignis, post multos labores, & editos pro utilitate fidelium varios tractatus, tandem sub Maximiano Imperatore pro fide Christi martyr effectus euolauit ad superos. De cuius scriptis extat disputatio habita.

Contra iudicem iniquum lib. 1. De laude martyrum lib. 1.

Alia quæ scripsit nobis incognita sunt, quamuis multa ferantur à patribus. Claruit sub Maximiano principe. Anno domini. 140.

ARNOBIVS presbyter, philosophus & rhetor insignis, cum adhuc gentilis rhetoricam doceret, diuina miseratione vocatus, Christianum se cepit profiteri. Cumque ad episcopos accedens se baptizari ex peteret, non credebant, veritine vir seculari tumens eloquentia sacramentis fidei conaretur illudere, & ideo sententiam differebant. Arnobius vero cernens sibi fidem minime adhiberi, in argumentum sinceritatis suæ scripsit & obtulit episcopis insignis volumen.

Aduersum Gentes lib. 7.

In Psalterium quoque lib. 1.

Derhe-

De Rhetorica institutione lib. 1.

Alia quoque multa edidit quæ ad noticiam meam non venerunt.

Docuit in Aphrica rhetoricam sub Diocletiano principe, habuit multos egregios & nobiles discipulos qui viri doctissimi euaserunt. Claruit ergo circa annos domini nostri Iesu Christi. 300.

IOHANNES Cymachus quod latine sonat scholasticus, abbas montis Synai, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio excellens, mitis, & humilis, vita & conuersatione deuotus atque sanctissimus, cum adhuc sedecim esset annorum, mundum cum suis oblectamentis deseruit, & in dicto cœnobio monachum se fieri instantissime petiit & obtinuit. Deinde post annos decem & nouem cum iam solitarius pugnare & vincere secundum regulam monachorum didicisset, cum licentia abbatis sui heremum petiit, in qua multis annis in omni sanctitate solus cum Deo habitauit. Postremo cum vita eius sanctissima omnibus innotuisset, vnanimi omnium consensu in abbatem eligitur, & renitens, ad cœnobium reuocatur. Scripsit ad Ioannem abbatem de Raythu opus celeberrimum, & pro institutione monachorum valde accommodum, habens sermones triginta quod prænotatur.

De triginta gradibus lib. 1. *Abono & super bono.*Ad pastorem sermonem lib. 1. *In inferiori quidem libro.*

Epistolas plures ad monachos lib. 1.

Et quædam alia

In quibusdam locis, maxime vbi de hominis spiritalis mortificationis impassibilitate tractat, à modernis theologis reprehenditur, sicut apud Iohannem de Gerson in certis tractatibus inuenitur.

Claruit circa tempora Constantini, Constantii & Constantis, fratrum imperatorum, qui regnauerunt. Anno domini. 346.

HILDEFONSUS Toletanæ sedis post S. Eugenium episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis quoque literaturæ non ignarus, metro excellens & prosa ingenio subtilis, sermone disertus, & super omnes sui temporis episcopos facundus & eloquens, vita & conuersatione Deo dignus atque sanctissimus. Fuit enim timoris Dei instantia præditus, religione deuotus, compunctione profusus, in cessu grauis, honestate laudabilis, patientia singularis, differendi ingenio clarus, sapientia summus. Qui cum adhuc puer esset diuino spiritu attractus, res mundi, parentumque affectiones contemnens, Agaliense monasterium petiit, monachumque se in eo multis annis decenter exhibuit. Cœnobium quoque virginum in Deibienſi villula construxit, quod de parentum suorum opibus dotauit. Abbas deinde effectus Agalienſis cœnobii, monachorum mores exercuit, rem discreuit, vitamque seruauit. Principali post hæc violentia Toletum reducit, atque inibi post decessoris sui obitum pontifex surrogatur. Scripsit multa præclara opuscula. De quibus feruntur subiecta.

De sancta Trinitate lib. 1. De cognitione Baptismi lib. 1.

De imbecillitate propria lib. 1. De progressu spiritalis deserti lib. 1.

De virginitate S. Mariæ lib. 1. Hymnorum diuersi generis lib. 1.

40 Domina me dominatrix mea Sermones varii lib. 1.

Annotationes actionis diurnæ lib. 1. Epigrammata multa lib. 1.

Annotationum in sacris lib. 1. De missa quoque lib. 1.

Annotationum in sacramentis lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et alia cōplura. Cum beatissimus iste præsul Hildefonsus librum de virginitate purissimæ Dei genitricis Mariæ ad finem vsque complexisset, cui omni studio quo poterat semper deuotissime seruire solebat, apparuit ei domina mundi sacratissima ipsum librum habens in manibus, & gratias agens illi pro tali seruitio, quod sibi gratissimum esse affirmabat. Ille vero cupiens eam altius honorare, constituit vt celebraretur solennitas eius singulis annis octaua die ante natalem domini, quæ solennitas iam obtinuit, vt per vniuersam fidelium ecclesiam in honore purissimæ conceptionis illius celebretur. 6. Idus Decemb. Vnde rursum ei beata Dei genitrix apparuit vestimentum sacerdotale, quod nos Albam vocamus, & cathedram illi attulit, de quibus multa miranda & gloriosa narrantur. Claruit.

FIRMIANVS Lactantius, Arnobii rhetoris quondam auditor atque discipulus, vir in secularibus literis abundanter doctus, & in diuinis scripturis nobiliter institutus, ita vt in arte dicendi post Ciceronem facile obtinuerit principatum: rhetoricam primum Nicomedie, deinde Romæ sub Dyocletiano ab eo vocatus gloriose docuit. Vbi cum penuria discipulorum ad paupertatem deuenisset, ad extremum Cæsaris Crispifilii Constantini præceptor, iam senex in Gallia factus est.

Scripsit

Bithemij

Opera
istorica

Scripsit multa præclara volumina. De quibus ista feruntur. *lib. 1. Magno & excellenti.*
 De diuinis institutionibus *lib. 1. Quamquam primo libro.*
 De origine erroris *lib. 1. Vellem mihi declarari.*
 De falsa sapientia *lib. 1. Cogitanti mihi & cum animo.*
 De vera sapientia *lib. 1. Non est apud me dubium.*
 De iustitia ad Constantinum *lib. 1. Quod erat officium suum.*
 De vero cultu *lib. 1. Bene habet.*
 De beata vita *lib. 1. Animaduerti sepe Do.*
 De ira Dei ad Donatum *lib. 1. Quam minime sim quietus.*
 De opificio Dei *lib. 1. Epistolarum ad Probum.*
 Ad Asclepiadem *lib. 1. Symphonion hexametro versu.*
 De persecutione *lib. 2. Grammaticus in scriptis.*
 Epistolarum ad Severum *lib. 1. Est locus in primo felix.*
 Epitomen contra gentes
 De paradiso hexametro
 Alia insuper non pauca scripsisse dicitur, sed in manus nostras non venerunt. Claruit sub Constantino principe, cui amicissimus fuit. Anno. 320.

EVSEBIUS ecclesiæ Cæsariensis Palestinæ episcopus, cognomento Pamphili, Do-
 rothæi Eunnuchi viri doctissimi quodam discipulus, in diuinis scripturis studiosissimus, &
 bibliothecæ ecclesiasticæ vna cum Pamphilo martyre diligentissimus instaurator, qui
 cum Arrianus esset, ad primum concilium patrum apud Niceam habitum accedens, errore
 deposuit, patrumque sententiam sequutus, eorum iussu symbolum (quod Nicenum dicitur)
 composuit, & in fidei suæ purissime testimonium illis obtulit legendum & confirmandum.
 In quo errores Arrianorum fortiter contriuit, nihilque eius editioni vel additum est vel sub-
 tractum, sed vsque in hodiernum diem in ecclesia Dei publice cantatur. Post hac in ortho-
 doxa fide persecutus sanctissime consummatus est. Scripsit graeco sermone multa præ-
 clara volumina. De quibus apud Latinos feruntur subiecta, videlicet.

Contra Porphyrium *lib. 30.*
 In Esaiam prophetam *lib. 10. Explicationes Evangelicae.*
 De præparatione Evangelica *lib. 14. Cum quid sit Christianus.*
 Ecclesiastica historia *lib. 10. Successiones sanctorum.*
 Epitoma chronica *lib. 1. Mosen gentis Hebraei.*
 Tophantias *lib. 7. De dissonantia Evangelistarum.*
 Topicorum *lib. 1. Apologia pro Origine.*
 De vita Pamphili *lib. 3. In Psalterium totum.*
 Martyrologium *lib. 1.*
 Alia quoque multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Con-
 stantino imperatore magno, cui amicissimus fuit propter eximiam doctrinam, & vitæ san-
 ctitatem. Anno domini. 320.

RETHICIUS Eduorum Augustudunensis episcopus, vir in diuinis scripturis stu-
 diosus, & suo tempore doctor famatæ opinionis. Fertur non pauca scripsisse opuscula, &
 præcipue in diuinis libros commentarios, sed paucos ad notitiam nostram meminimus
 peruenisse. Videlicet.

In Cantica canticorum *lib. 1. Contra Nouatianum.*
 Expositionem eius in Cantica, S. Hieronymus vt ineptam reprehendit. Claruit in Gal-
 lia sub Constantino magno. Anno domini. 320.

IACOBVS, cognomento sapiens, Nisibene vrbis Persarum episcopus, vir magnæ
 doctrinæ, & incomparabilis sanctitatis, vnus ex numero confessorum sub Maximiano per-
 sequutore vincens. Nicæno concilio interfuit, & Arrium impiissimum hominonem
 appositione damnauit. Hic vir sanctissimæ conuersationis, vrbem sibi commissam oratio-
 nibus suis à multis periculis saepe liberauit. Scripsit ad edificationem fidelium, sermone
 Syro non pauca opuscula, de quibus feruntur.

De fide *lib. 1. Contra omnes hæreses.*
 De charitate generali *lib. 1. De dilectione proximi.*
 De ieiunio *lib. 1. De oratione.*
 De resurrectione *lib. 1. De vita post mortem.*
 De humilitate *lib. 1. De patientia.*
 De penitentia *lib. 1. De satisfactione.*

De vir-

De virginitate
 De circumfione
 De Christo, quod fili
 Adversum gentes
 De conuersione gen
 De persecutione C
 De verbis Esaiæ
 Comprehendit erg
 Claruit sub Consta
 MITHODIVS
 & secularium literarum
 gelice perfectionis d
 Christi sub vltima per
 de Græciz martyrio c
 lumina, de quibus ista
 Contra Porphyrium
 De resurrectione
 De exitu animæ
 In Cantica canticor
 Denouissimis tem
 Chronica quoque
 Claruit sub Consta
 Anno domini. 357.
 ANTONIVS
 tor insignis, cuius præ
 vitæ normam præbui
 ditus fuit, vt nullus do
 intellegere & sensum p
 dinetia cornubia apol
 Ad Arsenioitas
 Eius vitam beatus
 ne descripsit. Claruit
 multis coruscans mira
 LVENCVS pr
 poeta, rhetor & theol
 rum ecclesiæ venerab
 præclara volumina, se
 quod hexametris per
 De quatuor Euang
 De sacramentis
 Cætera quæ comp
 stantino magno & fi
 EVSTACHIUS
 celimus & tertius poss
 Arrianis sustinuit inco
 ibidem moritur, cuius
 plurauit maxime contr
 Adversum Arriano
 Adversum Origene
 Claruit temporib
 ATHANASIVS
 in diuinis scripturis do
 tinuit. Totus siquidem
 turus, nosq; videbatur
 a facie imperatoris &
 archiepiscopo honorifi
 in hunc diem apud mo
 multis annis, vt dixim

De virginitate	lib. 1.	De sensu animæ	lib. 1.
De circumcisione	lib. 1.	De azymi benedictione	lib. 1.
De Christo, quod filius Dei sit	lib. 1.	De castitate	lib. 1.
Aduersum gentes	lib. 1.	De constructione tabernaculi	lib. 1.
De conuersione gentium	lib. 1.	De regno Persarum	lib. 1.
De persecutione Christianorum	lib. 1.	Chronica temporum	lib. 1.
De verbis Esaiæ	lib. 1.		

Comprehendit ergo totum opus iam signatum in libris 25.

Claruit sub Constantino principe magno. Anno domini. 330.

10 METHODIUS Olympi Lyciæ, & postea Tyri episcopus, in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, fidei Christianæ confessor & defensor insignis, & Euangelicæ perfectionis diligens æmulator, post multorum voluminum editionem pro fide Christi sub vltima persecutione, siue (vt alii affirmant) sub Decio & Valeriano in Calcidæ Græciæ martyrio coronatus est. Scripsit nitido & composito sermone non pauca volumina, de quibus ista feruntur.

Contra Porphyrium	lib. 2.	De decem virginibus symposion	lib. 1.
De resurrectione	lib. 1.	De Phitonissa	lib. 1.
De exitu animæ	lib. 1.	In Genesim	lib. 1.
In Cantica canticorum	lib. 1.		
10 De nouissimis temporibus	lib. 1.	Sciendum namque est fratres	
Chronica quoque	lib. 1.		

Claruit sub Constantino principe magno, vel (vt aliis placet) sub Decio & Valeriano. Anno domini. 255.

ANTONIUS monachus & abbas, natione Ægyptius, vir sanctissimus, heremique cultor insignis, cuius præconia laudum vniuersus personat orbis, multis religiosæ ac beatæ vitæ normam præbuit, qui etsi literas non didicerit, in diuinis tamen scripturis adeo eruditus fuit, vt nullus doctorum se ei præferre præsumeret. Habebat memoriam pro libris, intellectu & sensum pro literis, gratiâ pro studio lectionis. Dictauit Ægyptiaco sermone ad diuersa cœnobii apostolici sensus atque sermonis, varias epistolas. E quibus extat insignis illa.

30 Ad Arsenoitas	epist. 1.	Ad alia cœnobii	epist. 6.
------------------	-----------	-----------------	-----------

Eius vitam beatus Athanasius episcopus Alexandrinus insigni volumine Græco sermone descripsit. Claruit sub Constantino magno & filiis eius regnantibus. Anno domini. 330.

IUVENCUS presbyter natione Hispanus, vir nobilis atque doctissimus philosophus, poeta, rhetor & theologus insignis, & non minus conuersatione quam scientia scripturarum ecclesiæ venerabilis, edidit pro ædificatione legentium tam metro quam prosa multa præclara volumina, sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Legi opus insigne quod hexametris pentametrisque versibus composuit.

De quatuor Euangeliiis	lib. 4.	Immortale nihil mun.	
40 De sacramentis	lib. 2.		

Cætera quæ composuisse dicitur, ad manus nostras non venerunt. Claruit sub Constantino magno & filiis eius. Anno domini. 330.

EYSTACHIVS genere Pamphylus, primo Bericæ Syriæ, ac deinde Antiochenus vicissimus & tertius post Petrum episcopus, vir doctus & sanctus, multa pro catholica fide ab Arrianis sustinuit incommoda. In exilio namque Traianopolim Thraciarum relegatus ibidem moritur, cuius Arriani ecclesiam inuadentes, multis eam annis tenuerunt. Scripsit autem maxime contra Arrianos plurima opuscula, aliosque diuersos & varios tractat. Scilicet.

Aduersum Arrianos	lib. 3.	De anima	lib. 1.
Aduersum Origenem	lib. 1.	Epistolas pene innumerabiles	lib. 1.

10 Claruit temporibus Constantini & filiorum eius. Anno Domini. 330.

ATHANASIUS Alexandrinæ urbis nonusdecimus episcopus, vir sanctus atque in diuinis scripturis doctissimus, multas pro fide catholica persecutiones ab Arrianis sustinuit. Totus siquidem orbis illi angustus erat Arrianis ubique persequentibus, qui nusquam tutus, nusquam videbatur esse securus. Nam & inimici hominis domestici eius erant. Fugies ergo à facie imperatoris & Arrianorum, venit ad Treuerim urbem Galliarum, & à S. Maximiano archiepiscopo honorifice susceptus 7. annis apud eum latuit in cisterna sine aqua, quæ usque in hunc diem apud monasterium S. Maximini Treueris in crypra ostenditur. In hoc loco multis annis, vt diximus, latitans, solem non vidit, ibique symbolum: Quicumque vult saluus esse

com-

Anthemij

Opera
istorica

composuit, donec tandem à quadam puella traditus, Dei nutu fuga lapsus est. Cuius gesta si quis plenius agnoscere desiderat, tripartitam historiam legat. Scripsit autem græco sermone pene infinita opuscula, de quibus apud Latinos subiecta reperi.

De unitate Trinitatis	lib. 1.	<i>Tu unus Deus, Deus pater.</i>	
De prioris personis trinitatis.	lib. 1.	<i>Nunc per singula no.</i>	
De hominis assumptione	lib. 1.	<i>Quemadmodum in vna.</i>	
De nominibus trinitatis	lib. 1.	<i>Hic tam de singulis nomina.</i>	
De vnica substantia trinitatis	lib. 1.	<i>Hic contradicens persona.</i>	
De beatitudine fidei	lib. 1.	<i>Posco à te de vnico.</i>	
De professione regulæ catholicæ	lib. 1.	<i>Propter quod impensissime.</i>	10
De unitate fidei	lib. 1.	<i>Sine initio temporum super.</i>	
De patre & filio & Spiritu Sancto	lib. 1.	<i>Cum legeris hanc fidem.</i>	
De trinitate & Spiritu Sancto	lib. 1.	<i>Hic qui filium Dei creatum.</i>	
Ad Luciferum episcopum	lib. 1.	<i>Domino beatissimo ac.</i>	
Contra obiecta Arrianorum	lib. 1.	<i>Prima eorum obiectio est.</i>	
Altercationem contra Arrium, &c.	lib. 1.	<i>Cum apud Nicaam urbem.</i>	
Contra Valentem & Vrlatium	lib. 1.		
De virginitate	lib. 1.	De Psalmorum titulis	lib. 3.
Ad episcopos Egypti & Libyæ	lib. 1.	<i>Omnia quæcunque dominus noster.</i>	
De Spiritu Sancto	lib. 1.	<i>Literæ sanctæ & charitatis.</i>	20
Contra Gentes	lib. 2.	<i>Diuini cultus & vni.</i>	
Contra Arrianos	lib. 1.	<i>Hæreses quot quot ipse.</i>	
Aduersus eosdem	lib. 1.	<i>Infantes Arriani.</i>	
De patris & filii homouision	lib. 1.	<i>Qui maligne diuinas.</i>	
Dialogum cum Arriano	lib. 1.	<i>Providentia Dei actum est.</i>	
Exhortatorium ad monachos	lib. 1.	<i>Et si quid gloriari in.</i>	
Vitam sancti Antonii	lib. 1.	<i>Optimum in istis fratres.</i>	
Symbolum fidei suæ	lib. 1.	<i>Quicumque vult saluus.</i>	
In omnes epistolas Pauli	li. 14.	<i>Paulus, &c. Nec Moy.</i>	
De persecutione Arrianorum	lib. 2.		30
De fuga & exilio suo	lib. 1.		

Epistolas plures ad diuersos edidit, sermones quoque & varios tractatus qui vel necdum translati sunt in latinum, vel ad notitiam meam non venerunt. Moritur tempore Valentiniani & Valentis imperatorum. Anno Domini. 379. sacerdotii sui. 46. 6. nonas Maii. Indictione. 7.

THEODORVS Heracliz Thraciarum episcopus, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & declamator egregius elegantis compositiq; sermonis, edidit in sacris voluminibus non contemnenda lectionis commentarios. De quibus subiecti feruntur.

In Psalterium	lib. 1.	In Euangelium Iohannis	lib. 1.
In Euangelium Matthæi	lib. 1.	In epistolas Pauli	li. 14. 40

Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Constantini secundi. Anno domini. 340.

EVSEBIVS episcopus Emisenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamandis homiliis ad populum nulli suo tempore secundus, rhetor, & theologus omnium opinione celeberrimus. Fertur multa & pene infinita scripsisse opuscula, sed nos paucorum solos titulos & numeros potuimus inuenire. Scilicet

Aduersum Gentes	lib. 1.	In epistolam ad Galatas	li. 10.
Aduersum Iudæos	lib. 1.	Homiliarum multarum	lib. 1.
Ad Nouatianos	lib. 1.	Sermones ad populum	

Claruit Constantino & fratribus eius regnantibus. Anno domini. 350.

TRIPHILIVS Cyprilensis siue Leucontheon episcopus, vir tam in diuinis quam in secularibus scripturis eruditissimus, ac sua ætate omnium præfulum facile eloquentissimus, fertur nō pauca scripsisse volumina, & diuinas scripturas multipliciter exposuisse, sed nihil suorum operum ad manus nostras meminimus peruenisse. Fertur eius expositio

In Cantica canticorum lib. 1.

Claruit temporibus Constantii Imperatoris. Anno domini. 350.

SERAPION ex monacho Thomuseos episcopus, & beato Antonio abbati amicissimus, vir tantę eruditionis & eloquentiæ, vt propter excellentiam ingenii cognomen tum schola-

scholastici fortius fuit. **Contra Manichæum.**
Epistolæ plures ad diu-
ACHAIVS Ca-
exercitans, sed Arriana-
habitus, rim locum Li-
constitui obinuerit. Hi-
multos & rarios tractat
Equos potiores ferunt
10 In Ecclesiasten
Summiton.
Claruit sub Constanti-
HILARIVS Pi-
de venerabilis, multas
mini Arelatensis episco-
tiam durum portat
tam. Qui cum esset vir
numero feruntur subie-
Contra Dioscorum
10 De sancta trinitate
Defensio catholica
Contra Arrianos.
In Euangelium Ma-
De synodis ad episco-
In aliquos Psalmos
In psalmum: Beati in
Ad Constantium Im-
In Constantium.
Mysteriorum
10 Contra Auxentium
De hæresibus.
Chronica
Alia quoq; nonnulla
ad urbem suam de exilii
ditione quattadecima
VICTORINVS
qui in vrbe Roma sub Co-
lentionem doctrinæ in fo-
in senectute sua multo
40 ros, & viris doctissimis
Contra Arrianos
De sancta Trinitate
Contra hæreticos
De homouision quo-
De trinitate hymnos
In epistolas apostoli
Et quædam alia.
Claruit Romæ sub Co-
TITVS episcopi
10 bus litteris egregie doct-
bus memoriam sui nomi-
iecta feruntur.
Contra Manichæos
Et alia complura.
Claruit Anno Domini
DAMASVS pa-
nis decem & octo, vir
thetor, & poeta celebra-

scholastici sortitus fuit. Multa fertur scripsisse opuscula. De quibus extant subiecta.

Contra Manichæum. lib. 1. De Psalmorum titulis lib. 1.

Epistolæ plures ad diuersos. Floruit sub Constantio principe. Anno domini. 340.

ACHACIVS Cæsariensis Palæstinæ episcopus, vir quidem in diuinis scripturis exercitatus, sed Arriana impietate peruersus, in tanta reuerentia à Constantio Imperatore habitus, ut in locum Liberii papæ Romæ Fœlicem presbyterum Arrianum episcopum constitui obtinuerit. Hic Achacius quia luscus erat monoculus vocabatur. Scripsit autem multos & varios tractatus, qui reuera fuissent viles, si catholicum habuissent authorem. Equibus potiores feruntur quos subieciimus.

10 In Ecclesiasten lib. 17. Sethematon lib. 1.

Simmicon. lib. 1.

Claruit sub Constantio Imperatore. Anno domini. 350.

HILARIUS Pictauiensis Aquitanie episcopus, vir moribus, vita, & doctrina valde venerabilis, multas ab Arrianis pro fide Christi sustinuit iniurias. Nam factione Saturnini Arelatenfis episcopi, de synodo Biterensi Phrygiam relegatus, annis quatuor constantiniano durum portabat exilium, ubi orationibus suis mortuum legitur reuocasse ad vitam. Qui cum esset vir vndecumq; doctissimus, multa composuit opuscula. De quorum numero feruntur subiecta.

Contra Dioscorum. lib. 1. Contra Valentem & Vlatium, lib. 1.

20 De sancta trinitate contra Arrianos, lib. 12. Circumspicienti mihi

Defensio catholicæ fidei lib. 1. Deus qui vbiq; est

Contra Arrianos. lib. 1. Dilectissimis fratribus

In Euangelium Matthæi lib. 1. Gradus quem Mattheus

De synodis ad episcopos Galliarum, lib. 1. Constitutum habebam.

In aliquos Psalmos trac. 42.

In psalmum: Beati immaculati trac. 22.

Ad Constantium Imperatorem lib. 3. Tempus loquendi iam.

In Constantium. lib. 1. Hymnorum lib. 1.

Mysteriorum lib. 1. In librum Iob. lib. 1.

30 Contra Auxentium lib. 1. Beatissimis & glorio.

De hæresibus. lib. 1. In Cantica canticorum lib. 1.

Chronica lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad manus nostras non venerunt. Moritur tandem, ad urbem suam de exilio suo reuersus, sub Valentiniano Imperatore. Anno dom. 371. Indictione quartadecima, cuius natale celebratur, idibus Ianuarii.

VICTORINVS Afer, vir consularis, rhetor omnium suo tempore celeberrimus qui in vrbe Roma sub Constantino imperatore diu rhetoricam docuit, ubi propter excellentiam doctrinæ in foro Traiani æream statuam promeruit. Conuersus ad fidem Christi in senectute sua multos in scripturis sanctis tractatus edidit more dialectico satis obscurus, & viris doctissimis vix peruios. De quibus extant subiecti.

Contra Arrianos lib. 2.

De sancta Trinitate lib. 1. In primo sermone

Contra hæreticos lib. 1. Logos vbiq; est.

De homouision quoq; lib. 1. Viuit ac vit a vnum.

De trinitate hymnorum. lib. 1. Adest lumen verum.

In epistolas apostoli Pauli lib. 14.

Et quædam alia.

Claruit Romæ sub Constantino Imperatore. Anno secundo 360.

30 TITVS episcopus Botrenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus litteris egregie doctus, ingenio acer & vehemens, multa fertur cudiisse opuscula, quibus memoriam sui nominis cum gloria transmisit ad posteros. De quorum numero subiecta feruntur.

Contra Manichæos lib. 2. Commentariorum Euangelii, lib. 1.

Et alia complura.

Claruit Anno Domini. 340. Et sub Valente Imperatore mortuus est.

DAMASVS papa natione Hispanus, sedit post Liberium in cathedra Petri annis decem & octo, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus litteris egregie doctus, thesor, & poeta celeberrimus, & in componendis versibus peritissimus, ingenio subtilis,

S vita

Pythæmij

Opera
istorica

vita deuotus atq; sanctissimus, diui Hieronymi presbyteri amantissimus. Scripsit utroque genere varia opuscula. De quibus extant subiecta.

Gesta summorum pontificum	lib. 1.	<i>Beatus Petrus apostolus</i>
De fide contra haereticos	lib. 1.	<i>Quoniam post Nicaenum conc.</i>
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	<i>Damasus episcopus</i>
Diuerſa carmina.	Et alia.	

Claruit sub Valentiniano & Valente. Anno domini. 370.

A POLLINARIS Laodiceus Syriae episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & grammaticae institutionis longe doctissimus ingenio acer & vehemens, sermone clarus, scripsit pro defensione catholicae fidei quaedam praecleara volumina, quibus nomen suum posteritati commendauit. E quibus extat opus celeberrimum.

Contra insanum Porphyrium, lib. 30. Et quaedam alia.

Claruit sub Gratiano Imperatore. Anno domini. 380.

DIDYMVS Alexandrinus, captus a parua aetate oculis, & ob hoc elementorum quoq; penitus ignarus, tantum miraculum sui praebuit, ut dialecticam & geometriam quae vel maxime visu indigent ad perfectum didicerit. In diuinis vero scripturis doctissimus fuit, beati Hieronymi praceptor, & sancti Antonii amicissimus, ingenio acer & vita praeclearus, scripsit graeco sermone opera subiecta.

Contra Arrianos	lib. 2.	
De dogmatibus quoq;	lib. 1.	
In epistolas canonicas.	lib. 7.	<i>Iacobus, &c. sicuti mor.</i>
De spiritu sancto.	lib. 1.	<i>Omnes quidem quae diuina</i>
In librum sancti Iob.	lib. 1.	<i>In Esaiam prophetam</i> lib. 10.
In Osee ad Hieronymum	lib. 3.	<i>In Zachariam ad eundem</i> lib. 5.
In Euangelium Matthaei	lib. 1.	<i>In Euangelium Iohannis</i> lib. 1.
In psalterium quoq;	lib. 1.	
Et quaedam alia.		

Claruit octogenarius sub Theodosio Imperatore Anno Domini. 395.

OPTATVS episcopus Mileuitanus, natione Afer, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio praestans, vita deuotus & catholicus, fertur pro defensione fidei nostrae quaedam praecleara scripsisse opuscula, quibus abundans ingenium magnifice exercitauit. E quibus extare dicitur grande & insigne volumen quod scripsit

Contra Donatistas, lib. 6. Et plures epistolae. Et multa alia.

Claruit sub Valentiniano & Valente principibus. Anno dom. 370.

BASILIVS Caesariensis Cappadociae episcopus, vir doctus atq; sanctissimus, tantae apud Graecos autoritatis extitit, ut eius doctrinae vel scriptis nemo vnquam quantumlibet sciolus in aliquo contradicere ausus fuerit. Scripsit graeco sermone multa praecleara opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras perueniunt.

De spiritu sancto	lib. 1.	
Contra Eunomium	lib. 1.	
In hexameron	lib. 9.	<i>In principio, &c. Conue.</i>
Regulam monachorum.	lib. 1.	<i>Humanum genus.</i>
Exhortatorium monachorum	lib. 1.	<i>Audi fili mi admo.</i>
De institutione puerorum.	lib. 1.	
De fide.	lib. 1.	<i>Dei quidem sine inter.</i>
De sermone occulto	lib. 1.	<i>Sermonis usum deus</i>
In plures Psalmos.	lib. 1.	<i>Omnis scriptura diuini</i>
Ad virginem lapsum.	lib. 1.	<i>Tempus est exclama.</i>
Homiliae plures.		

Alios in super tractatus, sermones & epistolas ad diuersos composuit.

Claruit sub Valentiniano & Valente. Anno. 380.

EFFREM monachus, heremique cultor insignis, & diaconus Edissenae ecclesiae a beato Basilio presbyter ordinatus, propter humilitatem ad diuina mysteria conficienda nunquam accessit, quamuis apud Deum & homines dignus haberetur. Nihilominus, quantum ad officium suum pertinebat, in monendo populum infinitas homiliae declamabat. Hic (sicut in vita sanctorum patrum legitur) ab angelo visus est librum aureis literis scriptum recepisse, unde mox altera die, & deinceps, loquente in eo spiritu sancto, tantam declamandi gratiam habuit, ut nullum sibi similem suo tempore inueniret. Scripsit Syro sermone

mone pro instructione legentium quædam deuota opuscula. Ex quibus apud Latinos inueniuntur subiecta, videlicet.

De spiritu sancto.	lib. 1.	
De compunctione cordis.	lib. 1.	<i>Dolor me compellit.</i>
De contritione cordis.	lib. 1.	<i>Venite charissime.</i>
De penitentia.	lib. 1.	<i>Dominus noster Iesus Christus.</i>
De luctaminibus seculi.	lib. 1.	<i>In luctaminibus huius.</i>
De die iudicii.	lib. 1.	<i>Venite dilectissimi.</i>
De resurrectione.	lib. 1.	<i>Gloria omnipotenti Deo.</i>
De beatitudine animarum.	lib. 1.	<i>Beatus qui odio habet.</i>
De cogitationibus.	ho. 1.	<i>In scripturis sanctis.</i>
De prædicatione dura.	ho. 1.	<i>Quotiescumq. fratres.</i>
De celebratione mysteriorum.	ho. 1.	<i>Rogo vos fratres.</i>
Planctus super Edissenam urbem.	lib. 1.	

Alia etiam non pauca edidit, maxime sermones & homilias ad populum, quæ nec dum ad notitiam meam peruenerunt.

Claruit sub Valentiniano, & Valente, beato Basilio amicissimus, sicut in eius legenda poteris inuenire. Anno, 380.

GREGORIUS episcopus Emisenus, frater beati Basilii Cæsariensis Cappadociæ præfatus, vir in diuinis scripturis admodum studiosus & eruditus, prouocatus studio fratris etiam ipse nonnulla conscripsit opuscula sermone Græco. De quibus apud nostros duntaxat reperti.

De imagine & conditione hominis.	lib. 1.	<i>Hominem ex anima intellec.</i>
Contra Eunomium.	lib. 2.	

Claruit fratre iunior sub Valentiniano & Valente principibus, & varia composuit. Anno domini, 380.

GREGORIUS ex monacho episcopus Nazianzenus, vir tantæ doctrinæ integritatis & eloquentiæ, ut nec aduersarii quidem eius his quæ ab illo dicebantur ullatenus contradicere audent, ita ut ad confirmationem authoritatis Gregorium tantum aliquid dixisse sufficeret. Hic monasticæ conuersationis cultor & amator, cum propter excellentiam doctrinæ & vitæ sanctitatem ad Episcopatum vocaretur, fugiens se abscondit, malens abiectus esse in domo domini, quam in turba honoribus caducis extolli. Sed omnipotens Deus noluit tam clarum iubar sub modio præfatæ conuersationis abscondi, quod ad multorum salutem potuit extendi. Inuentus ergo diuino indicio, ad sedem episcopalem a populo ducitur, moxque in fugæ suæ excusationem solennis homilia dictatur, in qua arrium animarum regimen esse ostenditur. Hic ob insignem doctrinam & vitæ sanctitatem Gregorius magnus, ante beatum Papam eiusdem vocabuli dicebatur. Scripsit autem græco sermone plura opuscula. De quibus extant subiecta.

De morte fratris Cæsaris.	lib. 1.	De laude Maximi philosophi.	lib. 1.
De laude Cypriani mar.	lib. 1.	In eundem vituperationis.	lib. 1.
De laude Athanasii episcopi.	lib. 1.	De virginitate, hexametro.	lib. 1.
De spiritu sancto.	lib. 1.		
Apologetici cum fugisset.	lib. 2.	<i>Victus sum & fateor.</i>	
De natiuitate domini.	lib. 1.	<i>Christus nascitur glori.</i>	
De secundis Epiphaniis.	lib. 1.	<i>Iterum Iesus meus.</i>	
De spiritu sancto in die Pente.	lib. 1.	<i>De solemnitate huius.</i>	
In semetipsum de agro regressus.	lib. 1.	<i>Desiderabam vos.</i>	
De Hieremia præsentem imperatorem.	lib. 1.	<i>Ventrem meum doleo.</i>	
De reconciliatione monachi.	lib. 1.	<i>Linguam nostram sol.</i>	
De grandinis vastatione.	lib. 1.	<i>Quid laudabilem sol.</i>	
Contra Eunomium.	lib. 2.	Contra Iulianum apostatam.	lib. 1.

Sermones & homilias plures edidit, & de diuersis materiis varios tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt. Tandem senio confectus, cum se ad regimen populi non posse amplius sufficere conspiceret, ordinato in locum suum alio episcopo, ad derelictæ solitudinis studium remeauit.

Claruit sub Valentiniano & Theodosio. Anno domini, 390.

EUTROPIUS monachus & presbyter, vir religiosissimæ conuersationis, in di-

Bithemij

Opera
istorica

nis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis ad plenum instructus, fertur nonnulla composuisse opuscula. E quibus extant ista nobis duntaxat titulis not.

Ad virgines duas sorores. lib. 2. Chronicarum vsq; ad sua tempora. lib. 1. Claruit sub Valentiniano & Valente principibus. Anno domini tricentesimo, septuagesimo. Sunt etiam qui scribant eum Augustini fuisse discipulum, & floruisse. Anno domini. 400. & 30.

ESYTIUS presbyter & monachus, beati Gregorii Nazianzeni episcopi quondam auditor & discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, exemplo sui præceptoris admonitus, fertur in diuinis libros multa explanationum scripsisse opuscula, & tam in nouum quam in vetus testamentum varia lucubrasse volumina, quæ necdum ad manus nostras peruenierunt. Legi tantum opus illud insigne & magnæ quantitatis, quod scripsit ad Eutichianum venerabilem diaconum.

In Leuiticum.

lib. 1.

Venerabili diacono.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno domini. 400.

AMBROSIVS episcopus Mediolanensis, patria Romanus vir fide & sanctitate celeberrimus, in diuinis scripturis atq; in secularibus literis omnium facile doctissimus, græco atq; latino sermone ad perfectum instructus, cuius meritum totus orbis personat, cuius opera & libros magno authoritatis præconio sancta mater ecclesia confirmat. Qui in exponendis, declarandisq; diuinis scripturis omnes doctores vicit, cuius fidem nulla vnquam potestas terrena infringere potuit, ita vt multis episcopis pro fide relegatis exilio, Ambrosium nullus vnquam auderet contingere. Fuit enim velut malleus hæreticorum constantissimus impugnator, cuius linguæ in fide Christi loquenti, nulla potuit vnquam authoritas humana indicere silentium. Pro fide semper paratus quælibet subire pericula, domino protegente liber vbique & illæsus euasit. Scripsit multa præclara opuscula, de quibus ego duntaxat repêri subiecta.

De officiis.

lib. 3. Non arrogans videri.

De vocatione gentium.

lib. 2. Inter defensores lib.

Hexameron.

lib. 6. Tantum ne opinionis.

De dignitate humana.

lib. 1. Faciamus hominem.

De paradiso.

lib. 1. De paradiso ad orientem.

De Cain & Abel

lib. 1. De paradiso in superiori.

De Noc & arca

lib. 1. Noe sancti adoramus.

De Abraham patriarcha

lib. 2. Abraham libri huius.

De Isaac & anima.

lib. 1. In patre nobis sancti.

De bono mortis

lib. 1. Quoniam de anima superiore.

De fuga seculi

lib. 1. Frequens nobis de effu.

De Iacob & vita beata

lib. 2. Necessarius ad disci.

De Ioseph patriarcha

lib. 1. Sanctorum vita ceteris.

De benedictionibus patriarcharum

lib. 1. Primum omnium quantam.

De Nabuthe Letzraelita

lib. 1. Nabuthe historia tem.

De Helia & ieiunio

lib. 1. Diuinum ad patres re.

De Tobia

lib. 1. Lecto prophetico libro

De interpellationibus

lib. 4. Multas nobis perturba.

Apologiam Dauid

lib. 1. Apologiam Prophetæ

De Salomone

lib. 1. Mirum satis est dilectiss.

De mysteriis initiandis.

lib. 1. De mor alibus quotidiana.

De sacramentis.

lib. 6. De sacramentis quæ

De cura pastoralis.

lib. 1. Si quis fratres oraculi.

De fide ad Gratianum.

lib. 5. Regina Austri venit

De spiritu sancto.

lib. 3. Hieroboal sub arbore.

De fide & symbolo

lib. 1. Multas quidem & gra.

De incarnatione domini.

lib. 1. Debitum fratres cupio.

De mysterio Paschæ

lib. 1. Pascha mysterium de.

De excessu fratris

lib. 1. Deduximus fratres

De fide resurrectionis.

lib. 1. Superiore libro aliquid.

De penitentia

lib. 2. Si virtutum finis ille est

Adhortationem penitentiae

lib. 1. Admoneo vos fratres.

De virginibus
De viduis

Exhortationes ad virgines

Ad virginem deuotam

Ad virginem lapsam

Contra Symmachum.

Consolatorium Valeriani

Contra Auxentium

De tradendis Basilicis

De institutione virginum

De morte Theodori

De institutione facili

De circumfisione.

De synagoga ad Theodorum

Revelationem Gerardi

De passione sanctæ

De eligendo pontifice

De sancto Iob

Hymnorum & præfationum

In psalmum: Beati

Epistolæ ad diuinitatem

In Euangelium Lucæ

Sermonum multorum

In quosdam psalmos

Alia quoque nonnulla

syppum & quosdam alios

Claruit sub Theodoro

PHILASTRIUS

cularium literarum nonnulli

ius meminit sanctus Augustinus

litate communi quædam

peruenisse. Fertur eius

De 16. hæresibus.

Cæterum non vidi.

Claruit sub Theodoro

EVAGRIUS

Antiochenus, vir vnde

ditus, Græco & Latino

stodiens, tante abstinentiæ

trum scriptis commentariis

cillima ad notitiam in

Ad Anachoretas vnde

Ad Cænobitas quædam

Vitam Antonii Latine

De vita sanctorum præfationes

Alia quoque multa scripta

sub Gratiano principe.

MAXIMVS episcopus

& theologus insignis, in

inurias ab Arrianis sustinuit

tar ad Gratianum opus

Contra Arrianos.

Claruit in Græcia sub

AMBROSIVS

atque discipulus, quo e

planationes composuit

bus hæc apud nos feruntur

Commentariorum in

Athennij

Opera
istorica

De virginibus	lib. 3.	<i>Si iuxta celestis sen.</i>	
De viduis	lib. 1.	<i>Bene accidit fratres</i>	
Exhortationis ad virgines	lib. 1.	<i>Qui ad convivium magnum</i>	
Ad virginem deuotam.	lib. 1.	<i>Audi filia & vide &</i>	
Ad virginem lapsam	lib. 1.	<i>Audite me nunc qui.</i>	
Contra Symachum.	lib. 1.	<i>Ambrosius Episcopus bea.</i>	
Consolatorium Valentiniani.	lib. 1.	<i>Et si incrementum.</i>	
Contra Auxentium	lib. 1.	<i>Dalmatius me tribu.</i>	
Detradendis Basilicis	lib. 2.	<i>Video vos prater solutum.</i>	
De institutione virginis.	lib. 1.	<i>Commendas mihi pignus.</i>	
De morte Theodosii	lib. 1.	<i>Hoc nobis motus ter.</i>	
De instructione sacerdotum	lib. 1.	<i>Suscepisti munus sacer.</i>	
De circumcisione.	lib. 1.	<i>Non mediocris ple.</i>	
De synagoga ad Theodosium.	lib. 1.	<i>Exercitus semper iugi.</i>	
Reuelationem Geruasii Prothasiiq;	lib. 2.	<i>Domina sorori vite atq;</i>	
De passione sanctæ Agnetis	lib. 1.	<i>Ambrosius virginibus</i>	
De eligendo pontifice	lib. 1.	<i>De iudiciis</i>	lib. 1.
De sancto Iob	lib. 1.	<i>De 42. mansionibus</i>	lib. 1.
Hymnorum & præfationum.	lib. 1.	<i>In Epistolas Pauli</i>	lib. 14
10 In psalmum: Beati immaculati	lib. 22.	<i>Licet mystico quoq;</i>	
Epistolatum ad diuersos	lib. 10.	<i>Pulchre admones frater.</i>	
In Euangelium Lucæ.	lib. 10.	<i>Scripturi in librum Euan.</i>	
Sermonum multorum.	lib. 1.	<i>Libenter nos prædicare.</i>	
In quosdam psalmos.	lib. 11.		

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fertur deniq; Ege-
syppum & quosdam alios de græco fecisse latinos.

Claruit sub Theodosio Imperatore clementissimo. Anno domini 380.

PHILASTRIVS episcopus Brixientis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & se-
cularium literarum non ignarus, beato Ambrosio Mediolanensi, & notus familiaris, cu-
ius meminit sanctus Augustinus in quadam epistola, ad Quod vult deum, scripsit pro vri-
tate communi quædam præclara opuscula, e quibus nullum ad manus nostras memini
peruenisse. Fertur eius beato Augustino ubi supra testante in signe opus quod scripsit.

De 16. hæresibus. lib. 1. Symoniani à Symone

Cætera non vidi.

Claruit sub Theodosio Imperatore Christianissimo. Anno domini 380.

EVAGRIVS monachus & discipulus sancti Macharii, Ægyptii, & postea episcopus
Antiochenus, vir vndecumq; doctissimus, & tam secularibus quam diuinis scripturis eru-
ditus, Græco & Latino peritus eloquio, etiam in episcopatu prioris vitæ austeritatem cu-
stodiens, tantæ abstinentiæ fuit, ut miraculo haberetur. Hic primus vitam sanctorum pa-
trum scriptis commendauit, & de sua vena multa opuscula edidit. De quibus tamen pau-
cissima ad notitiam meam perueniunt. Feruntur autem eius subiecta.

Ad Anachoretas valde vilis. lib. 1. De octo vitiis principalibus lib. 1.

Ad Cænobitas quoque, lib. 1. Exhortatorii ad virginem lib. 1.

Vitam Antonii Latinam fecit. lib. 1. Presbyter Euagrius.

De vita sanctorum patrum lib. 1.

Alia quoque multa scripsit, & de Græco in Latinum transtulit incognita nobis. Claruit
sub Gratiano principe. Anno domini 380.

MAXIMVS episcopus Constantinopolitanus, natione Alexandrinus, philosophus
& theologus insignis, in cuius laudem Gregorius Nazianzenus librum edidit, multas in-
iurias ab Arrianis sustinens, episcopatu tandem pulsus, multa in eos scripsit. E quibus ex-
tat ad Gratianum opus insignis.

Contra Arrianos. lib. 1. Cætera mihi incognita sunt.

Claruit in Græcia sub Gratiano principe. Anno domini 380.

AMBROSIVS presbyter natione Alexandrinus, Didymi cæci quondam auditor
atque discipulus, quo explanante scripturas diuinas magnifice didicit, & varias in illas ex-
planations composuit, quæ apud Græcos eo tempore magno pretio habebantur. E qui-
bus hæc apud nos feruntur.

Commentariorum in Iob. lib. 1. Contra Apollinarem Laodicænum. lib. 1.

Claruit sub Theodosio & Archadio principibus. Anno. 400.

PETRONIVS episcopus Bononiensis, conuersatione monachus, in diuinis scripturis valde doctus & eloquens, & non minus sanctitate, quam scientia reuerendus, qui multis in vita & post mortem miraculis coruscavit, sicut in eius historia legitur. Scripsit inter cetera.

De vita sanctorum patrum. lib. 1. De ordinatione episcopi. lib. 1.
Et alia nobis incognita.
Moritur sub Theodosio & Valentiniano. Anno domini. 385.
Indictione. 13.

BACHOMIVS Abbas & monachorum sui temporis institutor permagnificus, fundator multorum cenobiorum, ac vir sanctissimæ conuersationis, multis in vita & post mortem coruscans miraculis, cum esset vir doctus, & in diuinis scripturis eruditus. Scripsit ad ædificationem fratrum multas epistolas, de quibus subiectæ referuntur.

Ad Cornelium abbatem. epi. 1. Ad præpositos cenobiorum. epi. 1.
Ad Syrum abbatem. epi. 1. Ad fratres operantes. epi. 1.
Regula quoque monachorum. lib. 1.

Claruit sub Valentiniano & Theodosio principibus. Anno. 390.

AVRELIVS Clemens Prudentius, poeta Christianus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis scripturis satis peritus, metro excellens & prosa, per quinquaginta septem annos mundi amoribus retentus, multa poetarum opuscula legit & exposuit, ac de sua vena multa profunda poemata scripsit. Tandem vero in senectute repulsa mundi vanitate, ad sacras scripturas se contulit, & carmine ac prosa multa vtriusque testamenti obstrusa exposuit. Scripsit autem multa præclara opuscula. De quibus mensura metri facta reperi subiecta.

Contra Symachum idololatram. lib. 2. Paulus præco Dei.
De compugnantia. lib. 1. Senex fidelis prima.
De diuinitate. lib. 1. Est tria summa Deus.
Contra Patristionos. lib. 1. Plurima sunt sed.
Contra Sabelliones. lib. 1. Cede prophanator.
Contra Iudæos. lib. 1. Hac si Iudaicos si in.
Contra Homuncionitas. lib. 1. Sunt qui Iudaico cog.
Contra phantasmaticos. lib. 1. Est operæ pretium nebu.
De origine peccatorum. lib. 1. In hexameron. lib. 6.
De sancta trinitate. lib. 2.
Hymnorum diuerforum. lib. 2. Ales diei nuntius lucem.
Laudes sancti Vincentii. lib. 1. Beate martyr prope.
Laudes sancti Laurentii. lib. 1. Antiqua phanorum pa.
Laudes Romani contra gentiles. lib. 1. Romana Christi fortis.
Historiarum. lib. 1. Eua columba fuit.
De Animæ natura. lib. 1. Occurrit dubitans hic.
De resurrectione carnis. lib. 1. Posco meum in Christo.
De martyribus. lib. 1. Scripta sunt celo.
De statu animæ. lib. 1. Errat quisquis animas.
Amartigenian. lib. 1. Fratres Ephebi fossor.
De spe veniæ orationem siue. lib. 1. O Dea cuncti parens.
Contra Marcionitas. lib. 1. Quo te præcipitat rabi.
Peristephanon. lib. 1. Pius fidelis innocens.

Epistolas etiam scripsit non paucas.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit sub Grariano imperatore. Anno domini. 380.

IOHANNES monachus & presbyter Damascenus, vir doctus & sanctus, de quo miranda narrantur propter excellentiam doctrinæ & vitæ sinceritatem, in magno pretio habitus apud Constantinopolim prælatus monachorum constitutus, multos ab iniquitate auertit. Scripsit græco sermone nonnulla profundi sensus opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras peruenierunt. Legi tantum opus illud insigne.

Traditionis orthodoxæ fidei. lib. 4. Deum nemo vidit unquam.
Historiam Barlaam & Iosaphat. lib. 1. De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Theodosio deuotissimo principe. Anno domini. 390.

Ticoe

DE
TICONIVS Afe
donatione parit fuisse
acutus & in diuinis scrip
ista feruntur, vdelicet
De bello intestino.
In Apocalypsin Ioan
Epistole plures ad di
Anno domini. 390.
HERACLIDES
20 ditione insignis, sancto
quisior & imitator, qu
nam in alucolum pec
ter alia ad ædificatione
nam in heremo vel in
Paradisus.
Claruit temporibus
AMPHILOGI
rudius, atque seculari
scientia scripturarum
20 De spiritu sancto
De cæteris quæ con
Claruit Theodosio
EPIPHANIUS
rudius, & tante sancti
miraculorum fieri. H
scripsit. Huius acta si q
nonnulla opuscula, de
De 90. hæresibus
Contra omnes hære
30 Ad Theophilum Al
Epistolarum ad diue
Et quædam alia.
Claruit sub Theodo
THEOPHILVS
ris studiosus, & Origen
hæne Chrysostomo ar
sicut in veterum histor
bus ad meam notitiam
Epistolarum.
40 Ad Epiphanium de
De pascha.
Alia quoque multa
quæ sibi vel legenda v
Claruit sub Theodo
ANTIOCHVS
ctus, atque in seculari
commendarunt. Scrip
quibus ista feruntur po
Contra auaritiam
10 Homiliz ad popul
Claruit sub Theodo
MACHARIUS
pulus, vir deuotus & fan
do etiam mortuorum v
munibus religiosus vilen
Ad monachos
Et alias ad alios. Clar
Anno domini. 350. Cui
FAVSTINVS pr

TICONIVS Afer, quem beatus Augustinus in tertio libro de doctrina Christiana donatione partis fuisse commemorat, quamvis in quibusdam ab illis dissentiat, vir certe acutus & in diuinis scripturis multum exercitatus. Scripsit non pauca opuscula. E quibus ista feruntur, videlicet.

De bello intestino.

lib. 3. Expositorium diuersarū causarum lib. 1.

In Apocalypsin Ioannis,

lib. 1. Regularis sacræ scripturæ, lib. 1.

Epistolæ plures ad diuersos. Et alia multa. Claruit, Theodosio & filiis eius imperantibus Anno domini. 390.

HERACLIDES monachus, vir moribus sanctus, & diuinarum scripturarum eruditione insignis, sanctorum patrum Anachoretarum ac monachorum diligentissimus inquisitor & imitator, qui velut argumentosa apis de singulorum conuersatione flores virtutum in alucolum pectoris sui conferens, mel spiritalis dulcedinis procreauit. Scripsit inter alia ad ædificationem legentium opus insigne de vita & conuersatione sanctorum patrum in heremo vel in cænobiis degentium sub regula, cuius titulus est.

Paradisus.

lib. 1.

Claruit temporibus Gratiani imperatoris. Anno domini. 380.

AMPHILOGIUS episcopus Iconii, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atque secularibus literis sufficienter imbutus, & non minus conuersatione quam scientia scripturarum sacerdotio dignus. Scripsit inter alia opus vtile.

De spiritu sancto

lib. 1.

De ceteris quæ composuisse dicitur, nihil ad notitiam meam peruenit.

Claruit Theodosii deuoti imperatoris temporibus. Anno domini. 390.

EPIPHANIUS Cypri Salaminæ vrbis episcopus, vir in diuinis scripturis satis eruditus, & tantæ sanctitatis, vt spiritui prophetiæ meruerit illustrari, multorumq; patrator miraculorum fieri. Hic beato Hieronymo amicissimus extitit, & plures ad eum epistolæ scripsit. Huius acta si quis nosse desiderat, tripartitam historiam legat. Composuit autem nonnulla opuscula, de quibus ista feruntur.

De 90. hæresibus

lib. 1. Symoniaci à Symone.

Contra omnes hæreses

lib. 2. De erroribus Origenis lib. 1.

Ad Theophilum Alexandrinum

lib. 1.

Epistolarum ad diuersos

lib. 1. Domino amantissimo filio

Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio religiosissimo principe. Anno 390.

THEOPHILUS Alexandrinæ Ecclesiæ vicesimus primus episcopus, vir in scripturis studiosus, & Origenistarum expugnator acerrimus, qui in magna discordia cum S. Iohanne Chrysostomo arserit, eumque insidiis episcopatu pulsum in exilio mori coegerit, sicut in veterum historiis plenius continetur. Scripsisse fertur quædam opuscula, de quibus ad meam notitiam pauca peruenerunt. Extat eius ad diuersos in variis negotiis.

Epistolarum.

lib. 1.

Ad Epiphanium de hæresibus

lib. 1. Domino dilectissimo & a.

De pascha.

lib. 1.

Alia quoque multa edidit, sicut ex epistola beati Hieronymi ad eum directa colligitur quæ sibi vel legenda vel vertenda postulat destinari.

Claruit sub Theodosio & Valentiniano principib. Anno. 390.

ANTIOCHUS cuiusdam vrbis episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & doctus, atque in secularibus literis nobiliter eruditus, cuius mores, doctrinam populo suo commendarunt. Scripsit ad ædificationem legentium quædam præclara volumina. De quibus ista feruntur potiora.

Contra auaritiam

lib. 2. De illuminatione cæci nati, lib. 1.

Homiliæ ad populum plures

lib. 1. Et alia nobis incognita.

Claruit sub Theodosio & Archadio principibus. Anno 390.

MACHARIUS monachus Ægyptius, & beati patris Antonii quondam discipulus, vir deuotus & sanctissimæ cōuersationis, de quo multa miracula narratur, quomodo etiam mortuorum voces de sepulchris pro fidei confirmatione impetrauerit. Misit omnibus religiosis vtilem epistolam.

Ad monachos

lib. 1. In primis quidem scæ.

Et alias ad alios. Claruit multa sanctitate sub Constantino & Constantio principibus. Anno domini. 350. Cuius gesta habentur.

FAVSTINUS presbyter in sacris scripturis valde eruditus & secularium literarum

Pithemij

Opera
historica

non ignarus, partis Luciferiani, & ob id merito reprehensibilis. Scripsit multa egregia volumina, quæ ad hæreticorum confutationem vtilia iudicantur. E quibus ego paucorum vel solos titulos inueni.

Contra Arianos & Macedonianos lib. 7. Apologiam ad Valentinianum lib. 1. Claruit sub Valentiniano & Theodosio. Anno domini. 390.

HIERONYMVS presbyter & monachus, patre natus Eusebio ex oppido Stridonis, vir in secularibus literis valde eruditus, & in diuinis scripturis inter omnes doctores eruditissimus, multarum linguarum peritia insignis, sacræ legis interpres, hæreticorum malleus & expugnator fortissimus. Hic est verus dispensator euangelicus, fidelis & prudens, qui proferens de thesauro suo noua & vetera, danque in tempore spiritualis tritici mensuram conferuis suis, Hebræos superbos spoliavit humilesque ditauit latinos. Hic est Ecclesiæ Christi doctor egregius qui vestes Esau per deuia errorum vagantis domi otiose reconditas cum pia matre Rebecca, id est gratia Dei protulit, ac mansuetum Iacob fidelemque Christo seruientem vestiuit. Hic est Hieronymus Iesu Christi sincerus amator, qui nullum tempus otiose transiens, die ac nocte in lege domini meditabatur, & vix corpori necessario somno indulto, semper diebus ac noctibus scripsit, legit, docuit vel orauit, quod testantur penè infiniti libri quos edidit. Hic veritatis defensor, cultor virtutis, vitiorum acerrimus hostis, cum esset Ecclesiæ Ramanæ presbyter, & scelera clericorum constanter argueret, eorum inuidia secessit ex vrbe, veniensque in Iudæam gloriosum domini visitauit sepulchrum, atque iuxta præsepe Bethleemiticum locum sibi habitationis constituens, toti mundo clarus innotuit, disponente id nimirum diuina prouidentia, ut ibi lux mundi quiesceret, vbi verus sol iustitiæ hominibus nascendo innotuisset. Sanctissimi loci habitator sanctus atque conueniens, fide firmus, charitate ignitus conuersatione maturus qui seduci rebus secundis non potuit, quem à sancto proposito nulla vnquam aduersitas deiecit. Sed quid fedus laudator viri sanctum verticem labris contingo impuris? Silèdum magis humiliter mihi fuerat, quam de sanctissimo viro insufficienter loquendum. Nunc ergo quæ de scriptis & opusculis eius inuenimus per ordinem cõsignemus. De quibus ista sunt.

De fide ad Damasum.	lib. 1.	Credimus in Deum patrem.
De fide Niceni concilii.	lib. 1.	Credimus in unum Deum.
De essentia Trinitatis	lib. 1.	Omnipotens Deus pater.
Contra Iouinianum.	lib. 2.	Pauci admodum dies.
Contra Heluidium.	lib. 1.	Nuper rogatus à fratribus.
Contra Vigilantium.	lib. 1.	Multa in orbe monstra.
Contra Luciferianum.	lib. 1.	Proxime accedit ut qui.
De libero arbitrio	lib. 1.	Non audacter ut falso.
Contra Pelagianos.	lib. 1.	Scripta iam ad Theos.
Contra origenistas de resurrect.	lib. 1.	Ante annos circiter. 10.
Contra Iohannem Hierosolymita.	lib. 1.	Si iuxta Paulum apostolum
Contra Rufinum monachum	lib. 2.	Et vestris & multorum.
In eundem.	lib. 1.	Lectis literis prudentie
De virginitate & nuptiis.	lib. 1.	Quod ad te hucusque non.
De vnus vxoris viro	lib. 1.	Nunquam sibi Oceane fore
De 5. questionibus ad Damasum.	lib. 1.	Beatissimo Papa Da.
De visione Esaia.	lib. 1.	Et factum est in anno quo.
De Melchisedech.	lib. 1.	Misisti volumen mihi
De vera circumcisione.	lib. 1.	Superiore epistola quam,
De 42. mansionibus.	lib. 1.	In 77. psalmo quem
De filio prodigo.	lib. 1.	Beatitudinis tue inter
De 12. questionibus.	lib. 1.	Ignota vultu fidei
De 11. questionibus.	lib. 1.	Filius meus Apodemius
De Anna & Ioachim.	lib. 1.	Petitis à me ut vobis
De resurrectione carnis.	lib. 1.	In ipsa iam profectiois.
De reprehensione Petri à Paulo	lib. 1.	Domino vero sancto & beato.
Ad Cyprianum in psal. 89.	lib. 1.	Prius te Cypriane pref.
In psalmum 44.	lib. 1.	Scio me principia.
De vinculis beati Petri.	lib. 1.	Sapientissimo rogatu
De locis hebraicis.	lib. 1.	Eusebius qui à beato Pa.
De 10. tentationibus in deserto	lib. 1.	Hæc sunt verba quæ

De illa-

De illustribus viris
De precipuis scriptis
De optimo genere i
De correctione psal
De omnibus Bibli
De homine perfect
De obedientia & iu
De multis virtutib
De institutione filia
De precibus hon
De vita clericorū ac
De eadem re ad Oc
Ad Rusticum de vi
Regula monialium
De virginitate ad E
Item de virginitate
Ad Demetriadem
De recto modo viu
De viduitate ad Fu
De Monogamia.
Ad Heliodorū non
De creore paschali
De vita monastica
Consolatio agrotan
De continencia ad I
Ad Susannam lapsa
Ad Sabinianum dia
De duobus filiis
De octoginta quatu
Contra hæreticos
Aduersus Montanu
De origine animæ a
De vita monastica
De assumptione san
De testamento Ger
Vita Pauli primi her
Vita sancti Hilari
Vita captiui monach
Vita sanctæ Paulæ
De muliere septies p
Vita sanctorum patr
De morte Nebridii
De vita & obitu Mar
Epitaphium Nepoti
Epitaphium Fabiolæ
Interpretationes nom
De fide & conuersation
De humilitate & pati
Chronica omnimoda
De Hebraico alphabe
Ad Marcellam de 5. q
De questionibus Ger
De questionibus regu
De questionibus Par
Incanticum Delbore
In Esaia prophetam
In Hieremiam.
In Ezechielem

Bithemij

Opera
istorica

	De illustribus viris	lib. 1.	<i>Hortaris dexter ut tran.</i>
	De praeceptis scriptoribus	lib. 1.	<i>Vis nunc acriter mi fra.</i>
	De optimo genere interpretandi	lib. 1.	<i>Paulus apostolus praesente</i>
	De correctione psalterii	lib. 1.	<i>Dilectissimis fratribus.</i>
	De omnibus Bibliae libris.	lib. 1.	<i>Frater Ambrosius tua</i>
	De homine perfecto	lib. 1.	<i>Ecce iterum ad te scribo</i>
	De obedientia & iuramento.	lib. 1.	<i>Presumptionem meam</i>
	De tribus virtutibus.	lib. 1.	<i>Tres quodammodo vir</i>
	De institutione filiae.	lib. 1.	<i>Beatus apostolus Paulus.</i>
10	De parentibus honorandis	lib. 1.	<i>Parentum meritis sub.</i>
	De vita clericorum ad Nepotianum.	lib. 1.	<i>Petis à me Nepotiane.</i>
	De eadem re ad Oceanum.	lib. 1.	<i>Sophronius Eusebius.</i>
	Ad Rusticum de vita episcopi.	lib. 1.	<i>Sufficere quidem fidei</i>
	Regula monialium ad Eusto.	lib. 1.	<i>Tepefcens in membris.</i>
	De virginitate ad Eusto.	lib. 1.	<i>Audi filia & vide &</i>
	Item de virginitate.	lib. 1.	<i>Quantam in caelestibus.</i>
	Ad Demetriadem de eadem re.	lib. 1.	<i>Inter omnes materias quas.</i>
	De recto modo viuendi.	lib. 1.	<i>Vetus scriptura cele.</i>
	De viduitate ad Furiam	lib. 1.	<i>Obsecras literis & suppl.</i>
20	De Monogamia.	lib. 1.	<i>In veteri via nouam se.</i>
	Ad Heliodorum nondum episcopum.	lib. 1.	<i>Quanto amore & fru.</i>
	De carco paschali	lib. 1.	<i>Hieronymus praesidio fra.</i>
	De vita monastica ad rusticum	lib. 1.	<i>Nihil christiano faeli.</i>
	Consolatio aegrotantis amici.	lib. 1.	<i>Quaquam certissime no.</i>
	De continentia ad Rusticum.	lib. 1.	<i>Quod ignotus ad igno.</i>
	Ad Susannam lapsam	lib. 1.	<i>Quid taces anima? quid.</i>
	Ad Sabinianum diaconem lapsum	lib. 1.	<i>Samuel quondam luge.</i>
	De duobus filiis	lib. 1.	<i>Omnium quidem de scri.</i>
	De octoginta quatuor haeresibus,	lib. 1.	<i>Symoniaci à Symone</i>
30	Contra haereticos	lib. 1.	<i>Omne quod est aut inge.</i>
	Aduersus Montanum	lib. 1.	<i>Testimonia de Iohanne</i>
	De origine animae ad Augustinum	lib. 1.	<i>Domino vere sancto ac beato</i>
	De vita monastica	lib. 1.	<i>Bonus homo de the.</i>
	De assumptione sanctae Mariae.	lib. 1.	<i>Cogitis me o Paula.</i>
	De testamento Gerontii.	lib. 1.	<i>Cuncti mei sensus.</i>
	Vita Pauli primi heremita	lib. 1.	<i>Inter multos sepe.</i>
	Vita sancti Hilarionis.	lib. 1.	<i>Scripturus vitam beat</i>
	Vita captiui monachi	lib. 1.	<i>Qui nauali praelio di.</i>
	Vita sanctae Paulae	lib. 1.	<i>Si cuncta mei corporis.</i>
40	De muliere septies percussa.	lib. 1.	<i>Sape à me innocenti.</i>
	Vita sanctorum patrum	lib. 1.	<i>Benedictus Deus qui.</i>
	De morte Nebridii	lib. 1.	<i>Vereor ne officium pu.</i>
	De vita & obitu Marcellae	lib. 1.	<i>Sape & multum fla.</i>
	Epitaphium Nepotiani	lib. 1.	<i>Grandes materias</i>
	Epitaphium Fabiolae.	lib. 1.	<i>Plures anni sunt quod super.</i>
	Interpretationes nominum hebraicorum,	lib. 1.	<i>Philo disertissimus</i>
	De fide & conuersatione Christianorum,	lib. 1.	<i>Dauid gloriosus in psal.</i>
	De humilitate & patientia,	lib. 1.	<i>Quaquam mihi multo.</i>
	Chronica omnimodae historiae	lib. 1.	<i>Eusebius Hieronymus.</i>
50	De Hebraico alphabeto	lib. 1.	<i>Aleph mille vel doc.</i>
	Ad Marcellam de 5. quaestionibus	lib. 1.	<i>Magnis nos prouocas</i>
	De quaestionibus Genesis	lib. 1.	<i>Qui in principiis libro</i>
	De quaestionibus regum	lib. 3.	<i>Fuit vir vnus de ra.</i>
	De quaestionibus Paralipo.	lib. 2.	<i>Heber nati sunt duo</i>
	In canticum Delbore	lib. 1.	<i>Cecineruntq. Debbora</i>
	In Esaiam prophetam.	lib. 18.	<i>Expletis longo vix.</i>
	In Hieremiam.	lib. 20.	<i>Post explanationem 22.</i>
	In Ezechielem	lib. 14.	<i>Finitus in Esaiam, 18.</i>

In Daniele	lib. 2.	<i>Contra Daniele prophet.</i>	
In Ozeam prophetam	lib. 3.	<i>Si in explanationibus.</i>	
In Iohalem.	lib. 3.	<i>Non idem ordo. 12. proph.</i>	
In Amos prophetam.	lib. 1.	<i>Amos propheta qui sequitur</i>	
In Abdiam.	lib. 1.	<i>Cum essem paruulus.</i>	
In Ionam.	lib. 1.	<i>Triennium circiter fluxit.</i>	
In Michæam	lib. 2.	<i>Temporibus Ionathæ.</i>	
In Naum prophetam.	lib. 1.	<i>Iuxta. 70. interpretum.</i>	
In Abacuc	lib. 2.	<i>Primum chromati episcopo.</i>	
In Sophoniam.	lib. 1.	<i>Verbum domini quod factum.</i>	16
In Aggaeum.	lib. 1.	<i>Hieremias propheta.</i>	
In Zachariam.	lib. 3.	<i>Secundo anno Darii.</i>	
In Malachiam.	lib. 1.	<i>Deus per Moysen populo.</i>	
In Ecclesiasten	lib. 1.	<i>Memini me ante hoc.</i>	
In Proueria Salomonis	lib. 5.	<i>Parabole græcæ lati.</i>	
In Cantica canticorum	lib. 3.	<i>Epithalamium libellus.</i>	
In Euangelium Matthæi	lib. 4.	<i>Sciendum ne quem igna.</i>	
In Euangelium Marci	lib. 1.	<i>Omnis scriba doctus.</i>	
In Euangelium Lucæ	lib. 1.	<i>In Euangelium Iohannis</i>	lib. 1.
In quatuor Euangelia anagogice	lib. 4.	<i>Primum querendum est</i>	20
In epistolam Pauli ad Romanos,	lib. 5.	<i>In duas ad Corinthios epistolas,</i>	lib. 2.
In epistolam ad Galatas	lib. 3.	<i>Pauci admodum dies.</i>	
In epistolam ad Ephesios.	lib. 3.	<i>Sapientem virum quid</i>	
In epistolam ad Philippenes	lib. 1.	<i>In epistolam ad Colossenses</i>	lib. 1.
In epistolam ad Theſſalonicen.	lib. 4.	<i>In duas ad Timotheum</i>	lib. 3.
In epistolam ad Titum	lib. 1.	<i>Licet non sint digni.</i>	
In epistolam ad Philemonem.	lib. 1.	<i>Qui nolunt inter epistolas.</i>	
In epistolam ad Hebræos.	lib. 1.	<i>In Actus apostolorum</i>	lib. 1.
In Apocalypsim.	lib. 7.	<i>In epistolas Canonicas</i>	lib. 7.
In quosdam psalmos	lib. 6.	<i>Omne psalterium saga.</i>	30
De veste sacerdotali.	lib. 1.	<i>Vsq. hodie in lectione.</i>	
Ad Dardanum de terra promissionis	lib. 1.	<i>Queris Dardane</i>	
Ad Pammachium Apologeticus,	lib. 1.	<i>Quod ad te hucusq. non</i>	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	<i>Quoniam vetusto oriens.</i>	
Sermones plures	lib. 1.	<i>Dignum est fratres ap.</i>	

Hæc sunt quæ de scriptis beatissimi doctoris Hieronymi ad præfens nobis consignanda occurrunt. Nec dubitamus eum plura scripsisse quæ in hoc cathalogo non habentur, ob id vel maxime quod vel nobis incognita, vel inter multa dispersa remanserunt. Inter omnes enim ecclesiæ doctores nullus plus Hieronymo profuit, qui præter innumera opuscula vetus testamentum de Hebraico in Latinum transtulit, ac nouum ad Græcam veritatem correxit, atque legendum ecclesiæ fideliter obtulit. Multa quoque volumina græcorum latina fecit. Videlicet Origenis, Iosephi Iudæi, Eusebii Cæsariensis, Didymi Alexandrini, Victorini martyris, & aliorum.

Moritur tandem post multos labores plenus dierum, sub Honorio & Theodosio principibus. Anno domini. 422. Indictione quinta, vltima die mensis Septembris, hora completorii. Aetatis suæ anno nonagesimo nono, sepultus apud Bethleem multis coruscans miraculis, cuius vitam Eusebius discipulus eius descripsit.

AVDENTIVS episcopus Hispanus, vir in diuinis scripturis exercitatus habens ingenium, scripsit aduersus Manichæos, Sabellianos & Arrianos præcipua tamen intentione contra Fotinianos, qui postmodum Bonosiaci vocati sunt, opus insigne, quod præfatus notasse dicitur.

De fide contra hæreticos lib. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam minimè venerunt.

RUFINVS monachus & Aquilegiensis ecclesiæ presbyter vir eloquens, & in diuinis scripturis valde eruditus, græco & latino peritus eloquio, inter ecclesiasticos doctores non parua opinionis fuit. Eius scripta licet multa sint, tamen inter apocrypha computantur, 15. dist. Sancta Romana, propterea quod in sanctissimum virum Hieronymum scripserit inuictas epistolas, sicut ex earum lectione intelligi potest.

Sed po-

Sed postea in concordia
tentica, in quantum Hic
iecta referuntur.

In Osee prophetam.

In Iohel prophetam.

De fide ad Laure

Inuictarum contr

De fide ad Anati

De benedictionibus

10. Exhortationis ad Pro

Epistolatum ad diu

Alia insuper multa c

quoque volumina græ

Gregori magni episco

salorum multorum, qu

di & Honorii imperat

Iohannes Episco

chiam adhuc presbyter

soltomus. 105. aurei no

20. militi ad populum exc

clarus, a populo in mag

tas iniurias a Theophi

tionibus ab episcopo

tur. Scripsit autem græ

vidi subiecta.

De compunctione.

Quod nemo læditur

De reparatione lapsi

In euangelium Matti

In euangelium Iohar

In epistolam Pauli ad

De laudibus sancti P

Ad itagium monac

De sacerdotio cum B

Ad Eutropium quod

In principium Marci

De diuite secundum

De cruce & latrone.

In psalmum Miserer

40. In psalmum. 122.

De psalmo. 150.

De beato Iob

De ascensu Heliz.

De septem Machaba

De tribus pueris

De Susanna in Danie

De penitentia

De diuite & paupe.

De resurrectione Laz

De muliere Chanaan

De scandalis huius m

De sancto Iohanne Ba

De Seueriano episcop

De ieiunio & lectione

De eruditione discipl

Cum de suo exilio age

De militia spiritali

De militia Christiana

Sed postea in concordiam dilectionis fraternæ redeuntes, facta sunt opuscula Rufini autentica, in quantum Hieronymi dictis non fuerint contraria. De scriptis ergo Rufini subiecta referuntur.

In Osee prophetam.	lib. 1.	In Amos prophetam.	lib. 1.
In Iohel prophetam.	lib. 1.		
De sua fide ad Laurentium episcopū.	lib. 1.	<i>Mihi quidem fidelisti.</i>	
Inuectiviarum contra Hieronymum.	lib. 2.	<i>Perlegi scripta tua.</i>	
De sua fide ad Anastasium.	lib. 1.	<i>Audiui quosdam cum</i>	
De benedictionibus patriarcharum.	lib. 1.	<i>De sacramentis.</i>	lib. 1.
Exhortationis ad Probam.	lib. 1.	<i>Additiones ecclesiasticæ histo.</i>	lib. 2.
Epistolarum ad diuersos.	lib. 2.		
Alia insuper multa composuisse dicitur, sed ad manus nostras non venerunt. Multorum quoque volumina græcorum in latinum transtulit, videlicet Clementis, Origenis, Basilii, Gregorii magni episcopi, Pamphili martyris, Eusebii Cæsariensis, Euagrii, Sixti philosophi, & aliorum multorum, quæ omnia suis præfationibus & epistolis præsignauit. Claruit Archadii & Honorii imperatorum temporibus, & multa ac varia conscripsit. Anno domini. 400.			
Iohannes Episcopus Constantinopolitanus, Eusebii Emiseni episcopi apud Antiochiam adhuc presbyter quondam auditor atq; discipulus, qui ob venustatē eloqui, Chrysostomus. i. os aureū nominatur, vir in diuinis scripturis eruditissimus, in declamandis hominibus ad populum excellentis ingenii fuit, & non minus sanctitate quam eruditione præclarus, à populo in magna reuerentia & amore habebatur. Hic beatissimus Antistes multas iniurias à Theophilo Alexandrino sustinuit, eiusque fraudulentis & dolosis machinationibus ab episcopatu in exilium pulsus fuit, sicut in vita eius & tripartita historia inuenitur. Scripsit autem græco sermone multa volumina. De quibus ego apud latinos duntaxat vidi subiecta.			
De compunctione.	lib. 2.	<i>Cum intueor te beate.</i>	
Quod nemo læditur nisi à seipso.	lib. 1.	<i>Scio quod crassioribus.</i>	
De reparatione lapsi.	lib. 1.	<i>Quis dabit capiti</i>	
In euangelium Matthæi.	lib. 2.	<i>Sicut referunt Mattheum.</i>	
In euangelium Iohannis ho. 87.	lib. 1.	<i>Qui agonum certamina</i>	
In epistolam Pauli ad Hebræos.	lib. 1.	<i>Multifariam & multis.</i>	
De laudibus sancti Pauli.	lib. 6.	<i>Nihil proculdubio est.</i>	
Ad flagitium monachū arreptitium.	lib. 3.	<i>Oportuerat quidem ho.</i>	
De sacerdotio cum Basilio.	lib. 6.	<i>Mihi quidem multi.</i>	
Ad Eutropium quoq;	lib. 1.	<i>Semper quidem sed nunc</i>	
In principium Marci.	lib. 1.	<i>Animal illud quod in io</i>	
De diuite secundum Lucam.	lib. 1.	<i>Homo quidam erat di.</i>	
De cruce & latrone.	lib. 2.	<i>Hodierna die dominus.</i>	
In psalmum Miserere.	ho. 2.	<i>Pictores imitantur ar.</i>	
In psalmum. 122.	ho. 1.	<i>Ad te leuaui oculos.</i>	
De psalmo. 150.	ho. 1.	<i>Laudate dominum in sanctis.</i>	
De beato Iob.	ho. 1.	<i>Verum amen fratres chariss.</i>	
De ascensu Helie.	ho. 1.	<i>Apud quosdam veteres</i>	
De septem Machabæis.	ho. 1.	<i>Quod speciosa & grata</i>	
De tribus pueris.	ho. 1.	<i>Trium puerorum sermo.</i>	
De Susanna in Daniele.	ho. 1.	<i>Diuina lectiones &</i>	
De penitentia.	ho. 1.	<i>Prouida mente & pro</i>	
De diuite & paupere.	ho. 1.	<i>Prata & nemorosa lo.</i>	
De resurrectione Lazari.	ho. 1.	<i>Grandi fratres stupe.</i>	
De muliere Chanaanæa.	ho. 1.	<i>Multe tempestates in</i>	
De scandalis huius mundi.	ho. 1.	<i>Ve mundo ab scandalis.</i>	
De sancto Iohanne Baptista.	ho. 1.	<i>De Iohanne dicitur, fuit</i>	
De Seueriano episcopo recipiendo.	ho. 1.	<i>Sicuti capiti corpus.</i>	
De ieiunio & lectione Genesis.	ho. 1.	<i>Iocundum quidem natus est.</i>	
De eruditione disciplina.	ho. 1.	<i>Eruditio disciplina.</i>	
Cum de suo exilio ageretur.	ho. 1.	<i>Multi quidem stuctus.</i>	
De militia spiritali.	ho. 1.	<i>Bona quidem sunt & uti.</i>	
De militia Christiana.	ho. 1.	<i>Omnes homines qui se stu.</i>	

Bithemij

Opera
istorica

De patre & duobus filiis	ho. 1.	<i>Olim quidem de scriptis.</i>
Ad Neophitas	ho. 1.	<i>Benedictus deus ecce.</i>
De turture	ho. 1.	<i>Turtur amatrix here.</i>
De Asia regressus	ho. 1.	<i>Moses magnus ille.</i>
Post reditum prioris exilii	ho. 1.	<i>Quid dicam, quid loquar.</i>
De fide in Christo	ho. 1.	<i>Si credis quod Deus erat.</i>
De prodicione Iudæ	ho. 1.	<i>Paucis hodie necesse.</i>
De cruce dominica	ho. 1.	<i>Quid dicam, quid loquar.</i>
De ascensione domini	ho. 1.	<i>Quando de cruce nostra processit.</i>
De pentecoste	ho. 1.	<i>Hodie nobis terra facta.</i>
De natiuitate domini	ho. 2.	<i>Et reclinauit eum in pra.</i>
Decollationis Iohannis	ho. 1.	<i>Hen me quid agam.</i>
De primi hominis dignitate	ho. 1.	<i>Dignitas humane.</i>
De lapſu primi hominis.	ho. 1.	<i>Nemo qui nesciat à prin.</i>
De fide Abraham	ho. 1.	<i>Fides est religionis san.</i>
De Iacob & Esau	ho. 1.	<i>Portabat Rebecca.</i>
De Ioseph	ho. 1.	<i>Mittitur à Iacob patre.</i>
De misericordia dei.	ho. 1.	<i>Confitemini domino, quoniam.</i>
Contra auaritiā.	ho. 1.	<i>Euerendi sunt nobis.</i>
De causa peccati	ho. 1.	<i>Age tandem si placet.</i>
De gula & voluptatibus	ho. 1.	<i>Corpus nobis reliquis.</i>
De humanitate & misericordia	ho. 1.	<i>Audite fratres Paulum.</i>
De inani gloria fugienda	ho. 1.	<i>Quid tandem inanis glo.</i>
Quomodo deo grati sumus	ho. 1.	<i>Gratia sunt per nos deo.</i>
Quod merita parentum nulli nocent,	ho. 1.	<i>Paulum & ipsi misce.</i>
Contra desperationem	ho. 1.	<i>Si quis natura in mentis.</i>
De elemosyna largienda.	ho. 1.	<i>Quid stipem deposcen.</i>
De maledicis benedicendis	ho. 1.	<i>Ingemiscendi mihi cu.</i>
De refrenanda concupiscentia	ho. 1.	<i>Excitatus est somno.</i>
De misericordia in pauperes	ho. 1.	<i>Quo tandem digne ipsi.</i>
De cauendo scandalo	ho. 1.	<i>Animaduerte quantum.</i>
De amandis persecutoribus	ho. 1.	<i>Lungamus nos ipsos.</i>
De consolationibus	ho. 1.	<i>Quemadmodum cibo vi.</i>
De erogandis diuitiis	ho. 1.	<i>Si opifices qui manu.</i>
De laudando deum fide formata	ho. 1.	<i>Imitemur & ipsi patri.</i>
De charitate Dei	ho. 1.	<i>Sequitur & nos super.</i>
De premiis sanctorum & gehenna	ho. 1.	<i>Haud aequae idem beatis.</i>
De occultandis bonis operibus.	ho. 1.	<i>Rerum tuarum dispensa.</i>
De spe & presumptione	ho. 1.	<i>Nemo desperet si per.</i>
De contemptu mundi	ho. 1.	<i>Quemadmodum inquit in.</i>
De charitate	ho. 1.	<i>Charitatem optimum.</i>
Exhortationis bonæ vitæ	ho. 1.	<i>Eo ipsi proxime ad per.</i>
Ad Theodorum monachum	lib. 1.	<i>Si possem literis la.</i>
Ad Ciriacum episcopum de exilio	lib. 1.	<i>Age rursus exhauriam.</i>

Homilias etiam multas, sermones & epistolas fertur scripsisse innumerabiles, quæ ad manus nostras non venerunt. Tandem post multos labores & sancta exercitia dolo Theophili Alexandrini & Eudoxie Angustæ in exilio Ponti moritur. 6. Cal. Feb. Ann. domini. 411. Indictione. 9.

SEVERIANVS episcopus Gauellensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamandis homiliis ad populum doctor admirabilis, incredibilis eloquentiæ fuit, unde & frequenter à B. Iohanne supradicto episcopo & Archadio imperatore ad faciendum sermonem Constantinopolim euocabatur. Huic S. Iohannes populum suum commendabat dum vrgeretur in exilium, non tantum doctrinam, sed & vitæ meritum veneratus. Seuerianus autem plus quam decebat se populo commendans, inter eum & Iohannem discordiæ fomitem ministravit. Sed reuerso patriarcha de exilio ad fœdera fraternæ dilectionis reuersi sunt, sicut homilia restatur in ecclesia Constantinopolitana desuper habita. De scriptis autem Seueriani doctissimi viri apud latinos pauca habentur, & ad manus nostras pauciora venerunt.

In epi-

DI
In epistolam ad Ga
In Ecclesia Const
De morte Innocen
Exerant illius apud
ceteris opusculis eius
Honorio, eo tempore
VITELLIVS A
pauis exercitatus, si
polerat. Sed quia
to mo cum suis volum
mina
Aduersus gentes
Aduersum nostrum
Multa præterea vo
Claruit sub Constant
THEODORVS
stione veterum auct
mum volumen, in
strinas confudit.
Prænotauit autem
De incarnatione
Alia quoque mul
MACROBI
pus. Cum adhuc
Christi volumen, mo
& tractat.
De custodia castit
Claruit inter nost
mæ.
HELIODORVS
cularium literarum
mentis ingenii, vt om
terialium aliunde qu
notauit.
De naturis rerum
Alia etiam complu
THEODORVS
cenobiorum eius præp
nuus gubernator, & r
40 steria scripturarum
Exhortationis
Claruit sub Honor
ORIESESIS
dori collega, vir in di
spectabilis. Scriptis
monasticæ disciplinæ
De instructione mo
Claruit sub Honor
IOHANNES CA
politani Episcopi quor
liquor annos ab eode
byter consecratus, du
regularis disciplinæ fe
gistra plura opuscula, i
quorum numero ferunt
piscopo, scripsit aduer
De incarnatione do
De institutis monac

In epistolam ad Galatas lib. 1. De baptismo & epiphania, lib. 1.
 In Ecclesia Constantinopolitana, ho. 1. In aduentu domini & salua.
 De morte Innocentium. ho. 1. Zelus quo tendat, quo
 Extant illius apud nos & alia quædam homilia, breues quidem, sed valde vtilis. De
 ceteris opusculis eius, & si multa ferantur, nihil adhuc reperi. Claruit sub Archadio &
 Honorio, eo tempore quo & Iohannes Chrysostomus. Anno domini 400.

VITELLIVS Afer, Donatianorum schisma defendens, vir quidem in diuinis scri-
 pturis exercitatus, si in Ecclesiastica vnitatem permanisset, satis vtilem doctrinam com-
 posuerat. Sed quia veros Catholicos velut traditores & persecutores arguit, me-
 10rito cum suis voluminibus contemptus fuit. Extant de scriptis illius subiecta volu-
 mina.

Aduersus gentes lib. 1. Quod odio sint mundo serui Dei. lib. 1.
 Aduersum nostros querimoniarum li. 1.
 Multa præterea volumina composuisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.
 Claruit sub Constante filii Constantini magni imperatoris. Anno domini 360.

THEODORVS Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, vir doctus & disertus, atque in le-
 ctione veterum authorum scripsit aduersus Apollinaristas & Eunomianos elegantissi-
 mum volumen, in quo euidentissima ratione & autoritate prauas hæreticorum do-
 ctrinas confudit.

Prænotauit autem hoc opus magnificum & insigne.

De incarnatione domini lib. 15.
 Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

MACROBIVS presbyter, & postea in vrbe Roma Donatistarum occultus Episco-
 pus. Cum adhuc presbyter esset in Ecclesia Dei, scripsit ad confessores & ad virgines
 Christi volumen, moralis quidem, sed valde necessaria doctrinæ. In quo præcipue agit
 & tractat.

De custodia castitatis lib. 1.
 Claruit inter nostros primum Aphricæ, inter suos Donatistas Monteses postea Ro-
 mæ.

HELIODORVS quidam presbyter in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & se-
 cularium literarum non ignarus, ad disputandum satis acuti & scholastico more vehe-
 mentis ingenii, ut omnium rerum vnum ostenderet esse principium, nec quicquam ma-
 terialium aliunde quam à Deo creatum, scripsit satis elegans & insigne opus, quod præ-
 notauit.

De naturis rerum exordialium lib. 1.
 Alia etiam complura scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

THEODORVS monachus, beati Pachomii discipulus, atque post illius decessum
 cenobiorum eius præpositus, vir in diuinis scripturis eruditus, & regularis disciplinæ stre-
 nuus gubernator, & non minus sanctitate quam doctrina venerabilis. Scripsit ad mona-
 40stera scripturarum sanctarum luculentos sermones.

Exhortationis epi. 3.
 Claruit sub Honorio & Theodosio principibus Anno 420.

ORIESES monachus & discipulus sancti Pachomii & eius successoris Theo-
 dori collega, vir in diuinis scripturis ad perfectum instructus, & tam vita quàm eruditione
 spectabilis. Scripsit pro ædificatione monachorum opus diuino sale conditum, totiusq;
 monasticæ disciplinæ instrumentis constructum, quod prænotare possumus.

De instructione monachorum, li. 1. Si quid amplius scripserit nescio.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus Anno 420.

IOHANNES Cassianus, natione Scyta, beati Iohannis Chrysostomi Constantino-
 politani Episcopi quondam auditor atque discipulus, & ab eo diaconus ordinatus, post a-
 liquot annos ab eodem, nescio propter quam causam expulsus, apud Massyliam pres-
 byter consecratus, duo monasteria, virorum scilicet & mulierum, condidit, in quibus
 regularis disciplinæ seruor magnus, pluribus annis permansit. Scripsit experientia ma-
 gistra plura opuscula, in quibus etiam apud interpretem venustas eloquii conspicitur. E-
 quorum numero feruntur. - Rogatus à Leone archidiacono, postea Romanæ vrbis E-
 piscopo, scripsit aduersus Nestorem hæreticum.

De incarnatione domini lib. 7.

De institutis monachorum lib. 4. De institutis ac re.

Bithemij

Opera
istorica

De octo vitiis capitalibus.

lib. 8.

Quintus nobis iuuante.

Collationes sanctorum patrum

lib. 24.

Cum in heremo Scythi.

In his collationibus sanctorum utilis & necessaria monachorum instructio est, sed quia per beatum Prosperum de arbitrii libertate in certis reprehenditur, opuscula eius inter apocrypha computantur. Moritur tandem post multorum editionem librorum apud Massyliam non sine opinione sanctitatis, Theodosio & Valentiniano regnantibus. Anno domini 435.

LUCIANVS Ecclesiae Hierosolymitanae presbyter, vir in diuinis scripturis admodum eruditus, vita & conuersatione sanctissimus, cui temporibus Honorii & Theodosii omnipotens Deus locum sepulchri, & reliquiarum sanctissimi prothomartyris Stephani reuelauit. Fertur nonnulla scripsisse opuscula. E quibus extat proluxa Epistola.

De inuentione sancti Stephani

lib. 1.

Lucianus presbyter.

De ceteris nihil vidi.

Scripsit autem ipsam reuelationem Graeco sermone, quam Auitus presbyter genere Hispanus in latinum vertit eloquium, & adiecta epistola sua per Orosium Orientalibus misit legendam. Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, circa annos domini 410.

SEVERVS presbyter cognomento Sulpitius, ex Aquitanica prouincia ortus, vir genere & literis nobilis, & paupertatis atque humilitatis amore conspicuus, Charus etiam sanctorum virorum Martini Thuronensis & Paulini Nolani Episcoporum, in senectute sua deceptus à Pelagianis, & agnosceus loquacitatis culpam, silentium vsq; ad mortem tenuit, vt peccatum quod loquendo contraxerat, tacendo salubriter emendaret. Scripsit non spernendae lectionis opuscula. De quibus referuntur subiecta.

De vita sancti Martini Episcopi

lib. 3.

Plerique mortalium.

Collatio Posthumiani & Galli

lib. 3.

Cum in vnum locum ego.

Epistolarum ad Sororem

li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Ad Paulinum Nolanum Episcopum, lib. 2.

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, quae ad notitiam meam non venerunt.

Claruit cum sancto Martino Turonensi Archiepiscopo, sub Archadio & Honorio principibus. Anno domini 420.

AVSONIVS Episcopus Burdegalenis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis suo tempore nulli secundus, metro excellens & prosa, non minus sanctitate quam eruditione clarus effulsit. qui apud Treuerim in concilio sub Maximo principe vna cum sanctis Martino, Ambrosio Mediolanensi, & Hieronymo presbytero multa praclaragegessit. Scripsit ibidem existens inter cetera metrica opusculum in insigne quod praenotatur.

Mosella

lib. 1.

De laude eiusdem patriae li. 1.

Sed & alia multa fertur scripsisse opuscula quae ad nos minime venerunt. Claruit sub Maximo. Anno domini 410.

AVGVSTINVS Episcopus Hipponensis, natione Carthaginensis in Africa, vit tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis omnium doctorum eruditissimus, sermone disertus, eloquio clarus, sensu profundus, vita & conuersatione sanctissimus. Tanta scripsit opuscula, vt neminem crediderim omnia posse vel legere vel habere. Vnde sine dubio mentiri conuincitur, qui se Augustinum inuenisse totum confitetur. Cunctos enim scriptores & numero librorum & utilitate praecedit, qui plusquam mille tractatus insignes composuit. Nemo sic profunde sacram scripturam vt Augustinus explanauit, Christianos mores nemo sic vtiliter instituit, nec fide catholicam aliquis eo ardentius defendauit. Introduxit eum rex in cellam vinariam, tantaque fortitudine induit, quod omnes aduersarios fidei oris sui gladio fortiter prostrauit. Hunc si doctorem habueris, etiam deficientibus ceteris, sufficit ipse tibi. Nunc itaque de multis libris quos edidit, vel paucos consignemus.

De sancta Trinitate.

lib. 15.

Lecturus hac quae de.

De ciuitate Dei.

lib. 22.

Gloriosissimam ciuitatem.

De praedestinatione sanctorum

lib. 2.

Dixisse quidem Apostolum.

In Genesim ad literam.

lib. 12.

Omnis diuina scriptura.

In Genesim imperfectus

lib. 1.

De obscuris naturalium.

De Ge-

	De Genesi contra Manichæos	li. 2.	<i>Sic ligent Manichæi.</i>
	De Academicis.	li. 3.	<i>Utinam Romaniane.</i>
	De vita beata.	li. 1.	<i>Si ad philosophia por.</i>
	De ordine quoq.	li. 3.	<i>De ordine rerum.</i>
	Soliloquiorum.	li. 2.	<i>Volenti mihi multa.</i>
	De moribus Ecclesiæ catholicæ	li. 2.	<i>In aliis libris satis opi.</i>
	De quantitate animæ	li. 1.	<i>Quoniam video te abundare.</i>
	De libero arbitrio.	li. 3.	<i>Dic mihi queso te.</i>
	De magistro.	li. 1.	<i>Quid tibi videtur</i>
10	De musica	li. 6.	<i>Modus qui pes est di.</i>
	De vera religione	li. 1.	<i>Cum omnis vitæ bona.</i>
	De utilitate credendi	li. 1.	<i>Si mihi honorare vnum.</i>
	De duabus animabus	li. 1.	<i>Opitulante Dei miseri.</i>
	Acta cum fortunato Manichæo.	li. 1.	<i>Quinto ca. septem ar.</i>
	De fide & symbolo.	li. 1.	<i>Quoniam scriptum est.</i>
	De sermone domini in monte.	li. 2.	<i>Sermonem quem locutus.</i>
	De octoginta tribus questionibus	li. 1.	<i>Virum anima à seipsa sit.</i>
	Psalum contra partem Donati	li. 1.	<i>Omnes qui gaudetis de.</i>
	Contra epistolam Donati.	li. 1.	<i>Abs te ipso presente.</i>
20	Contra Adamantium.	li. 1.	<i>De eo quod scriptum est.</i>
	De mendacio	li. 1.	<i>Magna questio est de.</i>
	Contra mendacium.	li. 1.	<i>Multa mihi legenda.</i>
	Ad Simplicianum Episcopum	li. 2.	<i>Gratissimam plane atq.</i>
	Contra epistolam, fundamentum	li. 1.	<i>Vnum Deum verum omnipotentē.</i>
	De agone Christiano	li. 1.	<i>Corona non promittitur.</i>
	De doctrina Christiana	li. 4.	<i>Sunt præcepta quedam.</i>
	Contra partem Donati.	li. 2.	<i>Quoniam Donatistæ nobis.</i>
	Confessionum	li. 13.	<i>Magnus es domine Deus</i>
	Contra Faustum Manichæum.	li. 33.	<i>Faustus quidem fuit ge.</i>
30	Contra Felicem Manichæum	li. 2.	<i>Honorio Augusto sex.</i>
	De natura boni.	li. 1.	<i>Summum bonum quo su.</i>
	Contra Secundinum	li. 1.	<i>Benevolentia in me quæ.</i>
	Contra Hilarium	li. 1.	<i>Qui dicunt mentionem.</i>
	Questiones Euangeliorum	li. 3.	<i>Hoc opus non ita scri.</i>
	Propositionum ex Epistola ad Roman.	li. 1.	<i>Sensus hi sunt in epistola.</i>
	In epistolâ ad Roman. imperfectū opus.	li. 1.	<i>In epistola quam Apostolus Pau.</i>
	In epistolam ad Galatas	li. 1.	<i>Causa propter quam scri.</i>
	Annotationum in Job.	li. 1.	<i>Opera magna erant eius.</i>
	De catechizandis rudibus	li. 1.	<i>Petisti me frater Deo.</i>
40	De consensu Evangelistarum	li. 4.	<i>Inter omnes diuinas auc.</i>
	Contra epistolam Parmeniani	li. 3.	<i>Multa quidem alias ad.</i>
	De baptismo contra Donatistas	li. 7.	<i>In libris quos aduersus.</i>
	Contra quod attulit Centurius,	li. 1.	<i>Dicit eo quod scriptum est.</i>
	Ad inquisitiones Ianuarii	li. 2.	<i>Ad ea quæ me interro.</i>
	De opere monachorum,	li. 1.	<i>Inuisioni tuæ sanct. frater.</i>
	De bono coniugali.	li. 1.	<i>Quoniam unusquisq. homo.</i>
	De virginitate,	li. 1.	<i>Librum de bono coniug.</i>
	Contra literas Petuliani Donatistæ	li. 3.	<i>Nostis nos sepe volu.</i>
	Ad Cresconium grammaticum	li. 4.	<i>Quando ad te Cresconi.</i>
50	Testimoniorum contra Donatistas	li. 1.	<i>Qui timetis consentire.</i>
	Contra nescio quem Donatistam	li. 1.	<i>Probariones rerum neces.</i>
	Admonitionis Donatistarum,	li. 1.	<i>Quicumque calumniis ho.</i>
	De diuinatione demonum	li. 1.	<i>Quodam de in diebus.</i>
	Contra Paganos questiones 6.	li. 1.	<i>Mouet quosdam & requi.</i>
	In epistolam Iacobi	li. 1.	<i>Duodecim tribubus quæ.</i>
	De baptismo paruulorum,	li. 3.	<i>Quamuis in mediis &.</i>
	Dialogum Ecclesiæ & synagoga	li. 1.	<i>Duarum matronarum.</i>
	De unico baptismo,	li. 1.	<i>Respondere diuersi.</i>

Pithemij

Opera
istorica

De Maximianistis contra Donatistas,	li. 1.	<i>Multa iam diximus mul.</i>
De gratianoui testamenti,	li. 1.	<i>Quing. mihi proposuisti.</i>
De spiritu & litera	li. 1.	<i>Lectis opusculis que.</i>
De fide & operibus	li. 1.	<i>Quibusdam videtur.</i>
Breuiarium colla. cum Donatistis	li. 3.	<i>Cum & catholici Episcopi.</i>
Collationis contra Donatistas.	li. 1.	<i>Quid adhuc Donatiste.</i>
De videndo Deo,	li. 1.	<i>Memor debiti quo.</i>
Commonitorium Donatistarum,	li. 1.	<i>Sicut presens rogavi.</i>
De natura & gratia	li. 1.	<i>Librum quem misisti</i>
Ad Orosium contra Priscillianistas	li. 1.	<i>Respondi tibi quaren.</i>
De origine animæ ad Hieronymum	li. 2.	<i>Deum nostrum qui nos vo.</i>
Ad Emeritum Episc. Donatistarum	li. 1.	<i>Simul nunc frater Eme.</i>
De gestis Pelagii	li. 1.	<i>Posteaquam in manus me.</i>
De correctione Donatistarum,	li. 1.	<i>Laudo & gratulor &.</i>
De præsentia Dei ad Dardanum,	li. 1.	<i>Fateor frater dilectissime.</i>
De gratia & originali peccato.	li. 2.	<i>Quantum de vestra &.</i>
Gesta cum Emerito Donatista	li. 1.	<i>Gloriosissimo Hono.</i>
Contra sermonem Arrianorum	li. 1.	<i>Eorum præcedenti dispu.</i>
De nuptiis & concupiscentia	li. 2.	<i>Heretici noui dilectif.</i>
De adulterinis coniugiis	li. 2.	<i>Prima questio est frater.</i>
Locutionum in Heptateuchon,	li. 7.	<i>Locutiones scriptura.</i>
Questionum in Heptateuchon	li. 7.	<i>Cum scripturas sanctas.</i>
De anima & eius origine	li. 2.	<i>Sinceritatem tuam erga.</i>
Contra aduersarium legis & prophe.	li. 2.	<i>Librum quem misisti fra.</i>
Contra Gaudentium Donatistam	li. 2.	<i>Gaudentius Donatista.</i>
Contra duas Epistolas Pelagianorum	li. 4.	<i>Noueram te quidem sa.</i>
Contra Iulianum Episc. Pelagianorum	li. 6.	<i>Contumelias duas &.</i>
Enchiridion ad Laurentium	li. 1.	<i>Dici non potest dilectif.</i>
De cura pro mortuis	li. 1.	<i>Diu sanctitati tue coop.</i>
De octo questionibus ad Dulcitium	li. 1.	<i>Quantum mihi videtur.</i>
De gratia & libero arbi. ad monach.	li. 1.	<i>Propter eos qui hominis lib.</i>
De correctione & gratia	li. 1.	<i>Lectis literis tuis Valen.</i>
De sententiis scripturarum,	li. 1.	<i>Omnis qui beate vult vi.</i>
De Epicureis & Stoicis	li. 1.	<i>Aduertit nobiscum.</i>
De illo: Ego sum qui sum,	li. 1.	<i>Cum diuina lectio lege.</i>
De fide contra Manichæos	li. 1.	<i>Vnus Deus pater & filius &.</i>
De pastoribus,	li. 1.	<i>Spes tota nostra quia in.</i>
De ouibus	li. 1.	<i>Verba que cantauit.</i>
Meditationum	li. 1.	<i>Domine Deus meus da cor.</i>
Manuale de verbo Dei	li. 1.	<i>Quoniam in medio laqueo.</i>
De contritione cordis	li. 1.	<i>Nihil certius morte, ni.</i>
De contemptu mundi,	li. 1.	<i>Audite fratres charissimi.</i>
De conuenientia decem plagarum	li. 1.	<i>Non est sine causa.</i>
De cognitione veræ vitæ	li. 1.	<i>Sapientia Dei qua os.</i>
De fide ad Petrum	li. 1.	<i>Epistolam filii Petre tue</i>
De diffinitionibus ortho. fidei	li. 1.	<i>Credimus vnum esse Deum.</i>
De vita Christiana	li. 1.	<i>Ego peccator primus.</i>
De quatuor virtutibus charitatis	li. 1.	<i>Desiderium charitatis</i>
De disciplina Christiana	li. 1.	<i>Locutus est ad nos.</i>
De decem chordis	li. 1.	<i>Dominus & Deus noster miseri.</i>
De vanitate huius seculi	li. 1.	<i>In hac vita posui fra.</i>
De bono disciplinæ,	li. 1.	<i>Multo sunt qui sana do.</i>
De incarnatione domini	li. 1.	<i>Legi literas tuas in.</i>
De sacrificiis ad Marcellinum,	li. 1.	<i>Illustri vltro ad eloquen.</i>
Ad Vincentium	li. 1.	<i>Accepi Epistolam quam tuam.</i>
Ad presbyterum Deo gratias de 6. quæ	li. 1.	<i>Sincerissimo fratri & com.</i>
De vera beatitudine	li. 1.	<i>Quamuis sapientiam quam mi.</i>
De reis liberandis ad comitem	li. 1.	<i>Negotiosissimum in re.</i>

Ad Dio-

Ad Dioscorum	
Ad Gloriam Eleu	
Ad Episcum de fin	
Ad eundem de iu	
Ad Constatium d	
De iunio sabbar	
Ad Hilariu de q	
De anima Christi	
Ad Eudodiu	
Ad Sixtum presby	10
Ad Paulinum cor	
Ad Vitalem	
Inreparationis mo	
Ad Iulianu com	
De consuetudine	
De orando Deo &	
De incarnatione	
De origine anima	
Ad Donatistas	10
Ad Pascenciu c	
Altercationis cu	
De cauendo Iud	
De mirabilibus	
De vera innocen	
De natura animæ	
Regulam monial	
Regulam commu	
Questiones noti	
In totum plateriu	30
In Euangelium Io	
In Epistolam beat	
Contra quing; ha	
De 88. hæresibus	
Ad Iulianu de vi	
De renuntiatione	
Contra Maximum	
Contra eundem	
De cantico nouo	
De blasphemia in	40
Ad Hieronymum	
Ad Bonifaciu	
Consolationis ad	
Contra Felicianu	
De perfectione iu	
De miseria homin	
De immortalitate	
De verbis domini	
Ad Armentarium	
Ad Paulinu de q	50
Ad Nebrum de m	
De visione Dei ad	
De honestate mul	
De vita & motibus	
De charitate	
De visitatione infi	
De penitentia	
De patientia	
De continentia,	

Ad Dioscorum	lib. 1.	Tu me innumerabilem.
Ad Glorium Eleusium Felicem	lib. 1.	Dixit quidem Apostolus.
Ad Efygium de fine seculi	lib. 1.	Ad sanctitatem tuam.
Ad eundem de iudicio	li. 1.	Accepit literas vene.
Ad Consentium de trinitate	li. 1.	Cogitationis carnalis.
De ieiunio sabbati	li. 1.	Nescio unde sit factum.
Ad Hilarium de quaestionibus	li. 1.	Ex literis tuis didici.
De anima Christi apud inferos	li. 1.	Quaestio quam mihi pro.
Ad Euodium	li. 1.	Si ea quae me magis.
Ad Sixtum presbyterum de gratia	li. 1.	In epistola quam per charist.
Ad Paulinum contra Pelagianos	li. 1.	Tandem aliquando prouidit.
Ad Vitalem	li. 1.	Cum de te mihi essent.
Increpationis monialium	li. 1.	Sicut parata est seu.
Ad Iulianum comitem	li. 1.	O mi frater charist.
De consuetudine Ecclesiarum	li. 1.	Lectis literis tuis ubi.
De orando Deo ad Probam	li. 1.	Et petisse te, & promiss.
De incarnatione Christi	li. 1.	Quantum ad oculos at.
De origine animae ad Optatum	li. 1.	Quamuis tua sanctitatis.
Ad Donatistas	li. 1.	Charitas Christi cui.
Ad Pascentium comitem Arrianum	li. 1.	Volueram quidem petente
Altercationis cum eodem	li. 1.	Laurentius vir clariss.
De cauendo Iudaismo	li. 1.	Literas sanctitatis tuae.
De mirabilibus sacrae scripturae	li. 3.	Omnium mirabilem velut.
De vera innocentia	li. 1.	Innocentia vera est.
De natura animae ad Iohannem	li. 1.	Deum nemo vidit vnquam.
Regulam monialium	li. 1.	Hec sunt praecepta quae.
Regulam communem canonicorum	li. 1.	Ante omnia fratres charis.
Quaestiones notui & vet. testamenti	li. 1.	Deus est hoc quod nulla.
In totum psalterium tractatus seu	li. 150.	Diuersa sunt genera
In Euangelium Iohannis	ho. 124.	Intuentes quod modo au.
In Epistolam beati Iohannis	ho. 10.	Quod erat ab initio.
Contra quinq; haereses	lib. 1.	Debitor sum fateor.
De 88. haeresibus	li. 1.	Simoniaci à Simone.
Ad Iulianam de viduitate	li. 1.	Augustinus episcopus seruus.
De renuntiatione seculi	li. 1.	De moribus Donatistarum, lib. 1.
Contra Maximum	li. 1.	Cum Augustinus Hip.
Contra eundem	li. 1.	Res iam postulat in eo.
De cantico nouo	li. 1.	Omnes qui baptizati.
De blasphemia in spiritum sanctum	li. 1.	Magna quaestio est.
Ad Hieronymum de reprehensione Pe	li. 1.	Iam pridem tua charita.
Ad Bonifacium	lib. 1.	Quaeris à me verum.
Consolationis ad Lætum	li. 1.	Legi epistolam quam misiss.
Contra Felicianum Arrianum	lib. 1.	
De perfectione iustitiae hominis	lib. 1.	De cataclysmo li. 1.
De miseria hominis	lib. 1.	Fratres charissimi quam.
De immortalitate animae	li. 1.	Si alicubi est discipli.
De verbis domini homil. 65.	li. 1.	
Ad Armentarium & Paulinum	li. 1.	Vir egregius filius me.
Ad Paulinum de quaestionibus	li. 1.	Quid de perditione rā prof.
Ad Nebrium de memoria	li. 1.	A proemio super sede.
De visione Dei ad Fortunatianum	li. 1.	Commonitorium sancto.
De honestate mulierum	li. 1.	Nemo dicat fratres, quod.
De vita & moribus clericorum	li. 2.	Propter quod volui &
De charitate	li. 1.	Diuinarum scripturarum.
De visitatione infirmi	li. 1.	
De penitentia	li. 2.	Quod sit utilis & necess.
De patientia	li. 1.	
De continentia	li. 1.	De virtute animae.

Bithemij

Opera
istorica

Expositionis symboli contra infideles,	lib. 2.	
De ebrietate	lib. 1.	<i>Frequenter charitatem.</i>
De obedientia & humilitate,	lib. 1.	<i>Nihil sic Deo placet.</i>
Retractionum operum suorum,	li. 1.	<i>Tam diu est ut facere.</i>
De verbis apostoli, Caute ambu.	li. 1.	<i>Apostolum cum legeretur.</i>
Expositionis orationis dominicæ	li. 1.	<i>Symbolum reddidisti.</i>
De prædestinatione diuina	li. 1.	<i>Dum sacram scriptura.</i>
De fide rerum inuisibilium,	li. 1.	<i>Sunt qui putant.</i>
De natura rerum,	li. 1.	De habitatione Dei inaccessibili li. 1.
De illo, Quis est homo qui vult vitam	li. 1.	
In Euangelium Matthæi quæstiones,	li. 1.	<i>Cum diceret dominus, nemo.</i>
De tabernaculo	li. 1.	De concupiscentia carnis tract. seu li. 4.
De incommutabili essentia Dei,	li. 1.	De iuramento li. 1.
De pulchro & apto,	li. 3.	Ad Ambrosium presbyterum, li. 1.
De tempore barbarico,	li. 1.	De verbis apostoli tract. siue li. 20.
De muliere Samaritana,	li. 1.	De huius vitæ instabilitate, li. 1.
De amore scientiæ boni & mali,	li. 1.	Vnde malum, li. 2.
De iacob & ioseph,	li. 1.	In beato iacob fratres di.
De quarta feria,	li. 1.	De septem artibus liberalibus, li. 1.
Confutationis falsorum articulorum	li. 1.	Contra Porphyrium, li. 1.
Exhortationis ad fidem,	li. 1.	De timore Dei, tract. siue li. 1.
De defectu solis, tract. siue	li. 1.	De resurrectione tract. 2.
Contra Iudeos	tract. 2.	De incompetentibus nuptiis li. 2.
De Eucharistia	tract. 1.	De sancto Cypriano, tract. 4.
De iacob & Esau	li. 1.	De Grammatica li. 1.
De temporibus æternis	tract. 1.	De charitate inquieta, tract. 1.
Ad Victorem,	li. 4.	De timore casto tract. 1.
De spe,	tract. 1.	De suauis iugo domini, tract. 1.
De placendo hominibus vel non,	tract. 1.	De duobus cæcis tract. 1.
De Abraham & Isaac	tract. 2.	De virgine iacob. tract. 1.
De utilitate penitentiae	tract. 2.	De Golia & David li. 1.
De peregrinatione Christianorum,	li. 1.	De iudicio Salomonis, li. 1.
De cantico Exodi,	li. 1.	De cantico Esaie, li. 1.
De vocatione apostoli Pauli,	li. 1.	De depositione episcopi Carthag. li. 1.
De nouissimo die	tract. 1.	De voce & verbo tract. 1.
De venatoribus Dei & seculi,	tract. 1.	De Emorrois, tract. 1.
De depositione Restituti episcopi,	tract. 1.	De utilitate ieiunii tract. 1.
De ebrietate Noe	tract. 1.	De operibus sex dierum, tract. 6.
De luctatione iacob cum angelo,	tract. 1.	De virga Moysi in serpentem, tract. 1.
De operibus misericordiae,	tract. 1.	De muliere forti ex prouerb. tract. 1.
De octo beatitudinibus	tract. 1.	De correctione fraterna, tract. 1.
De Rubo quem vidit Moyses	tract. 1.	De avaritia quoque, tract. 1.
De amore Dei, tract. siue	li. 1.	De ordinatione clerici, tract. 1.
De eligendo Episcopo	tract. 1.	De adolescentum luxuria, tract. 1.
De mortuis à domino suscitatis,	tract. 1.	De charitate, tract. 2.
De natiuitate domini,	tract. 7.	De Epiphania quoque, tract. 7.
De quadagesima	tract. 5.	De passione domini, tract. 2.
Per vigilias paschæ,	tract. 2.	De symbolo tract. 3.
Exhortationis ad competentes,	tract. 1.	De ascensione domini tract. 2.
De S. Perpetua & Felicitate,	tract. 3.	De sancto Vincentio, tract. 2.
De eleemosyna spiritali	tract. 1.	De eleemosynis corporalium, tract. 1.
De Samson,	tract. 1.	De Susanna & Ioseph, tract. 1.
De dedicatione templi	tract. 2.	Sermones de diuersis 200. li. 1.
Epistolas plusquam 200.	lib. 1.	

Alia quoque multa edidit, quæ si quis plenius nosse desiderat, Indiculum librorum eius à Possidonio editum, de quo & nos complura recepiimus, legat. Scribit iacobus Vorago Episcopus Ianuensis in tractatu suo, quem de libris Augustini composuit, quod numerus librorum, tractatum, sermonum & epistolarum eius, ultra mille triginta ascendat. Concluditq;

cluditq; ita. Et ideo n
uenire. Et Possidoni
hoc opere quodam
no ascribuntur. E qui
gatur, quod longo temp
redoleat. Item libe
sus est, illi mendaci
nus allegat. Libe
lan Gregorii Papæ r
de scala paradisi, cui
hædo inscribitur, eu
tractus & sermones
um volumen exquir
Lector prudens quic
nur autem sanctus do
dalis. Anno domini
niam Scotum, qui
liani Manichei inter
spondens, & glorios
condidit, quia vnde
bus diligentissime ex
tis & scientia diues
lamenti Episcopus
ATTICVS Co
episcopus, vir tam in
reprehensibilis, quoc
ri, ex qua re multa se
da nobis opuscula.
stantinopoleos.
De fide & virginita
Et quædam Episto
Claruit sub Honor
PAULINVS pi
pus Nolæ Campaniæ,
tractatus, vir in scriptu
secundus, non minus
us Papa in tertio libr
postea quam omnia
seipsum in seruitute
40 prius ob vitæ meritu
de quibus ista ferunt
Vitam sancti Amb
De sacramentis qu
Pancratium The
De contemptu mu
De benedictionib
Ad Severum Sulpir
Alia quoque nonnu
notio & Valentiniano
NICEAS Roma
tus, ingenio acutus scri
contemendæ lectio
ad baptismum dispon
Præparatorium,
De fide vnicæ maie
De symbolo quoque
Ad virginem lapsam
Claruit tempore TI

cluditq; ita. Et ideo nullus vnquam repertus est, qui omnes libros Augustini potuerit inuenire. Et Possidonius: Mentitur qui se totum Augustini legisse fatetur. Ego autem in hoc opere quosdam tractatus non absque consilio obmisi, qui a plerisq; beato Augustino ascribuntur. E quibus est liber, De spiritu & anima, in cuius 37. capitulo Boetius allegatur, qui longo tempore post Augustinum natus est. Sed & stilus ipse Augustinum non redolet. Item liber qui de vera & falsa penitentia sub Augustini nomine iam impressus est, illi mendaciter ascribitur, quoniam in 17. capitulo circa finem ipse Augustinus allegatur. Liber de conflictu virtutum & vitiorum, qui incipit, Apostolica vox, & stylum Gregorii Papae resonat, & cum antiquioribus exemplaribus concordat. Item liber de scala paradisi, cuius initium est. Cū quadam die, in antiquis exemplaribus beato Bernhardo inscribitur, cuius & spiritum & phrasin eloqui videtur. Quid multis nitatur? Tot sunt tractatus & sermones qui beato Augustino falso inscribuntur, vt eorum recensio proprium volumen exquirat. Nec meum est vt arbiter sedeam, & quae aliena sunt, titulis priuem. Lector prudens quid in his sibi faciendum vel tenendum sit, solerter prospiciat. Moritur autem sanctus doctor Augustinus in ciuitate Hipponensi, cū obfederetur à Wandadalis. Anno domini 430. Indictione 13. aetatis suae 76. sacerdotii vero 40. secundum Marianum Scotum, quinto Calend. Septembris, obsidionis vrbs mense tertio. Libris Iuliani Manichaei inter impetus obsidentium Wandalorum, in ipso dierum suorum fine respondens, & gloriose in defensione Christianae fidei perseverans. Testamentum nullum condidit, quia vnde conderet non habuit, praeter bibliothecam Ecclesiae, quam fratribus diligentissime custodiendam etiam in morte commendauit. Rebus pauper, meritis & scientia diues Augustinus pontifex in domino quieuit, cuius vitam Possidonius Calamensis Episcopus descripsit.

ATTICVS Constantinopolitanae vrbs post beatum Iohannem Chrysostomum episcopus, vir tam in diuinis scripturis, quam in secularibus literis eruditus, in hoc tamen reprehensibilis, quod in locum viuientis Episcopi & iniuriose expulsi, se passus est ordinari, ex qua re multa scandala in Ecclesia Dei suborta sunt. Scripsit autem non spernendanos opuscula. De quibus extat opus insigne ad reginas, filias imperatorum Constantinopoleos.

30 De fide & virginitate lib. 2.
Et quaedam Epistolae Et alia non pauca.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus Anno 420.

PAVLINVS presbyter, discipulus sancti Augustini Hipponensis, & postea Episcopus Nolae Campaniae, ad quem Augustini & Hieronymi multae feruntur Epistolae, variisq; tractatus, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, non minus sanctitate quam eruditione clarus effulsit, de quo beatus Gregorius Papa in tertio libro dialogorum scribit, quod tanta pietatis & miserationis fuerit, vt postea quam omnia sua in pauperum vsum, & captiuorum liberationem expendat, etiam seipsum in seruitutem pro filio cuiusdam viduae tradiderit à qua tandem cum multis ca-
40 ptiuis ob vitae meritum dimissus fuit. Scripsit tam metro quam prosa multa volumina, de quibus ista feruntur. In primis sancto Augustino petente scripsit.

Vitam sancti Ambrosii Medii.	li. 1.	Vitam sancti Felicis Nolani Episc.	li. 1.
De sacramentis quoq;	li. 1.	De morte baptizati infantis,	li. 1.
Panegiticum Theodosii	li. 1.	Hymnorum diuerso carmine.	li. 1.
De contemptu mundi	li. 1.	De penitentia.	li. 1.
De benedictionibus patriarcharum,	li. 1.	De laude martyrum.	li. 1.
Ad Seuerum Sulpitium	epi. 4.	Epistolarum ad diuersos	li. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Honorio & Valentiniano principibus. Anno domini 420.

50 NICEAS Romacianae vrbs Episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio acutus sermone apertus & nitidus, scripsit ad edificationem legentium non contemptendae lectionis opuscula. De quibus subiecta feruntur. Ad competentes qui ad baptismum disponuntur.

Preparatorium,	li. 1.	De erroribus gentilitatis	li. 1.
De fide vnicae maiestatis,	li. 1.	Aduersus Genealogiam	li. 1.
De symbolo quoq;	li. 1.	De victima agni paschalis	li. 1.
Ad virginem lapsam,	li. 1.	Et quaedam alia.	

Claruit tempore Theodosii & Honorii principum Anno 420.

Bibliothecae

Opera
istorica

SIMPLICIANVS Mediolanensis post sanctum Ambrosium Episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & amator paupertatis, multis Epistolis hortatus est Augustinum adhuc presbyterum agitare ingenium, & expositionibus vacare scripturarum, ut velut alter Ambrosius Origenis compulso operis videretur. Vnde & multas ad eius personam Augustinus absoluit quaestiones & epistolas. Sed & ipse ad Augustinum aliosque diuersos viles conscripsit Epistolas, quae partim hinc inde reperiuntur. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini 420.

ISIDORVS senior, Episcopus Cordubensis, vir in diuinis scripturis valde peritus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus, & satis disertus eloquio, non minus conuersatione morum quam scientia scripturarum insignis, cuius eruditio apud veteres in magno pretio existerat: scripsit non pauca in diuinis voluminibus, opuscula, de quibus ego tamen reperi, opus egregium quod edidit ad sanctum Orosium presbyterum Hispanum.

In quatuor libros Regum. lib. 4.

De ceteris nil reperi. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini 420.

OROSIUS presbyter, natione Hispanus, beati Augustini quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, vita & conuersatione clarissimus fuit. Hunc beatus Augustinus pro discenda quaestione de natura animae ab Hispania ad se venientem, ad sanctum Hieronymum in Bethleem Iudae miserat, ubi aliquantulum moratus quaestionem pro qua venerat, luculenter didicit, & ad Hipponem remeans, reliquias prothomartyris Stephani secum portauit. Ad hunc studiosissimum virum, plura extant beati Augustini opuscula, & resolutiones variae quaestionum scripturarum. Scripsit vero & ipse subiecta volumina, Apologeticum.

Contra Pelagianos, lib. 1.

De Hermesta mundi chronicam, li. 7.

De ratione animae, lib. 1.

Epistolas plures ad Augustinum, li. 1.

In Cantica canticorum, lib. 1.

Claruit vita & doctrina illustris cum sancto Augustino. Anno domini 420.

IOHANNES Episcopus & patriarcha Hierosolymitanus, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, sed Origenis dogmatibus nimium intentus, patrum in se scripta concitauit, Hieronymi videlicet sanctissimi presbyteri, & Epiphani Episcopi, sicut in eorum ad eum missis inuenitur epistolis. Ipse autem Iohannes studii sui rationem reddens: dicit se non fidem Origenis imitatum, sed ingenium. Scripsit enim ob hanc causam vel maxime opus notatu dignum.

Contra obtrectatores sui studii, li. 1. Et epistolas quasdam ad diuersos. Et quaedam alia. Claruit Archadii & Honorii Imperatorum temporibus. Anno domini 400.

MAXIMVS Episcopus Thaurinensis, in scripturis sanctis eruditissimus, in declamandis homiliis ad populum nulli suo tempore secundus, non solum doctrina insignis fuit, sed etiam vitae sanctitate clarissimus emicuit. Scripsit multa egregia opuscula, quae sancta mater Ecclesia cum magna autoritate legenda suscepit. E quibus subiecta feruntur.

De Euangeliorum capitulis, li. 1. In actus Apostolorum, li. 1.

In laudem Apostolorum, li. 2. *Gloriosissimos Christi.*

In laudem Iohannis Baptista, li. 2. *Solemnitates nobis.*

De vita Eusebii Vercellensis, li. 2. *Sanctorum patrum me.*

De sancto Cypriano martyre, lib. 2. *Sancti Cypriani festi.*

De gratia baptismi, li. 1. De auaritia, li. 1.

De hospitalitate, li. 1. De defectu Lunae, li. 1.

De elemosynis, li. 1. De verbis Esaiæ, li. 1.

De passione domini, li. 1. De ieiunio quadragesimae, li. 1.

De ieiunio seruorum Dei generali, li. 1. De Iudae traditione, li. 1.

De cruce domini, li. 1. De sepulchro domini, li. 1.

De officio missae, li. 1. De accusatione domini, ho. 1.

De resurrectione domini, ho. 4. *Non immerito fratres ho.*

De sancto Laurentio, ho. 3. *Sanctum est fratres ac Deo.*

De sancto Stephano, ho. 1. *Lectio actuum Apostolorum.*

De Ca-

De Calendis Ianuariis ho. 1. De natali domini. ho. 3.
 De Epiphania domini ho. 2. De Pascha ho. 3.
 De Pentecoste ho. 3. De penitentia Niniuitarum. ho. 1.
 De non timendis hostibus carnalibus ho. 1.
 De gratias post cibum agendum. ho. 1.
 Scripsit & alia multa: Sermones, Tractatus, Epistolas, & homilias, quæ ad notitiam
 meam non venerunt. Claruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno domini 420.
 Et sub Theodosio iuniore moritur.

10 IULIANVS Episcopus Campanus, vir acris & vehementis ingenii, eruditus in scri-
 pturis sanctis, græco & latino sermone scholasticus. Priusquam impietatem Pelagii in se
 aperiret, clarus in doctoribus Ecclesiæ fuit. Postea vero hæresim illius defendere cupiens,
 scripsit contra sanctos doctores suæ opinioni conuenientia opuscula. De quibus extant.

Aduersus sanctum Augustinum lib. 4.

Aduersus eundem alii li. 7.

Alerectionis partium dialogus li. 1.

Et alia plura, quæ omnia propter authoris errores ab Ecclesiastica bibliotheca merito
 abiecta sunt. Hic tempore famis & angustie omnia sua in elemosynis pauperibus distri-
 buit, & multos nobiles & religiosos, sub pietatis specie deceptos suæ hæresi sociavit. Cla-
 ruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno domini 420.

20 INNOCENTIVS Papa primus, vir doctus atque sanctissimus, natione Albanus,
 post beatum Petrum quadagesimus & secundus, vniuersali Ecclesiæ annis quindecim
 præfuit, & multa pro eius vtilitate gloriose ordinavit. Ad hunc cum adhuc esset presby-
 ter, beatus Hieronymus historiam mulieris septies percussæ composuit, quod prologus
 eiusdem operis ostendit. Qui cum in diuinis scripturis esset eruditissimus scripsit nonnul-
 la pro ædificatione fidelium præclara opuscula. De quibus ego duntaxat ista reperi.

Decretum contra Pelagianos li. 1.

Contra Bonosiacos li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

De cæteris nihil vidi. Moritur anno domini 417. Indiæ. 15. 4. Cal. Augusti.

30 EVSEBIUS Cremonensis monachus, & discipulus beati Hieronymi presbyteri, vir
 studiosus & eruditus, vita & conuersatione venerabilis, orationibus sanctis & diuinis le-
 ctionibus magistri sui reuerendissimi exemplo iugiter intentus magnum sanctitatis opi-
 nionem consecutus est. Scripsit ad Damasum Portuensem Episcopum, & Theodosium
 senatorem Romanæ vrbs, satis elegans & prolixum volumen.

De transitu sancti Hieronymi, li. 1. Reuerendissimo Da.

Claruit tempore sancti Hieronymi. Anno domini 420.

POSSIDONIUS Afer, Episcopus Calamensis, beati Augustini quoddam auditor at-
 que discipulus, vir in diuinis scripturis studiosus, & secularium literarum non ignarus,
 multis annis cum sancto Augustino familiariter conuersatus, vita & doctrina inter Ecce-
 40 siasticos præfules clarus effulgit. Scripsit autem inter cætera ad ædificationem fidelium.

Vitam sancti Augustini, li. 1. Inspirante rerum omnium.

Indiculum librorum eius li. 1. Contra Paganos de.

Claruit sub Theodosio principe. Anno domini 430.

SIRICIVS Papa, natione Romanus, sedit post Damasum in pontificatu annis 15. vir
 doctus & sanctus, & catholice fidei defensor acerrimus, omnes Manichæos quos in vrbe
 reperit, auxilio damnauit. Conuersos autem pro agenda penitentia vsq; in finem vitæ ad
 monasteriū relegauit. Scripsit autem inter cætera, ad Hemerium Episcopum Terraconensem.

Decretale opusculum li. 1. Contra Iovinianum & Auxentiū. li. 1.

Moritur sub Theodosio & Valentiniano imperatorib. An. Dn. 398 Indiæ. 6. 9. Cal. Mar.

50 FASTIDIUS Episcopus Britannorum, vir in scripturis sanctis eruditus, & verbi Dei
 prædicator egregius, vita quoq; & conuersatione illustris, sermone & ingenio clarus, scri-
 psit nonnulla deuota opuscula. De quibus fertur ad Fatalem volumen quoddam sana do-
 ctrina conscriptum.

De doctrina Christiana li. 1. De viduitate seruanda li. 1.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus Anno 420.

CELESTINVS Papa primus, natione Romanus, vir doctus & sanctus cuius iussu
 beatus Cyrillus Episcopus Alexandrinus apud Ephesum synodum ducentorum patrum
 celebrauit, in qua Nestorius & Pelagius cum suis dogmatibus iniquis damnati sunt. Ibi
 quoq;

Epithemij

Opera
istorica

quoque statutum est, ut beatissima virgo Maria Dei mater deinceps vocaretur. Scripsit autem beatus Caelestinus inter caetera solenne decretum.

Contra Nestorium lib. 1. Epistolarum ad diuerfos li. 1.
Et quaedam alia. Moritur sub Theodosio iuniore princ. Anno domini 433. pontificatus sui 10. Indictione prima 6. Idum Aprilis.

THEODORICVS Episcopus vrbis quae a fundatore suo Persarum rege Cyro, Cyria est vocata, vir in diuinis scripturis valde doctus, & in secularium literarum disciplinis sufficienter eruditus, dicitur nonnulla composuisse in sanctis voluminibus opuscula, sed in manus nostras non venerunt. Fertur autem eius insigne opus post Hieronymum editum.

Ecclesiastica historia, li. 1. De incarnatione domini contra Eutycen, li. 1.
Claruit temporibus Theodosii sacratissimi principis. Anno domini 390. Cuius historia nunc tripartita historiae inserta est.

EVODIVS Episcopus in Africa, discipulus beati Augustini Hipponensis Episcopi, ad quem idem tractatum scripsit de anima Christi apud inferos, & multas epistolas vir doctus in scripturis sanctis, & conuersatione vitae integerrimus, qui in catalogo sanctorum merito veneri locandus Fertur quaedam deuota scripsisse opuscula. De quibus extat volumen de factis in Africa miraculis per reliquias ab Orosio presbytero allatis.

S. Stephani martyris. li. 1. Epistolae ad diuerfos. li. 1.
Et quaedam alia.

Claruit temporibus sancti Augustini. Anno domini 420.

PALLADIUS Britannorum seu Scotorum insulae Hiberniensis a Caelestino Papa primus ordinatus Episcopus, natione Graecus, vir doctus & sanctus sua dulcissima predicatione gentem sibi commissam ad fidem Christi conuertit. Post quem sanctus Patricius genere Britus a sancto Caelestino Papa consecratus, in archiepiscopum Hiberniensem per annos 40. signis & miraculis coruscans, totam insulam conuertit ad fidem. Scripsit autem Palladius Vitam sancti Iohannis Chrysostomi. lib. 1.

Missus autem fuit in Scotiam a Caelestino Papa primo. Anno domini 432. Indict. 15. secundum Marianum Scotum.

CYRILLVS Episcopus Alexandrinus, natione Graecus, montis Carmeli quondam decus & cultor insignis, vir doctus, & sanctus, iussu Caelestini Papae primi, in concilio ducentorum patrum apud Ephesum praesedit, in quo Nestorium & Pelagium cum erroribus eorum condemnans, multas elegantes sententias dixit. Qui cum in scripturis sanctis esset eruditissimus, multa conscripsit opuscula. De quibus ista feruntur.

De fide contra haereticos, lib. 1. Contra Nestorium lib. 1.
De defectu synagoga, lib. 1. De ortu & laude S. Mariae. lib. 1.
De cyclo paschali, annorum 95. lib. 1. In Euangelium commentariorum li. 4.
Epistolas insuper, homilias & sermones plures composuit, & alios diuerfos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.

Claruit in Concilio Ephesino praesidens sub Theodosio minore imperatore. Anno domini 432. Indict. 5.

THEODORVS Anchiranus Galaciae Episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis valde eruditus, in dialectica maxime valens, eloquio disertus & disputator acutus, in concilio Ephesino satis clarus existens, scripsit ibidem dialectico more valde obscure.

Contra Nestorium lib. 1. Et quaedam alia.
Claruit sub Theodosio iuniore principe. Anno domini 430.

ZOZOMENVS natione Graecus, secularium literarum cultor egregius, & in diuinis scripturis satis eruditus, fertur nonnulla ad edificationem Ecclesiae scripsisse opuscula. De quibus extat opus insigne ad Theodosium iuniorem principem, a tertio consulari 50 Crypsi & Constantini Caesarum, usque ad eiusdem Theodosii 17.

Historiae Ecclesiasticae lib. 9. Cogitatio mihi aliquando.

Caetera quae composuit ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub praefato imperatore Theodosio. Anno 430.

SOCRATES quidam natione Graecus, vir doctus & eloquens, historiographus insignis, & magnarum rerum experientia praclarus, scripsit a tempore prinu Constantini magni imperatoris, usque ad imperium Theodosii iunioris volumen.

Ecclesiasticae historiae lib. 1.

Alia

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, sed in manus nostras non venerunt. Et notandum quod tres Graeci authores, videlicet Theodoricus Episcopus Cyriae, Zozomenus, & Socrates iste, rerum Ecclesiasticarum singuli scripserunt, pene vno tempore historias, quas Epiphanius scholasticus in latinum, ut iacebant, transtulit, ex quibus Cassiodorus senator & monachus vna historiam continua fecit, quam tripartitam appellauit.

VIGILIUS Diaconus & monachus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, monasticæ disciplinæ custos & rector, fertur ad ædificationem monachorum quædam euasile opuscula, quæ ad nostram memoriam venire & locorum & temporum distantia prohibuit. Dicit autem presbyter Gennadius scripsisse illum valde vtilem regulam.

De conuersatione monachorum lib. 1. De cæteris non loquitur.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus. Anno 420.

OSTIVS Episcopus Cordubensis, ante Isidorum, ad quem Calcidius grammaticus Timæum Platonis traduxisse memoratur vir quidem doctus & eloquens, in concilio Sardicensi præsidens multas egregias sententias dixit sicut in gestis eiusdem synodi continetur. Hic in senectute sua nimis perterritus à Constantio principe Arriano, metuens ne senex & diues, aut exilium pateretur aut damna rerum Arrianæ mox impietati consentiret. Sed vitam ut meruit, non diu post exitus crudelis finiuit. Nam post impiam prauaricationem, cum sanctus Gregorius Eliberitanus Episcopus ex imperiali decreto venisset Cordubam, & nollet communicare Osiu, commotus ille rogauit Clementinū Constantii præfecti vicarium, ut in exiliū depelleret Gregorium. Cui vicarius: Nō audeo inquit Episcopum in exilium mittere, nisi prius ab Episcopatu deposueris illum. Nec more patiens Osius, cathedram ut iudex ascendit. Gregorium regali citat edicto, quo comparente in conspectu multitudinis, cum Osius fastu superbus, sententiam depositionis conaretur exprimere, Gregorius totis viribus Christum appellat, ne tam iniustam eius præsumptionem sineret inultra. Et ecce Osius impius residens cum sententiam vellet proferre, os vertit distortus pariter & ceruicem, & cadens in terrā subito expirauit. Hinc omnes inuadit metus, Gregorium post hac nemo audet contingere. Scripsit autem Osius adhuc catholicus, Ad fororem suam.

De laude virginitatis. li. 1. In concilio præfato sententias 18. li. 1.

Epistolas. Claruit sub Constantio senex valde, à quo etiam deceptus interiit. Circa annum domini 390.

IDACIVS Lemice Hispaniarum vrbs Episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus cognomento & eloquio clarus, qui cum Vrfacio Episcopo propter necem Priscilliani quæ Treueris accusauerant à communione Ecclesiæ sequestratus in exiliūq; detrusus ibidem mortuus est. Scripsit autem non contemnenda opuscula. De quibus ista feruntur.

Aduersus Priscillianum. lib. 1. Chronicarū à tempore Theodosii. li. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Theodosio venerabili imperatore. Anno domini 400.

LEPORIVS presbyter & monachus, in diuinis scripturis studiosus, sed nimium præsumens de puritate vitæ, arbitrio & conatu proprio se non gratia Dei viuere religiose dogmatizabat. Pelagianum defendens errorem. Admonitus autem à Gallicanis doctoribus, & in Africa per sanctum Augustinum correptus, cessit errori, & hæresim quam prius prædicabat, acriter postmodum impugnauit. Agens itaque gratias de sua emendatione, scripsit.

Correctorium aduersus hæresim. lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio iuniore principe. Anno domini 430.

SEDVLTIVS presbyter natione Scotus, Hildeberti Scotorum Archiepiscopi ab inuente ætate discipulus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus literis eruditissimus, earmine excellens & prosa, amore discendi Scotiam relinquens venit in Franciam, deinde Italiam perlustrauit & Asiam, postremo Achaia finibus excedens, in vrbe Romana mirabili doctrina clarus effulsit. Scripsit autem & metro & soluta oratione plura opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta. Ad Macedonium Abbatem, opus insignis iuxta seriem totius Euangelii quod prænotauit.

Carmen paschale metricè

li. 4. Paschales quicunque da.

In omnes epistolas Pauli profaice

li. 14. Antequam Apostolica verba.

De miraculis Christi.

li. 1. A solis ortus cardine.

Ad Theodosium imperatorem.

li. 1. Romulidum duclor cla.

In malis volumina Prisciani.

li. 1. In secundam editionem donati. li. 1.

Exhortatorium ad fideles

li. 1. Cantemus soci domino.

Episto-

ithemij

Opera
istorica

Epistolas plures ad diuersos lib. 1.
De miraculis Christi profaice lib. 2.
Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Hic tandem ut Sigebertus scribit, Episcopus ordinatus fuit, sed ecclesiam vel urbem ubi, non exprimit. Claruit sub Theodosio Anno 430.

VICTORINVS Massiliensis rhetor, vir in secularibus literis eruditissimus, & in scripturis sanctis admodum studiosus, conatus est sanctas scripturas exponere, sed seculari literatura occupatus, & campum diuinorum eloquiorum sine præceptore ingressus, quod voluit non perfecit. Vnde quæ scripsit opuscula Christiano quidem sensu & pio studio præstant, sed leuiori pondere sententiæ figurantur. Edidit autem ad filii sui Etherii personam commentariorum à principio vsque ad mortem Abraham patriarchæ.

In Genesim. lib. 4. Et quædam alia quæ nos latent.
Claruit sub Theodosio & Valentiniano. Anno 430.

PHILIPPVS monachus & presbyter, beati Hieronymi quondam auditor atque discipulus, vir studiosus & eruditus, voluntariæ paupertatis amator præcipuus, qui verbo & exemplo ad pietatem multos erudiuit, post magistri obitum in diuinis scripturis quosdam commentarios edidit. De quibus extat opus ut ferunt egregium.

In Iob lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Claruit sub Theodosio & Valentiniano principibus. Anno domini 430. Et sub Marciano moritur.

VINCENTIVS monachus & presbyter monasterii Lyrinensis insulæ, natione Gallicus vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, vita & moribus, clarus. Extat eius insigne opus quod sub peregrini nomine composuit, à veteribus doctoribus percelebre laudatum, de erroribus & collegiis hæreticorum fugiendis.

Contra omnes hæreticos lib. 2.
Alia quoque nonnulla scripsisse legitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Theodosio & Valentiniano regnantibus. Anno domini 430.

PAVLVS presbyter, natione Pannonius, quæ Hungaria nunc dicta est vir in sacris literis studiosus, & satis eruditus, non minus religionis cultu quam scientia scripturarum venerabilis, Christianæ fidei propugnator zelosus, fertur non pauca scripsisse volumina, quorum lectio ad confundendos hæreticos satis accommodata perhibetur. Extant eius ad Constantiam Christo dicatam virginem.

De virginitate & contemptu mundi lib. 2.
De aliis nihil adhuc reperi. Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini 430.

ISAAC ex monacho Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditus, & in declamandis homiliis ad populum celeberrimæ opinionis, vita & conuersatione Deo dilectus, & hominibus venerabilis, scripsit Syro sermone, ad imitationem sancti Effreni plura deuota opuscula, quorum lectio religiosis hominibus valde utilis iudicatur.

E quibus inter nostra subiecta reperi.
Contra Nestorianos & Euty. lib. 2.
Exhortatorium vitæ spiritualis lib. 1.
Depugna vitiorum, lib. 1.
De accessu ad Deum, lib. 1.
De difficultate virtutum lib. 1.
Dialogum de profectu spirituali lib. 1.
De ordine monasticæ vitæ lib. 1.
De humilitate lib. 1.
De tribus ordinibus proficientium li. 1.
De solitudine monachorum, li. 1.
De diuersis tentationibus li. 1.
De informatione nouitiorum li. 1.
De penitentia li. 1.
Carmen super Antiochiæ desola. li. 1.

Homilias plures ad populum habuit, sed in manus nostras minime venerunt. Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini 440.

EUCHERIUS Episcopus Lugdunensis in Gallia, vir doctus, & monachorum disciplina à iuuentute imbutus, ingenio promptus, & sermone compositus, vita & conuersatione

Sedulius Scotigena.

*Anima qua Deum diligit
Multorum honorem de.
Quando aliquis in aliquâ ruinâ
Quamlibet virtutem sine.
Quo vinculo retinetur.
Ex operatione violenta.
Beatus homo qui scit insir.
Tres sunt ordines in.
Homo multæ sollicit.
Virtutes inuicem sibi.
Hic est ordo sobrius.
Fortitudinem quam po.*

one Deo & hominibus gratus, quippe qui multos & verbo & exemplo ab iniquitate auertit. Scripsit plura egregia volumina sed ad notitiam meam adhuc pauca perueniunt. Reperi enim tantum ista.

- De contemptu mundi, li. i.
 Expositiones diuinorum nominum li. i. *Formulas spiritalis.*
 Ad filios Solonis & Vrani li. i. Epitomen Cassiani li. i.
 Epistolas quasdam ad diuersos li. i. Ad Hilarium episcopum de laude here. li. i.
 Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini 440.

HILARIUS Episcopus Arelatensis, ad quem heremi deserta petentem Eucherius Lugdunensis antistes librum edidit de laude heremi, vir doctus in scripturis diuinis, & satis disertus eloquio, cuius merita sanctitatis catholica personat Ecclesia. Tanta pietatis extitit in pauperes, ut omnibus suis in eorum usus hilariter dispersis, pater pauperum deinceps vocaretur & esset. Scripsit inter cetera satis præclaro eloquio prædecessoris sui.

- Vitam sancti Honorati Episcopi lib. i.
 Homilias pene infinitas Et quasdam alia.
 Claruit sub Theodosio principe iuniore. Anno domini 440.
 Moritur autem sub Valentiniano & Marciano principibus.

ZOZIMVS Papa, natione Græcus, sedit in pontificatu post sanctum Innocentium anno vno, mensibus octo, vir doctus, sanctus, & Deo dilectus, qui verbo & exemplo commissam sibi itrenue gubernauit Ecclesiam, pro cuius ædificatione multa eleganter constituit, sicut in gestis illius continetur. Scripsit pro statu Ecclesiastico ad diuersos.

- Epistolarum li. i. *Ex relatione fratris nostri*
 De Pascha ad Hilarium li. i.
 De sacerdotio ad Ephygium, li. i. *Exigit dilectio tua præ.*

Moritur sub Honorio & Theodosio imperatoribus. Anno domini 419. Indiæ. 2. septimo Calendas Ianuarias.

BONIFACIUS Papa primus beato Zozimo succedens, præfuit Ecclesiæ annis tribus & mensibus quatuor, vir magnæ doctrinæ, & ad regimen animarum satis idoneus, qui multa pro utilitate Ecclesiastica constituit, quæ in canonibus sanctorum patrum sparsim habentur. Scripsit ad ædificationem fidelium, ut ferunt nonnulla opuscula. De quibus ego tantum reperi.

- Epistolarum decretalium, li. i. *Ecclesiæ Romanæ cui.*
 Moritur sub Honorio & Theodosio principibus. Anno domini 422. Indiæ. 5. octauo Calendas Nouembris.

PROBA mulier elegantissima, vxor Adelphi proconsulis Romani, femina in secularibus literis eruditissima, & diuinarum scripturarum non ignara, mirabili studio feruens sexum vicit eruditione sua Græcis ac latinis literis ad perfectum instructa, metroque excellens & prosa, cum Virgilium mente teneret ad verbum, cogitauit ex illius versibus nouum & vetus testamentum describere, & quasi sic ille sensisset suis carminibus demonstrare. Aggressa itaque fortiter opus mente repositum, omnes Virgilio libros solite percurrens, nunc istum, nunc illum versum, aliquando dimidium, nonnunquam particulas minores versusum assumens mirabili industria seruata ubique mensura pedum, catholica volumina poetæ carminibus descripsit, hocque opus in septingentis ferme versibus comportatum prænotauit Græco vocabulo.

- Virgiliocentonam. li. i. *Tam dudum temerasse.*
 Si quid amplius scripsit, nescio.

Nihilominus hoc opus inter apocrypha computatur, quoniam & si mulier deuota pi-
 um studium assumpsit, tamen Virgilius nunquam ad Christi honorem, vel ad fidem nostram suos versiculos referendos æstimauit. Est enim huius negotii non propria, sed ficta per Probam assumpta interpretatio. Claruit autem ut quibusdam placet sub Theodosio minore. Anno domini 430.

EVDOKIA Theodosii iunioris vxor, mulier in Christiana religione deuotissima, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissima, ab Hierosolymis remeans, reliquias sanctissimi protomartyris Stephani secum detulit, & in basilica beati martyris Laurentii honorifice collocauit. Hæc cum doctissima esset, carmine & prosa excellens, fertur ad imitationem Probæ vxoris Adelphi Homeri carmina reflexit.

se ad fidem Christianam, titulum similiter præponens opusculo edito talem.

Homero centonas. lib. 1. Sed & ipsum apocryphum est.

Scripsit etiam quædam alia. Cum sanctus Hieronymus in Epistola quadam se Homero centonas & Virgiliocentonas legisse perhibeat, ante eius obitum conscriptæ sint necesse est.

Claruit cum Theodosio marito, quæ sumpsit imperium. Anno domini 423.

PRIMASIVS Episcopus Africanus, & ut quidam volunt beati Augustini quondam discipulus, vir sane in scripturis sanctis eruditus, & disciplinis secularium literarum gloriose imbutus, ingenio subtilis, & eloquio disertus, multa dicitur composuisse opuscula, quæ apud vereres magno in pretio habebantur. De quibus ego tantum reperi.

Contra hæreses ad Fortunatum Episc. lib. 3.

In Apoca. Iohan. ad Castorium. lib. 5. Delibro Apo. beati Iohan.

Cætera autem quæ composuit, ad notitiam meam adhuc non venerunt. Claruit sub Theodosio Imper. 2. Anno domini 440.

IVNILIUS Episcopus cuiusdam vrbs in Africa, nomen autem ciuitatis inuenire non potui, vir certe in sacris scripturis valde doctus, & in secularibus disciplinis meo iudicio sufficienter instructus, sensu profundus, eloquio dulcis & ornatus, multa dicitur conscripsisse opuscula sed ego tantum vidi opus insignis quod scripsit ad Primasium supradictum Episcopum, quod prænotauit.

De partibus diuinæ legis. lib. 1. Sancto ac beatissimo Episcopo.

De cæteris nullum vidi.

Claruit eo tempore quo & Primasius. Anno domini 440.

PROTERIVS Episcopus Alexandrinus, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, Theologus & computista insignis, quem Leonis Augusti temporibus, successores Dioscori hæretici seditione facta auctore Timotheo crudeliter peremerunt. Ipsumq; Timotheum in locum eius pro Alexandrino Episcopo idolum erexerunt. Scripsit inter cætera ad sanctum Leonem Papam.

De celebratione paschæ. Epist. 3.

Ad Hilarium de eadem re Epist. 1.

Epistolas plures ad diuersos.

Et quædam alia.

Claruit sub Leone imperatore. Anno Domini 460.

PASCASINVS Siciliensis Episcopus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, non minus conuersatione quam scientia reuerendus, vice beati Leonis Papæ magni in Calcedonenſi concilio præfuisse dicitur, in quo vna cum sanctis patribus numero ducentorum Eutyce & Dioscorum hæreticos damnavit. Errata autem Eutyces presbyter & abbas celeberrimi monasterii Constantinopolitani, qui assererat Christum Deum tantum esse & non hominem, & varia scripsit pro suo errore, quæ omnia cum auctore damnata sunt. Pascasinus vero scripsit ad Leonem Papam.

De questione paschali Epist. 2. Apostolatus vestri scripta.

Ad eundem de fontis miraculo, Epist. 1. Non nos dies vna longi.

Acta Concilii Calcedonenſis lib. 1. Regulas sanctorum per sin.

Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini 450.

LEO Papa primus, natione Tusculus, post Sixtum tertium sedit in cathedra Petri annos viginti vnum, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamandis homiliis ad populum adeo celebris & facundus, ut superiorem in Ecclesia Romana habuerit neminem, quod sermones eius clarissimi testabuntur. Fuit enim Ecclesiasticæ dictionis Tullius, sacre Theologiæ Homerus, rationum fidei Aristoteles, authoritatis Apostolicæ Petrus, & in Christiano pulpito Paulus. Eius sermones cor penetrant, afficiunt animum, fidem catholicam dulci breuiloquio confirmant. Nec mirum, ignem diuini amoris gestans accensum in pectore, quid aliud quam verba ardentia loqueretur. Scripsit autem plura opuscula. De quibus ego tantum reperi subiecta, videlicet.

Contra Eutyce presbyterum, lib. 2. Sicut peritorum dilectiss.

De symbolo Nicæno, lib. 1. Credimus in vnum Deum.

Ad Leonem Augustum testimonio, lib. 1. Vnum igitur hoc immobi.

Ad inquisitiones Ianuarii Episcopi, lib. 1. Nulla ratio sinit ut in.

De passione domini, homilia 24. lib. 1. Semper quidem dilectiss.

Homili-

Homiliis multas ad populum lib. i. *Multis diuinarum scrip.*
 Ad Flavianū Episcopū contra Eutyce lib. i. *Letis dilectionis tue.*
 Ad Leonem Augustum contra Eutyce li. i. *Promississe me memi.*
 Ad Turibium Episc. contra Priscilli. lib. i. *Quam laudabiliter pro cath.*
 Ad Rusticum Narbonensem Episc. lib. i. *Subditis responsionibus.*
 Ad Anastasium Episcopum Thessal. lib. i. *Quanta fraternitati.*
 Epistolarum multarum ad diuersos lib. i. *Dilectissimo filio Euty.*

De ceteris nihil reperi. Moritur tandem post multos pro Ecclesiastica vtilitate labores, sub Leone Augusto. Anno domini 461. Indictione quartadecima 4. Ca. Iulii.

¹⁰ PETRVS Episcopus Rauennatis, vir eruditus atque sanctissimus in vita multis coruscans miraculis, in declamandis homiliis ad populum excellentis ingenii fuit, multosque tam verbo quam exemplo ad veritatis tramitem conuertit, multa scripsit pro ædificatione fidelium. De quibus feruntur.

Sermones & homiliae plures, lib. i.
 Ad Eutyce presbyterum Epist. i. *Tristis legi tristes literas.*
 Scripsit etiam Epistolas alias plures.

Claruit sub Marciano Augusto. Anno domini 450.

²⁰ FLAVIANVS Episcopus Constantinopolitanus, ad quem beatus Leo Papa multas scripsit Epistolas, vir quidem eruditus, & catholicæ vnitatis amator præcipuus, qui Eutyce presbyterum & Archimandritam, impie de Christi humanitate sentientem, deposuit, & excommunicauit, sicut in quadam Epistola præfato Papæ Leoni missa testatur, multa pro hæresium extirpatione parauit & sustinuit. Scripsit Græco sermone quædam non contemnenda opuscula. De quibus feruntur.

Acta cum Eutyce presbytero, lib. i. Contra eiusdem errores, lib. i.
 Ad Leonem Papam de eodem, Epi. i. *Nulla res diaboli ve.*
 Epistolarum ad diuersos lib. i. Et nonnulla alia quæ nescimus.

Claruit sub Theodosio iuniore & Marciano. Anno 454.

³⁰ HILARIUS Papa, natione Sardinus post Leonem magnum fedit in pontificatu annis sex, mensibus totidem, vir in scripturis diuinis doctissimus, & multarum virtutum decoratus insignis, qui elemosynis & sanctis operibus iugiter intentus, non sine magna sanctitatis opinione refulsit. Hic Romæ synodo quinquaginta Episcoporum habita, nonnulla constituit pro Ecclesiastica honestate. Scripsit autem quædam necessaria opuscula.

De quibus ego tantum reperi.
 Decretum synodale, lib. i. *Quoniam religiosus spiritus sanctus.*
 Ad Episcopos Terraconen. prouinciæ, Epi. i. *Postquam literas vestras.*
 Ad Alcanium Terraconen. Episcopum Epi. i. *Diuina circa nos gratia.*
 De concilio Nicæno, Epi. i. De concilio Ephesino, Epi. i.
 De Concilio Calcedonensi Epi. i. Epistolarum ad diuersos, lib. i.
 Moritur sub Leone Augusto. Anno domini 468. Indictione sexta, Nono Calend. Mar-

⁴⁰ cii, cui Simplicius successit.

EVSEBIUS Episcopus Mediolanensis, in scripturis sanctis valde eruditus, & secularium literarum non ignarus, beatissimo pontifici Leoni & familiaris & dilectus, pro fide sancta catholica contra hæreticos fortiter pugnans & scribens. Fertur nonnulla ad ædificationem fidelium edidisse opuscula, sed ad notitiam meam non venerunt. Vide enim vnam eius duntaxat Epistolam, quam in causis fidei scripsisse dicitur.

Ad sanctum Leonem Papam, Epi. i. *Reuersus domino annuen.*

Claruit sub Marciano imperatore. Anno domini 450.

⁵⁰ ASCLEPIVS Afer, Vagenfis Territorii Episcopus, vir studiosus & eruditus, hominibus ad populum declamator egregius, & hæreticorum expugnator acerrimus, multa volumina scripsit ad ædificationem populi, quorum editione gloriosus in omni terra nominatus est, quippe qui non tantum verbis, sed & operibus se doctorem vtilem plebi exhibuit. Etatem enim suam multi eruditissimi viri claram reddiderunt. De cuius scriptis feruntur.

Aduersum Donatistas. lib. i. Aduersum Arrianos. li. i.

Homiliae infinitæ ad populum lib. i.

Et alia multa nobis incognita.

Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini 440.

PROSPER Episcopus Reginensis, post Fauentium, natione Aquitanicus, vir in di-

Bithemij

Opera
istorica

uinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, carmine excellens & prosa, eloquio disertus, sensu profundus, ingenio subtilis, assertione neruosus, vita & conuersatione sanctissimus apparuit. Hic beati Leonis Papæ magni quodam notarius fuit & multas in eius persona Epistolas dictauit. Scripsit etiam de sua vena multa præclara opuscula. De quibus ego tantum reperi subiecta. Ex sententiis beati Augustini Episcopi versibus hexametris & pentametris, mixtum prosa, opus pulcherrimum quod prænotare voluit.

Epigrammata.	li. 1.	<i>Dum sacris mentem placet.</i>	
De vitæ contemplatiua.	li. 3.	<i>Contemplatiua vita in.</i>	
De libero arbitrio	li. 1.	<i>Domino fratri dilectissi. Ru.</i>	10
Ad capitula Gallorum responsiones	li. 1.	<i>Doctrinam quam sancta.</i>	
Ad obiecta Vincentianorum.	li. 1.	<i>Quidam Christiana ac.</i>	
Ad excerpta Genuensium	li. 1.	<i>In libris beata memo.</i>	
Summam grandæ 330. positionum.	li. 1.	<i>Scientia vera est qua.</i>	
Contra Cassianum de libe. arbi.	li. 1.	<i>Chronicon historiarum.</i>	li. 1.
Epistolarum ad diuerfos	li. 1.	<i>De illustribus viris.</i>	li. 1.
De captiuitate Romæ.	li. 1.		

Alia insuper nonnulla scripsisse dicitur, sed ad manus nostras non venerunt. Claruit temporibus Leonis imperatoris magni. Anno domini 460. Cuius festum celebratur septimo Calendas Iulii.

VICTOR Cartennæ Mauritanie ciuitatis Episcopus, in scripturis sanctis doctus, & declamator sermonum egregius, hæreticorum persecutor insignis, multa dicitur conscripsisse volumina, in quibus & populum erudiuit deuotum, & errantes circa fidem fortiter contriuit. De quorum numero ista feruntur.

Aduersum Arrianos.	li. 1.		
Aduersum Donatistas	li. 1.	<i>Ad Basilium consolatorius.</i>	li. 1.
De penitentia quoq.	li. 1.	<i>Homiliarum ad populum.</i>	li. 2.

Alia quoque non pauca edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Marciano Augusto. Anno domini 450.

VICTORINVS natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis admodum studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, dicitur quædam sui ingenii reliquisse opuscula, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Hic iubente Papa Hilario scripsit pro inueniendo termino paschali.

Cyclum magnum annorum 532. li. 1.

Hic dicitur magnus cyclus annorum 532. quibus euolutis omnes supputationes luminarium in idem redeunt, quem Dionysius Abbas emendauit postea, & vsque in hanc nostram ætatem, licet in aliquibus defecerit, tamē perseuerat. Scripsit etiam Victorinus iste quædam Epistolas. Claruit sub Leone imperatore. Anno domini 460. & scripsit cyclum suum sub Hilario Papa. Anno eius tertio.

PETRVS Edissenæ Ecclesiæ presbyter in scripturis sanctis doctus & exercitus, vim & ingenium declamandi homilias ad populum nactus excellentissimum, adeo ut suis temporibus secundum non haberet. Scripsit Syro sermone multa præclara volumina. De quibus ad notitiam meam solis titulis paucissima venerunt.

In psalmos commentarii. li. 1. In psalmos etiam metro lusit. li. 1.

Homilias ad populum dictauit, & habuit pene infinitas, quæ apud nos raro inueniuntur. Sed neq. tractatum eius nobis certus est numerus. Claruit sub Marciano Imperatore. Anno domini 450.

SABATIVS Episcopus provincie Gallicanæ, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis sufficienter eruditus, ingenio subtilis & acer, contra hæreticorum veniam cum scribendo, tum disputando multotiens certauit. Vnde rogatus à secunda quadam Christo dicata virgine, scripsit insigne & memorabile volumen.

Contra Marcionem & Valentinum. li. 1. Contra Eunomium & Etium. li. 1.

Alia quoq. nonnulla edidit, sed ad notitiam meam nondum venerunt. Claruit sub Theodosio iuniore, circa annos domini 440.

VR SINVS monachus, in diuinis scripturis eruditus, & literarum humanitatis non ignarus, ingenio subtilis & cautus eloquio, multos ad vtilitatem fidelium tractatus com-

D
compositus dicitur,
tur autem eius opus
lus est.

Demodo rebapt
Claruit vtrique f
VLIANVS E

sanctus Prosper tres
valde eruditus, &
fugatus. Scripsit m

De sancta virgini
Derelictione

Prognosticon fut
De vitis & virtut

Alia quoq. nonnu
ruit sub Marciano I

VICTORIA
scripturis ingi studi

doctus, hæreticorum
ta dicitur pro tatio

10 tur illa.

Aduersum Iudæ
Aduersum omne

Claruit sub Marci

MVS ÆVS presby

carum sensibus sub

sancti Venerii Episc

diebus festis totius

clesia decantandos.

Sacramentorum

Et quædam alia.

VINCENTIV

linguam habens vfu

rum non ignarus.

maximopere amplex

In psalmos comm

Claruit sub Marci

CYRVS gener

amore factus, vir in

fuis sylogisimis mag

Nestorem nimis inu

suspendit animum à

Dei post incarnation

Aduersum Nestore

Claruit sub Leone

SALVIANVS

mus, & in secularib

scripsit sermone scho

run:ur. Ad Claudi

conditas. Ad Marce

De bono virginitat

De præfenti iudicio

Ad Claudium Vien

In extremam parte

Homilias ad Episco

Homilias plures ad

Alia quoque multa

none Imperatore. An

SAMVEL Edii

composuisse dicitur, sed nihil eorum ad manus nostras vsquam memini peruenisse. Fertur autem eius opus insigne contra eos qui rebaptizant semel rite baptizatos, cuius titulus est.

Demodo rebaptizandis hæreticis. li. 1.

Claruit vt reperi sub Theodosio iuniore. Anno domini 440.

IULIANVS Episcopus Ecclesiæ Toletanæ Hispaniarum, natione Maurus, ad quē sanctus Prosper tres libros de contemplatione scripsisse dicitur, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularibus doctrinis sufficienter instructus, eloquio scholasticus, sensu apertus. Scripsit multa insignia volumina. De quibus referuntur subiecta.

De sancta virginitate li. 1. De natura animæ li. 8.

De resurrectione quæstionum, li. 1. De contemptu mundi li. 1.

Prognosticon futuri sæculi, li. 3. Nascentis fidem Ecclesiæ.

De vitis & virtutibus li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quoque nonnulla composuisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Marciano Imperatore. Anno domini 450.

VICTORIANVS Buconius, Castellianæ vrbs Mauritanie Episcopus, vir in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, & secularium literarum disciplinis non mediocriter doctus, hæreticorum malleus fortissimus, & fidelium populorum doctor egregius, multa dicitur pro mutatione fidei catholicæ scripsisse opuscula. De quibus præcipua feruntur ista.

Aduersum Iudæos, li. 1. Aduersum Arrianos li. 2.

Aduersum omnes hæreticos li. 2. De sacramentis quoque li. 1.

Claruit sub Marciano Imperatore. Anno domini 450.

MVSÆVS presbyter Ecclesiæ Massiliensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in earum sensibus subtilissima exercitatione limatus, lingua scholasticus & nitidus, hortatu sancti Venerii Episcopi, de scripturis sanctis excerptis lectiones & responsoria singulis diebus festiuis totius anni apta, psalmosque ordinauit singulis aptos temporibus in Ecclesia decantandos. Scripsit etiam ad Eustadium Episcopum egregium opus.

Sacramentorum li. 7. Homilias plures ad populum.

Et quædam alia. Claruit sub Marciano & Leone principibus. Anno domini 440.

VINCENTIUS presbyter, natione Gallus, in diuinis scripturis multum exercitatus, linguam habens vsu loquendi, & maiorum lectione politam, secularium quoque literarum non ignarus. Scripsit vt refert Gennadius noster, opus egregium & deuotis viris maximo opere amplectendum.

In psalmos commentarios, li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Marciano Imperatore. Anno domini 450.

CYRVS genere Alexandrinus, arte medicus, ex philosopho monachus pro Christi amore factus, vir in secularibus literis eruditissimus, dicendi peritia insignis. In scripturis suis syllogismis magis vtens quam autoritatibus diuinarum lectionum, dum aduersus Nestorem nimis inuehitur. Timotheanum dogma fouere perhibetur, ambiguusque sui suspendit animum à consensu concilii Calcedonenfis, nec acquiescendum putat, filium Dei post incarnationem duabus constare naturis. De scriptis autem eius fertur.

Aduersus Nestorem li. 1. Aduersum hæreticos, li. 1.

Claruit sub Leone Augusto. Anno domini 460.

SALVIANVS Massiliensis Ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis sufficienter instructus, Episcoporum sui temporis magister, scripsit sermone scholastico & aperto multa & varia opuscula, de quibus subiecta feruntur. Ad Claudium Episcopum Viennensem plures scripsit Epistolas salæ sapientiæ conditas. Ad Marcellum presbyterum.

De bono virginitatis li. 3. Aduersus auaritiam li. 4.

De præsentis iudicio, li. 5. Ad Solonem Episcopum li. 1.

Ad Claudium Viennensem Episcopum li. 1. In principium Gen. hexameron. li. 1.

In extremam partem Ecclesiastes, li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Homilias ad Episcopos factas li. 1. De sacramentis quoque li. 1.

Homilias plures ad populum li. 1.

Alia quoque multa edidit, quæ ad notitiam meam minime venerunt. Claruit sub Zenone Imperatore. Anno domini 480.

SAMVEL Edissenæ Ecclesiæ presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatione do-

Bithemij

Opera
historica

Ætus, homiliarum ad populum declamator egregius, Græco & Syro sermone peritus, claruit primum Edissæ, postea ad Constantinopolim veniens, ibidem in magno pretio habitus, diem clausit extremum. Scripsit tam Græco quàm Syro sermone penè infinita opuscula. De quibus ad notitiam meam paucissima peruenerunt. Reperi enim tantum.

Aduersum Nestorianos li. i. Aduersum Eutycianos li. i.
Aduersum Timotheanos lib. i.

Claruit sub Zenone Augusto. Anno domini 480.

GENNADIUS Constantinopolitanæ vrbs Episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit Græco sermone nonnulla in sacris voluminibus opuscula, sed in manus nostras minime 10 peruenerunt. Fuit enim homiliarum declamator egregius, & non minus vita quam scientia scripturarum insignis. Fertur autem inter cetera opus eius commentariorum instructum.

In Daniele prophetam li. i.

Homiliæ multæ ad populum li. i. Moritur sub Leone Imperatore primo qui imperauit Anno domini 460.

CLAUDIUS Episcopus Viennensis, ad quem Saluanus presbyter librum vnum composuit, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, non minus sanctitate quam scientia clarus, temporibus suis emicuit, qui propter frequens terræ motus letanias primus instituit, quas Romana Ecclesia deinceps continuandas suscepit. 10 Scripsit autem.

De statu animæ. li. 3. Epistolarum quoq.

Et quædam alia. Claruit sub Zenone imperatore. Anno domini 480. Et ne quem Claudium nomen offendat ignarum, nouerit eundem dici Mamertum.

SIDONIVS Episcopus Auernorum, in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secularium literarum suo tempore omnium opinione eruditissimus, carmine excellens & profa, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit tam metro quam soluta oratione multa præclara opuscula. De quibus ego tantum reperire potui ea quæ subieci, videlicet.

Panegiricum Anthemio Augusto lib. i. *Auspicio & numero.*

Panegiricum Iulio Valerio lib. i. *Concepte præteritos.*

Panegiricum socero suo li. i. *Phæbe peragrato tam.*

Ad Felicem. li. i. *Dic dic quod peto ma.*

Epithalamium Ruricio & Hiberiæ li. i. *Inter cyaneas epiera.*

Epithalamium Polemio. li. i. *Forte procellosi reme.*

Eucharisticon ad Faustum. li. i. *Phæbum & ter ternas.*

Epigrammatum quoq. li. i. *Quatuor ante dies.*

Ad Pontium Leontium Burgi. li. i. *Bistonii regis stabulum.*

Laudem Narbonensis vrbs. li. i. *Salue Narbo potens.*

Epistolarum ad diuersos li. 9. *Diu præcipis domine ma.*

Scripsit & alia multa breuia quidem, sed satis erudita syntagmata quorum titulos compendii amore transiui. Claruit temporibus Zenonis Augusti. Anno domini 480. 40

SIMPLICIVS Papa, natione Tyburtinus post sanctum Hilarium Romanæ & vniuersali Ecclesiæ præfuit annis 15. vir doctus & sanctus, qui non tantum simplex iuxta nomen suum, sed & rectus apparuit, recedens à malo actimens Deum, Ecclesias multas nimia vetustate collapsas instaurauit, statuta Christianæ reipublicæ necessaria edidit, & ad ædificationem fidelium nonnulla conscripsit. De quibus legi tantum.

Ad Iohannem Rauennatis Episcopum. Epist. i. *Si quis esse intuitus Eccle.*

Ad Florentium & Equitium Episcopos. Epist. i. *Relatio nos vestra.*

Ad Scuerum Episcopum. Epist. i.

Sed & alias multas & valde viles scripsit Epistolas, quas nondum vidi. Moritur sub 50 Zenone Augusto. Anno domini 483. Indictione sexta 6. Nonas Martii, relatus in sanctos.

SERVS DEI cuiusdam Ecclesiæ Episcopus, nomen vrbs inuenire non potui, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, ingenio subtilis, apertus eloquio, fertur nonnulla cudisse opuscula. De quibus extat volumen sacris scripturis instructum, contra eos qui dicunt Christum in hac vita degentem non vidisse carnis suis oculis patrem, cuius operis prænotatio est:

Quod filius viderit patrem. lib. i.

Alia etiam quædam scripsit.

In hoc

In hoc opere ostendit quod filius Dei etiam ex hora conceptionis suae in utero virginis Mariae de spiritu sancto carnalibus oculis suis Deum patrem viderit semper & deinceps & nunc carne vestitus humana. Claruisse dicitur sub Leone Imperatore. Anno Domini 480.

VICTOR Episcopus Capuanus, in scripturis sanctis eruditus, & in secularibus literis sufficienter imbutus, theologus & computista egregius acer ingenio, & eloquio clarus, in sacris voluminibus fertur nonnulla scripsisse opuscula, sed paucissima eorum ad notitiam meam peruenerunt. Redarguit errorem Victorii Aquiranici, qui iubente Hilario Papa, scribens cyclos paschales docebat esse celebrandum pascha 15. Cal. Maii in Anno domini 455. quod rectius erat celebrandum eo anno 7. Calend. Maii. Scripsit ergo hac occasione suborta.

De pascha.

li. 1. Vnum Euangelium ex quatuor. li. 1.

Claruit sub Zenone Augusto. Anno domini 480.

CEREALIS Episcopus Africanus, vir in diuinis scripturis valde peritus, & secularium disciplinarum non ignarus, rogatus à Maximino Arrianorum Episcopo, si posset paucis diuinæ scripturæ testimoniis absque disputationis duntaxat assertione consubstantialitatem patris & filii & spiritus sancti assignare. Respondit non paucis ut irridens ille petierat, sed multis vtriusque instrumenti testimoniis opus in signe componendo.

Aduersus Arrianos.

li. 1. Scripsit etiam alia.

10 Claruit temporibus Leonis imperatoris Anno domini 460.

IOHANNES Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, in scripturis sanctis veterum lectione diuus, cum Antiochiam aliquot annis docuisset grammaticam, cepit clericum velle profiteri, factusque successione legitima presbyter, ad diuinas lectiones se contulit, quibus doctior effectus, tantum in declamandis homiliis valuit, quod similem suo tempore neminem habuerit. Scripsit satis instructum volumen.

Contra Timotheanos.

li. 1. Homilias plures ad populum li. 1.

Et alia multa.

Claruit Zenonis Augusti temporibus. Anno domini 480.

30 THEODOLVS presbyter natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, veniens de Italia in Cæsaryriam, ibidem presbyter & tandem Episcopus ordinatus memoratur, multaque scribens & componens, nomen suum transmisit ad posteros. De cuius opusculis ego tantum reperi opus metricum de miraculis veteris testamenti & fabulis poetarum imposuit.

Eglogarum

li. 1. *Aethiopum terras.*

De consonantia scripturarum

lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit anno domini 480. sub Zenone Augusto, sub quo & moritur.

40 EVGENIUS Episcopus Carthagenensis in Africa, vir doctus & sanctus trinitatis indiuidue confessor publicus, multas ab Arrianis iniurias sustinuit, sub Hunerico rege Wandalorum, qui post Gensericum patrem suum Christianos persequabatur in Africa. Nam cum aliis Episcopis multis, linguis abscissis, in exilium missus fuit. Scripsit autem plena fidei & eruditionis nonnulla opuscula. De quibus subiecta feruntur.

Expositio fidei catholicæ,

li. 1. Altercatio cum Arrianis habita, li. 1.

Apologeticus pro fide

li. 1. Ad Ecclesiā suā dum in exiliū perg. epi. 1.

Alia nihilominus scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Augusti Zenonis. Anno domini 480.

50 FELIX papa tertius, natione Romanus, post sanctum Simplicium pontificem sedem in cathedra Petri annis octo, vir bonus, doctus, & sanctus, qui zelo fidei accensus, Petrum & Achacium Eutycianos Episcopos damnauit, relegans in exilium. Hic ob eam rem synodum Romæ celebrans, multa ad Ecclesiasticam utilitatem constituit, & scripsit.

Decretum synodale,

li. 1. *Flauio Boetio, mi con.*

Epistolas decretales plures

li. 1.

Moritur sub Anastasio imperatore. Anno domini 493. Indict. 1.

GENNA DIUS Massyliensis Ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditissimus & secularium literarum non ignarus, Græco simul & Latino ad perfectum instructus eloquio, multa conscripsit opuscula, & de græco in latinum sermonem non pauca volumina antiquorum patrum traduxit. De suis autem scriptis ipse per se in fine illustrium virorum subiecta recensuit.

De fide sua ad Gelasium Papam,

li. 1. Aduersus Nestorium,

li. 6.

Bithemij

Opera
historica

Aduersus Eutyce, li. 9. Aduersus Pelagium, li. 3.
 Aduersus omnes hareses, li. 8.
 De illustribus viris, li. 1. *Iacobus cognomento.*
 De heresi mille annorum, li. 1.
 Scripsit hæc & alia quædam, sed ad notitiam meam necdum venerunt. Claruit sub Anastasio imperatore. Anno domini 490.

GELASIVS Papa primus, natione Afer, sedit post Felicem in pontificatu annis quatuor, vir sanctus & in diuinis scripturis eruditissimus, mox initio pontificio munere, Manichæos quos in vrbe reperit, in exilium misit, & libros eorum apud basilicam sanctæ Mariæ maiore publice cremavit. Multa pro Ecclesiastica vtilitate constituit, & plurima contra hæreticos scripsit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Decretum synodale, li. 1. *Necessarium rerum dif.*
 Contra Arrianos, li. 2. Contra Eutyce & Nestorem, li. 5.
 Hymnorum instar Ambrosii, li. 1. Epistolarum ad diuersos, li. 1.
 Orationes plures & graues. Et quædam alia, Gradalia, Alleluia & Tractus cum præfationib. ad missam congruentes ordinauit, & libros sanctorum patrum authenticos ab apocryphis sequestrauit, sicut habetur dist. 15. Sancta Rom. Moritur imperante Anastasio Augusto. Anno domini 496.

FAVSTVS ex abbate Lirinenfis monasterii, Episcopus Regienfis in Gallia, vir quidem doctus & eloquens, sed Pelagiano errore sedatus, vnde & opuscula eius inter apocrypha computantur, sicut patet 15. di. Sancta Rom. Tandem a beato Fulgentio Ruspensi Episcopo correptus & emendatus, errorem deseruit, & ad veritatem catholicæ fidei reuersus est, in cuius rei argumentum egregium volumen edidit contra pristinos errores, quod de gratia Dei prænotauit. De cuius opusculis feruntur. Idem volumen.

De gratia Dei, li. 1. Aduersum Arrianos, li. 1.
 Contra Anthropomorphitas, li. 1.
 De spiritu sancto, li. 1. *Fides catholica in vni.*
 Ad Gratum diaconum contra Nesto. li. 1. Ad Felicem præfectum li. 1.
 Homiliæ plures ad populum.

Claruit sub Anastasio Imperatore. Anno domini 490.

FVLGENTIVS Episcopus Ruspensis in Africa, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sensu profundus, eloquio dulcis, disertus & nitidus, ad docendum facilis, ad arguendum acer, ad persuadendum idoneus atque mitissimus fuit, qui non minus vitæ sanctimonia, quam scientia scripturarum clarissimus effulgit. Scripsit multa egregia volumina. De quibus subiecta feruntur.

De gratia Dei & libero arbi. li. 7. De sancta trinitate li. 1.
 De veritate prædestinationis, li. 2. De remissione peccatorum, li. 2.
 Altercatio cum Trasemundo rege, li. 1. Regula veræ vitæ, li. 1.
 De prædestinatione ad Monimi. li. 3. *Litteræ tuæ fili charissi.*
 Ad Ferrandum diaconum, li. 1. *Epistola tua sancte frater & condi.*
 De continentia coniugali, li. 1. *Epistolam tuam sancte sollici.*
 De virginitate ad Probam, li. 1. *Spiritali desiderio atque.*
 De oratione ad eundem, li. 1. *Domine in Christo pluri.*
 De charitate ad Eugipium abbatem, li. 1. *Vtinam sancte frater tanta.*
 De penitentia ad Venantiam, li. 1. *Sicut vera lux nullate.*
 Ad Theodorum senatorem, li. 1. *Ut ignotus corpore.*
 Ad Gallam viduam, li. 1. *Ante menses aliquot.*
 De fide ad Donatum, li. 1. De mysterio mediatoris, li. 5.
 De sacramento incarnationis, li. 1. Epistolarum ad diuersos, li. 1. 30
 Sermonum multorum, li. 1. Homiliæ quoque innumerabiles, li. 1.
 Quæstionum diuersarum, li. 1. Adam sine a, Abel sine b, &c. li. 1.
 Mitologiarum ad Catum presbyterum li. 3. *Quamuis in efficacem pet.*
 De obstrusis sermonibus, li. 1. *Ne de tuorum præceptorum.*
 Virgilianæ continentia moraliza li. 1. *Expetebat quidem leni.*
 De immensitate filii Dei, li. 1. De passione Domini, li. 1.

Sed & alia multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Erat enim tam græco quam latino sermone imbutus. Notandum vero quod libri de Adam sine a titulus

tulus est. Liber sine literis f. de Adam sine a, de Abel sine b, de Cain sine c, & sic de cæteris secundum consequentia literarum. In libro autem cuius titulus est, Expositio Virgilianæ continentie secundum philosophos morales, mirabili industria aurum in luto (ut sic dicam) quæsiuit, & inuenit, dum opus poetæ ad physicam rationem inclinauit. Scripsit hoc opus ad quendam diaconum. Aliud vero mitologiarum ad Catum presbyterum Carthaginensem, & de abstrusis antiquorum sermonibus ad Calcidium grammaticum, iam senem, cum ipse adhuc iuuenis esset, & literarum humanitatis scholæ doctor & rector. Claruit temporibus Trasemundi regis Wandalorum, catholicas Ecclesias persequens sub Anastasio imperatore. Anno domini 500.

10 LERRANDVS diaconus Ecclesiæ Carthaginensis, ad quem S. Fulgentii supradicti nonnulla extant opuscula, vir in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, & non minus sanctitate conuersationis, quam doctrina venerabilis. Fertur quædam viuacis ingenii cudiisse volumina, de quibus ad notitiam meam subiecta tantum peruenerunt. Ad Regium comitem.

De 7. regulis innocentie, li. 1. *Socialis uita labori.*
Ad sanctum Fulgentium, Epi. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1.
Claruit cum Fulgentio sub Anastasio imperatore. Anno domini 500.

ANASTASIUS Papa secundus, natione Romanus, sedit post sanctum Gelasium pontificem anno vno, mensibus decem, vir quidem eruditus, sed ab Achatio Constantinopolitano Episcopo seductus, non diu post debitas luit penas erroris. Cum enim necessitati naturæ uellet obsequi, intestina cum fecibus à Deo percussus miser effudit, ut patet 19. dist. Anastasius. Et hic infamis Papa secundus fuit. Scripsit ad Anastasium imperatorem.

De pace Ecclesiæ Epi. 1. *Exordium pontificatus.*

Alias quoque fertur scripsisse Epistolas, sed in manus nostras non uenerunt. Moritur diuino iudicio percussus, cum Achatium Constantinopolitanum Episcopum, ab Ecclesia damnatum & eiecctum, ab exilio reuocare occulte uoluisset sub Anastasio Augusto. Anno domini 498.

PASCHASIVS Romanæ Ecclesiæ Diaconus, vir doctus & sanctus, pater pauperum, elemosynarum largitioni totus intentus, tantæ virtutis & sanctitatis extitit, ut eius Dalmaticæ attactu dæmoniacum fuisse curatum post mortem Gregorius Papa scribat in quattolbro Dialogorum. Huius animam in pœnis purgatorii uidit sanctus Germanus Capuanus Episcopus, ob nihil aliud torqueri, nisi quod in electione Symmachi Papæ Laurentium ipse magis elegerit, & in hac sententia, licet cum pace perseuerauerit usque ad mortem. Scripsit (Gregorio teste) inigne volumen contra errores Græcorum.

De spiritu sancto, lib. 3.
Et quædam alia.

Claruit sub Anastasio imperatore. Anno domini 500.

40 SYMMACHVS Papa, natione Sardus, vir doctus & sanctus, non sine discordia partium Laurentii pontificatum adeptus post Anastasium, sedit annis quindecim, mensibus sex. Homo in pauperes clemens & munificus, clerum dilexit, Ecclesias ditauit, ex vrbe fugauit hæreticos. Habita synodo Romæ centum viginti Episcoporum de obiectis criminibus, se canonicè purgauit, & Petrum Rauennatis Episcopum cum suis complicibus in exilium trussit. Scripsit quasdam Epistolas & non contemnenda opuscula. De quibus ego reperi.

Decretum primæ synodi, li. 1. *Propter frequens am.*
Decretum synodi Romanæ, li. 1. *Cum in vnum apud beatum.*
Gesta alterius synodi Romanæ, li. 1. *Quarta Synodus habi.*
De excessibus clericorum, li. 1. *Bene quidem fraterni.*
Epistolarum ad diuersos, li. 1.

10 Moritur sub Anastasio imperatore. Anno domini 515. Indict. 8. 14. Cal. Augusti. Cui Hormisdas Papa successit.

SYMMACHVS Patricius, senator & consul Romanus, socer Boetii, Philosophus & rhetor insignis, ac Christianæ fidei cultor magnificus, quem Theodericus rex Italiæ ob suspicionem affectatæ libertatis vna cum Boetio apud Papiam in exilium relegauit, ac non post multum temporis crudeliter iugulauit. Qui cum esset vir eruditus & eloquentissimus, fertur nonnulla composuisse opuscula, De quibus ego tantum reperire potui volumen quidem breue, sed elegans.

Epistolarum ad diuersos, li. 1. *Nempe derides quod de.*

Pithemij

Opera
historica

De ceteris nihil vidi. Moritur imperante Anastasio, a Theodorico rege Italiae interemptus apud Rauennam. Anno domini 524. Indiēt. 2.

A V I R V S Episcopus Viennensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, theologus, rhetor, & poeta clarissimus qui non minus vitæ sanctitate quam eruditione scripturarum suo tempore pretio fuit. Scripsit tam carmine quam soluta oratione non pauca opuscula sed ad meam noticiam paucissima venerunt. E quibus feruntur heroico & eleganti metro composita subiecta.

De origine mundi	li. 1.	De peccato originali.	li. 1.
De sententia Dei	li. 1.	De diluuiio mundi.	li. 1.
De transitu maris rubri	li. 1.	De virginitate ad Fuscina fororē	li. 1.
Epistolarum ad diuersos,	li. 9.	Homiliarum multarum,	li. 1.
Et alia multa.	Claruit sub Zenone & Anastasio principibus. Anno domini 500.		

G O D E L B E R T V S presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, atq; in secularibus literis eruditissimus theologus profundus, orator clarus & poeta insignis, ingenio subtilis & ornatus eloquio, scripsit heroico metro clarissimum opus per historias & allegorias elegantissime currens ab initio mundi vsque ad partum virginis. Cuius operis titulus est.

Allegoriæ scripturarum,	li. 4.
Sed & alia plura scripsit.	

Claruit vt ferunt temporibus Anastasii Augusti. Anno domini 500.

E V G I P I V S presbyter & abbas, in scripturis sanctis eruditus, & in lectione librorū sancti Augustini singulariter deuotus, atq; in literis secularium artium sufficienter instructus, vita quoq; & conuersatione monastica institutionis præclarus, ad quem sancti Fulgentii Ruspensis nonnullæ feruntur Epistolæ. Scripsit quædam necessaria opuscula. De quibus ego tantum reperi subiecta. Volumen grande capitula habens trecenta exhibis beati Augustini Episcopi desloruit, ad Probam. Cuius sic incipit.

Prologus	Epist. 1.	<i>Domine merito venera.</i>
Liber autem sic,	lib. 1.	<i>Quod ad te scripsit ho.</i>
Vitam sancti Seuerini monachi.	lib. 1.	
Regulam monachorum eius	lib. 1.	

Claruit sub Anastasio Imperatore, secundum Honorium presbyterum. Sed secundum Sigebertum, tunc claruit sub Tyberio Constantino temporibus Pelagii Papæ 2. Anno domini 580.

B E N E D I C T V S abbas Cassinensis primus & fundator, patria Nursensis, institutor & princeps monachorum occidentalium, vir sanctissimæ conuersationis, & propheticæ spiritu illustratus, de cuius ordine multi & eruditissimi & sanctissimi viri deinceps claruerunt, infinitos populos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit ad Christum. Ex cuius ordine Romana sedes pontifices habuit decem & octo. Cardinales plus quam ducentos. Archiepiscopos in diuersis Ecclesiis mille sexcentos, Episcopos quatuor ferme milia. Abbates insignes, qui doctrina & scriptis claruerunt vel vita, quindecim milia septingentos. Canonizatos autem & sanctorum cathalogo insertos, vt veterum monumentis instrumur, quindecim milia sexcentos, Exceptis illis quorum in omnibus his ad nos nomina non venerunt. Et de his illustribus viris nostri ordinis iam quatuor libros speciales conscripsimus. In quibus quorundam nomina & si non omnium signauimus. Sanctus autem Benedictus scripsit luculento sermone & præcipua discretione.

Regulam monachorum	lib. 1.	<i>Ausculat o fili præcepta.</i>
Habet capitula septuaginta tria.		

Sub hac regula viginti ordines militant quos in primo libro de illustribus viris nostri ordinis singulatim expressimus, quamuis apud nos aliqui rari sint. Claruit sub Iustino seniore. Anno domini 530. Et moritur sicut nonnulli volunt. Anno domini 542. Indiēt. 5. 50 die 21. mensis Martii cum esset annorum 62. sabbato sanctæ Paschæ. Sed Marianus Scottus Computista egregius aliter scribit, dicens sic: Si sanctus pater Benedictus abbas sicut aliqui scribunt 12. Cal. April. sabbato sanctæ Paschæ obiit. Anno domini 601. videtur obisse. Nisi enim in anno 96. ante istum annum obitus eius non haberetur, quia tunc finatus valde parvus fuit. Moritur ergo sanctus pater Benedictus secundum hanc Mariani supputationem, ultimo anno Mauricii Imperatoris. Anno videlicet domini 601. Etatis suæ plus minusve nonagesimo. Indiēt. 4. 12. Cal. Aprilis.

B O E T I V S Manlius Seuerinus, consul ordinarius Romanus, philosophus, orator & poeta

poeta insignis, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis omnium suo tempore eruditissimus, gener Symmachi patricii fuit. Vir Græco & Latino copiosissime imbutus eloquio, quippe qui multa volumina tam Aristotelis quam aliorum Philosophorum de Attica lingua transfulerit in latinam, ingenio subtilis, sensu promptus atque catholicus, sermone nec Tullio inferior, quem sancti Benedicti constat amicitiam habuisse, & in monte Cassino cum Tertullio Placidi monachi patre senatore in eius mensa comedisse. Scripsit multa præclara volumina, de quibus ego reperi subiecta. Ad Symmachum socerum suum Romanæ vrbis patricium.

	De sancta Trinitate,	lib. 1.	<i>Inuestigatam diuinit.</i>	
	De vnitatem Trinitatis,	lib. 1.	<i>Quæro an pater & filius.</i>	
10	De duabus naturis in Christo,	lib. 1.	<i>Anxie te quidem diu.</i>	
	De fide ad Iohannem diaconum,	lib. 1.	<i>Christianam fidem noui.</i>	
	De vnitatem & vno,	lib. 1.	<i>Vnitatem est quæ vna.</i>	
	De flagitiis Porphyrii	lib. 2.	<i>Hyemantis anni tempore in.</i>	
	In secundam eiusdem editionem	lib. 1.	<i>Secundus hic arrepte.</i>	
	In categorias Aristotelis,	lib. 2.	<i>Expeditis his, quæ ad.</i>	
	In Perihermenias eiusdem	lib. 1.	<i>Magna quidem libri.</i>	
	In editionem eiusdem secundam	lib. 6.	<i>Alexander in commenta.</i>	
	De diuisionibus,	lib. 1.	<i>Quam magnos studiosis.</i>	
20	De diffinitionibus	lib. 1.	<i>Dicendi ac disputandi.</i>	
	Ad categoricos syllo. introdu.	lib. 1.	<i>Multa veteres philoso.</i>	
	In topicam Ciceronis	lib. 6.	<i>Exhortatione tua pa.</i>	
	De differentiis topicis	lib. 4.	<i>Omnis ratio differendi.</i>	
	De syllogismo categorico	lib. 2.	<i>Multa Græci veteres.</i>	
	De syllogismo hypothetico.	lib. 2.	<i>Cum in omnibus philoso.</i>	
	De hebdomatibus	lib. 1.	<i>Postulas ut ex hebdo.</i>	
	De Arithmetica	lib. 2.	<i>Inter omnes præfca autho.</i>	
	De Musica	lib. 5.	<i>Omnium quidem perceptio.</i>	
	De philosophica consolatione,	lib. 5.	<i>Carmina quia quondam.</i>	
30	In Geometriam Euclidis	lib. 3.	<i>Qui vero mi patrici.</i>	
	De disciplina scholarium ut aliqui volūt,	lib. 1.	<i>Vestra nouit intentio.</i>	
	De locis rhetoricis,	lib. 1.	<i>De prædicatione potestatis</i>	lib. 1.
	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt. Moritur eodem anno quo Symmachus patricius & Iohannes Papa sub Anastasio Imperatore, iussu Theoderici regis ad Rauennam post diuturnum exilium in carcere iugulatus. Anno domini 524. Indict. 2. Et sub nomine Seuerini catalogo sanctorum insertus dicitur.

HORMISDA Papa, natione Campanus, post Symmachum pontificem præfuit Ecclesiæ annis nouem, vir bonus, doctus & strenuus, qui Romæ congregata synodo, Eutycianam hæresim damnauit, ac Manichæos rursus pullulantes, libris errorum combustis, in exilium relegauit.

Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula.

Decretum synodale,	lib. 1.	
Ad Iustinum Augustum	Epist. 1.	<i>Interea quæ ad vnitatem.</i>
Ad clericos secundæ Syriæ	Epist. 1.	<i>Lectionis literis dilectionis.</i>
Epistolas plures ad diuersos	lib. 1.	

Moritur sub Iustino seniore Augusto. An. 521. Indict. 14. 8. Id. Aug. Iohannes successit.

EVODIVS Episcopus Ticinensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum, non ignarus, singularis eloquentiæ, tam græce quàm latine, missus ab Hormisda Papa Constantinopolim in causis fidei ad Anastasium Imperatorem hæreticum, multis acceptis iniuriis vna cum sociis ab vrbe depellitur, dicente Anastasio. Quid nobis mandata porrigitis, qui sub nullius ditione sumus? Oportet Romanum pontificem nobis obedire, non etiam præcipere. Scripsit autem Euodius ad Symmachum Papam.

De fide catholica. lib. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Anastasio Imper. Anno domini 510.

IODANVS ex monacho Episcopus Gothorum, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis competenter eruditus, ingenio mitis & apertus eloquio, scrutatur temporum & rerum gestarum scriptor insignis. Fertur quædam præclara compo-

Rithemij

Opera
historica

fuisse volumina, de quibus ad meā notitiam paucissima perueniunt. Reperi enim tantū.
Historiarum. li. 2.

In quorum primo recensuit gesta Romanorum, in secundo vero originem & gesta Gothorum vsque ad finem regni ipsorum. Claruit autem sub Iustiniano Imperatore. Anno domini 530.

FAYSTVS monachus, & discipulus sanctissimi patris nostri Benedicti, natione scylus, vir scientia & moribus venerabilis, cum septem annorum esset, diuo patri Benedicto a parentibus suis fuit oblatus, a quo tandem post perfectam regularis propositi institutionem, cum beato Mauro missus fuit in Galliam ad construendum cœnobium vbi in magna sanctitate multis annis conuersatus mortuo sancto Mauro ad montem Cassinum reuersus est. Perentibus autem fratribus, scripsit claro admodum eloquio ad Bonifacium Romanæ vrbs pontificem secundum.

Viram sancti Mauri abbatis lib. 1.

Claruit sub Phoca Imperatore. Anno domini 600.

IUSTINIANVS Imperator magnus, Iustini senioris ex sorore nepos, Imperauit post annis 38. vir magni & excellentis ingenii, locum inter Ecclesiasticos scriptores merito acquisiuit, qui & contra hæreticos volumen clarissimum edidit, & Romanas leges amplius quam in duobus milibus libris iacentes per manus Iohannis patricii, Theophili ac Dorothei consulum mirabili breuitate correxit. Nam omnes constitutiones principum quæ in multis voluminibus habebantur, ad 12. libros redigens Codicem appellauit. Rursum 20 leges singulorum magistratuum & iudicum quæ vsque ad duo millia pene librorum (vt diximus) erant extensæ, ad numerum quinquaginta librorum in tribus voluminibus redigens, Codicem Digestorum siue Pandectarum nuncupauit. Quatuor etiam institutionum libros composuit, in quibus nucleus legum comprehenditur & exponitur. Nouas quoque leges quas ipse statuerat, in vnum volumen redegit. Omnium librorum itaque Iustiniani Imperatoris qui ad nos perueniunt, ordo est iste subiectus, videlicet.

Codex Iustiniani lib. 12. *Hæc quæ necessario.*

Digestum siue pandecta, lib. 50.

Institutionum, lib. 4. *Imperatoriam Maieſta.*

Epitoma legum lib. 1. *De incarnatione domini contra Euty.* li. 3.

Aduersum Episcopos Africanos, lib. 1. Quis dubitet eum & alia, præsertim Epistolas & multas & elegantes scripsisse, quæ ad manus nostras non venerunt? Hic tandem in senectute sua amens & stultus effectus moritur. Anno domini 565. Indictione 13. Iustinus junior ei successit.

DIONYSIVS abbas Romanus, cognomento (vt fertur) exiguus, vir certe ingenio & scientia magnus atque clarissimus, in scripturis sanctis eruditus, & in disciplina secularium literarum nobiliter doctus, Græco & Latino eloquio clarus, computista & calculator temporum egregius. Scripsit latino sermone nonnulla opuscula. De quibus ego tantum reperi subiecta, Annorum 532.

Cyclum paschalem magnum lib. 1.

De ratione festi paschalis, lib. 1. *Paschalis festi rationem.*

De cæteris nihil reperi. Transulit autem de Græco in latinum vitam S. Bachonii abbatis, librum quoque Gregorii Emisani de conditione hominis, & scripta Protherii Alexandrini Episcopi ad Leonem Papam, & quædā alia. Inchoauit autem cyclum suum anno domini 532. qui fuit vltimus annus magni cycli paschalis, qui semel exactus, in eundem semper reuertitur.

Claruit ergo sub Iustiniano Imperatore magno Anno domini 540.

FECDVS Episcopus Ermianensis, in scripturis sanctis veterum lectione & diues & eruditus, atque in secularibus literis sufficienter doctus. Fertur nonnulla pro ædificatione legentium scripsisse volumina. De quibus ad nos tantum peruenit opus grande & eximium elegantis stylo conscriptum, & magnis veterum authoritatibus instructum.

Pro defensione trium capitulorum, lib. 12.

Claruit sub Iustiniano imperatore. Anno domini 540.

IUSTINIANVS Episcopus Valentinus, vir in diuinis scripturis eruditus, & humanarum literarum non ignarus, de vna matre tres fratres habuit Episcopos, Iustum videlicet, Nebridium, & Elpidium, viros doctos & eruditos, qui varia conscripserunt opuscula, quæ tamen ad manus nostras minime venerunt. Ipse autem inter cætera composuit ad quendam Rusticum nomine.

De quinq;

De quinque questionibus lib. 1. Et quædam alia.
Claruit in Hispania sub Iustiniano imperatore. Anno domini. 540.

IUSTVS Orgelitanæ ecclesiæ episc. frater præfati Iustiniani præfulis, vir & ipse in scripturis sanctis exercitatus & doctus, in exponendis diuinis & canonicis voluminibus excellentis ingenii. Scripsit satis elegans & commendabile volumen scholastico sermone.

In Cantica Canticorum lib. 1. Et alia multa.
Claruit cum fratre suo sub Iustiniano imperatore. Anno domini. 540.

APRIGIVS ecclesiæ Pacensis Hispaniarum episcopus, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis, & lingua disertus, tam gloriose & profunde sacras scripturas exposuit, ut in eius comparatione veteres scriptores non exposuisse viderentur. De cuius opusculis extat insigne volumen subtili sensu & illustri sermone.

In Apocalypsin Iohannis lib. 1. In Cantica Canticorum lib. 1.

Alia quoque multa edidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporibus Theodoti regis Gothorum, sub Iustiniano imperatore magno. Anno domini. 530.

CASSIODORVS monachus, & abbas cœnobii apud urbem Rauennatensem, vir in diuinis scripturis valde doctus, & in secularibus literis omnium suo tempore facile eruditissimus, non minus sanctitate quam scientia clarissimus effulsit. Hic primum fuit Cancellarius Theoderici regis Italiæ, & senator Rauennatis, ac Romanæ urbis consul, postea contemptis vanis honoribus seculi pro Dei amore monachus factus est. Extunc studium literarum humanitatis ad expositionem sanctarum scripturarum conferens, multos elegantissimos tractatus composuit. De cuius opusculis subiecta feruntur. Ex persona tam sui quam regis Theoderici scripsit.

Epistolarum ad diuersos	lib. 28.	
De ratione animæ	lib. 1.	<i>Cum iam suscepti.</i>
In totum Psalterium	lib. 1.	<i>Beatus vir, &c. Nimis.</i>
Institutionem diuinarum lectionum	lib. 2.	<i>Cum studia secularium.</i>
In Cantica Canticorum	lib. 1.	<i>Salomon inspiratus.</i>
Institutionem secularium literarum	lib. 9.	<i>Intentus nobis est de.</i>
Historiam tripartitam comportauit	lib. 12.	<i>Vtiliter nimis in capi.</i>
Catalogum consulum Romanorum	lib. 1.	De etymologiis lib. 1.
Sacerdotem prænotatum	lib. 1.	De schematibus & tropis lib. 1.
Memoriale scripturarum	lib. 1.	De Orthographia, lib. 1.
Complexiones in Apocalypsin	lib. 1.	In epistolas canonicas lib. 7.
In actus Apostolorum	lib. 1.	

Alia quoque multa composuit, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt. Claruit temporibus Iustini senioris vsque ad imperii Iustiniani iunioris pene finem, annos habens ætatis plusquam. 95. Anno domini. 575.

ARATOR sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ subdiaconus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularium disciplinarum literis nobiliter doctus, carmine valens & prosa, ingenio subtilis, eloquio clarus & nitidus, scripsit valde insigne volumen ad Florianum quendam abbatem metro compositum.

In actus Apostolorum	lib. 1.	<i>Ut sceleris Iudea sui.</i>
Ad Florianum abbatem	epi. 1.	<i>Qui meritis florem ma.</i>
Ad Vigilium papam	epi. 1.	<i>Manibus undosis bel.</i>
Et quædam alia quæ non vidi.		

Arator iste poeta clarissimus & theologus insignis, Codicem in actus Apostolorum quæ eleganti metro composuit, papæ Vigilio ante confessionem S. Petri. 7. Idus Aprilis, multis episcopis & viris doctis presentibus obtulit, eumque iubente pontifice magna parte publice coram omnibus recitauit. Hora labente papa Vigilius codicem, venerabili Surgentio primicerio in serinio locandū tradidit, ut eius lectionem vacante tempore perficeret. Cuius sanctitatem omnes viri docti obnixè rogabant, quatenus librum ex integro coram eis legi præciperet. Quod cum fieri præcepisset in ecclesia S. Petri ad vincula, religiosorum & nobilium laicorum magna turba conuenit, atque ipso Aratore recitante distinctis verbis ambobus libris 4. vicibus sunt auditi, cum vno die medietas libri tantummodo legeretur propter assiduas repetitiones, quas auditores cum multiplici fauore postulabant. Vbi nunc his temporibus tale studium literarum? Vbi amor scientiæ salutaris? Religiosi nostri & nobiles clerici quoque & pontifices non libros sed census cumulāt non literas sed auaritiā colūt. Iam legit

Antimachus plura carmina, & recedentibus singulis vix vnicus Plato inuenitur & remanet. Sed de his importune iam loquimur. Claruit Arator sub Iustinianno imp. Anno domini 540. **VICTOR** episcopus Cummenensis ecclesie Africanæ, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus pro defensione trium capitulorum à Iustinianno imperatore & Eutycio episcopo vrbis Constantinopolitane in Ægyptum exilio relegatus fuit, vnde rursus euocatus Constantinopolim, dum imperatori & episcopo obrectatoribus eorundem capitulorum resisteret, in monasteriū eiusdē vrbis custodiendus mittitur, atq; in eadem damnatione, vt dicunt permanens moritur. Scripsit inter cetera sui ingenii opuscula, ab initio mundi vsq; ad primum Iustini Iunioris imperii annum. De rebus gestis & bellis ecclesiasticis valde vtilem.

Historiam lib. 1. Pro defensione trium capitulorum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Iustinianno imperatore. Anno domini 540.

GREGORIUS Papa primus ex monacho ordinis S. Benedicti, patria Romanus, post Pelagiū pontificem sedē in cathedra Petri annis. 13. mensibus. 6. vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis vtiq; doctissimus, theologorum princeps, splendor philosophorum, & rhetorum lumen, vita & conuersatione integer atque sanctissimus, cui diuinæ scripturæ explanatæ, Spiritus Sanctus aliquotiens visibili specie apparuit, eiq; arcana mysteriorum eorundem in visibili magisterio referauit. Hic Romæ apud S. Petrum habita Synodo viginti quatuor episcoporum, multa ad ecclesiæ vtilitatem constituit, & decreta immunitatis monasteriorum promulgauit. Scripsit autem plura necessaria volumina. De quibus feruntur subiecta.

Ad Leandrum Hispalensem episcopum.

Moralium in librum Iob li. 35. *Inter multos sepe.*

De cura pastoralis li. 2. *Pastoralis cura me.*

Dialogorum de miraculis sanctorum li. 4. *Quadam die nimis quo.*

In Cantica canticorum li. 4. *Postquam à paradiso gau.*

In Ezechielem prophetam li. 2. *Dei omnipotentis aspira.*

Homiliæ Euangeliorum. 40. li. 2. *Dominus ac redemptor noster.*

Explanatio. 4. Euangeliorum bre. li. 4. *Mattheus scus in or.*

In 7. Psalmos penitenciales li. 1. *Si ille rex.*

Epistolarum ad diuersos li. 10. *Gregorius episcopus seruus. aliter Valde nec.*

Rationale diuinorum li. 1. *farium.*

Proemiorum no. & ve. test. li. 1. *De Sacramentis.*

Cum adhuc esset leuita ex persona Pelagii Papæ conscripsit valde insignē epistolam ad Heliam Aquilegiensem episcopū, nolentē tria capitula Calcedonenſis Synodi suscipere, quæ inter epistolas eius non habetur. Fertur & alia cōplura conscripsisse, videlicet in prophetas, in libros Regū, in libros quoq; Moyſi, & in alias scripturas sanctas quæ post mortē eius necdū multiplicatę, emuli ſoi nequissimi glorię & sanctitati eius inuidetēs igni eas combusserūt, sicut Ioan. diaconus in libro vitę ei⁹ cōqueritur. Moritur autē beatissim⁹ papa Gregorius secundo anno Phocæ Imperatoris, qui fuit domini 605. Indictione octaua. 4. Idus Martii. multis coruscans miraculis.

LEANDER episc. Hispalensis ex monacho, patria Carthaginens. puincia Hispanię, patre natus Seueriano, vir studiosissimus, & tā in diuinis scripturis q̃ in secularib. literis nobiliter, eruditus, suavis eloquio, ingenio præstantissim⁹, vita quoq; & cōuersatione sanctus & Deo dilectus, cuius prædicatione & industria Hermigild⁹ filius Leuigildi regis Gothorū Arriani, ad fidē orthodoxæ cōfessionis reductus, in vigilia Paschæ a patre hæretico interfectus martyrii coronā accepit. Cuius frater Richardus mox vt defuncto patre, regnum suscepit, instante & prædicante Leandro, hæres renuntiavit, & totā gentē Wefogotorum sibi subditā, ad fidē catholicā conuertit. Ad hunc Leandrum beatus Gregorius volumina cōmentariorum in Iob edidit. Scripsit autē & ipse nonnulla opuscula. De quibus feruntur subiecta. Cum propter fidē catholicā esset ab Arriani. relegatus in exilium. Scripsit.

Aduersum hæreticos li. 2. *Contra instituta Arrianorum* lib. 1.

De virginitate ad Florentinam li. 1. *Orationes duplici editione in Psal.* lib. 1.

De contemptu mortis ad fratrem li. 1. *De sacrificiorum laude* lib. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Claruit anno domini. 790. sub Mauritio Imp. Moritur sub Richardo deuotissimo Gothorum principe, miraculis clarens.

PRISCI-

PRISCIANVS
simus, Græco & Lat.
habitus. Scripsit a
magna auctoritate h
De partibus orati
De accensibus
De naturalibus qu
Alia quoque non
vixit vltimam placet
domini 620.

MARCVS m
dilectus, vir in diuin
signis poeta, morib
superaddens aliqua
Vitam sancti Ben
Claruit vique ad

FORTVNAT
ctus, & in secularib
mine & profa excel
tionis, quam scient
liberatus, pro age
progressus, primo
gione claruit. Scri
tantum vidi subiec
gis Francorum cap
Excidium regni
Ad Iuuenium de
Ad Iustinum de
Ad Sophiam Aug
In persona Rade
In laudem Marti
De Leontio vene
De eodem laudis
Hymnorum septe
De miraculis san
Vitam S. Hilarii
Vitam S. Maurili
Carminum ad as
Alia quoque mu

signare, plura enim
re Augusto. Anno
GREGORI
prezulis Auernoru
ritatis extitit, vt etia
mina visitans, à beat
suscepit est & ami
mone nonnulla volu
De laude sanctoru
De vita quorunda
De miraculis S. Ju
De miraculis S. M
Historia Francoru
Epitoma eiusdem
Cetera quæ comp
poribus Mauricii im

MARTINVS
diuinis scripturis qu
lam, Sueuorum pop

PRISCIANVS Grammaticus, patria Cæsariensis, vir in secularibus literis eruditissimus, Græco & Latino peritus eloquio apud Cōdrām regem Persarum in pretio magno habitus. Scripsit in arte Grammatica quædam præclara volumina, quæ apud veteres in magna autoritate habebantur. E quibus ista feruntur. Ad Iulianum patricium.

De partibus orationis lib. 2. De constructione lib. 1.
De accentibus lib. 1. De Cosmographia lib. 1.
De naturalibus quæstionibus ad cōf. lib. 1.

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit ut quibusdam placet, temporibus Cōdræ regis Persarum, & Heraclii Imperatoris. Anno domini. 620.

MARCVS monachus & discipulus sancti patris Benedicti, & ab eo familiarissime dilectus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, orator & insignis poeta, moribus & conuersatione præclarus. Scripsit post beatum Gregorium papā, superaddens aliqua heroico carmine elegantissime currente.

Vitam sancti Benedicti lib. 1. Et quædam alia.

Claruit vsque ad imperium Heraclii Augusti. Anno domini. 610.

FORTVNATVS episcopus Pictauiensis, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & nitidus, carmine & prosa excellens inter cunctos suæ ætatis doctores non minus sanctitate conuersationis, quam scientia eruditionis clarus effulsit. Hic virtute S. Martini à dolore oculorum liberatus, pro agenda gratiarum actione Thuronis ad eius sepulchrum venit, & Pictaui progressus, primo presbyter, deinde episcopus ibidem ordinatus, magna doctrina & religione claruit. Scripsit eleganti carmine multa vtilia & deuota opuscula. De quibus ego tantum vidi subiecta. Ad sanctam Radegundem regis Thuringorum vltimi filiam, & regis Francorum captiuam: postea Pictauiensis cœnobii abbatissam, versu hexametro.

Excidium regni Thuringorum lib. 1. *Conditio bellatrix.*
Ad Iulianum de Radegunde lib. 1. *Aonias auido qui lā.*
Ad Iustinum iuniorem lib. 1. *Gloria summi patris natique.*
Ad Sophiam Augustam lib. 1. *Cui meritis comparau.*
In persona Radegundis lib. 1. *Post patrie cineres.*
In laudem Martini episcopi lib. 1. *Lumen Apostolicum cum spar.*
De Leontio venerabili episcopo lib. 1. *Inter quos genuit radi.*
De eodem laudis lib. 1. *Agnoscat omne seculum.*
Hymnorum septuaginta septem lib. 1. *Agnoscat omne seculum.*
De miraculis sancti Martini lib. 4.
Vitam S. Hilarii Pictauiensis lib. 1. *Ad Oporicum vitæ suæ* lib. 1.
Vitam S. Maurilii episcopi lib. 1. *Epistolarum ad diuersos* lib. 1.
Carminum ad amicos lib. 1. *Rex regionis apex.*

Alia quoque multa composuit, quæ cum breuia sint, sub librorum nomine nolui consignare. plura enim epitaphia & versus breues scripsit quos vidi. Claruit sub Iustino iuniore Augusto. Anno domini. 570.

GREGORIUS episcopus Thuronensis ex monacho discipulus quondam S. Auiti præsulis Auernorum, vir doctus, & nobilis, mitis quoque & humilis, tantæ sanctitatis & puritatis extitit, ut etiam in vita miraculis coruscauerit. Hic Apostolorum Petri & Pauli minima visitans, à beato papa Gregorio cum maxima reuerentia & charitate, ut vere sanctus susceptus est & amicus singularis & vnicus ab eo dilectus. Scripsit simplici & aperto sermone nonnulla volumina. De quibus extant.

De laude sanctorum martyrum lib. 1. *Hieronymus presbyter.*
De vitâ quorundam confessorum lib. 1. *Statueram illa tantum scri.*
De miraculis S. Iuliani martyris lib. 1. *Magnum in nobis quo.*
De miraculis S. Martini lib. 4. *Omnibus sanctis & in Christi.*
Historia Francorum lib. 10. *Scripturus bella regum.*
Epitoma eiusdem lib. 1. *Chronica ecclesiasticæ historiæ* lib. 1.

Cætera quæ composuit, ad notitiam lectionis nostræ nondum venerunt. Claruit temporibus Mauricii imperatoris. Anno domini. 600.

MARTINVS episcopus Dumienis cœnobii rector quondam & abbas, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditus, veniens à partibus orientis in Galliam, Sueuorum populum doctrina & miraculis ab Arriana impietate ad rectam fidem conuertit,

uertit, regulas orthodoxæ fidei constituit, monasteria condidit, ecclesias reformauit. Scripsit ad Mitonem regem Galitiæ de quatuor virtutibus, quas cardinales appellant, instructum volumen quod prænotare voluit.

Formulam honestæ vitæ lib. 1. *Gloriosissimo & tran.*

Epistolarum moralium lib. 1. *Et quedam alia que non vidi.*

Claruit sub Theodemiro rege Sueuorum, imperium Constantinopolitanum gubernante Iustiniano Augusto. Anno domini. 540.

PATERIVS Romanæ ecclesiæ Notarius & Secundarius, vir in diuinis scripturis iugis studio exercitatus, & literarum secularium non ignarus, colligens omnia diuinæ scripturæ testimonia, per quæ beatus Gregorius papa obscura suæ expositionis dilucidauit, tres 10 libros edidit, duos videlicet de testimoniis Veteris testamenti, & vnum de testimoniis Noui testamenti, ipsumque codicem prænotauit.

Testimoniorum lib. 3. Dum beatissimi atque apostolici

De cæteris nihil vidi. Claruit Romæ eodem tempore quo Gregorius papa vniuersali ecclesiæ præfuit, & eo hortante præfatum volumen comportauit. Imperiū tenente Mauritio Augusto, & post eum Phoca. Anno domini. 600.

COLVMBANVS primus fundator & abbas Luxouienfis cœnobii, natione Scotor, vir eximie sanctitatis, meriti & doctrinæ, pater multorum millium monachorum, & monasteriorum plurium fundator, diuini verbi seminator egregius, ex Hybernia veniens in Galliam & Germaniam, velut olim Druidum princeps, cultus diuini & cœnobii auxit 20 & famulos. Cum adhuc iunior esset magnum studium literis sanctis impendit, adeo elegantis stylo scripserit.

In totum Psalterium cōmentariorum li. 1. Et quasdam ad fratres epistolas

Moritur sub Mauricio imperatore. Anno domini. 598. Indictione prima, 11. Cal. Dec.

IOHANNES episcopus Constantinopolitanus, natione Cappadox vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, inestimabilis abstinentiæ & sanctitatis, adeo intentus elemosynis & operibus pietatis, ut imperator Mauritius aduersus eum avaritiæ zelo permotus, omnes pauperes mendicantes de ciuitate Constantinopolitana expelli præciperet. Scripsit Græco sermone ad S. Leandrum episcopum Hispalensem. De quo supra diximus.

De sacramento baptismi lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. 30

Et quedam alia. Claruit sub Mauricio imperatore. Anno domini. 600.

LICINIANVS Carthaginis Spartariæ episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, post multa studiorum exercitia apud Constantinopolim ab æmulis suis veneni poculo extinctus est sub Mauricio imperatore. Nec eum læsit mors subita, dicente scriptura: Iustus quacumque morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Tunc enim veraciter viuere incipit, cum bonis operibus ornatus ad Christum per mortem nunquam moriturus vadit. Scripsit autem non contemnendæ lectionis quedam opuscula. De quibus adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius opusculum.

De Sacramento baptismatis lib. 1. Ad Eutropium abbatē epistolarum lib. 1.

Ad diuersos quoque epistolarum lib. 1. Et quedam alia 40

Claruit sub Mauricio imperatore. Anno domini. 590.

SEVERVS Malacitanæ vrbs episcopus, socius & collega quondam præfati Liciniani antistitis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in secularium literarum disciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, eloquio clarus. Scripsit contra Vincentium Cæsaraugustanæ vrbs episcopum, qui de catholica fide in Arrianam prauitatem fuerat deuolutus.

Correctorium lib. 1. De virginitate ad sororem lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit Anno domini. 580. sub Mauricio imperatore, sub quo & moritur.

EVTROPIVS episcopus Valentiniæ ecclesiæ, quondam abbas monasterii Sirbirani ordinis S. Benedicti, ad quē Licinianus episcopus adhuc in præfato cœnobio cōmorantē 50 multas conscripsit epistolas, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis magnifice doctus, & monasticis disciplinis apprimè imbutus. Cum adhuc esset abbas, scripsit ad Licinianum episcopum cur baptizatis infantibus post hæc tribuatur.

Chriftmatis vnctio lib. 1. De cohorte monachorum lib. 1.

Et plures epistolas ad diuersos.

Claruit temporibus Mauritiū imperatoris. Anno domini. 600.

IOHANNES episcopus Gerundensis ex monacho ordinis nostri, natione Gothus, ex prouincia Lusitanæ, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, moribus quoque

quoque & conuersus
adolefens Constanti-
sus est. Quem rex L.
set, per decennium du-
catus, monasterio
tramitem ostendit.
Exhortatorium
Alia quoque m.
Claruit sub Rich-
10 Mauritiū & Phocæ
MAXIMVS
cularibus non me-
lens & profa, edidit
sæ adhuc minimū
De gestis Gotho-
Claruit tempore
IONAS mon-
ius, natione Scotor
trina venerabilis
20 scripsit.
Vitam sancti C.
Vitam sancti E.
Claruit sub He-
LEONTIVS
ruditus, & secular-
& dignus Deo præ-
bus & conuersatio-
tatem & miseratione
Iohannes elem-
30 Claruit tempore
ISIDORVS
ruditus, & in sa-
rus, eloquio compo-
in signis effulgit. Hi-
pra fecimus mentio-
Scripsit autem il-
ri subiecta. Ad Bra-
Etymologiarum
In Genesim alle-
40 In Exodum
In Numeris
In Leuiticum
In Deuteronomio
In Iosue
In Iudicum
In Regum
In Ruth
In Esdras & Nee-
In Iudith
50 In Iob
In proueria Salo-
In Cantica cantic-
In ecclesiasticum
In Hieremiam
In Daniele prophe-
In Machabæorum
In quatuor Evan-
In epistolas Pauli

quoque & conuersatione clarus, Græco & Latino sermone doctus & inelytus fuit, qui cū adolefcens Constantinepoli amore discendi peteret septennio elapfo ad Hispanias reuerfus est. Quem rex Leuigildus cum ad Arrianam impietatem vellet traducere & non posset, per decenniu dūto satis exilio damnavit. Indea Richardo rege Christianissimo reuocatus, monasterium condidit, vbi fratribus suis verbo & exemplo regularis disciplinæ tramitem ostendit. Scripsit.

Exhortatorium ad monachos lib. 1. Additiones in Chronicam lib. 1.

Alia quoque multa composuit, quæ ad noticiam meam non venerunt.

Claruit sub Richardo Wefogothorum rege Christianissimo in Hispaniis, temporibus 10 Mauricii & Phocæ imperatorum. Anno domini. 600.

MAXIMVS Cæsaraugustanæ vrbs episcopus, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus non mediocriter eruditus ingenio promptus, & nitidus eloquio, carmine excellens & prosa, edidit vtroque stylo satis præclara volumina, quæ ad noticiam lectionis nostræ adhuc minime venerunt. Fertur autem eius insigne volumen & opus amœnum.

Degestis Gothorum in Hispaniis lib. 1.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno domini. 610.

IONAS monachus & discipulus S. Columbanii abbatis & socius peregrinationis eius, natione Scotus, vir studiosus, eruditus & sciētia clarus non minus religione quam doctrina venerabilis, ad multorum ædificationem rogantibus fratribus composito sermone 20 scripsit.

Vitam sancti Columbanii lib. 1. Vitam sancti Attalæ monachi lib. 1.

Vitam sancti Eustasii abbatis lib. 1.

Claruit sub Heraclio imperatore. Anno domini. 630.

LEONTIVS Neopolitanæ vrbs insulæ Cypri episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita quoque & conuersatione clarissimus, & dignus Deo præsul. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula, volumen insigne de actibus & conuersatione admirabilis illius patriarchæ Alexandrini, qui ob incredibilem pietatem & miserationem in pauperes cognominatus est.

Iohannes elemosynarius lib. 1. *Deceteris nihil reperi.*

30 Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno domini. 610.

ISIDORVS iunior, episcopus Hispalensis post Leandrum, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secūdus, ingenio subtilis, sensu clarus, eloquio compositus, carmine excellens & prosa, non minus sanctitate quam doctrina insignis effulsit. Hic dicitur iunior ad differentiam senioris episcopi Cordubensis, cuius supra fecimus mentionem, vel alterius etiam, qui eum præcessit, Hispalensis episcopi.

Scripsit autem iste Isidorus iunior multa præclara opuscula. De quibus duntaxat reperi subiecta. Ad Braulionem episcopum.

	Etymologiarum	lib. 20.	<i>Disciplina à discendo.</i>	
	In Genesim allegorice	lib. 1.	<i>Historia sacra legis.</i>	
40	In Exodum	lib. 1.	<i>Quædam mysteria.</i>	
	In Numeris	lib. 1.	<i>Ideo hic liber vnus.</i>	
	In Leuiticum	lib. 1.	<i>Sequens Leuiticus li.</i>	
	In Deuteronomium	lib. 1.	<i>Liber Deuteronomii.</i>	
	In Iosue	lib. 1.	<i>Post mortem Moysi.</i>	
	In Iudicum	lib. 1.	<i>Historia Iudicum.</i>	
	In Regum	lib. 4.	<i>Post librum Iudicum sequitur.</i>	
	In Ruth	lib. 1.	In Paralipomenon	lib. 2.
	In Esdras & Neemiam	lib. 3.	In Tobiam	lib. 1.
	In Iudith	lib. 1.	In Hester	lib. 1.
50	In Iob	lib. 1.	In Psalterium	lib. 1.
	In proueria Salomonis	lib. 1.	In Ecclesiasten	lib. 1.
	In Cantica canticorum	lib. 1.	In librum Sapientie	lib. 1.
	In ecclesiasticum	lib. 1.	In Esaiam prophetam	lib. 1.
	In Hieremiam	lib. 1.	In Ezechielem	lib. 1.
	In Daniele prophetam	lib. 1.	In 12. Prophetas minores	lib. 12.
	In Machabæorum	lib. 2.		
	In quatuor Euangelia	lib. 4.	<i>Liber generationis, &c.</i>	
	In epistolas Pauli	lib. 14.	In epistolas canonicas	lib. 7.

Aithenij

Opera
historica

In Actus Apostolorum	lib. 1.	In Apocalypsin	lib. 1.
Interpretationis noui & vet. test.	lib. 2.	<i>Domino meo & Dei seruo.</i>	
Proemiorum	lib. 1.	<i>Quinque libri Mosi.</i>	
Differentiarum	lib. 1.	<i>Inter Deum & Dominum.</i>	
De ortu & obitu sanctorum	lib. 1.	<i>Adam protoplastus & co.</i>	
Ad sororem contra Iudæos	lib. 2.	<i>Domina sanctæ flore sô.</i>	
Synonymorum vel soliloquiorum	lib. 2.	<i>Venit nuper ad manus.</i>	
De illustribus viris	lib. 1.	<i>Osus Cordubensis cini.</i>	
De summo bono sententiarum	lib. 3.	<i>Summum bonum Deus est.</i>	
De origine officiorum	lib. 2.	<i>Ea quæ de officiis di.</i>	10
De sancta Trinitate	lib. 1.	<i>De corpore & sanguine Domini</i>	lib. 1.
De officio misæ	lib. 1.	<i>Decretum canonum</i>	lib. 1.
De computo & natura rerum	lib. 1.	<i>De proprietate rerum</i>	lib. 1.
Sermonum	lib. 1.	<i>Ecclesiasticorum dogmatum</i>	lib. 1.
Lamentum penitentis	lib. 1.		
De astronomia	lib. 1.	<i>Domino & filio charis.</i>	
Historiam seu Chronicam	lib. 3.	<i>De Cosmographia</i>	lib. 1.
De Grammatica & vocabulis	lib. 1.		
Allegoriarum quoque	lib. 1.	<i>Mysteria sacra scrip.</i>	
De hæresibus	lib. 1.	<i>Epistolarum ad diuersos</i>	lib. 1. 20

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Heraclona imperatore filio Heraclii. Anno domini. 630. temporibus Sisebuti regis Gothorum in Hispania, & ob sanctissimam vitam & conuersationem suam catalogo sanctorum insertus est, cuius festum celebratur. 18. Cal. Februarii.

CÆSARIUS ex monacho Lirinentis cenobii episcopus Arelatensis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, ingenio placidus, eloquio dulcis & ornatus, & mira sententiarum breuitate decorus, vita & cōuersatione sanctissimus, quippe qui ab adoleſcentia sua monasticis disciplinis institutus, abbas Lirinentis multo tempore fuit. Scripsit non spernendæ lectionis quædam præclara opuscula, quæ monasticis & religiosis Deoq; dicatis personis valde necessaria & vtilia sunt. De quibus extant.

De gratia & libero arbitrio	lib. 1.	
Sermonum ad monachos	lib. 1.	<i>Vereor in Christo ve.</i>
Decretum trium conciliorum Arelat. li. 3.		<i>De cæteris nihil reperi.</i>

In tertio sermone, qui est de pugna monachi contra vitia, & se & eos, quibus loquitur, professores & monachos ordinis & regulæ sanctissimi patris nostri Benedicti confitetur. Claruit temporibus Constantini imperatoris filii Heraclii & filiorum eius. Anno domini. 670. sub quibus, Synodo Arelatensi gloriose præfedit.

ANDOENVS qui & Dado, episcopus Rothomagensis, natione Gallicus, frater sancti Adonis monachi, vir doctus atque sanctissimus, fundator cenobii Resbacensis, cum esset eruditus tam in scripturis sanctis quam etiam in literis secularibus, scripsit elegantissimi stylo ad Rupertum episcopum Parisiensem.

Vitam S. Eligii episcopi Nouiomenſis li. 3. Et quædam alia.

Claruit multa sanctitate virtutibus & signis, temporibus Constantini supradicti imperatoris. Anno domini. 660.

THEODORVS septimus archiepiscopus Cantuariensis à Vitelliano papa consecratus, natione Græcus ex Tarſo Ciliciæ monachus ordinis nostri in vrbe Roma. vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, Græco & Latino sermone peritissimus, carmine quoque excellens & proſa, & non minus sanctitate quâ scientia clarus, habita Synodo in Anglia, multa ad Anglicanæ ecclesiæ vtilitatem constituit. Scripsit autem inter cætera ingenti sui monimenta, egregium opus de qualitate poenitentiae iniungendæ his qui in multis criminibus deliquissent. Cuius operis titulus est.

Pœnitentiale Theodori	lib. 1.	<i>Epistolas nonnullas ad diuersos.</i>
-----------------------	---------	---

Moritur autem non sine opinione sanctitatis, sub Iustiniano minore imperatore. Anno domini. 690. Indictione. 3. Anno ætatis suæ. 78. episcopatus autem sui. 22.

LEO papa secundus, natione Siculus, sedit in cathedra Petri post Agathonem mensibus duntaxat vndecim, vir in diuinis & secularibus scripturis eruditissimus, Græca & Latina lingua sufficienter instructus, subtilis & eloquens, & non minus sanctus quam doctus, tranſtulit de Græco in Latinum sextam Synodum, quæ tempore Agathonis papæ præ-

D
pæ decessit. is sui cel
Antiochenus episco
episcopi, qui vnam
dogmatizant. Sc
Epistolas multas
Moritur sub Con
one quina. 5. Non
ADAMANT
dam construxit in in
10 lorum quoque liter
pote præclarus, no
placet cætera faci
De locis terræ fan
Claruit sub Iusti
BENEDICT
atque regularis disc
ad monachos, in q
Benedicti conferer
nulla penitus disc
10 Concordiam re
Claruit sub Co
ADELMVS
in Scotia ordinis S
ofus & doctus atq
carmine excellens
quædam instructa
esset iubente Syno
opus.
De celebratione
10 De virginitate fa
De eadem re pro
Epistolas plures
Alia quoque mu
Claruit sub Iustitia
CEOLFRI
Pauli Apostolorum
byteri, vir deuotus
gem Pictorum pet
De obseruatione
40 Claruit in Angli
dem cum limina vi
no ætatis suæ. 74.
EGIDIUS m
tris eruditus, & in se
& non minus conu
quædam opuscula,
pactum.
De pulsibus
De venis quoque
10 De aliis nihil vidi
Claruit sub Tybe
BEDA monac
quod est in Anglia,
de eruditus, atque in
& poeta insignis, Gr
dulcis tamen & com
probat. Hic cum
nedito abbati, ac

prædecessoris sui celebrata fuit in vrbe Constantinopoli, in qua damnatus est Macharius Antiochenus episcopus cū complicib. suis, Cyro, Sergio, Honorio, Pirrho, Paulo & Petro episcopis, qui vnam voluntatem & operationem tantum in Domino nostro Iesu Christo dogmatizabant. Scripsit etiam.

Epistolas multas ad diuersos lib. 1. Et quædam similia.

Moritur sub Constantino imperatore filio Constantini. Anno domini. 677. Indi-
one quinta. s. Nonas Iulias.

ADAMANNVS presbyter & abbas monasterii Huenfis, quod S. Columbanus quō-
dam construxit in insula Scotiæ, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, secu-
larium quoque literarum non ignarus, ingenio cautus & dulcis eloquio, vita & conuerſa-
tione præclarus, non sine opinione sanctitatis, pater multorum monachorum fuit. Scri-
psit inter cætera satis composito sermone volumen

De locis terræ sanctæ lib. 1. Et quasdam epistolas.

Claruit sub Iustiniano iuniore Augusto. Anno domini. 690.

BENEDICTVS abbas in Britannia, vir in diuinis scripturis & studiosus & eruditus,
atque regularis disciplinæ conseruator & dilatator egregius, scripsit insigne opusculum
ad monachos, in quo omnes regulas sanctorum patrum regulæ beatissimi patris nostri
Benedicti conferens, ostendit quod omnium aliorum regulæ eadem consonent, & illa à
nulla penitus discordet. Ob hanc causam codicem suum prænotauit.

Concordiam regularum lib. 1. Scripsit & alia.

Claruit sub Constantino Imperatore. Anno domini. 670.

ADELMVS episcopus occidentalium Saxonum ex abbate Maildubenſis cenobii
in Scotia ordinis S. Benedicti, vir deuotus & eximie sanctitatis in scripturis sanctis studi-
olus & doctus atque in secularibus literis in Anglia suo tempore omnium eruditissimus,
carmine excellens & proſa, prædicator verbi diuini feruentissimus. Scripsit gemino stylo
quædam instructa volumina. De quibus ego tantum reperi subiecta. Cum adhuc abbas
esset iubente Synodo gentis suæ, scripsit aduersus errorem Britonum insigne & vtile
opus.

De celebratione Paschæ lib. 1.

De virginitate sanctorum metrice lib. 1. *Omnipotens genitor man.*

De eadem re proſaice lib. 1. *Reuerendissimus Christi vir.*

Epistolas plures ad diuersos lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse legitur, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.
Claruit sub Iustiniano minore. Anno domini. 680.

CEOLFRIDVS post Benedictum secundus abbas monasterii sanctorum Petri &
Pauli Apostolorum in Anglia ordinis sancti Benedicti, præceptor & nutritor Bedæ pres-
byteri, vir deuotus & eruditus, ac regularis disciplinæ gubernator strenuus. Scripsit ad re-
gem Pictonum petentem satis prolixa epistolam in modum libelli.

De obseruatione Paschæ lib. 1.

Claruit in Anglia temporibus Iustiniani iunioris Imperatoris. Anno domini. 680. Tan-
dem cum limina visitans Apostolorum reuerteretur, moritur in ciuitate Lingonensi. An-
no ætatis suæ. 74.

EGIDIVS monachus ordinis sancti Benedicti, natione Græcus, in diuinis scriptu-
ris eruditus, & in secularibus literis peritissimus, medicus, philosophus, & poeta insignis,
& non minus conuerſatione quam scientia venerabilis. Scripsit non spernendæ utilitatis
quædam opuscula, de quibus ego duntaxat reperi subiecta. Opus insigne metro com-
positum.

De pulſibus lib. 1. *Ingenii vires modicis.*

De venis quoque lib. 1. *Dicitur hinc vena quando fit.*

De aliis nihil vidi

Claruit sub Tyberio Imperatore. Anno domini. 700.

BEDA monachus & presbyter monasterii sanctorum Petri & Pauli Apostolorum,
quod est in Anglia, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & val-
de eruditus, atque in secularibus literis peritissimus, philosophus, astronomus, calculator,
& poeta insignis, Græci sermonis non ignarus, ingenio præstans, eloquio non curiosus,
dulcis tamen & compositus. Multa scripsit volumina, in quibus acumen ingenii eius com-
probat. Hic cum esset septem annorum cura propinquorum datus fuit educandus Be-
nedito abbati, ac deinde Ceolfrido dicti monasterii Muramutha cunctumque ex

Bithemij

Opera
historica

eo tempus vitæ in eiusdem monasterii habitatione peragens, omnē meditando scripturis operam dedit atque inter obseruationem disciplinæ regularis, & quotidianā cantandi in ecclesia curam semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habuit. Nonodecimo autē ætatis suæ anno diaconatum, tricesimo presbyteratus gradum, utrumque per ministerium Iohannis episcopi, iubente Ceolfredo abbate suscepit, ex quo tempore accepti presbyteratus vsque ad finem vitæ suæ subiecta opuscula composuit.

In Genesim vsque ad Isaac	lib. 4.	In Exodum	lib. 1.
In Numeros	lib. 1.	In Leuiticum	lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.	De tabernaculo & vasis eius	lib. 3.
In principium Regum	lib. 3.		
In Regum triginta questionum	lib. 1.	<i>Dilectissimo fratri no.</i>	
De ædificatione templi	lib. 2.	<i>Hortatur nos vas elec.</i>	
In Iosue	lib. 1.	In Iudicum	lib. 1.
In Paralipomenon	lib. 2.		
In Proverbia Salomonis	lib. 3.	<i>Parabola Grace, Lat.</i>	
In Ecclesiasten.	lib. 1.		
In Cantica canticorum	lib. 6.	<i>Scripturis iuuante gra.</i>	
In Esdras & Neemiam	lib. 3.	<i>Eximus sacre inter.</i>	
In Tobiam	lib. 1.	<i>Liber sancti patris nostri</i>	
In Esaiam prophetam	lib. 2.	In Hieremiam	lib. 2.
In Ezechielem	lib. 1.	In Daniele	lib. 1.
In duodecim prophetas minores	lib. 12.		
In Euangelium Marci	lib. 4.	<i>Expositionem Euangelii.</i>	
In Euangelium Lucæ	lib. 6.	<i>Beatus Euangelista Lucas.</i>	
Homilias Euangeliorum	lib. 2.	<i>Exordium nostre redemptionis.</i>	
In epistolas Pauli	lib. 14.		
In Epistolas Canonicas	lib. 7.	<i>Iacobus, &c. dixit de.</i>	
In Actus Apostolorum	lib. 2.	<i>Actus vero Apostolorum &c.</i>	
In Apocalypsim	lib. 3.	<i>Apoca. sancti Iohannis.</i>	
De temporibus & natura rerum	lib. 1.	<i>De natura rerum & ratione.</i>	
Aliud minus volumen	lib. 2.		
Scintillarum ex sententiis patrum	lib. 1.	<i>Dominus dicit in Euangelio.</i>	
Gesta Anglorum	lib. 5.	<i>Britannia oceani insu.</i>	
Flores beati Gregorii Cantica	lib. 2.	<i>In expositione Cantici.</i>	
Gesta diuersorum sanctorum	lib. 1.	<i>De passione sancti Felicis</i>	lib. 1.
Vitam sancti Alberti episcopi	lib. 2.	<i>Chronicam sui cænobii</i>	lib. 2.
Martyrologium	lib. 1.		
Hymnorum diuerso carmine	lib. 1.	<i>Primo Deus globum cæ.</i>	
Epigrammata heroico metro	lib. 1.	<i>De locis sanctis</i>	lib. 1.
Lectioes in vetus testamen.	lib. 1.	<i>Lectioes noui testamenti</i>	lib. 1.
Distinctiones in Hieremiam	lib. 1.	<i>Distinctiones in Iob</i>	lib. 1.
De Christo & ecclesia	lib. 2.	<i>De cantico Abbae</i>	lib. 1.
De arte metrica	lib. 1.	<i>Qui notitiam metrica.</i>	
De Schematibus	lib. 1.	<i>Solei aliquotiens in.</i>	
De Orthographia	lib. 1.	<i>Epistolarum ad diuersos</i>	lib. 1.

Alia insuper multa edidit, quæ ad nostræ lectionis notitiam non venerunt. Huius opuscula etiam adhuc eo viuentē & semper noua scribente, tantæ autoritatis erant, ut ordinatione præsulū Angliæ in ecclesiis publice legerentur. Cumque in homiliarum impositione nomen ex more auctoris venerabilis Bedæ presbyteri scriberent, aliter eum cum viueret, prædicare non valentes, obtinuit vsq; in hodiernum diem titulus semel à principio attributus, ut Beda venerabilis potius dicatur quam sanctus. Viuentē enim aliter nuncupare (& si sanctus fuerit) non licebat. Sunt qui alias rationes huius tituli venerabilis fingant, alii ex inscriptione Epitaphii, alii cæcum fuisse Bedā somniantes. Sed errant, quoniam Beda nec cæcus fuit, nec sepulchro eius tale epitaphium inscriptum nouimus. Et quidem nisi breuitati consulerem, deliramenta hæc facillime confutarem. Moritur sub Leone Imperatore. Anno domini. 732. Indictione. 15. Ætatis suæ. Anno. 72. pridie Calend. Iunii.

GREGORIUS papa secundus, patria Romanus, sedet in cathedra Petri post Constanti-

D
tantum pontifice
facium monachum
eruditionis quædam
Responsionum
Ad Iohannem ep
Moritur sub Leo
Cui Gregorius terti
BONIFACI
S. Benedicti, cum ef
10 Michæle dicitur, ob
& sanctissimus euas
in Germaniam, ibi
nensis ordinatus e
Germaniæ sublima
missam sibi docebat
Epistolarum ad
Moritur in Frisia
no domini. 755. In
beatus Lullus quem
10 chonia situm redu
VERVS epi
rebat, vir in diuinis
cutus, sermone luc
cationem fidelium.
Vitam Eutropii
Claruisse dicitur
WALAFRI
ris studiosus & in se
clarus, carmine vale
10 chorum. Scripsit ad
Vitam S. Galli pr
De officiis diuini
Et alia nonnulla f
Claruit temporib
GREGORI
rium secundum an
literis, quam in diu
ta Romæ Synodo
mnes excommu
40 Imperatores.
Commonitorium
Contra eosdem
Et quædam alia.
Indictione Decima
IOHANNES
nus ex Syria, vir in di
scientia clarus, anit
errorem Leonis imp
Contra Leonem
10 Et quædam alia.
WILLIBAL
gis virginis abbatis
dinis S. Benedicti, vi
cationem fidelium,
Vitam S. Bonifaci
Nescio si quid am
Claruit sub Pippin
ZACHARIAS

stantinum pontificem annis 16. mensibus. 9. vir certe doctus atq; sanctissimus, qui Bonifacium monachum Anglicum natione Moguntinum ordinavit episcopum. Scripsit plena eruditionis quædam opuscula, de quibus feruntur subiecta. Ad interrogata Iustiniani.

Responsionum lib. 1. Contra Leonem Augustum lib. 1.

Ad Iohannem episc. Constantinop. lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Leone Imperatore. Anno domini. 731. Indictione. 14. 3. Idus Februarii.

Cui Gregorius tertius successit.

BONIFACIUS primus archiepisc. Moguntinus, natione Scotus, monachus ordinis S. Benedicti, cum esset puer quinque annorum, a parentibus suis monasterio in Anglia, quod Mischele dicitur, oblatum est, in quo literis ac moribus studium impendens, vir & doctus & sanctissimus euasit. Ordinatus autem presbyter, amore peregrinandi pro Christo venit in Germaniam, ibique prædicans verbum Dei, a Gregorio papa primo episcopus Moguntinensis ordinatus est, & ab eius successore Gregorio tertio in archiepiscopum & primum Germaniæ sublimatus. Qui cum esset vir eruditus, non tantum verbo, sed & scriptis commissam sibi docebat plebem. De cuius opusculis ego tantum reperi.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Vitam quorundam sanctorum lib. 1.

Moritur in Frisia prædicans, martyrio coronatus, temporibus Pippini Imperatoris. Anno domini. 755. Indictione octaua. Episcopatus sui Anno 36. Nonis Iunii. Cuius corpus beatus Lullus quem post se ordinauerat archiepiscopum, ad monasterium Fulde in Buchonia situm reduci fecit, & honorifice sepeliri.

VERVS episcopus Hispalensis provinciarum Beticæ ubi Isidorus olim præfatum gerebat, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio acutus, sermone luculentus, non minus vita quam eruditione spectabilis. Scripsit ad ædificationem fidelium, & præcipue Aransicæ Galliarum ecclesiæ virtutibus & miraculis claram.

Vitam Eutropii episcopi lib. 1. Et quædam alia.

Claruisse dicitur temporibus Pippini Imperatoris. Anno domini. 760.

WALAFRIDVS abbas S. Galli ut dicitur, natione Germanus, vir in diuinis scripturis studiosus & in secularibus literis omnium suo tempore doctissimus, ingenio & eloquio clarus, carmine valens & prosa, monarcha disciplinæ regularis, & multorum pater monachorum. Scripsit ad ædificationem omnium fidelium deuote legentium.

Vitam S. Galli profane lib. 1. Eandem postea metricè lib. 1.

De officiis diuinis lib. 1. Epistolas plures ad diuersos

Et alia nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporibus Augusti Tiberii. Circa annos domini. 700.

GREGORIUS papa tertius Romanæ & vniuersali Ecclesiæ præfedit post Gregorium secundum annis vndeceim, vir pius, clemens, atq; sanctissimus, & tam in secularibus literis, quam in diuinis scripturis eruditissimus, Græca & Latina eloquentia insignis, habita Romæ Synodo Leonem & Constantium Imperatores, imagines sanctorum continentem excommunicauit, ac de imperio deposuit. Scripsit etiam inter cetera ad eosdem Imperatores.

Commonitorium lib. 1. Ad eosdem lib. 1.

Contra eosdem lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia. Moritur sub Leone & Constantio Imperatoribus. Anno domini. 742.

Indictione Decima. 4. Cal. Decemb.

IOHANNES monachus & presbyter, cognomento Chrysostratus, natione Damasceus ex Syria, vir in diuinis scripturis & in secularibus literis eruditus, & non minus vita quam scientia clarus, animatus & prouocatus scriptis Gregorii papæ tertii, quibus impugnabat errorem Leonis imperatoris. Scripsit & ipse Græcis suis Græco sermone.

Contra Leonem imperatorem lib. 2.

Et quædam alia. Claruit sub Leone imperatore. Anno 730.

WILIBALDVS primus episcopus Eistetenensis, natione Scotus, frater S. Walpurgis virginis abbatissæ Heidenhemensis, monachus & discipulus S. Bonifacii martyris, ordinis S. Benedicti, vir doctus atq; sanctissimus, ingenio & eloquio clarus. Scripsit ad ædificationem fidelium, perente S. Lullo archiepiscopo Moguntino satis illustri sermone.

Vitam S. Bonifacii episcopi lib. 1. Illustrem igitur ac vere.

Nescio si quid amplius edidit

Claruit sub Pippino patre Caroli Magni. Anno domini. 760.

ZACHARIAS papa natione Græcus, post Gregorium III. præfuit vniuersali ecclesiæ an-

Antikenij

Opera
historica

clesiæ annis decem, vir doctissimus, qui propter eruditionem & vitæ sanctitatem optimis pontificibus comparandus iure censetur. Quatuor libros dialogorum beati Gregorii papæ magni de Latino in Græcum transtulit, & plures Latini sermonis ignaros, lectione eorum illuminavit. Scripsit etiam sua vena Latino sermone valde elegantes & viles.

Ad diuersos epistolas lib. 1.

In quibus ad sanctum Bonifacium archiepiscopum Moguntinum plures extant. Moritur sub Pipino biennio ante martyrium eiusdem S. Bonifacii. Anno domini. 752. Indictione quinta. Idibus Martii.

ALCVINVS siue Albinus monachus & diaconus, abbas monasterii sancti Martini Thuronensis, natione Anglicus, S. Bedæ presbyteri quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum pericia nulli suo tempore secundus, carmine excellens & profa, de Britannia ab imperatore Carolo Magno euocatus, in tanta familiaritate apud eum habitus est, vt imperatoris magister deliciosus fuerit appellatus, cuius magisterio ipse imperator omnib. liberalium artium disciplinis initiari satagebat. Scripsit multa præclara volumina, de quibus feruntur.

De sancta Trinitate & fide lib. 3.

Ad quæstiones Fredigili lib. 1.

Ad Eulaliæ de ratione animæ lib. 1.

Ad Guidonem comitæ de virtutibus lib. 1.

Sententiarum lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1.

In Euangelium Iohannis lib. 7.

In Apocalypsin Iohannis lib. 1.

De adoptione filiorum Dei lib. 1.

De ecclesiasticis dogmatibus lib. 1.

Speculum paruulorum lib. 1.

De nominum Dei proprietate lib. 1.

Vita S. Vedasti episcopi lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ tamen ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub imperio Caroli Magni. Anno domini. 770.

ISVARDVS monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, iussu Caroli imperatoris Magni post Eusebium, Hieronymum, & Bedam ex scripturis veterum comportauit gesta & passionem sanctorum martyrum, confessorum & virginum in vnum non parum quantitatis volumen, quod nos prænotare solemus.

Martyrologium lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub eodem Carolo imperatore. Anno domini. 770.

PAVLVVS monachus Cassinensis cenobii, ordinis sancti Benedicti, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, propter scientiam literarum apud Carolum imperatorem in magno pretio habitus fuit. Hic olim ante conuersionem suam diaconus fuit Aquilegiensis ecclesiæ, & Desiderii vltimi regis Longobardorum cancellarius, & cum eodem captus a Carolo in Galliam ductus, demum monachus factus est. Scripsit tam meo quàm profa non pauca volumina. De quibus ego tantum reperi subiecta. Rogatu Aldeburgæ filiz Desiderii regis addidit.

Ad Chronicam Eutropii lib. 2.

Vitam Gregorii papæ primi lib. 1.

Vitam sancti Benedicti metrice lib. 1.

Gesta Longobardorum lib. 6.

Hymnos plures diuerso metro lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Iussu Caroli ordinavit historias & lectiones per totum annu singulis festiuitatibus sanctorum congruentes. Et alia multa digessit & scripsit.

Claruit eiusdem Caroli Magni temporibus. Anno domini. 780.

ADRIANVS papa primus, natione Romanus, post Stephanum tertium sedet in pontificatu annis viginti tribus, vir doctus atque sanctissimus, apud Carolum imperatorem in maximo honore habitus, multa ad vtilitatem ecclesiasticam constituit, & Felicianam hæ-

resim

D
resim in Synodo troc
furdiam damnauit.
stolarum S. Gregori
vena ad Leonem iur
Deuotione i
Epistolarum ad d
Monit Carol
Domini. 8. Cal. Ia
Rvggand v
10 neri nobilitas san
nator egregius, el
dire cupiens. Scrip
Regulam canon
Hic corpora sanct
translulit, & corpus
macientis diocesis
Claruit sub Pipp
L 10 Papa ter
ti, vir in scripturis ta
20 timonia clarissim
norum vixit, & ha
Epistolarum ad
Moritur sub Car
HAYMO tere
denis cenobii ordi
auditor, ad quem R
certe vnde cunq; do
mandis hominibus
cenobii cum Rabar
30 scopus Halberstater
nauit annis tredecim
mus, feruntur.
In quinq; libros M
In Iudicum
In Regum
In Tobiam
In Iudith
In Iob
In Esaiam proph
40 In Hieremiam
In Ezechielem
In Danielelem
In 12. Prophetas
In Psalmos quocuq;
In Euangelis hon
In omnes epistolas
In epistolas canon
In Apocalypsin
De veritate libroru
De sancta Trinitat
Alia quocuq; multa
titiam meam non ven
no domini. 834. Indi
Cl. A. V. D. I. V. S. n
in Anglia, & collega
studiosus & eruditus,
in sacris voluminib
In quinq; libros M

resim in Synodo tunc eorum quinquaginta episcoporum iussu Caroli imperatoris apud Fracfordiam damnauit. Qui cum studiosus & eruditus esset in scripturis diuinis libros 13. epistolarum S. Gregorii papae abbreuiauit in duos, vtiliora decerpens. Scripsit etiam de sua uena ad Leonem iuniorē & Constantinum filium eius imperatores Constantinopoli.

De ueneratione imaginum lib. 1. Ad Carolum imperatorem. lib. 1.
Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur Carolo magno imperatore Anno domini. 795. Indictione. 3. In die natalis Domini. 7. Cal. Ianuarii.

REGANDVS episcopus Metensis, Pippini regis ex sorore nepos, nobilitatem generis nobilitas sanctis moribus & studio scripturarum, corporum sanctorum martyrum uenerator egregius, clerus & populum sibi commissum verbo & exemplo ad iustitiam erudire cupiens. Scripsit pro clericis Metensis ecclesiae satis instructam & vtilem.

Regulam canonicorum lib. 1. Et quaedam alia.

Hic corpora sanctorum martyrum Gorgonii, Naboris & Nazarii, de Roma in Franciam transtulit, & corpus S. Nazarii in monasterio Laurissa, tunc ordinis diui Benedicti Wormacienensis diocesis reconditum est.

Claruit sub Pippino rege patre Caroli imperatoris. Anno domini. 760.

LEO Papa tertius, natione Romanus, post Adrianum pontificem sedit annis viginti, vir in scripturis tam diuinis quam secularibus valde eruditus, morum quoque & vitae sanctimonia clarissimus, qui Carolum cognomento & opere magnum ad imperium Romanorum uoxit, & hanc dignitatem a Graecis in Francos transtulit. Scripsit inter alia.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Carolo idibus Iunii. Anno domini. 816. Indictione. 9.

HAYMO tertius episcopus Halberstatis ecclesiae in Saxonia ex abbate Hirsfeldensis cenobii ordinis S. Benedicti, natione Theutonicus, Alcuini monachi quondam auditor, ad quem Rabanus Fuldensis tunc abbas. 22. libros de uniuerso composuit, vir certe vnde cumque doctissimus, diuinarum scripturarum sagacissimus interpres, in declamandis homiliis ad populum excellentis ingenii fuit. Hic primo fuit monachus Fuldensis cenobii cum Rabano, postea factus est tertius Abbas Hirsfeldensis, postremo tertius episcopus Halberstatis consecratus. Eandem ecclesiam verbo & exemplo strenue gubernauit annis tredecim. Scripsit autem pene infinita opuscula, de quibus ista quae subiicimus, feruntur.

In quinq; libros Moyse lib. 5. In Iosue lib. 1.

In Iudicum lib. 1. In Ruth lib. 1.

In Regum lib. 1. In Paralipomenon lib. 1.

In Tobiam lib. 1. In Esdras & Neemiam lib. 1.

In Iudith lib. 1. In Hester lib. 1.

In Iob lib. 1. In Cantica canticorum lib. 1.

In Esaiam prophetam lib. 3. Esaias propheta nobili lib. 1.

In Hieremiam lib. 1. Et factum, &c. dicit beatus. lib. 1.

In Ezechielem lib. 1. Et factum, &c. dicit beatus. lib. 1.

In Daniele lib. 1. Verbum quod factum est. lib. 1.

In 12. Prophetas minores lib. 12. Verbum quod factum est. lib. 1.

In Psalmos quoque lib. 1. Consilens dominus huma. lib. 1.

In Euangelis homiliarum lib. 2. A Corinthio metropo. lib. 1.

In omnes epistolas Pauli lib. 7. In actus Apostolorum lib. 1.

In epistolas canonicas lib. 7. Legimus in ecclesiasti. lib. 1.

In Apocalypsin lib. 1. Cum sis unicum & sanctissi. lib. 1.

De veritate librorum lib. 3. De Christianarum rerum memoria lib. 1.

De sancta Trinitate lib. 1. De Christianarum rerum memoria lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, epistolas, sermones & diuersos tractatus, quia notitiam meam non uenerunt. Moritur sub Ludouico imperatore filio Caroli Magni. Anno domini. 834. Indictione. 12. Sepultus in ecclesia S. Stephani Halberstatis.

CLAVDIUS monachus ordinis S. Benedicti, discipulus quondam (ut ferunt) Bedae in Anglia, & collega Albini leuitae & abbatis, natione Scorus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, & secularis doctrinae non ignarus, carmine exercitatus & proli, multa in sacris voluminibus composuit opuscula. De quibus feruntur.

In quinq; libros Moyse lib. 5. In Iudicum quoque lib. 1.

In librum Ruth

Et alia multa

Claruit in Gallia sub Carolo Magno. Anno domini. 800.

FRECULPHVS episcopus Lexouienfis, in prouincia Rothomagēsi, monachus ordinis sancti Benedicti, ad quem Rabanus adhuc Abbas multis voluminibus exercitauit ingenium, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde peritus, atq; in docenda plebe satis idoneus non minus conuersatione quam scientia insignis, fertur quædā præclara scriptisse opuscula. De quibus tantum legi volumen grande & insigne, continens ab exordio mundi vsque ad natiuitatem Domini nostri Iesu Christi.

Rerum gestarum historiam

lib. 7. *Dum aliquam temporis.*

De aliis nihil vidi. Scripsit autem præfatum opus ad Helisacharum, in quo etiam difficiliore questiones scripturarum enodauit, & res tam Iudæorum quam etiam Gentilium ab initio mundi vsque ad partum virginis gestas, luculento sermone conscripsit.

Claruit sub Ludouico. Anno domini. 840.

THEODVLPHVS episcopus Aurelianensis, ex abbate Floriacensis cœnobii ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis à iuuentute instructus, carmine excellens & prosa. Fertur nonnulla utroque stylo composuisse opuscula sed in manus nostras adhuc minime venerunt. Hic à Ludouico Imperatore nescio ob quā suspicionem innocentem missus in carcerem, hymnum, Gloria laus composuit, quem cum in die Palmarum transeunte Imperatore iuxta carcerem alta voce cecinisset adeo imperatori complacuit, vt statim abire liberum permisit. Scripsit autem inter cætera diuerso metro.

Hymnorum

lib. 1. Epistolarum

lib. 1.

Claruit sub imperio Ludouici. Anno domini. 840.

EYNARDVS cancellarius Caroli Magni Imperatoris, natione Teutonicus, & postea monachus ordinis diui patris Benedicti, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, de quibus feruntur subiecta. Imitatus Bedam qui abbreviauit hebraicum Psalterium, excerptendo de illo omnes versus verba orationis habentes, abbreviauit & ipse gallicanum Psalterium, excerptens de eo omnes versus verba orationis habentes. Scripsit etiam tam ex persona sui quam imperatoris.

Epistolarum ad diuersos

lib. 1. Vitam Caroli imperatoris

lib. 1.

Historiam temporum

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo & Ludouico eius filio. Anno domini. 820.

IOHANNES Scotus monachus ordinis sancti Benedicti, Bedæ monachi & doctoris clarissimi quondam auditor atque discipulus collega Albini, veniens cum eo de Britannia in Galliam apud Carolum Imperatorem magnum in pretio fuit. Qui cum esset vicin omnibus scripturis doctissimus, edidit claro sermone clarissima opuscula, de quibus ista feruntur.

In Euangelium Mathzi

lib. 3. De officiis humanis

lib. 1. 40

De diuisione naturæ

lib. 1.

Alia quoque multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris. Anno domini. 800.

HILDVINVS abbas monasterii sancti Dionysii Parisiensis, ordinis diui patris Benedicti, sacri Palatii archicapellanus, ad quem Rabanus abbas Fuldenfis in quatuor libros Regum commentarios edidit, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, excellens tam metro quam prosa. Scripsit ad Ludouicum Imperatorem utroque stylo.

Vitam sancti Dionysii

lib. 2. Et quædam alia.

lib. 1.

Claruit sub Ludouico Imperatoris Caroli filio. Anno domini. 840.

HINC MARVS archiepiscopus Remensis, ex monacho sancti Dionysii Parisiensis, vir in diuinis scripturis singulariter doctus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, sapientia & morum honestate conspicuus atque eloquentissimus. Scripsit non contemnendæ authoritatis plura opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta. Sub persona Caroli Magni Imperatoris scripsit valde instructe:

Ad ecclesiam Rauennatensem

lib. 1. Vitam sancti Remigii episcopi

lib. 2.

Ad Walonem episcopum Merensem

lib. 1. Epistolarum multarum

lib. 1.

De cæteris nihil vidi. Claruit sub Carolo Magno & Ludouico eius filio Imperatoribus.

Anno

Anno natiuitatis de
HAMVLAR
nachus Lexouienfis
& Latinæ eloque
imperator Michas
firmantur in ge
De ecclesiasticis
Ad Ludouicum
Ad diuersos episc
Monit sub Lu
anno circiter. 16.
ANGELOM
exponēdis nobile
potuisse videantur
reus, qui fuit filius
opus, & quale me
In libros Regum
Ad Lotharium
De diuinis offici
Claruit sub Lu
RABANVS
ordinis S. Benedi
quodam auditor,
ctus Philosophus,
necl Italia simile,
uenis monachū in
dem cœnobii abba
& pene infinita op
rum suorum, qui eum
30 eis diabolo, displic
zificari. Dans igi
nasterii & habitac
cum quo & multis
tentes rogabant, v
ratore vsq; ad mort
fuit ecclesiæ præfat
constituit. Scripsit
oratione multa vo
explanauit. De cui
40 cuius supra fecim
In Genesim
In Exodum
In Numeros
In Leuiticum
In Deuteronom
In Iosue
In Iudicum
In librum Ruth
In Regum ad Hil
In Paralipomen
In Eldram & Ne
In Iudith
In Hester
In Iob
In Proverbia Sal
In Cantica cant
In librum Sapien
In Ecclesiasticum

Anno natiuitatis dominicæ. 800. Et multa dogmata scripsit.

HAMVLARIVS Fortunatus archiepiscopus Treuerensis, natione Teutonicus, monachus Lexouienfis, & Romanæ ecclesiæ Cardinalis vir doctus & eloquentissimus, Græcæ & Latine eloquentia insignis, missus à Carolo imperatore magno Constantinopolim ad imperatorem Michaelē, pacem & amicitia inter eos mirabili industria & eloquentia sua confirmavit, sicut in gestis Treuerorum continetur. Scripsit autem inter cætera.

De ecclesiasticis officiis	lib. 1.	<i>Satis & nimium quidem.</i>	
Ad Ludouicum de eadem re	lib. 4.	De mysteriis missæ	lib. 1.
Ad diuersos epistolas	lib. 1.		

Moritur sub Ludouico imperatore. Anno domini. 813. Indictione. 6. Episcopatus sui anno circiter. 16.

ANGELOMVS monachus Lexouienfis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis exponendis nobile sortitus ingenium, ut quæ ipse exposuit, veteres in eius cõparatione nō exposuisse videantur, seculari quoque scripturarum non ignarus, iussu Dragonis episcopi Metensis, qui fuit filius Caroli Magni & frater Ludouici Imperatoris, scripsit excellentissimum opus, & quale me in scripturis sanctis alias legisse non memini.

In libros Regum	lib. 4.	<i>Igitur cum a quampluribus.</i>
Ad Lotharium in cantica	lib. 1.	<i>Præquam augustale decus.</i>
De diuinis officiis	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>

Claruit sub Ludouico & Lothario eius filio. Anno domini. 830.

RABANVS Maurus sextus archiepiscopus Moguntinus, ex abbate Fuldensis monasterii ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus ex ciuitate Fuldenfi in Buchonia, Albini Anglici quodam auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus Philosophus, Rhetor, Astronomus & Poeta subtilissimus, cui (ut absque inuidia loquar) nec Italia similis, nec Germania peperit æqualē. In monasterio siquidem Fuldenfi adhuc iuuenis monachum induit, & tã moribus quã scientia mirabiliter profecit, vnde & quartus eiusdem cenobii abbas consecratus, ouibus sibi commissis verbo & exemplo 24. annis præfuit, & pene infinita opuscula scripturarum cõposuit. Tandem offensus improbitate monachorum suorum, qui cum dicebant nimium scripturis intentum temporalia negligere, agere id in eis diabolo, displicentiã contra eum acceperunt, scandalizati in eo, quo maxime debuerant edificari. Dans igitur locum ire, nec cum ingratis ouibus diutius manere consentiens, monasterium & habitatores eius deseruit, & ad Ludouicum Imp. filium Caroli transmigravit, cum quo & multis diebus permansit. Monachi autem penitentia ducti, legationē ad eum mittentes rogabant, ut rediret ad monasterium, sed non impetrarunt. Mansit ergo cum imperatore usque ad mortem Ogarii Moguntinensis archiepiscopi, in cuius locum successus præfuit ecclesiæ præfatæ Moguntinæ annis 9. Habita quoque Synodo multa ad vtilitatem fidelium constituit. Scripsit autem in monasterio Fuldenfi adhuc constitutus, tã carmine quã soluta oratione multa volumina, maxime in scripturis sanctis quas à principio usque ad finem omnes explanauit. De cuius scriptis subiecta feruntur. Ad Freculphum episcopum Lexouiensem,

40 cuius supra fecimus mentionem, scripsit insigne opus.

In Genesim	lib. 4.	<i>In principi. &c. plurima. su.</i>	
In Exodum	lib. 4.	<i>Exodus exitus dici.</i>	
In Numeros	lib. 4.	<i>Numerorum librum multi.</i>	
In Leuiticum	lib. 4.	<i>Sequentis libri. 1. Leui.</i>	
In Deuteronomium	lib. 4.	<i>Filii Israel. castra mo.</i>	
In Iosue	lib. 2.	<i>Domino beatissimo verëq.</i>	
In Iudicum	lib. 2.	<i>Post mortem Iosue.</i>	
In librum Ruth	lib. 1.	<i>Scrutantibus ergo histo.</i>	
In Regum ad Hilduinum	lib. 4.	<i>Fuit vir, &c. Dicamus.</i>	
In Paralypomenon	lib. 4.	<i>Adam, &c. decimus ab.</i>	
In Esdras & Neemiam	lib. 3.	<i>In Tobiam</i>	lib. 1.
In Iudith	lib. 7.	<i>Domine electe & merito.</i>	
In Hester	lib. 1.	<i>Liber Hester quem he.</i>	
In Iob	lib. 1.	<i>In Psalmos</i>	lib. 1.
In Prouerbia Salomonis	lib. 1.	<i>In Ecclesiasten</i>	lib. 1.
In Cantica canticorum			
In librum Sapientiæ	lib. 3.	<i>Diligite, &c. Admo.</i>	
In Ecclesiasticum	li. 10.	<i>Omnis sa. &c. prin. ergo.</i>	

Y In Esa-

In Eſaiam prophetam	lib. 8.	<i>Domino reuerendiſſimo &c.</i>	
In Hieremiam	li. 20.		
In Ezechielem	li. 20.	<i>Et factum eſt, &c. uſus.</i>	
In Daniele	lib. 3.	In 12. Prophetas minores	li. 12.
In Machabæorum	lib. 3.	<i>Et factum eſt poſtquam per.</i>	
In Euangelium Matthæi	lib. 8.	<i>Expectationem itaque.</i>	
In Euangelium Lucæ	lib. 3.	In Euangelium Marci	lib. 4.
In Euangelium Iohannis	lib. 1.	<i>Inter omnia diuina hiſto.</i>	
In omnes epiſtolas Pauli	li. 23.	<i>Venerando fratri Lupo</i>	
In epiſtolas canonicas	lib. 7.	In Actus Apoſtolorum	lib. 1. 10
In Apocalypſin Iohannis	lib. 1.		
De laude ſanctæ crucis	lib. 2.	<i>Rex regum Dominus mundum.</i>	
Ad Haymonem epiſc. de vniuerſo	li. 22.	<i>Primum apud Hebræos.</i>	
De vniuerſali natura	lib. 1.	<i>Vniuerſitatis diſputa.</i>	
De inſtitutione clericorum	lib. 3.	<i>Domino re. ac reli. hiſtul.</i>	
De diuinis officiis	lib. 1.		
De compute, dialogum	lib. 1.	<i>Quia te venerande pater.</i>	
Ad Ludouicum regem	lib. 1.	De quæſtionibus canonum	lib. 1.
Ad Reginaldum epiſcopum	lib. 1.	De benedictionibus patriarcharum	lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	Sermonū innumerabilium pene	lib. 1. 20

Alia inſuper multa edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Moritur ſub Ludouico & Lothario principibus. Anno domini. 855. Indictione tertia, epiſcopatus ſui anno nono. Sepultus in monaſterio ſancti Albani prope Moguntiam, non ſine opinione ſanctitatis, cuius epitaphium in viginti ferme ornatis verſibus legi.

BELLATOR cuiuſdam eccleſiæ preſbyter, in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ac veterū lectione diues, ingenio & eloquio clarus, atq; in ſecularibus literis ſatis inſtructus. Multa fertur in ſcripturis ſanctis expoſuiſſe volumina, quib. ingenium ſuum magnifice excitauit. Extat eius præter cætera inſigne volumē, quod petentibus amicis edidit.

In librum Sapientiz lib. 7. De aliis nihil reperi.

Claruiſſe dicitur temporibus Ludouici Imperatoris. Anno domini. 840.

STRABVS monachus Fuldenſis, natione Teutonicus, Rabani abbatis quondam auditor & ſcriba, vir in diuinis ſcripturis eruditus & in ſtudiis ſecularium literarum nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio. Scripſit in ſacris voluminibus expoſitis non pauca opuscula. in quibus ſe virum doctum exhibens, nomen ſuum cum gloria tranſmiſit ad poſteros. Imitatus itaq; magiſtrum ſuum Rabanum abbatem, Scripſit,

In Genefim lib. 1. In exodum lib. 1.

In Leuiticum lib. 1. Libri Leuitici breuiſſi.

Et alia multa. Hic deniq; Strabus gloſſam, quæ ordinaria nunc dicitur, ſuper totam Bibliam ex dictis ſanctorum patrum primus cõportafſe memoratur, quam alii multis poſtmodum adiunctis ſententiis patrum ampliarent.

Claruit ſub Ludouico imperatore Anno domini. 840.

LVFVS Seruatus preſbyter, ad quem Rabanus abbas Fuldenſis octo libros in epiſtolâ Pauli Apoſtoli ad Romanos ſcripſiſſe legitur, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & doctus, atq; in ſecularib. literis iuxta ætatē ſui tẽporis copioſe peritus. Scripſit nonnulla ingenii ſui opuscula, De quibus ad meam noticiã pauciſſima peruenerunt. Extat eius volumen.

De tribus quæſtionibus lib. 1. Et quædam epiſtolæ, Nec non & alia.

Claruit ſub Lothario filio Ludouici. Anno domini. 850.

IOHANNES dictus Erigena, monachus, in diuinis ſcripturis doctus & in diſciplina ſecularium literarum eruditiffimus, Græco & Latino ad plenum inſtructus eloquio, ingenio ſubtilis, ſermone compoſitus, iubente Carolo filio Ludouici fratre Lotharii Imperatoris tranſtulit in Latinum.

Hierarchiam & libros Dionyſii lib. 4. Scripſit ſuper eiſdem lib. 4.

Et quædam alia. Claruit ſub Lothario Imperatore. Anno domini. 850.

ANSEGISVS abbas Lobienſis cœnobii, ordinis S. Benediicti, & poſtea Senonenſis archiepiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularib. literis nobiliter doctus, ſermone & ingenio clarus, diſtinxit & comportauit ad vtilitatem eccleſiæ catholicę imperatorum Caroli Magni & Ludouici leges, quas vidi vt ſequitur, videlicet.

Statuta Eccleſiaſtica Caroli lib. 2. *Regnante Domino noſtro Jeſu.*

Leges

Leges mundanas eiusdem lib. 2. *De pace ad monemus.*
 Statuta ecclesiastica Ludouici lib. 2. *Omnibus vobis aut visum.*
 Leges mundanas eiusdem lib. 2. *Si serui per contumaciam.*
 Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt.

Claruit sub Lothario Imperatore filio Ludouici. Anno 840.
 HAMVLVS episcopus Lugdunensis in Gallia, vir in diuinis scripturis studiosus, & veterum lectione eruditus, atq; in secularibus literis non mediocriter doctus, tam Hebraica quam Latina lingua clarus, ingenio acer & vehemens, eloquio scholasticus atq; composuit. Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus ego tantum legi opus in-

10 *signe ad Carolum.*
 Contra Iudæos lib. 1. *Detestanda Iudeorum.*
 De cæteris adhuc nullum vidi.

Claruit sub Ludouico Caroli Magni filio. Anno 830.

BERTRAMVS presbyter & monachus, in diuinis scripturis valde peritus, & in literis secularium disciplinarum egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita q̃ doctrina insignis. Scripsit multa præclara opuscula, de quib. ad meā noticiā pauca pueniunt. Ad Carolum regem fratrem Lotharii imperatoris scripsit cōmendabile opus.

De prædestinatione lib. 1. *De corpore & sanguine Domini* lib. 1.

Claruit temporibus Lotharii Imperatoris. Anno domini. 830.

10 TURPINVS archiepiscopus Remensis, Caroli imperatoris magni amicus & Secretarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, carmine & prosa exercitatus habens ingenium, pauperum aduocatus, vita & conuersatione Deo dilectus, qui se cum Carolo propriis manibus & armis Saracænos sæpe fatetur expugnasse. Scripsit eleganter.

Gesta Caroli Magni lib. 2. *Epistolarum ad diuersos* lib. 1.

Claruit sub eodem Carolo & Ludouico eius filio. Anno Domini. 830.

ANASTASIUS apostolicæ bibliothecæ custos & instaurator sagacissimus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, Græco & Latino multum peritus eloquio, fertur nonnulla composuisse opuscula, sed ad manus nostras nihil eorum 30 peruenit. Transulit autem multa Grecorum volumina in Latinum. Nam iubente Nicolao papa, primo transtulit.

Vitam Ioannis eleemosynarii lib. 1. *Vnam Dionysii hierarchiam* lib. 1.

Synodum septimam vniuersalem lib. 1. *Vitas multorum patrum* lib. 1.

Et alia plura.

Claruit sub Ludouico imperatore secundo. Anno domini. 860.

NICOLAUS papa primus, patria Romanus, sedit in pontificatu post Benedictum tertium annis 8. vir in scripturis sanctis magnifice doctus, vita & cōuersatione sanctissimus, qui multa ad vtilitatē ecclesiæ catholicæ cōstituit, cuius permissione & autoritate sequentiarum vsus in ecclesiis Gallicanis Norgero abbate S. Galli procurante, primum cœpit.

40 Scripsit inter alia ex persona sui pontificatus egregium volumen.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Lothario siue Ludouico secundo Imperatore. Anno domini. 869. Indictione secunda. 8. Idus Decembris.

IOHANNES diaconus ecclesiæ Romanæ, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione non secus quam doctrina venerabilis. Scripsit ad multorum ædificationem, ad Iohannem Papam septimum satis illustri stylo grande volumen, quod continet.

Vitam S. Gregorii papæ primi lib. 4. *Et quædam alia.*

Claruit sub Carolo caluo imperatore. Anno domini. 870.

50 NOTGERVS episcopus Leodiensis ex abbate monasterii S. Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium sui temporis doctissimus Philosophus, Poeta & Musicus insignis, & non minus sanctitate quam scientia venerabilis. Scripsit tam metro quā prosa multa opuscula, de quibus ad manus nostras pauca peruenerunt. Legi enim tantum volumen, quod sequentiarum prænotauit, quod scripserat cum adhuc monachus esset in cœnobio S. Galli, ad Lutuardum episcopum Verecellensem & archicapellandum Caroli Imperatoris magni. Huius autem operis sic incipit,

Prologus siue præfatio epi. 1. *Summa sanctitatis meri.*

Y. 2. *Sequen-*

Sequentiarius autem sic lib. 1. *Grates nunc omnes redda.*
 De musica & symphonia lib. 1.
 De expositioribus sacre scripturæ lib. 1. *Cum prudens sis & pruden.*
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.
 De ceteris quæ composuit, nihil ad notitiam lectionis nostre peruenit. Huius doctissimi viri Sequentiarum Nicolaus papa primus, approbavit, & ad missas decetari præcepit. Qui propter scientiæ & vitæ claritatē primo abbas, deinde in senectute sua episcopus cōsecratus, decimus in ordine Leodiensis ecclesiæ regimini præfuit, sub Lothario imperatore filio Ludouici, Anno domini. 850. sub quo & moritur, non sine opinione sanctitatis.

CHRISTIANVS, qui & Druthmarus, monachus & presbyter Corbeienfis ordinis sanctæ memorię Benedicti Cassinensis, natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis doctus Græco & Latino sermone imbutus, veniens ab Aquitania in Galliam, nomen suum scribendo notificauit. De cuius opusculis ego tantum videre hucusque merui opus grande & præclarum ad monachos Stabulensis & Malmondariensis cœnobiorum sub vno abbate consistentium in diocesi Leodiensis ecclesiæ aperto sermone conscriptum.

In Euangelium Matthæi lib. 1. *Hunc titulum non fecit Euan.*
 De aliis nihil vidi.

In prologo expositionis Euangelii secundum Matthæum etiam in alios Euangelistas scripturum promisit, quod & fecisse dicitur, sed à nobis ignoratur.

WANDELBERTVS diaconus & monachus Prumiensis cœnobii, ordinis S. Benedicti Treuerensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis magnifice doctus, ingenio promptus, & clarus eloquio, scripsit rā metro quæ prosa non pauca volumina, de quibus ego tantum vidi ad Marcuardum abbatē quendam.

Vitam S. Goaris presbyteri lib. 1.
 Miracula eiusdem lib. 1. *Martyrologium metrice* lib. 1.
 Claruit sub Lothario imperatore. Anno domini. 850.

ALMANNVS monachus Aluillaren. cœnobii, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus & in secularibus literis egregie doctus ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit tam metro quam prosa varia opuscula, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. Et quia suo tempore Francia à Normannis vastabatur, exemplo Hieremię prophetę desolationem eiusdem terrę & sui monasterii quadruplici deplanxit.

Alphabeta componens lib. 1. *Vitam Vinardi episcopi* lib. 1.
 Vitam S. Syndulphi lib. 1. *Vitam S. Helenę Augustę* lib. 1.
 Translationem eiusdem lib. 1.

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Carolo tertio Imperatore. Anno domini. 890.

MILLO monachus cœnobii S. Amandi, ordinis diui Benedicti, natione Gallus, vir vñdecunq; doctissimus, orator, Poeta & Musicus insignis, nec minus honestate morum quam scientia scripturarum venerandus. Scripsit tam carmine quam soluta oratione non pauca volumina. De quibus ista præcipue feruntur ad Carolum Caluum Imperatorem

De sobrietate metrice lib. 1. *Vitam S. Amandi metrice* lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris secundi, cognomento Calui. Anno domini. 870. & multa egregia composuit.

HUGBALDVS monachus Eluonenfis cœnobii, ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vitam in diuinis scripturis quā in secularib. literis eruditissimus, in Musica, Poetica, Philosophia & cæteris artib. humanitatis nulli suo tempore secundus, quod multa utroq; stylo ab eo conscripta testantur. De quibus ego tantum adhuc reperi subiecta, Ad Carolum Caluum imperatorem mirabile opus. 136. versuum in quo omnia verba ab vna litera, C, incipiunt, ut, Carmina Clarifone Caluis cantate cæcenæ, quod prænotatur.

De laude Caluorum lib. 1. *Carmina clarifone cal.*
 De arte Musica lib. 1. *Gesta S. Lebuini* lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Vitas etiam multorum sanctorum ornato descripsit eloquio, & catus in honore ipsorum dulci & regulari melodia composuit. Claruit temporibus Caroli Calui imperatoris. 880.

REMIQVS monachus Antifiodorēsis, ordinis S. Benedicti, & postea ut ferunt vrbis eiusdem antistes, vir in diuinis & humanis scripturis eruditissimus, carmine & prosa scriptor insignis S. Odonis Cluniacensis primi abbatis præceptor, vita & doctrina præclarus. Edidit utroq; stylo multa volumina, de quibus subiecta feruntur.

In Cantica canticorum lib. 1.
 In totum Psalterium lib. 1. *Prophetia diuina in spi.*
 In Euangelium Matthæi lib. 1. In Canonem missæ lib. 1.
 De officiis diuinis lib. 1. De festiuitatibus sanctorum lib. 1.
 Ad Episcopum Eduorum lib. 1. Sermones quoque plures lib. 1.
 Alia insuper composuit tam in sacris literis quam etiam in secularibus scripturis, Donatum & vereres auctores exponendo, quæ ad multis habentur.

Claruit sub Carolo Caluo imperatore. Anno domini. 880.

CONSTANTINVS monachus Cassinensis cenobii, ordinis sancti Benedicti, natione Afer, vir in diuinis scripturis admodum studiosus, & in secularibus literis maxime in Philosophia & medicina eruditissimus, Græco, Latino & Arabico eloquio ad plenum instructus. Scripsit in medicinis multa opuscula quæ apud medicos in precio habentur. Translulit etiam antiquorum medicorum multa volumina de Græco & Arabico in Latinum, quæ suis præfationibus & epistolis præsignauit, de cuius opusculis ista vidi.

Dietas vniuersales lib. 5. *Quod in primis coegit.*

Dietas particulares lib. 3. *Compleuimus in lib. pri.*

De ponderibus medicinalibus lib. 1. *Pondéra medicinalia.*

De vrinis quoque lib. 1.

De cæteris autem voluminibus eius, quæ multa & scripsit & translulit, ad manus nostras nullum memini peruenisse. Medicis notiora sunt.

AMBROSIVS Ansbertus monachus, & presbyter ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio mitis, & dulcis eloquio, multos in sacris voluminibus commentarios edidit, quibus nominis sui famam ad posteros transmisit. Paucæ tamen ad noticiam meam venerunt. Reperi enim duntaxat subiecta.

In Cantica canticorum lib. 1. *Donum sapientiæ cum Sa.*

In Psalterium quoque lib. 1. In Apocalypsin Iohannis li. 10.

De cupiditate lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit sub Arnaldo Imperatore. Anno domini. 890.

PASCASIVS Ratbertus abbas Corbientis ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularium literarum non ignarus, Græco & Latino nobiliter instructus eloquio, ingenio acutus, sermone cõpositus. Scripsit metro & prosa non pauca opuscula, de quib. ego tantum reperi subiecta. Ad Placidum abbatem nostri ordinis opus insigne.

De Sacramento altaris lib. 1. *Quisquis catholicorum.*

Vitam S. Adelhardi episc. lib. 1. In Threnos Hieremiz Prophetæ lib. 1.

De Græco etiam nonnulla translulit in Latinum, & alia multa composuit.

Claruit temporibus Caroli grossi Imperatoris. Anno domini. 880.

ERICVS monachus, ordinis S. Benedicti, cenobii Antisiodorensis ciuitatis, vir in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secularium literarum eruditissimus, carmine excellens & prosa, in declamandis ad populum homiliis doctor egregius fuit. Scripsit metricè celuculenter.

Vitam Germani Antisiodoren. lib. 6. Homiliarum ad populum lib. 1.

Sermones & epistolas plures. Alia quoque multa utroque stylo composuit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Claruit circa tempora Caroli grossi Imperatoris. Anno domini. 880.

OTFRIDVS monachus, Wissenburgensis cenobii, ordinis diuipattis Benedicti, natione Theutonicus, Rabani Mauri abbatis Fuldenis quondam auditor atque discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus, thetor & poeta insignis, ingenio excellens & disertus eloquio. Scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Exemplo etiã Caroli Imperatoris magni conatus est barbaricę linguę Theutonice ad regulas Gramaticales reducere, quæ & ex parte perfecit. Vnde ea quæ patrio sermone conscripsit non facile nostra ætate legi, & intelligi possunt, etiam ab homine quantumcunq; Theutonice linguę perito. De cuius opusculis extant subiecta. Ad Luitbertum Moguntinensis ecclesię archiepiscopum octauum, in Euangelium opus grande & insigne, quod prænotauit.

Gratiam Theotistæ lib. 5. *Dignitatis culmine Gratiam.*

Ad Ludouicum regem lib. 1. *Ludonico orientalium.*

Ad Salomonem episcopum lib. 1. *Salomoni episcopo Otfrid.*

Ad monachos S. Galli lib. 1. *Otfridus Wissenburg.*

In Psalterium volumina tria lib. 3. De iudicio extremo lib. 1.

Y 3

Degau-

De gaudiis regni celestis lib. 1. Carmina diuersi generis lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1. Alia insuper multa composuit, quæ prio-
 rum negligentia perditæ, & ignorantia monachorum rafa & lacerata, ad me non venerunt.
 Claruit sub Ludouico Lothario, & Carolo imperatoribus sibi inuicem succedentibus,
 Anno domini 870.

ADREVALDVS qui & Albertus, monachus Floriacensis cœnobii, ordinis S. Bene-
 dicti, vir vnde cunq; illustris atq; doctissimus, nomen suum scribendo notificauit, dum ad
 edificacionem simplicium fratrum alterno stylo multa volumina in scripturis sanctis com-
 posuit. Scripsit inter cætera sui ingenii opuscula à tempore translationis corporis S. Bene-
 dicti, de cœnobio Cassinensi in monasterium Floriacense, vsque ad tempus Odonis regis
 Francorum historiam luculento sermone continentem.

Miracula S. Benedicti lib. 1.

Et alia multa quæ tamē non vidi. Claruit temporibus Arnoldi Imperatoris Anno do-
 mini 890.

ODO primus abbas Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, Remigii Antiodorensis mo-
 nachi quondā auditor, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & collapsi ordinis diui
 patris Benedicti instaurator egregius, non minus sanctitate quā eruditione clarus emicuit.
 Hic erat insignis Musicus, & Archicantor ecclesiæ Thuronensis, qui audita fama Berno-
 nis Gigniacensis sanctissimi abbatis ordinem sub eo ingressus est, & abbas postea Cluni-
 accensis cōstitutus, magna sanctitate ordinem illustrauit. Qui cum esset declamator homi-
 liarum præcipuus, multos ad fratres sermones composuit. Scripsit etiam inter cætera inge-
 nii sui opera.

Vitam sancti Gerardi

lib. 1. Laudes S. Martini

lib. 1.

Chronicam succinctam

lib. 1.

Hymnos etiam & varios cantus in honore sanctorum dulci & regulari melodia com-
 posuit. Rogantibus quoq; fratribus, libros beati Gregorii Papæ super Iob abbrevians, in
 vnum volumen cōportauit. Claruit temporibus Arnoldi Imperatoris. Anno domini 920.

RATHBODVS quartusdecimus episcopus Traiectensis, natione Teutonicus vir
 in diuinis scripturis valde eruditus & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis,
 eloquio clarus, vita & cōuersatione sanctissimus, multis & viuus & mortuus miraculis co-
 ruscavit. Hunc in omnibus literis humanitatis Nanno Philosophus doctissimus instruxe-
 rat, qui aduocatus in palatio regis Caroli grossi fuit, & postea monasteriū ingressus, tandē
 episcopus vt diximus consecratus, ecclesiā Traiectensem in graui Danorum persecutio-
 ne decem & septem annis strenue gubernauit. Scripsit autem nonnulla præclara opuscu-
 la, de quibus ista feruntur.

Laudes sancti Martini

lib. 1.

Laudes S. Bonifacii episcopi

lib. 1.

De sancta Amalberga

lib. 1.

Homiliarum & sermonum

lib. 1.

De S. Willibrordo flores

lib. 1.

Integrum quoque de S. Martini translatione officium composuit. Et varios cantus in
 honore sanctorum. Moritur sub Ludouico filio Arnoldi Imperatoris. Anno domini 917. 40
 Indictione V. 3. Cal. Decembris. Episcopatus sui anno. 18. Sepultus apud Dauentriam v-
 bi residere in episcopatu antea consueuerat.

AVRELIANVS ecclesiæ Remensis clericus, in scripturis sanctis admodum studio-
 sus, & in secularibus literis nobiliter doctus, Musicus suo tēpore excellens & insignis. Scri-
 psit ad Bernardum archicantorem postea episcopum, de regulis modulationum, quas to-
 nos vel tenores adpellant, & de ipsarum vocabulis volumen insigne, cuius titulus est,
 Tonarius regularis

lib. 1.

Scripsit & alia quædam.

Claruit circa tempora Arnoldi Imperatoris. Anno domini. 900.

REGINO abbas Prumiensis cœnobii in diocesi Treuerensi, ordinis S. Benedicti,
 natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobi-
 liter doctus, inter doctores Germaniæ & Galliæ suo tempore facile obtinuit principatum.
 Scripsit magnæ autoritatis opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta. Ad Alberonem
 primum episcopum Metensem, à natiuitate Christi vsque ad annum eiusdē. 98. con-
 tinentem præcipue gesta Francorum & Germanorum. Scripsit

Historiam seu Chronicam

li. 10.

De disciplina ecclesiastica

lib. 2.

In primis inquirendum.

De cæteris nihil adue vidi. Scripsit autem præfatum opus quod prænotatur de ecclesi-
 astica disciplina & religione Christiana, iubente Rathbodo archiepiscopo Treuerorum,
 quod

D
 quod ex decretis fa-
 portauit, & in nouo
 Claruit sub Arno-
 HILDOVIN
 scopus Laudociensi
 gebatur, à quo Vere
 piscopus Mediolan
 titiam, vir in diu
 esset abbas,
 10 Gesta abbatum
 Et quædam alia.
 manorum & Germ
 RATHERI
 nensis, vir in diuin
 peritissimus, animo
 pisc. ad Hugonem
 sic translationē, an
 pullus ob eā causā
 pud Papiam exilio
 20 eandē causam pul
 tellectibus non m
 De Primo suo
 Alius qui vocat
 Contra Anthro
 Confessionem
 Alia quoque no
 stre mo (vt Sieber
 fuit. Claruit tempo
 STEPHANV
 30 diuinis scripturis de
 quam scientia ven
 men suum posteris
 Vitam S. Lambe
 Et quædam alia.
 Penitentes vni
 piscopo & martyre
 posuit. Claruit tem
 RADVLPH
 eruditissimus, & in
 40 sensu profundus, e
 curus & multum e
 In Leviticum
 In epistolas Pau
 Chronicam quæ
 Alia insuper mul
 monachum fuisse
 SMARAGD
 diuinis scripturis va
 ne auriga, sanctas sc
 50 opinionem scientiæ
 scula. De quibus ego
 In regulam S. Ber
 Diadema monac
 In totum Psalteri
 Sermones quoque
 De cæteris autem
 tos in diuinis scriptu
 exposuit, & multos f

quod ex decretis sanctorum patrum, & generalium conciliorum in duobus libris comportavit, & in nongenta ferme capitula, per rubricas ex more luculenter distinxit.

Claruit sub Arnolde Imperatore Anno domini. 910.

HILDOVINVS ex abbate Lobienfis monasterii, ordinis S. Benedicti, primum episcopus Laudociensis, inde pulsus ad Hugonem regem Italix venit, cui affinitatis linea iungebatur, à quo Veronenfis episcopus cõstitutus est, ac postremo post Lampertum archiepiscopus Mediolanensis factus, Ratherium monachum ecclesie Veronenfis ordinavit antistitem, vir in diuinis scripturis satis eruditus. Scripsit petentibus fratribus cum adhuc esset abbas,

10 Gestabatum Lobienfum lib. 1. Sermones ad fratres lib. 1.
Et quædam alia. Claruit sub Hugone rege Italix temporibus Conradi Imperatoris Romanorum & Germanorum. Anno domini. 920.

RATHERIVS ex monacho Lobienfis cœnobii post Hildouinũ episcopus Veronenfis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in artibus humanitatis (quas liberales vocant) peritissimus, animo simplex, ingenio placidus & eloquio scholasticus, cum Hildouino episcopo ad Hugonem regẽ venit in Italiã, & post eius ad archiepiscopatum Mediolanensis ecclesie translationẽ, antistes Veronenfis ciuitatis cõstitutus, nõ multo post ab Hugone inde expulsus ob eã causam quod Arnoldũ ducẽ Bauariæ hostẽ Hugonis Veronã intro misisset apud Papiam exilio relegatus est. Tandem ad ecclesiam suã reuersus, denuo nescio an ob eandẽ causam pulsus, pro sui consolatione varia vtrouque composuit, quæ legentium intellectibus non minus placere poterunt quam prodesse, de quibus ista feruntur.

De Primo suo exilio lib. 1. Alius de secundo prenotatus Frenesis lib. 1.
Alius qui vocatur inefficax lib. 1. De corpore & sanguine Domini lib. 1.
Contra Anthropomorphitas lib. 1. Agonisticon, id est præloquiorum lib. 6.
Confessionem quoque lib. 1. Vita S. Vrsuarii Lobienfis lib. 1.

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Et postremo (vt Sigebertus monachus scribit) episcopus Leodiensis, factus etiam inde pulsus fuit. Claruit temporibus Henrici Imperatoris Romanorum primi. Anno domini. 930.

STEPHANVS ex clerico Metenfis ecclesie episcopo, Leodiensis post Franconem, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus licetis magnifice peritus, & non minus sanctitate quam scientia venerabilis. Scripsit non spernendæ utilitatis plura opuscula, quibus nomen suum posteris innotuit. Ad Hermannum archiepiscopum Coloniensem.

Vitam S. Lamberti lib. 1. Ad Rupertum episcopum Metensem lib. 1.

Et quædam alia. Scripsit etiam cantum de sancta Trinitate ex Alcuino, quo in octauis Pentecostes vtimur, de inuentione S. Stephani, & cantum nocturnum, de S. Lamberto episcopo & martyre, quos omnes cum quibusdam aliis authenticis & dulci modulatione cõposuit. Claruit temporibus Ludouici filii Arnoldi imperatoris. Anno domini. 910.

RADVLPHVS Flauiacensis, monachus ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in omnibus literis humanitatis suo tempore doctissimus, ingenio subtilis, sensu profundus, eloquio dulcis, ornatus & disertus, in exponendis voluminibus sacris acutus & multum egregius. Scripsit duo magna & præclara volumina.

In Leuiticum li. 20. Cum aliquando sermo de Iudæ.
In epistolas Pauli li. 14. Historiam Francorum lib. 1.
Chronicam quoque breuem lib. 1.

Alia in super multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Sunt qui scribant eum monachum fuisse Fuldenfis cœnobii in Germania.

SMARAGDVS abbas monasterii S. Michaelis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & iugi studio earundem exercitatus, regularis discipline auriga, sanctas scripturas exponendo nomen suum longe lateque innotuit, & magnam opinionem scientiæ & conuersationis suæ acquisiuit. Scripsit enim multa præclara opuscula. De quibus ego tantum reperi subiecta.

In regulam S. Benedicti lib. 1. Cum turbas plurimorum.
Diadema monachorum. lib. 1. Hunc modicum libellum.
In totum Psalterium lib. 1. In Epistolas & Euangelia per annum lib. 2.
Sermones quoque plures lib. 1.

De ceteris autem opusculis eius nihil vsquam potui inuenire, dicitur autem quod multos in diuinis scriptoris commentariorum tractatus ediderit. Sed & Donatum maiorem exposuit, & multos secularium literarum authores explanauit.

WINDICHINVS monachus Corbeiensis cœnobii in Saxonia, ordinis sancti Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, metro excellens & prosa. Scripsit alterno stylo multa præclara opuscula. De quibus ego tantum adhuc reperi subiecta. Ab exordio Saxonum vsq; ad mortem Ottonis Imperatoris primi, scripsit ad Mechthildam eius filiã.

Historiam Saxonum lib. 3. *Flore virginali cum ma.*
Gesta Ottonis primi lib. 1. *Passionem Tecle virginis metricè* lib. 2.
Vitam Pauli primi heremite lib. 1.

Claruit sub Ottone Imperatore primo. Anno domini. 150.

EYTRANDVS Ticinensis ecclesiæ diaconus natione Italus, ex Papiã ciuitate oriundus, Berengarii regis Italiæ quondam scriba & Secretarius, vir in secularibus literis valde eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio acer & vehemens, Græco & Latino sermone peritus & non minus carmine excellens quam prosa. Fertur nonnulla præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum notificauit. A Berengario rege Italia pulsus, venit in Germaniam, & apud Franckfordiam positus. Scripsit insigne opus historiam sui temporis & tyrannidem ipsius Berengarii continentem, quod quasi pro vicissitudine iniuriarum ab eo perceptarum prænotauit.

Antapodosis, id est retributionem lib. 7. *Regnantibus, imo sanien.*

De aliis nihil vidi. Scripsit autem præfatum volumen ad Regimundum episcopum Liberitanæ Hispaniarum ecclesiæ, in quo aliquando carmine utitur, aliquando Græco sermone, multa de Germanorum gestis interferens.

Claruit sub Ottone primo Imperatore. Anno domini. 950.

ALBO Floriacensis monasterii abbas, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis iugilectione & studio exercitatus, & in secularibus disciplinis egregie doctus, vita quousq; & conuersatione insignis, & vsq; ad martyrii coronam dignus comprobatus, dum in Västona verbu Dei prædicaret, fidei Christianæ testis sanguinis effusione factus est. Scripsit, Super calculo Victorii lib. 11. Additiones in eundem lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Ottonis primi. Anno domini. 970.

RVPERTVS rex Franciæ, nobilis, fortis, iustus, doctus & religiosus, inter ecclesiasticos eos scriptores locum merito recipit, quippe qui cantus & responsoria dulci & regulari modulamine ad honorem ecclesiæ catholicæ composuit. In literis humanitatis, præsertim in musica doctissimus fuit, tantæ autem religionis vt horas canonicas in ecclesia decantaret cum clericis, foris apud se legeret cum suis. Tantæ pietatis & miserationis exitum pauperes, vt suis se aliquando vestimentis spoliatis eorum nuditates multis vicibus operiret. De eius manibus liber nunquam recedebat, adeo vt pro tribunali sedens, inter iudiciorum & causarum strepitum in sinu apertum haberet Psalterium. Vnde & post mortem miraculis coruscasse legitur. Eius est illa vulgata sequentia, quæ cantatur diebus pentecostes.

De Sancto Spiritu .f. *Veni Sancte Spiritus.*
Responsorium de S. Petro .f. *Cornelius Centurio.*
De natiuitate Domini .f. *Iudea & Hierusalem no.*
Et illud Alleluia .f. *Eripe me de inimicis.*

Et alia multa quæ nescio. Responsorium, Cornelius Centurio, Romæ summo pontifice missam celebrante, S. Petro in altari offertorii tempore cum magna deuotione obtulit. Accurrentes autem ministri altaris, arbitrati sunt magni ponderis aurum obtulisse diuitem regem, sed schedulã reperiẽtes scriptam & notatam admirabatur, ingeniu & deuotionem principis collaudantes. Hinc papa decreuit ob memoriam sanctissimi regis, rogatibus clericis, vt hoc responsum in honorem S. Petri deinceps cantaretur.

Claruit sub Ottone secundo Imperatore. Anno domini. 980.

AMMONIVS monachus Floriacensis cœnobii, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularium literarum disciplinis sufficienter instructus. Fertur tam metro quam prosa nonnulla composuisse opuscula, sed ad manus nostras minime venerunt. Scripsit post ad Renaldum monachum volumen vnum.

De miraculis S. Benedicti lib. 1.

Claruit sub Ottone Imperatore tertio. Anno domini. 990.

HERIGERVS abbas Lobienensis cœnobii ordinis S. Benedicti, in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, carmine excellens & prosa. Cuius Berno abbas

abbas Augiensis meminit in libro quodam ad Aribonem Moguntinum archiepiscopo. Scripsit dialogum insignem sub persona sui & Adelboldi clerici & monachi tunc Romę existentis, postea episcopi Traiectensis, de quo statim nobis sermo habendus est, prenotatum.

De dissonantia ecclesiarum lib. 1. Vitam S. Viri maritimi metricè lib. 1.
Ad Hugonem de quaestionibus lib. 1. De diuinis officiis lib. 1.
Gesta episcoporum Lobiensium lib. 1. De corpore & sanguine Domini lib. 1.
Eralia plura. Claruit sub Ottone Imperatore tertio. Anno Domini. 990.

FLAVALDVS monachus Remensis, ordinis S. Benedicti, in scripturis diuinis eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis, & disertus eloquio. Scripsit non contemnendam lectionis opuscula, quorum studio nomen suum cum gloria transmisit ad posterum. Equibus fertur opus insignem à conditione Remensis ciuitatis, quam milites Remi à fratre Romulo necati fugatos ob memoriam Domini sui construxisse, & sic appellasse commemorant, usque ad sua tempora, in quo multa de sanctis martyribus & aliis rebus ac gestis interserens, volumini hunc titulum dare voluit.

Gesta Remensium pontificum lib. 3. Vitae quoque multorum sanctorum lib. 1.
Alia insuper multa scripsisse dicitur, quae ad notitiam meam non venerunt.

ALBERTVS monachus Lobienfis, & postea Gemblacensis cenobii abbas, praeceptor Burcardi Wormaciensis episcopi, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis valde eruditus, cum adhuc monachus esset, apud Lobias publicam scholam monachorum tenuit, in qua Burcardum una cum aliis in vtraque literatura erudiuit. Scripsit inter alia sui ingenii opera.

Vitas plurium sanctorum lib. 1. Cantus in honore sanctorum.
Et quaedam alia. Claruit in multa religione & disciplina temporibus Ottonis Imperatoris secundi. Anno domini. 980.

ARIBO Moguntinus archiepiscopus, decimus nonus post S. Bonifacium martyrem, ad quem Berno abbas Augiensis cenobii de aduentu Domini conscripsit tractatum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, celebrata Synodo apud Selgenstat cum Burcardo episcopo Wormaciensi & aliis episcopis atque abbatibus suis. Anno 1023. Indictione 6. multa utilia constituit, quae in scripturis authenticis habentur. Scripsit etiam,

In Psalmos 15. graduum lib. 1. Ad Bernonem abbatem epi. 1.
Et quaedam ad alios epistolas Moritur sub Conrado iuniore Imperatore. Anno domini. 1031.

BURCARDVS ex monacho Lobienfis cenobii ordinis S. Benedicti episcopus Wormaciensis in Germania Alberti Gemblacensis abbatis apud Lobias quondam auditor atque discipulus, cuius in canone fit mentio 73. dist. In nomine Domini, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus. Scripsit ex sententiis sanctorum patrum & generalium conciliorum atque summorum pontificum, magnū & insignem opus post Isidorum, videlicet.

Decretorum quod diuisit in li. 20. In nouo testamento prius.
Epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit sub sancto Henrico imperatore.

Anno domini. 1020.

BERNO abbas Augiensis cenobii ordinis S. Benedicti Constantiensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis valde nobiliter eruditus Musicus, & Poeta, nulli suo tempore secundus, vita & conuersatione precipuus. Scripsit tam metro quam prosa quaedam praeclara volumina, de quibus ego tantum reperi subiecta. Ad Pilgrinum archiepiscopum Colonensem egregium, & utile volumen composuit.

De Musica seu tonis lib. 2. Omnis igitur regularis Mo.
De instrumentis Musicae lib. 1. Musicam non esse contem.
De aduentu Domini ad Aribonem lib. 1. Summae dignitatis.
De officio quoque missae lib. 1. De Ieiunio quatuor temporum lib. 1.
De Ieiunio sabbati lib. 1. De mensura monochordi lib. 1.
Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Alia insuper multa edidit, quae ad notitiam meam nondum venerunt. Claruit temporibus S. Henrici Imperatoris primi, sed regis secundi quia primus coronam imperii non accepit. Anno domini. 1020.

ADELBOLDVS episcopus Traiectensis, ex monacho, ut ferunt Lobienfis ordinis S. Benedicti, sub cuius persona Herigerus abbas dialogum de aduentu domini composuit, vir in diuinis scripturis eruditus & in secularibus literis nobiliter doctus, in curia S. Henrici imperatoris in magno pretio habitus, non minus armis quam eruditione prostravit infideles. Scripsit,

Vitam

ithemij

Opera
historica

Vitam S. Henrici Imperatoris lib. 1. De laude sanctæ crucis.

De laudæ beatæ Mariæ. Sed & alia tam metro quam prosa nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Moritur sub Conrado iuniore imperatore. Anno domini. 1027. Indictione. 10. episcopatus sui anno. 18. 5. Cal. Decemb.

OSBERTVS monachus Cantuariensis, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus, & in Musica arte peritissimus, ingenio subtilis & clarus eloquio, varios in vtraque literatura tractatus edidit, quibus famâ sui nominis ad posteros transmisit. Scripsit inter alia.

Vitam S. Dunstani archiepiscopi lib. 1. De Musica quoque lib. 1.
Claruit temporibus S. Henrici imperatoris. Anno domini. 1020.

ODILO abbas Cluniacensis 4. ordinis S. Benedicti, vir sanctus & eruditus, quinquaginta & sex annis monasterio præsidens, verbo & exemplo multorum animas direxit ad Christum, cuius vitæ virtutibus & miraculis plenâ Petrus Damiani episcopus & cardinalis Hostiensis luculento sermone descripsit. Composuit ad ædificationem fratrum suorum.

Sermones elegantes lib. 1.

Moritur sub Henrico imperatore II. Anno domini. 1048, Indictione. 1.

Ætatis suæ anno. 87. Prima die mensis Ianuarii.

FULPERTVS episc. Carnotensis, in scripturis diuinis eruditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium suo tempore doctorum doctissimus, poeta clarus & dialecticus, multis annis scholæ publicæ præsidens, plurimos doctissimos auditores enutrit. Vita quoque sanctissimus, multis legitur miraculis coruscasse, qui inter cætera scripsisse dicitur.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. In laudibus S. Mariæ lib. 1.

Hymnos & orationes varias. Et quædam alia deuota. Claruit temporibus Henrici regis primi. Anno domini. 1010.

BRUNO episc. Herbipolensis, Conradi Imp. secundi patruelis, natione Theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, vita & conuersatione sanctissimus, qui ob meritum suorum excellentiæ catholico sanctorum inscriptus, Franciæ orientalis singularis patronus habetur, Comportauit ex antiquorum patrum scriptis pulchram expositionem.

In totum Psalterium lib. 1. Beatus vir qui non abiit.

Si aliud scripserit nescio. Moritur sub Henrico Imperatore secundo. Anno domini. 1045. 30 Indictione XIII. Sexto Calend. Iunii.

RYPERTVS abbas monasterii Cassinensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, regularis disciplinæ zelosus & strenuus gubernator, ut omni sibi commissarum verbo & exemplo pastor utilis posset haberi. Scripsit ad ædificationem fratrum suorum pulchros & elegantes,

Sermones lib. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam nostram adhuc non venerunt.

GUIDO monachus & abbas cœnobii de cruce sancti Leufredi, ordinis diui patris Benedicti, patria Aretinus, vir in diuinis scripturis exercitatus, atque in secularibus disciplinis eruditissimus, Dialecticus & Musicus insignis. In hoc etiam præferendus cæteris, quod ignotos cantus etiam pueri & puellæ per eius regulam in manu sua facilius discant per se, quam per vocem magistri, aut per usum alicuius instrumenti. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula, contra Berengarium clericum Thuronensis ecclesiæ.

De corpore & sanguine Domini lib. 1.

De Musica quoque lib. 2. Igitur qui nostram discipuli.

Et alia quæ non vidi.

Claruit sub Conrado iuniore Imperatore. Anno domini. 1030.

EGELNOTVS archiepisc. Cantuariensis ecclesiæ in Anglia, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione sanctissimus, aduocatus pauperum clementissimus, cuius hortatu, Cinito rex Angliæ multas faciebat eleemosynas: præsertim ad ecclesiâ Carnotensem, cui tunc vir doctissimus Fulpertus episcopus præerat, cuius supra fecimus mentionem. Scripsisse dicitur ad honorem Dei omnipotentis pulchrum opus.

In laudem S. Mariæ lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Conradi imper. iunioris Anno domini. 1030.

ADELMANNVS Grammaticus ex clerico Leodiensi episcopus Brixienfis. Fulper- ti Carnotensis antistitis quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, Philosophus & Dialecticus suo tempore famosus metro excellens & prosa. Scripsit vtro-

quo

que stylo quedam commendanda opuscula, de quibus ad lectionis nostre notitiam pauca perueniunt. Scripsit ad Berengarium Thuronensem olim apud Fulpertum condiscipulum suum, tunc errare & dogmatizare incipientem valde prolixè & amice eum corripiens.

De corpore & sanguine Domini lib. 1. *Collectaneum te voco.*

Epistolarum ad diuersos. lib. 1.

Alia insuper multa tam metro quam prosa scripsisse dicitur, quæ non vidi.

Claruit sub Henrico rege tertio. Anno domini. 1040.

HERMANNVS qui dicebatur contractus, monachus cœnobii S. Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, filius comitis de Veringen in Sueuia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis vniuersaliter doctissimus, Philosophus, Poeta, Astronomus, Rhetor, & Musicus, nulli suo tempore secundus, trium linguarum Græcæ, Latinæ, & Arabicæ peritissimus. Scripsit carmine & prosa multa præclara volumina, de quibus ego tantum reperi subiecta, videlicet,

De Musica lib. 1.

Demonochordo lib. 1. *In considerata mono.*

De sex aratibus mundi lib. 1. *Prima est mundi huius.*

De compositione astrolabii lib. 3. *In metenda igitur sub.*

De utilitate astrolabii lib. 1. *Quicunque Astronomica.*

De eclipsibus lib. 1. *De computo* lib. 1.

De quadratura circuli lib. 1.

De conflictu rhythmimachiarum lib. 1. *Qui peritus Arithmet.*

De Physiognomia lib. 1. *Clari viri & prudentis.*

Vitas plurium sanctorum lib. 1.

Hymnos & prosas varias. Composuit etiam dulci & regulari melodia, cantus & prosas pulcherrimas. E quibus est illa de beata virgine Maria dulcissima, Salve regina. Et alma redemptoris mater, & ceteræ quarum copiosus est numerus. Translulit etiam nonnulla Græcorum philosophorum & Arabum Astrologorum volumina in Latinum. Membris fuit iuxta nomen suum contractus, sed semper in gratiarum actione perseverans, unde & per beatam virginem Dei genitricem interius mirabiliter consolari & illustrari meruit.

Claruit temporibus Henrici Imperatoris secundi. Anno domini. 1040.

GVIMVNDVS archiepiscopus Auerfanus, ex monacho cœnobii de cruce S. Leufredi, ordinis sacratissimi patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & valde peritus, secularium quoque literarum non ignarus. Scripsit ad Rogerium monachum contra errores Berengarii Thuronensis.

De corpore & sanguine Domini lib. 3. *Ad rem his temporibus.*

Et quedam alia nobis inuisa.

Claruit sub Henrico imperatore tertio. Anno domini. 1060.

ALPHANVS archiepiscopus Salernitanus, ex monacho Cassinensis cœnobii, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, & in secularibus literis ad perfectum instructus, Philosophus, & Theologus celeberrimæ opinionis. Scripsit quedam profundi sensus opuscula, quibus ingenium suum excitans, nomen etiam suum posteris notificauit. E quibus extant.

De vniione verbi Dei & hominis lib. 1.

De vniione corporis & animæ lib. 1. *De quatuor humoribus corporis* lib. 1.

Alia quoque in omni literatura volumina composuit, quæ ad nos minime venerunt.

CAMPANVS natione Lombardus, Philosophus & Astronomus omnium opinionum suo tempore celeberrimus, ingenio acutus, sermone scholasticus, diuinarum quoque scripturarum non ignarus, calculator & computista insignis. Edidit ingenii sui non pauca opuscula, quorum lectio ecclesiarum rectoribus non erit spernenda, De quibus ego tantum legi subiecta, opus magnum & insigne.

De computo ecclesiastico lib. 1. *Rogauit me vnus ex.*

De compositione quadrantis lib. 1. *Scire debes quod circulus.*

Calendarium quoque

Alia quoque multa in Astronomia composuit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruisse dicitur sub Henrico rege tertio. Anno domini. 1030.

HELPERICVS monachus cœnobii S. Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis multum eruditus, & in secularibus literis doctissimus, Philosophus, Poeta, & Astronomus insignis, ingenio subtilis & sermone compositus Scripsit tam metro

vithe mii

Opera
historica

metro quam oratione soluta nonnulla opuscula. De quibus ego tantum reperire potui opus præclarum.

De computo ecclesiastico

lib. 1. Cum fratribus nostris ado.

De Musica quoque

lib. 1. De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno domini. 1069.

BERTHORIUS abbas monasterii Cassinensis, ordinis S. Benedicti, vir in sanctis scripturis studiosus & doctus, & in disciplina secularium literarum nobiliter eruditus, Philosophus & medicus insignis. Ante conversionem suam multa in sua facultate fertur scripsisse opuscula. Sed studium postea mutans, & animarum medicus constitutus, Scripsit ad ædificationem fratrum suorum.

Sermones elegantes

lib. 1.

Alios in super varioq; tractatus edidit, quorum notitia ad me non peruenit.

ROGERIUS monachus ordinis S. Benedicti, ad quem Guimundus Auerfanus episcopus adhuc in cenobio constitutus, libros tres contra Berengarium scripsisse dicitur, vir doctus & tam in diuinis quam in secularibus literis eruditus, ad multorum ædificationem satis luculento sermone descripsit.

Vitâ Brunonis episcopi Colonienfis

lib. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Henrico Imperatore secundo. Anno. 1040.

ALGERIUS ex scholastico monachus Corbeienfis in Saxonia, natione Teutonicus, ordinis S. Benedicti, vir in sanctis scripturis iugi studio exercitatus, & veterum lectione diues, atq; in secularibus literis magnifice doctus, ingenio cautus & satis disertus eloquio, carmine valens & profa. Scripsit vrbano admodum stylo insigne volumen.

De Sacramento altaris

lib. 3. Quia sancti de corpore.

Degratia & libero arbitrio

lib. 1. Sciendum est quod liberum.

Et quædam epistolas.

Dicitur autem & alia complura scripsisse, quæ ad manus nostras non venerunt.

ALBERTUS monachus Metensis, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, vir in scripturis sanctis continua exercitatione peritus, & artium humanitatis (quas liberales vocamus) non ignarus, ut nomen suum transmitteret ad posteros. Scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula. De quibus fertur opus breue, sed vile, historiam continens rerum gestarum sui temporis, quod dedicauit.

Ad episcopum Metensem

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Conradi imperatoris minoris. Anno domini. 1030.

ECKEBERTUS clericus Leodiensis ecclesiæ, natione Teutonicus, in diuinis scripturis eleganter doctus, & in secularium literarum disciplinis ad perfectum instructus. Scripsit & metro & profa nonnulla opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus extat volumen metro eleganti compositum, quod prænotauit.

De ænigmatibus rusticis

lib. 1. De eadem realius maior

lib. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Henrici Imperatoris tertii. Anno domini. 1060.

LEO Papa 9. ex episcopo vrbis Leucorû, quæ Tullus vocatur, sub archiepiscopo Treuerensi, sedit in cathedra Petri post Damasum annis. 7. Bruno antea vocatus, vir doctus & sanctus. Scripsit nonnulla præclara opuscula, in quibus, eloquii venustas & sententiarum sublimitas merito cõmedatur. E quib. sunt ista, ad Cõstantinum monachum Imp.

De extirpandis hæresibus

lib. 1. Ad patriarcham Constantinopolit.

lib. 1.

Contra errores Græcorum

lib. 1. Ad episcopos Africæ & Ægypti

lib. 1.

Epistolarem ad diuersos

lib. 1.

Moritur sub Henrico rege tertio, Imperatore secundo. Anno domini. 1054. Indictione septima, multis coruscans miraculis.

HUMBERTUS monachus Tullensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio & eloquio clarus, quem Leo 10 papa nonus propter scientiam literarum Romam secum duxit & episcopum cardinalem ordinauit, missus ab eo Constantinopolim ad confutandas hæreses Græcorum, adeo Nicetam peccatorum monachum in præsentia Imperatoris Constantini & Michaelis patriarchæ confutauit & deuiecit ut librum suum quæ contra Latinorum ecclesiam conscripserat, anathematizaret, & cum manu propria igni comburendum iniceret. Et quicquid ibidem disputando dixit aut fecit, luculenter conscripsit, sub nomine Romani & Constantinopolitani.

Dialogorum more

lib. 1. Scripsit etiam quædam alia.

Claruit sub Henrico Imperatore secundo. Anno domini. 1050.

ANSEL-

ANSELMVS monachus Remensis, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, vir in scripturis diuinis exercitatus habens ingenium, Scripsit quædam sui studii opuscula, quæ ad manus nostras adhuc minime venerunt. Et inter alia congeffit in vñu volumen gesta Leonis Papæ noni per Galliam in conciliis & conuentibus facta, vt notificaret quanta autoritate Remis, vel in aliis vrbibus Synodū celebrauerit, quanta industria & subtilitate examinauerit causas ecclesiasticas, quæve distictione peccantes correxerit, quomodoque ei virtus diuina cooperata sit quod satis patuit in vna causa Remensis Synodi, vbi dum episcopus Frisingensis contumaciter ageret contra authoritatem apostolicam, Deo vindicante in omnium oculis repente obmutuit. Hoc autem opus prænotare voluit.

10 Itinerarium Leonis Papæ lib. i.
Claruit sub Henrico rege tertio. Anno domini. 1050.

LANFRANCVS archiepiscopus Cantariensis ecclesiæ in Anglia ex abbate Codo-nienensis cœnobii, ordinis S. Benedicti, natione Italus ex ciuitate Papiensi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis maxime in dialectica suo tempore omnium opinione doctissimus, & non minus sanctitate quam scientia clarus, reliquit ingenii sui monumenta egregia. De quibus ego reperi duntaxat subiecta, opus insigne.

In epistolas Pauli Apostoli omnes li. 14. In Psalterium commentariorum lib. i.
Aduersus Berengarium lib. i. Lanfrancus mifericor.
Gesta Guilhelmi comitis lib. i. De cæteris nihil reperi.

10 Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno domini. 1060.

PETRVS Damiani ex monacho diui patris Benedicti episcopus Hostienensis & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio mitis & acutus, eloquio placidus & compositus, & ad persuadendum satis idoneus, non minus sanctitate quàm eruditione clarus & insignis efful-sit. Qui exemplo magni Gregorii antistitis amore solitudinis & quietis episcopatu suū de-ferens, posteaquē illi annis aliquot strenue gubernauerat ad cœnobium suū reuersus est, & vitam deinceps cum fratribus suis in tranquillitate animi exegit. Cum autē à summo Pontifice charitatiua increpatione argueretur, cur episcopatu, vtpote vir utilis & idoneus dimisisset amore salutis priuate, ad res sibi inuicem succedentes, Nicolaum secundum, Alexandrum
30 secundum, & Gregorium septimum Romanos pontifices apologeticos edidit, in quibus authoritate, ratione & exemplo factū suum humiliter excusans, animos eorū placauit. De cuius opusculis subiecta feruntur. Ad Leonem Heremitam vtrum solitarius orans horas canonicas, debeat etiam dicere, Dominus vobiscum, quando nemo sit qui respondeat, & opusculum instructum quod prænotatur.

Dominus vobiscum	lib. i.	Domino Leoni amore.	
Apologeticorum	lib. 3.	Domino suo Nicolao vni.	
De incontinentia sacerdotum	lib. i.	Nuper habens cum nonnullis.	
De vxoribus clericorum	lib. i.	Vos alloquor o lepo.	
Regula solitatorum	lib. i.	Dum feruorem sanctæ con.	
40 Exhortatorium ad monachos	lib. i.	Fratribus in Gangensi.	
Miraculorum sui temporis	lib. i.	Dilectissimo Gerardo.	
De profectu monachorum	lib. i.	Antilogion contra Iudæos	lib. i.
De auaritia prælatorum	lib. i.		
Vita Odilonis abbatis	lib. i.	Hugo Clunia. abbas.	
De terrore mortis	lib. i.	Blancæ olim comitisse.	
De meditatione mortis	lib. i.	Pensandum quippe est.	
Contra episcopos symoniacos	lib. i.	Contra quendam episcopum	lib. i.
De insolentia malignorum hominū	lib. i.		
Gratissimus seu probatissimus	lib. i.	Domino H. Rauennaticæ.	
50 Declamationis rhetoricæ	lib. i.	De naturis quorundam animalium	lib. i.
De Flora & Lucilla	lib. i.	Adhuc dilectissimi viri.	
De Cassiano martyre	lib. i.	Admirabilis & gloriosa.	
De S. Bonifacio	lib. i.	Beati Bonifacii gloriosa.	
De S. Anastasio	lib. i.	Ad pulchrum fratres cha.	
Sermonum & homiliarum	lib. i.	Et alia multa quæ non vidi.	

Claruit sub Henrico rege quarto. Anno domini. 1050.

BRUNO archiepiscopus Ruthenorum ex monacho, ordinis S. Benedicti, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & declamator homiliarum ad populum egregius, sanctus
Z deniq;

denique & Deo dignus, quippe qui fidem catholicam in Pruscia prædicans, ab inimicis Christi martyrio legitur coronatus. Scripsit ingenii sui nonnulla præclara opuscula. De quibus extant, commentariorum.

In Genesim.

lib. 2.

Et quædam alia. Passus est à Pruscia sub S. Henrico Bambergenfi, qui fuit secundus huius nominis rex & imperator primus. Anno domini. 1008. Indictione. 6. Quem multis affectum suppliciiis & pedibus, manibusq; abscisis, postremo capitis truncatione Christi martyrem fecerunt.

ERHARDVS monachus ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus, & continua exercitatione doctus, ingenio subtilis & promptus eloquio, in declamandis hominibus ad populum excellentis industriz fuit, qui diuinas scripturas exponendo nomen suum notificauit, & crebra earundem perlustratione doctor egregius factus est. Scripsit autem non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus feruntur.

Commentariorum in Genesim

lib. 1.

In Exodum

lib. 1.

In Leuiticum

lib. 1.

In Numeros

lib. 1.

In Deuteronomium

lib. 1.

Homiliarum quoque

lib. 1.

Alia quia quoq; nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt.

BERNOLDVS presbyter ecclesiæ Constantiensis in Suecia, natione Teutonicus, vir deuotus, & in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atque in disciplina secularium literarum sufficienter instructus, ingenio clarus, & comptus eloquio, reliquit studii sui nonnulla opuscula, quæ tamen ad noticiam nostræ lectionis minime venerunt. Hic ad utilitatem ecclesiasticæ reipublicæ composuisse dicitur volumen quod prænotauit.

Ordinem Romanum

lib. 1.

Claruit temporibus Henrici quarti. Anno domini. 1060.

MARBODVS episc. Redenensis, in diuinis scripturis multum studiosus, & veterum lectione doctus, atq; in disciplinis seculariū literarum nobiliter eruditus, metro excellens & profa. Scripsit utroq; stylo non pauca volumina, quæ legentibus non minus placere possent quàm prodesse. Inter quæ præcellit opus insigne q; triplici sensu eleganti metro composuit.

In Cantica canticorum

lib. 1.

Passionem Thebeorum metricè

lib. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Henrici tertii. Anno domini. 1050.

MARIANVS monachus Fuldenfis, ordinis S. Benedicti, natione Scotus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarū non ignarus, historiographus, & computista insignis, patriam suam relinquens, venit in Germaniam pro Christi amore peregrinus, & primum Colonia ad S. Martinum monachus factus, & solitudinis desiderio inclusus, duobus annis ibidem mansit. Postea vero ad Fuldam translatus. 12. annis ibidem inclusus mansit, donec tandem propter eruditionem & sanctitatem iussu episcopi Moguntini & abbatis Fuldenfis, ad Moguntiam transmigrans annis. 17. apud S. Martinum denuo stans inclusus, in magno ab omnibus honore habebatur. Scripsit ab initio mundi vsque ad sua tempora.

Chronicam insignem

lib. 3.

Diuino informamur.

De concordantia Euangelistarum

lib. 1.

Fuit in diebus Herodis.

40

De computo quoque

lib. 1.

Et quædam alia. Moritur sub Henrico quarto. Anno domini. 1086. Indictione. 9. Aetatis suæ anno. 58. & Moguntia apud S. Martinum in maiori ecclesia non sine sanctitatis opinione sepelitur.

WENERICVS episc. Vercellensis ex clerico ecclesiæ Treuerensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in disciplina seculariū literarum sufficienter instructus, nomen suum scribendo notificauit posteris, quamuis ad nostræ lectionis noticiam eius opuscula non peruenerint. In ea discordia quæ fuit inter Hildebrandum Gregorium Papam septimum, & Henricum Imperatorem tertium siue regem quatum, scripsit ex persona Theoderici Virdunensis episcopi cum adhuc Treueris esset clericus, ad eundem Papam Gregorium diuinis scripturis instructum volumen, non eum increpans, sed seniore obsecrans ut patrem, & amabili affectu quasi dolentis suggerens ei omnia quæ contra ius legum & fas æquitatis eum fecisse vel dixisse loquax fama diuulgauerat, quod prænotauit.

De discordia regni & sacerdotii

lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit sub Henrico rege quarto. Anno domini. 1080.

THEODERICVS monachus ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Fertur non spernendæ lectionis quædam opuscula scripsisse, de quibus ad meam noticiam pauca peruenerunt. Legi tantum ad Richardum abbatem Fuldensem.

De vita S. Benedicti lib.1. *Cum celestium sacramen.*
 De translatione corporis eiusdem lib.1. *Cum diu gens Longo.*
 Epistolarum ad diuersos. lib.1.
 Alia quoque tam metro quam prosa plura composuit, quæ ad nos non venerunt.
 Claruit sub Henrico rege tertio. Anno domini. 1040.

ADAM abbas de Persema, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, atque in secularium literarum scientia sufficienter eruditus, in declamandis homiliis celeberrimæ opinionis, nomen suum varios componendo tractatus cum laude transmisit ad posteros. Extant eius deuoti & viles,
 10 Sermones ad fratres lib.1. De sanctis & diuersis materiis lib.1.
 Fertur etiam quoddam sacræ scripturæ explicuisse tractatus, quibus abundantem ingenii sui venam ostenderit, sed ad notitiam meam non venerunt.

ANSELMVS episcopus Lucensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis non infime doctus, Gregorii Papæ 7. cooperator indefessus, & contra Guibertum ei subordinatum ab Henrico defensor egregius, adeo ut omnia eius facta, dicta, vel scripta contra Henricum Imperatorem auctoritate iuris & scripturarum defenderet. Reliquit ingenii magni monimenta clarissima, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam cum gloria transmisit. E quibus extant.

In Hieremiam prophetam lib.1. In Psalterium quoque lib.1.
 10 Contra Guibertum antipapam lib.1. Et plures Epistolæ ad diuersos lib.1.
 Claruit sub Henrico quarto. Anno domini. 1080.

WILLERAMVS abbas Mersburgens. ordinis S. Benedicti natione Teutonicus vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, carmine exercitatus &, prosa, cum in vniuersitate Parisiensi aliquândi literis impendisset studiū, ad patriam reuersus Bambergensis ecclesiæ scholasticus factus est. Tandem considerans mundi gloriam transire cum tempore contempto seculo, in Fuldensi cenobio pro Christi amore monachum induit, & postremo crescentibus meritis, in monasterio Sancti Petri prope Mersburg abbas consecratus, nomen suum scribendo posteris notificauit. De cuius opusculis ego tantum legi volumē metro & carmine mixta, pfa, pulchra varietate cōpositū, de nuptiis Christi ecclesiæ.

10 In Cantica canticorum lib.3. *Cum maiorum studia intui.*
 De ceteris nihil vidi. Claruit sub Henrico tertio. Anno domini. 1070.

FRANCO scholasticus Leodiensis ecclesiæ, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice doctus, & in secularium literarum disciplina eruditissimus, Philosophus, Astronomus, & computista insignis, & non minus religione quā scientia venerabilis. Fertur in sacris scripturis nonnullos composuisse tractatus, qui ad notitiā meam adhuc non venerunt. Scripsit ad archiepiscopū Colonienf. Hermandū secundū, subtile opus & egregiū, De quadratura circuli lib.1. De computo ecclesiastico lib.1. Et alia plura.
 Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno domini. 1060.

BERNARDVS monachus Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, vir in scripturis sanctis iugi meditatione exercitatus, & secularis literaturæ non ignarus, religione quoque & morum honestate cōspicuis. Iubente venerabili abbate Hugone, omnes cōsuetudines Cluniacensis monasterii in vñ volumen luculento sermone conegessit titulū præpones operi.
 Consuetudines Cluniacensium lib.1.

Scripsit & alia. Claruit sub Henrico imperatore tertio. Anno domini. 1050.

BERNARDVS monachus Corbiensis in Saxonia, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus & in secularibus literis peritissimus, carmine excellens & prosa, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit ad Hartwinum Magburgensem archiepiscopum luculento quidem sermone sed amaro volumen.

Contra Henricum quartum lib.1. Et alia quæ non vidi.
 10 Claruit eiusdem Henrici imperatoris temporibus. Anno domini. 1070.

IVO episc. Carnotensis ex præposito S. Quintini Beluacensis, ordinis canonicorum regularium diui patris Augustini, vir in diuinis scripturis exercitatus, & canonum sanctorum patrum ac generalium conciliorum cautissimus interpres, nec minus sanctitate quā scientia reuerendus, ordinem suū diu collapsum magnifice reformauit. Scripsit post Burkardum Wormaciensem episcopum ex canonibus sanctorum compendiosum decretum, quo ante Gratiani tempore utebantur Iuristæ, quod prænotauit.

Panormiam li.10. *Excerptiones ecclesiæ*
 Epistolarum ad diuersos lib.1. *Ivo Ecclesiæ Carnotensis.*

Et quædam alia. Claruit sub Henrico quarto. Anno domini. 1090.

HILDEBERTVS episcopus Cenomannensis, & Thuronenfis postmodum archiepiscopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus doctrinis nulli suo tempore secundus, ingenio acutus & multum disertus eloquio, Berengarii Thuronenfis quondam discipulus, sed persecutor erroris, qui multas pro ecclesiastica libertate persecutiones & tribulationes usque ad carceres sustinuit. Scripsit utroque stylo, metrico videlicet & prosaico quædam præclara opuscula, de quibus ad læctionis nostræ notitiam adhuc pauca peruenerunt. Scripsit eleganti metro valde pulchram & vtilem expositionem.

Super toto missæ officio	lib. 1.	<i>Scribere proposui quæ.</i>	
De suo exilio	lib. 1.	<i>Nuper eram locuples in.</i>	10
De miseria huius vitæ	lib. 1.		
De Sacramento altaris	lib. 1.	<i>Tollimur è medio sa.</i>	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	<i>Hymnorum & orationum diuerso metro</i>	lib. 1.

Epitaphium Berengarii sui quondam præceptoris in versibus quinquaginta duobus comprehendit. Scripsit & alia plura nobis adhuc incognita. Claruit sub Henrico quarto. Anno domini. 1090.

ANSELMVS archiepiscopus Cantuariensis in Anglia ex abbate monasterii Becçensis in Normannia, ordinis S. Benedicti, Lanfranci quondam auditor atque discipulus vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum peritia nulli suo tempore secundus, vita & cōuersatione integer atque sanctissimus, mente deuotus, ore facundus, operatio-
ne strenuus, vultu angelicus, incessu maturus, progressu exemplaris, studio scripturarum continuus, & omni virtute ornatus & insignis fuit. Scripsit pene infinita opuscula, de quorum numero feruntur subiecta.

Contragentes cur Deus homo	lib. 1.	<i>Sæpe & studiose à mul.</i>	
De incarnatione verbi contra Iudæ	lib. 1.	<i>Domino & patri vniuersa.</i>	
De conceptu virginali	lib. 1.	<i>Cum in omnibus religiosa.</i>	
Prologium	lib. 1.	<i>Eia nunc homuncio su.</i>	
Monologion	lib. 1.	<i>Si quis vnā naturā.</i>	
De Spiritu Sancto contra Græcos	lib. 1.	<i>Negatur à Græcis quod spi.</i>	
De casu diaboli	lib. 1.	<i>Illud apostoli Quid habes.</i>	10
De diuersitate Sacramentorum	lib. 1.	<i>Domino & amico Walram.</i>	
De fermento & azymo	lib. 1.	<i>Anselmus seruus ec.</i>	
De voluntate Dei	lib. 1.	<i>Humanaratio cum de.</i>	
De S. Trinitate	lib. 1.	<i>In Cantica canticorum</i>	lib. 1.
De pace & concordia	lib. 1.		
De libero arbitrio	lib. 1.	<i>Cum liberum arbitrium vi.</i>	
De gratia & libero arbitrio	lib. 1.	<i>De tribus illis quæstio.</i>	
Dialogus de veritate	lib. 1.	<i>Quoniam Deum veritatem esse.</i>	
De similitudinibus	lib. 1.	<i>Voluntas tripliciter in.</i>	
De mensuratione crucis	lib. 1.	<i>Quoniam iubente filio tuo.</i>	40
Meditationes	lib. 1.	<i>Domine Deus meus da cor.</i>	
Meditationes de passione Domini	lib. 1.	<i>Anima Christiana, anima de.</i>	
De beata vita	lib. 1.	<i>De beata sufficientia</i>	lib. 1.
De bona occupatione	lib. 1.	<i>De laudibus S. Mariæ</i>	lib. 1.
Stimulus amoris	lib. 1.	<i>Iesum Nazarenum à lu.</i>	
Pro insipiente	lib. 1.	<i>Dubitanti vtrum sit.</i>	
Contra insipientem	lib. 1.	<i>Quoniam non me reprehend.</i>	
De miseria hominis	lib. 1.	<i>Terret me vita mea.</i>	
De Antichristo	lib. 1.	<i>Dialogus Christiani & Gentilis</i>	lib. 1.
De octo beatitudinibus	lib. 1.		90
De membris Deo attributis	lib. 1.	<i>Vbiunq; sacra scriptu.</i>	
De Sacramentis & officiis diuinis	lib. 2.	<i>Celebratio missæ in con.</i>	
Proverbia. i. de domo conscientie	lib. 1.	<i>Domus hæc in qua habi.</i>	
In hexameron	lib. 1.	<i>Ad Lanfrancum archiepiscopum</i>	lib. 1.
De Grammatico	lib. 1.	<i>De S. Iohanne Baptista</i>	lib. 1.
In assumptione S. Mariæ	ho. 1.	<i>Intransit Iesus, &c. quid.</i>	
Ad Guillelmum Hirsaugensem	epi. 1.	<i>Ex quo vestra probitas mi.</i>	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	<i>Seruus seruorum Dei in.</i>	

De pec-

De peccato originali lib. 1. Sermones etiam nonnullos.
Sed & alia complura scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno domini. 1080.
GUILHELMVS abbas Hirsaugiensis cœnobii, in diœcesi Spirensi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, ad quem beatus Anselmus Cantuariensis archiepiscopus nonnullas conscripsit epistolas, vir in diuinis scripturis eruditiss. & in secularibus literis nulli suo tempore apud Germanos inferior, Philosophus, Astronomus & Mulicus insignis, vita & conuersatione sanctissimus, quippe qui multis legitur coruscasse miraculis, regulare disciplinam iam dudum collapsam in multis cœnobiis Germaniæ reformauit. Scripsit ergo

10 pro conuersatione monasticæ obseruantia ex veterum statotis.
Constitutiones monachorum lib. 2. Cum ego frater Guilielmus.
De Musica & tonis lib. 1. Postquam donante Deo pe.
De horologio lib. 1. Quisquis veracissimum.
De correctione Psalterii lib. 1. Si quis in hac necessaria.
Ad S. Anselmum Canth. epi. 3. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ negligentia veterum in obliuionem venerunt, Moritur sub Henrico Imp. tertio, rege autem Romanorum quarto Anno domini. 1091. Indiction 14. 4. Nonas Iulii. Sepultus in medio ecclesiæ Apostolorum, magna opinione sanctitatis.

10 GISELBERTVS præpositus monasterii West in Anglia, ordinis S. Benedicti, Anselmi Cantuariensis auditor atque discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio promptus & cautus eloquio, nomen suum scribendo posteris notificauit, dum quædam necessaria opuscula composuit. De quibus ista feruntur, disputatio contra Iudæos.

Ad beatum Anselmum episcopum lib. 1.
In Esaiam prophetam lib. 1. Et quædam alia.
Claruit sub Henrico quarto cum Anselmo. Anno domini. 1090.

30 GYNHERVS monachus Eluonensis, ordinis S. Benedicti, in diuinis scripturis iugiter exercitatione peritus, & in disciplinis secularium literarum nobiliter doctus, theologus & Poeta clarus, ingenio subtilis & comptus eloquio. Scripsit & metro & prosa quædam præclara volumina, De quibus ad notitiam meam pauca peruenerunt. Extat eius volumen eleganti metro.

De passionibus S. Ciriaci lib. 1. Et quædam epistolæ.
Claruit temporibus Henrici regis quarti. Anno domini. 1100.

THEODERICVS abbas monasterii S. Trudonis Leodiensis diœcesis, ordinis diuit patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis sufficienter instructus carmine excellens & prosa. Scripsit viroque stylo quædam præclara opuscula, in quibus suum magnifice exercitauit ingenium. E quibus feruntur subiecta, eleganti metro conscripta.

40 Vita sancti Trudonis lib. 1. Vita sancti Bauonis lib. 1.
Vita sancti Remoldi lib. 1.
Et alia plura. Claruit temporibus Henrici quarti. Anno domini. 1100.

PETRVS Alphonsus ex Iudæo conuersus ad fidem, Moyses antea vocatus quæ rex Alphonsus de sacro fonte leuans suo agnomine insigniuit, vir in scripturis sanctis eruditus, & in seculari Philosophia nobiliter doctus, in argumentum suæ synceræ fidei. Scripsit sub nomine Moyse Iudæi quod fuerat, & Petri Christiani quod esse cepit insignem dialogum.

Contra Iudæos lib. 1. Vni & aeterno primo.
De scientia & Philosophia lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Henrici quarti. Anno domini. 1100.

50 HONORIUS Augustinensis ecclesiæ presbyter & scholasticus, vir in scripturis studiis diuinitatis & valde eruditus, atque in secularibus scientiis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit multa præclara opuscula. De quibus iste per se in libro illustrium virorum quæ prænotauit, de luminaribus ecclesiæ recensuit subiecta. Opus valde necessarium de Christo, de ecclesiâ & de futura vita quem prænotauit.

Elucidarium lib. 3. De libero arbitrio lib. 1.
Sigillum S. Mariæ lib. 1. Dicitis vos mirari cur.
Speculum ecclesiæ siue sermonum lib. 1. Offendiculum de sacerdotibus lib. 1.
Summam historiarum lib. 1.
Gemmam animæ de officiis diuinis lib. 6. Agmen in castris aeterni.

De imagine mundi	lib. 2.	<i>Mundus itaque dicitur.</i>	
In Cantica canticorum	lib. 1.	<i>In principis librorum.</i>	
De luminaribus ecclesiæ	lib. 1.	<i>Gelasius urbis Rome.</i>	
De corpore Domini	lib. 1.	In hexameron	lib. 1.
De Deo & vita æterna	lib. 1.	De anima	lib. 1.
Scalam cœli de gradibus visionum	lib. 1.	Clauem Physicæ de naturis rerum	lib. 1.
In toto Psalterio	lib. 1.	In Euangelia homiliarum	lib. 1.
De Papa & Imperatore	lib. 1.	Dialogum ex opuscul. Augustini	lib. 1.
Resurrectionem mensium de festis	lib. 1.	Pabulum vitæ de sanctis	lib. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		
Alia in super multa edidit, quorum titulos inuenire necdum potui. Claruit sub Henrico quinto. Anno domini. 1120.			

SIGEBERTVS monachus Gemblacensis, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis à iuuentute sua studiosissimus & multum eruditus, atq; in secularibus literis nulli suo tēpore in Leodiensiu territorio secundus, carmine exercitatus & profa. Scripsit utroq; stylo multa volumina, quib. nomen suum transmisit ad posteros. Reprehenditur autem in eo quod Henrico Imperatori Romanæ ecclesiæ persecutori & rebeli adherens, cōtra Hildebrandum Gregorium septimum Papam literas & opuscula scripsit, quæ suum propositum non decebāt. Quid vero scripserit, in fine illustrium virorum aperte declarauit. Cum in cœnobio S. Vincentii Metensi ad instruendos pueros esset positus, 10 scripsit heroico metro.

Vitam S. Theodorici episcopi	lib. 1.	Passionem S. Lucie metricè	lib. 1.
De translatione eiusdem	lib. 1.	Vitam Sigeberti regis	lib. 1.
Passionem Thebeorum	lib. 1.	Vitam S. Guiberti	lib. 1.
Gesta abbatum Gemblacensium	lib. 1.	Vitam S. Maclouii	lib. 1.
Vitam S. Theobardi	lib. 1.	Contra Papam Gregorium	lib. 1.
Apologiam ad imperatorem	lib. 1.	Contra epistolam Pæscalis Papæ	lib. 1.
In Ecclesiasten heroico metro	lib. 1.	Historiarum post Eusebium	lib. 1.
De illustribus viris	lib. 1.	Marcellus Marci vr.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		

Alia etiam post hæc edidit, quæ cum supra scriptis opusculis non signauit. Claruit temporibus Henrici Imperatoris tertii regis quarti. Anno domini. 1110. Chronicam suam perduxit vsque ad annum. 1111.

CALIXTUS Papa secundus natione Burgundus, frater ducis Burgundiæ, prius archiepiscopus Viennensis, sed in pontificatu post Gelasium annis sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, amator S. Iacobi Apostoli præcipuus ob cuius honorem ecclesiæ Compostellanam in archiepiscopatum sublimauit. Scripsit composito sermone & maxima diligentia.

De miraculis S. Iacobi	lib. 1.	<i>Calixtus episcopus seruus.</i>	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		

Et quædam alia. Claruit sub Henrico quinto. Anno domini. 1120.

STEPHANVS qui & Herrandus Halberstatis ecclesiæ quartusdecimus episcopus, ex abbate Ilfenburgēsis cœnobii, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, sed in manus nostras pauca uenerunt. Scripsit in persona Ludouici comitis elegantissimam & vtilem epistolam ad Waltramum episcopum Nienburgensis ecclesiæ defendentem Henricum rebellem ecclesiæ Romanæ.

Defensorium Papæ	lib. 1.	<i>Sicut bonus hō de bo.</i>	
Et plures epistolas ad diuersos	lib. 1.		

Et quædam alia. Moritur sub Henrico quinto. Anno domini. 1107. Indictione quinta-decima. Et honorifice sepultus est in Reinsburg.

BERNARDVS abbas Clareuallensis primus, ordinis Cisterciensis, natione Burgundus, vir nobilis & sanctus, qui multis & in vita & post obitum miraculis claruit, in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, quippe qui nihil in suis neglexit scriptis, quod ad ornandam orationem posset conducere. Edidit multa præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta.

De con-

De consideratione ad Eugenium	lib. 5.	<i>Subit animam dicere ali.</i>	
Meditationum suarum	lib. 1.	<i>Multi multa sciunt &</i>	
De contemptu mundi ad clericos	lib. 1.	<i>Ad audiendum vt credi.</i>	
Degradibus humilitatis	lib. 1.	<i>Rogasti me frater Gotfrid.</i>	
Degracia & libro arbitrio	lib. 1.	<i>Loquente me nep. eo.</i>	
Ad milites templi	lib. 1.	<i>Hugoni militi Christi &</i>	
Speculum vite religioſe	lib. 1.	<i>Si quis inter vos emen.</i>	
De ſcala clauſtrali	lib. 1.	<i>Cum die quadam corpora.</i>	
Ad Carthufenſes	lib. 1.	<i>Fratribus de monte Dei.</i>	
De conſcientia	lib. 1.	<i>Conſcientia in qua per.</i>	
De ordine vite	lib. 1.	<i>Hortatur quidem timidam.</i>	
De duobus oculis animæ	lib. 1.	<i>De conſeſſione peccatorum</i>	lib. 1.
De præcepto & diſpenſatione	lib. 1.	<i>Domino abbati Columbenſi.</i>	
Ad Henricum Senonenſem	lib. 1.	<i>Placuit præſtantie ve.</i>	
Ad Hugonem S. victoris	lib. 1.	<i>Si tibi videor tardius.</i>	
Contra Gerardum	lib. 1.	<i>Virtus in pace acqui.</i>	
Contra hæreticum ad papam	lib. 1.	<i>Periculoſa queſt. &</i>	
De miſeria huius vite	lib. 1.	<i>Dies hominis ſunt ſicut um.</i>	
De tentationibus & ocio	lib. 1.	<i>Seruum Dei gratis Deo.</i>	
De voluntate	lib. 1.	<i>Omnia genera vitiorum.</i>	
Ad Cluniacenſes Apologia	lib. 1.	<i>Uſque modo ſi qua me.</i>	
Degradibus charitatis	lib. 1.	<i>Viro illuſtri domino Au.</i>	
De paſſione Domini	lib. 1.	<i>Super Magnificat</i>	lib. 1.
De diligendo Deo	lib. 1.	<i>Venite aſcendamus.</i>	
In Pſalmum qui habitat	lib. 1.	<i>Conſidero labores varios.</i>	
In Cantica canticorum.	hol. 86	<i>Vobis fratres alia quam aliis.</i>	
Super Miſſus eſt angelus	lib. 1.	<i>Scribere me aliquid.</i>	
Ad forem ſuam de modo viuendi	lib. 1.	<i>Chariſſima mihi in Chriſto.</i>	
Vita Malachie epiſcopi	lib. 1.		
30 Epistoliarum ad diuerſos	lib. 1.	<i>Satis & plus quam ſatis.</i>	
Sermones plures	lib. 1.	<i>Hodie fratres celebramus</i>	
Et quædam alia			

Claruit ſub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

ANSELMVS Laudinienſis ſcholasticus, in ſcripturis diuinis valde ſtudioſus, & longæ exercitatione peritus, atq; in ſeculariū literarū diſciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, ſermone ſcholasticus, non minus vita quā ſcientia inſignis, nouo expoſitionis genere vtriuſq; teſtamenti ſcripturas gloſſa interliniali & marginali ex patrum ſcriptis explanauit. Scripſit etiam alia quædam opuscula, quæ ad me non venerunt. Fertur.

In Pſalterium commentariorum lib. 1. Et quædam epiſtolæ.

40 Claruit ſub Henrico quarto. Anno domini. 1110.

HUGO preſbyter & monachus S. Victoris Pariſienſis, ordinis canonicorum regularium Auguſtini, & abbas vt ferunt ibidem, natione Saxo, vir in diuinis ſcripturis eruditiffimus, & in ſeculari Philoſophia nulli præſcorum inferior, qui velut alter Auguſtinus doctor celeberrimus ſuo tempore eſt habitus, ingenio ſubtilis, & ornatus eloquio, nec minus cōuerſatione quam eruditione venerandus. Scripſit multa & pene infinita opuscula, de quibus ad manus noſtras pauca huc uſq; peruenerunt.

Summa ſententiarum ſuarum	lib. 1.	<i>De anima Chriſti</i>	lib. 1.
De Sacramentis	li. 12.	<i>Arduum proſecto & la.</i>	
Didacolon	lib. 6.	<i>Omnium expetendorum præ.</i>	
50 De arte animæ	lib. 1.	<i>Loquar ſecrete animæ</i>	
De modo orandi	lib. 1.	<i>Quo ſtudio & quo aſſe.</i>	
De laude charitatis	lib. 1.	<i>Tam multos iam lauda.</i>	
De inſtitutione nouitiorum	lib. 1.	<i>Quia fratres largiente do.</i>	
In regulam S. Auguſtini	lib. 1.	<i>Hæc præcepta quæ.</i>	
De myſtica arca Noe	lib. 5.	<i>Cum ſederem aliquando in con.</i>	
In Eccleſiaſten, homil. 16.	lib. 1.	<i>Quæ de libro Salomo.</i>	
In Cantica canticorum	lib. 1.	<i>In principio laboris.</i>	
In Threnos Hieremie	lib. 1.	<i>Quomodo ſedet, &c. quantum ad.</i>	

In Hierarchias Dionysii	li. 14.	<i>Iuda signa querunt.</i>	
De laude patrum	lib. 1.		
De perpetua virginitate S. Mariæ	lib. 1.		
Super Magnificat	lib. 1.	Super tota pulchra es	lib. 1.
De amore sponsi & sponsæ	lib. 1.		
De medicina animæ	lib. 1.	<i>Homo microcosmos id est.</i>	
De meditatione	lib. 1.	<i>Meditatio est frequens.</i>	
De incarnatione verbi	lib. 1.	<i>Quidam fuerunt qui.</i>	
De sapientia Christi	lib. 1.	<i>Queritis de anima.</i>	
De vanitate mundi	lib. 1.	<i>O munde immunde, &c.</i>	
De substantia dilectionis	lib. 1.	De septem donis Spiritus Sancti	lib. 1.
De disciplina	lib. 1.	In quinque libros Moyfi	lib. 1.
De mysteriis ecclesiæ	lib. 1.		
De spiritu & anima	lib. 1.	<i>Quia dictum est mihi.</i>	
De oratione dominica	lib. 2.	<i>Septem sunt petitiones.</i>	
De confessione	lib. 1.	<i>Solus solitudinem, &c.</i>	
In Ezechielem prophetam	lib. 1.	Epitoma Philosophiæ	lib. 1.
In quosdam Psalmos	lib. 1.	De nuptiis & concupiscentia	lib. 1.
De natura Dei simplici	lib. 1.		
De triplici voluntate in Christo	lib. 1.	<i>Queris de voluntate.</i>	
De potestate & voluntate Dei	lib. 1.	<i>Queritis de potestate.</i>	
De sacra scriptura	lib. 2.	<i>Lectorem diuinarum scri.</i>	
De natura animalium	lib. 1.	<i>Leo fortissimus bestia.</i>	
De contemplatione	lib. 1.	<i>Spiritualis domini, &c.</i>	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		

Sermones etiam composuit plures & alios diuersos varioq; tractatus. Claruit sub Henrico Imperatore quinto. Anno domini. 1130.

RVPERTVS abbas Tuitiensis cœnobii iuxta Coloniam Agrippinam, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis Spiritu Sancto per visionē illustratē doctissimus, & secularium literarum non ignarus, monachus S. Laurentii Traiectensis, propter incredibilem eruditionē suam à Frederico Colonienf. archiepiscopo inde assumptus, & in abbatem Tuitiensis monasterii sublimatus, multa præclara opuscula composuit. Ex eo siquidē tempore quo cœnobii in iuuentute sua ingressus est, tantum se in scripturis sanctis exercitauerat, ut nec dormiens quidē à meditandis illis videretur posse quiescere, quin lingua & labia eius quasi legendo mouerētur. De cuius opusculis ego tantū ad præsens reperi subiecta. Ad Cunonem abbatē Sigebergensem postea episcopum Ratisonensem.

De victoria verbi Dei	li. 13.	<i>Nuper cum tu hospes op.</i>	
In Genesim	lib. 9.	<i>Quicumque fidei anima dum.</i>	
In Cantica canticorum	lib. 7.	<i>Qui contra hominem similem.</i>	
In librum sancti Iob	li. 10.	In libros regum de David	li. 15, 40
De sancta Trinitate in vetus testa	li. 42.		
In Apocalypsin Iohannis	li. 12.	<i>Vi tu quoque venerabi.</i>	
De officiis diuinis	li. 12.	<i>Ea que per circulum anni.</i>	
Meditationes de incendio Tuitiensis	lib. 3.	<i>Ecce quō criminatōr.</i>	
In 12. Prophetas minores	li. 30.	In Euangelium Matthæi	lib. 8.
In Euangelium Iohannis	li. 14.	Super regulam sancti Benedicti	lib. 1.
Apologeticum eiusdem operis	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Deniq; fertur & alia plura scripsisse, & nouum ac vetus testamentū pro maiori parte in multis libris explanasse, de quibus vsq; in præsens nihil vidimus, præter ea quę signauimus. Claruit multa sanctitate, doctrina & miraculis coruscans, sub Henrico quinto. Anno domini. 1124. Et sub Lothario tertio moritur.

RVPERTVS abbas cœnobii Lympurgensis in diocesi Spirensi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis magnifice doctus, vita & conuersatione insignis, adeo ut reuelationibus crebris meruerit visitari diuinis, hic multis annis in Gymnasio Parisiensi Philosophiæ seculari operam dedit, & Philosophus nobilis euasit. Sed considerans præsentis vitæ inanem esse Philosophiam, studiū vanitatis deseruit, & ad patriam reuertens in dicto cœnobio monachus, & demum abbas factus est. Scripsit autem non contemnendæ ledionis opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta.

In Can-

In Cantica canticorum	lib. 4.	<i>Quicumq; suipfius rerum.</i>
De contemptu mundi	lib. 2.	<i>Mundus indebito nomine.</i>
De S. Iohanne Baptista	lib. 1.	<i>Refert historicus euan.</i>
Revelationum suarum	lib. 1.	<i>Anno dominica incarnatio.</i>

Scriptit quosdam sermones de sanctis, quorum corpora vel patrocinia in eodem Lymburgensi monasterio habebantur. Claruit sub Henrico Imperatore quinto nō sine opinione sanctitatis. Anno domini. 1124.

RVDO LPHVS abbas S. Trudonis in diœcesi Leodiēsi, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione peritus, & in secularibus literis non infime doctus, carmine valens & prosa, & Musicus excellens, nec minus opere quam scientia clarus. Scripsit utroq; stylo non spernenda opuscula, de quibus feruntur.

Contra symoniacos	lib. 7.	Chronica quoq;	lib. 1.
-------------------	---------	----------------	---------

Carmina multa

Cantus etiam in laude sanctorum plures dulci & regulari melodia composuit. Claruit sub Henrico quinto. Anno domini. 1125.

FRANCO secundus abbas cenobii Hassligemensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculari doctrina sufficienter instructus, ingenio valens & clarus eloquio, scripsit tam metro quam prosa quedā commendanda opuscula, quib. nomen suū cum gloria transmisit ad posteros. Cum adhuc in cenobio predicto simplex esset monachus, iubente Fulgentio abbate suo incepit opus insigne, quod postmodum abbas factus perfecit, scientia & eloquentia ornatum.

Degratia Dei	lib. 1.	De statu futuræ gloriæ metricè	lib. 1.
--------------	---------	--------------------------------	---------

Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Sermones de beata virgine	lib. 1.
-------------------------	---------	---------------------------	---------

Et quædam alia. Electus est in abbatem præfatæ Hassligemensis cenobii, sub Henrico Imperatore quinto. Anno domini. 1109. Indictione. 13.

GILBERTVS episcopus Pictauiensis ex scholastico Parisiensi, cognomento, Porteta, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis multum exercitatus, & in secularibus literis magnifice doctus, ingenio subtilis & nouitate terminorum confusus eloquio, à beato Bernardo in quibusdam arguitur hæreseos, & in concilio Remensi ab Eugenio celebrato cōuictus, renuntiasse fertur errori. Sunt qui eum excusent, authoritates in expositionib. suis inductas dicentes ab aliquibus minus sane intellectas. Nos autem cum Romana ecclesia sentientes, semel per eam conclusa, nulli infringere licere confitemur. Scripsit autem Gilbertus multa opuscula, de quibus feruntur subiecta.

Intotum Psalterium	lib. 1.	In omnes epistolas Pauli	lib. 14.
--------------------	---------	--------------------------	----------

In Euangelium Iohannis	lib. 1.		
------------------------	---------	--	--

In Boetium de Trinitate	lib. 1.	<i>Libros questionum, &c.</i>	
-------------------------	---------	-----------------------------------	--

Sermones plures	lib. 1.	Et quædam alia.	
-----------------	---------	-----------------	--

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

LVCAS abbas montis S. Cornelii, ordinis diui patris Benedicti, in scripturis sanctis continua exercitatione doctus, & in secularibus literis pro suo statu sufficiēter instructus, in exponendis diuinis voluminibus nobile fortitus ingenium, nomen suum varia scribendo syntagmata, ad posteritatis notitiam transmisit. Sed nihil eorum ad manus nostras peruenisse. Fertur eius insigne opus ad Milonem Taruanensis ecclesiæ episcopum virum æque doctissimum, quod necdum vidi.

In Cantica canticorum	lib. 1.		
-----------------------	---------	--	--

Sermones & epistolæ plures		Et quædam alia.	
----------------------------	--	-----------------	--

Claruit temporibus Lotharii vltimi Imperatoris. Anno domini. 1130.

WILBERTVS episc. Carnotensis, in diuinis scripturis studiosus & valde peritus, atq; in disciplinis seculariū literarū nulli suo tēpore doctorū inferior, ingenio acutus, & satis ornatus eloquio, moribus & vita insignis, & beatissimæ Dei genitricis Mariæ amator & cultor præcipuus. Scripsit insigne opusculum de hac prophetia: Non auferetur sceptrū de Iuda.

Contra Iudæos	lib. 1.		
---------------	---------	--	--

De natiuitate S. Mariæ	ser. 1.	<i>Approbatæ consuetud.</i>	
------------------------	---------	-----------------------------	--

Sermones varios	lib. 1.		
-----------------	---------	--	--

Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Credo cum floruisse sub Henrico quarto. Anno domini. 1100.

OBO episcopus Cameracensis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in literis humanitatis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in componendis & declamandis ho-

- In Daniele prophetam lib.1. Chronica ab initio mundi lib.1.
 De gemino pascha lib.1.
 Diuisionum vel exceptionum li.24. *Deus summe bonus &c.*
 De visione Nabuchodonosor lib.1. De sacrificio Abrahæ lib.1.
 De quatuor ventis lib.1.
 De verbis Esaiæ lib.1. *In illa die nutriet homo.*
 De verbis apostoli lib.1. *Quæris quomodo, &c.*
 De actibus Apostolorum lib.1. *Misit Herodes rex ma.*
 De charitate violenta lib.1.
 10 De nouitate vitæ lib.1. *Expurgate vetus ferment.*
 Alia insuper multa composuit, epistolas, sermones & varios tractatus.
 Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

GVIDO quintus prior Carthusiæ, vir in diuinis scripturis longo studio peritus, & secularium literarum non ignarus, ingenio placidus, & eloquio clarus, nec minus conuersatione quam doctrina venerabilis. Fecit nonnulla composuisse opuscula, quibus nomen suum immortalitati donatum est. Equibus extat insigne opus luculento sermone conscriptum.

De vita Hugonis Granapoliensis episcopi lib.1. De institutionibus Carthæ. lib.1.

Et quædam alia. Epistolas beatissimi patris Hieronymi nimio scriptorum vitio deprauatas diligenti studio ad veritatis limen emendauit, & in vnum comportauit. Moritur sub
 10 Lothario Imperatore iuniore. Anno domini. 1137. Indictione. 15. sexto Cal. Augusti.

PETRVS Lombardus episcopus Parisiensis ex scholastico, vir in diuinis scripturis studiosissimus & nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nomen suum scribendo tantæ gloriæ transmissit ad posterum, ut usque in hodiernum diem suis opusculis Theologorum schola ubique exercitata, singulari veneratione magistrum eum nominet & habeat. Scripsit enim sagaci studio ex dictis sanctorum patrum commendabile opus.

- Sententiarum lib.4. *Cupientes aliquid de.*
 Intotum Psalterium lib.1. *Cum omnes Prophetias spiritus.*
 In omnes epistolas Pauli li.14. *Principiarum requiren.*
 Sermones varios lib.1.

10 Alia quoque non pauca composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

ECKARDVS primus abbas monasterii S. Laurentii, quod Vraugia dicitur, in diocesi Herbipolensi in Hircinia sylua, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli inter Germanos suo tempore doctorum inferior, metro excellens & prosa. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus ingenii sui viuacitatem declarauit. De quibus ego tantum vidi opus insigne, ad imitationem Boetii gemino stylo compactum ad instructionem & consolationem monachorum & omnium fidelium Deum timentium valde utile & necessarium, quod prænotauit.

- Latentiam monachorum lib.5.

40 Sermones quosdam elegantes, variasque epistolas ad diuersos composuit. Claruit sub Conrado tertio Imperatore. Anno domini. 1130. In medio ecclesiæ præfati monasterii sepultus.

ENGELBERTVS abbas cœnobii Admontensis, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atque in secularium literarum disciplinis sufficienter instructus, ingenio & eloquio clarus, nec minus conuersatione quam scientia reuerendus, nomen suum varia scribendo & exponendo notificauit, & tam verbo quam exemplo ad ædificationem fratrum suorum non infima fecit. Scripsit enim.

- Sermones elegantes lib.1. De vitiis & virtutibus lib.1.
 Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam minime venerunt.

10 PETRVS presbyter ecclesiæ Trecentis, cognomento comestor siue manducator, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, carmine exercitatus & prosa, scripsit utroque stylo quædam præclara opuscula, quorum auctoritas ab ecclesiâ longo iam usu comprobatur. Comestor autem siue manducator idcirco dictus est, quod scripturarum auctoritates in suis sermonibus & opusculis crebrius allegando quasi in ventrem memoriæ manducaret. Scripsit inter cætera ingenii sui volumina, insigne opus ad Guilelmum Senonensem archiepiscopum omnes libros Bibliæ historiales, & breuiter & vtiliter exponendo quod iam ex usu prænotatur.

- Historia scholastica li.20. *Imperatoria maiestatis.*

De lau-

De laudibus sanctæ Mariæ lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis lib. 1. Et alia complura lib. 1.
 Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. 1160.

PETRVS Dialecticus Parisiensis, dictus Abelardus natione Gallus, vir in seculari Philosophia eruditissimus, & in diuinis scripturis nobiliter doctus, gaudens nouitate terminorum & altiora se scrutari tentans, oppressus à gloria plures incidit errores, & agente sancto abbate Bernardo in Senonensi concilio cum prauis suis doctrinis condemnatus. Ab hoc tempore Philosophia secularis sacram Theologiam sua curiositate inutili scedare cepit. Scripsit autem Petrus iste nonnulla opuscula, quibus si errores non miscuisset, utilitati posteritatis profuisse poterant. E quibus extat volumen dialectica obscuritate subumbratum, multis sententiis varium quod prænotare voluit.

Theologiam suam lib. 1. Scito te ipsum lib. 1.
 Et quædam alia.

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

ADELPHVS abbas ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis longa exercitatione peritus, & secularium literarum non ignarus, regularis obseruantie cultor indefessus, ut se verbo & exemplo ouibus Christi sibi commissis utilem posset exhibere pastorem. Fertur ad earum utilitatem nonnulla eudisse opuscula in quibus diues ingenii vena ornatum commendat eloquium. De quibus extant elegantes.

Sermones ad fratres lib. 1. Contra Sarracenos lib. 1.
 Cætera quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

GVILHELMVS abbas S. Theoderici & postea ut dicitur monachus Clareuallensis sub diuo patre Bernardo ordinis Cisterciensis vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita quoque & sanctitate conuersationis insignis, & ob id eidem singulariter dilectus, edidit non spernendæ lectionis opuscula. De quibus ad meam notitiam pauca peruenerunt. Incepit scribere, sed morte præuentus non perfecit.

Vitam S. Bernardi abbatis lib. 1. Scripturus vitam serui tui.
 Speculum fidei lib. 1. Enigma fidei lib. 1.
 Sententiarum fidei lib. 1. Ad Theophilum de natura animæ lib. 1.
 De contemplando Deo lib. 1. De natura & dignitate amoris lib. 1.
 De Sacramento altaris lib. 1. Meditationes pronouitiis lib. 1.
 Contra Petrum Abelardum lib. 1. In Cantica canticorum imperfectum lib. 1.
 In epistolam Pauli ad Romanos lib. 1. Et quædam alia.

Sunt qui dicant hunc Guillelmum cum adhuc abbas esset S. Theoderici vulgatam ad Carthusienses illam scripsisse epistolam cuius initium est. Fratribus de monte Deo orientale lumen, quæ beato Bernardo à multis adscribitur. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140. Et ante Bernardum cum vnum de vita ipsius librum completeret, moritur, cui Arnoldus abbas Boneuallis quatuor alios adiecit libros.

CONRADVS monachus Hirsaugiensis cenobii in confinibus Sueuorum, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, Spirensis diocesis vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, Philosophus, Rhetor, Musicus, & Poeta insignis, sub nomine peregrini mula præclara composuit opuscula, in quibus ornata sententiarum dispositio, & venusti sermonis cultura, nulli veterum inferiorem suum declorant auctorem. De his ad meam notitiam subiecta tantum peruenerunt. Opus dialogorum insignis sub nomine peregrini presbyteri, & Theodoræ Deo sacratæ virginis, quod prænotauit.

Speculum virginum lib. 8. Collaturo tecum o theo.
 In Euangelia per annum lib. 1. Quia in litera veteris test.
 De vita spiritus & fructu mortis lib. 1. Cum omnis diuina pagina.
 Matricularius lib. 1. Cum manifestis sit mun.
 De laudibus S. Benedicti metrice lib. 1. Luce velut solem.
 Diascalon lib. 1. Quia te video diu va.
 De Musica & tonis lib. 1. Musica est secundum cuiusdam

De cæteris nihil vidi. Fuit alius quidam declamator ordinis prædicatorum qui secundum modernorum consuetudinem sermones ad populum composuit sub nomine Peregrini, nostro multum eloquio inferior, & tempore quoque posterior. Quicquid autem Conradus iste scripsit Tullianam resonat eloquentiam, quod aliter non potuit. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

ARNOLDVS abbas Boneuallis, ordinis Cisterciensis, beati Bernardi abbatis quondam

dam familiaris amicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, secularium quoque literarum non ignarus, ingenio promptus, & clarus eloquio, nec minus conuersatione quam doctrina conspicuus, nomen suū scribendo posteritati notificauit. Defuncto namque Guilhelmo abbate S. Theoderici, & opus vitæ S. Bernardi imperfectum relinquire, ipso etiam sancto iam cœlestia regna tenente, scripsit & fecit.

Vitam S. Bernardi lib. 1. *Virorum illustrium gesta.*

Et quasdam epistolas. Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. 1160.

RICHARDVS monachus Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis omnium fama suo tempore doctissimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, qui varia scribendo & componendo syntagmata, nomen suum cum ingenti gloria ad posteritatis notitiam transmisit. Nihil tamen eorum ad manus nostras hucusque memini peruenisse. Fertur autem eius insigne & clarum opus.

Historiarum temporum lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris primi. Anno domini. 1160.

GANFREDVS Antiodorensis monachus Cisterciensis ordinis, Petri Abelardi quondam auditor atque discipulus, sed ne fieret etiam imitator erroris, ad magisterium S. Bernardi Clareuallensis se cōtulit sub cuius discipulatu doctrina & religione clarus, non contemnendæ lectionis opuscula cōposuit, quibus nomē suum etiam posteris notificauit.

Contra Petrum Abelardum lib. 1. In Apocalypsin Iohannis lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris primi. Anno domini. 1160.

PETRVS clericus ecclesiæ Remensis, dictus de Riga, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis inter omnes doctores sui temporis doctissimus, Grammaticus & Philosophus insignis carmine excellens & prosa. Scripsit utroque stylo non pauca volumina, quibus nomē suum posteris notificauit. E quibus ego vidi opus tantum metricum insigne super Bibliam quod Auroram prænotauit, ut sequitur.

In Genesim lib. 1. *Initium mundi quales.*

In Exodum lib. 1. *Hæc duodena patrum.*

In Leuiticum lib. 1. *Vox autem domini Moysen.*

In Numeros lib. 1. *Alloquitur Moysen Deus.*

In Deuteronomium lib. 1. *Hæc sunt verba Dei.*

In Iosue lib. 1. *Post Moysen Iosue.*

In Iudicum lib. 1. *Peccat Hebreus, ait.*

In Ruth lib. 1. *Ad Ruth festinat pe.*

In Regum lib. 3. *Monte manens Effra.*

In Cantica canticorum lib. 1. *Solus Origenes cum do.*

In quartum Regum lib. 1. *Regnavit Salomon.*

In Daniele lib. 1. *Postquam subiectos sibi.*

In Tobiam lib. 1. *Qui legis historiam*

In Iob lib. 2. *Librum Iob Moysi quidam.*

In Iob lib. 1. *Eustochio Paulaque*

In Iob lib. 1. *Vsq̃ sub Aethiopes qua.*

In libros Machabæorum lib. 1. *Magnus Alexander.*

In Euangelicam historiam lib. 1. *Claruit Herode ius re.*

In Actus Apostolorum lib. 1. *Tyberii nonodecimo.*

Recapitulationum lib. 1. *Hæc de lege noua vet.*

De Grammatica lib. 1.

Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. In præfatis opusculis libros historiales Bibliæ mira breuitate exposuit obseruata diligenter lege metri, historico allegoricoque sensu singula declarauit.

IOACHIM abbas Florētis cenobii, ordinis S. Benedicti, ex Calabria oriundus, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, qui ut Propheta suo tempore habitus etiā futura prædicere conatus est. Sed mihi videtur (ut salua opinione sua vel suorum loquat) ex coniecturis scripturarum illum magis locutum quam prophetasse. Nam ut de cæteris interim taceam, Fredericum Imperatorem hostem ecclesiæ futurum somniavit, quem omnes nouimus usq̃ ad mortē pacificum, & Romano pontifici subiectū & fidelē perseverasse. Scripsit autem apertō sermone nonnulla opuscula, In quibus pene omnibus veluti futurorum præscius consuevit miscere pronostica.

Aa In Hic

In Hieremiam prophetam	lib.1.	In Daniele prophetam	lib.1.
In Euangelium Iohannis	lib.1.	In Apocalypsin Iohannis	lib.2.
Ad Henricum sextum	lib.1.	<i>Pie petis aliquid ex.</i>	
De septem sigillis	lib.1.	<i>Primum tempus.</i>	
Psalterium decem chordarum	lib.3.	Concordiæ	lib.5.
De 15. pontificibus	lib.1.	<i>Ascende calue ut am.</i>	
De futuris temporibus	lib.1.	<i>Quia generale mundi.</i>	
Epistolarum ad diuerfos	lib.1.		

Alia quoque multa edidit, maxime contra Iudeos & alios fidei catholice aduersarios, quæ ad manus nostras non venerunt. Tractatus autem quem scripsit contra Petrum Lombardum 10 episc. Parisiensem in concilio generali datus est, ut patet in principio decretalium, damnamus.

Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. 1200.

RUPERTVS monachus cenobii S. Remigii in diocesi Remensi, ordinis diu patris Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, & secularium disciplinarum non ignarus, ingenio clarus & apertus eloquio. Scripsit nonnulla in genii sui opuscula, quibus nomen eius posteritati innotuit. E quibus ego tantum vidi gestorum in terra sancta per Christianos tempore Urbani secundi contra infideles.

Historiam insignem lib.10. *Inter omnes historiogra.*

De aliis nihil vidi. Claruit sub Henrico quinto. Anno domini. 1120.

ROSVIDA nobilis mulier in Saxonia nata, in Gandeshemensis cenobio quod non longe ab Hildesheim distat sacrimonialis, miro ingenio & doctrina claruit, & in utroque scribendi genere admirabilis. Ad virgines enim sacratas castitatem & continentiam hortando Latino sermone conscripsit Comedias sex. De gestis Ottonum panegyricum versu hexametro. In laudes beatæ virginis elegiaco & hexametro versu lib.1. Vnica spes. Item passionem S. Dionysii carmine elegiaco. Item de S. Gangolpho & aliis sanctis plura. Græcæ etiam lingue notitiâ habuit. Coetanea Ioannis Anglici fuit, qui doctrina sua papatum meruit.

DVDECHINVS presbyter ecclesiæ in Logensteyn, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis longâ exercitatione doctus, & in disciplinis secularium literarum sufficienter instructus ob spem æternæ retributionis cum multis aliis sub Conrado Imperatore tertio Hierosolimam profectus, cum Sarracenis navali prælio sæpe dimicantibus, magna deuotione & constantia pro fide Christi clarus effulsit. Reuersus autem in patriam petente Cunone abbate monis S. Disibodi tunc ordinis nostri, scripsit satis eleganti sermone in modum in epistolæ siue libelli eandem peregrinationis.

Historiam lib.1. *Inssoni vestra pater.*

Epistolarum ad diuerfos lib.1.

Et quædam alia

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. 1140.

RUPERTVS episcopus Lincolnienfis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium suo tempore doctorum peritissimus Philosophus, Astronomus, & calculator insignis, & Theologorum sui temporis facile princeps, ingenio subtilis & clarus eloquio, nomen suum multa & varia scribendo cum gloria transmisit ad posteros. De cuius opusculis ad manus nostras pauca peruenerunt. Feruntur autem ista.

Summa Theologiæ lib.1. Super libris Dionysii lib.4.

Summa quæ numerale dicitur lib.1. *Qui bene præsumt pres.*

De sphaera cælesti lib.1. *Intentio nostra in hoc tract.*

De computo ecclesiastico lib.1. *Computus est scientia nume.*

Calendarium pulchrum lib.1.

Alia in super multa edidit, quæ ad notitiâ meam non venerunt.

IOHANNES Carnotensis episc. patria Salesberienfis, beati Thomæ Canthuariensis archiepiscopi quondam clericus atque discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, eloquio disertus, & pulchra venustate compositus, carmine excellens & prosa, nec minus religione quam scientia venerabilis. Scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suum posteris notificauit, sed pauca eorum ad manus nostras peruenerunt. Legi opus insignis de nugis curialium & Philosophorum, quod prænotare voluit.

Polycraticon lib.8. *Iocundissimus tum in mul.*

Pœnitentiale lib.1. *Cum miserationes domini.*

Vitam S. Thomæ archiepiscopi lib.1. Epistolarum ad diuerfos lib.1.

Claruit sub Frederico Imp. 1. Anno domini. 1140.

PETRVS

PETRUS Blefensis archidiaconus Bathoniensis, Ioannis Carnotensis supradicti prefatus amicus familiaris, ad quem nonnullas dictavit epistolas, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis egregie doctus, ingenio acutus & vehemens, qui vitia principum & praelatorum non palpare, sed arguere nouerat, propter eruditionem & vitam honestatem apud reges, principes, & episcopos in pretio habitus, multa scripsit opuscula. E quibus ista feruntur.

De amicitia Christiana	lib. 1.	Quoniam dominus est.
De poenitentia salutari	lib. 1.	Rogasti me ut tibi ali.
De accelerando passagio	lib. 1.	Quis dabit capiti me.
De qualitate poenitentiae	lib. 1.	Nimia tui rigoris au.
De studio sapientiae	lib. 1.	Diuisus es cor tuum.
Contra deprauatorem	lib. 1.	Exhortatiunculam tuam.
Exhortatio ad abbatem	lib. 2.	Elect. estis à vestris.
De officio episcopi	lib. 1.	Peris instantius re. pater.
De periculo praelatorum	lib. 1.	Quoties recolo verba.
De vita clericorum curialium	lib. 1.	Gratias ago gratiae vestrae.
Epistolarum numero 194.	lib. 1.	Rogatus à vobis epi.
De praestigiis fortunae	lib. 2.	Scripsit & alia plura.

Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. 1160.

ALEXANDER Papa tertius, patria Senensis post Adrianum quartum sedit in cathedra Petri annis vno & viginti, vir doctus & strenuus qui multas iniurias à Frederico Imperatore sustinuit, dum tres antipapas ab illo contra se erectos fortiter contriuit, ipsumq; Imperatorem tandem superans, in signum subiectionis eius collum pede conculcauit dicens. Scriptum est: Super aspidem & basiliscum ambulabis, & cōculcabis leonem & draconem. Scripsit autem elegantes.

Epistolas ad diuersos	lib. 1.	Et de potestate ecclesiastica	lib. 1.
Et quaedam alia. Moritur temporibus Frederici Imperatoris primi. Anno domini. 1181.			

Indictione quartadecima.

CRISOLANVS ecclesiae Mediolanensis archiepiscopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, Graeco & Latina eloquentia insignis, edidit quaedam magnae auctoritatis opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis cum gloria transmisit, de quibus ad manus nostras nullum peruenit. Fertur eius de Spiritu Sancto.

Contra Graecos	lib. 1.	De sancta Trinitate	lib. 1.
----------------	---------	---------------------	---------

Epistolae, Sermones, & alii diuersi tractatus, qui mihi incogniti sunt.

HYGO Eterianus, natione Tuscus, in scripturis sanctis omnium suo tempore doctorum facile doctissimus, & in secularibus literis egregie doctus, Philosophus & Rhetor facundissimus, Graeco & Latino sermone ad perfectum instructus, quem tota Graecia mirabatur scribentem, ingenio subtilissimus, & disputator nulli secundus. Scripsit multa praeter clara volumina tam Graeco quam Latine, quibus nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. E quibus ego reperi tantum opus quidem breue, sed non spernendum, de haeresibus, quas in Latinos Graeci deuoluunt.

Ad Ardoinum cardinalem	lib. 1.	Diligens prudentia.
De immortali Deo	lib. 1.	De ceteris nihil reperi.

Claruit temporibus Emanuelis Constantinopolitani Imperatoris, apud quem magnae auctoritatis erat, sub Frederico Romanorum Augusto primo, & Alexandro Papa quarto Anno domini. 1160.

CHRISTIANVS Frederici Imperatoris primi archicancellarius natione Teutonicus, vir in seculari literatura doctissimus, eloquens, & industrius, quem suo tempore orantē Itali mirati sunt, diuinarum quoq; scripturarum non ignarus, quem Leo Tuscus notarius Emanuelis Imperatoris Graecorum laudibus effert. Scripsit ingenii sui quaedam praeter clara opuscula, de quibus extant Frederici Imperatoris primi.

Gesta & vita	lib. 1.	Epistolarum diuersarum	lib. 1.
--------------	---------	------------------------	---------

Orationes & quaedam alia.

Claruit sub eodem Frederico primo. Anno domini. 1170.

LEO natione Tuscus, imperialium epistolatum sub Emanuele Graecorum principe magno interpres, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum cultor eximius, Graeco & Latino sermone peritus, cuius officium erat epistolas missas Imperatori

vel aliis mittendas de lingua transferre in linguam. Edidit quædam præclara volumina, quibus nomen suum etiam ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus ego legi duntaxat opus egregium, quod prænotauit.

De præuicationibus Græcorum lib. 2. *Græcorum intolerabilis.*

Contra errores Græcorum lib. 1.

Claruit apud Constantinopolim temporibus Frederici Imperatoris primi, & Alexandri Papæ tertii. Anno domini. 1170.

IOHANNES ecclesiæ cuiusdam Horit. archidiaconus, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarum non ignarus, Græci & Latini sermonis peritus, ingenio præstans & clarus eloquio. Scripsit quædam ad ædificationem fidelium non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus insignis & præclarum ad Stephanom regium quendam notarium contra Græcos.

De processione Spiritus Sancti lib. 1. *Multarotundo Græco.*

Epistolas etiam varias.

Sed & alia quædam scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt.

GODEFRIDVS Viterbiensis presbyter, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans & clarus, metro exercitatus & prosa. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat grande volumen ad Urbanum Papam tertium carmine & soluta oratione mixtum, de mundi principio de vniuerso Veteri & Nouo Testamento, & ætatibus mundi, temporibus, gestis, ac historiis omnibus regum, quod prænotauit.

Pantheon lib. 18. *De mundi principio &c.*

De aliis nihil vidi.

Claruit sub Frederico Imperatore primo, & Henrico eius filio. Anno domini. 1185.

ECKEBERTVS secundus abbas monasterii sancti Florini ordinis diui patris Benedicti, Treuerensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & non minus conuersatione quam scientia venerabilis, frater beatæ Helizabet virginis abbatissæ Schonaugienensis fuit. Hic antea Bunnensis ecclesiæ canonicus fuit, qui à sancta sorore ad Schonaugiam vocatus, primo monachus, ac deinde abbas factus est. Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus subiecta reperi.

Aduersum hæreses lib. 1. *Prophetatum dudum tem.*

In principium Euangelii Iohannis. lib. 1. *Mysteria diuini ser.*

Super Magnificat lib. 1. *Spiritus Domini super te ma.*

Super Missus est angelus lib. 1. *Sermo Euangelicus omni.*

De obitu sororis suæ lib. 1. *Virginibus Deo sacratis.*

Meditationes lib. 1. *Verbum mihi est ad te.*

Sermones per annum lib. 2. *Erunt signa, &c. aduentus.*

Laudes saluatoris lib. 1. *Epistolarum ad diuersos* lib. 1. 40

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fuit enim declamator egregius, doctus & eloquens, adeo vt quendam hæreticum quem nemo concludere poterat, vnica disputatione superaret. Claruit in cœnobio præfato sancti Florini quod Schonaugia dicitur in diocesi Treuerensi, sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. 1160. & propter religionem & doctrinam in precio habebatur.

HELIZABET monialis & abbatissa sororum cœnobii Schonaugienensis, ordinis S. Benedicti (Sunt enim duo monasteria, vnum monachorum alterum monialium, in fine Treuerensis diocesis non longe à Rheno in Hircinia sylua constituta) soror Eckeberti abbatis supradicti, virgo sanctissimæ conuersationis, quæ multas reuelationes diuinitus acceperat, quas ad ædificationem posteritatis literis demandauit. E quibus legi ista.

Viarum Dei vile opus lib. 1. *Factum est in exordio.*

De 1000. virginum Colonienſium lib. 1. *Vobis qui pios affe.*

Reuelationum diuersarum lib. 2. *Omnes qui lecturi sunt.*

Ad fratrem suum Eckebertum lib. 1. *Petis à me frater &c.*

Epistolarum ad diuersos lib. 1. *Ex episcopatu Metensi de.*

Ad sanctam Hildegardim lib. 1. *Et alia quædam.*

Moritur sub Frederico Imp. primo Anno domini. 1165. Indiçti. 13. Ætatis suæ anno. 36.

Conuer-

Conuersionis 24. Visitationis autem superni splendoris terdecimo. 14. Calendas Iulii. Sepulta in ecclesia monachorum sancti Florini in medio chori.

HILDEGARDIS abbatissa cœnobii S. Ruperti confessoris in opposito Bingenſis oppidi ex altera parte Nani fluiui Moguntinæ diœceſis ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonica, ex comitatu Spanhemensi, discipula quondam beatæ Cuthæ virginis sororis Megenhardi comitis de Spanhem fundatoris nostri, virgo sanctissimæ conuersionis, & à pueritia sua diuinis reuelationibus illustrata, cuius vita multis miraculis comprobata, odorè suæ sanctitatis in longinquas dispersit regiones, adeo vt Eugenius tertius Anastasius quartus, Hadrianus quartus, Alexander tertius Romani pōtiffices, scriptis eam crebrius visitantes, se ad Romanam ecclesiam illius orationibus commendarent. Sed & Eugenius tertius in concilio Treuerensi S. Bernardo præſente scripta & opuscula eius coram omnibus lecta, publice approbavit, eamque vt cepto perſtaret in proposito literis denuo roborauit. Omnia autem quæ scripsit, ex reuelatione diuina didicit.

Equibus ista sunt.

In regulam S. Benedicti	lib. 1.	Et ego pauperula ſc.	
Triginta quæſtionum	lib. 1.	Charitas quæ cum abſtinentia	
Vita S. Ruperti confessoris	lib. 1.	Nam vt in vera viſione.	
Vita S. Disibodi episcopi	lib. 1.	In myſtica viſione, &c.	
Homiliæ. 58. in Euangelis	lib. 1.	Homo quidam qui ho.	
De Sacramento altaris	lib. 1.	In viſione quæ anima.	
Sciuias grande volumen	lib. 1.	Et factum eſt in anno no.	
Vitæ meritorum	lib. 3.	Simplicis medicinæ	lib. 1.
Compoſitæ medicinæ	lib. 1.		
Diuinorum operum	lib. 1.	Et factum eſt in 6. anno.	
Ad Colonienſes	lib. 1.	Qui erat, & qui eſt, &c.	
Ad Treuerenſes	lib. 1.	Ego pauperula form.	
Exhortatorium ſecularium	lib. 1.	O turba hominum naſcen.	
Ad ſorores ſuas	lib. 1.	O ſilia quæ veſtigia.	
Ad monachos griſeos	lib. 1.	Ego pauperula in le.	
Carmina diuerſa	lib. 1.	Qui ſunt hi qui vt nu.	
Ep. S. Bernardo	epi. 1.	In ſpiritu myſteriorum.	
Epistolarum ad diuerſos 135.	lib. 1.	O miris pater ego pau.	

Scriptis & alia: In omnibus opusculis ſuis catholica doctrina relucet, quæ vel fidem confirmet, vel inſtruat mores, nec quicquam dixit aut ſcripſit vnquam quod in dubium poſſit vocari. Et cum Latini ſermonis eſſet ignara, tamen reuelante ſpiritu Dei omnia Latine & congrue dictauit, notariis excipientibus. Vidimus multas epistolas Conradi tertii & Frederici primi imperatorū, & episcoporum Moguntinensis, Treuerensis, Colonienſis, Brementensis, Hieroſolymitani, & aliorum pene innumerabilium, qui ex diuerſis mundi regionibus fama ſanctitatis & reuelationum eius prouocati, ſe ſcriptis commendabant orationibus ipſius & diuerſarum quæſtionū ſolutiones quærebant. Moritur ſub Frederico Imperatore primo. Anno domini. 1180. Etatis ſuæ. 81. Indictione terdecima. 15. Calend. Octobris.

ALBERTVS patriarcha Hieroſolymitanus, vir doctus atq; ſanctiſſimus, qui fratrib. Carmelitis adhuc in terra ſancta degentibus regulam dedit, quam iidem fratres iam in Europa conſtituti per Apoſtolicam ſedem modificatam & approbatam ubiq; profitentur, ad infantiam Innocentii Papæ tertii deſcripſit luculento ſermone & veraci.

Statum terræ ſanctæ lib. 1. Regulam Carmelitarum lib. 1.

Claruit ſub Henrico Imperatore ſexto. Anno domini. 1190.

INNOCENTIUS Papa tertius, natione Campanus: Lotharius ante vocatus, poſt Cæleſtinum pontificem tertium, præfuit eccleſiæ annis. 18. vir in diuinis ſcripturis eruditiffimus, quippe qui à pueritia ſua in gymnaſio Pariſienſi operam literis impenderat, & in virum non minus probum quam doctum euasit, reliquit ingenii ſui non pauca opuscula, de quibus ſub nomine Lotharii Leuitæ ſuæ etiam Innocentii Papæ feruntur iſta.

De vtilitate humanæ conditionis	lib. 2.	Quare de vulua matris.	
In ſeptem Pſalmos penitentiales	lib. 1.		
De officio miſſæ	lib. 2.	Tria ſunt præcipue in quibus.	
De Sacramento Baptiſmi	lib. 1.	De clauſtro animæ	lib. 1.
Decretales antiquæ	lib. 1.	Sermones plures	lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit tempore discordie quæ fuit inter Philippum fratrem Henrici & Ottonem ducem Saxonie. Anno domini. 1200.

GUILHELMVS Antisiodorēsis vt ferunt episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari Philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Parisiensi Theologicam cathedram ascendens, longo tempore clarus emicuit, & inter omnes doctores illius temporis maxima fama & opinione celebris fuit. Scripsit valde insignis & vtile volumen siue

Summam Theologie lib. 1. *Sicut dicit Apostolus Fides.*

De officiis diuinis lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

CYRILLVS presbyter & monachus montis Carmeli, & eiusdem ordinis tertius prior generalis, natione vt ferunt Græcus, vir sanctus & prophetico spiritu illustratus, cui omnipotens Deus suam voluntatem angelico ministerio aperuisse dicitur, dum argenteis tabulis digito Dei scriptis honoratur. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula, ad abbatem Ioa-achim, De oraculo angelico.

Prologus sic incipit epi. 1. *Domui totius diuina.*

Oraculum vero sic lib. 1. *Tempore annorum Christi.*

De processu ordinis sui lib. 1. *Epistolas plures ad diuersos.*

Claruit sub Philippo & Ottone. Anno domini. 1200.

HELMANDVS monachus frigidi montis, vir in diuinis scripturis longa exercitatio-
ne studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio acutus, & dif-
fertus eloquio, propter doctrinæ excellentiam & vitæ integritatem inter ecclesiasticos do-
ctores sui temporis non vltimus apparuit. Scripsit eam plura opuscula quibus nomen suum
immortalitati donauit. E quibus feruntur subiecta. Ab exordio mundi vsque ad suam æ-
tatem magnum & insignis volumen.

Historiarum li. 48.

De reparatione lapsi lib. 1. *G. lamentationes & ve.*

Sermones plures lib. 1. *Epistolarum ad diuersos* lib. 1.

Et alia plura. Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. 1200.

GILBERTVS monachus ordinis Cisterciensis, & cuiusdam cœnobii postmodum
abbas, vir in diuinis scripturis studiosus, & egregie doctus, ingenio subtilis, & clarus elo-
quio. Scripsit post obitum S. Bernardi abbatis ubi ille dimiserat ab eo videlicet loco. In le-
ctulo meo per noctes vsque ad finem. 46. subtiles & elegantissimos sermones.

In Cantica canticorum lib. 1. *Variis sunt amantium.*

Et quædam alia.

Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. 1200.

ADILREDVS abbas cuiusdam cœnobii, ordinis Cisterciensis, vir in sanctis scriptu-
ris iugi studio exercitatus, & secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio mitis, eloquio dul-
cis deuotione præcipuus. Scripsit ad vtilitatem fratrum suorum nonnulla opuscula, quibus
& illis profuit, & nominis sui notitiam ad posteros transmisit. E quibus extat opusculum
magne vtilitatis viris religiosi spiritalibus sententiis refertum quod prænotauit.

Speculum charitatis lib. 1.

In Lucam ho. 1. *Cum esset Iesus annorum.*

Et alia quæ non vidi.

Claruit temporibus Henrici sexti, circa Annos domini. 1200.

MAVRICIVS episcopus Parisiensis, in diuinis scripturis valde studiosus & erudi-
tus, atq; in seculari Philosophia nobiliter doctus, utpote qui Theologiam ante episcopatum
multis annis Parisiis gloriose docuit, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declaman-
dis sermonibus ad populum excellentis studii fuit. Fertur quædam præclara composuisse
opuscula, quibus nomen suum posteritati notificauit. E quibus feruntur per circum-
tius anni tam de dominicis quam de festiuitatibus.

Sermones ad populum lib. 2. *De cura animarum ad presbyteros* lib. 1.

Cætera autem quæ scripsisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno domini. 1190.

PAPIAS natione Lombardus, vir in secularibus literis eruditissimus, Grammaticus
omnium suo tempore clarissimus, Græco & Latino sermone ad plenum instructus, in di-
uinis quoque scripturis non mediocriter exercitatus. Scripsit gemino stylo in vtraque litera-
tura

tota quædam
De ordine
De lingua
Epistolarum
Claruit tempore

IOHANNES
presbyter eruditus
scholasticus, in
suam ad posteri

10 Summam de
Sermones quæ
Alia in super

THEODORUS
scripturis studio
scientia clarus
dam abbates.

Vitam sanctam
Et quasdam
VERNARDUS

20 & interpres cla-
ris appellatus
minandi iuris e-
rant, & volumi-

tem in vtroque
& egregios, quæ
læ & monime-

Claruit tempore
PETRUS

30 ercitatione do-
dum satis idone
insignis, nomen
uota composu-

Relationes
De conuer-
Epistolarum
Alia quoque

PETRUS
tissimus, & in
nis gloriose pre-

40 clara opuscula
Verbum ab
Distinctio

Grammatica
De quibusda
De Sacramen-

Claruit tempore
PILEVS

subtilis, sermo
in maximo pre-
50 gloria transmis-

bilis & non spe-
De ordine
De cæteris a-

IOHANNES
prior Azonis Be-
inter expositore

dedit. Fertur
immortalitati

Inta quædam egregia opuscula. E quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt.

- De ordine dicendi lib. 1.
De lingua Latinæ vocabulis lib. 1. *Omnium in hoc libro inue.*
Epistolarum ad diuersos lib. 1. *De cæteris nihil reperi.*
Claruit temporibus Henrici sexti. Anno domini. 1200.

IOHANNES Belet, gymnasii Parisiensis olim insignis Theologus, in diuinis scripturis eruditus & in seculari Philosophia sufficienter doctus, ingenio promptus, sermone scholasticus, inter doctores sui temporis non ignobilis, scribendo & disputando nomen suum ad posteritatis notitiam cum gloria deduxit. Scripsit enim non inutilem.

- Summam de diuinis officiis lib. 1. *In primitiua ecclesia.*
Sermones quoque varios lib. 1.

Alia insuper non pauca scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt.

THEODERICVS abbas ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & secularium literarum non ignarus, nec minus conuersatione quam scientia clarus. Fertur nonnulla composuisse opuscula, de quibus ego tantum vidi ad quosdam abbates.

Vitam sanctæ Hildegardis lib. 4. *In Romana repub.*

Et quædam epistolas. Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. 1200.

WERNHERVS, alias Hirnerius, vir illustris atque spectabilis, iuris ciuilibus professor & interpres clarissimus ac aliarum literarum humanitatis cultor eximius, qui merito lucerna iuris appellatus est, quoniam ius ciuile glossulis primus exposuit, & sine exemplo cæteris illuminandi iuris exemplum dedit. Et ab hinc vtriusque iuris professores in copia semper clarescunt, & volumina sue institutionis usque in hodiernum diem explanare ceperunt. Docuit autem in utroque tam Romæ quam Bononiæ multo tempore, ubi discipulos & plures habuit & egregios, qui sua eruditione famam & gloriam magistri dilatarunt. Extant eius glossulæ & monumenta præclara in legibus quæ apud professores huius industriæ notissima sunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno domini. 1200.

PETRVS abbas Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis iugiter exercitatione doctus, ingenio placidus, sermone dulcis atque compositus, & ad persuadendum satis idoneus, conuersatione deuotus & laudabilis, ac regularis obseruantie zelator insignis, nomen suum scribendo posteris notificans, ad vtilitatem legentium quædam deuota composuit opuscula, de quibus ista feruntur.

- Relationes multorum lib. 1.
De conuersatione heremitica lib. 1. *Suscepi literas dilectionis.*
Epistolatum ad diuersos lib. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

PETRVS Cantor Parisiensis, & postea (ut ferunt) episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari Philosophia nobiliter doctus, theologicæ scholæ Parisiis multis annis gloriose præfuit, & discipulos egregios multos erudiuit. Scripsit etiam quædam præclara opuscula, de quibus pauca ad manus nostras memini peruenisse. Volumine prænotatum.

- Verbum abbreviatum lib. 1. *Verbum abbreviatum.*
Distinctionum aliud lib. 1. *Abel dicitur principium.*
Grammatica Theologorum lib. 1. *Sermones varios* lib. 1.
De quibusdam miraculis lib. 1.
De Sacramentis quoque lib. 3. *Circuibat populus.*

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno domini. 1200.

PIREVS Modicensis vtriusque Iuris professor, & interpres celeberrimus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scientia clarus & cautus consilio, apud Iuristas antiquiores in maximo precio habitus, scribendo & docendo in ea facultate varia, nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis, de cuius opusculis inuenitur quædam summa notabilis & non spernenda, quam prænotauit.

- De ordine iudiciorum lib. 1. *Inuocato Christi nomine.*

De cæteris autem quæ scripsit, nihil ad notitiam meam peruenit.

IOHANNES Bosianus patria Cremonensis, legum explanator famosissimus præceptor Azonis Bononiensis Iurisconsulti clarissimus vir magnæ doctrinæ & opinionis, qui inter expositores iuris primus apparuit, & multis suo exemplo animum & formam studendi dedit. Fertur in ea facultate præclara quædam scripsisse opuscula, quibus nomen suum immortalitati donauit. E quibus extat summa brevis super pandectis quæ prænotatur.

Ventosa lib. 1. Super C. lectura lib. 9.
Et quædam alia. Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. 1200.

STEPHANVS Anglicus gymnasii Parisiensis quondam decus & rector in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in Philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus Theologiam multis annis gloriose docuit, & primus scripturam sacram medullitus, & moraliter exponere cepit. Echinc mos inoleuit vt magistri Theologiæ diuinos libros suis lectoris in scholis discipulis lucidius aperirent. Scripsit autem iste Stephanus vt accepit subiecta opuscula.

In quinq; libros Moyfi lib. 5. In Iosue lib. 1.
In librum quoq; Iudicum lib. 1. In Regum quoque lib. 4.
In 12. Prophetas minores li. 12. Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiã

meam necdum venerunt. Claruit circa tempora imperii Henrici sexti regis, Imperatoris autem à papa coronati quinti. Anno domini. 1200.

BAGOROTVS vtriusq; iuris professor insignis & celeberrimus interpres, aliarum quoq; literarum secularium non ignarus, cuius apud antiquos Iuristas non parua auctoritas erat, propter excellens ingenium docendi, scribendiq; studio etiã posteris nomen suum notificauit, de cuius opusculis extar summa notabilis quam prænotauit.

Cautionum lib. 1. Cum periculosum sit mi.

De ordine iudiciorum lib. 1. Precibus & Instantia.

Alia insuper complura scripsisse dicitur, sed ad notitiã meam non venerunt.

PLACENTINVS natione Italus, vtriusq; iuris cultor & explanator celeberrimus, in monte Pessulano docendo & scribendo magnã gloriam est consecutus, qui olim apud huius artis professores inter præcipuos doctores locum obtinuit, propter quædam commendatissima volumina quæ composuit. E quibus inter cætera extare dicitur.

Summa iudiciorum lib. 1. Cum esset Mantue.

Super codice quoque lib. 9. De aliis nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno domini. 1200.

ROFREDVS patria Beneuentanus, doctor in vtroq; iure clarissimus ingenio subtilis, eloquio scholastico more compositus, ad soluenda dubia & iuris quæstiones longa exercitatione satis idoneus. Scripsit in ea facultate studentibus non contemnenda opuscula, quibus nomen & opinionem suam immortalitati consecrauit. De quibus tamen pauca potuimus inuenire quæ & subiecimus, volumen perutile continens.

Quæstiones iuris ciuilibis lib. 1. Si considerarem ingenium.

Quæstiones iuris canonici lib. 1. Super omnibus actionibus.

Summam iuris lib. 1.

Quicquid amplius edidit, ad notitiã meam adhuc minime peruenit.

PETRVS archiepiscopus Senonensis in diuinis scripturis iugi studio eruditus & veterum lectione diues, atque in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit non parue utilitatis opuscula, quibus & suum ingenium excoluit, & aliorum ædificationi materiam præparauit. Scripsit valde subtiliter sententiis patrum appositis.

In epistolas Pauli omnes lib. 14. Sermones etiam varios lib. 1.

Diuerfos etiã libros Biblicæ diligenter exposuit, aliosq; tractatus & varios & viles scripsisse dicitur, qui ad notitiã meam non venerunt.

Azō natione Italus est Bononiensi ciuitate orditus vitæ originem, Iohannis Bosiani Cremonensis viri doctissimi quondam auditor atq; discipulus, iuris ciuilibis famosissimus interpres, fons legum, copia verborum, lucerna iuris, qui sua eruditione & scientia omnes Iuristas qui eum præcesserant facile præcellit, multa ad ius ciuile pertinentia opuscula edidit, quibus laudem & gloriam immortalem acquisiuit.

Summam iuris notabilem lib. 1. Super Digesto veteri li. 4.

Super Codice quoque lib. 9.

Præterea optimos in legibus apparatus confecit, & pluribus summis additiones apposuit, ac varia scripsit quæ à doctis non ignorantur Iuristis. Claruit temporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno domini. 1200. Et multos insignes discipulos post se reliquit.

EGIDIUS de Fuscariis ciuis Bononiensis, vir in iure canonico doctissimus, & tam legibus imperialibus quam in aliis disciplinis humanitatis nobiliter eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in professoribus huius facultatis apud veteres magnæ auctoritatis doctor. Scripsit quædam præclara in ea disciplina volumina, de quibus ego tantum vidi.

De ordine iudiciorum lib. 1. In nomine Domini nostri Iesu

De of-

De officio Tabellionis

lib. 1. *Restat nunc ut de offi.*

Quæstiones iuris varias.

Cætera quæ composuit, ad manus nostras adhuc minime venerunt.

FRANCISCVS ordinis minorū institutor & princeps, natione Italus, ex Assisio ciuitate Italiz oriundus, vir sanctissimæ conuersationis & Euangelicæ paupertatis ardentissimus sectator, qui verbo & exemplo multos ab iniquitate conuertit, & in viam iustitiæ catholicæ direxit, tantus amator Christi extitit, ut in cōtemptu mundi & consolationis transitorie parē vix habuerit. In cuius ordine multiam deinceps doctissimi viri claruerunt, qui ad vtilitatē fidelium innumera pene cōposuit opuscula. Ipse autē Franciscus scripsit breuē,

10 Regulam minorum lib. 1. *Regula & vita minorum.*Testamentum breue lib. 1. *Dominus dedit mihi fratri.*

Claruit sub Frederico Imperatore secundo, Anno domini. 1220.

CÆSARIVS monachus in Heisterbach, ordinis Cisterciensis, natione Teutonicus Colonienfis Agrippinæ diocesis, vir deuotus, & in disciplina regulari præcipuus, atque in diuinis scripturis longa exercitatione studiosus, composuit ad instructionem nouitiorum quorum institutor erat, simplici & aperto sermone nonnulla opuscula, quorum lectio deuotis & simplicioribus fratribus non est spernenda, de quibus ego tantum reperi subiecta. Opus prolixum de miraculis & visionibus diuersis suo tempore factis in Germania, quod ad imitationem sancti Papæ Gregorii prænotauit.

10 Dialogorum de variis li. 12. *Colligite fragmentane.*In Euangelis dominicalibus lib. 2. *Botrus Cypri dilectus.*In Euangelis de sanctis lib. 1. *Dominus ac Saluator noster Iesus.*

Sermones ad nouitios lib. 1.

Alia insuper complura edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt.

GVILHELMVS monachus cœnobii diui martyris Dionysii Parisiensis, ordinis S. Benedicti, natione Gallus vir in diuinis scripturis iugi studio peritus atq; in disciplinis secularium literarum egregie doctus ingenio & eloquio clarus, ac temporum cognitor insignis, nomen suū varia scribēdo & docendo ad noticiā posteritatis transmisit. E quibus extat.

Historiarum volumen lib. 3. Et epistolę plures ad diuersos lib. 1.

30 FERRA autem in diuinis scripturas commentarios edidisse, quos necdum vidi.

IACOBVS de Vitriaco, episc. Achonenfis, & postea sacrosanctę ecclesię Romanę cardinalis, episcopus Tusculanus, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarum non ignarus, moribus & vita spectabilis, in declamandis sermonib. ad populum excellentis ingenii fuit, & crucem contra Albienfes hereticos gloriose prædicans, multos fideles in eos Apostolica auctoritate signauit. Scripsit non spernendę lectionis opuscula, quibus nomen suū posteris notificauit.

Historiam orientalem lib. 1. Vitam Marię de Oegiones lib. 3.

Contra Saracenos lib. 1. De sanctis mulieribus Leodiensibus lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Alia insuper nonnulla cōposuit q̄ ad noticiā

40 meam non venerunt. Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1220.

BONACVIDA Aretinus, vir in vtroq; iure omnium suo tēpore doctissimus, apud veteres huius facultatis professores magnę auctoritatis, ingenio subtilis, & clarus eloquio, Scripsit ad vtilitatē discipulorum iuris quædā præclara volumina, quibus se & vtilem præsentibus, & notum effecit futuris. E quibus extat summa nobilis quam prænotauit.

Introduçtoriam aduocatorum lib. 2. *Cum aduocationis offi.*Margarita Iuris lib. 1. *Quoniam post inuentionem.*

Declarationes variarum causarum. Sed & alia quædam composuisse dicitur, quæ ad noticiam meam non venerunt.

PETRVS de Vineis, natione Teutonicus, Frederici Imperatoris secundi scriba & cancellarius, vir doctus & eloquens, sed in eo maxime reprehensibilis quod eidem Frederico adhærens eius fauore contra ecclesiā Romanā stolidus latrauit, à quo tandē digne remuneratus cum in certis eum offendisset, lumen cum oculis amisit. Scripsit autem quædam ingenii sui opuscula, de quibus ego tantum reperi.

Epistolarum ex persona Imperatoris lib. 6. *Collegerunt pontifices.*

De potestate imperiali lib. 1.

Claruit eiusdem Frederici secundi temporibus. Anno domini. 1230.

ANTONIVS dictus de Padua, natione autem Hispanus ex Vlixbona ciuitate oriundus, ordinis minorum, & beati Francisci discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus

simus, quippe qui ante ingressum ordinis Theologiā Tholozæ, Bononiæ, & Patani multo tempore gloriose docuit, & discipulos post se insignes reliquit, tantæ sanctitatis exitit, ut multis & uiuus & mortuus coruscaret miraculis. Fuit autem excellentissimus predicator, adeo ut summus cum pontifex arcem testamenti consueuerit appellare. Et S. Franciscus eum suum episcopum vocare solebat. Scripsit inter cætera ingenii opuscula valde elegantes & ardentissimos.

Sermones de tempore lib. 2. *Erunt signa, &c. dicit.*

Sermones quoque de sanctis lib. 1.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno domini. 1230. Et propter miraculorum frequentiam post mortem à Gregorio Papa nono, vna cum sancto Dominico & Helizabet Langraua Thuringorum, catalogo sanctorum statim insertus est.

JORDANVS ordinis prædicatorum, post sanctum Dominicum (ut dicunt) magister generalis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis exercitatus & sufficienter eruditus, verbi Dei prædicator egregius & non minus sanctitate quam scientia venerabilis, suo exemplo & melliflua doctrina multos ad pietatem erudiuit. Fertur nonnulla scripsisse opuscula, quorum lectio declamatoribus ac deuotis fratribus non inuiculis iudicatur. E quibus feruntur ex officio prioratus ad fratres sui ordinis.

Exhortatoriæ epistolæ plures lib. 1. Sermones ad populum lib. 1.

De ordinis institutione lib. 1. Claruit sub Frederico Imperatore secundo, eodem tempore quo & beatus Dominicus. Anno domini. 1220.

HVBERTVS de Bobio iuris vtriusque professor & interpres sagacissimus, ingenio subtilis, & scholastico more luculentus eloquio, qui apud veteres huius scientiæ professores inter præcipuos doctores est habitus, nomen suum docendo & scribendo cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis, dans cæteris discendi exemplum ac proficiendi adiumentum. Scripsit enim notabilem summam quam prænotauit.

De ordine iudiciorum lib. 1. *Quia pietas paterna.*

Quæstiones & determinationes.

Et alia non pauca, quæ tamen ad manus nostras minime venerunt.

BERNARDVS Dorna natione prouincialis, Azonis Bononiensis viri clarissimi quondam auditor atque discipulus, vtriusque iuris professor & interpres doctissimus, præceptoris sui eruditissimi prouocatus exemplo, se literis totum accommodans, varia scripsit opuscula, quibus nomen suum immortalitati dicauit. E quibus extat volumen in signe.

De libellorum conceptionibus lib. 1. Et alia quæ non vidi.

Claruit Frederici Imperatoris secundi temporibus. Anno domini. 1240.

ACVRSIVS natione Italus, ex Florentia ciuitate oriundus auditor quondam & discipulus Azonis, vir in vtroque iure peritissimus, atque in cæteris secularium literarum disciplinis non infime doctus, ingenio subtilis & clarius eloquio, cuius quanta sit hoc tempore apud legum professores autoritas, nemo vel modice doctus qui nesciat. Scripsit multa præclara opuscula, & primus totum ius civile glossauit.

In ff. vetus lib. 24. In ff. nouum lib. 12. 40

In ff. Infortiati lib. 14. Super Codice lib. 12.

Super Institutiis lib. 4.

Alia insuper non pauca edidit, quæ legum studiosis notissima sunt. Claruit sub Frederico imperatore secundo. Anno domini. 1240.

HVBERTVS de Bonacurso, natione Italus, vir in vtroque iure peritus & secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio promptus & apertus eloquio, qui apud veteres iuris explanatores non obscuræ opinionis fuit. Composuit in ea facultate quædam præclara opuscula, de quibus nullum ad manus nostras memini peruenisse. Fertur autem eius.

De præiudiis causarum lib. 1. *Cum de mandato imperiali.*

Et de iudiciis quædam.

Credimus autem tam ista quam alia eius opera, peritis Iuristis non incognita.

IOHANNES de abbatis villa, archiepiscopus Bisuntinus, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & earundem sacrarum literarum famosissimus interpres, qui in studio Parisiensi Theologiam multis annis egregie docuit, in declamandis sermonibus ad populum excellentissimus, qui ob eam rem vel maxime ex magistro Parisiensi factus est archiepiscopus Bisuntinus. Scripsit valde viles & insignes.

Sermones de tempore lib. 2. Sermones de sanctis lib. 1.

Alia

Alia quoque multa edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Scriptit aut dictos sermones per circulum anni. Primo quidē breues lectiones Euāgelicas & Apostolicas breuiter exponendo. Postea vero alios sermones tam de dominicis quam de festiuitatibus adeo prolixos edidit, tot scripturarum inducens testimonia, vt vix pos-
 sint memoriz commendar, quæ tamen iam nouis superuenientibus ex parte viluerunt.

RAYMUNDVS de Penna forti, natione Cathalanus, siue provincialis ordinis præ-
 dicatorum tertius magister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium lite-
 rarum non ignarus, ingenio promptus, & iuris canonici notitia insignis, nomen suum va-
 ria scribendo immortale reddidit & sibi ecclesiam suis opusculis perpetue (vt ita dixerim)
 10 debitorum obligauit. Nam iussu Gregorii Papæ noni comportauit.

Decretales iuris lib. 5. *Rex pacificus piam.*
 Summam de casibus lib. 3. *Quoniam vt ait Hierony.*
 Constitutiones ordinis sui lib. 1. *Et quædam alia.*

Claruit sub Frederico secundo Imperatore. Anno domini. 1230.

ALBERTVS Galioti patria Parmen. canonum & legum professor interpretque fa-
 mosus, ingenio subtilis, consilio cautus & eloquio scholasticus, qui ob doctrinam & expe-
 rientiam rerum apud Iuristas veteres inter præcipuos doctores habebatur. Scripsit quæ-
 dam in iure non contemnenda opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis
 cum laude immortalis transmisit. E quibus extat summa.

20 Margarita questionum lib. 1. *Cum ego Albertus Galio.*
 Et declarationes iudiciorum lib. 1.

Et quædam alia diuersa, quæ nobis incognita, habentur à diuersis.

ODOFREDVS Beneuentanus, Azonis Bononiensis auditor, & Iacobi Baldewini
 postmodum præceptor, vir in vtroque iure peritissimus, ingenio subtilis, & clarus elo-
 quio, qui multos insignes post se discipulos reliquit, propter doctrinam & eruditionem,
 tum iuris, tum aliarum literarum humanitatis, in magna autoritate habebatur apud ve-
 teres. Cuius multa feruntur opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati.

De libellorum formatione lib. 1. *Postquam opus notarie.*
 De ordine iudicario lib. 1. *Quemadmodum Christi.*
 30 De arte notariatus lib. 1. *Et alia quæ non vidi.*

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1230.

IOHANNES de Blansco, natione Burgundus, vir in vtroque iure doctissimus, & in
 Philosophorum secularium præceptis sufficienter eruditus, ingenio acut & promptus,
 Scripsit apertis sermonibus professoribus huiusce facultatis non spernenda opuscula, qui-
 bus fama nominis sui & tunc præsentibus & post futuris longe lateque innotuit. E quibus
 extat volumen magnæ utilitatis, quod prænotauit.

De actionibus aduocatorum lib. 1. *Ego Iohannes de Blano.*

Et variz questiones. Cætera autem quæ composuit, ad noticiam meam minime venerunt.

IOHANNES nomine & natione Teutonicus, ex ciuitate Friburgensi oriundus, e-
 40 piscopus Bossinensis in Hungaria, ordinis prædicatorum, vir in diuinis scripturis multum
 exercitatus & doctus in iure & seculari Philosophia egregie peritus, qui propter eruditio-
 nem & vitæ sanctitatem ex ordine ad episcopatum assumptus fuerat, quem postea defe-
 rens, ad ordinem suum reuersus est & post Raymundum generalis magister ordinis con-
 stitutus, multa bona fecit. Scripsit notabilem.

Summam confessorum lib. 5. *Quoniam dubiorum noua.*

Et quædam alia. Claruit temporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno domini.
 1250. Sepultus vero est in conuentu suo Argentinensi, multis olim (vt ferunt) coru-
 scans miraculis.

INNOCENTIVS Papa quartus, Symbaldus ante vocatus, natione Italus, ciuitate
 70 Genuensi oriundus, sed in pontificatu post Cælestinum quartum annis vndecim, vir in
 scripturis diuinis & in iure doctissimus amator religiosorum, qui Concilium generale Lu-
 gduense celebravit, in quo Fredericum ab Imperio patrum consensu deposuit, & multa
 ad ecclesiæ utilitatem constituit. Scripsit nihilominus quædā præclara opuscula, ob quo-
 rum editionem scriptoribus ecclesiasticis digne annumeratur, ad posteritatis noticiam cum
 eisdem transmittendus. Contra Petrum de Vineis.

De potestate ecclesiastica lib. 1.
 Apparatum super decretalibus lib. 5. *Lægitur in Ezechiele.*
 Regulam Clarissarum lib. 1. *Forma vite ordinis.*

Authen.

Authenticas quoque lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Et quædam alia. Claruit sub Frederico secundo. Anno domini. 1250.

ROLANDINVS de Romantiis, Iuris vtriusque professor & interpres celeberrimus, atque in seculari Philosophia nobiliter doctus, qui apud Iuristas veteres non infimus erat. Scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmissit ad notitiam posteritatis. E quibus ego tantum reperi summam,

De ordine maleficiorum lib. 1. *Incipit parvus libellus.*

Determinationes & quæstiones.

Cætera quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

BERNHARDVS presbyter Cöpostellanus, Innocentii Papæ quarti familiaris & capellanus, vir in Iure doctissimus, eiusdem pontificis studio prouocatus, conscripsit in Iure quædam præclara opuscula, quæ in magna autoritate his temporibus apud Iuristas habentur. De quibus ego pauca potui inuenire, scilicet apparatus insignem.

Super decretalibus lib. 5. *In huius libri principio.*

Casus decretalium lib. 5. *Rex pacificus piam.*

Decretis nihil vidi. Claruit sub Frederico Imperatore secundi. Anno domini. 1250.

GVINDO de Suzaria, doctor in Iure peritissimus, & in aliis disciplinis seculari Philosophiæ sufficienter instructus, ingenio subtilis & promptus, cautusque consilio, cuius apud veteres harum rerum peritos magna fuit autoritas. Fertur in Iure quædam præclara edidisse opuscula. Inter quæ extat summa notabilis quam prænotauit.

De actionibus causarum lib. 1. *Super causarum ordinatione.*

Declarationes quoque variæ.

Et alia complura, quæ ad manus nostras adhuc minime venerunt.

BARTHOLOMÆVS Brixianus, Iuris canonici professor & interpres eruditissimus, atque in cæteris seculari literaturæ disciplinis egregie doctus, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit tam in Iure quam de aliis rebus varia & præclara opuscula, quibus nomen suum immortalitati donauit. E quibus subiecta feruntur.

Repertorium decreti lib. 3. *Quoniam suffragantibus ve.*

Disputationes decretalium lib. 5. *Chronicam Italicæ* lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. *Et quædam alia.*

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1240.

IOHANNES de Deo, Iuris vtriusque professor & enucleator eximius, atque in disciplinis Philosophiæ sufficienter eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, qui apud veteres magne autoritatis extitit. Scripsit multa & varia in vtroque Iure opuscula, quibus memoria nominis sui ad multorum notitiam deuenit. E quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim subiecta duntaxat.

Summam cauillationum lib. 7. *Ad honorem summatr.*

Aliam prænotatam, ludicium lib. 4. *Principio nostro asit.*

Tabulam decreti lib. 2. *Liber decretorum distin.*

Tabulam decretalium lib. 1. *Volentibus prompse.*

Concordantiam decreti & decretal. lib. 1. *De constitutionibus trac.*

Quæstiones varias.

Docuit autem in ciuitate Bononiensi, ubi prædicta & alia composuit.

HVCO Barchinonensis, ordinis prædicatorum sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli S. Sabinae presbyter cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, qui ante ordinis ingressum factæ Theologiæ magister fuerat, multosque insignes discipulos habuit. Scripsit plura egregia opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit. Nec minus conuersatione & religione quam scientia clarus emicans, idem mansit in dignitate qui antea fuit, de cuius libris isti feruntur.

In Genesim lib. 1. In Exodum lib. 1. 10

In Leuiticum lib. 1. In Numeros lib. 1.

In Deuteronomium lib. 1. In Iosue lib. 1.

In Iudicum lib. 1. In librum Ruth lib. 1.

In Regum lib. 4. In Paralipomenon lib. 2.

In Esdras & Neemiam lib. 3. In Thobiam lib. 1.

In Iudith lib. 1. In Hester lib. 1.

In librum Iob lib. 1. In Psalterium lib. 1.

In Prouerbia lib. 1. In Ecclesiasten lib. 1.

In Can-

ithemij

In Cantica canonicorum lib. 1. In librum Sapientiae lib. 1.
 In Ecclesiasticum lib. 1. In Esaiam prophetam lib. 1.
 In Hieremiam lib. 3. In Ezechielem lib. 1.
 In Daniele lib. 1. In 12. prophetas minores li. 12.
 In libros Machabeorum lib. 2. In Euangelium Matthaei lib. 1.
 In Euangelium Marci lib. 1. In Euangelium Lucae lib. 1.
 In Euangelium Iohannis lib. 1. In epistolas apostoli Pauli li. 14.
 In Actus apostolorum lib. 1. In epistolas canonicas lib. 7.
 In Apocalypsin Iohannis lib. 1. Summa decalibus lib. 1.
 10 Alia in super nonnulla composuit, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub

Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1240.
 IACOBUS Baldeuini, Odofredi Beneuentani clarissimi viri quondam auditor Iuris civilis professor & interpres eximius, ingenio subtilis, sermone scholasticus, consilio & actione praecipuus. Scripsit in ea facultate quaedam praeclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transiit. E quibus ista feruntur.

Super Codice li. 12. Super ff. veteri li. 24.
 Super ff. nouo li. 12. Super ff. infortiati li. 14.
 Et quaedam alia. Claruit sub Frederico Imperatore secundo. 1240.

DAVID ordinis, ut ferunt, minorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis 10 exercitatus, vita & conuersatione insignis, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii fuit. Scripsit quaedam apertis sermone opuscula, quorum lectio deuotis fratribus non est contemnenda, de quibus extant subiecta. Ad nouitios.

De compositione hominis exterioris lib. 1. Profectus religiosi. 7.
 De compositione hominis interioris lib. 1. Collationes meas quas lib. 1.
 Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
 Et quaedam alia.

Claruit non longe post beatum Franciscum. Sepultus est in Augusta.

HUMBERTVS ordinis praedicatorum quintus, magister generalis, patria Viennensis, Hugonis Barchinonensis Theologi quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator egregius, vita Euangelicus, conscientia purus, actione praecipuus, eloquio dulcis, & ad persuadendum idoneus, qui Hugonem olim suum praecceptorem sacrae Theologiae pertraxit ad ordinem. Scripsit ad quaedam deuota opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deuenit. E quibus ista feruntur.

Super regulam S. Augustini lib. 1. Cogitanti mihi de ser.
 Summa praedicantium lib. 3. Omnis homo est exhortandus.
 Gestas fratrum praedicatorum lib. 5. De officiis sui ordinis lib. 1.
 De tribus substantialibus reli. lib. 1. Filiis gratia & cohare.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit Imperio vacante Anno domini. 1250.

VINCENTIVS Gallus natione Burgundus, ordinis praedicatorum dictus Beluacensis, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, ac veterum lectione diues, ingenio subtilis, & sermone compositus, tantum literis studium adhibuit, ut nullis vnquam laboribus, vigilis vel occupationibus ab earum cultura potuerit euocari, quin semper aut legeret, scriberet vel praedicaret. Tantis itaque fuit, ut post se necdum habuerit parem. Si ardua quae scripsit opuscula ex multis laboriose collecta, equa lance cum ceteris ponderemus. Nam perente & sumptus ministrante rege Francorum, grande & admirabile opus speculorum de omni (ut ita dixerim) rescibili in multis voluminibus maximis laboribus comportauit quod ita praenotauit atque distinxit.

Speculum historiale li. 32. Deus est substantia in.
 10 Speculum naturale li. 33. Quoniam multitudo libro.
 Speculum morale li. 3. In omnibus tuis memora.
 Speculum doctrinale li. 13. Quoniam multitudo libro.
 De gratia Dei quoque lib. 4. Liber generationis, &c.
 De laudibus S. Mariae lib. 1. Si Deum ore Prophetico im.
 De laudibus S. Iohannis Euangelistae lib. 1. Beatus Iohannes Euangelist.
 De institutione puerorum lib. 1. Fili tibi sunt erudit.
 Consolationem super mortuo lib. 1. In primis igitur aduerte.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Bb. Alia

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1240.

ALEXANDER de Ales, natione Anglicus, ordinis minorum, præceptor Eustachii cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari Philosophia nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, cum esset doctor sacrarum literarum in gymnasio Parisiensi, vrcelestis Philosophiæ verus efficeretur discipulus, ordinem pauperum Christi intrauit, quem sua eruditione & sanctitate mirabiliter illustrauit. Scripsit iubente Innocentio Papa quarto insigne opus quatuor voluminibus partium multa vtiliter complectens, quod prænotauit.

Summam Theologiæ lib. 4. Quoniam sicut dicit Boetius

Declarationem regulæ minorum lib. 1. Reuerendo in Christo.

Cætera eius non vidi. Dicitur autem quod tam Vetus quam Nouum testamentum ex magna parte postillauerit, & de concordia iuris diuini & humani multa subtiliter disseruerit, aliq; composuerit varia, quæ ad manus nostras non venerunt. Claruit sub Frederico secundo. Anno domini. 1240.

IOHANNES de Rupella, ordinis fratrum minorum, sacre Theologiæ magister Parisiensis, in diuinis scripturis eruditus, & in Philosophia Aristotelica magnifice doctus, qui secum Alexandro de Ales in declaratione regulæ minorum ad ministrum generalem subscripsit. Edidit quædam præclara opuscula, quibus nominis sui famam ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus subiecta feruntur.

Super sententiis lib. 4. Summa virtutum & vitiorum lib. 1.

De anima quoque lib. 1.

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno domini. 1250.

HENRICVS archiepiscopus Ebredivensis & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, Hostiensis vulgariter nuncupatus, vir in vtroq; iure peritissimus, qui ob excellentiam ingenii, & doctrinæ apud Alexandrum Papam quartam in pretio fuit. Scripsit quædam opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quib. ego tantum vidi opus insigne & omnibus notum.

Supertitulum decretalium lib. 5. Alpha & Omega vnum in es.

Summam quoque compendiosam lib. 1. Cætera quæ composuit, ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1250.

GALTERIVS episcopus Pictauiensis ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari Philosophiæ disciplinis nobiliter doctus, ingenio subtilis sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industriz fuit. Scripsit quædam non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta. Iubente namq; Alexandro Papa quarto stylo digessit valde vtilis per anni circulum.

Sermones lib. 2. Super sententiis lib. 4.

Quodlibetorum lib. 1. Quæritur quomodo virtus

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1250.

GALTERIVS episcopus Magolensis ex insulis oppido Flandriæ oriundus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, qui suo tempore propter doctrinam & eruditionem magnæ opinionis fuit. Scripsit ad petitionem præpositi & clericorum Insulensis ecclesiæ.

Super Psalterium lib. 1. Et quasdam epistolas.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam nostram minime venerunt.

ALEXANDER dictus de Villa Dei, patria Dolensis, ordinis (vt dicunt) fratrum minorum, vir certe vndeque exercitatus, Grammaticus, Philosophus, Astronomus, & calculator insignis. Scripsit tam metro quàm prosa non pauca opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis memoriâ transmisit. E quibus ego tantum adhuc reperi subiecta. Volumina metro leonico scriptum de Grammatica cuius hodie in scholis puerorum vsus est assiduus, nescio si tam vtilis propter imbecillioris ætatis defectum, & ignauiam præceptorum. Prænotauit autem hoc ipsum opus.

Doctrinale puerorum lib. 3. Scribere clericulis pa.

De computo ecclesiastico lib. 1. Quamuis modo in fine tem.

De Sphæra lib. 1. De arte numerandi lib. 1.

Fertur & alia complura scripsisse, sermones, epistolas, varioq; tractatus, qui ad manus nostras adhuc minime venerunt. Claruit magna religione, & doctrina sub Frederico secundo. Anno domini. 1240.

EVSTACHIUS, qui & Bonauentura de Balneo regio natus, ordinis fratrum mi-

norum minister generalis, ac deinde episcopus Albanensis, & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, Alexandri de Ales quondam auditor & discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in seculari Philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, vita & conuersatione deuotus atque sanctissimus, cuius ingenium dotem naturæ & vite puritatem præceptor eius Alexander contemplans dicere solebat: In fratre Bonauentura Adam peccasse non videtur. Scripsit multa & profunda & deuotissima opuscula, quibus ardentia verba proferens non minus affectum legentis in Christi amore accendit, quàm intellectum doctrinis sanctis illuminat. Omnes enim sui temporis doctores vtilitate operum facile præcellit, si spiritum diuini amoris & Christianæ deuotionis in colloquentem attendas. Profundus est, non verbosus, subtilis non curiosus, disertus non vanus, flammantia non instantia verba proferens, vnde & securius legitur, facilius ab amante intelligitur, vilius frequentatur, dulcius & fructuosius retinetur. Multi doctrinam proferunt, deuotionem prædicant multi, pauci scribendo libros docuerunt vtramque. Bonauentura autem & multos superauit & paucos, dum eius doctrinam deuotionem deuotio instruit doctrinam. Si ergo & doctus vis esse & deuotus, illius opusculis esto intentus. Quæ sunt.

Super sententias	lib. 4.	<i>Profunda fluminum.</i>	
Breviloquium	lib. 7.	<i>Flecto genua mea ad.</i>	
Soliloquium	lib. 1.	<i>Dic quæso homo si.</i>	
Itinerarii mentis in Deum	lib. 1.	<i>In principio primum.</i>	
Lignum vite	lib. 1.	<i>Christo confixus sum.</i>	
Exhortatorius ad fratrem	lib. 1.	<i>Quoniam dilecte mi frater.</i>	
De reductione artium, &c.	lib. 1.	<i>Omne datum optimum &c.</i>	
Regimen conscientie. i. paruū bonū	lib. 1.	<i>Ecce descripsi eam tibi.</i>	
Itinerarii mentis in se ipsum	lib. 1.	<i>Compendium scripturarum</i>	lib. 1.
De institutione nouitiorum	lib. 1.		
Centiloquium	lib. 4.	<i>Malum considerare occur.</i>	
Pharetra siue scintillarium	lib. 4.	<i>In conuersionis meæ præ.</i>	
De paupertate Christi contra Guil.	lib. 1.	<i>Questio est de pauper.</i>	
De quinque festis infantie Christi	lib. 1.	<i>Cum secundum virorum venera.</i>	
De septem donis Spiritus Sancti	lib. 1.	<i>Primum omnium necesse ha.</i>	
De excellentia eucharistie	lib. 1.	<i>De 6. alis seraphin</i>	lib. 1.
Ad Blancam ducissam	lib. 1.		
Illuminationum insigne opus	lib. 1.	<i>In medio ecclesiæ ape.</i>	
De tribus ternariis pectorum	lib. 1.	<i>Tres sunt ternarii pec.</i>	
De septem gradibus cōtemplationis	lib. 1.	<i>Contemplatiuorum aquili.</i>	
De profectu religiosorum	lib. 1.	<i>Si vis in spiritu proficere.</i>	
De decem præceptis	lib. 1.	<i>Si vis ad vitam ingredi.</i>	
Apologia pauperum	lib. 1.	<i>Summi legislatoris.</i>	
Super oratione dominica	lib. 1.	<i>Pater noster. Oratio hæc præui.</i>	
Legenda S. Francisci	lib. 1.	<i>Apparuit gratia Dei sal.</i>	
Constitutiones sui ordinis	lib. 1.	<i>In Genesim. 7. visionum</i>	lib. 1.
In Euangelium Iohannis	lib. 1.	<i>In principio, &c. Circa.</i>	
In Euangelium Lucæ	lib. 1.	<i>Spiritus Domini super me. Confi.</i>	
De tribus questionibus	lib. 1.	<i>In nominato magistro.</i>	
De scandalis apostolorum	lib. 1.	<i>Quoniam secundum apostolum Iohan.</i>	
De passione Domini	lib. 3.	<i>Currite gentes undiq.</i>	
Sermones per annum.	lib. 2.	<i>Epistolæ plures ad diuersos.</i>	

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt. Moritur Imperio vacante sub Gregorio Papa decimo, in concilio Lugdunensi. Anno domini. 1283. Indictione. 1. Sepultus in ecclesia cathedrali Lugdunensi. Tandem propter sanctitatem & miracula nostris diebus canonizatur ab Sixto Papa quarto, sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini. 1482. Indictione. 15.

PHILIPPVS cancellarius Parisiensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari Philosophia nobiliter doctus, cum esset sacrarum literarum famosus magister, Theologiae scholæ Parisius multo tempore gloriose præfuit, vbi discipulos legendo, populos prædicando magnifice instruxit. Scripsit de singulis Psalmis duos vel tres.

Sermones elegantes	lib. 1.	<i>Summam Theologiæ</i>	lib. 1.
--------------------	---------	-------------------------	---------

Alia quoque plura edidit, quæ ad noticiam nostram minime venerunt.

ALBERTVS episcopus Ratisponensis, ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonius, patria Sueuus, ex Laugingen oriundus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in seculari Philosophia nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, vita & conuersatione deuotus atq; sanctissimus, qui propter doctrinam & eruditionem, magnus dictus est, docuit sacras literas & Philosophiam Aristotelicam multis annis. Primo Parisius, postea Coloniz, vbi inter alios Thomam de Aquino habuit egregium discipulum. Ad episcopatum deinde Ratisponensis ecclesie assumptus, cū illum aliquot annis gubernasset, deseruit, & amore studii salutaris ad conuentum suum Coloniā reuersus est, vbi vsq; ad finem vitæ docendo & scribendo perseuerauit. Scripsit multa & pene infinita opuscula, de quibus subiecta feruntur.

Summa Theologiæ	lib. 4.	<i>Mirabilis facta est scientia</i>	
Super sententias	lib. 4.	De quatuor coruīs	lib. 1.
De homine	lib. 1.	De bono	lib. 1.
De vita spiritali	lib. 1.	De corpore Christi	lib. 1.
In officium missæ	lib. 1.	<i>Ecce ego declinabo in.</i>	
De eodem. 32. sermones	lib. 1.	<i>De sacrosancto corpore.</i>	
De muliere forti	lib. 1.	<i>Laudes ecclesie de.</i>	
Super libris Dionysii	lib. 5.	<i>Mirabile est nomen.</i>	
De multiplici timore	lib. 1.	<i>Quoniam plus exemplo quam ver.</i>	
De laudibus S. Mariæ	lib. 1.	<i>Clara est & qua nunquam.</i>	
Defensorium mendicantium	lib. 1.	De partu hominis	lib. 1.
De formatione hominis	lib. 1.	De origine animæ	lib. 1.
Super oratione dominica	lib. 1.	De arte prædicandi	lib. 1.
De reparatione lapsi	lib. 1.	In Hester	lib. 1.
De adhærendo Deo	lib. 1.	<i>Cogitanti mihi aliquid.</i>	
In quinque libros Moyſi	lib. 5.	In Iosue	lib. 1.
In Iudicum	lib. 1.	In Ruth	lib. 1.
In Regum	lib. 4.	In Paralipomenon	lib. 1.
In Esdras & Neemiam	lib. 3.	In Tobiam	lib. 1.
In Iudith	lib. 1.	In Prouerbia	lib. 1.
In Cantica canticorum	lib. 1.	In librum Sapientie	lib. 1.
In Ecclesiasten	lib. 1.	In Ecclesiasticum	lib. 1.
In Machabæorum	lib. 2.	In Iob	lib. 1.
In Esaiam	lib. 1.	In Hieremiam	lib. 1.
In Ezechielem	lib. 1.	In Danielelem	lib. 1.
In 12. Prophetas minores	li. 12.	Ecclesiastici. 49. Et 12.	
In Euangelium Matthæi	lib. 1.	<i>Sume tibi librum gran.</i>	
In Euangelium Marci	lib. 1.	<i>Ecce vicit leo de tribu.</i>	
In Euangelium Lucæ	lib. 1.	In Euangelium Iohannis	lib. 1.
In Epistolas Pauli	li. 14.	<i>Aquila grandis magna</i>	
In Apocalypsin	lib. 1.	De animalibus	li. 20.
Sermones de tempore	lib. 1.	<i>Quoniam veritatis testimon.</i>	
Sermones de sanctis	lib. 1.	<i>Venite post me faciam.</i>	
Paradisus animæ	lib. 1.	Orationum super sententias	lib. 1.
Orationum super Euangelia	lib. 1.	De differentia spiritus & animæ	lib. 1.
De diuinatione & prophetia	lib. 1.	Diuerſarum quæſtionum	lib. 1.
De natura locorum	lib. 1.	De causis elementorum	lib. 1.
De moribus animalium	lib. 1.	De intellectu & intelligibili	lib. 1.
De iuuentute & senectute	lib. 1.	De vita & morte	lib. 1.
De plantis & vegeſtabilibus	lib. 1.	Summa Philosophiæ	lib. 1.
De vnitæte intellectus	lib. 3.	Quæſtiones contra Auerroistas	lib. 1.
De vnitæte formæ	lib. 1.	Philosophia moralis	li. 16.
De monastica	lib. 5.	De Oeconomica	lib. 4.
De Arithmetica	lib. 1.	De politica	lib. 8.
De Geometria	lib. 1.	De Sphæra	lib. 1.
De Musica	lib. 1.	De Astris	lib. 1.
De Astronomia	lib. 1.		

ithemij

opera
storica

Seculum Astronomiæ	lib.1.	De somno & vigilia	lib.1.
De natura Deorum	lib.1.	Quæstiones. 15.	lib.1.
De 12. Alphabetis	lib.1.	De mineralibus	lib.1.
De somniis	lib.1.	De secretis naturæ	lib.1.
De vulneribus	lib.1.	De magistris eligendis	lib.1.
De sex principiis	lib.1.	De prædicamentis	lib.1.
De causis	lib.1.	De diffinitionibus	lib.1.
De Grammatica	lib.1.	De Rhetorica	lib.1.
De medicina	lib.1.	De agricultura	lib.1.
De lanificio	lib.1.	De Metaphysica	lib.13.
De aratura	lib.1.	De cælo & mundo	lib.4.
De navigatione	lib.1.	De scientia meteororum	lib.4.
In Physicam Aristotelis	lib.8.	De nutrimento & nutribili	lib.1.
De generatione & corruptione	lib.2.	De perspectiva	lib.1.
De anima	lib.1.	In libros Aristotelis cōmentatus est, ac a-	

lia multa composuit, quæ ad notitiā meam non venerunt.

Moritur sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1280. Indictione. 8. Etatis suæ anno octogesimo. Sepultus in medio choro conuentus sui Colonienfis. Et non surrexit post eum vir similis ei, qui in omnibus literis, scientiis, & rebus tam doctus, eruditus & expertus fuerit. Quod autem de necromantia accusatur, iniuriā patitur, vir Deo dilectus.

30 SIMON de Tornaco presbyter, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari Philosophia subtiliter doctus, Dialecticus acutissimus, & omnium liberalium artium peritissimus, factus Theologicæ scholæ magister, multis annis in gymnasio Parisiensi docuit, ubi plurimos auditores erudiuit. Sed dum Aristotelem nimium sequitur, errasse in quibusdam inuenitur. Scripsit autem quædam ingenii sui opuscula, de quibus feruntur subiecta.

Sententiarum suarum	lib.1.	Quæstiones variæ	lib.1.
In Symbolum Athanasii	lib.1.	Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiā meam non venerunt.	

39 THOMAS de Aquino, ordinis fratrum prædicatorum, Alberti Magni in conuentu Colonienfi auditor & discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, vita & cōuersatione insignis, inter omnes doctores sui temporis facile obtinuit principatum, qui velut alter Augustinus festudio scripturarum totum dedit, die ac nocte in illius amore & exercitio commorando, tot ac tanta scripsit volumina, vt paucos inter modernos vel numero vel vilitate habeat æquales.

Super sententias	lib.4.	Ego sapientia effudi.
Summam Theologiæ	lib.4.	Quia catholica veri.
Contra gentiles	lib.4.	Veritatem meditabitur.
40 Contra errores Græcorum	lib.1.	Libellum ab excellentia.
Contra Armenos & Sarracenos	lib.1.	Beatus Petrus apostolus.
Compendium Theologiæ	lib.3.	Æterni patris verbum.
De præceptis charitatis	lib.1.	Tria sunt homini necessaria.
De fide & sacramentis	lib.1.	Postulat à me vestra.
Super oratione dominica	lib.1.	Pater noster, Inter alias.
Super Aue Maria	lib.1.	Aue Maria, &c. In sa.
Super Symbolo Apostolorum	lib.1.	Credo, &c. Primum quod est.
De centum octo articulis	lib.1.	Primo considerandum est.
De 42. articulis	lib.1.	Reuerendo in Christo.
30 De 36. articulis	lib.1.	Lectis vestris literis in eis.
De sex articulis	lib.1.	Charissimo sibi in Christo.
De differētia diuini verbi & humani	lib.1.	Ad intellectum huius.
De natura verbi	lib.1.	Quoniam circa naturam verbi.
De substantiis separatis	lib.1.	Quia sacris angelorum.
Contra Auroistas de intellectu	lib.1.	Sicut omnes homines nati.
Aduersum detractores religionis	lib.1.	Christianæ religionis.
De perfectione vitæ spiritualis	lib.1.	Quoniam quidam perfectionis.
Contra impugnatores ordinis	lib.1.	Ecce inimici tui.

De regimine principum	lib. 4.	<i>Cogitanti mihi quid.</i>	
De forma absolutionis,	lib. 1.	<i>Perfecto libello a vo.</i>	
De regimine Iudæorum,	lib. 1.	<i>Excellentie vestre.</i>	
Expositionem primæ decretalis,	lib. 1.	<i>Saluator noster discipulos.</i>	
Expositionem secundæ decretalis,	lib. 1.	<i>Damnamus ergo & re.</i>	
In Esaiam Prophetam,	lib. 1.	<i>In Hieremiam,</i>	lib. 1.
In Threnos eiusdem,	lib. 1.	<i>In Cantica Canticorum,</i>	lib. 1.
In tres nocturnos psalm,	lib. 1.		
In Iob ad literam,	lib. 1.	<i>Sicut autem in rebus qua.</i>	
Continuum in Euangelia,	lib. 4.	<i>Sanctissimo ac reuerendiss.</i>	10
Lecturam in Euangelia,	lib. 4.	<i>In Epistolas Pauli,</i>	lib. 14.
In Epistolas Canonicas,	lib. 7.		
De sacramento altaris,	lib. 1.	<i>Memoriam fecit mira.</i>	
De humanitate Christi,	lib. 1.	<i>Christus Iesus venit.</i>	
De dilectione Dei & proximi,	lib. 1.	<i>Magister quod est mand.</i>	
De diuinis moribus,	lib. 1.	<i>Perfecti estote sicut.</i>	
De beatitudine	lib. 1.	<i>Beati qui habitant in domino.</i>	
De puritate conscientie	lib. 1.	<i>Quoniam fundamentum &.</i>	
De officio sacerdotis	lib. 1.	<i>Quia sacerdotis officii.</i>	
De significatione missæ	lib. 1.	<i>In virtute sanctæ crucis.</i>	20
De vitiis & virtutibus	lib. 1.	<i>Quatuor sunt virtutum.</i>	
De emptione reddituum,	lib. 1.	<i>Recepi literas vestras in.</i>	
De veritate summam	lib. 1.	<i>Quid est veritas &.</i>	
De potentia Dei disput.	lib. 1.	<i>Questio est de poten.</i>	
De actione Iudæorum,	lib. 1.	<i>Illustri domina Alheidi.</i>	
Quodlibeta. 12.	lib. 1.	<i>Questum est à Deo.</i>	
Super Boetio de Trinitate,	lib. 1.	<i>Ab initio natiuitatis.</i>	
Super eodem de hebdomadibus	lib. 1.	<i>Præcurre prior in do.</i>	
Super libris Dionysii	lib. 4.		
De fortibus,	lib. 1.	<i>Postulauit à me vestra.</i>	30
De iudiciis astrorum	lib. 1.	<i>Quia petisti ut tibi.</i>	
De æternitate mundi	lib. 1.	<i>Supposito secundum fidem.</i>	
De fato	lib. 1.	<i>Queritur de fato an sit.</i>	
De principio indiuiduationis	lib. 1.	<i>Quoniam due sunt in homine.</i>	
De ente & essentia,	lib. 1.	<i>Quia parvus error in.</i>	
De principiis naturæ,	lib. 1.	<i>Quoniam quoddam potest esse.</i>	
De materia & dimensionibus,	lib. 1.	<i>Postquam de principiis ser.</i>	
De mixtione elementorum	lib. 1.	<i>Dubium apud multos.</i>	
De occultis operibus naturæ	lib. 1.	<i>Quoniam in quibusdam natu.</i>	
De motu cordis	lib. 1.	<i>Quia omne quod moue.</i>	40
De instantibus	lib. 1.	<i>Quoniam omnem durationem.</i>	
De quatuor oppositis	lib. 1.	<i>Quoniam quatuor sunt operi.</i>	
De demonstratione	lib. 1.	<i>Ad habendum cognitio.</i>	
De fallaciis	lib. 1.	<i>Quia logica est ratio.</i>	
De propositionibus modalibus	lib. 1.	<i>Quia propositio moda.</i>	
De natura accidentis	lib. 1.	<i>Quoniam omnis cognitio hu.</i>	
De natura generis	lib. 1.	<i>Quoniam omnis natura gene.</i>	
De principiis animæ	lib. 1.	<i>Vt adiutorium homini.</i>	
De tempore	lib. 1.	<i>Sicut vult philosophus.</i>	
De pluralitate formarum	lib. 1.	<i>Quoniam sanctum est homo.</i>	50
De natura syllogismorum	lib. 1.	<i>Quoniam scire est causam rei.</i>	
De sensu & intellectu	lib. 1.	<i>Circa considerationem.</i>	
De inuentione medii	lib. 1.	<i>Quoniam principium syllogi.</i>	
De natura luminis	lib. 1.	<i>Considerandum est de na.</i>	
De natura loci	lib. 1.	<i>Ad sciendum naturam.</i>	
De vniuersalibus	lib. 2.	<i>Circa vniuersalia mul.</i>	
De intellectu & intelligibili	lib. 1.	<i>Sciendum quod de ratione.</i>	
Dictorum suorum concordiam	lib. 1.	<i>Pertransibunt multi &</i>	

Sermo:

Sermones m
Iubente Ver
stotelis ac Por
pturis quā in fec
Arnolpho impe
hanne. 11.

THOMA
beru Magni qu
in secularibus li
10 dam pexclara se
Equibus extrat
Bonum vniu
Dererum na
Et cætera qu
sunt qui scriban
vfu in scholis e

ALPHON
temporis excel
tor insignis, cu
10 regis Angliæ in
Richardo anno
voluntarie cess
pfit valde vtiles
In Astronom
Claruit temp

PETRV
Franciæ prior p
sophiæ nō ignar
idoneus fuit. V
30 Sermones d
Sed & alia no

PETRV
pa Innocentii q
tantum quinq
nobilitate doct
nis laudem acc
postea futuris

Super sente
In epistolas
In Psalmos
40 Scripsit & a
tificatu sub Ro

IOHAN
turā minister g
missus Consta
ecclesiæ suis ex
Scripsit ad adi

Sermones d
Epistolas plu
Claruit Imp

RVPER
& secularis liter
& multos infig
nomen suum a
ministerium gen

In regulam
Sermones v
Claruit Imp

Sermones multos

lib. 1. Contra Guil. de sancto amore

lib. 1.

Iubente Urbano Papa quarto, officium festi corporis Christi composuit. In omnes Aristotelis ac Porphyrii libros commentatus est. Alia quoque multa edidit tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus. Fertur quædam præclara scripsisse volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deduxit. Equibus extat opus de apibus mysticis, quod prænotauit.

THOMAS de Cantiprato, natione Brabantinus, ordinis fratrum prædicatorum. Alberti Magni quodam (ut ferunt) discipulus, vir deuotus, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus. Fertur quædam præclara scripsisse volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deduxit. Equibus extat opus de apibus mysticis, quod prænotauit.

Bonum vniuersale lib. 2. Reuerendo in Christo.

Dererum natura

lib. 1. Vita S. Christinæ

lib. 1.

Et cætera quæ non vidi. Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1270. Et sunt qui scribant eum Græci sermonis habuisse peritiam, & libros Aristotelis quorum iam vsus in scholis est, transulisse.

ALPHONSUS rex Castellæ & legionis, Philosophus & Astronomus inter omnes sui temporis excellentissimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, literarum amator & cultor insignis, cum post longam Imperii Romani vacationem contra Richardum fratrem regis Angliæ in Romanorum regem fuisset electus, & esset vir bonus & prudens, mortuo Richardo anno electionis suæ quintodecimo intuitu pacis coram Gregorio Papa decimo voluntarie cessit, & omni iuri suo quod in electione sua habuerat sponte renuntiavit. Scripsit valde vtilis & elegantes.

In Astronomia tabulas lib. 1. Epistolarum ad diuersos

lib. 1.

Claruit tempore Imperii vacantis. Anno domini. 1270.

PETRUS ordinis fratrum prædicatorum, natione Gallus, & eiusdem religionis in Francia prior prouincialis, vir in diuinis scripturis longo studio doctus, & secularis Philosophi non ignarus, ingenio acutus, & promptus eloquio, in declamandis ad populū sermonibus idoneus fuit. Vnde ad vtilitatem legentium composuit per anni circulum non spernendos.

30 Sermones de tempore

lib. 1. Sermones quoque de sanctis

lib. 1.

Sed & alia nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

PETRUS de Tharantasia ordinis prædicatorum & post Gregorium decimum Papam Innocentii quinti nomine canonice consecratus, sedit in pontificatu summo mensibus tantum quinq; vir certe in diuinis scripturis eruditissimus, & in Philosophia Aristotelica nobiliter doctus, qui Theologiam multis annis egregie docuit, & magnam suæ eruditionis laudem acquisiuit. Scripsit multa præclara opuscula, quibus & tunc præsentibus, & postea futuris nomen suum notificauit. E quibus extant.

Super sententias

lib. 4. Nunquid nostri ordinem

In epistolas Pauli omnes

li. 14. Principia rerum in inquiren.

In Psalmos quoque

lib. 1. In Cantica canticorum

lib. 1.

Scripsit & alias in Bibliam lectiones, ut dicitur plures, quas necdum vidi. Claruit in pontificatu sub Rodolpho imperatore. Anno domini. 1275.

IOHANNES Esculanus de Esculo, ordinis fratrum minorum post sanctum Bonauenturam minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonum egregius, missus Constantinopolim à Gregorio Papa decimo, Græcos ad obedientiam Romanæ ecclesiæ suis exhortationibus reduxit, & secum ad conciliū Lugdunense venire persuasit. Scripsit ad ædificationem fidelium non spernendos

Sermones de tempore

lib. 1. Sermones de Sanctis

lib. 1.

Epistolas plures ad diuersos

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1270.

RVPERTVS de Rusia ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, quippe qui Theologiam multis annis egregie docuit, & multos insignes post se discipulos reliquit. Scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus extat ad Haymonem Anglicum ordinis sui ministrum generalem virum æque doctissimum declaratio.

In regulam S. Francisci

lib. 1. Super sententias quoque

lib. 4.

Sermones varii

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1270.

V DALRICVS de Argentina, natione Teutonicus, ordinis fratrum prædicatorum, Alberti Magni quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, composuit non spernendæ lectionis opuscula, quibus & præsentibus & futuris innotuit. E quibus extant.

Super sententias lib. 4. Summa Theologiæ lib. 1.

De anima quoq; lib. 1. Et alia multa.

Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1280.

HAYMO natione Anglicus, ordinis fratrum minorum minister generalis, vir in scripturis sanctis longo studio exercitatus, quippe qui cathedrâ magistralem Theologiæ facultatis consecutus, in ea multos erudiuit discipulos, qui iussu Alexandri Papæ quarti, Breuiarium Romanum, correxit & rubricauit, Fertur inter alia compendiose scripsisse.

Super sententias lib. 4. Et quosdam sermones lib. 1.

Et quædam alia. Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1270.

OTTO episcopus Frisingensis in Germania Bauariæ, & vt quidam scribunt, nepos Frederici Imperatoris primi, natione Teutonicus, quem Pius Papa secundus allegans in quadam oratione commendat, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis non infime doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. Inter quæ extat opus insigne, & omni laude prosequendum.

Historiarum lib. 1. Et alia quæ non vidi.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1260.

PETRVS Hispanus Portugalensis, episcopus Tusculanus, & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, ac postremo summus pontifex, post Hadrianum quintum, vir in medicinis valde eruditus, & in seculari Philosophia magnifice doctus, sedit in pontificatu mensibus tantum 8. Scripsit medicus non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta.

Thesaurus pauperum lib. 1. De problematibus lib. 1.

Canones medicinæ lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia. Claruit in pontificatu sub nomine Iohannis 21. temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. 1275.

GUILHELMVS ciuis Placentinus, medicinæ artis doctor eruditus, & aliarum liberalium humanitatis non ignarus, qui publico salario conductus Veronæ, multis annis in ea facultate scholam tenuit, & discipulos egregios plures erudiuit. Scripsit huius sciendi professoribus non spernenda opuscula, quibus nomen suum tam præsentibus quam futuris notum effecit. E quibus extat insigne volumen quod prænotari voluit.

De vniuersa medicina lib. 4. De Chirurgia quoq; lib. 1.

De cæteris nihil reperi. Claruit sub Arnolpho Imperatore. Anno domini. 1270.

GUILHELMVS episcopus Parisiensis, patria Aluernus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis & apertus eloquio, nec minus conuersatione quam scientia venerandus, composuit non pauca eruditionis suæ opera, quibus & doctum se ostendens magistrum & deuotum, nominis sui memoriam reddidit 40 immortalem. De quibus subiecta feruntur. Volumen insigne prænotatum.

De S. Trinitate lib. 1. De primo principio lib. 1.

De Sacramentis lib. 1.

Cur Deus homo lib. 1. Ponam adhuc quatuor.

Summa virtutum lib. 1. Summa vitiorum lib. 1.

De fide & legibus lib. 1. In ordine diuinalium sc.

De animabus humanis lib. 1. De bono & malo lib. 1.

De vniuerso lib. 6. De professione nouitiorum lib. 1.

De dono scientiæ lib. 1. De operibus virtutum lib. 1.

De 30. remediis tentationum lib. 1. Contra pluralitatem beneficiorum lib. 1. 10

De claustro animæ lib. 1.

De Rhetorica diuina lib. 1. In sacris ac significati.

De poenitentia lib. 1. Secunda tabula post.

De dæmonibus lib. 1. Postquam auxilio Deo.

In Psalterium lib. 1. In Prouerbia Salomonis lib. 1.

In Ecclesiasten lib. 1. In Cantica canticorum lib. 1.

In Euangelium Matthæi lib. 1. Sermones varii lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad nouissimam meam

meam minime venerunt. Claruit sub Frederico Imperatore II. Anno domini. 1230.

IOHANNES Valeis, alias Galensis, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, vir in diuini scripturis eruditissimus, qui in gymnasio Parisiensi multo tempore Theologiam gloriose docuit, tantæ eruditionis & eloquentiæ fuit ut arbor vitæ sic appellatus. Scripsit multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmiserit. Sed pauca eorum ad manus nostras peruenerunt. Reperi namque volumen insignis quod prædicatoribus verbi Dei valde necessarium, & utile iudico, quod plerique commune loquium appellant, eo quod de omni statu aliquid contineat, sed ipse prænotauit illud.

Summam collationum	lib. 7.	<i>Cum doctor sine prædica.</i>	
Super sententias	lib. 4.		
De ordinatione vitæ	lib. 1.	<i>Quoniam omni negotio tem.</i>	
Manipulum florum	lib. 1.	<i>Abstinentia bonum est in.</i>	
In Apocalypsin Iohannis	lib. 1.	Sermones varios	lib. 1.
Dediuersis materiis	lib. 1.	<i>De cæteris nihil reperi.</i>	

Et nota quod iste Iohannes librum qui dicitur Manipulus florum, cuius Prologus incipit: Ruth paupercula, inchoauit, quem morte præuētus non finiuit, sed frater Thomas de Hyberniam eundem postea compleuit. Ipse autem liber sic incipit secundum ordinem Alphabeti: Abstinentia bonum est in cibo cum gratiarum actione percipere, &c. Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. 1270.

- 40 GUILHELMVS Duranti episcopus Minacensis, Henrici Hostiensis quondam auditor atque discipulus, quem Speculatorem nuncupant, doctor in iure peritiss. & ecclesiasticæ observationis valde studiosus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit ad Octobonum cardinalem S. Hadriani postea summum pontificem Hadrianum quintum egregium opus in tribus voluminibus partitum, quod prænotauit.

Speculum iuris	lib. 3.	<i>Reuerendo in Christo.</i>
Rationale diuinorum	lib. 8.	<i>Quæcumq; in ecclesiast.</i>
Repertorium iuris	lib. 1.	<i>Protoplasti rubigine.</i>
- Et quædam alia. Claruit sub Rodulpho Imperatore. Et compleuit opus suum Rationale diuinorum, sicut per se testatur. Anno domini. 1286.

- 30 IACOBVS de Beluifio, vtriusque iuris clarissimus doctor & cautus interpret, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, consilio & scientia profundus, & secularis Philosophiæ non ignarus. Fertur in iure quædam præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad memoriam posteritatis transmisit. E quibus nullum adhuc videre potui. Fertur autem eius.

In authenticis	lib. 1.	De usu feudorum	lib. 1.
Additiones in nouellis	lib. 1.	Et disputationes variae. Et alia multa.	
- Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. 1270.

- GUILHELMVS Lugdunensis, ordinis fratrum prædicatorum, ut ferunt, eiusdem ecclesiæ episcopus, vir in diuinis script. multum eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio dulcis & subtilis eloquio non curiosus attamen compositus, in declamandis ad populum sermonibus satis egregius fuit, dicitur nonnulla scripsisse opuscula, quibus & tunc potentes & postea futuros magnifice instruxit. E quibus feruntur.

Super sententias	lib. 4.	
Summa virtutum	lib. 5.	<i>Cum circa singula utilia.</i>
Summa virorum	lib. 8.	<i>Dicturi de singulis vi.</i>
Sermones ad populum	lib. 1.	

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

- GUILHELMVS Guarronis, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, præceptor Ioannis Scoti eiusdem religionis, vir in diuinis scripturis satis eruditus, & in Philosophia Aristotelica longo studio more Theologorum modernorum valde peritus. Scripsit ingenio sui quædam non spernenda opuscula, quibus se posteritati notificauit. E quibus extant.

Super sententias	lib. 4.	<i>Quoniam teste beato Augusti.</i>
- De cæteris nihil vidi. Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. 1270.

- GERARDVS monachus cœnobii S. Quintini in Insula, vir in scripturis sanctis studiosus, & iugi exercitatione peritus, atque in secularibus literis sufficienter instructus, ingenio promptus & clarus eloquio. Scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum præsentibus & futuris notificauit. E quibus fertur historia translationis coronæ & partis de cruce domini, quas reliquias Ludouicus rex Franciæ ab Imp. Constantinopolitano consequutus transtulit Parisios. Scripsit etiā beatæ Helizabæth Lantgranix, Mirac.

Miracula post mortem lib. 1. Responsorialia & cantus de eadem lib. 1.
Et quædam alia. Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1270. Et utraque li-
teratura varia composuit opuscula.

GUILHELMVS Lamarenfis, ordinis fratrum minorū, vir in diuinis scripturis lon-
go vsu & exercitio doctus, atque in seculari Philosophia iuxta morem illius temporis satis
peritus, ingenio clarus, sermone scholasticus, composuit varia in scripturis opuscula, qui-
bus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur.

Super sententias lib. 4. Correctorium operum Thomæ lib. 1.

Additiones in Bonauenturam lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1280.

RICHARDVS archiepiscopus Remensis in Gallia, ordinis fratrum minorū, in scri-
pturis sanctis egregie doctus, in declamandis ad populum sermonibus nulli doctorum sui
temporis inferior, subtilis ingenio, & eloquio clarus, dicitur multa præclara scripsisse vo-
lumina, quibus tunc præsentibus se vtilem & futuris reddidit notum, sed nihil eorum ad
manus nostras memini peruenisse. Feruntur eius.

Sermones de tempore lib. 1. Sermones quoque de sanctis lib. 1.

Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1270.

GUILHELMVS de Samuco, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de mon-
te Carmeli, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non
ignarus, ingenio & eloquio clarus, & non minus conuersatione quam doctrina venerabi-
lis. Edidit magnæ utilitatis plura opuscula, quibus nominis sui memoriam ad notitiam po-
steritatis transmisit. E quibus feruntur subiecta. Opusculum quoddam spiritualibus per-
sonis non inutile, quod prænotauit.

Decretales religiosorum lib. 1. Super sententias lib. 4.

In regulam sui ordinis lib. 1. Chronica ordinis sui lib. 1.

Et alia multa. Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno domini. 1280.

EGIDIUS de Roma, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini prior generalis, ac
deinde Bituricensis archiepiscopus, beati Thomæ Aquinatis quondam auditor, vir in di-
uinis scripturis eruditissimus & in Philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus,
ingenio subtilis, sermone scholasticus, vita & conuersatione deuotus. Scripsit multa & pene
infinita opuscula, de quibus ad manus nostras pauca peruenierunt. Feruntur autem eius subiecta.

In Hexameron lib. 2.

In Cantica canticorum lib. 1. *Sonet vox tua in auribus.*

In epistolas Pauli li. 14.

Super sententias lib. 4. *Candor est enim lucis.*

Expositio primæ decretalis lib. 1. *Firmiter credimus &c.*

De regimine principum lib. 1. *Ex regia & sacratiss.*

Quodlibeta multa lib. 1. *Quæstiones propositæ.*

In officium missæ lib. 1. De intellectu possibili lib. 1.

Laudes sapientiæ diuinæ lib. 1. De sapientia diuina in beatis lib. 1. 40

De subiecto Theologiæ lib. 1. De bona fortuna lib. 1.

De corpore Christi lib. 1. *Quia inter cetera quæ.*

De mensura angelorum lib. 1. *Quid de mensura angelo.*

De cognitione angelorum lib. 1. *Quæstio, Vtrum ange.*

De mortuis lib. 1. *Distinctio articulorum fidei* lib. 1.

De gradibus formarum lib. 1. *Quæsitum est de Deo.*

De prædestinatione lib. 1. *Nobili militi domino.*

Theorica de esse & essentia lib. 1. *Omne esse vellest, &c.*

Degeneratione & corruptione lib. 1. *Anima ut restatur phi.*

De peccato originali lib. 1. *Ego sum pulvis &c.* 50

De formatione humani corporis lib. 1. *In quo ponuntur, &c.*

De potestate ecclesiastica lib. 3. De carcere lib. 1.

Compendium Theologiæ lib. 6. *Veritatis Theologicæ.*

De renunciatione Papæ lib. 1. *Non ei placebit cum.*

Aduersus corruptorem Thomæ lib. 1. *Quare detraxisti sermo.*

Sermones varii lib. 2.

In omnes libros Aristotelis

Epistolæ notabiles. Et alia non pauca.

Claruit

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. 1280.

GANFREDVS de Trano, subdiaconus ecclesie Romanæ, & summi pontificis (vt ferunt) capellanus, vir in iure canonico & Philosophia seculari nobiliter doctus, ingenio prestant & clarus eloquio, qui inter doctores huiusce facultatis non vltimus suo tempore est habitus. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum posteritati notificauit. E quibus extat summa notabilis & satis vulgata.

Super titulis decretalium lib. 5. *Glossarum diuersitas in.*

Quæstiones variaz lib. 1.

Alia quæ composuisse dicitur, ad noticiam nostram minime venerunt.

10 GUIDO de Baypho, archidiaconus Bononiensis, vir in vtroque iure peritissimus, ingenio acutus & clarus eloquio, cuius apud huius scientiæ professores vsque in hodiernum diem magna perseuerat authoritas. Scripsit multa insignia volumina, quibus memoriam nominis sui (vt ita dicam) reddidit immortalem. E quibus pauca ad noticiam meam hucusque peruenerunt. Reperi enim duntaxat subiecta. Volumen grande & valde notabile quod Rosarium prænotauit.

Super decreto lib. 3. *Reuerendo in Christo.*

Super decretalibus lib. 5.

Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno domini. 1290.

10 THADEVS natione Florentinus, medicæ artis peritissi. doctor, qui eam scientiâ apud Bononiam certis annis publico salario conductus egregie docuit, & thesaurum penè incredibilem congregans, magnam experientie suæ famam acquisiuit. Cum enim ab aliquo principe vocaretur, non minus quam quinquaginta aureos pro diurna mercede habere volebat. Ab Honorio Papa quarto aliquando vocatus, non prius accedere voluit quàm centum aurei illi in diem statuerentur, qui à grauissima infirmitate curatus decem millia illi aureos condonauit. Scripsit.

In Aphorismos Hippocratis lib. 1. In prænosticos eiusdem lib. 1.

In opus acutorum eiusdem lib. 1. In Tegni Galieni lib. 1.

In Hægogas Iohannitii lib. 1. De conseruanda sanitate lib. 1.

Consilia varia lib. 1. Et quædam alia.

10 Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. 1280.

Et tandem octogenarius Bononiæ mortuus est.

IOHANNES de Parma ex Bononiæ finibus oriundus, ordinis fratrum minorum minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, vita & conuersatione deuotus, & sanctæ paupertatis amator insignis, qui ex gymnasio Parisiensi ubi scientias legerat, in generalem abfens fuit electus. Fertur multos & varios scripsisse tractatus, quibus nomen suum ad memoriam nostram deuenit. E quibus ego tantum reperi.

Super Sententias lib. 4. De conuersatione religiosorum lib. 2.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1260.

10 IOHANNES Christophori, ordinis fratrum prædicatorum, in scripturis longo & continuo studio exercitatus, atque in seculari Philosophia nobiliter doctus, ingenio facilis, & sermone scholasticus, multa in sanctis scripturis fertur cudisse opuscula, quorum editio præsentibus tunc vtilem illum futuris reddidit notum. Longo enim tempore diuinas literas publice legendo exposuit, & subtili sensu explicauit, de cuius commentariis subiecta volumina feruntur, videlicet.

In Euangel. Matthæi lib. 1. In Marcum lib. 1.

In Lucam lib. 1. In Iohannem lib. 1.

In omnes epistolas Pauli li. 14. Et alia multa.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. 1260.

10 HAMBALDVS natione Romanus, sacre Theologiæ professor, & eximius interpres scripturarum, ingenio subtilis, & vehemens, & ad disputandas soluendasque earundem difficiles quæstiones satis idoneus, fertur ad instructionem discipulorum suorum quædam præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum notificauit. Inter quæ extant.

Super Sententias lib. 1. Quodlibetorum lib. 1.

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. 1270.

HENRICVS de Grandauo archidiaconus Tornacensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis, inter omnes doctores sui temporis eruditissimus, & in Philosophia Aristotelica valde subtilis, tantæ opinionis & authoritatis in gymnasio Parisiorum extitit, vt doctor solennis per vniuersum Christianum orbem vocatus sit. Erat enim ingenio subtilis

subtilis & in disputationibus scholasticis acutissimus, quod præclara illius testantur opuscula. De quibus ego tantum reperi ad præsens subiecta.

Summam Theologiæ	lib. 1.	Super Sententias	lib. 4.
De virginitate	lib. 1.	Sacris virginibus compi.	
Quodlibeta	lib. 2.	De poenitentia	lib. 1.
In Metaphysicam	li. 14.	In Physicorum Libros	lib. 8.

Cætera quidem multa composuit, sed ad notitiam meam non venerunt. Moritur sub Adolpho Imperatore. Anno domini. 1293. Indictione 6. In festo Apostolorum Petri & Pauli. Sepultus Tornaci in ecclesia sanctæ Dei genitricis Mariæ.

HUGOLINVS patriarcha Constantinopolitanus, ordinis fratrum heremitarum S. 10 Augustini, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & satis eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, moribus & vita spectabilis, fertur non spernendæ lectionis quædam præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur inter alia potiora.

Super Sententias	lib. 4.	Quodlibetortum	lib. 3.
De differentia idiomatum	lib. 1.	Sermones de tempore	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.		

Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno domini. 1290.

ARLOTVS ordinis fratrum minorum minister generalis, natione Hetruscus, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & in seculari Philosophia sufficienter instructus, dialecticus subtilis, & acutissimus disputator, qui magnam doctrinæ suæ laudem varia scribendo est consecutus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenii fuit. Hic fertur comportasse Noui & veteris testamenti in vnum.

Concordantias	lib. 1.	Sermones varios	lib. 1.
---------------	---------	-----------------	---------

Et quædam alia. Claruit temporibus Adolphi Imperatoris. Anno domini. 1290.

IACOBVS episcopus Genuensis, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis exercitatus, qui ob earundem crebras allegationes vorago nuncupatur, ingenio promptus, & apertus eloquio, in sermonibus ad populum de clamandis satis idoneus fuit. Scripsit ad vtilitatem legentium non pauca opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus pauca ad notitiam meam peruenierunt, quæ & subieci. Volumen magnæ quantitatis de vita & gestis multorum sanctorum, quod prænotauit. Legendam auream siue speculum sanctorum, sed iam communiter appellatur legenda seu

Historia Lombardica	lib. 1.	Vniuersum temporis præsen.	
Mariale de S. Maria	lib. 1.	Cogitanti mihi dies an.	
Chronicam Genuensium	lib. 1.		
De opusculis S. Augustini	lib. 1.	Sacra scriptura diuini.	
Sermones de tempore	lib. 1.		
Sermones de sanctis	lib. 1.	Vestigia eius secutus est.	
Sermones quadragesimales	lib. 1.	Sermones de S. Maria	lib. 1.

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Adolphi Imperatoris. Anno domini. 1290.

LYCAS ordinis fratrum minorum, natione Italus, ex Padua oriundus, vir in scripturis sanctis iugiter studio exercitatus diuini verbi prædicator egregius, ingenio clarus, & apertus eloquio, non minus opere quam sermone viam Dei populos docuit in veritate, & multorum corda ad amorem Christi Spiritu sancto cooperante conuertit. Scripsit non contemnendos quos ad populum habuit.

Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de sanctis	lib. 1.
---------------------	---------	---------------------	---------

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt.

CONRADVS de Halberstat, natione Teutonicus, ordinis fratrum prædicatorum, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis nobiliter doctus, Philosophus, & Theologus, non fatilis, quippe qui in ea facultate publice legens, multos docuerit, & doctrinæ suæ laudem ingentem acquisierit. Scripsit quædam in vtraque scientia non spernenda opuscula quibus ad memoriam posteritatis nomen suum deductum est. Sed pauca eorum mihi innotuerunt. Reperi enim tantum.

Summam studentium	lib. 3.	Hoc opusculum in tres.	
De Trinitate quoque	lib. 1.	In tribus beneplacitum.	
Lectionem in Iob	lib. 1.	179. in tempus susti.	
Sermones etiam	lib. 1.		

In plu-

In plures quoque nostras adhuc veteris testamenti

RICHARD

uinis scripturis etus, ingenio claudis subtilis & p cum gloria trans

Super Sententias

10 Super dif. dec

De ordine iur

In Epistolas P

Dicitur autem

ras ediderit, sed

ris & Nicolai Pa

NICOLA

atus & diuinari

fordiam suo tem

plur tam metro q

10 hanc. E quibus

ne soluta compo

De cauendo

Epistolarum

Claruit Erfor

IOHANN

dis doctissimus

scenla magistral

pulos non pauca

sentibus tunc v

30 opus non spern

Super senten

Claruit sub

NICOLA

Carmelli, septi

viginti ferme a

quietem reuer

inter alia opus

expulsi, quod

Ignem sag

40 Claruit tem

MATTI

generalis, & p

vir in diuinis sc

poris magnific

bus nomen suu

Super Sente

In Epistolam

Et quædam

GVILH

10 scripturis sanct

Aristotelica sat

ad populum fer

structa volumi

tum fecit. E qu

Summa virtu

Sermones d

Et alia comp

GARS

In plures quoque Bibliæ librorū commentariis scripſiſſe dicitur, qui tamen ad manus noſtras adhuc minime venerunt. Hic etiam fertur concordantias totius Bibliæ noui & veteris teſtamenti primus ordinariſſe.

RICHARDVS de Mediavilla, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, vir in diuinis ſcripturis eruditiffimus, & tam in philoſophia, quam in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, ſermone ſcholasticus in quaſtionibus & dubiis ſcripturarum ſoluentis ſubtilis & promptus. Fertur multa præclara ſcripſiſſe volumina, quibus nomen ſuum cum gloria tranſmiſit ad poſteros. E quibus tantum reperi ſubiecta.

Super Sententias	li. 4.	<i>Abſcondita produxit in.</i>	
Super diſ. decreti.	li. 1.	<i>Patres noſtri omnes ſub nu.</i>	
De ordine iudiciorum	li. 1.	In quatuor Euangelia	li. 4.
In Epistoſas Pauli,	li. 14.		

Dicitur autem quod in plures ſacræ paginæ libros elegantes commentarios & lecturas ediderit, ſed ad manus noſtras non venerunt. Claruit temporibus Adolphi Imperatoris & Nicolai Papæ quarti. Anno domini 1290.

NICOLAUS de Bibera, natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis nobiliter doctus & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus & poeta inſignis, qui apud Erfordiam ſuo tempore in pretio exiſtens, magnam doctrinæ ſuæ gloriam acquiſiuit. Scripſit tam metro quam proſa non pauca opuscula, quibus etiam poſteris nomen ſuum notum fecit. E quibus ego tantum vidi opus, cuius titulus eſt occultus, quod carmine & oratione ſoluta compoſuit Erfordia.

De cauendo malo,	li. 1.	<i>Carminis auditor lec.</i>
Epistoſarum ad diuerſos.	li. 1.	

Claruit Erfordia ſub Rodulpho Imperatore. Anno domini 1290.

IOHANNES Pariſienſis, ordinis fratrum prædicatorum theologus, in ſcripturis ſanctis doctiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, quippe qui in vtraque ſcientia conſeſſa magiſtrali cathedra in gymnaſio Pariſienſi multo tempore publice docuit & diſcipulos non paucos reliquit. Fertur quædam præclara ſcripſiſſe opuscula, quibus ſe & præſentibus tunc vtilem, & poſtmodum futuris cognitum fecit. E quibus ego tantum reperi opus non ſpernendum.

Super ſententias,	li. 4.	De cæteris nihil reperi.

Claruit ſub Rodulpho Imperatore. Anno domini 1280.

NICOLAUS Gallicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis, de monte Carmeli, ſeptimus prior generalis, vir doctus & ſanctus, qui poſteaquam ordinem ſuum vixit ferme annis ſtrenue, prout valuit, tæxerat, Chriſti amore officio cedens ad heremi quietem reuerſus eſt, ubi vſque ad mortem in ſancta conuerſatione perſeuerauit. Scripſit inter alia opus lugubre ſtatim ordinis ſui deplorans cum e terra ſancta fratres fuiſſent expulſi, quod prænotauit,

Igneam ſagittam	li. 1.	Scripſit & alia.

Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini 1270.

MATTHÆVS de Aquaspona, ordinis fratrum minorum, duodecimus miniſter generalis, & poſtea Epicoſopus Portuenſis, & ſacroſanctæ, Eccleſiæ Romanæ cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiffimus, & in ſeculari philoſophia iuxta morem huius temporis magnifice doctus, compoſuit ingenii excellentis quædam præclara opuscula, quibus nomen ſuum longe lateque notificauit. E quibus extant iſta.

Super Sententias	li. 4.	Inuentarium ſententiarum	li. 1.
In Epistoſam ad Romanos	li. 1.	Sermones plures.	li. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno 1290.

GUILHELMVS Peral, natione Gallicus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atque in ſecularibus literis maxime, in Philoſophia Ariſtoteliſ fatiſ egregie doctus, ingenio promptus, eloquio ſcholasticus, in declamandis ad populum ſermonibus excellentis indiſtriæ fuit. Edidit in vtraque facultate plura inſtructa volumina, quibus nomen ſuum non ſolum tunc præſentibus, ſed etiam futuris notum fecit. E quibus extant.

Summa virtutum & vitiſorum	li. 2.	De eruditione religioſorum,	li. 1.
Sermones de tempore,	li. 1.	Sermones de ſanctis	li. 1.

Et alia complura, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

GARSIA natione Hiſpanus, vir in vtroque iure exercitatiſſimus, ingenio ſubtilis,

consilio promptus & cautus, & in soluendis questionibus causarum acutus, apud huius facultatis professores suo tempore in pretio habitus, docendo & scribendo nomen suum dilatauit. Fertur enim tam in legibus, quam in canonico iure plura conscripsisse opuscula, quæ ad manus nostras non venerunt. Extant eius.

Super decretalibus lib. 5. Et in legibus plura.

Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini 1290.

NICOLAUS Papa quartus, ordinis fratrum minorum, Hieronymus ante vocatus, natione Picens, ex Esculana ciuitate oriundus, sedit post Honorium quartum in cathedra Petri annis quatuor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis non infime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita & bonitate, quam doctrina venerabilis. Scripsit satis egregium opus.

Super sententias lib. 4. Et quosdam sermones.

Fertur etiam in plures Bibliæ libros commentarios utiles edidisse. Moritur Romæ Imperio post Rodulphi mortem vacante. Anno domini 1291. Indict. 4.

BONIFACIUS Papa octauus, natione Campanus, Benedictus ante vocatus, sedit post renuntiationem Cælestini quinti in cathedra Petri annis octo, mensibus nouem, vir quidem doctus, sed nimis arrogans & ambitiosus, qui pontificatum quibus modis acquisierit Chronographi non tacuerunt. Hic cum esset in iure peritissimus, videretque novas causarum varietates in foro contentioso, quæ per decretales non possent determinari, quotidie emergere, composuit per tres eruditissimos in iure viros novas constitutiones, quas appellari voluit.

Sextum decretalium, lib. 1. Sacrosanctæ Romanæ.

Epistolas plures ad diuersos, lib. 1.

Moritur sub Alberto Imperatore. An. domini 1303. Indict. 1. De quo fuerat ante prophetatum. Intrauit ut vulpis, vixit ut leo, mortuus est ut canis, &c.

GUILHELMUS Mandagoti archidiaconus Nemaſensis & postmodum Ebreduſensis Archiepiscopus, ac sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ demum cardinalis, vir in utroque iure peritissimus, vnus eorum qui iussu Bonifacii Papæ octauus Sextum decretalium codicem ediderunt, sicut in eiusdem voluminis principio patet. Scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit. E quibus ego tantum vidi opus insignis, quod scripsit, cum adhuc in Ecclesia Nemaſensi Archidiaconatus teneret officium, ad Berengarium Bererensis Ecclesiæ succentorem, postea Episcopum.

De electione prælatorum, lib. 1. Quia dum electiones in.

Expositionem eiusdem lib. 1. Cum illius non sint autho.

De cæteris nihil vidi. Claruit sub Alberto Imp. Anno domini 1300.

BERENGARIUS Bererensis Ecclesiæ succentor, & postea Episcopus, ac tandem sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ cardinalis, ad quem præfatus Guilhelmus Mandagoti, cū adhuc ambo essent in minoribus constituti, librum de electionibus prælatorum composuit, alter ex his qui Bonifacio octauo præcipiente librum Sextum decretalium composuerunt, vir in eadem facultate iuridica doctissimus, cum adhuc esset succentor, scripsit ad eundem Guilhelmum tunc archidiaconum Nemaſensem, insignis opus super summam Hostiensis secundum ordinem alphabeti, quod cū eiusdem sit quasi elucidarium summæ prænotauit.

Oculum lib. 1. De sententia excommunicationis, li. 1.

Alia etiam plura scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

RICHARDVS de Senis Roma. Ecclesiæ vicecancellarius, & postea diaconus cardinalis tituli sancti Eustachii, doctor vtriusque iuris, omnium laude suo tempore celeberrimus, tertius eorum qui Sextum decretalium iussu Bonifacii Papæ octauus compositarunt, cuius nomen in principio eiusdem voluminis expressum contingit. Fertur nonnulla in iure scripsisse opuscula, sed nihil eorum ad manus nostras meminisse peruenisse. Lector meus studiosus illa inquirat. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno 1300.

DINVS Mugelanus vtriusque iuris professor & enucleator insignis ingenio subtilis, & in disputandis enodandisque dubiis & questionibus iuris valde promptus & acutus, qui docendo & scribendo magnam sibi apud omnes Italiæ doctores gloriam acquisiuit. Edidit in sua facultate multa præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta. De mandato domini Bonifacii Papæ octauus primus scripsit eleganter post archidiaconum.

Super

Super sexto decretalium, li. 1. Super Codice, lib. 10.
 Super ff. veteri, li. 24. Super ff. nouo, lib. 12.
 Super ff. Infortiati, li. 14. Consilia multa, li. 1.
 Alia insuper non pauca præter hæc edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
 Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

IOHANNES Duns, natione Scotus, ordinis fratrum minorum, Alexandri Alensis Anglici quondam Parisiis auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in philosophia Aristotelica doctissimus, & adeo profundus, vt eius scripta paucis sint penetrabilia, & ob id quoque minus visitata. Edidit quædam instructa volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extant.

Super sententias li. 4. *Cupientes circa prolo.*
 Quodlibeta quoque li. 1. *Cunctares difficiles.*
 De cognitione Dei li. 1. *Quia summa nobis.*
 In metaphysicam quæstiones li. 1.
 Sermones de tempore li. 1. *Erunt signa, &c. In hoc.*
 Sermones de sanctis lib. 1.

Commentarios in Euangelium & Apostolum scripsisse dicitur, aliosque varios composuisse tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt. Moritur temporibus Alberti imperatoris. Anno domini 1308. Indiçt. 6. Colonia apud minores sepultus.

SIMON monachus Hassligemen. ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus & eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio, consilium diu legislatoris nostri Benedicti, quo monachus diuinas scripturas amare iubetur, ita conuertit in practicam, vt nihil dulcius in hac vita fuerit quam sacras literas legere, & sanctorum patrum opuscula sedulo studio reuoluere, Abbreniauit.

Moralia Gregorii Papæ li. 10. In cantica scripsit sermones li. 1.
 Visionem cuiusdam conuersi li. 1. Sermones plures li. 1.
 Epistolas etiam ad diuersos li. 1. Et alia plura.

Collegit etiam excerpta de sermonibus beati Gregorii Papæ in Ezechielem. De collationibus quoque sanctorum patrum ex Richardo sancti Victoris de 12. patriarchis & contemplatione, & ex variis varia non spernenda.

PETRVS de Bella Parthica, natione Burgundus, vir in iure tam ciuili quam canonico peritissimus, ingenio subtilis & acutus, atque in disputandis, enodandisque dubiis & quæstionibus iuris promptissimus. Scripsit in legibus multa præclara volumina, quibus nominis sui memoriam ad posterum transmisit. De quibus ista feruntur.

Super Codice li. 9. Super institutis li. 4.
 Super ff. veteri li. 24. Super ff. nouo li. 12.
 Super ff. Infortiati li. 14. Centum disputationum li. 1.
 Consilia plura. Et quædam alia.

Claruit eodem tempore, quo Diuus Mugelanus, sub Alberto imperatore & Bonifacio Papa octauo. Anno domini 1300.

REINHERS Pisanus, natione Italus ordinis fratrum prædicatorum, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atque in iure canonico satis peritus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, consilio cautus, & non minus religione quam scientia venerabilis, vt fratribus suis in iure minus expertis, in audiendis confessionibus præberet iter. Scripsit maximam & insignem summam de casibus in duobus magnis voluminibus secundum ordinem alphabeti, quam prænotauit.

Pantheologiam li. 2. Absolutio. Circa abso.
 Et quædam alia Claruit sub Alberto imperatore. Anno domini 1300.

GERARDVS ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonicus, lector conuentus Leodiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in sermonibus faciendis ad populum declamator egregius, ingenio clarus & scholastico compositus eloquio. Scripsit valde vtile tractatum de uotis & religiosis personis, docens septem dispositiones circa cor faciendas, multaque ad ædificationem pertinentia hinc inde de scripturis diuinis sagaciter colligens, quem prænotauit.

De doctrina cordis li. 1. *Preparate corda vestra.*
 Sermones de tempore li. 1. Sermones de sanctis li. 1.

Alia insuper quædam edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

LACOBVS de Arena natione Parmensis, viri utique iuris consultus celeberrimus, ingenio

profundus, sermone scholasticus, cuius sententia in planis legibus, ut Bartholus testatur, tam proprie & congrue fuerunt, ut de mente conditoris iuris semper scribere videretur. Edidit in iure civili multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad memoriam posteritatis perpetuam transmisit.

Super Codice.	lib. 9.	Super. ff. nouo.	li. 24.
Super. ff. veteri.	lib. 12.	Super. ff. infortiati.	li. 14.
De excusationibus	lib. 1.	Disputationes varias.	li. 1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Alberti imperatoris Anno domini 1300.

IOHANNES de sancto Geminiano ordinis fratrum prædicatorum vir in diuinis scripturis studiosus & apprime eruditus, ingenio clarus, & apertus eloquio, in declamandis ad populum sermonibus excellentis industria, magnam doctrinæ & laudem & fructum in animarum salute acquisiuit. Scripsit inter cetera.

De similitudinibus rerum.	lib. 1.	Sermones de tempore.	li. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.	Collationum diuersarum.	li. 1.

Alia in super quædam scripsisse dicitur, quæ ad me non venerunt.

PETRUS de Dacia, philosophus, calculator, & astronomus, inter omnes sui temporis excellentissimus atque celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, diuinarum scripturarum, & græci sermonis non ignarus. Fecit multa in astronomia, & arte calculatoria scripsisse opuscula, quæ ad computum Ecclesiasticum non inuicem iudicantur, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis destinauit. Sed pauca eorum ad notitiam meam perueniunt.

De calculo seu computo	lib. 1.	Calendarium quoque	li. 1.
Et tabularum suarum	lib. 1.		

Cetera & si multa sint quæ composuit, ad me tamen non venerunt. Claruit temporibus Alberti Imperatoris Anno domini 1300.

NICOLAUS de Neapoli, vir in iure civili peritus atque doctissimus, in aliis quoque literis secularibus nobiliter instructus, cuius autoritas apud professores huius facultatis non mediocriter suo tempore vigeat. Scripsit nonnulla in legibus opuscula, quorum editione nomen suum immortalitati condonauit. Sed ego subiectorum titulos duntaxat potui inuenire.

Super Codice	lib. 9.	Super. ff. infortiati.	li. 14.
--------------	---------	------------------------	---------

De ceteris quæ composuisse dicitur, adhuc nihil certi potui inuenire. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

HUBERTINUS de Casali, ordinis fratrum minorum, Iohannis de Parma generalis ministri quondam auditor, vir deuotus, & in scripturis sanctis sufficienter eruditus, cum videret ordinem suum à prima institutione deficere, nouas quasdam sub specie reformationis separationes incepit, & eas à summo pontifice confirmari obtinuit, quæ tamen ad petitiones custodum & ministrorum statim per eundem papam fuerunt reuocata, quoniam in graue scandalum & scissuram ordinis videbantur præsumptæ. Vnde commotus Hubertinus, ordinem Carthusiensem ingressus est. Scripsit valde præclarum, & insigne volumen religiosorum & deuotus personis utile, quod prænotauit.

Arborem vitæ crucifixæ	lib. 5.	Uniuersis Christi vere.
Sermones & Epistolas.		Et quædam alia.

Admonent nos quidam catholici doctores Hubertinum in præfato volumine in certis locis, maxime ubi canticum Simeonis assumit, caute esse legendum eo quod de quibusdam articulis aliter sentiat quam mater omnium nostrum Ecclesia. Autor tamen ipse excusandus est, quia necdum determinatum fuit &c. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

LA COBUS de Rauenna prouincia Lotharingæ oriundus, vir in iure civili sacrisque Canonibus doctissimus, & tam in diuinis scripturis, quam in secularibus literis omnium suo tempore facile peritissimus sacræ paginæ professor, philosophus, & dialecticus insignis, qui (ut Cinus ait) simplici sensu à maioribus tradita ad dialecticum arguendi modum conuertit. Scripsit in utroque iure multa opuscula. E quibus feruntur.

Super Codice	lib. 9.	Super. ff. veteri	li. 24.
Super. ff. nouo	lib. 12.	Super digestis infortiati.	li. 14.
Disputationes variae	lib. 1.		

Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

ALANVS de Insulis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, theologus, philosophus, & poeta celeberrimus, qui Ecclesiastica scholæ Parisius multo tempore gloriose præfuit, vbi in omni scientia diuina & humana clarus effulgens, vniuersalis meruit appellari. Scripsit metro & prosa pene infinita opuscula, quibus memoria nominis sui apud posteritatem immortalis facta est. Sed pauca eorum ad notitiam meam perueniunt. Reperi enim duntaxat subiecta in titulis.

Super sententias	lib. 4.	Quodlibeta quoque	li. 1.
Oculum sacre scripturæ	lib. 1.	Reuerendissimo patri &	
De doctrina quoque	lib. 1.	Omnis scientia suis nititur.	
In quinq; libros Moyfi	lib. 5.		
In Cantica canticorum	lib. 1.	Cum multi ad ornandum.	
De penitentia ad Byturicen. primi	lib. 4.	Dei gratia Byturicen. pa.	
De aequiuocis mysticis;	lib. 1.	De lexicali Cherubin.	li. 1.
De planctu nature	lib. 1.	Summam virtutum & viciorum,	li. 1.
De parabolis,	lib. 1.	A Phœbo Phœbe.	
De arte prædicandi,	lib. 1.	Anticlaudianum	li. 1.
De naturis animalium	lib. 1.	Sermones plures	li. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.		
- 30 Fertur deniq; in multos Bibliæ libros commentarios & lecturas insignes edidisse, præcipue in Prophetas, in Euangelium, & in Apostolum. De quibus nihil vq; potui inuenire. Miranda quædam de eo narratur, quibus ego fidem nec astruo, nec temere infringo. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.
- GVILHELMVS monachus Hassligemen. cenobii, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, & aliquandiu in eodem monasterio prior, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatione doctus, atq; in secularibus literis sufficienter eruditus, carmine valens & prosa, edidit utroq; scribendi genere quædam non spernenda opuscula quibus memoriam nominis sui perpetuauit.
Sermones non inutiles.	lib. 1.	Visiones cuiusdam monialis	li. 1.
- 30 De vita sanctæ Lutgardis. lib. 1.
- Alia vero quæ composuit ad notitiam meam adhuc minime venerunt.
- FRANCISCVS Accursius, natione Italus, patria Florentinus Accursii doctissimi viri filius, vir & ipse in iure civili egregie doctus, atque in aliis secularis philosophiæ disciplinis multum eruditus, cuius opera magnæ authoritatis extant apud huiusce facultatis professores, docendo & scribendo tempora sua clara reddidit, & nomen suum immortalitati donauit. De cuius opusculis nihil adhuc videre potui. Feruntur eius variz, in legibus glossul. Disputationes quoque. lib. 1.
- Et alia plura. Claruit sub Alberto imperatore. Anno domini 1300.
- MARTINVS de Fano vtriusque iuris professor & interpret omnium suo tempore 40 celeberrimus, Iohannis Andreæ Bonientis præceptor, ingenio subtilis & eloquio clarus, in perorandis causis iudicialibus acutissimus. Scripsit in sua facultate egregia volumina, quibus nomen suum etiam posteritati notificauit. E quibus tantum reperi.
De actionibus.	lib. 1.	Ego quidem Martinus.	
De iudicio causarum.	lib. 1.	Quoniam pleriq; principa.	
- De aliis nihil vidi. Claruit sub Alberto imperatore. Anno domini 1300.
- ALBERTVS Patavinus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini Egidii Romani quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenii fuit, & multos ab iniquitate ad semitam iustitiæ sua prædicatione conuertit. Scripsit multa præclara volumina, quibus se & parentibus tunc vilem, & posteris memorabilem effecit. De quibus ista feruntur.
In Genesim.	lib. 1.	In Exodum.	li. 1.
In Leuiticum.	lib. 1.	In Numeros.	lib. 1.
In Deuteronomium.	lib. 1.	In Euangelium.	li. 4.
In Epistolas Pauli.	lib. 14.	Sermones de tempore.	lib. 1.
Sermones de sanctis.	lib. 1.	Sermones per quadragesimam.	li. 1.
- Et quædam alia.
- Claruit temporibus Alberti imperatoris. Anno domini 1300.

DINVS de Garbo, patria Florentinus, artis medicinæ peritissimus doctor, atque in secularis philosophiæ institutionibus non contemnenda opuscula, quibus memoriam sui nominis ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur.

Commentaria in Galenum. De malitia variæ complexionis. lib. 1.
In Hippocra. de natura fetus. lib. 1. Diuersarum questionum. lib. 1.
In Auicennam quoq. lib. 1. In philosophia etiam varia.

Et quædam alia. Huius pater Brunus in arte chirurgica peritissimus fuit medicus, qui hunc Dinum Thadæo medico Florentino tradidit in ea scientia erudiendum. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini 1300.

GVILHELMVS de Cumo, natione Gallus, iuris ciuilibus consultissimus interpres, ingenio subtilis & clarus eloquio, qui in ea facultate suo tempore paucos habuit doctiores docendo & scribendo Aurelianensē gymnasium magnifice illustrauit. Edidit professoribus legum non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit.

Super ff. veteri. lib. 4. Super Codice quoq. lib. 9.
Et alia diuersa.

Claruit sub Henrico Imperatore 7. Anno domini 1310.

IACOBS de Viterbio, Archiepiscopus Neapolitanus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, nec minus cōuersatione quam scientia venerabilis. Scripsit ad edificationem legentium non contemnenda opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posterum cum gloria transmisit. E quibus ego adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius ad Clementem Papam quintum.

De regimine Christianorum. lib. 1. Super sententias. lib. 4.
Quodlibeta quoq. lib. 1. Et nonnulla alia.

Claruit temporibus Henrici Lutzelburgensis imperatoris septimi, & Clementis Papæ 5. Anno domini 1310.

HENRICVS de Bruxellis, monachus Hassligemensis cenobii ordinis diuipatris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus, & continua exercitatione peritus, philosophus & computista egregius, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit nonnulla commendanda opuscula, quibus suo tempore longe lateque innotuit. E quibus feruntur.

De ratione computi. lib. 1. Calend. de incensionibus. lib. 1.
Et quædam alia, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

ALEXANDER de Alexandria, ordinis fratrum minorum decimus & sextus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sensu & intellectu profundus. Composuit quædam in vtriusq. scientia opuscula, quibus ingenium suum exercitans nomen ad notitiam posteritatis deduxit. E quibus feruntur.

Super sententias. lib. 4. Questiones variæ. lib. 40.
In Metaphysicam Aristotelis. lib. 12. In libros de anima. lib. 3.

In alios etiam Aristotelis libros commentatus est, & varia scripsit. Claruit sub Henrico Imperatore septimo. Anno domini 1310.

ECKARDVS natione Teutonicus, ordinis (ut quædam volunt) prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus & in philosophia Aristotelica omnium suo tempore doctissimus, ingenio subtilis & clarus eloquio, sed dum nimis philosophiam insequens, nouitatem terminorum contra theologorum consuetudinem ubique curiose immiscuit varios errores inducit, inter quos extant decem & septem articuli a summo pontifice damnati, & per eundem magistrum Eckardum in fine vitæ reuocati, quorum in expositione sua super Euangelium Iohannis multi continentur. Deniq. magistri theologicæ facultatis gymnasii Heidelbergensis Anno domini 1430. eosdem errores cum quibusdam aliis publice condemnatos denuntiarunt. Vndecim autem articuli tanquam suspecti relictii sunt, qui omnes seorsum opusculis eius apponi ad cautelam consueuerunt. Nihilominus ubi catholice scripsit, satis profunda & vtilia dogmata dedit. De cuius libris reperi.

Super sententias. lib. 4.
In Genesim. lib. 1. Exordium hoc scripturæ.
In Exodum. lib. 1. Hæc sunt nomina, &c. quia.
In librum Sapientiæ, lib. 1. Diligite, &c. Iudex sper.

In Can-

In Cantica canticorum,	lib. 1.	
In Euangelium Iohannis	lib. 1.	<i>In principio, &c. Agni.</i>
Super oratione dominica	lib. 1.	<i>Pater noster. Ante dominicam.</i>
In capitulo prædicatorum sc. mo,	lib. 1.	<i>Ego quasi vitis fructi.</i>
Positionum suarum,	lib. 1.	<i>Benedictus Deus & pater.</i>
Sermones de tempore,	lib. 1.	<i>Deus pacis ac dilectio.</i>
Sermones de sanctis,	lib. 1.	

Claruit suo tempore in Austria maxime, ubi docendo & prædicando famosissimus est habitus, & alia multa conscripsit volumina.

10 RICHARDVS Malumbra, patria Cremonensis, Iacobi de Arena quondam auditor atque discipulus, vir in iure Cæsario non mediocriter doctus, & in philosophia seculari sufficienter instructus, qui leges multis annis gymnasio Bononiensi publice docuit, ubi eruditionis suæ laudem non paruam acquisiuit. Qui & si omnium doctorum sui temporis eruditissimus fuerit, nihilominus hæresis condemnatus fuisse legitur. Scripsit in explanatione iuris ciuilibus multa volumina.

Super Codice	lib. 9.	Super institutis,	li. 4.
Super ff.	lib. 50.	Quæstiones varias,	lib. 1.
Et alia multa.			

Claruit sub Henrico Imp. 7. Anno domini 1310.

10 LAMPERTINVS de Ramponibus, vir in vtroque iure doctiss. atq; in aliis artibus humanitatis nobiliter eruditus, ingenio & eloquio clarus, multarumque operatione virtutum insignis. Scripsit in ea facultate multa præclara volumina, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis cum ingenti laude transmisit. Equibus feruntur.

Super Codice,	lib. 9.	Super ff. veteri,	lib. 24.
Super ff. nouo,	lib. 12.	Super ff. infortiati,	lib. 14.
Et quædam alia.			

Claruit sub Henrico septimo. Anno domini 1310.

30 GVILHELMVS de monte Laudinio, vt ferunt, abbas monasterii Pictauiensis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & secularium literarum, maxime philosophiæ Aristotelicæ & iuris pontificii, non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus. Edidit magnæ authoritatis plura opuscula, quibus memoriam nominis suæ posteris notificauit. De quibus feruntur præcipua.

De sacramentis,	lib. 1.	Summa de casibus,	li. 1.
Declarationes varæ. Alia insuper multa in iure maxime opuscula edidit, variasq; glossas canonum ordinauit, de quibus ego nihil vsquam potui inuenire.			

40 GVVIDO Ferrariensis Ecclesiæ presbyter, & postea (vt ferunt) Episcopus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus & veterum lectione diues, atque in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus & poeta insignis. Scripsit tam metro quam prosa non contemnendæ lectionis plura opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus ego tantum volumen carmine scriptum reperi ad Clementem Papam quintum super nouum & vetus testamentum, imitatus Petrum de Riga, quod prænotauit.

Margaritam Bibliæ, lib. 1. *Nobile principium ter.*

De aliis nihil vidi. Claruit temporibus Henrici de Lucelburg Imp. 7. & Clementis Papæ 5. Anno domini 1310.

PETRVS de Saxonia, natione Teutonicus, ordinis fratrum minorum, in scripturis sanctis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, atque in iure Canonico nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, diuini verbi prædicator egregius. Scripsit ingenii sui quædam præclara volumina, quæ suo tempore in pretio habebantur. Equibus extat in ligno opus confessoribus vtile.

Summa casuum,	lib. 1.	Sermones de tempore,	li. 1.
Sermones de sanctis,	lib. 1.		

Cætera quæ composuisse dicitur, ad noticiam meam non venerunt.

CRVSIVS natione Italus, patria Florentinus, Thadæi medici quondam auditor atque discipulus, vir in philosophia & medicina doctus quidem & eruditus, sed fortunatus minime, & ob id seculo valedicens, ordinem Carthusiensem ingressus, artem carnis in medicinam spiritus vtiliter commendauit. Scripserat antea in sua facultate nonnulla opuscula quibus nomen suum notificauit. E quibus extat commentum.

In Tegni Galeni.

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit in ordine Carthusiensium temporibus Alberti imperatoris Romani. Anno domini 1300. Et varios tractatus ad spiritalem ædificationem pertinentes deinceps fertur conscripsisse.

PETRVS de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrum minorum, & Archiepiscopus Aquisgranensis, doctor Parisiensis gymnasii in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica secundum consuetudinem huius temporis valde peritus, ingenio subtilis & disputator acutus, in declamandis ad populum sermonibus egregius fuit. Scripsit multa præclara opuscula, quibus nomen suum magnifice dilatauit. E quibus extant.

Super sententias.	lib. 4.	<i>Quia disciplinati hominis.</i>	
Breuiarium Bibliæ.	lib. 1.	<i>Venite ascendamus.</i>	
De conceptione sanctæ Mariæ.	lib. 1.	<i>Nondum erant abyssi &c.</i>	
Sermones de tempore.	lib. 1.	Sermones de sanctis.	li. 1.

Et alia quæ non vidi. Claruit ante pontificatum suum, Parisiis legens sententias, temporibus Ludouici Bauari Imperatoris 4. Anno domini 1317.

GENTILIS Fulgias medicinarum professor insignis, atque in aliis secularis philosophiæ disciplinis magnifice doctus, cuius in ea facultate peritia non modica erat. Scripsit in medicinis multa ut ferunt egregia volumina, quibus nomen suum non solum tunc præsentibus, sed etiam posteris cum laude innotuit. Sed nihil eorum vidi. Feruntur autem.

In Auicennam commentariorum.	lib. 5.	Contra pestilentiam.	li. 1.
De febribus quoque.	lib. 1.	De gradibus medicinarum.	li. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Henrico Imp. 7. Anno domini 1310.

DANTES Aligerus natione Italus, patria Florentinus, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis omnium suo tempore studiosissimus, & valde eruditus, philosophus & poeta nulli sua ætate inferior, ingenio subtilis & clarus eloquio disputator omnium acutissimus. Scripsit & metro & prosa multa præclara volumina, quibus nomen suum ad posterum transmisit. Pulsus patria omnibus diebus suis exulauit in Gallia aliquandiu, & postea apud Aragonum regem, & de sua calamitate varia composuit. De cuius opusculis ista feruntur.

Comædiarum.	lib. 1.	Demonarchia mundi.	li. 1.
Epistolæ plures.			

Et quædam alia.

Moritur tandem exul apud Rauennam, sub Ludouico Bauaro imperatore 4. Anno domini 1321. Indict. 4. Ætatis vero suæ anno 56.

MICHAEL de Cesena, ordinis fratrum minorum decimus & septimus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus ingenio promptus & clarus eloquio, nec minus religione quam scientia venerabilis. Edidit in scripturis sanctis expositionum non spernenda opuscula, quibus & tunc præsentibus & nunc posteris longe lateque innotuit. De quibus adhuc ego paucissima potui inuenire, videlicet.

Super sententias.	lib. 4.	In Ezechielem prophetam.	lib. 1.
Sermones de tempore.	lib. 1.	Sermones de sanctis.	li. 1.

In multis Bibliæ libris lecturas & commentarios edidit, quos necdum vidi. Claruit sub Ludouico imperatore quarto. Anno domini 1320.

BERTRANDVS ordinis fratrum minorum, patria Mediolanensis ex nobili familia natus, & sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ ut quibusdam placet, presbyter cardinalis, vir certe in diuinis scripturis egregie doctus, & in philosophia seculari non mediocriter eruditus, in sermonibus declamandis ad populum excellentis ingenii fuit. Scripsit magnæ utilitatis plura opuscula, de quibus reperi.

Super sententias.	lib. 4.	Sermones de Epistolis.	li. 1.
Sermones Evangeliorum.	lib. 1.	<i>Videbunt filium, &c. ver.</i>	
Sermones de sanctis.	lib. 1.		

Cætera quæ composuit ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris quarti, & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1325.

GERARDVS de Bononia, ordinis fratrum beatæ Mariæ virginis de monte Carmeli, vndecimus prior generalis, doctor Parisiensis, in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis

subtilis & clarus eloquio, non minus conuersatione quam scientia venerandus, qui ordinem suum strenue gubernauit annis viginti. Scripsit non spernenda lectionis plura volumina, quibus memoriam sui nominis etiam ad posteros transmisit. E quibus feruntur subiecta.

Super sententias	lib. 4.	Quodlibeta.	lib. 1.
Quæstiones ordinariæ.	lib. 1.	Sermones de tempore.	li. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.		
Et alia plura.			

Summam Theologiæ præclaram inchoauit, quam tamen morte præuentus imperfectam dereliquit. Moritur sub Ludouico Bauaro imperatore quarto. Anno domini 1317. Indict. 15. In Auinione sepultus.

IOHANNES de Columna, patria Romanus, ordinis fratrum prædicatorum Archiepiscopus Messanenensis, vir in diuinis scripturis exercitatus habens ingenium, nec secularium literarum ignarus, historiæ tranfacti temporis sagacissimus persequator. Scripsit ingenii nobilis non spernenda opuscula quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus extat volumen quod prænotauit.

Mare historiæ	lib. 10.	Epistolæ ad diuersos,	li. 1.
Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam minime uenerunt.			

MARTINVS ordinis fratrum prædicatorum, dñmini Papæ vrbis Romæ pœnitentiaris, & postea (ut ferunt) cuiusdam vrbis Episcopus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenii fuit. Scripsit quædam præclara opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posteros transmisit. E quibus ego tantum vidi.

Tabulam decreti	lib. 1.	Inter alia quæcunq; fi.	
Chronicam succinctam	lib. 2.	Quoniam scire tempora summo.	
Sermones de tempore	lib. 1.	Scientes quia hora est.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	Ore confessio fit ad salu.	
De diuersis miraculis	lib. 1.	Quidam paterfamilias.	

Deceteris nihil vidi. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno domini 1320.

Sunt qui scribant hunc Martinum ordinis diui patris nostri Benedicti extitisse, quos mea sententia nominis Mariani Scoti ordinis nostri, cuius supra memini similitudo fefellit, qui & ipse chronicam scripsit. Sunt item alii qui Cisterciensis ordinis collegio eum existiment aggregandum, quos aut ignorantia rerum obfuscauit aut liuor.

GERARDVS Odonis, ordinis fratrum minorum, octauus decimus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone apertus, & ad disputandum satis idoneus. Fertur quædam in scripturis sanctis lucubrasse opuscula, de quibus mihi pauca innotuerunt.

Super sententias	lib. 4.	De Logica quoq;	lib. 1.
Quæstiones varias	lib. 1.	In Libros Ethicorum	li. 10.
In Philosophia morali.	lib. 1.		

Hic etiam composuit officium stigmatum sancti Francisci, ordinis minorum institutoris. In multos deniq; Bibliæ libros commentarios edidisse dicitur, qui ad manus nostras adhuc minime uenerunt. Claruit sub Ludouico Bauaro Imp. 4. & Iohanne papa 22. Anno domini 1330.

NICOLAUS de Lyra, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, vir in scripturis sanctis studiosissimus, & longa exercitatione peritus, Hebraica lingua ad perfectum instructus, ingenio promptus, sermone scholasticus, nec minus conuersatione quam scientia venerandus. Scripsit in sacris voluminibus multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis deuenit. Quæ quam utilia, quamq; necessaria sint omnibus sacra scripturam discere cupientibus nemo melius nouit, q̃ qui in se in eorum lectione exercitauit. Sunt enim qui eum ob eloquii simplicitatem æstiment contemnendum, qui mihi videntur, & vani, & imperiti, ac sacra scientiæ salutaris philosophiæ indigni, quoniam & simplicitatem Ecclesiasticam vituperant, & verba non res amplectuntur. De opusculis autem huius deuoti & eruditi viri subiecta feruntur.

Super sententias.	lib. 4.		
In Genesim ad literam,	lib. 1.	In principio &c. Omis.	
In Exodum,	lib. 1.	Secundum quod dicit Isidorus.	
In Leuiticum	lib. 1.	Vocauit autem Mo. &c.	

ithemij

opera
storica

In Numeros.	lib. 1.	Locutus est dominus &c.
In Deuteronomium,	lib. 1.	Declaratio sermonum.
In Iosue	lib. 1.	Introduces eos & plan.
In Iudicum	lib. 1.	Suscitauit dominus iudices.
In Ruth	lib. 1.	In diebus &c. Hic conse.
In Regum	lib. 4.	Per me reges regnant.
In Paralipomenon	lib. 2.	Colligite fragmenta.
In Esdras & Neemiam	lib. 3.	Eritis sacerdos super solu.
In Tobiam	lib. 1.	Hec oportuit facere.
In Iudith	lib. 1.	Asfaxat &c. Post hi.
In Hester	lib. 1.	In diebus &c. Postquam.
In Iob.	lib. 1.	Patientiam habe in me.
In Psalterium	lib. 1.	Propheta magnus sur.
In Proverbia Salomonis	lib. 1.	Ecce descripsi eam tibi.
In Ecclesiasten,	lib. 1.	Verba Ecclesiastes.
In Cantica canticorum	lib. 1.	Osculetur me &c. Expe.
In librum Sapientie	lib. 1.	Post libros historiales.
In Ecclesiasticum	lib. 1.	Omnis sapientia &c.
In Esaiam prophetam,	lib. 1.	Hierusalem Euangelistam.
In Hieremiam,	lib. 1.	Prophetam in gentibus.
In Threnos Hieremie	lib. 1.	Quomodo sedet. In prae.
In librum Baruch	lib. 1.	Hec verba &c. Post.
In Ezechielem	lib. 1.	Aperti sunt caeli &c.
In Daniele	lib. 1.	Danieli autem dedit Deus.
In duodecim prophetas minores	lib. 1.	Duodecim prophetarum.
In Machabæorum,	lib. 1.	Et factum est &c. Post
In Euangelium Matthæi	lib. 1.	Quatuor facies vni.
In Marcum,	lib. 1.	Facies leonis à dextris.
In Lucam	lib. 1.	Facies bouis à sinistris.
In Iohannem.	lib. 1.	Facies aquile de super.
In Epistolas Pauli.	lib. 1.	Ecce descripsi eam tibi.
In Actus Apostolorum.	lib. 1.	Repleti sunt omnes spiri.
In Epistolas canonicas.	lib. 7.	Iacobus, &c. Liber iste.
In Apocalypsin Iohannis.	lib. 1.	Oportet te iterum prophe.
Sequentia moraliter exposuit.		
In Genesim iterum.	lib. 1.	Vidi in dextera sedem.
In Exodum.	lib. 1.	Hec nomina, &c. Per fili.
In Leuiticum.	lib. 1.	Vocauit, &c. In hoc li.
In Numeros	lib. 1.	Locutus est dominus.
In Deuteronomium.	lib. 1.	Hec sunt verba, sequitur.
In Iosue.	lib. 1.	Et factum est, &c. Alle.
In Iudicum.	lib. 1.	Post mortem, &c. Alle.
In Ruth.	lib. 1.	In diebus vnius iudicis.
In Regum.	lib. 4.	Fuit vir vnus. Allego.
In Paralipomenon.	lib. 2.	Adam Seth, &c. In hoc.
In Esdras & Neemiam.	lib. 2.	In anno, &c. Cyrus iste.
In librum Hester.	lib. 1.	In diebus, &c. illum ordi.
In librum Iob.	lib. 1.	Vir erat, &c. Philoso.
In Psalterium.	lib. 1.	Beatus vir, &c. Sicut.
In Esaiam prophetam.	lib. 1.	Visio Esaiæ. In hoc.
In Hieremiam.	lib. 1.	Verba Hierem. &c. Per.
In Threnos eiusdem.	lib. 1.	Quomodo sedet. Hinc incipit.
In Ezechielem		Et factum, &c. In illa pri.
In Daniele.		Anno tertio, &c. Sequitur.
In 12. Prophetas.		Verbum quod, &c. Sequitur.
In Euangelium Matthæi.		Liber generationis Ie.
In Marcum		Initium Euangelii, &c.
In Lucam.		Fuit in diebus, &c. Inter.

In Iohanne
In actus Apo
In Apocalyp
In Tobiam
In librum Iu
In Machabæ
In Cantica
Sermones d
Contra Iuda
10 Alia in super
Claruit temp
GVIDO
ginis de monte
Ecclesiastarum E
non ignarus, in
satione quam so
steritatis commo
De perfectio
Ad Iohanne
40 Quodlibeta
Questiones
De concorde
Ad cardina
Questiones
quæ ad noticiam
& Iohannis Pap
AVGVST
diuinis scrip. st
ptus, & sermon
30 memoriam sui
hannem Papas
De potestate
Super senten
De spiritu sa
De introitu
De resurrec
In Marcum
In Iohanne
Super Magi
40 In Epistolas
In Apocalyp
insigne ex se
morte præuen
ordinis perfec
PETRVS
diolus & efud
tilis, & multar
cinis opuscula
autem qui scri
disse, quod an
hilenim de illi
iecta feruntur
De omnim
In librum I
Et quædam
translulit. Clar
SABER
rix semper vi

In Iohannem,		<i>In principio, &c. Iohann.</i>
In actus Apostolorum.		<i>Primum, &c. Per hoc.</i>
In Apocalypsin.		<i>Apocal. &c. Sicut di.</i>
In Tobiam quoq.	lib. 1.	<i>Tobias ex tribu, &c.</i>
In librum Iudith.	lib. 1.	<i>Arfaxat, &c. Per istum.</i>
In Machabeorum.	lib. 2.	<i>Et factum est, &c. Per.</i>
In Cantica canticorum.	lib. 1.	<i>De corpore Christi.</i>
Sermones de sanctis.	lib. 1.	<i>Sermones de tempore.</i>
Contra Iudæos.	lib. 1.	<i>Primo queritur utrum.</i>

10 Alia in super nonnulla edidit, quæ ad manus nostras nondum venerunt. Claruit temporibus Ludouici imper. 4. & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1320.

GVIDO Perpinianus, patria Cathalanus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, duodecimus prior generalis, ac deinde Maioricensis, Eluensisq; Ecclesiarum Episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans & dulcis eloquio, disputator acutus, & non minus conuersatione quam scientia insignis. Scripsit multa præclara opuscula, quibus nomen suum posteritati commendauit. E quibus subiecta feruntur. Opus tripartitum climatum & intigne.

De perfectione vitæ catholicæ.

Ad Iohannem Papam 22.	lib. 1.	Super sententias.	li. 4.
40 Quodlibeta sex.	lib. 1.	<i>In prima nostra dispu.</i>	
Quæstiones ordinariæ.	lib. 1.	<i>Vtrum verbum in diuinis.</i>	
De concordantia Euangelistarum.	lib. 1.	Correctorium decreti.	li. 3.
Ad cardinalem Albanen.	lib. 1.	In libros Physicorum.	li. 8.
Quæstiones de anima.	lib. 1.	Alia quoque plura composuit,	

quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohannis Papæ vicesimi secundi. Anno domini 1330.

30 AVGVSTINVS de Anchona, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, & sermone scholasticus. Scripsit multa non spernenda lectionis volumina, quibus memoriam sui nominis commendauit posteritati. De quibus subiecta feruntur. Ad Iohannem Papam 22. Opus non paruum.

De potestate Ecclesiastica.	lib. 1.	Sanctissimo ac reueren.	
Super sententias.	lib. 4.	Quodlibeta quoq.	li. 1.
De spiritu sancto contra Græcos.	lib. 1.	De decem chordis.	li. 1.
De introitu terræ promissionis.	lib. 1.	De potentiis animæ.	li. 1.
De resurrectione.	lib. 1.	In Mattheum.	li. 1.
In Marcum.	lib. 1.	In Lucam quoque.	li. 1.
In Iohannem.	lib. 1.	Super Missus est.	li. 1.
Super Magnificat.	lib. 1.	In epistolas Pauli.	li. 14.
40 In Epistolas canonicas.	lib. 7.	In Actus Apostolorum.	li. 1.
In Apocalypsin.	lib. 1.	Et alia complura. Hic volumen	

in signe ex scriptis diui patris Augustini incepit, quod milleloquium prænotauit, sed morte præuenitus imperfectum reliquit, quod postea Bartholomæus Vrbinate eiusdem ordinis perfecit. Claruit sub Ludouico Bauaro imper. 4. & Iohanne Papa 22. An. Dom. 1330.

30 PETRVS de Apono, natione Italus, patria Patavinus, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, philosophus insignis, & medicus celeberrimæ opinionis, ingenio subtilis, & multarum linguarum notitia clarus, multa fertur tam in philosophia quàm in medicinis opuscula lucubrasse, quibus memoriam sui nominis ad posteros transmissit. Sunt autem qui scribant eum magum fuisse, & multa per eam superstitiosam artem mira ostendisse, quod an verum sit, affirmare non ausim, quippe qui nihil certi super eo nouerim. Nihil enim de illius opusculis me vel legisse recolo, vel vquam vidisse. De quibus tamè subiecta feruntur. Opus in signe centum & decem differentiis partitum, quod prænotauit.

De omnimoda medicina.	lib. 1.	Ad Iohannem Papam 22.	li. 1.
In librum Iohannis Mesue.	lib. 1.	In problemata Aristotelis.	li. 1.

Et quædam alia. Galenum de cholera nigra, & de regimine sanitatis cum aliis multis transtulit. Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno 1320.

SIHERTVS de Beka, natione Teutonicus, patria Gelrensis, ordinis beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior prouincialis Alemanie inferioris vir in

ithemij

opera
storica

diuinis scrip. eruditiss. & tam in iure canonico, quam in philosophia Aristotelica egregie doctus ingenio subtilis & clarus eloquio, qui non minus cōuersatione quam scientia clarus suo tempore effulsit. Scripsit quædam commendanda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deduxit. E quibus feruntur.

Super sententias lib. 4.
Summa censurarum noui iuris, lib. 1. Super regulam ordinis sui, li. 7.

Et quædam alia. Ordinale quoq; ordinis sui sagaci intentione correxit. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris quarti, & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1320.

CLEMENS Papa quintus, de Vasconia oriundus, Bernhardus Burdegalenis Episcopus ante vocatus, sedit post Benedictum vndecimum in cathedra Petri annis octo, mensibus decem, vir doctus & strenuus, cuius iussu ordo templariorum vno die per totum orbem deletus fuit, Concilium Viennense celebravit, in quo multa ad vtilitatem Ecclesiæ constituit. Septimum decretalium librum composuit, quem Iohannes 22. cuius successor publicauit, sicut in eiusdem principio habetur, Qui vulgariter nominatur.

Codex Clementinarum lib. 1. Fidei catholice funda.
Epistolarum quoque ad diuersos lib. 1. Clemens Episcopus ser.

Moritur Henrico septimo Imperiū Romanum gubernante. Anno Dn. 1314. Indi. 12.

PETRVS de Perpiniano, dictus Rimi, natione Cathalanus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in scripturis sanctis eruditiss. & philosophiz scholasticæ subtilis explanator, ingenio promptus & declamator egregius. Edidit multa non contemnendæ lectionis opuscula, quibus vberem ingenii sui venam exercitans, nomen suum etiam posteritati notum fecit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum, lib. 1. In toto psalterio, li. 1.
Sermones varii lib. 1.

De aliis autem, quæ composuit nihil ad notitiam meam vsquam peruenit.

ODERICVS ordinis fratrum minorū, vir sanct. & eruditus, verbi diuini prædicator egregius, ob cuius feruentissimum amorem peregrinationem assumens, Asiam & Indiam penetravit, vbi prædicando & docendo fidem Christi Euangelizans, multos ab iniquitate ad semitam iustitiæ conuertit, cuius sanctissima vita multis signis tã in carne quam post mortem comprobata est. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula.

Historiam peregrinationis suæ, lib. 1. Sermones quoq; varios, lib. 1.
Et quædam Epistolas. Claruit Ludouici Imp. quarti, & Iohannis Papæ vicesimi secundi temporibus. Anno domini 1320.

FRANCISCVS Maronis, ordinis fratrum minorum, Iohannis Scoti quondam auditor, viri in diuinis scripturis eruditiss. & in præceptis philosophorū nobiliter doctus, ingenio subtilis, ore facundus, stylo composuit, studio continuus, & ad disputandas solutandasq; scripturarum quæstiones satis acutus & valde idoneus. Scripsit ingenii sui non pauca præclara volumina, in quibus & se doctissimum ostendit, & nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. De quibus ista feruntur.

Super sententias lib. 4. Circa proæmium primi.
De formalitatibus, lib. 1. Quæstiones variæ, lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, li. 1.

Fertur etiam in diuinis voluminibus quosdam commentarios, aliosque diuersos composuisse tractatus, qui ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imp. 4. & Iohan. Papæ 22. Anno domini 1320.

BONAVENTURA Parauinus, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini quondam prior generalis, ac deinde sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ tituli S. Cecilie presbyter cardinalis, vir in diuinis scrip. eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, non minus cōuersatione quam scientia reuerendus, in declamandis ad populum sermonibus magnæ opinionis, qui cum Ecclesiæ libertatem accerrime tueretur contra tyrannos, à Carrariensi domino sagitta tandem confixus, martyrio coronatus est. Scripsit valde vtilis & elegantes.

Sermones de tempore lib. 1. Veniet desideratus cum.
Sermones de sanctis, lib. 1. Mihi autem absit gloriari.

Et quædam alia. Claruit sub Ludouico imperatore 4. Anno domini 1320.

GUILHELMVS Ockam, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, Iohannis Scoti quondam discipulus, vir in diuinis scrip. eruditus, & in philosophia Aristotelica nobiliter

biliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit quædam in scripturis opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Hic contra Iohannem vicissimum secundum hæresim fratricellorum damnantem, vna cum Petro Piceno quem Ludouicus Imperator in Idolum crexerat, & Nicolaum quintum appellari fecerat agens & scribens, eumque hæreticum esse pronuntians, ab eo excommunicatus est. Qui ad Ludouicum Imperatorem æquiuoce excommunicatum fugiens, dixit ei: O Imperator defende me gladio, & ego defendam te verbo. Mansit itaque excommunicatus cum excommunicato vsque ad finem vite sue, & in morte tandem absolutus fuit, Scoti magistri sui acerrimus impugnator fuit, & omnia pene illius dicta oppugnavit. Scripsit autem.

10 Contra Iohannem 22. de paupertate Christi & apostolorum.

Apologiam,	lib. 1.	Super sententias,	lib. 4.
Quodlibeta etiam,	lib. 1.		
De fautoribus hæreticorum,	lib. 7.	In omnibus curiosis.	
De sacramento altaris,	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit Ludouici Imperatoris quarti temporibus, & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1320. Et sepultus est in conuentu ordinis sui, in Norica prouincia, quæ nunc appellatur Brauaria, cuius Imperator Ludouicus antea dux erat.

ALPHARVS ordinis fratrum minorum, natione Hispanus, Iohannis Scoti auditor, vir in diuinis scrip. eruditiss. apud Iohannem 21. in pretio habitus, contra Guillelmum 20 Ockam Anglicum scriptis egit & verbis. Edidit ingenii sui quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posteritatis transmissit. E quibus extat opus magnum & insignis, defectus Ecclesiasticarum personarum describens quod prænotauit.

De planctu Ecclesiæ	lib. 1.		
Speculum quoque regum	lib. 1.	In nomine domini nostri Iesu.	
Super sententias,	lib. 4.	Apologiam,	lib. 1.
Et quædam alia.			

Claruit eodem tempore quo & Ockam sub Ludouico Imperatore 4. & Iohanne Papæ 22. Anno Domini 1320.

MATTHEVS Syluaticus, patria Mantuanus, genere nobilis arte & professione 30 medicus, in qua facultate suo tempore præ cæteris multis & doctus habebatur & expertus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit in ea scientia non contemnenda volumina, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam deduxit. E quibus ego tantum vidi opus insignis ad Rupertum Siciliæ regem & medicum de omnibus simplicibus medicinis & earum proprietatibus, quod prænotauit.

Pandecta lib. 1. Aaron grace, Arabice.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1320.

IOHANNES canonicus, ordinis (vt dicunt) fratrum minorum, Iohannis Scoti quondam auditor atque discipulus in gymnasio Parisiorum, vir in diuinis scrip. eruditus, 40 & in seculari philosophia subtiliter doctus, iuris quoque tam pontificii quam Cæsarii non ignarus. Fertur quædam præclara composuisse opuscula, quibus ingenium exercitans, nomen suum posteris etiam notificauit. Sed ego nihil eorum vidi. Feruntur autem.

Super sententias	lib. 4.	Quæstiones disputatæ,	lib. 1.
Et quædam alia.			

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1320.

DVRANDVS de sancto Portiano, ordinis fratrum prædicatorum, & postea (vt ferunt) Aniciensis Ecclesiæ Episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus, atque in philosophia seculari non infime doctus, ingenio promptus & eloquio, declamator fermonum egregius, scriptorum Sancti Thomæ Aquinatis primo defensor, postea vero acerrimus impugnator, cuius mutationis causa quædam fluctuaga fertur, cui ego fidem nec facile tribuere debeo, nec temere denegari. Scripsit quædam non spernenda volumina, quibus nomen suum notificauit. De quibus feruntur.

Super sententias,	lib. 4.	Est Deus in celo reue.	
De instructiones clerici	lib. 1.	Fratres charissimi & sa.	
Summa notabilis,	lib. 1.	Quæstiones variae,	lib. 1.
Sermones diuersi	lib. 1.		

Cætera quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam adhuc non venerunt.

HERENVS de Boyo, natione Brito, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de Dd

ithemij

opera
storica

monte Carmeli, vir vndeunque doctiss. sacræ paginæ insignis professor, acuti & vehementis ingenii, ad soluendas quæstiones scripturarum satis idoneus. Fertur nonnulla præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. E quibus inuenitur opus insignis, vt sui ferunt.

Super sententias, lib. 4. Et varieg quæstiones.

Sed & quædam alia composuisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

RUFERTVS ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis longa exercitatione doctus, & philosophiæ scholasticæ subtilis, & profundus interpres, disputator acutus & declamator egregius ingenio acutus, sermone scholasticus. Edidit quædam non contemnenda opuscula, quibus ingenium fructuose & vtiliter exercitans, nomen suum non tantum præsentibus, sed & futuris notificauit. E quibus extant.

Super sententias lib. 4. Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de sanctis lib. 1.

Multos præterea libros Aristotelis commentariis elegantissimis exornauit. Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1320.

ASTESANVS de Ast. ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, philosophus, & iurista insignis, scientia clarus, ingenio profundus, consilio cautus, sententia certus, sermone compositus. Fertur ingenii sui excellentis varia edidisse opuscula, quibus nomen suum tam præsentibus quam futuris notificauit. E quibus ego tantum vidi necessariam.

Summam de calibus lib. 8. Dicturi ergo in hoc pri.

De cæteris nihil vidi. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno domini 1330.

IOHANNES de Alerio, natione Tholosanus, ordinis beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, tertiusdecimus prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & non minus religionis seruiore quam eruditione venerabilis, ordinem Carmelitanum nouem annis strenue gubernauit. Edidit nonnulla præclara volumina, quibus abundantem ingenii sui venam ostendit. E quibus extant.

Super sententias lib. 4. Lectura in Ecclesiasticum lib. 1.

Et alia plura. Electus fuit in generalem ordinis sui in monte Pessulano in capitulo generali, die Pentecostes sub Ludouico Imperat. 4. & Iohanne Papa 22. Anno domini 1321. Indictione 4.

IOHANNES de Regno, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, conuentu Tholosanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularis eruditionis non ignarus, ingenio promptus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum egregius. Edidit multa præclara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Super sententias lib. 4.

In Euangelium Matthæi lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis lib. 1. Quadragesimale lib. 1.

Cætera vero quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

STEPHANVS de prouincia, vtriusque iuris professor & interpres eximius & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis sufficienter instructus, ingenio & eloquio clarus, cuius eruditio apud contemporaneos suos comprobata erat. Scripsit quædam non negligenda volumina, quibus ingenium gloriose exercitans etiam nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. E quibus est opus insignis.

Super Clementinis lib. 1.

Quæstiones varieg lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit circa tempora Ludouici Imp. 4. Anno domini 1330.

IOHANNES Andreas, natione Italus, patria Bononiensis, Iureconsultus omnium admiratione celeberrimus fons canonum, & dubiorum cautissimus interpres ingenio clarus, scientia profundus, eloquio compositus, qui contra consuetudinem hominum nostri temporis, quamvis vxoris esset vinculis alligatus, incredibile tamen studium literis impendit, vt nihil illi dulcius, quam scribere aliquid ad posteritatis ædificationem esse potuerit, quod eius præclara volumina testantur, quibus nomini suo memoriam comparauit æternam. De quibus ego pauca metui videre.

Super decretales lib. 5.

Super 6. decretalium lib. 1. Quia præposterus est.

Super nouellis dupliciter lib. 2.

Inspe-

In speculum additiones lib. 1. *Ego Iohannes An.*
 Mercuriale prænorum lib. 1.
 Summa de spon. & matrimo. lib. 1. *Quoniam frequenter in foro.*
 Super Clementinis lib. 1. *Iohannes: Gratiosum.*
 De laudibus sancti Hieronymi lib. 4. *Hieronymum iugiter al.*
 De arbore consanguinitatis lib. 1. *De ceteris nihil vidi.*
 Moritur tandem ex peste Bononiæ sepultus, sub Carolo Imperatore quarto, & Clemente Papa 6. Anno domini 1348. Indict. 1.

CINVS Pistoriensis, ex nobili Symbaldorum familia natus Dini Mugelani clarissimus viri quondam auditor atque discipulus, & Iohannis Andreæ familiaris amicus, vir certe in iure civili omnium suo tempore doctissimus, ingenio subtilis, scientia promptus & vberimus. Edidit multa in ea facultate opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. De quibus ista feruntur.

Super Codice lib. 9. In prima parte. ff. veteris. li. 1.
 In secunda parte, lib. 1. Additiones in reliquis li. 1.

Et alia plura. Claruit sub Ludouico Imperatore 4. Anno domini 1330.

MONALDVS ordinis fratrum minorum Theologus & Iurista eruditissimus, ingenio subtilis, scientia cautus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industria vir. Edidit pro vtilitate simplicium etiam doctis non spernenda opuscula, quibus & tunc presentibus & longo postea futuris vtiliter prouidit. De quibus subiecta feruntur necessaria & perpulchra.

Summa iuris canonici lib. 1. *Quoniam ignorans ignora.*
 Quaestiones sententiarum lib. 4. Sermones varii, lib. 1.
 Et alia complura, quæ ad notitiam nostram minime venerunt.

OLDRADVS de Laude, natione Italus, Dini Mugelani viri doctissimi quondam auditor, & Iohannis Andreæ amicissimus, vir in vtroque iure peritissimus, philosophiæ quoque disciplinis optime imbutus, qui multis annis consistorialis aduocatus extitit, & magna eruditionis suæ laudem & gloriam acquisiuit. Scripsit in vtroque iure nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus vidi tantum.

Consiliorum volumen, lib. 1. *In nomine domini Amen.*
 De ceteris nihil vidi. Fertur in iure civili multas post se lecturas reliquisse, quos nec dum vidi. Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1330.

IOHANNES de Blomendal, natione Teutonicus, ordinis fratrum minorum vir in diuinis scriptis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum doctor egregius fuit. Scripsit pro edificatione fidelium non spernenda volumina quibus nomen suum posteris notificauit de quibus ego tantum adhuc reperi.

Sermones de tempore lib. 1. *Sume arma tua phare.*
 Sermones de sanctis lib. 1. Sermones per quadragesimam lib. 1.

Claruit sub Ludouico Bauaro Imperatore quarto, & Iohanne Papa 22. Anno domini 1330.

GUIDO de monte Rotherii, vir in scrip. sanctis admodum studiosus, & veterum lectione diues, ingenio clarus, sermone scholasticus. Scripsit ingenii sui non contemnenda opuscula, quibus memoriam nominis sui etiam apud posteros notam fecit. E quibus ego diuulgatum illud opus per impressuram tantum vidi, quod pro simplicium directione sacerdotum componens prænotari voluit.

Manipulum curatorum lib. 3. *Quoniam sicut dicit propheta.*

Aliarepetire non potui. Claruit temporibus Ludouici Imperator. 4. & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1330.

IOHANNES de Ligneris, philosophus, & astronomus omnium suo tempore celebratissimus, qui hanc disciplinam à memoria hominum iam pene abasam magnifice instaurauit, in gymnasio Parisiensi eruditionis suæ laudes ingentes acquisiuit, ubi huiusce facultatis cooperatores & consocios habuit, viros mathematicæ scientiæ doctissimos, Iohannem de Saxonia, Iohannem de Muris, & Bernardum philosophos, & astronomos insignes, qui & ipsi varia opuscula conscripserunt. De opusculis aut huius Iohannis de Ligneris quamquam multa & præclara scripserit, paucissima vidi, scilicet.

Canones primi mobilis lib. 1. *Cuiuslibet arcus positi.*

ithemij

opera
storica

Tabulas eiusdem lib. 1. De Sphæra quoq; lib. 1.
De cæteris nihil repeti. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imp. 4. & Iohannis Papæ 22. Anno domini 1330.

IOHANNES Danck de Saxonia, natione Teutonicus, Iohannes de Ligneris su-
prædicti contemporaneus, & studiorum eius confocius, vir vndeque doctissimus, phi-
losophus, & astronomus, inter omnes sui temporis celeberrimus, ingenio subtilis, & præ-
stans. Edidit multa præclara, & admiranda opuscula, quibus nomen suum cū gloria trans-
misit ad posteros. Sed ego hucusque paucissima inueni.

Canones Eclipsales, lib. 1. *Eclipses solis quantitatem.*
Canones tabularum lib. 1. *Tempus quarti aspe.* 10
De astrolabio, lib. 1. *De incensionibus* lib. 1.
Claruit temporibus Ludouici Imperatoris quarti, & Iohannis Papæ 22. Anno domi-
ni 1330.

PETRVS de Palude, natione Gallus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis
scripturis eruditus, ac secularis philosophiæ, & iuris Canonici non ignarus, disputator a-
cutus & declamator egregius. Edidit quædam præclara in scripturis sanctis volumina,
quibus nomen suum immortalitati condonauit. E quibus feruntur.

Super sententias lib. 4. *Quæstiones variaz,* lib. 1.
Et diuersi sermones, lib. 1. *Et alia multa.* 20

Multos etiam Bibliæ libros suis commentariis ornasse dicitur & exposuisse.
IOHANNES Calderini, natione Italus, patria Bononiensis, Iohannis Andreæ quon-
dam auditor atque discipulus, canonici iuris professor, & celeberrimus interpres, philo-
sophiæ secularis, & diuinarum scripturam non ignarus, ingenio promptus, & apertus e-
loquio. Scripsit in sua facultate non pauca volumina, quibus ingenium suum sedula ex-
ercitatione comprobans, ad memoriam posteritatis nomen suum transmisit. E quibus re-
peri opus magnum & insigne tribus voluminibus non paruis distinctum, quod præno-
tauit.

Repertorium iuris lib. 1. *A. Hac distinctio à interdum*
Super decretalibus lib. 1.
De interdicto Ecclesiastico lib. 1. *Quamuis dubia plura circa.* 30
Consilia multa lib. 1. *De aliis nihil vidi.*

Claruit sub Ludouico Bauaro Imp. 4. & Benedicto Papa 10. Anno domini 1340.

PAVLVS de Lyazariis, Iohannis Andreæ Bononiensis auditor, & Iohannis Calderi-
ni condiscipulus, vir in vtroque iure peritissimus, & philosophorum præceptis nobiliter
instructus, ingenio & eloquio clarus, qui inter doctores iuris suo tempore non minimus
erat. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula in signe volumen, quod dicitur.

Super Clementinis lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperator. 4. & Benedicti Papæ 12. Anno domi-
ni 1340.

LVPOLDVS de Bebenburg, Episcopus Bambergensis, natione Teutonicus, (vt fer-
runt) Iohannis Andreæ Bononiensis quondam auditor iureconsultus celeberrimus, &
tam in diuinis scrip. quam in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus
eloquio. Edidit non spernendæ lectionis, opuscula, quibus nomen suum ad notitiam po-
steritatis cum ingenti gloria transmisit. E quibus extrat opus insigne de zelo Christianæ
religionis veterum principum.

Germanorum lib. 1. *De iuribus Imperii Romani,* lib. 1.
Et quædam alia in diuersis materiis volumina, quæ ad me non venerunt.
Claruit temporibus Ludouici Imp. 4. & Benedicti Papæ 12. Anno domini 1340.

NICOLAVS Mutinensis, vir in vtroque iure & in legibus præcipue nobiliter do-
ctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scientia & consilio cautus vt posteris ingenii
sui monumenta relinqueret. Scripsit in ciuili iure quædam præclara volumina, quibus se
præsentibus tunc vtilem, futuris autem fecerat notum. E quibus feruntur.

Super Codice, lib. 9. *Super ff. veteri,* lib. 24.
Super ff. nouo, lib. 12. *Super ff. inforciati,* lib. 14.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari Imp. 4. & Benedicti Papæ 12. Anno domini 1340.
LAPVS de Castellione, abbas Sancti Miniatis, ordinis diui patris Benedicti, iure-
consultus

Consultus inter omnes sui temporis eruditiss. & philosophorum disciplinis ab incunte (vt aiunt) etate imbutus, ingenio clarus, eloquio scholasticus, & disputator questionum scholasticarum egregius, cuius auctoritas apud Iuristas non minima censenda est. Scripsit in sua facultate plura opuscula, de quibus extat opus insigne.

Allegationum suarum, lib. i. Super Clementinis, lib. i.
Et alia complura. Claruit temporibus Ludouici Imp. 4. & Benedicti Papæ 12. Anno domini 1340.

GVERICVS abbas Igriacensis, vir in diuinis script. non infime doctus, ingenio facili, eloquio dulcis & compositus, & ad persuadendum satis idoneus, non minus conuersatione & regularis obseruantie amore quam scientia scripturarum insignis. Scripsit pro edificatione simplicium & deuotum fratrum non contemnenda opuscula, quibus omnium Christi pastorem se utilem fidelemque exhibens, nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ego reperi tantum opus sermonum de tempore & sanctis per anni circulum, quos habuit.

Ad fratres suos, lib. i. *Saluatorem expectamus.*

Epistolas etiam scripsit.

De cæteris autem quæ composuisse dicitur, nihil usquam potui inuenire.

HENRICVS de Vrimaria, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini, natione (vt ferunt) Teutonicus, vir in scripturis sanctis à pueritia studiosissimus, & multum eruditus, in Philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus, qui multis annis in gymnasio Parisiensis doctor egregius extitit, & celebri doctrina insignis effulsit. Scripsit multa præclara volumina, de quibus feruntur esse subiecta.

Super sententias, lib. 4. Quodlibeta quoque, lib. i.
De decem præceptis, lib. i. *Audi Israel præcepta.*
Flores ex collatione patrum, lib. 24. *Quia multa prædicabi.*
De perfectione hominis, lib. i. De incarnatione verbi, lib. i.
De quadruplici instinctu, lib. i. *Semen aliud cecidit in.*
De exemptione, lib. i. Expositio decre. de cele. mis. li. i.
Sermones de tempore, lib. i. Sermones de sanctis, li. i.
In libros Ethicorum, lib. 10. Et alia multa.

Claruit temporibus Ludouici Imp. quarti, cognomento Bauari, & Benedicti Papæ 12. Anno domini 1340.

BARTHOLOMÆVS de Osa, patria Pergomensis, vir in diuinis scrip. studiosus, & in secularib. literis egregie doctus, philosophus & historiographus insignis, ingenio præstans & clarus eloquio. Fertur nonnulla excellentis doctrinæ cudisse volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. In quibus præcellit opus.

Historiarum insigne lib. 16.

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1340.

BARTHOLOMÆVS Pisanus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scrip. eruditus, & in vtroque iure peritiss. ac in philosophiæ secularis nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone apertus, scientia & consilio cautus. Fertur quædam præclara conscripsisse opuscula, de quibus ego vidi tantum summam, quam Pisanam vocant, opus profecto non abiiciendum, cuius ante paucos annos magnus erat usus apud plebium confesores, quam author prænotauit.

Summam magistratriciam, lib. i. De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Imperatore quarto, & summam suam (vt ipse testatur) perfecit. Anno domini 1338.

ALBERTVS Brixianus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & in vtroque iure non infime doctus declamator quoque sermonum egregius, & non minus sanctus quam eruditus, quippe qui miraculis in vita etiam coruscasse perhibetur. Scripsit inter cætera ingenii sui monumenta, notabilem.

Summam de casibus, lib. i. Sermones varios, lib. i.
Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1340.

LDOLPHVS ordinis Carthusiensis in domo Argentin. natione Teutonicus, Saxonica terra oriundus, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus & secularium literarum non ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis & compositus, vita quoque & conuersatione insignis, edidit magnæ deuotionis & profundæ eruditionis quædam præclara opuscula.

ithemij

opera
storica

quibus ingenium nobiliter exercitans, nomen suum immortalitati condonauit. E quibus ego vidi tantū subiecta. Volumen magnum & insigne super Euangelio, quod prænotaui.

Vitam domini Iesu

lib. 2. *Fundamentum aliud ne.*

In psalterium quoq;

lib. 1. *Sicut olim manna ha.*

Feruntur eius & alia.

Claruit sub Ludouico Imper. 4. Anno domini 1130.

HERMANNVS de Schildis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosiss. & valde peritus, ingenio præstans, & non minus vita quam eruditione & scientia insignis, edidit multa præclara volumina, quibus abundantem ingenii sui venam ostendit, & nomen suum ad posteritatis notitiam cum ingenti laude & gloria transmisit. E quibus subiecta feruntur.

Super primo sententiarum,

lib. 1.

In Genesim lectione,

li. 1.

Hexameron duplex,

lib. 2.

In Cantica canticorum,

lib. 1.

De materia Canticorum

lib. 1.

Super oratione dominica dupliciter, li. 2.

Super Aue Maria,

lib. 1.

Breuiologium,

lib. 1.

De quatuor sensibus scripturæ,

lib. 1.

Expositionis missæ,

lib. 1.

Manuale sacerdotum,

lib. 1.

De vitiis capitalibus,

lib. 1.

Clastrum animæ,

lib. 1.

De conceptione S. Mariæ,

lib. 1.

De modo studendi,

lib. 1.

Introductorium iuris,

lib. 1.

De vera & falsa amicitia,

lib. 1.

De horis canonicis,

lib. 1.

De quinque sensibus,

lib. 1.

De 42. mansionibus,

lib. 1.

Contra flagellatores,

lib. 1.

De comparatione missæ,

lib. 1.

De diuisione philosophiæ metri,

lib. 1.

Super c. Omnis vtriusq;

li. 1.

Sermones varii,

lib. 1.

Collationes prædicabiles,

lib. 1.

Quæstionum diuersarum,

lib. 1.

In Rhetoricam Aristotelis,

li. 1.

Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Ludouici Imp. 4. & Benedicti Papæ 12. Anno domini 1140.

GVILHELMVS de Kayotho, ordinis fratrum prædicatorum, prior prouincialis in Francia, vir in diuinis scrip. eruditus, & tam in iure canonico quam in philosophia scholastica nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii. Scripsit quædam non spernenda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. Summam Iohannis Teutonici, quæ confessorum dicitur,

Abbreuiavit

lib. 1.

Quid est symonia, dic.

Sermones diuersos

lib. 1.

Cætera quæ composuit, ad notitiam meam minime venerunt.

PETRVS de Casa Lemouicensis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, decimus & quartus prior generalis, deinde vero Episcopus Basiensis, ac postremo (vt ferunt) patriarcha Hierosolymitanus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum doctus & facundus. Edidit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur,

Super sententias,

lib. 4.

Sermones de tempore,

li. 1.

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit & in priorem generalem ordinis sui electus fuit de conuentu Lemouicensi, sub Ludouico Imper. 4. & Iohanne Papa 22. Anno domini 1130. Indict. 13. Rexit ordinem suum strenue annis duodecim.

PAVLVS de Perusio, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scrip. studiosus & doctus, atque in seculari philosophia sufficienter instructus, ingenio subtilis, sermone scholasticus. Edidit magnæ autoritatis nonnulla opuscula, quibus luculentum ingenium exercitans, nominis sui memoriam cum ingenti gloria transmisit ad posteros. E quibus extat opus celeberrimum & prope diuinum, quod in gymnasio Parisiensi recitauit.

Super sententias

lib. 4.

Circa primum sententia.

Quodlibeta quoq;

lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit Parisiis & suam lectionem compleuit sub Ludouico Bauaro Imp. 4. & Clemente Papa 6. Anno 1144. Indictione 12. Et non diu post eandem lectionem suam Parisius moritur, & ibidem in conuentu sepelitur.

BERNARDVS

BERNARDVS Parentinus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatione peritus, atque in scholasticis disciplinis non mediocriter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum excellentis opinionis. Scripsit ad instructionem simplicium sacerdotum quædam non spernenda volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus extat.

Expositionis misæ lib. 1. *Quoniam clamat Sapiens.*
Sermorum variorum, lib. 1. *Et alia complura.*

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1340.

OSBERTVS natione Anglicus, ordinis beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir certe in scripturis sanctis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, acuti & vehementis ingenii, eloquii scholastici, in disputandis soluendisque quæstionibus scripturarum subtilis. Scripsit quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit, de quibus extant.

Super sententias lib. 4. *Conclusio una proposita.*
Determinaciones varia lib. 1. *Queritur utrum expu.*
Sermones quoque varii lib. 1.

Cætera quæ composuit ad notitiam nostræ lectionis non peruenerunt.

IOHANNES Estuidi, natione Anglicus, vir in secularibus literis omnium sui temporis facile doctissimus, philosophus, & astronomus nulli secundus, ingenio præstans, & dulcis eloquio. Scripsit ingenii sui quædam præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus insignis astrologiæ iudicialis, de accidentibus mundi, quod vulgo appellatur.

Summa Anglicana, lib. 2. *Intentio mea in hoc li.*

De cæteris nihil vidi. Claruit & compleuit eandem summam, sicut in eius principio faretur sub Carolo Imp. 4. & Clemente Papa 6. Anno domini 1347. Indictione. 15. 18. Calend. Ianuarii.

BERNARDVS abbas monasterii Cassinensis, ordinis diui patris Benedicti vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & vita præclarus, ac regularis obseruantie cultor, & propagator insignis. Scripsit ad edificationem monachorum quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extant subiecta.

Speculum monachorum lib. 1.
In regulam sancti Benedicti lib. 1. *Legitur in Prouerbiis.*
De præceptis regularibus lib. 1. *Sermones ad fratres* li. 1.

Alia quoque multa composuisse dicitur, quæ ad nos minime peruenerunt.

SIMON de Cremona, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & liberalium artium non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum satis egregius, quippe qui Venetiis multo tempore huic insudauit officio, ubi verbo & exemplo plurimos erudiuit. Scripsit ad instructionem simplicium prædicatorum non spernenda opuscula, de quibus extant subiecta. Ad Antonium Germanum suum presbyterum Sermones.

Super Euangelia, lib. 1. *Leuate capite vestra quoniam.*

Super Epistolas quoque, lib. 1. *Abiciamus opera tene.*

Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis nondum venerunt.

PETRVS Raymundi de Insula græssa, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, quintusdecimus prior generalis, qui post Petrum de Casa Lemouicensis, ordinem suum strenue rexit quindecim annis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus. Scripsit eleganter.

Super sententias, lib. 4.

Et quædam alia.

Claruit & in generalē electus fuit de conuentu Caracassensi prouinciæ Narbonensis, sub Ludouico Imperatore quarto, & Clemente Papa sexto Anno Domini 1343. Indictione 11.

REINHERRVS Foroliuentis iureconsultus omnium suo tempore celeberrimus, Bartholi de Saxoferrato præceptor, vir ingenio, & eloquio clarus. Fertur in iure ciuili varia composuisse opuscula, quibus memoriam nominis sui cum gloria transmisit ad posteros. Sed ego nihil visquam eorum potui inuenire. Moritur sub Carolo Imperatore 4. & Innocentio Papa 6. Anno domini 1358. Indictione 11.

SIMON de Cassia, ordinis fratrum heremitarū sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, nec minus sanctitate cōuersationis, quam scientia venerandus. Quippe qui in conuentu Florentino prophetiae spiritu illustratus fuisse perhibetur. Edidit magnae utilitatis praeclara volumina, in quibus se virum eruditum & deuotum ostendit. E quibus opus insigne reperi super Euangelium totum, quod vulgo prae notatur.

Gesta Saluatoris	lib. 15.	<i>A bono & super bono.</i>	
De doctrina Christiana,	lib. 1.	De patientia	lib. 1.
Expositionem Symboli	lib. 1.	De speculo crucis	lib. 1.
De disciplina spiritalium	lib. 1.		
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Et quaedam alia.	10

Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno domini 1340.

SIMON de Spira, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, magister Parisiensis, in scripturis sanctis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Colonienſi multo tempore theologiae glorioſe docuit, & magnam eruditionis suae laudem ab omnibus comparauit. Scripsit insigne volumen.

Super sententias	lib. 4.	Contra Iudaeos quoque	lib. 1.
Postillam Coloniae lectam	lib. 1.		

Alia insuper nonnulla edidit, sed ad notitiam nostram minime venerunt.

SERTORIUS, quem Fortanerium nonnulli appellant, ordinis fratrum minorum decimus & nonus minister generalis, natione Anglicus, patria Galensis deinde Archiepiscopus Rauennatensis, ac postremo Gradiensis patriarcha, & sacrosanctae Ecclesiae Romanae cardinalis, vir in diuinis scriptis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus. Edidit quaedam praeclara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus extat opus insigne.

Super Augustino de ciuitate Dei lib. 22. De ceteris nihil reperi.

Denique fertur etiam in Bibliae libros varia syntagmata lucubrasse. Claruit & in generalis ordinis sui minister electus fuit in capitulo Massiliensi, sub Carolo Imp. 4. & Innocentio Papa sexto. Anno domini 1356. Indictione 9.

ALBERICUS Roxiatus, patria Bergomensis, vtriusque iuris professor insignis, & clarissimus interpres, in ceteris quoque literis secularibus egregie doctus, ingenio promptus, eloquio compositus. Edidit in legibus multa instructa volumina, quibus nominis sui memoriam cum laude transmisit ad posterum. De quibus ista feruntur.

Super Codice	lib. 12.	Super ff. veteri	lib. 24.
Super ff. nouo	lib. 12.	Super ff. Infortiati.	lib. 14.
Super institutis	lib. 4.	Super 6. Decretalium.	lib. 1.
In Comedias Dantis	lib. 1.		

Alia quoque nonnulla composuit, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Ludouico Imperatore 4. Anno domini 1340.

IOHANNES de Saxonia, ordinis fratrum minorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & tam in iure Canonico quam in philosophia scholastica sufficienter doctus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis opinionis, edidit ingenii sui quaedam praeclara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus extat.

Summa de casibus lib. 1. Et alia quae non vidi.

Claruit sub Ludouico Imperatore 4. Anno domini 1340.

GERARDUS de Senis, natione Italus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in scripturis sanctis non mediocriter doctus, & in vtroque iure longa exercitatione peritus, ingenio subtilis & acutus, cuius eruditionem Iohannes Andreas contemporaneus eius saepe commendans allegat. Scripsit nonnulla praeclara opuscula, quibus memoriam nominis sui ad posterum transmisit. E quibus ista feruntur potiora.

In primum sententiarum	lib. 1.	De contractibus & usura	lib. 1.
De praescriptionibus	lib. 1.	De ceteris nihil reperi.	

Claruit cum Iohanne Andrea, sub Ludouico Bauaro Imp. 4. & Benedicto Papa 12. Anno domini 1340.

IOHANNES de Rupeſcilla, ordinis fratrum minorum, in diuinis scripturis admodum studiosus & eruditus, & secularis Philosophiae non ignarus, nescio quo spiritu seductus (ne dicam inductus) desolationem Ecclesiae catholicae, & alia quaedam terribilia praedicere quali

quali propheta
spiritus mendax
Reuelatione
Super sententias
Claruit sub L.

GERARDUS

stini, patria P.
biliter doctus, in
compositus ad vtili

10 exercitans, non

Super sententias

In Cantica c.

In Epistola

Alia quoque

In gymnasio

Anno domini 1

THOMAS

cinis doctus & p

ditissimi patris

10 nomen suum cu

Summa me

Et quaedam

Anno domini

ALPHONSUS

ram in diuinis s

doctores suo ter

authoritatis vol

tum reperi opus

Super sententias

30 Claruit sub L.

IOHANNES

de monte Carn

lophica secular

scientia clarus

& exemplo ste

ad posterum tra

In Euangelio

In Euangelio

In Epistolas

In Epistolas

Super sententias

Speculum o

Defensorium o

Contra Iuda

In regulam

Explanation

tate Dei, & An

sui magnifice

IOHANNES

10 nica clarissimi

phus & astron

imbutus, ingen

da volumina, q

De compos

De vtilitate

De vtilitate

De magnet

De astroger

quasi propheta exorsus, in carcerem à ministris sui ordinis coniectus est, & inuentus est spiritus mendax in ore eius. Scripsit in vinculis ad quendam cardinalem.

Reuelationes suas lib. 1. *Reuerendissime in Christo.*

Super sententias quoque lib. 4. Et quaedam alia

Claruit sub Ludouico Imperatore 4. Anno Domini 1340.

GERARDVS Episcopus Sauonenfis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, patria Pergomenfis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio subtilis, & eloquio clarus, non minus vita quam doctrina insignis, composuit ad vtilitatem legentium non contemnenda opuscula, quibus ingenium vtiliter exercitans, nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur.

Super sententias lib. 4. Quodlibeta duo. lib. 1.

In Cantica canticorum lib. 1. *Ala dua Cherubin &c.*

In Epistolam ad Hebraeos lib. 1. In 6. Decretis de relikto. lib. 1.

Alia quoque multa dicitur opuscula scripsisse, quae ad notitiam meam non venerunt.

In gymnasio Parisien. magistrali cathedram ascendit. Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1340.

THOMAS de Garbo, patria Florentinus, Dini quondam medici filius, vir in medicinis doctus & peritus, & in philosophorum disciplinis nobiliter instructus, vestigijs eruditissimi patris inherens, edidit in sua facultate medicis non spernenda opuscula quibus nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. E quibus extat valde notabilis.

Summa medicinae lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperat. Romanorum quarti. Anno domini 1340.

ALPHONSVS Episcopus Hispalensis, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini vir tam in diuinis scrip. quam in secularibus literis multum eruditus, & inter Ecclesiasticos doctores suo tempore celeberrimus, ingenio & eloquio clarus. Edidit nonnulla magnae autoritatis volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ego tantum reperio opus subtile & insigne.

Super sententias, lib. 4. De ceteris nihil percepi.

Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno domini 1340.

IOHANNES de Bachone, Anglicus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditiss. & tam in iure canonico quam in philosophia seculari egregie doctus, in gymnasio Parisien. non minus conuersatione quam scientia clarus effulsit, ac deinde in prouincialem Angliae promotus, ordinem suo verbo & exemplo strenue gubernauit. Scripsit multa & insignia volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus ista feruntur.

In Euangelium Matthaei, lib. 1. In Euangelium Marci. lib. 1.

In Euangelium Lucae, lib. 1. In Euangelium Iohannis, lib. 1.

In Epistolas Pauli, lib. 14. In actus apostolorum, lib. 1.

In Epistolas canonicas, lib. 7. In Apocalypsin, lib. 1.

Super sententias, lib. 4. Quodlibeta varia, lib. 1.

Speculum ordinis sui, lib. 1. *Filius sanctorum estis huius.*

Defensorium ordinis sui, lib. 1. *Beatus Bernardus in quo*

Contra Iudaeos, lib. 1. *De paupertate Christi,* lib. 1.

In regulam sui ordinis, lib. 1. *Et alia multa.*

Explanationes in super edidit super libros beati Augustini de sancta trinitate, & de ciuitate Dei, & Anselmi, Cur Deus homo, & de incarnatione verbi in quib. omnibus ingenium suum magnifice exercitauit. Claruit temporib. Caroli Imp. 4. & Clemētis Papae 6. An. 1350.

IOHANNES Eligerus de Gondersleuen, natione Teutonicus, Iohannis de Saxonia clarissimi astronomi quondam auditor, vir in secularib. literis eruditissimus, philosophus & astronomus inter omnes sui temporis celeberrimus, ac diuinis scrip. sufficienter imbutus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit in mathematica scientia non spernenda volumina, quibus nomen suum ad posteritatem transmisit. E quibus subiecta feruntur.

De compositione astrolabii, lib. 1. *Rex astrorum Ptolome.*

De vtilitate astrolabii, lib. 1. *Zelo principale intelle.*

De vtilitate quadrantis, lib. 1. *Vtilitates noui qua.*

De magnete quoque, lib. 2. *Tractatus de magnete.*

De astrogometro, lib. 1. *Summa rotante nobis.*

Et alia plura. Claruit temporibus Caroli Imp. 4. & Clementis Papæ sexti. Anno domini 1350.

RVPERTVS natione Gallus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scriptis studiosus & eruditus, atq; in philosophia scholastica egregie doctus, ingenio clarus, sermone apertus. Edidit varia in scripturis sanctis opuscula, quibus ingenium suum magnifice exercitans, memoriam nominis sui etiam posteris notificauit. Erat autem prædicator verbi diuini egregius, & multa scripsit declamatoribus sermonum vtilia. De quibus ista feruntur.

Super sententias, lib. 4. In Epistolas Pauli, lib. 14.
Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1. 10

Alia insuper multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

CLEMENS Papa sextus, patria Lemouicensis, Petrus Rogerius ante vocatus, abbas Fiscanienfis ordinis S. Benedicti. Sedit in cathedra Petri post Benedictum 12. annis decem, mensibus sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, iuris canonici doctor insignis, non minus conuersatione quam scientia venerandus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii fuit. Edidit quædam præclara opuscula, quibus viuacitatem ingenii sui ostendit. E quibus feruntur.

Sermones varii, lib. 1.
In canonizatione Iuonis, lib. 1. *Exulta & lauda habi.*
In approbatione Caroli regis, lib. 1. *Salomon sedebit super.*
Collationes multe, lib. 1.
Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Et quædam alia. Moritur Auinione sepultus sub Carolo Imp. 4. Anno domini 1352. Indictione quinta.

GREGORIUS Ariminensis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini prior generalis, vir in diuinis scripturis doctiss. & in philosophia scholastica multum eruditus, ingenio & eloquio clarus, in gymnasio Parisiensi magnam eruditionis sue gloriâ ab omnibus commeruit, quippe qui vita & doctrina celeberrimus effulsit. Scripsit non spernenda lectionis opuscula, de quibus ista feruntur potiora.

Super sententias, lib. 4. In epistolas Pauli Apostoli, lib. 14. 30

Et quædam alia. Claruit temporibus Caroli 4. Imperatoris, & Clementis Papæ sexti. Anno domini 1350.

PHILIPPVS de Pergamo prior monasterii sanctæ Mariæ de Auantia in Padua, ordinis sancti patris nostri Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio. Scripsit nonnulla doctrinæ sanæ opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ego reperi tantum volumen magnum.

Super Ethicam Catonis, lib. 1. *Ad gloriam & laudem.*
Sermones etiam scripsisse dicitur, lib. 1.

Cætera quæ composuit ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt.

IOHANNES de Beka, natione Teutonicus, clericus Ecclesiæ Traiectensis vir in scripturis sanctis admodum studiosus & doctus, & secularis philosophiæ non ignarus, edidit quædam ingenii sui non contemnenda opuscula, de quibus ego vidi tantum opus simpliciter & apertè sermone conscriptum ad dominum Iohannem Episcopum Traiectensis Ecclesiæ, & Guillelmum ducem Hollandiæ, de gestis pontificum Traiectensium, & comitum Hollandinorum, quod à tempore sancti Willebrordi primi Episcopi usque ad annum domini 1346. deducens prænotari voluit.

Chronicam Traiecten. Ecclesiæ, lib. 1. *Igitur ab Anno plasma.*

De cæteris nihil vidi. Claruit temporibus Ludouici 4. & Caroli similiter 4. Imperatorum. Anno domini 1350.

FRANCISCVS Petrarcha, natione Ethruscus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis omnium sui temporis longe doctissimus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, qui literas humanitatis post longa silentia mortuas (ut ita dixerim) ab inferis reuocauit ad superos, non minus sancta conuersatione quam scientia clarus emicuit. Amore namq; Christi & philosophiæ salutaris vitam solitariam aggressus est, in qua usque ad mortem meditando, orando & scribendo perseverans, toto mundo eius fama ferebatur. De cuius opusculis reperi.

De vita solitaria, lib. 1. *Paucos homines noui.*

De re-

Deremediis fortunæ.	lib. 2.	<i>Cum res fortunæque.</i>	
In 7. psalmos penitenciales.	lib. 1.	De consilio curarum.	lib. 1.
De præsentimundo.	lib. 1.	De historia Grisildis	lib. 1.
Bucolicorum metrice.	lib. 1.	<i>Monice tranquillo.</i>	
Epistolarum ad diuersos.	lib. 8.	<i>Quid vero nunc agimus.</i>	
Africam ad Rupertum regem.	lib. 1.	Vitam Scipionis Africani.	lib. 1.
De rebus memorabilibus.	lib. 1.	De pomeriis ad Sagemor	lib. 1.
Alia quoque multa edidit, quæ ad manus nostras minime venerunt. Moritur in heremitorio suo agri Patuini sub Carolo Imp. 4. & Gregorio Papa 11. Anno domini 1374 Indictione vero 12.			

MICHAEL de Massâ, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scrip. studiosus, & eruditus, & veterum lectione diues, atque in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, eloquio clarus, & sermonum declamator egregius, vita quoque & conuersationis honestate insignis. Edidit multa præclara volumina ad ædificationem fidelium quibus nomen suum cum gloria transmissit ad noticiam posteritatis. E quibus subiecta feruntur.

Super sententias.	lib. 4.	In Esaiam prophetam.	lib. 1.
In Euangelium Matthæi.	lib. 1.	In Euangelium Marci	lib. 1.
In Euangelium Lucæ.	lib. 1.	In Euangelium Iohannis.	lib. 1.
De vita Christi.	lib. 1.	De passione domini.	lib. 1.
De quatuor virtutibus.	lib. 1.	Sermones varii.	lib. 1.

Et alia multa. In multis denique libros Bibliæ commentarios elegantes lucubrassè dicitur. Claruit temporibus Ludouici quarti, & Caroli similiter quarti Imperatorum, & Clementis Papæ sexti. Anno domini 1350.

RICHARDVS de Bury, Episcopus Dilmelmensis, Eduardi Anglorum regis tertii cancellarius, ad quem Francisci Petrarchæ de insulâ Tile interrogantis extat Epistola, vir in diuinis scrip. studiosissimus & valde eruditus, atque in secularibus literis sufficienter instructus, librorum amator singularis & celeberrimus, multis expensis & laboribus in vniuersitate Oxoniensi insignem Bibliothecam fundauit, quam ad publicam vtilitatem inibi studentium incredibili studio instituit. Scripsit de amore librorum & institutione dictæ Bibliothecæ pulcherrimum tractatum, qui iam impressus est, quem græco sermone prænotauit.

Philobiblon	lib. 1.	Thesaurus desiderabi.	
Epistolas plures.	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit sub Carolo imperatore quarto. Anno domini 1350.

IOHANNES Walsgrâm, natione Anglus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis & acutus, in gymnasio Parisiensi magistrali insula decoratus, legendo & disputando celeberrimus effulsit. Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat opus insigne.

Super sententias.	lib. 4.	Quæstiones variæ.	lib. 1.
-------------------	---------	-------------------	---------

Cætera quæ composuisse dicitur, ad noticiam meam adhuc non venerunt.

IOHANNES de Saxo, ordinis fratrum minorum, in scripturis diuinis eruditus, & tam in iure canonico quam in philosophia seculari nobiliter doctus ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum prædicator egregius, & suo tempore valde famosus. Edidit non spernendæ lectionis quædam opuscula, quæ ad instructionem simplicium sacerdotum necessaria sunt. E quibus tantum reperi.

Summam iuris	lib. 1.	Sermones de tempore	lib. 1.
Sermones de sanctis,	lib. 1.		

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis Papæ sexti. Anno domini 1350.

THOMAS de Argentina, natione Teutonicus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, post Gregorium Ariminensem, prior generalis, vir in scripturis sanctis doctissimus, & secularis philosophiæ cultor insignis, vita & honestate conuersationis clarus, qui ordinem suum verbo & exemplo mirifice sublimauit. Scripsit nonnulla in scripturis præclara volumina, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis cum gloria transmissit. E quibus extat luculentissimum opus.

Super sententias	lib.	<i>Dedit abyssus vocem.</i>	
------------------	------	-----------------------------	--

Consti-

Constitutiones ordinis sui lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo Imperat. 4. Anno domini 1350.

IOHANNES Brāmart Aquensis, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior prouincialis inferioris Alemaniae, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus & secularis philosophiæ iuxta consuetudinem scholasticorum huius temporis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clarus, in declamandis sermonibus ad populum doctor egregius. Scripsit pro vtilitate fidelium non spernenda opuscula, quibus ingenium suum exercitans, nominis sui memoriā ad posteros transmissit. De quibus extat.

Super sententias lib. 4. Sermones varii lib. 1. 10
Multa etiam alia scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

HENRICVS de Erfordia, natione Teutonicus, in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & non mediocriter eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit ad ædificationem Ecclesiæ nonnulla volumina quibus nomen suum & famam multis notificauit. E quibus fertur opus Historiarum.

De factis memorabilibus. lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis Papæ sexti. Anno Domini. 1350.

IOHANNES de Erfordia, natione Teutonicus, patria Thuringus, ordinis fratrum minorum, doctor in diuinis scripturis illuminatus & peritus, & tam in vtroque iure quam in seculari philosophia nobiliter & egregie doctus. Edidit magnæ autoritatis plura opuscula, in quibus vim ingenii sui præstantissimi etiam posteritati ostendit. E quibus ego vidi tantum volumen magnum quod prænotauit.

Tabulam iuris, lib. 1. Quoniam ut scriptum est 12.

Summam de casibus, lib. 1. Rogatus à fratribus quod.

De aliis nihil vidi. Fertur autem elegantes composuisse sermones, sed ad me non venerunt.

IOHANNES Tacephale, natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, doctor diuinarum scripturarum eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, sermone compositus, declamator sermonum omnium suo tempore celeberrimus. Edidit non contemnendæ lectionis opuscula, quibus ingenium vtiliter exercitans nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. E quibus subiecta feruntur.

Super sententias lib. 4. In Apocalypsim Iohannis lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in conuentu suo Norwicensi, vbi sepultus in pace quiescit.

RYPERTVS Holkoth, natione Anglicus, ordinis fratrum prædicatorum vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, declamator quoque sermonum egregius. Scripsit multa præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Super sententias lib. 4. Vtrum quilibet viator.

In librum sapientiæ lib. 1. Dominus petra mea & 10.

De septem peccatis mortalibus, lib. 1. Hæc est via ambulare.

Moralizationes, lib. 1. Theodosius de vita.

De immortalitate animæ lib. 1. In Cantica canticorum lib. 1.

In Ecclesiasticum imperfecte lib. 1. Et alia plura.

Moritur ex peste, posteaquam lectionem super librum Ecclesiastici inchoauerat sub Carolo Imperatore quarto, & Clemente Papa sexto. Anno domini 1346. Indictione 50 secunda.

NICOLAUS Dorhin, natione Anglicus, ordinis fratrum beatissimæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, qui in vniuersitate Oxoniensi legendo & disputando magnas ab omnibus laudes commeruit. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus ingenii sui viuacissimi venam omnifariam locupletem ostendit. E quibus extant.

Super sententias lib. 4. Determinationes quæstionum, lib. 1.

Et quædam alia. Claruit in gymnasio Oxoniensi & varia multaq; conscripsit volumina.

PAY-

PAVLVS de Perusio, vtriusq; iuris professor & celeberrimus interpres, atque in alijs literis humanitatis egregie doctus, graeco & latino ad perfectum instructus eloquio, cultos & magister Bibliotheca Ruperti regis Siciliae doctissimi & studiosissimi principis multo tempore fuit. Scripsit quaedam praecleara opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. E quibus extat volumen insignis, in quo multa sunt & iocunda & vilia de disgentilijs & aliorum, quod praenotauit.

Collectionum. lib. 1. Et quaedam alia.

Claruit temporibus Caroli Imp. 4. Anno domini 1350.

BONOMINVS natione Permonensis, ex Clusono oppido natus, medicus doctus & omnium suo tempore facile peritissimus, atque in caeteris philosophiae disciplinis non mediocriter eruditus, in medendis corporibus humanis expertissimus. Scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis cum gloria transmisit. Sed ego nihil eorum vidisse me memini. Fertur autem eius.

De venenis. lib. 1. Quaestionum diuersarum. lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Caroli Imp. 4. & Clementis Papae 6. An. Dn. 1350.

TILMANNVS Aquienfis, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, sacrarum litterarum insignis professor, ingenio praestans & declamator egregius, atque in philosophia seculari quam Aristotelicam appellant satis admodum eruditus, scripsit ad vtilitatem legentium non contemnenda syntagma, quibus famam nominis sui ad longinquos destinauit. E quibus fertur lectura vna singulariter notabilis, quam Colonia legit publice.

In Euangelium Matthaei. lib. 1. Super sententias quoq; lib. 4.

Sermones etiam & varios in Bibliam commentarios composuisse dicitur. De quibus cum sim incertus, nihil certi possum iudicare.

BARTHOLOVS de Saxo Ferrato, Cini & Iacobi Bothigarii doctorum quodam auditor & discipulus, iureconsultus celeberrimus, cui in ea facultate similem priora secula non habuerunt, ingenio subtilis & acutus, eloquio comptus & disertus. Edidit quaedam praecleara volumina maxime in legibus, quae quantae auctoritatis hodie sint apud Iuristas, nemo vel tenuiter doctus & expertus qui ignorat. E quibus feruntur commentaria in 30 gnatibus civilis subiecta.

Super Codice. lib. 9. Super ff. veteri. lib. 24.

Super ff. nouo. lib. 12. Super ff. Infortiati. lib. 14.

Super institutis. lib. 4. Tyberiadis quoque lib. 1.

Consiliorum etiam. lib. 1. De Guelphis & Gibellinis lib. 1.

Et alia multa. Claruit sub Carolo Imp. 4. & Innocentio Papa 6. Anno domini 1335 Indictione 8. aetatis suae vero anno 56.

PETRVS Thomas, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, primum Episcopus Pacensis, deinde Cretensis Archiepiscopus, nouissime veropatriarcha Constantinopolitanus, vir in diuinis scrip. eruditissimus, vita & conuersatione sanctissimus, quippe qui viuus & mortuus, signis & miraculis multis legitur coruscasse, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii fuit. Scripsit quaedam praecleara volumina, de quibus ista feruntur.

Super sententias. lib. 4. Sermones quoq; varii. lib. 2.

Et quaedam similia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis Papae sexti. Anno domini 1330. Et in Cypro sepultus.

BARTHOLOMAEVS ordinis fratrum minorum sancti Francisci natione Anglicus, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & non infime doctus, atque in secularibus litteris sufficienter imbutus, nec minus religiosa conuersatione quam scientia insignis. Edidit non spernendae auctoritatis opuscula, quorum lectio simplicioribus fratribus necessaria iudicatur. E quibus ego reperi tantum volumen quod praenotauit.

De proprietatibus rerum. li. 19. Cum proprietates rerum.

Sermones varios. lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, sed ad manus nostras minime venerunt.

PETRVS Boherius abbas sancti Auiani, ordinis diui patris Benedicti, iureconsultus & sacrarum scripturarum cultor egregius, ingenio subtilis, eloquio clarus, moraliticae disciplinae moderator celeberrimus. Edidit pro fratribus suorum aedificatione nonnulla opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus reperi tantum.

In regulam sancti Benedicti. lib. 1. In speculum monachorum. lib. 1.
De signis locutionum. lib. 1. De cæteris nihil vidi.

Qui cum esset decretorum doctor celeberrimus, regulam sancti patris Benedicti, non & inusitato expositionis genere commentatus est, omnia illius non solum capitula, sententias & dogmata, sed etiam quod amplioris industriæ est, verba, consilia & præcepta, iuri pontificio conferens, mirabili subtilitate canonibus patrum approbavit. Claruit temporibus Caroli Imp. 4. & Innocentii Papæ 6. Anno domini 1360.

IACOBUS de Altauilla, natione Teutonicus, patria Rinaugensis, diocesis Moguntinæ sacrarum literarum professor doctiss. & in seculari philosophia nobiliter eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus. Edidit nonnulla in diuinis scrip. insignia opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam destinavit. E quibus ego videre hucusque duntaxat merui volumen infigne.

Super sententias, lib. 4. Quæstiones quoque varias, lib. 1.
Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Innocentii Papæ sexti. Anno domini 1360.

IOHANNES de Imenhufen, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus, scientia cautus, & sermone scholasticus, non minus exemplo quam verbo doctor insignis. Scripsit non spernendæ lectionis quædam præclara volumina, quibus magnifice suum exercitans ingenium, etiam nominis sui memoriam posteris notificauit. E quibus reperi tantum.

Super sententias, lib. 4. Sermones elegantes, lib. 1.
De aliis nihil vidi. Claruit sub Carolo Imp. 4. Anno 1360.

PETRUS Berthorii, natione Gallus, patria Pictauiensis, prior monasterii S. Eligii Parisiensis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scrip. studiosiss. & valde eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii, philosophus, historiologus, & cosmographus insignis. Scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam cum gloria transmisit. E quibus ista feruntur. Ad Iohannem de Pratis Episcopum Penestrinum sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ cardinalem, scripsit magnū & egregium opus, quod in tribus voluminibus iam impressum est, prædicatoribus simplicioribus non inutile, quod Dictionarium, appellatur, sed ipse illud prænotari voluit.

Repertorium morale lib. 3. Reuerendo Christo pa.
Reductorium quoque morale lib. 4. Videte quoniam non solum in.
Inductorium morale lib. 3.
Breuiarium historiarum Bibliæ, lib. 1. Considerans historia.
Cosmographiam scripsit, lib. 1. Sermones varios, lib. 1.
Et alia multa. Denique ad instantiam Iohannis regis Franciæ, Titum Liuium in Galli-

cam linguam conuertit. Et notandum quod trium operum moralium, quæ primo congnauimus loco, vnum quod tribus magnis voluminibus constat, quorum reductorii moralis vna pars omnes libros Bibliæ historiales moraliter complectens impressa est, & incipit à Genesi sic: Deus in mundi creatione &c. Feruntur eius ad diuersos Epistolæ, & parui, sed multi tractatus. Claruit temporibus Caroli Imper. 4. & Innocentii Papæ 6. Anno domini 1360.

IOHANNES de Tambach, natione Teutonicus, ordinis fratrum prædicatorū vir in diuinis scrip. multum exercitatus & doctus, secularis quoque philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, & eloquio & scholastico nitore compositus, edidit quædam non spernenda volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ego reperi tantum subiecta. Opus grande & non abiiciendum contra sæuientis aduersæ fortunæ iacula, non minus vtile quam iocundum, quod prænotari voluit.

Consolationem Theologiæ li. 15. Quæcunque scripta sunt.
De sensibilibus delictis paradisi lib. 1. In deliciis paradisi Dei.
Sermones edidit, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo Imp. Anno domini 1350.

LEONARDVS de Chifano, ordinis fratrum minorum S. Francisci, quartus & vicesimus minister generalis, ac deinde Romanæ Ecclesiæ presbyter cardinalis, vir in diuinis scriptu. doctiss. & in seculari philosophia valde peritus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Fertur multa ingenii sui monumenta reliquisse, de quibus ego paucissima reperi.

Super sententias, lib. 4. In Cantica canticorum, lib. 1. Sum.

Summam notabilem, lib. 1. Sermones varios, lib. 1.
Claruit sub Carolo Imp. 4. Anno domini 1370.

IOHANNES Balistarii, patria Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, decimus & septimus prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, qui ordinem suum opere & sermone annis sedecim strenue gubernauit. Ingenii sui præclara monimenta composuit. E quibus feruntur.

Super sententias, lib. 4. De bello militantis Ecclesiæ, lib. 1.
Sermones varii, lib. 1. Et quædam alia.

Opus insigne præfarum de bello forti militantis Ecclesiæ & Antichristi ipsam impugnantis, Gregorio Papæ 11. dicatum transmisit. Moritur temporibus Caroli Imperat. 4. & Gregorii Papæ 11. Anno 1374. Indict. 12. In conuentu suo Maioricarum.

IOHANNES Bocatius de Certaldo, natione Italus, patria Florentinus vir in secularibus literis omnium sui temporis facile doctiss. & diuinarum scripturarum non ignarus, poeta, philosophus, & astronomus celeberrimus ingenio subtilis, eloquio disertus. Edidit multa præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis duxit, de quibus subiecta feruntur. Ad Ropertum regem Siciliæ.

Degenealogia decorum lib. 14. Si satis ex relatis domini.

De illustribus viris, lib. 1. Exquirenti mihi quem.

Declaris mulieribus lib. 1. Pridie mulierem egre.

De hæresibus Bohæmorum lib. 1. De victoriis Sigismundi. lib. 1.

De bellis imperatorum lib. 1.

De montibus lib. 1. Surrexeram quidem fessus.

De fontibus lib. 1. Postquam de montibus &.

De fluminibus lib. 1. Fingento poetico tra.

De bellis Florentinorum lib. 1. De rebellionem terrarum Ecclesiæ. li. 1.

De victoria Tartarorum lib. 1.

De stagnis & paludibus lib. 1. Etsi non nunquam è stagnis.

De nominibus maris lib. 1. Modica laboris assum.

Bucolicorum lib. 1. Tyndare non satis sue.

De Constantinopoli capta. lib. 1. Epistolarum ad diuerfos. lib. 1.

Italia multa. Vernacula autem lingua multi eius extant libri, iocis & vanitatibus pleni, sicut liber Centum nouorum, Corbatus & Philostratus. Moritur sub Carolo imperatore quarto, & Gregorio Papa 11. Anno domini 1375. Indictione 13. ætatis suæ 62.

IOHANNES Hildenshemensis natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, in scrip. sanctis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, theologus, philosophus & poeta insignis, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii fuit. Hic beati Petri Thomæ generalis, viri sanctissimi cuius su præfecimus mentionem, in Auinione olim familiaris & deuotus minister fuit. Scripsit metro & prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad posteros. E quibus subiecta feruntur. Ad Florentinum Episcopum Monasteriensem edidit prolixum volumen.

De tribus sanctis regibus lib. 1. Cum venerandissimorum.

Chronicam historiarum lib. 1. Defensorium sui ordinis. lib. 1.

De monstris in Ecclesia lib. 1. De fonte vitæ. lib. 1.

De Antichristo lib. 1. Contra Iudæos lib. 1.

In turpia pingentem lib. 1. Epistolarum octoginta. lib. 1.

Sermones varios lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imp. 4. Anno domini 1370.

IOHANNES Maronis natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia subtiliter doctus, ingenio præstans, & disputator quæstionum scholasticarum egregius. Composuit quædam ingenium suum commendatia clara opuscula, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus fertur opus insigne quod prenotauit.

Tabulam originalium, lib. 1. Contra Wicleffitas. lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in gymnasio Oxoniensi, vbi docendo, disputando, & scribendo magnam ab omnibus laudem commeruit, eo ferme tempore quo errores Iohannis Wicleffi per Archiepiscopum Cantuariensem condemnati sunt.

ithenaij

opera
historica

IOHANNES Golein, patria Normannus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior conuentus Rothomagensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis sufficienter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit non contemnendæ authoritatis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus insigne.

Super sententias

lib. 4.

Super officio missæ

lib. 1. *Cantate domino canticum.*

Questiones variæ

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad manus

nostras minime venerunt.

HENRICVS de Dolendorp, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis longa exercitatione doctus, & disciplinis mundanæ philosophiæ quam Aristotelicam vocant ad perfectum instructus, ingenio acutus, & ad disputandas enodandasque questiones scholasticas peridoneus. Scripsit ad instructionem legentium quædam præclara volumina. E quibus ego reperi tantum.

Super sententias

lib. 4. De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Urbani Papæ quinti. Anno domini 1370.

GALLVS abbas monasterii Aula regie in Boemia, ordinis (vt ferunt) Cisterciensium, natione Germanus, vir in diuinis scripturis longa exercitatione peritus, & veterum lectione diues, diuinarum rerum contemplator egregius, ingenio subtilis, eloquio apertus & compositus, conuersatione vitæ regularis quoque insignis, edidit ad fratrum suorum edificationem quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis destinauit. E quibus extat dialogus inter patrem & filium magnus & insignis quem prænotauit.

Malogranatum

lib. 3. *Fili accedens ad serui.*

Sermones ad fratres.

lib. 1.

Huius voluminis Malogranati magnus hodie est vsus apud religiosos & vere deuotos, quia conueniens est incipientibus, proficientibus & perfectis.

RICHARDVS archiepiscopus Ardmacensis & primas Hybernix, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ iurisque canonici non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industrie. Scripsit ingenii sui nonnulla opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Hic cum aliquando de materia mendicitatis prædicaret populo, nouem conclusiones protulit, quibus offensus fratres ordinum mendicantium, ad sedem Apostolicam coram plebe appellauerunt. Comparentibus ergo tam Archiepiscopo quam fratribus in Auinione coram Papa Innocentio sexto, & cardinalibus anno domini 1357. Octaua mensis Nouembris. Richardus Archiepiscopus publice protulit, legit, & pronuntiat earundem.

Propositionum suarum

lib. 1. *Nolite iudicare secundum.*

Sermones etiam scripsit

lib. 1. *Questiones sententiarum* lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Innocentii Papæ sexti. Anno domini 1370.

MATTHÆVS de Cracouia, natione Polonus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, qui in gymnasio Pragensi magistrali cathedra sublimatus, magnam ab omnibus doctrinæ suæ laudem commeruit. Scripsit multa præclara opuscula, de quibus tamen pauca ad manus nostras peruenerunt. Vidi eius ad Henricum Episcopum Warmiensis Ecclesiæ non abiiciendum opus de prædestinatione, & quod Deus omnia bene fecerit, cuius dialogi interlocutores sunt pater & filius, quem prænotauit.

Rationale diuinorum operum

lib. 7. *Vellem declarari quo.*

De contractibus quoque

lib. 1. *De translatione rerum temporum.*

De celebratione missæ

lib. 1. *Ad Episcopum Warmien.* li. 1.

Epistolarum ad diuersos

lib. 1. *Sermones & collationes.*

Claruit primo in studio Pragensi, inde cum pelleretur cum aliis Teutonibus ab Hussitis ad tempus in Parisien. gymnasio literas docuit.

IOHANNES Fust natione Teutonicus ex oppido Crutzénach, in comitatu Spanhemensi oriundus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior Argentinensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus,

rus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industrie. Scripsit ingenii sui nonnulla opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Hic cum aliquando de materia mendicitatis prædicaret populo, nouem conclusiones protulit, quibus offensus fratres ordinum mendicantium, ad sedem Apostolicam coram plebe appellauerunt. Comparentibus ergo tam Archiepiscopo quam fratribus in Auinione coram Papa Innocentio sexto, & cardinalibus anno domini 1357. Octaua mensis Nouembris. Richardus Archiepiscopus publice protulit, legit, & pronuntiat earundem.

Propositionum suarum lib. 1. Nolite iudicare secundum.

Sermones etiam scripsit lib. 1. Questiones sententiarum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Innocentii Papæ sexti. Anno domini 1370.

MATTHÆVS de Cracouia, natione Polonus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, qui in gymnasio Pragensi magistrali cathedra sublimatus, magnam ab omnibus doctrinæ suæ laudem commeruit. Scripsit multa præclara opuscula, de quibus tamen pauca ad manus nostras peruenerunt. Vidi eius ad Henricum Episcopum Warmiensis Ecclesiæ non abiiciendum opus de prædestinatione, & quod Deus omnia bene fecerit, cuius dialogi interlocutores sunt pater & filius, quem prænotauit.

Rationale diuinorum operum lib. 7. Vellem declarari quo.

De contractibus quoque lib. 1. De translatione rerum temporum.

De celebratione missæ lib. 1. Ad Episcopum Warmien. li. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Sermones & collationes.

Claruit primo in studio Pragensi, inde cum pelleretur cum aliis Teutonibus ab Hussitis ad tempus in Parisien. gymnasio literas docuit.

IOHANNES Fust natione Teutonicus ex oppido Crutzénach, in comitatu Spanhemensi oriundus, ordinis fratrum beate Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior Argentinensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus,

rus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii. Scripsit ad instructionem simplicium prædicatorum cum adhuc lector esset in cõuentu Crutzennacensi non spernenda opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis transmisit. E quibus videntur.

Sermones de tempore lib. i. Sermones de sanctis lib. i.
Sermones feriales per quadragesimam lib. i.

De cæteris autem quæ composuit, ad manus nostras nihil vsquam peruenit. Claruisse perhibetur Crutzennachi circa tempora Caroli Imperatoris quarti. Cuius sermones dicti sunt in cõuentu Crutzennacen. originales habentur.

10 GERARDVS magnus Dauentriensis, natione Teutonicus, diocesis Traiectensis, vitam in diuinis scripturis, quam in iure canonico egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, qui domum fratrum quos de communi vita nuncupant, Dauentria primus instituit. Scripsit non spernendæ lectionis plura opuscula, quibus ingenium suum exercitans nomen suum ad noticiam posteritatis transmisit. Erat enim non solum doctrina, sed etiam vita religiosa & laudabili conuersatione in tota Germania nominatus. De cuius opusculis ista feruntur.

De contractibus & vñtis lib. i. De institutione nouitiorum lib. i.

De locatione curæ pastoralis lib. i. Queritur an quis possit? lib. i.

De conuersatione interna, lib. i. De regimine monialium lib. i.

10 De incommoditatibus matrimonii, lib. i. Epistolarum ad diuersos. lib. i.

Sermones varii lib. i. Et alia multa.

Moritur sub Wenceslao Imperatore, & Urbano Papa 6. Anno domini 1384. Indictione 7. Etatis suæ 44. anno.

GUILHELMVS Calisfordienſis, natione Anglicus, ordinis fratrum beatissimæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ cultor egregius, in declamandis sermonibus ad populum excellentis & validi ingenii. Scripsit prædicatoribus diuini verbi non spernenda opuscula, quibus nomen suum multis reddidit cognitum. De quibus extant, notabilis.

Lectura quædam lib. i. Sermones de tempore lib. i.

30 Sermones de sanctis lib. i.
Claruit in gymnasio Canthaberienſi in Anglia, vbi scribendo, docendo, & disputando, magnam eruditionis suæ gloriam comparauit.

FRANCISCVS Martini, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Cathalanus, vir in diuinis scriptis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, & declamator egregius. Edidit præclarum & multa diligentia instructum volumen de sancta & purissima conceptione gloriøse Dei genitricis & virginis Mariæ, quod prænotauit.

Compendium.

Et quædam alia. Claruit in cõuentu Barchinonenſi, vbi præfatum aureum opus se 40 compilasse in eius capite faretur temporibus Wenceslai Imperat. & Bonifacii Papæ noni. Anno domini 1390.

IACOBVS de Lusanna ordinis fratrum prædicatorum S. Dominici, & cuiusdã vrbis (ut ferunt) Episc. vir in diuinis scrip. studiosiss. & longa exercitatione peritus, ingenio promptus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum satis egregius. Scripsit non contemnendæ utilitatis opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus feruntur.

In Genesim lib. i. In principio creauit de.

In Exodum lib. i. Veniam ad te &c.

In Leuiticum. lib. i. In librum numeri, lib. i.

50 In Deuteronomium lib. i.

Sermones de tempore lib. i. Sicut in die honestate.

Sermones de sanctis, lib. i. Christo confixus sum.

Sermones quadragesimales lib. i.

Alia insuper multa edidit, lecturas in sacris codicibus, collationes, determinationes, variosq; tractatus, qui ad manus nostras non venerunt.

CONRADVS de Alzey oppido, Moguntinensis diocesis in Palatinatu, tribus milibus à Wormacia distante, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus, poeta, & mathematicus suo tempore inter

ithenaij

opera
storica

Germanos celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, carmine excellens & profa. Scripsit utroque stylo quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat volumen versibus & rithmis pulchra varietate depictum, de sanctissima & purissima Dei genitrice Maria, & redemptione generis humani prænotatum.

Figurarum opus, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1.
Carminum quoque, lib. 1. Et alia multa.

Claruit circa tempora Caroli quarti Imperatoris. Anno domini 1370.

Stephanus Pettingon. natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, & disputator acutissimus, atque in declamandis sermonibus ad 10 populum valde clarus, edidit non spernenda opuscula, quibus nomen suum ad multorum notitiam deduxit. E quibus sunt.

Contra Wicleffitas, lib. 1. Repertorium argumentorum, lib. 1.
Lectura quædam notabilis, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Et alia non pauca.

Claruit in vniuersitate Oxoniensi eo tempore quo Iohan. Wicleffus exustus est.

BEERTAMVS Episcopus Thefelicensis, ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonicus Metensis Episcopi in pontificalibus vicarius, vir in diuinis scrip. eruditus & inter doctores sui temporis famosissimus, ingenio præstans & clarus eloquio, declamator quoque sermonum egregius. Scripsit ad Cunonem Archiepiscopum Treuerensem in 20 opus prænotatum.

De illusionibus dæmonum lib. 1. *Reuerendissimo in Christo.*
Ad eundem de schismate, lib. 1. *Gloriam sapientes poss.*
Sermones varios, lib. 1. Et alia plura.

Moritur sub Wenceslao Imperatore, & Urbano Papa 6. Anno domini 1387. 13. Cal. Februarii. Indict. 10. Sepultus in conuentu suo Confluentino.

THOMAS Lombe, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in scrip. sanctis longa exercitatione & continuo studio doctus, & philosophorum præceptis probe instructus, subtilis & acer ingenio, qui in gymnasio Oxoniensi magistralem adeptus cathedram eruditionis suæ laudes ingentes commeruit. 30 Scripsit egregium opus.

Super sententias, lib. 4. Contra Lollardos, lib. 1.
De incarnatione domini, lib. 1. Sermones quoque, lib. 1.
Et varias quæstiones. Et quædam alia.

Claruit in vniuersitate Oxoniensi eo potissimum tempore quo Iohannes Wicleffus in Angliæ exhumatus & publice combustus est.

PHILIPPVS Riboti, natione Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, & prior prouincialis Cathalanæ, vir in scrip. sanctis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione quoque venerabilis, ordinisque Carmelitani amator & custos egregius. Scripsit pro ædificatione fratrum suo- 40 rum non contemnenda opuscula, quibus zeli spiritualis feruorem erga religionem suam ostendens, etiam posteris nominis sui memoriam commendauit. E quibus extat volumen non abiiciendum de ordinis sui prima institutione, dilatazione & confirmatione, quod prænotauit de gestis.

Carmelitarum peculiaribus lib. 10. *Cum populum Israelitici.*
De illustribus viris car. lib. 1. Sermones & Epistolæ.

Alia in super plura composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

NICOLAUS Ritzonis, patria Tholosanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, & prior prouincialis in regno Siciliae, vir doctus, vita & conuersatione præclarus, & declamator sermonum egregius, ingenio subtilis sermone lucu- 50 lentus, & edidit nonnulla in scrip. opuscula, quorum lectione prædicatoribus verbi non erit contemnenda, de quibus feruntur.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
Quadragesimale duplex, lib. 2.

De cæteris quæ composuit, ad notitiam meam adhuc nihil peruenit.

HENRICVS de Kalkar, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensis, & prior domini S. Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis scrip. illuminatum habens ingenium, secularium quoque literarum non ignarus, vita & conuersatione spectabilis, edidit non

non spernenda lectionis opuscula, quorum vsus religiosus & deuotus fratribus admodum utilis iudicatur. E quibus ista feruntur.

Exercitatorium monachale, lib. 1. Loquagium de rhetorica, lib. 1.
Cantuagium de musica, lib. 1. De ortu ordinis sui, lib. 1.
Et quædam alia, ad purgationem conscientiarum maxime pertinentia. Claruit sub Wenceslao Imp. Anno domini 1390.

RICHARDVS Maydescon. ordinis fratrum beata Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in diuinis scripturis eruditiss. & in philosophia seculari (quæ Aristotelicam vocant) egregie doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, & declamator insignis. Scripsit multa commendanda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transiit. E quibus ego reperi.

Contra Lolhardos Wicleff. lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Cætera me latent.

Claruit in gymnasio Oxoniensi potissimum tempore, quo hæresis Iohannis Wicleffi pullulare incepit in Anglia, & varia scripsit.

MARSILIUS de Ingen, natione Anglicus vir in diuinis scrip. eruditiss. & in seculari philosophia nobilissime doctus, primus Heydelbergensis gymnasii plantator, quod Rupertus dux Bauariæ ac comes Palatinus Rheni instituit, magnifice dotauit, & Urbanus Papa sextus instar Parisiorum confirmauit, canonicus etiam (vt Wimphelingius testatur) & thesaurarius Ecclesiæ S. Andreæ Colon. Edidit non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris significauit. E quibus in bibliotheca Heydelbergen, hodie manu sua scripta habentur.

Quæstiones sententiarum, lib. 4. Dialectica notabilis, lib. 1.
Commentariorum in Aristotelem, lib. plures. Et quædam alia.

Moritur sub Wenceslao Imp. & Bonifacio Papa nono. Anno domini 1394. 13. Calend. Septemb. Indictione secunda Heydelbergæ sepultus in Ecclesia S. Petri. Sunt qui scribant eum Germanum fuisse, quibus ego liberum concedo iudicium. Constat autem quod de gymnasio Parisiensi Heydelbergam fuerit euocatus pro vniuersitatis initio.

IOHANNES monachus Castellæ. cœnobii, in diocesi Eystetensi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus, & eruditus, ac secularium litterarum non ignarus, ingenio excellens & disertus eloquio, Theologus, philosophus & rhetor insignis. Scripsit multa & præclara volumina, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transiit. E quibus ego reperi duntaxat, opus magnum & clarissimum in duobus voluminibus partitum, quod ingenti & commendabili studio edidit.

Super regulam S. Benedicti, lib. 2. Breuiarium Bibliæ, lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 2. Sermones de sanctis, lib. 1.
De passione domini sermones, 43. lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1.
Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam adhuc non venerunt.

CONRADVS de monte Puellarum, natione Teutonicus, Ratisponensis Ecclesiæ canonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia doctiss. ingenio subtilis & clarus eloquio. Primo in gymnasio Erfordienfi rudimenta liberalium artium hauriens, se deinde ad vniuersitatē Parisiensem contulit, ubi philosophiam & sacras litteras publice per octennium scholaribus lectitans, doctoratus insulam consequutus est. Scripsit ad dominum Lupoldum Episcopum Bambergensem grande & nobile opus, quod prænotauit secundum Græcos.

Iconomicam lib. 3. Omnes moralis philoso.
Monasticam ad ducem Austriæ, lib. 1. Politicam quoq;, lib. 1.
Quæstiones varias, lib. 1.
Et alia multa.

Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Urbani Papæ 6. Anno domini 1390.

HENRICVS Boyce, natione Brito, ex diocesi Leonensi, sicut in principio sui operis super decretalibus testatur, vir in iure canonico eruditissimus, & in philosophia scholastica nobiliter doctus, ingenio præstans & clarus eloquio, diffusus & copiosus sententia. Scripsit in ea facultate non spernenda volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transiit. E quibus subiecta feruntur.

Super decretalibus lib. 5. Venerabilibus & dis.
Super 6. decretalium, lib. 1. Super Clementinis, lib. 1.

Fertur etiam commentarios in Decretis edidisse, aliosque de diuersis materiis varios tractatus, qui ad manus nostras minime venerunt.

IOHANNES Rusbrock, prior canonicorum regularium Viridis vallis in Brabantia, Cameracensis diocesis, natione Teutonicus, vir (ut ferunt) deuotus, sed parum literatus. Scripsit patrio sermone ad ædificationem simplicium quædam opuscula, quæ per alium post eius mortem in latinum conuersa, in certis optima, in quibusdam vero a doctoribus feruntur esse erronea. Et de his Iohan. de Gerlone cancellarius Parisiensis auisamenta composuit. E quibus ista feruntur.

De ornatu nuptiarum spiritualium lib. 3. *Ecce sponsus venit. ex.*
De profectu religiosorum lib. 1. Epistolas exhortatorias, lib. 1.
Et quædam alia. Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii Papæ 9. Anno domini 1390.

IOHANNES Schodehouen, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior Mechliniensis, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii. Scripsit ad utilitatem prædicatorum verbi Dei non spernenda volumina. De quibus extant subiecta. Opus insigne de vitiis & virtutibus & omni materia prædicabili secundum ordinem alphabeti in duobus voluminibus, quod prænotauit.

Polipodium lib. 2. *Abfcondunt se multi.*
Sermones varii, lib. 2.

Alia etiam nonnulla edidit, quæ ad manus nostras minime venerunt.

MICHAEL Angrianus Bononiensis, natione Italus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in seculari philosophia, ac iure canonico nobiliter doctus quem Urbanus Papa sextus primo vicarium totius ordinis instituit, & electus demum in generalem Anno domini 1381. ordinem rexit sub obedientia Urbani Papæ nouem annis. Scripsit multa præclara volumina. E quibus ista feruntur. Ad Cardinalem Sanctæ Mariæ Transtiberim insigne opus & præclarum.

De conceptione S. Mariæ, lib. 1. Super toto psalterio, lib. 1.
Super sententias, lib. 4. Quæstiones sententiarum, lib. 1.
Tabula sententiarum, lib. 1. In Euangelium Matthæi, lib. 1.
In Euangelium Lucæ lib. 1. Erant ambo & c. Ildo.
Tabula moralium Gregorii, lib. 1. Tabula Decreti, lib. 1.
Quadragesimale, lib. 1. Dictionarium in cepit, lib. 1.
In Valerium Maximum, lib. 1. In Ethicam Aristotelis, lib. 1.

Et quædam alia. Morie præuentus hoc diuinum opus noui dictionarii non perfecit, sed ab a vique ad c inclusive in tribus voluminibus tantum perduxit. Moritur ultimo anno Wenceslai Imp. sub Bonifacio Papa nono. Anno domini 1416. Calend. Decemb. In dictione octaua. Et ante maius altare sui conuentus Bononiensis honorifice sepultus, in pace Christi quiescit.

PHILIPPVS Ferrariensis Tholosanus, Episcopus Pacensis Ecclesiæ in Hispania, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonum egregius, ingenio promptus & clarus eloquio, in regno Siciliae olim prædicans, multos ab iniquitate conuertit, & eruditionis suæ fructus magnos Deo protulit. Scripsit elegantes.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
Et quædam alia.

Sunt qui scribant eum ad cardinalatus honorē propter eximiam doctrinam & vitæ honestatem assumptum, de quo ego certus non sum.

GALTERVS Dissle, natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, nuntius & legatus Bonifacii Papæ noni, in regnis Angliæ, Hispaniæ, Portugaliæ, Nauarræ, Arragoniæ, & in partibus Vasconiæ, cæterisque terris & regnis crucem contra infideles & schismaticos prædicans, vir in diuinis scripturis eruditiss. & declamator sermonum egregius. Scripsit non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extant.

Contra Lolhardos, lib. 1. De schismate quoque, lib. 1.
In aliquos psalmos, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Wenceslai Imperatoris, & Bonifacii Papæ noni. Anno Domini 1390.

GERARDVS Zutphanienſis, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus & erudi-

eruditus, secularium quoq; literarum non ignarus ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus conuersatione quam scientia scripturarum præferendus, edidit quædam ad eruditionem deuorum fratrum pertinentia opuscula, quibus nomen suum cū gloria transmissit ad notitiam posteritatis. E quibus vidi tantum,

Dereformatione interiori, lib. 1. *Homo quidam descendit.*

De ascensione spiritali lib. 1. *Beatus vir cuius est.*

Sermones varios, lib. 1. De ceteris nihil reperi.

Ex scriptis suis apparet eum virum deuotum & religiosum fuisse, & alicuius ordinis, to quamquam ignoretur a nobis. Sunt vero qui scribant eum canonicū extitisse regularem, quod verisimile transimus. Claruit in gymnasio Colon. & varia scripsit.

IOHANNES de Hildinio, ordinis fratrum hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani, vir in diuinis scrip. eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, sacre pagina doctor insignis, & declamator sermonum egregius, ingenio acutus & eloquio compositus, edidit multa præclara volumina, & in vniuersitate Parisien. lecturas & plures & elegantes pronuntiavit. De quibus extant ista.

In Euangelium Marci, lib. 1. *Similia factus est leoni.*

In Euangelium Iohannis, lib. 1. In epistolam ad Romanos, lib. 1.

In Epistolas ad Corinthios, lib. 2. In epistolam ad Galatas, lib. 1.

10 In epistolam ad Ephesios, lib. 1. In epistolam ad Philipenses, lib. 1.

In epistolam ad Colossen. lib. 1. In epistolas ad Thessalonicen. lib. 2.

In epistolas ad Timotheum, lib. 2.

In epistolam ad Titum, lib. 1. *Erudi filium tuum quia vt.*

In Epistolam ad Philemonem, lib. 1. In epistolam ad Hebræos, lib. 1.

De annuntiatione dominica, lib. 1. *Aue Maria gratia plena.*

Sermones varii, lib. 1. Et alia multa.

In multos etiam Bibliæ libros commentarios & lecturas scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras adhuc minime peruenerunt. Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii Papæ noni. Anno domini 1390.

30 PHILIPPVS de monte Galerio, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, vir in sacris scrip. exercitatus, magnus & egregius verbi Dei prædicator. Scripsit pro utilitate eorū qui declamationibus inferuiunt non contemnenda opuscula, quibus ingenium nobiliter exercitans, etiam nomen suum ad notitiam posteritatis destinavit. E quibus reperit tantum subiecta.

Sermones de tempore, lib. 1. *Erunt signa in sole & lu.*

Sermones de sanctis, lib. 1. Sermones quadragesimal. lib. 1.

Fertur præterea & alios diuersos composuisse tractatus, & nonnullos diuinorum librorum explanasse, sed ad me nihil eorum peruenit.

IOHANNES cognomento Grossus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de 40 monte Carmeli, prior nonus decimus generalis, alii habent, vicesimus primus, patria Tholosanus, vir studiosus & eruditus. Scripsit aperto sermone non spernenda volumina, quibus exercitato magnifice ingenio, nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum, quod ordinis Carmelitani institutionem & progressum continens prænotatur.

Viridarium, lib. 3. *Quibus rebus genera.*

Feruntur & eius sermones, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii Papæ noni. Anno domini nostri Iesu Christi 1400.

50 NICOLAUS de Gorran, ordinis fratrum prædicatorum sancti Dominici, vir in scripturis sanctis studiosissimus, & nobiliter eruditus, ingenio præstans, edidit scholastico & aperto sermone multa volumina, quorum lectio his qui institui cupiunt in sanctis scrip. non erit abiicienda, de quibus ego ad manus nostras pauca memini peruenisse. Feruntur autem de pluribus subiecta.

Super sententias, lib. 4. In quinq; libros Moyfi, lib. 5.

In Esaiam prophetam, lib. 1. In Hieremiam quoq; lib. 1.

In Ecclesiasticum grande opus, lib. 1. *Benedictionem dabit.*

In Cantica canticorum, lib. 1. In Euangelium Marci, lib. 1.

In Euangelium Matthæi, lib. 1. In Euangelium Iohannis, lib. 1.

In Euangelium Lucæ, lib. 1.

ithenaij

opera
storica

In Epistolas Pauli lib. 1. *Dedit in lucem gentium.*
 Sermones varii lib. 1. *Et quædam alia.*
 Fertur præterea in totam pene Bibliam commentarios, & lectiones notabiles edidisse, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

IACOBUS de Theramo canonicus Aprincinus, & Archidiaconus Auerfanus consultus celeberrimus & philosophiæ secularis doctor præclarus, ingenio subtilis, eloquio apertus & compositus, cuius apud professores huiusce facultatis magna erat suo tempore autoritas, edidit in ea disciplina quædam egregia volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ego reperi tantum dialogum de redemptione generis humani. Belial vulgariter nuncupatum, quem author prænotavit.

Consolationem peccatorum lib. 1. *Postquam per scientia lignum.*
 In Clementinis dicitur scripsisse, lib. 1. *Et quædam alia.*

Claruit temporibus Wenceslai Imperatoris, & Bonifacii Papæ 9. Anno domini 1390.

GVILHELMVS de Oppenbach, natione Teutonicus, in scripturis sanctis doctor eruditus & insignis, atque in philosophia scholastica nobiliter exercitatus, ingenio acutus & vehemens, & ad disputandas, enodandasque questiones scripturarum satis idoneus. Scripsit in facultate Theologica non abicienda opuscula, quibus in gymnasio Parisien. nomen suum notificavit, de quibus ego reperi.

Super sententias lib. 4. *Questiones disputatas* lib. 1.
 Sermones etiam & quosdam alios fertur scripsisse tractatus, atque in scholis lucubrasse 20 lectiones, quæ ad notitiam meam non venerunt.

HENRICVS de Langenstein, dictus de Hassia, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio præstans, abundans & diffusus, quippe qui multis annis in lectione Genesis consumptis vix ad quartum caput libri pertingens totidem volumina compleuit. Erat enim ad omnia resolutus, & in dicendo scribendoque copiosus, adeo ut apud eum maioris difficultatis fuerit sponte memoratu digna occurrentia repellere, quam noua quæ dicerentur inuenire. Hunc quem admodum ex quadam eius Epistola reperi, canonicum Wormaciensis Ecclesiæ fuisse crediderim. Claruit primum in vniuersitate Parisiensi, ubi lauream doctoratus promeruit, deinde pro decore nouæ plantationis vniuersitatis Wiensis illo se contulit, & tum 30 docendo tum scribendo magnam gloriam eruditionis suæ acquisiuit. De cuius opusculis feruntur.

Super sententias, lib. 4.
 In Genesim & prologum lib. 5. *In principio creauit de.*
 De Antichristo & schismate, lib. 1. *Reuerendo in Christo.*
 De eruditione sacerdotii lib. 1. *Tibi dabo claves reg.*
 De anima contemplatiua lib. 1. *De contemplatione* lib. 1.
 Speculum animæ lib. 1.
 De horis canonicis lib. 1. *Septies in die laudem.*
 Contra Astrologos, lib. 1. *Multi principes & ma.*
 Super oratione dominica lib. 1. *Diuina sapientia rebus.*
 Super Ave Maria, lib. 1. *Aue Maria gratia plena.*
 Super Symbolo Apostolorum, lib. 1. *Credo in Deum patrem.*
 De contemptu mundi, lib. 1. *Reuerendo domino Iohanni.*
 Contra frém Theleforum lib. 1. *Contra quendam Wicleffitam,* lib. 1.
 Ad canonicos regulares lib. 1. *Ecce nos reliquimus.*
 De proprietate monachorum, lib. 1. *Sermones de tempore.* lib. 1.
 Sermones de sanctis, lib. 1. *In Cantica canticorum* lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1. *H. de Langenstein. di.*

Questiones variae. Alia quoque multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Ruperti Palatini Bauari regis Romanorum, & Bonifacii Papæ 9. Anno 1400.

IOHANNES de Bromyard, ordinis fratrum prædicatorum sancti Dominici, vir in diuinis scrip. studiosus, & longa exercitatione doctus, secularium quoque literarum non ignarus, ingenio excellens, & egregius declamator. Scripsit quædam præclara volumina, quibus memoriam nominis sui apud posteritatem stabilivit. E quorum numero subiecta feruntur. Opus magnū & luculentissimum, ac prædicatorib. valde vtile, quod prænotauit.

Summam prædicantium, lib. 1. *Prædicantium vita &c.*

Sum-

Summam iuris moralis lib. 1. *Quod in sequenti opusculo.*
 Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
 Alia insuper multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

IOHANNES Gluel, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior Colonienfis, de Aquisgrani ciuitate Imperiali oriundus, vir in diuinis scripturis egregie doctus & secularis literaturæ non ignarus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis & præclari ingenii. Scripsit inter cætera studii sui opuscula, volumen huiusce religionis cultoribus non abiiciendum, de origine & profectu ordinis sui, quod prænotauit.

10 Speculum Carmelitarum lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
 Quadragesimale, lib. 1. *Thesaurizate vobis.*
 Sermones de sanctis, lib. 1.

Claruit in conuentu suo Colonienfi, varia scribens & componens opuscula, vbi tandem deficiens & diem suum obiens, in pace sepultus est.

HENRICVS Euta siue Oyta, natione Teutonicus, gymnasii Wienenfis in Austria vnicum decus & complantator à principio, vir in diuinis scripturis & eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus & declamator sermonum egregius. Scripsit multa præclara volumina, de quibus ad manus nostras paucissima hucusque peruenerunt. Legenim duntaxat.

20 Super sententias, lib. 4. *Circa prologum primi.*
 De contractibus lib. 1. *Diligite iustitiam qui.*
 De conceptione sanctæ Mariæ lib. 1. *Consurget virgo de Isra.*
 Et quosdam sermones De cæteris nihil vidi.

Claruit in gymnasio Wienenfi, sub Wenceslao Imp. cum Henrico de Hassia. Anno domini 1390.

HENRICVS de Andernaco, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & Aristotelicæ philosophiæ interpres egregius, ingenio excellens & declamator sermonum inter omnes sui temporis famosus edidit non peruidendæ authoritatis opuscula, de quibus 30 feruntur subiecta. Opus præclarum.

Super sententias lib. 4. Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis, lib. 1. Quæstiones philosophiæ lib. 1.
 Et quædam alia quæ ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Claruit in conuentu Colonien. potissimum, vbi & sepultus dicitur.

BLASIVS Andernarius, natione Gallus ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir doctus in scrip. sanctis, & in palæstra scholis disciplinæ nobiliter exercitatus, ingenio clarus, & disputator egregius. Scripsit nonnulla præclara volumina quibus nomen suum cum gloria transiit ad notitiam posteritatis. E quorum numero præcellit opus luculentum & insigne.

40 Super sententias lib. 4. Quæstiones & collationes, li. 1.
 Nonnulla etiam scripsisse in philosophia morali dicitur, sed ad me non venerunt.

BARTHOLOMÆVS de Saliceto iureconsultus, omnium sui temporis celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, cuius dicta magnæ authoritatis habentur apud iuris ciuilibus professores, edidit quædam in legibus luculenta opuscula, quibus memoriam sui nominis immortalitati apud posteros consecrauit, de quibus feruntur.

Super Codice lib. 9. Super institutis lib. 4.
 De vsu Feudorum lib. 1.
 Et alia complura.

Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii Papæ 9. Anno domini 1390.

50 IOHANNES abbas monasterii S. Bauonis, ordinis diui patris Benedicti, natione Germanus, doctor & professor diuinarum scripturarum egregius, ingenio subtilis & comptus eloquio, non minus religiosa conuersatione quam scientia literarum insignis. Scripsit ad instructionem monachorum quædā præclara opuscula, de quibus extant subiecta. Opus quod prænotauit.

De esu carniū, lib. 1. Declarationes in regulam, lib. 1.
 Quæstiones sententiarum, lib. 1.

Varios præterea, multiplicesq; fertur scripsisse tractatus, sed nihil eorū ad man^o nostras memini peruenisse, præter eum quæ de esu carniū scripsit libellū, in quo pulchre deducit

& probe concludit quod monacho sano, secundum regulam S. Benedicti professio, car-
nium eius illicitus sit, & ideo omnino interdictus.

RICHARDVS Lavinham, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de mon-
te Carmeli, natione Anglicus, vir in scripturis sanctis egregie doctus, & secularis philoso-
phiæ interpres eximius, in declamandis quoque sermonibus ad populum excellentis in-
genii. Scripsit etiam nonnulla volumina, de quibus ista feruntur.

Contra Lolhardos,	lib. 1.	De fundatione sui ordinis,	lib. 1.
Pro libro Brigide,	lib. 1.	Sermones varii,	lib. 1.
De logica quoque,	lib. 1.	Et variaz quæstiones,	lib. 1.

Claruit in vniuersitate Oxoniensi potissimum tempore quo hæresis Iohannis Wi-
cleffi & Lolhardorum cepit in Bohemia.

IOHANNES de Werdena, ordinis (venerunt) fratrum minorum, natione Teutoni-
cus, vir in scrip. sanctis studiosus & eruditus, ac veterum lectione diues atque in natura-
li philosophia sufficienter doctus ingenio excellens, sermone & scholastica simplicitate
compositus, declamator sermonum popularium suo tempore celeberrimus. Scripsit in-
ter cetera ingenii sui monumenta, prædicatoribus verbi Dei necessaria valde opuscula,
quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transiit. E quibus extant.

Sermones de tempore duplices,	lib. 2.	Induamur, &c. vide,
Sermones de sanctis duplices,	lib. 2.	Sermones etiam per quadragesimā, l.

Cetera vero quæ composuit, ad notitiam nostram minime venerunt.

IACOBVS, qui dicitur magnus, patria Tholetanus, ordinis fratrum heremitarum
S. Augustini, vir in diuinis scrip. eruditus, & philosophiæ naturalis cognitione insignis, ac
veterum lectione copiosus. Fertur in diuinis libris varios tractatus & commentarios e-
didisse, qui ad manus nostras necdum venerunt. Reperi volumen eius vnum egregium
& insigne de sermone & inquisitione sapientiæ prænotatum.

Sophologium	lib. 1.	Illustrat. principii.
-------------	---------	-----------------------

De aliis nihil vidi. Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii Papæ 9. Anno do-
mini nostri Iesu Christi 1400.

IOHANNES Campseon ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte
Carmeli, natione Anglicus, in scripturis sanctis longo studio exercitatus & continua le-
ctione veterum ingenio copiosus, declamator sermonum egregius. Fertur quædam præ-
clara eudisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmi-
sit. E quorum numero extare perhibentur valde notabiles.

Sermones de tempore,	lib. 1.	Sermones de sanctis,	lib. 1.
----------------------	---------	----------------------	---------

Cæterorum vero quæ composuit, titulos operum inuenire non potui.

THOMAS Gualensis, ordinis fratrum prædicatorum, natione Anglicus, vir in di-
uinis scripturis eruditus & multum studiosus, atque in secularibus literis maxime in phi-
losophia scholastica nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, sermonum quo-
que declamator egregius, & in scholasticis lectionibus disputator acutus. Scripsit multa
præclara in scripturis sanctis opuscula, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis trans-
misit. De quibus tamen pauca ad manus nostras perueniunt. Reperi enim tantum
subiecta.

In toto psalterio,	lib. 1.	Beatus qui custodit.
In prouerbia Salomonis	lib. 1.	In absconditis parabo.
In Augustinum de ciuitate Dei	lib. 10.	Fluminis impetus leti.
In Cantica canticorum	lib. 1.	

Claruit in vniuersitate Oxoniensi. vbi multa dicitur composuisse volumina, & præter-
tim lectiones diuersas in plures Bibliæ libros.

PHILIPPVS abbas monasterii Otterburgensis, diocesis Wormacien. ordinis Ci-
sterciensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus, & diuturna exercitatione
doctus, & secularis literaturæ non ignarus, edidit pro ædificatione legentium non con-
temnenda volumina, quibus ingenium suum probe exercitans etiam nominis sui memo-
riam posteris reliquit. E quorum numero subiecta feruntur. Opus præclarum & insigne.

In Cantica canticorum,	lib. 1.	Sermones de tempore,	lib. 1.
Sermones de sanctis,	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.

Si quid amplius edidit, ad notitiam meam adhuc minime peruenit.

NICOLAUS eximia doctrinæ medicus, natione Italus, patria Florentinus, vir non
solum in medicinis, verum etiam in aliis literis secularis philosophiæ eruditiss. ingenio
clarus.

clarus & compertus eloquio, cuius eruditio quanti sit apud medicos huius temporis non meis verbis, sed eorum testimoniis comprobatur. edidit quædam in ea facultate præclara opuscula. De quibus fertur opus insigne.

Summa medicinarum

lib. 1. Et quædam alia.

Moritur temporibus Ruperti regis Romanorum, & Iohannis Papæ 23. Anno domini 1412. Indict. 5.

IOHANNES de Duren, ordinis fratrum minorum S. Francisci, natione Teutonicus, vir studiosus & in scrip. sanctis nobiliter exercitatus, in declamandis sermonibus ad populum magnæ & præclare opinionis. Fertur ad directionem simplicium sacerdotum & prædicatorum quædam cudisse opuscula, quibus nominis sui memoriam apud posteros reliquit. E quibus extant.

Sermones de tempore,

lib. 1.

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Quadragesimale

lib. 1.

Sanctificate ieiunium.

De septem peccatis mortalibus

lib. 1.

Cum confessor idoneus.

De occultis vitis

lib. 1.

Est via que videtur bo.

De confessione,

lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

TILMANNVS de Hachenberg, ordinis fratrum minorum, natione Teutonicus, ex diocesi Treuerorum, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatione doctus, linguam habens politam vsu loquendi, in declamandis ad populum sermonibus magnus & clarissimus effulsit. Scripsit quædam non spernenda simplicibus opuscula, quibus ingenium suum fructuose commodans nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extant.

Sermones de tempore.

lib. 1.

Erunt signa &c. hic prædi.

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Sermones per quadragesimam, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in conuentu suo Confluentino, vbi & moriens sepultus est.

IOHANNES de Ligniano, iureconsultus celeberrimus, & philosophorum disciplinis probe instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio. Fertur in iure canonico quædam egregie cudisse opuscula, quibus insitens, & tempus vtiliter expendit, & nominis sui memoriam etiam posteris reliquit. E quibus (Francisco de Zabarellis in prologo super Clementinis teste) extant computationes.

Super Clementinis,

lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Ruperto Bauaro rege Romanorum, & Bonifacio Papa nono. Anno domini nostri Iesu Christi 1400.

HUGO de Slestadt, natione Teutonicus, vir in scrip. diuinis studiosus & eruditus, atque in philosophorum disciplinis egregie doctus ingenio subtilis, & questionum scholasticarum disputator insignis. Scripsit quædam (vt ferunt) præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extat opus.

Questionum sententiarum

lib. 4.

Et quædam alia.

Fuit autem diui patris Bonauenturæ, ordinis minorum, in suis determinationibus sectator & interpres luculentus, enucleans ea quæ in singulari philosophia illius obseura & rariora simplicibus videri poterunt.

PAVLVS Venetus, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in philosophia Aristotelica nulli suo tempore in Italia secundus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, & declamator egregius, multa in philosophia maxime opuscula composuit, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus feruntur.

Contra Iudæos,

lib. 1.

Summa de naturalibus

lib. 1.

Plurimorum restrictus.

Sermones de tempore,

lib. 1.

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Sermones de quadragesima

lib. 1.

Super lib. Posteriorum,

lib. 2.

Omnis doctrina, &c.

Super Physicorum

lib. 8.

Naturali philosophia.

Super Metaphysicam,

lib. 12.

Tecum sapientissime re.

Super de anima

lib. 2.

Tanta literarum &c.

Summa philosophia,

lib. 1.

Colloquium in sa. &c.

Logica duplex

lib. 2.

Conspiciens, &c.

Super de generatione & corrupt.

lib. 2.

Humanarum diuinarumq.

Super lib. Porphy.

lib. 1.

Maxima & forti, &c.

Super lib. prædicamentorum lib. 1. *Quarenti mihi &c.*
 Super consequentiis Strodi, lib. 1. *Iesum Deum & hominem.*
 Et alia complura. Claruit sub Wenceslao Imp. Anno domini 1400. Et iuuenis de-
 cedens in sacristia sui ordinis. Venetiis sepultus est.

IACOBVS de Thessalonia, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scrip. eru-
 ditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio excellens, sermone nitidus atque cō-
 positus, in declamandis sermonibus ad populum, nulli suo tempore secundus, edidit
 quædam præclara volumina, quibus nominis sui laudabilem memoriam posteris reli-
 quit. E quibus extat opus insigne, de moribus hominum, & officiis nobilium, ac popula-
 rium prænotatum, materiam præferens,

De ludo scæcorum lib. 4. *Inter omnia genera signo.*

Sermones varii lib. 1.

Alia vero quæ scripsisse dicitur, ad notitiam nostram minime venerunt.

THOMAS de Haselbach, natione Teutonicus, in scripturis sanctis eruditus, & se-
 cularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & sermone scholasticus, sed nimis dif-
 fusus & prolixus, & ob id reprehensioni quorundam obnoxius. Nam cum esset ordina-
 rius sacre Theologiæ lector in gymnasio Wiensensi vno & viginti annis in Esaiâ prophe-
 ta legens ad finem primi capituli non peruenit. Scripsit nonnulla in scripturis diuinis o-
 puscula, de quibus feruntur subiecta multa volumina.

In Esaiam prophetam, lib. 1. Super sententias, lib. 4.

De decem præceptis, lib. 1.

De quinque sensibus hominis lib. 1. *Postquam Dei dono taliter.*

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Et alia multa. Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorii Papæ duo-
 decimi. Anno domini 1410.

THOMASINVS patria Ferraciensis, ordinis fratrum prædicatorum sancti Dominici,
 vir in scrip. sanctis studiosus & doctus, in delictis populorum corripiendis declamatore
 gregius. Fertur quædam ad instructionem simplicium sacerdotum præclara cudi-
 scopula, quibus nominis sui notitiam cum laude transmisit ad posteros. De quorum nu-
 mero potissime feruntur.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.

Sermones per quadragesimam. lib. 1.

Cætera vero quæ composuit, ad notitiam nostram hucusque non venerunt.

THOMAS de Kempis, natione Teutonicus, ordinis canonicorum regularium san-
 cti Augustini montis diuæ martyris & virginis Agnetis, prope Zwollis in diocesi Traie-
 ctensi, vir in scripturis diuinis studiosus & eruditus, vita & conuersatione deuotus, & bea-
 tæ Mariæ semper virginis amator præcipuus. Scripsit pro instructione simplicium fra-
 trum non spernenda opuscula. De quibus feruntur subiecta.

De contemptu mundi lib. 4. *Qui sequitur me, non.*

Sermones ad nouicios lib. 3. *Ecce quam bonum & quam iocun.*

Sermones ad fratres lib. 1. *Qui non renuntiauerit.*

Dialogus nouiciorum, lib. 1. *Rogo te Pater charissime.*

De vita solitaria lib. 1. *Charissime cum esses in.*

De tribus tabernaculis lib. 1. *Est scriptum in Prophe.*

De verâ compunctione lib. 1. *Flete mecum omnes amici.*

Hortulus rosarum lib. 1. *Cum sancto sanctus eris.*

Vallis liliorum, lib. 1. *Ego flos campi, & lilium.*

Alphabetum monachi, lib. 1. *Vias tuas domine demon.*

Consolatio pauperum, lib. 1. *Consolamini consolamin.*

Epitaphium monachi lib. 1. *Via iustorum recta fa.*

Qualis debeat esse monachus lib. 1. *Audi religiose mona.*

Manuale paruulorum lib. 1. *Sinite Paruulos veni.*

Doctrinale iuuenum lib. 1. *Fili à iuuentute tua ex.*

De contemptu mundi alius lib. 1. *Dominus regis me & nihil.*

Epistolarum ad diuersos lib. 1. *Charissime frater liben.*

Et quædam alia. Claruit temporibus Ruperti Bauari regis Romanorum, & Gregorii
 Papæ 12. Anno domini 1410.

NICOLAUS monachus cenobii sanctæ crucis in Austria, ordinis Cisterciensis,
 natione

natione Germanus, vir in diuinis studiosus & eruditus, ac veterum lectione diues, ingenio excellens, & clarus eloquio. Scripsit quædam non spernendæ utilitatis opuscula, quibus ingenii sui memoriam ad posteros transmisit. E quibus feruntur subiecta. Opus non abiiciendum in laudem beatissimæ Dei genitricis & virginis Mariæ, prædicatoribus utile, quod prænotauit.

Imaginem sanctæ Mariæ

lib. 3. *Nomen virginis Mariæ.*

Sermones varii

lib. 1.

Cætera, etsi multa feruntur quæ composuit, ad nos minime venerunt.

BARTHOLOMÆVS de Urbino, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, operum sanctorum patrum diligens perscrutator. Scripsit non spernenda volumina, de quibus feruntur subiecta. Ex opusculis sancti Ambrosii & Augustini opus singulari studio secundum alphabeti ordinem in vnum comportauit, cui titulum imposuit.

Milleloquium Augustini

lib. 1. Milleloquium Ambrosii

lib. 1.

De bello quoq; spiritali

lib. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorii Papæ duodecimi. Anno domini 1410.

FRANCISCVS de Platæa, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, vir in diuinis scripturis eruditus, & tam in iure quam in philosophia seculari notabiliter doctus, ingenio excellens, & declamator sermonum egregius, multa præclara dicitur lucubrassè opuscula, quibus nominis sui memoriam cum laude transmisit ad posteros, de quorum numero subiecta feruntur. Opus insigne & præclarum quod prænotauit.

De restitutionibus

lib. 1. *Virum restitutio sis de.*

De censuris

lib. 1. Sermones varii.

lib. 1.

Cætera vero quæ composuit, ad noticiam nostræ lectionis non venerunt.

PETRVS de Candia, natione Cretensis, ordinis fratrum minorum, primo, Episcopus Nouariensis, deinde Mediolanensis archiepiscopus, postea sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ cardinalis, & postremo summus pontifex Alexander quintus nominatus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica magnifice doctus, declamator sermonum celeberrimus, qui olim in gymnasio Parisiensi publicæ scholæ præfuit, & docendo ac scribendo magnas & ingentes laudes acquisiuit. De cuius elegantissimis opusculis extant luculenti vilesque commentarii.

Super sententias,

lib. 4. Sermones varii,

lib. 1.

Et quædam alia. Moritur vltimo Ruperti regis Romanorum anno, sepultus in conuentu minorum Bononiæ. Anno domini 1410. Indiç. 3.

FRANCISCVS de Bachone patria Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, conuentus Gerundensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia seculari nobiliter doctus tantum docendo & disputando in Parisiensi vniuersitate valuit, vt doctor sublimis cognominatus sit. Scripsit inter alia ingenii sui monumenta opus magnum & insigne ex scriptis sanctorum patrum declamatoribus sermonum ad populum satis utile, quod prænotare possumus.

Repertorium prædicatorum

lib. 1. Super Sententias quoq;

lib. 4.

Fertur præterea & quædam alia scripsisse, sed ad manus nostras non venerunt.

MICHAEL Herbrant de Duren, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Teutonicus sacræ theologiæ lector, & prior conuentus Cruicnacenensis in diocesi Moguntina, vir doctus & declamator adeo insignis vt non solum in vicino, sed etiam ad remota loca, & cathedrales Ecclesias euocatus omnium admiratione habitus prædicaret. Hic apud Iohannem comitem Spanhemensem vltimum magnæ familiaritatis & authoritatis erat, & multa ab eo suo conuentui bona obtinuit. Scripsit inter cætera elegantes.

Sermones de tempore,

lib. 1. Sermones de sanctis

lib. 1.

Collationes synodales

lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorū, & Sigismundi Imp. Anno domni. 1410.

PETRVS de Spira, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & in seculari philosophia magnifice doctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis. Scripsit quædam præclara opuscula quibus nominis sui memoriam ad posteros transmisit. E quorum numero feruntur.

Sermones de tempore

lib. 1. Sermones de sanctis

Super libros Ethicorum

lib. 8. Alia vero quae composuit, ad notitiam

nostrae lectionis nondum uenerunt.

REINHARDVS de Fronthouen, natione Teutonicus, ordinis (vt ferunt) fratrum praedicatorum, vir in diuinis studiosus & longa exercitatione peritus scripturis, & secularis literaturae non ignarus. Scripsit praedicatoribus uerbi Dei non abiicienda opuscula, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ego uidi tantum.

Sermones de tempore

lib. 1. Sermones de sanctis

De aliis nihil uidi. Claruit (vt sui dicunt) in conuentu Confluentino, ubi & mortuus est.

IOHANNES Capreolus, ordinis fratrum praedicatorum, patria Tholosanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & in disciplinis Aristotelicae philosophiae egregie doctus, ingenio acutus, & ad disputandum satis idoneus, dictorum sancti Thomae Aquinatis propugnator & defensor accuratissimus. Scripsit ingenii sui monumenta clarissima, quibus nomen suum notificauit. E quibus extant multa volumina.

Super sententias

lib. 4. Et sermonesuarii

Ac quaedam alia. Claruit sub Sigismundo Imp. Anno domini 1415.

HENRICVS de Cosueldia, natione Teutonicus, ordinis Carthusien. prior domus sanctae Mariae, prope montem diuae Gertrudis in Hollandia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, uita & conuersatione deuotus, & magnae famae, ingenio subtilis, & clarus eloquio, declamator quoque sermonum celeberrimus. Scripsit multa praecleara volumina, quorum deuotis fratribus & suae salutis amatoribus uilis frequentatio iudicatur. E quibus subiecta feruntur.

In Exodum mystice

lib. 1. In epistolam Pauli ad Roman.

De tribus uotis substantialibus

lib. 2. Nolite diligere mundum.

Contra uitium proprietatis,

lib. 1. De tribus custodiis monasticis.

De institutione nouitiorum,

lib. 1. Circumcisorium mysticum

De sacramento altaris,

lib. 1. De annuntiatione dominica

Eulogium Pauli heremitar,

lib. 1. Sermones de tempore

Sermones de sanctis,

lib. 1. Epistolarum ad diuersos

Et alia complura. Guilhelmi Parisiensis Episcopi arduum opus de uniuerso corporeo & incorporeo seu spiritali, mira industria perlustrans, breui compendio pulchre conclusit. Moritur in domo Vallis gratiae prope Brugas uisitationis actu salubriter occupatus, temporibus Sigismundi Imp. Anno domini 1410. Indictione 3. 7. Idus Iulii.

HENRICVS de Hachenburg, ordinis fratrum praedicatorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice exercitatus & probe instructus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenii & celeberrimae opinionis. Scripsit pro directione simplicium sacerdotum non abiicienda volumina. E quibus extant.

Sermones de tempore

lib. 1. Ego ueniam & curabo,

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Claruit (vt sui ferunt) in conuentu Confluentino, ubi varia composuit.

IOHANNES ordinis fratrum S. Augustini de heremo, natione Teutonicus, vir deuotus, & scripturarum diuinarum explanator & interpret egregius in declamandis sermonibus excellentis ingenii. Scripsit plures elegantes & deuotis fratribus utiles tractatus, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus tamen pauca in manus nostras peruenerunt. Feruntur autem ista.

In Apocalypsin Iohannis,

lib. 1. Apologia ordinis sui,

De passione domini

lib. 1. Inspice & fac secundum ex.

Sermones de tempore

lib. 1. Ecce dabit uoci sua uo.

Sermones de sanctis

lib. 1. Quaestiones variae,

Quadragesimale,

lib. 1.

Et alia multa. Claruit sub Ruperto rege. Anno domini 1410.

PETRVS Episcopus nouae ciuitatis, natione Italus ex oppido Bruniquelli, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis eruditissimus & secularium literarum non ignarus, ingenio praestans & eloquio clarus, edidit magnae utilitatis plura opuscula, quibus magnifice exercitato ingenio memoriam sui posteris demandaui. E quibus feruntur subiecta. Opus quoddam insignis, in quo omnes noui & ueteris testamenti historias ad alphabeti ordinem redegit, & ad singulas materias disposuit.

Super sententias
In Ecclesiastico
Et alia multa
dicitur. Claruit

LAURENTIUS
ea patriarcha, u
uitas & honor
re contemnen
coruscans, ad

10 tur subiecti
Lignum uiti
De connubio
De interiori
De sacrame
De contemp
De officio p
De gradibus
Claruit tem

neis in Eccle
10 tam Bernard
AVGVSTINVS
ralis, vir in diu
ter doctus, in
nomen suum a

Super sententias
In Apocalyp
De peccato
De charitat
De potestat

30 Alia insupe
Claruit tem
BALDWINVS
reconsultus or
doctus, ingen
que iure praecl
parauit. De qu

Super Codicem
Super ff. no
Super Instit
40 Super Aure
Additiones
Et alia complura.

dicta prima. P
nore sepultus.

ANGELO
in iure ciuili d
mus, multa ei
cellentis cons
rum numero

50 Super Codicem
Super ff. no
Super Instit
In toto siqu
poribus Sigisf
dione prima.

PETRVS
dam auditor,
qui & si vxori

Super sententias, lib. 4. In proueria Salomonis, lib. 1.
 In Ecclesiasten etiam, lib. 1. In Cantica canticorum, lib. 1.
 Et alia multa. Præterea vero totam ferme Bibliam optimis commentariis exornasse
 dicitur. Claruit sub Ruperto rege Romanorum. Anno domini 1410.

LAVRENTIVS Iustinianus, natione Venerus, ordinis Cœlestini, & Venerus post-
 eapatriarcha, vir in diuinis script. studiosus & eruditus, moribus & vita insignis, cum di-
 uinitas & honores huius mundi habere quam maximos potuisset, omnia pro Christi amo-
 re contemnens, ordinem præfatum ingressus est, in quo magna religione & abstinentia
 conuascens, ad ædificationem simplicium deuotiss. opuscula edidit, quorum tituli ferun-
 tur subiecti.

Lignum vitæ,	lib. 1.	De disciplina monastica,	lib. 1.
De connubio verbi & animæ,	lib. 1.	De agone Christi,	lib. 1.
De interiori conflictu,	lib. 1.	De complacentia Ecclesiæ,	lib. 1.
De sacramento altaris,	lib. 1.	De vita solitaria,	lib. 1.
De contemptu mundi,	lib. 1.	De sermone domini in cœna,	lib. 1.
De officio pastoralis,	lib. 1.	De obedientia quoq;	lib. 1.
Degradibus perfectionis,	lib. 1.	Sermones 40.	lib. 1.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum. Anno domini 1410. Sepultus est Ve-
 netus in Ecclesia cathedrali. Ad cuius tumbam multa miracula diuinitus fiunt. Eius vi-
 tam Bernhardus Iustinianus nepos ipsius luculenter descripsit.

AVGVSTINVS de Roma, ordinis fratrum heremitarum S. Augustini, prior gene-
 ralis, vir in diuinis scrip. studiosiss. & valde eruditus, atque in seculari philosophia nobili-
 ter doctus, ingenio præstans & clarus eloquio. Scripsit multa egregia volumina, quibus
 nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extant.

Super sententias,	lib. 4.	In epistolas Pauli omnes,	lib. 14.
In Apocalypsin Iohannis,	lib. 1.	De libero arbitrio,	lib. 1.
De peccato originali,	lib. 1.	De Christo & Ecclesia,	lib. 1.
De charitate Christi erga electos,	lib. 1.	De perfecta iustitia Ecclesiæ,	lib. 1.
De potestate Papæ,	lib. 1.	Super lib. Ethicorum,	lib. 8.

Alia in super multa scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Sigismundi Imp. & Iohannis Papæ 23. Anno domini 1410.

BALDVS Perusinus, Bartholi de Saxoferrato quondam auditor atq; discipulus, iu-
 reconsultus omnium sui temporis celeberrimus, & in seculari quoque philosophia nobiliter
 doctus, ingenio acutus, sensu profundus, consilio cautus & stabilis. Scripsit multa in vtro-
 que iure præclara opuscula, quibus nomini suo æternam apud posteros memoriam com-
 parauit. De quorum numero subiecta feruntur.

Super Codice,	lib. 9.	Super ff. veteri,	lib. 24.
Super ff. nouo,	lib. 12.	Super ff. Infortiati,	lib. 14.
Super Institutis,	lib. 4.	De vsu feudorum,	lib. 1.
Super Autenti.	lib. 1.	Super secundo Decretalium,	lib. 1.
Additiones Speculi,	lib. 1.	Consilia multa,	lib. 1.

Et alia complura. Moritur temporibus Sigismundi Imperat. Anno Domini 1423. In-
 dict. prima. Papæ in conuentu fratrum minorum sancti Francisci, mense Iulio cum ho-
 nore sepultus.

ANGELVS Perusinus, Baldi supradicti frater, & studiorum eius comes & socius,
 in iure ciuili doctissimus, ingenio clarus, fama & opinione apud iureconsultos celeberr-
 mus, multa etiam in sua facultate volumina composuit, quibus monumenta ingenii ex-
 cellentis constituens, memoriam sui nominis ad multorum notitiam destinauit. E quo-
 rum numero elegantissima feruntur commentaria.

Super Codice,	lib. 9.	Super ff. veteri,	lib. 24.
Super ff. nouo,	lib. 12.	Super ff. Infortiati,	lib. 14.
Super Institutis	lib. 4.		

In toto siquidem corpore iuris ciuilis, & alia quædam lucubrasset dicitur. Moritur tem-
 poribus Sigismundi Imp. eodem anno quo Baldus frater eius. Anno domini 1423. Indi-
 ctione prima.

PETRVS de Ancharano, natione Italus, patria Bononiensis, Baldi Perusini quon-
 dam auditor, vir in vtroque iure peritissimus, & Aristotelicæ philosophiæ non ignarus,
 qui & si uxoris vinculo fuerit colligatus, & re familiari occupatus, semper tamen in lite-

rarum studio versans, multa in vtroque iure opuscula edidit, quibus nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. E quorum numero feruntur.

Super Decretalibus,	lib. 5.	Super 6. Decretalium,	lib. 1.
Super Clementinis,	lib. 1.	De regulis iuris,	lib. 1.
Super ff. veteri,	lib. 24.	Super ff. nouo,	lib. 12.
Consilia plura,	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit temporibus Sigismundi Imperat. Anno domini 1410. compater Francisci de Zabarellis.

VINCENTIUS Gruner, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus. Edidit non 10 spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. E quibus extat lectura notabilis, quâ in nouella plantatione Liptzensis gymnasi coram scholaribus publice scripsit & legit.

Super officio missæ,	lib. 3.	Ad honorem benedictæ,	
Quæstiones disputatæ,	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit tempore translationis vniuersitatis Pragensis in Liptzen. Misnen. Marchionatus prouinciam, quam Alexander Papa quintus confirmans priuilegiis dotauit. Anno domini 1410.

IOHANNES de Auerbach, natione Teutonicus, presbyter Ecclesiæ Bambergensis, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus. Edidit non 10 floccipendendæ authoritatis opuscula, quibus memoriam sui nominis posteris reliquit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum.

De sacramentis Ecclesiæ	lib. 1.	Ad laudem Dei animarum.	
De cæteris nihil vidi.			

Claruit in ciuitate Bambergensi, & varia conscripsit opuscula.

DIONYSIUS de Burgo sancti sepulchri, ordinis fratrum heremitarum diuiparris Augustini, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit in vtrâq; literatura non contemnenda opuscula, quibus ingenii sui posteris perpetua monumenta reliquit. E quibus subiecta feruntur. Com- 10 mentarii perpulchri & elegantes.

Super Valerio Maximo.	lib. 1.	Super Metamorphoseos,	lib. 1.
Super operibus Vergilii,	lib. 1.	Super tragediis Senecæ,	lib. 1.
Super Politicorum,	lib. 1.	Super Rhetoricorum,	lib. 1.
Et quædam alia.		Fabulas insuper omnes ad tropologicum sensum iocundum reduxit.	

Claruit temporibus Sigismundi Imp. Anno domini 1412.

PETRUS de Aliaco, Episcopus Cameracensis, & sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ cardinalis, Parisiensis gymnasi quondam cancellarius, præceptor Iohannis de Gerson, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in secularibus literis, maxime in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, declamator quoq; sermoni egregius. Scripsit multa præclara volumina, quibus memoriam nominis sui & ingenii posteris re- 40 liquit. De quibus reperi subiecta.

Super sententias,	lib. 4.	Quenam doctrina hæc.	
De laude sanctæ scripturæ,	lib. 1.	Super hanc petram ædifi.	
In principium Marci	lib. 1.	Quenam doctrina hæc.	
De stabilitate Ecclesiæ	lib. 1.	Utrum Petri Ecclesia le.	
Speculum considerationis,	lib. 3.	Quisquis qui à mundi.	
Compendium contemplationis,	lib. 1.	Quoniam multi sapientes.	
De spiritali scala	lib. 1.	Quatuor sunt spirita.	
In psalterio breuiter	lib. 1.	Verbum abbreviatum fa.	
In psal. 70. meditationes	lib. 1.	Terret me dominus Deus.	50
De legibus & sectis,	lib. 1.	De Concilio generali,	lib. 1.
Expositionis psalmi. 70.	lib. 1.	Postulauit charitas.	
In psal. 71. meditationes,	lib. 1.	Summe sacerdos tu.	
In cantica canticorum,	lib. 1.	Osculetur, &c. Iste liber.	
In septem psal. penitenciales	lib. 1.	Vera penitentia velut.	
De oratione dominica	lib. 1.	Sic ergo orabitur: Pater.	
Super eadem anagogice	lib. 1.	Pater noster qui, &c. O pater.	
Super Aue Maria,	lib. 1.	Cogitanti mihi d. sanctiss.	

Super

- Super magnificat lib. 1. *Summa trinitatis.*
 In canticum Zachariae, lib. 1. *Dicturi de cantico Zac.*
 In canticum Simeonis, lib. 1. *Accedit ultimo canticum.*
 De electione Papae lib. 1. *Anima deuota cupiens ad.*
 De exercitio spiritali lib. 1. *Si colligimus in unum.*
 De duodecim honoribus scil. Ioseph, lib. 1. *Veterum tradit auctori.*
 De anima & accidentibus eius lib. 1. *De concordia Theologia.*
 Concordiam theologiae & astrono. lib. 2. *Quoniam me sapius rogasti.*
 Desacramentis Ecclesiae lib. 1. *Epistolas plures ad diuersos.* lib. 1.
 10 Sermones varios lib. 1. *Epistolas plures ad diuersos.* lib. 1.
 Et quaedam alia. Claruit tempore concilii Constantiensis, cui etiam personaliter in-
 terfuit. Anno domini 1416.

NICOLAUS Clemangis archidiaconus Baiocensis, vir in diuinis scripturis erudi-
 tus, & in secularibus literis nobiliter doctus, metro excellens & prosa, in gymnasio Parisi-
 ensi magisterium sacrae paginae consecutus, magnam eruditionis suae euentiam dedit.

Scriptit utroque stylo multa praecelara volumina quibus luculentissimi ingenii sui memo-
 riam reliquit. De quibus subiecta feruntur. Ad dominum Petrum de Aliaco Episco-
 pum Cameracensem, & cardinalem supradictum opus insigne quod praenotauit.

- De fructu heremi. lib. 1. De corrupto Ecclesiae statu, li. 1.
 10 De nouis festiuitatibus lib. 1. De materia schismatis lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1. Et alia multa.
 Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & concilii Constantiensis. Anno domi-
 ni 1417.

IOHANNES Dominici, tituli sancti Sixti Cardinalis, Ragusinus vulgariter nuncu-
 patus, patria Florentinus, ordinis fratrum praedicatorum, qui a Gregorio papa 12. pro v-
 nitione ad concilium Constantien. missus fuit, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū
 literarum non ignarus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii. Scri-
 psit quaedam praecelara volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. De quibus
 subiecta feruntur.

- 10 In Ecclesiasten, lib. 1. In Cantica canticorum, lib. 1.
 In Euange. Matthaei lib. 1. Super Magnificat li. 1.
 In Epistolam ad Romanos lib. 1. Lucula noctis praenotatus, lib. 1.
 Itinerarium deuotionis lib. 1.
 De amore charitatis, lib. 1. *Si linguis hominum loquar.*
 Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
 Sermones per quadragesimam, lib. 1. *Beatus vir qui non abiit.*
 Et quaedam alia. Moritur in concilio Constantien. sub Sigismundo Imp. Anno domi-
 ni 1418. Indict. 11.

IOHANNES Episcopus Lombardien. natione Teutonicus, patria Basiliensis, vir in
 40 diuinis script. eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingeniopraestans,
 & clarus eloquio, declamator sermonum celeberrimus, edidit non contentenda lecti-
 onis opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posterorum notitiam eam laude trans-
 misit. E quorum numero praecipua feruntur.

- Super Sententias lib. 4. Sermones diuersi lib. 1.
 Et quaedam alia. Multas praeterea orationes & collationes fecisse dicitur ad clerum, sed
 & coram summo pontifice, ac coetu cardinalium, quos ego non vici.

IOHANNES Zacharias, natione Teutonicus, patria Erfordensis, vir in diuinis scri-
 pturis studiosus & valde eruditus, secularis quoque philosophiae interpret egregius, in-
 genio subtilis, & disputator acutissimus, in declamandis sermonibus tam ad clerum quam
 50 populum peridoneus. Scripsit quaedam praecelara opuscula, quibus nomen suum notifi-
 cauit. E quibus feruntur.

- Super sententias lib. 4. In Genesim lib. 1.
 In Exodum, lib. 1. In Leuiticum, lib. 1.
 In Epistolas Pauli li. 14. Sermones varii lib. 1.

Et alia quaedam. Claruit sub Sigismundo Imp. & in concilio Constantien. disputan-
 do contra haereticos magnifice laudatus est. Anno domini 1420.

ANTONIUS de Butrio, natione Italus, patria Bononiensis, iureconsultus omnium
 suo tempore facile celeberrimus & in aliis scri. tam diuinis, quam humanis egregie doctus, inge-
 FF 4

nio & eloquio clarus, ac non minus honesta conuersatione quam doctrina venerabilis, edidit in iure plura opuscula quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quorum numero subiecta feruntur.

Super Decretalibus	lib. 5.	Super Clementinis	lib. 1.
Repertorium iuris canonici	lib. 1.	Repertorium iuris ciuilis	lib. 1.
Consilia elegantissima,	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit temporibus Sigismundi Imp. & Concilii generalis Constantiensis. Anno domini 1417.

GABRIEL de Spoletto, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio excellens, & declamator sermonum egregius. Scripsit nonnulla commendanda opuscula, quibus notitiam viuacis ingenii sui etiam posteris ostendit. Sed ego nullum eorum hucusque videre promerui. Feruntur tamen eius præcipui.

Aduersum hæreticos	lib. 1.	Aduersum fraticellos	lib. 1.
--------------------	---------	----------------------	---------

Et quædam alia. Claruit temporibus concilii Constantiensis, & Sigismundi Imp. Anno 1417.

FRANCISCUS de Zabarellis, natione Patavinus, Ecclesiæ Romanæ presbyter cardinalis, vir in iure canonico eruditissimus, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit in iure non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posteros transmisit. De quorum numero ista feruntur.

In Decretalibus	lib. 1.
In Clementinis	lib. 1.
De horis canonicis	lib. 1.

Repetitiones variae. Et alia plura. Claruit in concilio Constantien. sub Sigismundo Imperatore. Anno domini 1418. Vbi & moritur sepultus apud minores. In cuius laudem Pogius orationem habuit.

PETRUS Maurocenus, patricius Venetus, sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ Episcopus cardinalis, vir in diuinis scripturis, & in iure canonico doctissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, sermone compositus, vita & conuersatione insignis. Fertur multa præclara eudisse opuscula, in quibus viuacitas ingenii eius relucere dinoscitur. Sed ego usque in præsens nihil eorum videre commerui. Fertur eius insigne volumen.

Super 6. decretalium lib. 1. Et variae determinationes. Claruit in concilio Constantien. sub Sigismundo Imp. Anno Dn. 1418.

NICOLAUS Dinkelspule, natione Teutonicus Wiennensis gymnasii in Austria decus & rector, in scripturis sanctis doctissimus, & in seculari philosophia multum eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus, vita & conuersatione insignis. Scripsit multa & præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros cum gloria transmisit. E quorum numero subiecta feruntur.

Super sententias	lib. 4.	Quæstiones sententiarum	lib. 1.
De septem donis spiritus sancti	lib. 1.		
De decem præceptis	lib. 1.	Scribitur Matthæi 22.	
Super oratione dominica	lib. 1.	Si quid petieritis patrem.	
De octo beatitudinibus	lib. 1.	In Euangelio quo legitur.	
De tribus partibus poenitentiae	lib. 1.	De octo vitiis capitalibus	lib. 1.
De septem peccatis mortalibus,	lib. 1.	Notandum quod vt dici.	
De præcepto charitatis	lib. 1.	Duo sunt præcepta char.	
De peccatis linguæ	lib. 1.	Consequenter dicendum est.	
Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de sanctis	lib. 1.
Sermones morales,	lib. 1.	Et alia plura.	

Claruit personaliter in concilio Constantien. missus ab vniuersitate Viennensi, sub Sigismundo Imperatore. Anno domini 1420.

PETRUS de Rosenhem monachus Mellicensis cenobii in Austria, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & in secularibus literis magnifice doctus, philosophus & poeta præcellens, ingenio promptus & clarus, edidit tam carmine quam prosa non abiicienda opuscula, quibus ingenium suum probe exercitauit. E quibus opus metricum quod scripsit Nicolao Dinkelspule persuadente & rogante, ad dominum Brandam cardinalem sancti Clementis legatum Apostolicum in Austria super totius Bibliæ capita, quod prænotauit

Roseum memoriale diuinorum lib. 1. Astripotens celum terram.
 Historia temporum notabilis lib. 1. Sermones varii, lib. 1.
 Claruit temporibus concilii Constantiensis. An. Dn. 1420. & multa ac varia cōposuit.

RAPHAE L Fulgofus, natione Placentinus, vir in vtroque iure doctissimus, & secularis philosophiae praeceptis probe instructus, ingenio excellens, consilio cautus & stabilis, in iure ciuili quaedam praeclara volumina edidit, quibus vim & viuacitatem ingenii suae etiam posteris ostendit. E quibus subiecta feruntur.

Super Codice, lib. 9. Super. ff. veteri lib. 24.

Super. ff. nouo lib. 12. Consilia multa li. 1.

10 Et quaedam alia. Claruit temporibus concilii Constantiensis, & Sigismundi Imper. Anno domini 1416.

IOHANNES de Palomar Barchinonensis Ecclesiae archidiaconus, doctor decretorum insignis, & tam in diuinis scrip. quam in secularibus literis nobiliter doctus ingenio subtilis, sermone scholasticus, vita & conuersatione praeclarus, edidit non spernendae lectionis opuscula quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat tractatus insignis ad Iohannem abbatē monasterii Scottorum ordinis diui Benedicti Wiensis.

De abstinentia carniū lib. 1. Surgent in iudicio filii. Sermones & quæstiones. Cætera quæ composuit ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Claruit in gymnasio Wiensi in Austria, & multa composuit temporibus Sigismundi

10 Imp. Anno domini 1420.

RAPHAE L Cumanus, iuris ciuilis insignis professor & celeberrimus interpres, ingenio excellens, & præstans cōsilio, cuius apud iureconsultos non minima autoritas est. Scripsit in ea facultate quaedam praeclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posterum transmisit. E quibus ista feruntur.

Super Codice lib. 9. Super. ff. veteri. lib. 24.

Consiliorum quoq; lib. 1. Et complura. Claruit sub Sigismundo Imp. Anno domini 1416.

IOHANNES de Teneramunda, ordinis Carthusien. prior domus Sillimaci in Sabaudia, vir in diuinis scrip. studiosus & valde eruditus, vita & conuersatione deuotus, ingenio 30 clarus, sermone compositus, edidit ad ædificationem religiosorum fratrum valde utilia opuscula, quibus non solum tunc præsentibus, sed etiam post se futuros ad amorem Dei erudiuit. Et sunt ista.

De notitia Dei, lib. 1. De natura & lapsu hominis, lib. 1.

De reparatione lapsi, lib. 1. De amore Dei, lib. 1.

De gaudio hominis, lib. 1. De sacramento altaris, lib. 1.

De fide Christiana, lib. 1. De honore Dei, lib. 1.

De conceptione sanctæ Mariæ, lib. 1.

Alia quoque multa eleganter composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

GASPARINVS grammaticus celeberrimus, patria Pergomen. ex Barziza Rusculó 40 natus, vir in secularibus literis eruditiss. philosophus & rhetor præstantiss. ingenio subtilis, eloquio disertus, qui latini sermonis elegantiam semimortuam ab inferis resuscitauit. Scripsit multa in ea facultate praeclara opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extant.

De orthographia, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Gaudeo plurimum ac le.

Orationes variz, lib. 1. In epistolas Ciceronis, li. 1.

In eundem de officiis, lib. 1. In eundem de oratore, lib. 1.

In eundem de senectute lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Concilii Constantiensis, & Sigismundi Imp. Anno domini 1420.

ANTONIVS Iantensis, ordinis fratrum heremitarum S. August. vir in diuinis scrip. eruditus, & iuris canonici professor, & celeberrimus interpres, ingenio præstans & clarus eloquio. Scripsit quaedam non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum cum laude transmisit ad posterum. Sed ego nullum eorum videre merui, præter illud quod prænotatur, compendium.

Figurarum moralium lib. 1. Religiosis viris in Christo. Cætera ad me non venerunt. Claruit personaliter in generali concilio Constantiensis, sub Sigismundo Imp. Anno domini 1418.

IOHANNES de Imola, patria Bononiensis, vtriusque iuris celeberrimus doctor, ingenio excellens & clarus eloquio, cuius eruditio & eloquentia suo tempore tota Italiam magnifice illustrarunt. Fertur in viroque iure multa præclara volumina edidisse, quorum autoritas apud huiusce facultatis professores maximis laudibus attollitur. De quibus subiecta in primis feruntur,

Super tribus lib. Decretalium	lib. 3.	
Super 6. Decretalium,	lib. 1.	Super Clementinis.
Super. ff. Infortiati	lib. 14.	Antequam veniamus ad.
Super. ff. nouo,		Et quædam alia.

Moritur Bononiæ temporibus Sigismundi Imper. & Eugenii Papæ 4. Anno domini 1436. Indict. 14.

ANTONIUS de Parma ordinis Camaldulen. prior generalis, vir in diuinis scriptis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio compositus, in declamandis sermonibus ad populum satis idoneus, scripsit ad directionem prædicatorum verbi Dei nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus præcipua feruntur.

Sermones de tempore,	lib. 1.	Cum appropinquasset.
Sermones de sanctis,	lib. 1.	Sermones per quadragesimam,
Et quædam alia.		Claruit personaliter in concilio Constantien. sub Sigismundo Imper.

Anno domini 1420.

LEONARDVS Aretinus philosophus, orator & historicus insignis, ac vir vndecunque doctissimus, græci & latini sermonis peritus, primum Innocentii septimi, Gregorii duodecimi, Alexandri 5. & Iohannis 23. pontificum Romanorum usque ad concilium Constantien. secretarius, ac deinde à senatu Florentino accitus cancellarius generalis constituitur, in quo officio usque ad finem vitæ cum magna fidelitate & autoritate permansit. Scripsit inter cætera.

Dialogorum insigne opus,	lib. 1.	Historiam sui temporis,	lib. 1.
De bene gestis Florentinorum,	lib. 12.	De laudibus Florentiæ,	lib. 1.
Historiam Gothorum,	lib. 4.	Historiam belli Punici primi,	lib. 1.
Vitam Aristotelis,	lib. 1.	De vita Ciceronis,	lib. 1.
Epistolarum volumen	lib. 1.		

Alia insuper nonnulla elegantissime composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Præterea ex græcis multa transtulit in latinum, videlicet tractatum beati sacerdotis Basilii de instituendis discipulis, vitam quoque Tiberii & Græci græcorum, Pauli Emili, Catonis posterioris ac Sertorii Romanorum, ex Plutarcho transtulit. Libellum quoque Xenophontis de tyranno, Platonis Gorgiam & Phædonem, & quasdam Epistolas, Aristotelis Oeconomicam & Ethicorum & Politicorum libros similiter traduxit. Et alia quæ ad me non venerunt. Claruit in concilio Constantien. personaliter sub Sigismundo Imp. Anno domini 1420. Moritur autem sub Frederico Imperat. tertio, & Eugenio Papa quarto. Anno domini 1443. Indict. sexta, 7. Idus Martii, ætatis suæ anno ferme 74.

POGGIUS Florentinus philosophus & rhetor facundus, græco & latino sermone ad perfectum instructus, literarum apostolicarum multis annis scriptor discretissimus. Fertur nonnulla ingenii excellentis composuisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. Huius Poggii acerrimus æmulus Laurentius Valla extitit, & varia in eum scripsit. Ipse autem edidit.

De situ Indiæ regionis.	lib. 1.	In Laurentium Vallam.	lib. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Orationes varias.	lib. 1.
Et alia complura.			

Dionysium Siculum & alios multos græcorum autores latinos fecit. Præterea in concilio Constantien. funebres orationes plurimas habuit. Spuriarum opus quod Facetias prænotauit, ab hoc illustrium virorum cathalogo merito censuimus repellendum, quoniam eius lectio deuotos offendit, incautus nocet, carnales inficit. Claruit in concilio Constantien. personaliter sub Sigismundo Imperatore. Anno domini 1420.

LAVRENTIUS Valla, Patricius Romanus, grammaticorum huius ætatis longe princeps, philosophus, rhetor & theologus præstantissimus, ingenio subtilis, acer & vehemens, latinam eloquentiam græcæ præferens, multa ad eius ornatum composuit græci & latini sermonis peritissimus, edidit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. E quibus subiecta feruntur.

Elc.

ithenaij

Elegantiarum	lib. 6.	<i>Cum mecum saepe maiorum.</i>	
De reciprocatione sui & suus.	lib. 1.	<i>Singularis tu Iohannes.</i>	
Epistolarum multarum.	lib. 1.	<i>In Quintilianum quoq.</i>	li. 12.
Dialectica.	lib. 1.		
Panegiricus de vero bono.	lib. 3.	<i>Instituenti mihi Paule.</i>	
De libero arbitrio.	lib. 1.	<i>Maxime vellem Garfia.</i>	
Apologus in Pogium	lib. 1.	<i>Audio Pogium alteram.</i>	
In Antonium Raudensem.	lib. 1.	<i>Et alia multa.</i>	

In latinum vertit, Homerum, Herodotum, Thucydidem, & plures alios. Claruit in concilio Constantiensi personaliter, sub Sigismundo imperatore. Anno domini 1420. De quo sic quidam ait: Quid ille censor Latinæ linguæ mordacissimus Laurentius Vallæ, dira & exacta sua reprehensione sibi peperit? Quid inquam laudis aliud consecutus est post fata quam q. de eo iuxta merita pulchrum illud epigramma confictū legitur & prædicatur vbiq: *Nunc postquam manes defunctus Vallæ petiuit. Non audeat Pluto verba latina loqui. Iupiter hunc cæli dignatus honore fuisse. Censore lingua, sed timet esse sua.* Quid autem de Constantini donatione qua dotauit Ecclesiam Romanam senserit liber eius pulchre indicat, quem vtiā virtutis nunquam edidisset.

IOHANNES Tortellius, natione Aretinus, Laurentii Vallæ amicissimus ad quem elegantiarum linguæ latinæ sex libros perscripsit. Romani pontificis subdiaconus & cubicularis, ac Nicolai postmodum pontificis contubernalis, & studiorum eius intimus comes, græcis, latinisq; literis ad perfectum instructus, philosophus, rhetor, ac Theologus celeberrimus. Scripsit inter cætera ingenii sui opuscula, volumen grande & præclarum quod prænotauit.

Commentariorum grammaticæ.	lib. 2.	<i>Græcorum literas quibus.</i>	
In Dialecticam quoq.	lib. 1.	<i>Epistolas diuersas edidit.</i>	
Et alia plura. Athanasii Alexandrini vitam ad Eugenium pontificē in latinum transtulit, & Appianum historicum ad verbum interpretatus est. Et alia. Claruit sub Sigismundo Imp. Anno domini 1420.			

HERMANNVS Petra de Stutdorp, ordinis Carthusiensium, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & conuersatione deuotus, vicarius & rector domus sanctimonialium, ordinis sui, diuæ Annæ iuxta Brugas in Flandria, vbi per nouem & viginti annos multa religione & doctrina claruit. Scripsit ingenii sui quædam deuota opuscula, de quibus subiecta feruntur. Opus insigne per circulum anni in sex voluminibus diuisum, continens.

Sermones de tempore	lib. 3.	<i>Sermones de sanctis.</i>	li. 3.
Super oratione Dominica sermones 50.	li. 1.	<i>De regimine monialium.</i>	lib. 1.
Et alia complura. Moritur sub Sigismundo Imp. & Martino Papa quinto. Anno domini 1428. Nono Cal. Maii Indi. 6.			

OMNIBONVS Leonicens, vir in literis humanitatis eruditissimus græco & latino ad perfectum instructus eloquio, philosophus & rhetor, omnium suo tempore celeberrimus. Emanuelis Chrysoloræ Constantinopolitani (qui græcas literas reduxit in Italiam) apud Venetias quondam auditor. Scripsit multa præclara volumina, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus subiecta feruntur.

In oratorem Ciceronis.	lib. 3.	<i>Quantum Ciceronis ora.</i>	
In Lucanum poetam.	lib. 1.	<i>In exponendo hoc au.</i>	
In Quintilianum.	lib. 1.		
In laudibus Eloquentiæ.	lib. 1.	<i>Quantum admirationis.</i>	
Orationes multæ. Et alia complura edidit, quæ ad manus nostras nondum venerunt. Claruit sub Sigismundo Imp. Anno domini 1420.			

HENRICVS de Hassia Iunior, ordinis Carthusiensium, prior domus monachorum Mariæ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio, edidit multa elegantissima volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit, & multa eorum in gymnasiis vniuersalibus publice ante religionis ingressum legit. E quibus ista feruntur.

Super sententias	lib. 4.	<i>In Genesim</i>	lib. 1.
In Exodum,	lib. 1.	<i>In Parabolas Salomonis</i>	lib. 1.
In Apocalypsin Iohannis,	lib. 1.	<i>Dialogus inter Episc. & presbyterum,</i>	lib. 1.
Sermones viles,	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>	

per a
storica

Moritur sub Sigismundo Imperatore, & Martino Papa 5. Anno domini 1428. Indictione 6.

IOHANNES de Gerson, natione Gallus, cancellarius Parisiensis, Petri de Aliaco cardinalis Cameracensis olim discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiae non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sententia certus & stabilis, consilio cautus, & dubiorum clarissimus interpres, vita & conuersatione insignis, Theologorum sui temporis longe princeps. Scripsit metro & prosa multa praestantissima opuscula, quibus nomen suum immortalitatem apud posteros semper obtinebit, quorum lectio deuotis & religiosis viris non minus utilis, quam iocunda est. E quibus extat.

De laude scriptorum,	lib. 1.	Scrutari scripturas.
De concordantia Euangelistarum	lib. 1.	Euangelium latum esse.
De potestate Ecclesiastica	lib. 1.	Potestas Ecclesiastica de.
De auferibilitate sponsi	lib. 1.	Venient autem dies quando.
De modo se habendi in schismate	lib. 1.	Ad tollenda quorundam.
De vnitae Ecclesiastica,	lib. 1.	Vnitae Ecclesiastica.
De statibus Ecclesiasticis	lib. 1.	Pax quam omnes.
De modo viuendi fidelium	lib. 1.	Regula prima qua.
De defectibus Ecclesiasticis,	lib. 1.	Forte dicitur mihi. Ec.
De schismate	lib. 2.	In inquisitione veritatis
De concilio generali	lib. 1.	Daturus occasionem.
Triologus de schismate	lib. 1.	Sapientia sublimen.
De nuptiis Ecclesiae,	lib. 2.	Nuptiae factae sunt in.
Quae sint necessario credenda	lib. 1.	Declaratio compendiosa.
De diuersis haeresibus	lib. 1.	Protestatio seu reuo.
De appellatione a Papa,	lib. 1.	Quaeritur utrum hac.
Contra Petrum de Luna 30. ar.	lib. 1.	Et primo constat, &c.
Contra eundem octo articuli	lib. 1.	Et primo notandum.
De assumptione humanitatis Christi,	lib. 1.	Reuerendiss. in Christo.
Lectioes duae in Marcum	lib. 1.	Sicut scriptum est in.
De literalis sensu scripturae	lib. 1.	Qui autem blasphema.
Contra haeresim Bohemorum	lib. 1.	Oblaturus iuxta se.
De probatione spirituum	lib. 1.	Probare spiritus si ex Deo.
De examinatione doctrinarum,	lib. 1.	Attendite a falsis pro.
Triologus contra Astrologiam,	lib. 1.	Sapientiam quae a domino Deo.
De veris & falsis visionibus	lib. 1.	Nuper unam ex lectionibus.
De obseruatione dierum superstitiosa,	lib. 1.	Culpat Apostolus eos qui.
Contra Iacobum Angeli	lib. 1.	Omne opus Dei sanctum est.
De erroribus Magicae,	lib. 1.	Collaudanti mihi nuper.
Contra Matthaeum Grabon	lib. 1.	Reuerendissimo in Christo.
Contra flagellatores	lib. 1.	Lex Christi dicitur lex amoris.
Regulae morales	lib. 1.	Agamus nunc interim.
De praecipis decalogi,	lib. 1.	Christianitati suae qualis.
De differentia peccatorum	lib. 1.	Qui bene considerat.
De confessionibus audiendis,	lib. 1.	Et si virtus quam, &c.
De confessione molliciei	lib. 1.	Quidam magister in the.
Remedia reciduantium	lib. 1.	Habet hoc proprium ars.
De absolutione sacramentali,	lib. 1.	Gratia tibi & pax frater,
Dialogus de potestate ligandi	lib. 1.	Cum Christus dederit.
De indulgentiis	lib. 1.	Quaecumq; alligaueris.
De quatuor quaestionibus	lib. 1.	Quaeritur an male loqui.
De diuersis quaestionibus	lib. 1.	Dubitabat nuper aliquis.
De contractibus	lib. 3.	Qui volunt diuites fieri.
De Symonia	lib. 1.	Super materia symonia.
De solitudine Ecclesiasticorum,	lib. 1.	Nolite solitarii esse quid.
De condendo testamento	lib. 1.	Beatus ille seruus quem.
Testamentum peregrini metro,	lib. 1.	Gratia cui nomen, &c.
De pollutione nocturna	lib. 1.	Dubitatum est apud me.

De pol-

Depollutio
De castitate
De abstinentia
De temperantia
De vita clericali
De humilitate
De nobilitate
De confidendo
Dialogus de
De consolatione
Dialogus A
Iosephina m
Centilogium
De vita spiri
Centilogium
De mystica
De eadem,
Elucidatio
De perfectio
De meditatio
De simplici
De directio
De illumin
De oculo q
Contra pul
De diuersis
De discretio
De passioni
De perfectio
De monte
De mendici
De valore
De canticis
Super Mag
Carmen de
De hymno
Super Cant
De nuptiis
De duplici
Ad rectore
Sermones
Dialogus d
Alia insupe
certa notitia
irruptione ha
cis, dignitatib
petitus, vnde
paucos annos
mini 1429. In
Celestinos c
VINC
Iohannis de C
laris literatur
deuotus, & d
& mortuus c
Sermones
Sermones

Depollutione diurna	lib. 1.	<i>Scripti pridem aliqua.</i>	
De castitate ecclesiasticorum	lib. 1.	<i>Sunt eunuchi qui se cast.</i>	
De abstinencia carniū	lib. 1.	<i>Grandis & mira est.</i>	
De temperantia praelatorum	lib. 1.	<i>Iam in una priori lectio.</i>	
De vita clericorum	lib. 1.	<i>Pœnitentini & credi.</i>	
De humilitate	lib. 1.	<i>Adeo exiit & ad de.</i>	
De nobilitate	lib. 1.	<i>Homo quidam nobilis</i>	
De consideratione principis,	lib. 1.	<i>Rex regum Iesu benigne</i>	
Dialogus duorum militum	lib. 1.	<i>Milites in heremo.</i>	
De consolatione Theologiæ	lib. 4.	<i>Quæcumq; scripta sunt</i>	
Dialogus Apologeticus	lib. 1.	<i>Rem inquis o monice.</i>	
Iosephina metrice,	lib. 1.	<i>Fontem suæcuerunt</i>	
Centilogium de conceptibus	lib. 1.	<i>Conceptum de virgine.</i>	
De vita spiritali	lib. 1.	<i>Ego vos baptizavi aqua</i>	
Centilogium de impulsibus.	lib. 1.	<i>Deposuit potentes de.</i>	
De mystica Theologia.	lib. 8.	<i>Pœnitentini & credi.</i>	
De eadem, practica.	lib. 1.	<i>Tractantes in lectionibus.</i>	
Elucidatio eiusdem.	lib. 1.	<i>Vobis datum est nosse.</i>	
De perfectione religionis:	lib. 1.	<i>Gratia vobis & pax.</i>	
De meditatione cordis.	lib. 1.	<i>Meditatio cordis mei.</i>	
De simplicitate cordis.	lib. 1.	<i>In simplicitate cordis</i>	
De directione cordis.	lib. 1.	<i>Confitebor tibi in dire.</i>	
De illuminatione cordis	lib. 1.	<i>Simile est regnum celorum.</i>	
De oculo quoque.	lib. 1.	<i>Causi sunt discipuli.</i>	
Contrapositionem.	lib. 1.	<i>Qui pusillanimis est.</i>	
De diuersis tentationibus diaboli.	lib. 1.	<i>At nos sub Dei manu.</i>	
De discretionem exercitii.	lib. 1.	<i>Deus vult ut sit rati.</i>	
De passionibus animæ.	lib. 1.	<i>Passionem ferorem.</i>	
De perfectione cordis.	lib. 2.	<i>Diliges Dominum Deum tuum.</i>	
De monte contemplationis.	lib. 1.	<i>Mirari nonnulli fortas.</i>	
De mendicitate spiritali.	lib. 1.	<i>O mea pauper infir.</i>	
De valore orationis.	lib. 1.	<i>Oportet semper orare.</i>	
De canticis canticorum.	lib. 3.	<i>Cecinimus vobis nec.</i>	
Super Magnificat.	li. 12.	<i>Canticum Maria tractan.</i>	
Carmen de eodem.	lib. 1.	<i>Magnificat anima mea.</i>	
De hymno Angelico.	lib. 1.	<i>Gloria in excelsis Deo.</i>	
Super Cantica canticorum.	lib. 1.	<i>Amo te sacer ordo car.</i>	
De nuptiis sapientie.	lib. 4.	<i>Quæsi sponsam mi.</i>	
De duplici logica.	lib. 2.	<i>Et erat Iohannes vesti.</i>	
Ad rectores puerorum.	lib. 1.	<i>Sinite paruulos veni.</i>	
Sermones in concilio Constantien.	lib. 1.	<i>Ambulate dum lucem ha.</i>	
Sermones ad clerum	lib. 1.	<i>Sermones ad populum.</i>	lib. 1.
Dialogus de quolibet	lib. 1.	<i>Epistolæ plures ad diuersos.</i>	lib. 1.

Alia insuper multa edidit minora quidem, sed valde vtilia opuscula, quorum ad nos certa notitia non peruenit. Claruit personaliter in concilio Constantien. in quo pro extirpatione hæresium gloriose laborans, tandem illo dissoluto, domo, patria, cognatis, amicis, dignitatibus, rebusque propriis, pro veritate tuenda priuatus est, & multis insidiis expetitus, vnde necessitate compulsum ad ciuitatem Lugdunens. confugiens, ibidem post paucos annos moritur sub Sigismundo imperatore, & Martino Papa quinto. Anno Domini 1429. Indictione septima, ætatis suæ anno 66. Quarto Iduum Iulias. Ibidem apud Celestinos cum honore sepultus.

VINCENTIUS Ferrarius de Valentia, ordinis fratrum prædicatorum, ad quem Iohannis de Gerson nonnullæ extant epistolæ, vir in diuinis script. eruditissimus, & seculari literaturæ non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio, moribus & conuersatione deuotus, & declamator sermonum suo tempore omnium celeberrimus, miraculis viuus & mortuus coruscans. Scripsit elegantes,

Sermones de tempore. lib. 1. *Benedictus qui venit in.*

Sermones de sanctis. lib. 1. *Dines est in omnes qui in.*

Gg

Sermones per quadragesimam. lib. 1. Epistolas quasdam.

Claruit personaliter in concilio Constantienf. Anno domini 1418. Mortuus vero propter crebra miracula per Calixtum Papam tertium canonizatus est. Anno domini 1455. Indictione 3. Cuius festum in April.

BONIFACIUS Ferrarius de Valentia, natione Cathalanus, ordinis Carthusiensis, prior 25. beati Vincentii prædicatoris supradicti frater, vir in diuinis scripturis eruditus, & iuris canonici Doctor egregius, vita & conuersatione à sancto fratre non degenerans, Carthusiam maiorem verbo & exemplo strenue gubernauit. Scripsit inter cætera notabilem tractatum, cur in ordine Carthusiens. pauci canonizati sint, & miracula publice non faciant.

Ad Bonifacium eiusdem ordinis. lib. 1. De approbatione ordinis. lib. 1. Epistolas quasdam. Et alia multa. Claruit temporibus Sigismundi Imper. & Martini papæ quinti. Anno domini 1420.

LVPS de Oliueto, natione Hispanus, ordinis monachorum heremitarum sancti Hieronymi, prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ordinisque sui instaurator egregius, scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur ex dictis sancti Hieronymi.

Regula ordinis sui. lib. 1. Fratres charissimi non. Sermones de tempore. lib. 1. Sermones de Sanctis. lib. 1. Et quædam alia. Hanc regulam nouiter compilatam in 32. capitulis Martinus quintus confirmauit. Claruit tempore concilii Constantienf. Anno domini 1420.

DOMINICVS de sancto Geminiano, iureconsul. præstantissimus, & tam in diuinis scripturis quam in cæteris literis secularium disciplinarum nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scripsit in iure canonico quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. E quibus extat opus insignis & celeberrimum in duobus voluminibus partitum.

Super 6 Decretalium. lib. 2. Quia glossa prima sine.

Et variaz declarationes.

Cætera vero quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

PAVLVS de sancta Maria, genere Iudæus, fide Christianus primo episcopus Carthaginensis, ac postea Burgensis in Hispania antistes archicancellarius regis Castellæ & legionis, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, & magister sacræ Theologiæ, in virili ætate sua conuersus ad fidem Catholicam, vita & doctrina in tantum profecit, vt inter omnes Hispaniæ Doctores similem suo tempore habuerit neminem. Scripsit ad filium suum Alphonsum decanum Compostellanum legum Doctorem in Postillas Nicolai de Lyra.

Additiones notabiles. lib. 1. Quid tibi vis vt vinens. Scrutinium scripturarum, lib. 2. Scrutaminum scripturas. Et quædam alia.

Claruit & compleuit hoc scrutinium suum sub Sigismundo Imperatore & Eugenio 4to Papa quarto. Anno domini 1434. Indictione duodecima, ætatis suæ 81. anno.

PETRVS Paulus Vergerius, patria Iustinopolitanus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus philosophus & rhetor celeberrimus, Græco & Latino sermone ad perfectum instructus, Chrysoloræ Byzantini philosophi apud Venerias Græcas literas docentis quondam auditor. Scripsit ingenii excellentis quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat insigne opus continens de gestis Carrariens. dominorum.

Historiam perpulchram, lib. 1. De ingenuis moribus, lib. 1. In laudibus diui Hieronymi, lib. 1. Et alia multa.

Claruit in concilio Constantienf. Anno domini 1420.

MAPHÆVS Vegius, patria Laudensis, Martini Papæ quinti datarius, vir in diuinis scripturis studiosus & egregie doctus, atque in secularibus literis eruditissimus orator & poeta celeberrimus, & non minus conuersatione quam scientia insignis, cuius procuratore & impensa, reliquæ S. Monicæ diui Augustini matris ex ostia Tyberina Romam translata, & in noua capella à se pretiose fabricata, condita sunt, in qua & ipse sepultus est. Scripsit tam metro quam soluta oratione quædam præclara volumina, de quibus extat opus celeberrimum & omnibus religiosis necessarium, diuina & humana literatura compositum ad quædam sorores quod prænotauit,

De

De perseverantia lib. 7. *Cum graues saepe vñ sit.*
 In Psal. penitentialia, lib. 1. In laudibus diuæ Monacæ, lib. 1.
 Librum 13. Æneid. heroico carm. lib. 1. Epigrammata plura, lib. 1.
 De re militari. Dialogum, qui dicitur Philalētes.
 Epistolas multas. Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Imp. & Martini papæ quinti. Anno domini 1430.

IOHANNES Plaeth, natione Teutonicus, gymnasii Heydelbergenſis decus & columna, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus vita & conuersatione (quantum secularis patitur status) insignis, in declamandis sermonibus ad populum doctor egregius. Scripsit inter cætera magnum & insigne volumen, quod in præfata vniuersitate Heydelbergenſi ordinarie & publice legit.

Super primo c. Decretalium, lib. 1. *Venerabiles patres.*
 Contra Bohemos lib. 1. *Sicut sapiente dicente.*
 Quæstiones sententiarum, lib. 1. Sermones plures.
 Quæstiones varias. Et quædam alia.

Claruit sub Sigismundo Imp. Anno domini 1430.

IOHANNES Dieppurg dictus de Franckfordia, natione Teutonicus, Doctor Heydelbergenſis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, disputator acutus, & declamator sermonum egregius, Ludouici ducis Bauariæ & comitis Palatini Rheni quondam capellanus & secretarius, ac in multis arduis causis sæpe legatus. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur subiecta

Contra Hussitas lib. 1. *Cum nuper anno domini.*
 Contra Feyneros, lib. 1. *Lex Domini ad extra mor.*
 De contractibus lib. 1. *Vt in foro anime ubi in.*
 De prædestinatione lib. 1. *Gloria in altissimis Deo.*
 Sermones multi lib. 1.
 Coram rege Angliæ oratio lib. 1. *Verbum mihi est ad te.*
 Coram duce Sabaudie oratio, lib. 1. Coram rege Franciæ oratio, lib. 1.
 Quæstiones variæ, lib. 1. Epistolæ complures.

Orationes diuersæ. Claruit temporibus Sigismundi Imp. & Eugenii papæ quarti. Anno domini 1430.

RAYMUNDVS Sebeide, natione Hispanus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, artium & medicinarum doctor insignis, quid docendo & scribendo in gymnasio Tolosano magnum eruditionis suæ experimentum dedit. Fertur multa præclara scripsisse opuscula, de quibus ego vidi tantum volumen grande, quod in præfata vniuersitate publice legerat, in cuius principio & multa & glorioſa promittit, de quorum veritate nonnulli sibi applaudunt tanquam experti, quod prænotauit.

Creaturarum siue de homine, lib. 1. *Ad laudem & gloriam.*
 Quæstiones disputatas, lib. 1. *Cætera me latent.*

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Eugenii papæ quarti. Anno domini 1430.

FRANCISCVS Barbarus, patricius Venetus, Chrisoloræ Byzantini philosophi in Græcis literis discipulus, vir in secularibus literis eruditissimus & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus clarus & summus in vtraque lingua orator. Scripsit adhuc iuuenis quædam non abiiciendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus, quod prænotauit,

De vxoria, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 16.
 Et quædam alia.

Ex Plutarcho traduxit in Latinum ad Zachariam fratrem suum vitam Aristidis & Catonis, & multorum illustrium virorum. Similiter & alia.

Moritur temporibus Frederici Imp. tertii, & Nicolai papæ quinti. Anno domini 1454. indictione secunda.

THOMAS Walden, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, & prior prouinciæ Anglicanæ generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus ingenio acutus & ad dispu-

tandum satis idoneus, non minus conuersatione quam scientia insignis, egregius quoque declamator sermonum, & Henrici Anglorum regis quinti olim confessor & secretarius. Scripsit inter cetera ingenii sui monimenta, opus insigne tribus magnis voluminibus distinctum contra insanos Wiclefitas & Hussitas haereticos, quod Martinus papa quintus examinatum auctoritate apostolica confirmauit. Hoc opus prænотatur

Doctrinale ecclesiae	lib. 3.	<i>Exurgat Deus & dissip.</i>
Super sententias quoque,	lib. 4.	
In lib. Physicorum,	lib. 8.	
In de generatione & corrupt.	lib. 2.	
In libros de anima,	lib. 4.	
In lib. Ethicorum,	li. 10.	
In lib. de celo & mundo,	lib. 4.	
In lib. Metheororum,	lib. 4.	

Alia insuper multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Moritur autem Rothomagi in suo conuentu honorifice tumulatus, sub Sigismundo Imper. anno Martini papæ quinti ultimo. Anno vero domini nostri Iesu Christi, 1430. Indiçt. 8. tertia die mensis Nouemb. Id. est 3. Non.

PAVLVS de Castro, iureconsultus omnium sui temporis celeberrimus, vir magnæ doctrinæ & eloquentiæ, qui ius ciuile annis multis Senæ, Florentiæ & Patauii conductus publico salariis gloriose docuit, multa in legibus opuscula condidit, quæ huiusce facultatis professoribus, & nota & chara sunt, quibus memoriam nominis sui celeberrimi posteris reliquit. E quorum numero subiecta feruntur

Super Codice,	lib. 9.
Super ff. nouo,	lib. 12.
Super Institutis,	lib. 4.
Super ff. veteri,	lib. 24.
Super ff. Infortiati,	lib. 14.
Consilia elegantissima,	lib. 1.
Et alia complura.	

Moritur temporibus Sigismundi Imperat. & Eugeni papæ quarti. Anno domini 1437. Indiçt. 15.

AMBROSIVS Florentinus, ordinis Camaldulensis generalis abbas, Chrysoloræ Bizantini philosophi Græcas literas apud Venetias docentis quondam auditor, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus doctrinis eruditissimus philosophus, rhetor & theologus luculentissimus & multa & præclara ingenii sui monimenta posteris reliquit. Hic fuit nuntiûs & orator Eugeni papæ ad concilium Basiliense, ubi pro eo solemnem orationem habuit ad patres. Scripsit insigne volumen

Epistolarum ad diuerfos libros	lib. 1.
Orationes varias.	
Et alia complura.	

In latinum etiam ex græco transtulit quatuor libros beati Dionysii Ariopagiti, elegantiore & faciliore stylo. Vitam quoque originalem beati Iohannis Chrysostomi ad Sigismundum Imperatorem. Item Basilium de virginitate, ad Gabrielem cardinalem, postea papam Eugenium quartum. Item Laertium de vita philosophorum, ad Cosmam de medicis. Sed & tres libros diui Iohannis Chrysostomi ad Stagirium monachum Arrepticium luculento & ornato conuertit eloquio. Et alia complura nobis adhuc incognita. Claruit temporibus conciliorum Constantiensis & Basiliensis, & utrumque sua præsentia illustrauit. Anno domini 1430.

CAIETANVS patria Vicentinus, Patauinus canonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus & medicus insignis, & theologus celeberrimus, qui in gymnasio Patauino literas & sacras & scholasticas publice docuit, & magnam eruditionis suæ laudem acquisiuit. Scripsit in utraque literatura (ut ferunt) plura opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quorum numero ista feruntur

In lib. Physicorum,	lib. 8.
In lib. de celo & mundo	lib. 4.
In libros de anima,	lib. 4.

Et

Et alia complura
no domini 1430.

HENRICUS
tris Benedicti,
in seculari philo
scripaturarum v
nes Nider in su
ptem distinctio
De penitentiis
De passione
Et quædam
esset artium m
IACOBUS
dos philosophi
betur, non solu
manarum inlig
men suum poss
De extensio
In Aphorismis
Et quædam
Claruit tem
Christi 1430.

RVDO
vir in diuinis sc
telicam vocan
delbergensi er
nenda opuscul
Quæstione
Quæstione
Orationes
Et alia multa
Anno domini
HVGON
rum scripturam
cellens, & præ
bus memoriam
Super prim
Super terti
Claruit tem
40 ni 1430.

HENRICUS
ditus, ingenio
sio Heydelber
cile principatu
meam notitia
Super sente
De celebra
Quæstione
Claruit tem
50 ni 1435.

SANC
na doctissimu
tempore mag
quibus memo
bus extat opus
Venenis no
De prolific
Claruit sub

Claruit tem
50 ni 1435.

SANC
na doctissimu
tempore mag
quibus memo
bus extat opus
Venenis no
De prolific
Claruit sub

Claruit tem
50 ni 1435.

SANC
na doctissimu
tempore mag
quibus memo
bus extat opus
Venenis no
De prolific
Claruit sub

Claruit tem
50 ni 1435.

SANC
na doctissimu
tempore mag
quibus memo
bus extat opus
Venenis no
De prolific
Claruit sub

Claruit tem
50 ni 1435.

SANC
na doctissimu
tempore mag
quibus memo
bus extat opus
Venenis no
De prolific
Claruit sub

Et alia complura. Claruit temporibus Sigismundi Imper. & Eugenii papæ quarti. Anno domini 1430.

HENRICVS Gulpen, abbas monasterii S. Egidii in Nuremberga, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, iureconsultus insignis, & tam in diuinis scripturis quàm in seculari philosophia egregie doctus, nec minus religiosa conuersatione quam scientia scripturarum venerandus, cuius ingenii promptitudinem & consilii prouidentiam Iohannes Nider in suo de formicis opusculo commendat expertus. Scripsit eleganter super septem distinctionibus.

	Depenitentia	lib. 1.	Super de consecratione,	lib. 1.
10	De passione Domini,	lib. 1.		
	Et quædam alia.		Claruit in concilio Constantiens. personaliter cum adhuc secularis esset artium magister & studens iuris. Anno domini 1417.	

IACOBVS Forliuensis, philosophus & medicus celeberrimæ opinionis, qui cunctos philosophiæ & medicinæ professores sui temporis longe præcelluisse à multis perhibetur, non solum eruditione, verum experientia quoque curandarum ægritudinum humanarum insignis. Scripsit in sua facultate defudantibus perutilia opuscula quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus præcipua feruntur.

	De extensione graduum forma	lib. 1.	In primum canonem Auicennæ,	lib. 1.
	In Aphorismis eiusdem	lib. 1.	In tegni quoque,	lib. 1.
10	Et quædam alia.			

Claruit temporibus Sigismundi Christianissimi Imperatoris. Anno domini nostri Iesu Christi 1430.

RYDOLPHVS de Buxella vico Sueuiæ, natione Teutonicus, Spirensis diocesis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in seculari philosophia quam Aristotelicam vocant egregie doctus, sacræ theologiæ Professor insignis, qui in gymnasio Heydelbergeni eruditionis suæ laudes ingentes acquisiuit. Scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati videlicet,

	Quæstiones sententiarum	lib. 1.	Sermones perutiles	lib. 1.
	Quæstiones varias.	lib. 1.		
10	Orationes plures ad patres	lib. 1.	Et si sancta mater	
	Et alia multa.		Claruit in gymnasio Heydelbergeni tempore concilii Basil. & deinceps Anno domini 1430.	

HVG O Senensis, natione Italus, vir in secularibus literis eruditissimus & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus clarus, & medicus celeberrimus, ingenio excellens, & præstans. Scripsit in medicina studentibus non paruipendenda volumina, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

	Super primo Auicennæ	lib. 1.	Super aphorismis Hippocratis,	lib. 1.
	Super tegni Galeni	lib. 1.	Et alia complura.	
40	Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Sigismundi Imperatoris.		Anno domini 1430.	

HENRICVS de Gauda, natione Teutonicus, in scripturis sanctis magnifice eruditus, ingenio subtilis, & disputator scholasticarum quæstionum acutissimus, in gymnasio Heydelbergeni, tum legendum docendo, tumque componendo suo tempore facile principatum obtinuit. Scripsit quædam præclara ingenii sui opuscula, de quibus ad meam notitiam pauca hucusque perueniunt.

	Super sententiarum,	lib. 1.	Fons hortorum puteus,	
	De celebratione	lib. 1.	Orationes variez	
	Quæstiones disputatæ		Et alia quædam.	
10	Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Sigismundi Imperatoris.		Anno domini 1435.	

SANCTES de Arduinis ex Pifaurenfi vrbe natus, vir in Philosophia & Medicina doctissimus, & in medendis corporibus humanis expertissimus apud Venetos suo tempore magno in precio habitus, edidit huiusce facultatis quædam præclara opuscula, quibus memoriam celeberrimi nominis sui ad posteritatis notitiam destinauit. E quibus extat opus de omnibus naturalibus & artificialibus.

	Venenis notabile	lib. 1.	De odoratione quoque,	lib. 1.
	De prolificatione,	lib. 1.	Et quædam alia.	
	Claruit sub Sigismundo Imp.		Anno domini 1430.	

NICOLAUS de Sufato, natione Teutonicus, sacre theologie Doctor celeberrimus, & tam in seculari philosophia quam in diuinis scripturis eruditissimus, apud Ludouicum ducem Bauariæ comitē Palatinum Rhēni, in precio habitus, & in concilio Constantien. ad eligendum summum Pontificem Cardinalibus ex Germanica natione cum cæteris adiunctus, sicut in eiusdem concilii gestis inuenitur, scripsit ingenii sui nonnulla præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum lib. 1. Sermones multi, lib. 1.
Variæ quæstiones. Et alia complura. Claruit in concilio Constantien. sub Sigismundo Imper. Anno domini 1417.

IOHANNES de Marliano, philosophus, & medicus celeberrimus, ingenio excellens, experientia huiusce artis clarus, & inter medicos suæ tempestatis non infimus, edidit tam in Philosophia quam in Medicina quædam præclara & luculenta opuscula, quorum lectio & studium harum rerum discipulis non parum utilis perhibetur, videlicet.

De reactione, &c. lib. 1. De caliditate corporum, lib. 1.
De Antiperistasi, lib. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Christianissimi Imperatoris. Anno domini 1430.

IOHANNES Gritsch, natione Teutonicus, patria Basiliensis, ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure Canonico quam in Philosophia seculari sufficienter instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis, scripsit prædicatoribus verbis Dei non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. E quibus ista feruntur.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
Sermones per quadragesimam, lib. 1. Cum ieiunatis, &c. secundum.
De passione Domini, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit (vt sui dicunt) temporibus Sigismundi Imper. Anno domini 1430.

IOHANNES Nider, ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in Philosophia scholastica sufficienter doctus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis & præclari ingenii, hæreticæ prauitatis inquisitor, & muliercularum quas maleficas vulgus appellat acerrimus inuestigator. Scripsit aperto sermone nonnulla volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

De contractibus mercatorum lib. 1. Cum mercatorum officium.
De lepra morali lib. 1. Olim dum legimus in leui.
De præceptis Decalogi, lib. 1. Decalogi legem sacratiß.
De formicis moraliter lib. 5. Peragrans crebro quas.
De consolatione timorata conscientie lib. 1. Apud disciplinas reperi.
Speculum perfectionis. lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 1. Ecce rex tuus, &c. Tria
Sermones de sanctis, lib. 1. Venite post me, &c.
Quadragesimale lib. 1. Conuertimini ad, &c.
Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & conciliorum Constantien. & Basiliens. Anno domini 1430.

NICOLAUS Siculus, abbas Monacen. ordinis sancti Benedicti, ex Cathania vrbe oriundus, dictus de Tudeschis, primo auditor causarum domini papæ & rotæ, postea Paternitanus archiepiscopus, & demum sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, iure consultus omnium celeberrimus ingenio subtilis & acutus, consilio promptus & firmus, sermone apertus & compositus, qui merito lucerna iuris appellatur. Scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suum posteris notificauit, de quibus subiecta feruntur.

Super decreto imperfectum lib. 1.
Super Decretalibus, lib. 5. Quoniam omnis ratio superna.
Super Clementinis lib. 1.
Pro concilio Basiliensi lib. 1. Quoniam veritas verborum
Processus iudiciarius lib. 1. Rex pacificus cunctorum.
Consilia centum quatuor, lib. 1. Facti contingentia talis est.

Dispu-

Disputationes variz, lib.1. Et alia complura.
Claruit in concilio Basiliensi personaliter. Anno domini 1435. Et pro autoritate ipsius concilii coram principibus in Francofordia, præfarum tractatum publice legit, & elegantem orationem ibidem habuit.

LYDOVICVS Pontanus de Roma, natione Italus, iureconsultus luculentissimus, & non minus in scripturis sanctis, quam in seculari Philosophia studiosus, ingenio excellens, sententia succinctus & ponderans, edidit in iuridica facultate proficere cupientibus non spernenda volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. E quorum numero ego vidi tantum opus quod prænotatur.

10 Singularia notabilia lib.1. *Verbum omnino intelligitur.*
Deceteris nihil vidi. Claruit temporibus Sigismundi præstantissimi Imperatoris. Anno domini 1430.

IOHANNES Noblet, ordinis fratrum minorum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Gallus conuentu & studio Parisiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium disciplinarum non ignarus, quippe qui ante religionis ingressum, arte, vsu, & professione corporum ægrotantium salutifer medicus extiterat. Scripsit nonnulla præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta.

Super sententias lib.4.
In epistolas Canonicas lib.7. *Nobilis in portis vir eius.*
10 Centiloquium ænigmatum lib.1. Sermones varii lib.1.
Et alia complura. In multis præterea Bibliæ libros commentarios mirificos & elegantissimos scripsisse dicitur, qui ad notitiam nostram minime venerunt.

IOHANNES de Ragusio, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis, edidit ingenii sui præclara quædam opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus legi opus instructum ad patres concilii Basiliensis.

Contra Huslitas lib.1. *Reuerendissimi veneran.*
Deceteris nihil vidi.

10 Claruit in concilio Basiliensi personaliter, vbi dictum contra hæreticos tractatum pronuntiavit publice ad patres, sub Alberto Imperatore. Anno domini 1438.

BLONDVS Flavius Forliuensis, Eugenii Pontificis quarti Secretarius, vir in omni bonarum artium disciplina peritus, Philosophus & Rhetor celeberrimus, & Historiographus insignis, ingenio excellens, eloquio disertus, & dicendi gratia nulli secundus. Scripsit multa præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus ista feruntur.

Decades tres prænotatæ.
De gestis Romanorum, li.31. *Romanorum imperii.*
De Roma triumphante, li.10. *De Roma instaurata,* lib.3.
10 De Italia, lib.8. *Epistolarum ad diuersos,* lib.1,
Orationes variz, lib.1. *Et alia complura.*

Claruit temporibus Sigismundi Imper. sub Eugenio Papa quarto. Anno domini 1435. Hic quinq; filios ex legitimo matrimonio reliquit bonarum artium cultores.

HEYMERICVS de Campo, natione Teutonicus, gymnasii Colonienfis vicecancellarius, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in philosophia Aristotelica nulli suo tēpore secundus, ingenio subtilis & disputator difficilium quæstionum egregius. Scripsit multa præclara opuscula, de quibus tamen pauca in manus nostras hucusq; peruenerunt. In concilio Basiliensi personaliter fuit, missus ab vniuersitate Colonienfi, vbi ad instantiam magistri Nicolai de Cusa postea Cardinalis, edidit

10 Compendium quæstionum, lib.1. *Post plerosq; occasio.*
Super sententias, lib.4. *Vi dicit August. in libro.*
De esse & essentia lib.1. *Esse & non esse repugnant.*
Compendium diuinorum, lib.4. *In hoc opusculo sub com.*
Quæstiones varias, lib.1. Sermones multos, lib.1.
De autoritate concilii, lib.1. Et alia complura.

Claruit in concilio Basiliensi, vbi multa scripsit & disputauit. Anno domini 1438. sub Alberto Imperatore.

GREGORIUS Trapezontius apostolicus secretarius, vir vndecunq; doctissimus

philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, qui ab Eugenio pontifice gymnasio publico Romæ præfectus multis annis Rhetoricam, & Poeticam disciplinā docuit, & discipulos plures in omni scientia peritissimos post se reliquit. Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificavit posteritati. In quibus extant

Rhetorica perpulchra,	lib. 1.	Dialectica singularis	lib. 1.
In orationes Ciceronis,	lib. 1.	Orationes variae & epistolæ.	
Et quædam alia.			

Claruit Romæ temporibus Eugenii Papæ quarti. Anno domini nostri Iesu Christi 1435.

FLORIANVS de sancto Petro, natione Italus, patria Bononiensis, vir in iure civilis omnium sui temporis facile doctissimus, & tam diuinarum scripturarum quam secularis philosophiæ non ignarus, ingenio acutus, eloquio clarus, disputator subtilis, & consiliator cautus. Scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus memoriam celeberrimi nominis sui posteris commendauit. E quibus feruntur

Super Codice	lib. 9.	Super ff. veteri.	lib. 24.
Super ff. nouo,	li. 13.	Super ff. Inforciati,	lib. 14.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris & Eugenii papæ quarti. Anno domini 1435.

NICOLAUS Lackman, natione Teutonicus, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, minister Saxonie, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus & Aristotelicæ philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, & ad disputandum idoneus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis opinionis. Scripsit non abiiciendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quorum numero subiecta feruntur potiora.

Super sententias,	lib. 4.	Quæstiones variae,	lib. 1.
Sermones de tempore,	lib. 1.	Sermones de sanctis,	lib. 1.
Et alia complura.			

Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Eugenii Papæ quarti. Anno domini 1440.

IOHANNES de Schonhouen, natione Teutonicus, ordinis canonicorum regulæ prius S. Augustini, monasterii in Brabantia, Cameracensis diocesis, quod vulgariter Groenedael, latine Viridis vallis dicitur, in quo Iohannes Rusbrugh olim prioris gessit officium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio cautus, sermone compositus, nec minus conuersatione quam scientia illustris. Scripsit ad Simonem nepotem suum.

Exhortatorium spiritale,	lib. 1.	<i>Magnam mihi letitiam.</i>	
De cursu monachi,	lib. 1.	<i>Ut tibi charissime ali.</i>	
De profectu monachi	lib. 1.	<i>Bonum certamen certa.</i>	
Defensorium Iohannis Rusbrog,	lib. 1.	<i>Quoniam doctor quidam e.</i>	
Sermones varios,	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos,	lib. 1. 40
Et alia complura.			

Claruit tempore concilii Constantien. sub Sigismundo Imper. & Martino papa quinto. Anno domini 1420.

PETRVS de Colle, ordinis fratrum minorum S. Francisci, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum facundus & luculentus, edidit pro ædificatione legentium nonnulla volumina, quibus memoriam præclari nominis sui ad posteros transmisit. E quibus extat opus instructum quod in Basiliens. concilio patribus recitauit.

De autoritate concilii.	lib. 1.	<i>Pugnauit ecclesia multis.</i>	50
Quæstiones sententiarum.	lib. 1.	Sermones varii.	lib. 1.
Et alia complura.			

Claruit tempore eiusdem concilii Basiliensis, in principio regni Frederici Imperatoris tertii. Anno domini 1440.

HERMANNVS monachus in Campo, Cisterciensis ordinis in diocesi Monasteriensi, natione Teutonicus, patria Westphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure Canonico quam in philosophia Aristotelica egregie doctus, ingenio promptus & apertus eloquio, scripsit nonnulla exercitii sui opuscula, quibus pro defensione

fione Basiliensi
prænotauit, de
In concilio
Depotellat
Deschinnat
Decretis
concilii Basili
IOHANNES

virginis de mo
10 diuinis studio
pse exercitati i
fecit. E quibus
Super sentent
In Exodum
Concordia
Sermones d
Quadragesim
Etalia comp
Claruit temp
10 Iesu Christi 14

BERNARDUS
sis, vir in diuin
vita & conuer
scuit, scripsit a
posteris ostend
In Apocalyp
De euangelio
De Christi
De conceptu
De passionem
30 Sermones d
Moritur ap
Eugenio papa
bra miracula p
post obitum vo

ANTONIVS
& in præceptis
tionis non meo
nomen suum p
40 De agnitione
De agnitione
De matrice
De artetica
In tertium A
Claruit temp
GERARDUS

mus orationum
ga exercitatio
scripsit ad ædifi
10 lecta feruntur
De cura pas
De septem
Dialogus de
Sermones d
Et quædam
Moritur in
mini 1443. Ind
MATT

fione Basiliensis concilii non mediocriter laborauit. E quibus reperi opusculum quod prænotauit, de vocibus diffinitiuis.

In concilio generali.	lib. 1.	<i>Iam sepius iteratis vi.</i>	
De potestate papæ & concilii.	lib. 1.	<i>Beatus Athanasius.</i>	
De schismate quoque.	lib. 1.	<i>De neutralitate.</i>	lib. 1.

De cæteris (& si multa ferantur, quæ composuit) nihil ad me peruenit. Claruit tempore concilii Basiliensis. Anno domini 1440.

IOHANNES Gauwer, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli sacre paginæ lector conuentus Moguntini, vir in scripturis diuinis studiosus & eruditus, in declamandis sermonibus ad populum satis idoneus. Scripsit exercitati ingenii sui non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris notum fecit. E quibus extant.

Super sententias	lib. 4.	<i>Ad laudem Dei omnipoten.</i>	
In Exodum quoque.	lib. 1.	<i>Lex pro communi utilitate.</i>	
Concordia euangelistarum.	lib. 1.	<i>Quia misit Deus filium.</i>	
Sermones de tempore.	lib. 1.	<i>Sermones de sanctis.</i>	lib. 1.
Quadragesimale triplex.	lib. 3.	<i>Cum ieiunatis, &c. scien.</i>	

Et alia complura.

Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Eugenii papæ quarti. Anno domini nostri Iesu Christi 1440.

BERNARDINVS ordinis fratrum minorum, natione Italus, patria Senensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator omnium sui temporis celeberrimus, vita & conuersatione sanctissimus, quippe qui uiuus & mortuus infinitis miraculis coruscavit, scripsit ad ædificationem fidelium quædam opuscula, quibus ingenii sui vim etiam posteris ostendit. E quibus extant.

In Apocalypsin Iohannis.	lib. 1.	<i>Beatus ille qui le. &c. triplex.</i>	
De euangelio æterno.	lib. 1.	<i>Non enim ueni soluere leg.</i>	
De Christiana religione.	lib. 1.	<i>Nunc manent fides, spes.</i>	
De conceptione sanctæ Mariæ.	lib. 1.	<i>Nondum erant abyssi, &c.</i>	
De passione Domini.	lib. 1.	<i>Sermones de tempore.</i>	lib. 1.
Sermones de sanctis.	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>	

Moritur apud Aquiliam Aprucii urbem regnante Frederico tertio imperatore, sub Eugenio papa 4. Anno domini 1443. Indictione 6. ætatis suæ anno 63. Et propter crebra miracula per Nicolaum papam quintum cathalogo sanctorum insertus est, anno 50. post obitum vero 7. Cuius festum colitur 20. die mensis Maii.

ANTONIVS Gaynerus, natione Papiensis, artis medicinæ doctor celeberrimus, & in præceptis philosophorum nobiliter doctus, ingenio excellens, & peritia suæ professionis non mediocriter clarus, scripsit in ea doctrina quædam luculenta opuscula, quibus nomen suum posteritati notum reddidit. De quibus ista feruntur.

De agitudine stomachi.	lib. 1.	<i>De febri quoque.</i>	lib. 1.
De agitudinibus in generali.	lib. 1.	<i>De pleuresi.</i>	lib. 1.
De matrice.	lib. 1.	<i>De fluxibus.</i>	lib. 1.
De arteria in iuncturis.	lib. 1.	<i>De passionibus calculi.</i>	lib. 1.
In tertium Auicennæ.	lib. 1.	<i>Et alia complura.</i>	

Claruit tempore concilii Basiliensis. Anno domini 1440.

GERARDVS Stredam, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium prior domus omittium apostolorum iuxta Leodium, vir in scripturis diuinis studiosissimus, & longa exercitatione egregie doctus, religione quoque, prudentia & autoritate venerandus. Scripsit ad ædificationem simplicium fratrum quædam præclara opuscula, de quibus subiecta feruntur. Ad abbatem sancti Hadriani de Giraldis monte.

De cura pastoralis.	lib. 1.	<i>De decem præceptis.</i>	lib. 1.
De septem sacramentis.	lib. 1.	<i>Speculum religiosorum.</i>	lib. 1.
Dialogus de virtutibus.	lib. 1.	<i>Dialogus de vitiis.</i>	lib. 1.
Sermones de tempore.	lib. 1.	<i>Sermones de sanctis.</i>	lib. 1.

Et quædam alia.

Moritur in principio regni Frederici imperatoris tertii, sub Eugenio papa 4. Anno domini 1443. Indict. 6.

MATTHÆVS Palmerius, natione Italus, patria Florentinus, historiographus,

philosophus & orator disertissimus, qui in concilio Florentino (quod Eugenius Papa quartus contra Basiliensem synodum celebrauit) inter præclaros viros annumeratus fuit, scripsit plenum erroris de angelis librum, quem pertinaciter defendens tanquam hæreticus condemnatus, apud Cornam ciuitatem exultus est. Chronicam Eusebii Cæsariensis diligenter perlustrans emendauit, eamque vsque ad annum domini 1448. complens intitulauit.

Petro Cosmi de medicis,	lib. 1.	<i>Animis nostris innatum.</i>
Epistolatum ad diuersos	lib. 1.	Orationes quoque varias.
Et quædam alia.		

Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Eugenii Papæ quarti. Anno domini nostri Iesu Christi 1440.

IOHANNES Ernesti, natione Teutonicus, Heydelbergensis gymnasi decus quondam & rector, in scripturis sanctis eruditus, & veterum lectione diues, ingenio subtilis, eloquio singulari venustate disertus, quæstionum disputator egregius. Scripsit quædam (vt ferunt) præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui cum gloria transmittit ad posterum. De quorum numero subiecta feruntur.

Quæstiones sententiarum	lib. 1.	Quæstiones disputatæ	lib. 1.
Sermones multi	lib. 1.		
De natiuitate Domini oratio	lib. 1.	<i>Et si loquendi de maxi.</i>	
De ieiunio ad vniuersitatem,	lib. 1.	<i>Sacratissimam desiderata.</i>	
Orationes multæ & variæ	lib. 1.	De autoritate concilii	lib. 1.
Et alia complura.			

Claruit tempore concilii Basiliensis. in exordio regni Frederici Imperatoris. Anno domini 1440.

BARTHOLOMÆVS ordinis Carthusiens. prior domus Bethleem in Ruremunda oppido Gelrix, natione Teutonicus, sacrarum literarum acutus deuotus & celebratus interpres. Scripsit ad ædificationem fratrum suorum quædam præclara opuscula, quibus magnifice suum exercitauit ingenium, & nominis memoriam posteris reliquit. De quorum numero subiecta feruntur,

Exercitium deuotionis	lib. 1.	Summa vitiorum	lib. 1.
De abstinentia carniū	lib. 1.	De proclamationibus fratrum,	lib. 1.
De iudiciis temerariis	lib. 1.	De iuramento	lib. 1.
De voto quoque	lib. 1.	Et quædam alia.	

Moritur sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1446. Indictione 9. quarto Idus Iulii.

HENRICVS de Werlis, natione Teutonicus ordinis fratrum minorum minister prouinciæ Colonienfis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, excellens ingenio & eloquio scholasticus, disputator acutus & declamator sermonum egregius, composuit luculenta quædam volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extat insigne opus.

Super sententias	lib. 4.	De potestate ecclesiastica	lib. 1.
Sermones quoque varii,	lib. 1.	Et alia complura.	

Claruit temporibus concilii Basiliensis, & Eugenii papæ quarti. Anno domini 1490.

ANDREAS de Traiecto, natione Teutonicus, monachus cœnobii nostri Spanhemensis, ordinis sancti Benedicti, quod situm est in finibus diocesis Moguntinæ, inter Rhenum & Hirciniam sylviam, quæ Saonus dicta Treuerim versus ad occidentem extenditur, vir certe studiosus, & in diuinis scripturis eruditus, secularium quoque literarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio. Scripsit tam metro quam prosa, non contemnenda opuscula, de quibus habentur subiecta.

Soliloquiorum hominis ad Deum	lib. 1.	<i>Dum olim diuina voca.</i>	
De profectu virtutum	lib. 1.	<i>Egressus forsan cubiti</i>	
De abstinentia carniū	lib. 1.	<i>Tue fraternitatis au.</i>	
De vsu floccorum,	lib. 1.	<i>Reuerende pater nuper a.</i>	
Epistolatum ad diuersos	lib. 1.	<i>Licet inter omnes qui sinistre</i>	
Collationes variæ	lib. 1.	<i>Licet nihil in me sit quod</i>	
Carmina & rhythmī		Et quædam alia breuia.	

Claruit in præfato monasterio Spanhem, ante introductionem reformationis nouissimæ Bursfeldensis. Anno domini 1445.

ANTO-

ANTONIUS ordinis fratrum prædicatorum, archiepiscopus Florentinus, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio excellens, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum famosus & celebris opinionis, nec minus vita & conuersatione quam scientia reuerendus. Scripsit multa & præclara volumina, quibus ad ædificationem militantis ecclesiæ magnifice laborauit. E quibus extat opus magnum & celeberrimum, in quatuor non paruis voluminibus diuinitum, quod prænotatur.

Summa casuum conscientiarum,	lib. 4.	<i>Quam magnificata sunt</i>
Chronica ingens & notabilis	lib. 3.	<i>Loquar propositiones ab.</i>
Instructorium confessorum,	lib. 1.	<i>Defecerunt scrutantes.</i>
Decensura ecclesiastica	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	<i>Conuertimini ad Dominum.</i>
Sermones de sanctis,	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>

Moritur post multos studii sacrati labores non sine opinione sanctitatis, sub Frederico Imp. tertio. Anno domini 1459. Indictione 7. sexto nonas Maii. Sepultus apud sanctum Marcum sui ordinis conuentum.

LEONARDVS de Vrino, ordinis fratrum prædicatorum, vir quidem in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii & præcellæ opinionis. Scripsit pro vtilitate prædicantium quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posteritatis notitiam cum gloria transmisit. E quibus ista feruntur.

Sermones de tempore.	lib. 6.	
Sermones de sanctis.	lib. 1.	<i>Diuinorum interpretes.</i>
De legibus per quadragesimam.	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>

Claruit sub Frederico Imp. tertio. Anno 1445.

IOHANNES de Capistrano Aprucii oppido non longe ab Aquila vrbe, ordinis fratrum minorum sancti Bernardini Senensis olim discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in iure Canonico egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, vita quoque & religiosa conuersatione deuotus, diuini verbi prædicator celeberrimus, qui multis verbo & exemplo ab iniquitate conuertit, scripsit quædam non parue vtilitatis opuscula, de quibus ad me pauca peruenerunt.

De cupiditate.	lib. 3.	<i>Nolite vobis thesauri.</i>	
Contra Hussitas.	lib. 1.	<i>Sermones varios.</i>	lib. 1.
De passione Domini.	lib. 1.	<i>Epistolas nonnullas.</i>	

Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio. Anno domini 1450. & non sine opinione sanctitatis.

NICOLAUS de Cusa, episcopus Brixinensis & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli sancti Petri ad vincula presbyter cardinalis, natione Teutonicus, ex diocesi Treuerensi vir in diuinis scripturis eruditiss. & theologorum suo tempore facile princeps, atque in secularibus literis egregie doctus philosophus, rhetor, & mathematicus celeberrimus, ingenio subtilis & eloquio disertus, trium linguarum Hebraice, Græce, & Latine peritus, vita & conuersatione integerrimus & singulariter deuotus, animarum salutis amator syncerus & feruidus, qui legatus in Germaniam missus, multa pro reformatione ecclesiæ, & præsertim ordinis nostri vtilia fecit & constituit, scripsit multa præclara volumina, de quibus extant subiecta.

De visione Dei.	lib. 1.	<i>Pandam nunc quæ vobis.</i>
De pace fidei.	lib. 1.	<i>Fuit ex his qui apud.</i>
Reparatio Calendarii.	lib. 1.	<i>Sume sanctissime pa.</i>
De mathematicis complementis.	lib. 1.	<i>Ad laudem omnipotentis</i>
Cribratio Alchorani.	lib. 3.	<i>Tanta est potestas sum.</i>
De venatione sapientiæ.	lib. 1.	<i>Proposuit est meas sa.</i>
De ludo globi mystice.	lib. 2.	<i>Cum te videam ad sedem.</i>
Compendium.	lib. 1.	<i>Accipe breue compendium.</i>
Triologus de poss.	lib. 1.	<i>Cum nobis conce.</i>
De mathematica perfectione.	lib. 4.	<i>Sollicita est nobilis mens.</i>
Contra Bohæmos.	lib. 1.	<i>Nicolaus miseratione.</i>
De Berylo.	lib. 1.	<i>Qui legerit ea quæ in.</i>
De dato patris luminum.	lib. 1.	<i>Et sciam ante p. v. no.</i>

De querendo Deo.	lib. 1.	<i>Desiderio tuo posse te.</i>	
De apice theoriae.	lib. 1.	<i>Videote quadam profun.</i>	
De docta ignorantia	lib. 3.	<i>Admirabitur & recte.</i>	
De coniecturis.	lib. 2.	<i>Data nunc qualicunque.</i>	
De filiatione Dei.	lib. 1.	<i>Tandem me compulsi.</i>	
De Genesi.	lib. 1.	<i>Sape delectabilis re.</i>	
Idiotæ de sapientia.	lib. 4.	<i>Conuenit pauper quidam.</i>	
De quadratura circuli.	lib. 1.	<i>De fortuna.</i>	lib. 1.
Directorium speculantis.	lib. 1.	<i>Tu nosti nos tres, &c.</i>	
Sermones per totum annum.	lib. 1.	<i>Epistolarum ad diuersos</i>	lib. 1.

Et alia complura. Circa Cusam natiuitatis suæ villam ad ripas Mosellæ in opposito Vrficastrî hospitale celeberrimum in honorem sancti Nicolai episcopi construxit, quod prædii & redditibus copiose ditauit, ac libris in omni scientia pluribus exornauit, Græcis, Latinis & aliis. Moritur sub Frederico imperatore 3. Anno domini 1464. Indictione 12. vndecima die mensis Augusti, ætatis suæ anno 63. Romæ sepultus, cuius cor ad prædictum hospitale missum, ibidem in medio chori sub marmore sepelitur.

IOHANNES Rode, abbas monasterii sancti Matthiæ Apostoli extra muros Treuerenses, ordinis diui patris Benedicti, natione Theutonicus, patria Treuerensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in iure Canonico egregie doctus, moribus & conuersatione deuotus, & regularis obseruantia instaurator celeberrimus, ex cuius labore & fundamento nouissima ordinis nostri reformatio Bursfeldensis in Germania cepit. Hic quondam literis operam dedit in gymnasio Heidelbergensi, vbi sacræ Theologiæ Baccalarius, & canonum Licentiatus doctissimus euadens, mente & corpore mundum iamiam contemnerè videbatur. Factus deinde Meten. Ecclesiæ Canonicus, & sancti Simeonis Decanus, atque curiæ Treuerensis Officialis, omnia pro Christi amore contempsit, & ordinem Carthusiens. extra Treuerim cunctis mirantibus intrauit, & prius aliquot annos prioratus officium (licet reuens & inuitus) suscepit. Cernens autem Otto Archiepiscopus Treuerensis virum illum esse doctum, expertum & zelosum, autoritate summi pontificis de Carthusia extractum in præfato monasterio Abbatem constituit, & per eum multa cœnobîa in sua diœcesi reformauit. Ipse etiam autoritate Basilienfis concilii reformatione magnifice dilatauit. Scripsit autem pro reformatione monachorum.

Constitutiones viles.	lib. 1.	<i>Cum diuinum officium cul.</i>
De qualitate abbatis	lib. 1.	<i>Quomodo ab alio procedit omnis.</i>

Et quædam alia. Moritur sub Alberto imperatore & Eugenio Papa quarto. Anno domini 1439. abbatia suæ 20. Indictione secunda, prima die mensis Decembris. Sepultus in dicto monasterio S. Matthiæ apostoli Treueren. ante altare protomartyris Stephani, in abside dextera chori, sub lapide nomini eius inscripto.

GVARINVS Veronensis, Chrysoloræ Byzantini philosophi quondam auditor, vir in secularibus script. omnium suo tempore facile doctiss. & diuinarum literarum non ignarus, Græci & Latini sermonis peritissimus cuius opera excitata & in lucem reuocata sunt studia bonarum artium, quæ debilitata, & iam prope extincta videbantur. Docuit primo Venetiis, postea Ferrariæ, & vtroque discipulos celeberrimos habuit. Scripsit ad Leonellum principem opus prænotatum

De differentia assentatoris & amici.	lib. 1.	<i>Grammaticam quoque breuem.</i>	lib. 1.
Comparisonem Scipionis & Gaii.	lib. 1.	<i>Epistolarum ad diuersos.</i>	lib. 1.
Orationes complures.	lib. 1.	<i>Carmina multa.</i>	

Et alia non pauca. Iussu Nicolai papæ quinti, in latinum transtulit Geographiam Strabonis, opus non minus vtile quam iocundum. Ex Plutarcho multorum illustrium virorum vitas latinas fecit. Sed & ipsum Plutarchum de liberis educandis cum aliis multis elegantissime traduxit, quæ partim habentur. Moritur sub Frederico Imperat. tertio. & Pio papa secundo. Anno domini 1460. Indict. 8. pridie Nonas Decemb. Ferrariæ sepultus in conuentu Carmelitarum, sepulchro marmoreo honorifice donatus.

HENRICVS Kaltysen, archiepiscopus ecclesiarum Nydrosiensis & Cæsariensis ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonicus, patria Confluentinus, vbi & originem ingressus primū lector sacri palatii, sanctæ crucis prædicator & hæreticæ prauitatis inquisitor factus, & postea (vt diximus) archiantistes duarum prouinciarum autoritate Apostolica consecratus, sua eruditione, & prædicatione toti mundo clarus innotuit. Qui cum esset sacræ Theologiæ Doctor celeberrimus, scripsit inter cætera notabiles,

Sermones

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
 Sermones per quadragesimam, lib. 1. Super Magnificat, lib. 1.
 Quaestiones varias, lib. 1. Collationes ad clerum.
 Et alia complura. Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo.
 Anno domini 1465. Indictione 13. sexto Nonas Octobris. Sepultus in conuentu suo
 Confluentino.

IOHANNES Berthachinus de Firmo iureconsultus celeberrimus, & in ea facul-
 tate singulariter studiosus, ingenio praestans & clarus eloquio. Scripsit in iure quaedam
 perclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posteros transmisit. De quibus
 extat praclarissimum opus, tribus magnis voluminibus diuisum, quod multo labore dili-
 gentissime & pulchro ordine comportans praenotauit.

Repertorium vtriusque iuris lib. 3. Solent principes immort.

Quaestiones variae.

Alia insuper complura edidit, quae ad noticiam nostrae lectionis non venerunt.

PIVS papa secundus, natione Tuscanus, patria Senensis, Aeneas Syluius antea voca-
 tus, sed in pontificatu maximo post Calixtum tertium annis sex, vir vndeunque do-
 ctissimus philosophus, orator & poeta insignis, multa ingenii sui monumenta posteris re-
 liquit. Hic quondam in concilio Basiliensi cuidam praelato seruiuit pauper. Deinde in
 scribam cancellariae Frederici Imperatoris tertii assumptus, & poeta ab eolaurea recepta
 creatus, primo episcopus Tergestinus, postea Senensis, exinde cardinalis, & nouissime
 papa omnium suffragio electus est. De scriptis vero eius subiecta feruntur, magnis elo-
 quentiae neruis composita.

De miseriis curialium lib. 1. Stultos esse qui regibus.

De educatione liberorum lib. 1. Omnibus qui ad virtutis.

Solutio quaestionum, lib. 1. Aderat nuper Casarea.

Deduoibus amantibus lib. 1. Urbem senas vnde tibi.

Contra Thaboritas, lib. 1. Quamuis apud Bohemos.

Ad Nicolaum de Cusa lib. 1. Venit ad me hac ipsa.

De fide ad Turcum lib. 1. Scripturi ad te aliqua.

De professione in Turcas lib. 1. Ezechielis propheta.

Ad episcopum Cracouiensem, lib. 1. Heraldus Alphonsi re.

De concilio Basiliensi, lib. 1. De ortu Nili fluminis, lib. 1.

De studio venandi, lib. 1. De fato quoque, lib. 1.

Abbreuiationes Blondi li. 20. Fuit autem in urbe Con.

De ortu & historia Bohemorum lib. 1. Interitura esse quaeque.

Praecepta rhetorica, lib. 1. Bene esset vir illustris.

Europa, Ad Anton. card. lib. 1. Podagrante me nuper.

De praesentia Dei, lib. 1. Dialogus contra Turcas, lib. 1.

De grammatica, lib. 1. Historiarum opus imperfectum, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Non cogit me necessitas.

De clade Constantinopol. oratio lib. 1. Constantinopolitana cla.

De clade vniuersalis ecclesiae, lib. 1. Inuitus quidem beatissim.

In conuentu Mantuano, oratio lib. 1. Cum bellum hodie aduer.

Ad Calixtum papam oratio, lib. 1. Solent plerique omnes.

Coram coetu cardinalium oratio, lib. 1. Moses vir Dei beatis.

De rebus a se gestis, lib. 1. Orationes variae.

Epigrammata plura, & quaedam alia elegantissima, quae ego non vidi opuscula scripsit
 se dicitur, quibus nomen suum posteris notificauit. Moritur sub Frederico Imperato-
 re tertio, Anchonae ut dicitur. Anno domini 1464. Indictione 12. 19. Calen. Septemb.
 10 ztatis suae anno similiter 4. & 60. Sepultus Romae in ecclesia sancti Petri, iuxta altare diui
 Andrae.

LANFRANCVS de Oriano, iureconsultus celeberrimus, & secularis literaturae
 non ignarus, ingenio praestans & clarus eloquio, scripsit in sua professione quaedam non
 spernenda volumina, quibus ingenii sui memoriam ad posteros transmisit, & se in studio
 multipliciter & magnifice comprobauit. De quorum numero extant subiecta.

Repetitiones. Quoniam contra de prob. li. 1. Quoniam contra hac decre.

Commentatio de. Sape. de ver. sig. lib. 1. Ista clementina in se con.

In c. Dispendiosam, de iudi. lib. 1. Non est necesse diuide.

Hb

Repeti c. Raynucius de testam.	lib. 1.	<i>In textu ubi Raynucius,</i>
De lege admonendi, de iure iur.	lib. 1.	<i>Hec lex dividitur in duas.</i>
De interpretatione statutorum,	lib. 1.	<i>Pro euidentiore intelle.</i>
L. centurio. de vul. & pu. substi.	lib. 1.	<i>Famosa est ista lex ha.</i>
Reperi. Rubri. de causapof. & pro.	lib. 1.	

Alia quoque complura edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

*primus Regens
Montang.*

HENRICVS Gorrickem, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, & disputator acutus, qui in gymnasio Colonienfi, legendo & componendo clarus suo tempore est habitus. Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posterum cum gloria transmisit. E, quibus extant

Conclusiones sententiarum	lib. 4.	<i>Cupientes aliquid de p.</i>
De superstitionibus	lib. 1.	<i>In lectione.</i>
Contra Huiusmodi quoque,	lib. 1.	<i>De festorum celebratione,</i>
Summarium sancti Thomæ,	lib. 1.	<i>Sermones & collationes,</i>

Quæstiones & determinationes insuper varias, lecturas, libros & diuersos tractatus edidit, qui ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Pio papa secundo. Anno domini nostri Iesu Christi 1460.

*errore, quia mortuus
est anno 1431.*

IOHANNES Kanneman, ordinis fratrum minorum, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum egregius fuit, qui de potestate ecclesiastica male sentiens, cum à ministro Saxonie quæreretur, ad carcerem fuga lapsus ad obseruantiales confugit, & errorem cum vita deinceps emendauit. Corripuerat eum Iohannes de Hagen. Carthusiensis vir doctissimus iam pridem & ad semitas æquitatis reuocauit. Scripsit autem

Defensorium sui	lib. 1.	<i>Multi famosi viri, &c.</i>
De passione Domini	lib. 1.	<i>Egredimini filie Sion.</i>
Sermones varios,	lib. 1.	<i>Quæstiones quasdam,</i>

Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertii, & Pii papæ secundi. Anno domini 1460.

IACOBUS Iunterbuck, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium, vicarius domus montis sancti saluatoris prope Erfordiam, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone apertus, dubiorum cautus interpret, vita quoque & conuersatione deuotus. Scripsit multa & varia opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. De quibus subiecta feruntur

De anno Iubilæo,	lib. 1.	De causis multarum passionum,	lib. 1.
De moribus Christianorum,	lib. 1.	De triplici statu hominum,	lib. 1.
Consolatio malorum huius sæculi,	lib. 1.		
De modo seruandi interdictum,	lib. 1.	<i>Ad amputandum errores.</i>	
Apologeticus religiosorum,	lib. 1.	De cautelis diuersorum statuum,	lib. 1.
De cognitione secretorum,	lib. 1.	De veritate dicenda vel tacenda,	lib. 1.
De cogitationibus,	lib. 1.	De contractibus,	lib. 1.
De malis huius sæculi,	lib. 1.	De obedientia monachorum,	lib. 1.
De arte moriendi,	lib. 1.	De stabilitate monachorum,	lib. 1.
De refrenatione cogitationum,	lib. 1.	Soliloquium hominis ad animam,	lib. 1.
De arte curandi vitia,	lib. 1.	De septem peccatis mortalibus,	lib. 1.
De eisdem mentalibus,	lib. 1.	De potestate demonum,	lib. 1.
De dignitate prælatorum,	lib. 1.	De dignitate sacerdotii,	lib. 1.
De obseruantia mandatorum,	lib. 3.	De sabbato,	lib. 1.
De statu securioris vitæ,	lib. 1.	De intentionis directione,	lib. 1.
De profectu vitæ spiritualis,	lib. 1.	De indulgentiis,	lib. 1.
Sermones varii,	lib. 1.	<i>Ambulans Iesus iuxta.</i>	

Et alia complura. Moritur temporibus Frederici Imp. tertii, & Pauli papæ secundi. Anno domini 1466. Indict. 14.

NICOLAVS Dorbellus, ordinis fratrum minorum S. Francisci provincie Thuronensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in philosophia scholastica nulli secundus, ingenio clarus, & ad disputandas enodandasque quæstiones scripturarum satis idoneus. Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria

gloria transmisit & in gymnasio Pictauiensi tum disputando, tum docendo, tumque scribendo magnam eruditionis suae laudem commeruit. De cuius opusculis subiecta feruntur, opus insigne ac celeberrimum & prope diuinum, singulari vtilitate iocundum.

	Super sententias	lib. 7.	
	Super summulam Petri Hispani	lib. 7.	<i>Quia teste sapientē.</i>
	De scientia Mathematica	lib. 1.	<i>Sicut dicit philosophus</i>
	In lib. Physicorum Aristotelis	lib. 8.	<i>Expedita prima parte</i>
	In lib. de cælo & mundo	lib. 2.	<i>Natura hic incipit liber</i>
	In lib. de generatione & corrupt.	lib. 2.	<i>De generatione, hic inci.</i>
10	In lib. Meteororum	lib. 3.	<i>De primis. Incipit liber</i>
	In lib. de anima	lib. 1.	<i>Bonorum honorabilium</i>
	In lib. Metaphysicorum	li. 12.	<i>Expedita secunda parte.</i>
	In lib. Ethicorum	li. 10.	<i>Pertracta compendiosē.</i>

Et quedam alia. Fuit autem dictorum Iohannis Scoti profundus interpres & acerrimus defensor, ex cuius scriptis philosophiam exponens hoc ipsum opus in tres partes, mathematicam, theologicam, & ethicam diuidens compendium nominauit. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertii, & Calixti papæ tertii. Anno domini 1455.

PETRVS de Vnzola, ciuis Bononiensis, iureconsultus celeberrimus, & disciplinis bonarum artium probe instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio, multarum rerum, maxime iudicialium experientia insignis. Scripsit ad vtilitatem tabellionum, & in legali scientia studentium egregium volumen, super continuatione quinti, sexti, & septimi capitulorum Summæ domini Rolandini, quod prænotauit.

	Auroram nouissimam	lib. 1.	<i>Scribarum & tabellionum.</i>
	Consultationes varias	lib. 1.	

Alia quoque nonnulla scripsisse perhibetur, sed ad notitiam meam non venerunt.

HENRICVS de Herph, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, natione Teutonicus provincie Colonienfis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iuris pontificii non ignarus, ingenio præstans, & apertus eloquio in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis, non minus religiosa vita, quam scientia scripturarum venerandus. Scripsit non abiiciendæ authoritatis opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. De quorum numero subiecta feruntur. Volumen magnum & insigne.

	De præceptis Decalogi,	lib. 1.	<i>Inuenio altam legem in.</i>
	Sermones de tempore,	lib. 1.	<i>Ecce rex tuus venit</i>
	Sermones de sanctis	lib. 1.	<i>Rabbi ubi habitas?</i>
	Sermones per aduentum	lib. 1.	<i>Quis poterit cogitare.</i>
	De tribus partibus penitentiae	lib. 1.	<i>Nemo potest duobus dominis.</i>

Et quedam alia. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini 1460.

IOHANNES de Turre cremata, ordinis fratrum prædicatorum, episcopus Sabiniensis, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ presbyter cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus, & declamator sermonum egregius, ingenio promptus, & apertus eloquio. Scripsit ingenii sui multa opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus subiecta feruntur. Ad Arsenium monachum cœnobii sancti Benedicti (quod ipse in commendandis habebat) opus magnum & non abiiciendum composuit.

	In regulam sancti Benedicti,	lib. 1.	<i>Quontam adiuuante Domino nostro</i>
	In Psalterio toto	lib. 1.	<i>Beatissimo patri & cl.</i>
	In Euangelia dominicalia, quæstiones li. 1.		<i>Sacro & colendissimo.</i>
	In Euangel. de sanctis, quæstiones,	lib. 1.	
	De aqua benedicta	lib. 1.	<i>Iniunxit mihi nuper. r. p.</i>
10	De salute animæ	lib. 1.	<i>Docet nos diuina scrip.</i>
	Sermones de tempore,	lib. 1.	Sermones de sanctis lib. 1.

Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio & Paulo summis pontificibus. Anno domini 1460.

IOHANNES de Mechilinia, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & in philosophia scholastica non mediocriter doctus, ingenio excellens, & clarus scientia, in gymnasio Colonienfi theologiam multis annis publice docuit, & magnam eruditionis suæ laudem acquisiuit. Scripsit ingenii sui quædam præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui ad posteros transmisit. De quibus subiecta feruntur. Opus insigne.

Super sententias lib. 4. In Psalterio lib. 1.
 Quaestiones variae lib. 1. Sermones & collationes lib. 1.
 Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imperat. tertii, & Pii papae secundi.

Anno domini 1460.

DIONYSIVS Rykel, alias de Leeuwis, natione Teutonicus, ordinis Carthusien-
 sium domus Bethleem, in Ruremunda, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & conti-
 nua exercitatione peritus, secularis quoque philosophiae non ignarus, ingenio subtilis,
 sermone scholasticus, vita & conuersatione & singulariter deuotus, adeo vt etiam diui-
 nis reuelationibus dignus haberetur (ad quem Nicolai Cusae cardinalis viri eruditissimi
 plures extant epistolae) tot ac tanta scripsit, vt numero opusculorum, praeter Augusti-
 ninum apud Latinos parem habuerit neminem. Contemplationi & orationi cum tanto
 feruore instabat, vt cum nihil scribere potuisset vnquam putares. Rursum in scribendo,
 ac legendo tam sedulus erat, vt nec orare nec contemplari eum posse vsquam aestimares.
 Erat parcissimi somni, cibi & potus abstinentia admirabilis, qui beati exemplo Hierony-
 mi die ac nocte in lege Domini meditari dulce iudicabat, semper aut scribens aliquid vtile
 aut legens, ita vt & aut lectionem oratio saepe interromperet, & orationem lectio sacra fre-
 quenter exciperet. De cuius opusculis ipse per se subiecta quodam indiculo recensuit.

Super sententias	lib. 4.		
In Genesim,	lib. 1.	<i>Dilectus Deo & hominibus</i>	
In Exodum,	lib. 1.	<i>Iusti sunt omnes sermones.</i>	10
In Leuiticum	lib. 1.	<i>Honora Dominum de tua.</i>	10
In Numeros	lib. 1.	<i>Qui in numero milici.</i>	
In Deuteronomium,	lib. 1.	<i>Serua mandata & legem.</i>	
In librum Iosue	lib. 1.	<i>Fortis in bello Iesus</i>	
In librum Iudicum	lib. 1.	<i>Indices singuli suo no.</i>	
In librum Ruth	lib. 1.	<i>Teste sancto Hieronymo</i>	
In Regum libros	lib. 4.	<i>Reges ex te egredientur.</i>	
In paralipomenon	lib. 2.	<i>Deus fecit ex vno homine</i>	
In Esdras	lib. 3.	<i>Lex veritatis fuit in ore</i>	
In Neemiam	lib. 1.	<i>Neemias in memoria.</i>	10
In Tobiam,	lib. 1.	<i>Qui pronus est ad mise.</i>	
In Iudith	lib. 1.	<i>Hac vocabitur virago,</i>	
In Hester	lib. 9.	<i>Sicut sol oriens in mundo</i>	
In librum Iob	lib. 1.		
In prouerbia Salomonis	lib. 1.	<i>Dixit Deus Salomoni.</i>	
In Ecclesiasten,	lib. 1.	<i>Quemadmodum Salomon.</i>	
In Cantica canticorum,	lib. 1.	<i>Gaudebit sponsus super.</i>	
In librum Sapientiae	lib. 1.	<i>Disce ubi sit sapientia.</i>	
In Ecclesiasticum	lib. 1.	<i>Mirabuntur omnes in verbis</i>	
In Esaiam prophetam,	lib. 1.	<i>Esaias propheta magnus.</i>	40
In Hieremiam	lib. 1.	<i>In librum Baruch</i>	lib. 1.
In Ezechielem	lib. 1.	<i>In Danielelem</i>	lib. 1.
In duodecim prophetas,	li. 12.	<i>Sapientiam omnium antiquo.</i>	
In libros Machabæorum	lib. 2.	<i>Iuda te laudabunt fratres t.</i>	
In Psalterium	lib. 3.	<i>Dixit David filius Isai.</i>	
In Matthæum	lib. 1.	<i>In Marcum</i>	lib. 1.
In Lucam,	lib. 1.		
In Iohannem	li. 20.	<i>Ego quasi aqua ductus</i>	
In epistolas Pauli	li. 14.	<i>Audite me quoniam de tua.</i>	
In Actus Apostolorum	lib. 1.	<i>In epistolas canonicas</i>	lib. 7. 10
In Apocalypsin	lib. 1.		
Expositionis hymnorum	lib. 1.	<i>Implemini spiritu sancto,</i>	
In septem Psalmos penitenciales,	lib. 1.	<i>Scrutemur vias nostras</i>	
De documentis authenticis,	lib. 1.	<i>Sapientiam sanctorum narrant</i>	
Expositionis missae	lib. 1.	<i>Memoriam fecit mira.</i>	
Dialogum de celebratione	lib. 1.	<i>Quicumque manducauerit</i>	
De communione	lib. 1.	<i>Qui praest in sollicitu.</i>	
Compendium philosophiae,	lib. 1.	<i>Preciosior est sapientia.</i>	
Compendium Theologiae	lib. 1.	<i>Comparate vobis vinum.</i>	

Dia-

Dialogus philosophi & theologi	lib.1.	Super lib. beati Dionysii	lib.4.
Super undecim epistolas eius	lib.1.	In lib. Iohannis Climachi	lib.1.
Super Boetio de consolat.	lib.5.	Summarium partium S. Thomae	lib.1.
Sermones de tempore	lib.1.	<i>Labia sacerdotis cust.</i>	
Sermones de sanctis	lib.1.		
Sermones ad religiosos temporis	lib.1.	<i>Fratres sancti, vocationes.</i>	
Ad eisdem de sanctis	lib.1.	<i>Religio munda est vis.</i>	
De sacramento sermones sex	lib.1.	Expositionis dominicæ passionis	lib.1.
Meditationis Dominicæ passionis	lib.1.		
De laudibus Dei	lib.1.	<i>O Deus prestantissime</i>	
De laudibus sanctæ Mariæ	lib.4.	<i>Quæ est ista quæ prog.</i>	
De fonte salutis & semitis vitæ	lib.1.	<i>Quis sapiens & intell.</i>	
De lumine Christianæ theoriæ	lib.1.	<i>Omnis processio secundorum</i>	
De venustate mundi	lib.1.	<i>Vnus est altissimus</i>	
De natura æterni & veri Dei	lib.1.		
De diuina essentia	lib.1.	<i>Scimus quoniam filius Dei ve.</i>	
De distantia perfectæ diuinæ & hum.	lib.1.	De felicitate animæ	lib.1.
De beneficiis Dei	lib.1.	<i>Anima mea desider.</i>	
De mutua sanctorum agnitione	lib.1.	<i>Pater gloriæ det vobis</i>	
De donis spiritus sancti	lib.1.	<i>Quis hominum poterit.</i>	
Cordiale prænотatum	lib.1.	De custodia cordis	lib.1.
De gaudio & pace interna	lib.1.		
De via purgatiua	lib.1.	<i>Sicut dicit Apostolus: Stul.</i>	
Dialogus de fide catholica	lib.1.	<i>Magna & mirabilia.</i>	
Dialogus Christiani & Sarraceni	lib.1.	<i>Sic Deus dilexit mundum.</i>	
Contra Magos & Walden.	lib.1.	<i>Caue ne imitari velis.</i>	
Contra superstitiones	lib.1.	<i>Dominum Deum tuum adorabis</i>	
De vitiis & virtutibus	lib.1.	<i>Qui conuerſi feceris pec.</i>	
Contra ambitionem	lib.1.	<i>Reges gentium dominantur.</i>	
Contra Sarracenos	lib.3.	De grauitate peccati	lib.1.
De contemptu mundi	lib.1.	<i>Indicabo tibi, &c.</i>	
De modo iudicandi & corripiendi	lib.1.	<i>Questionem mihi pro.</i>	
De remediis tentationu m	lib.1.	<i>Militia est vita hominis</i>	
Speculum peccatoris	lib.1.	<i>Conuertere ad Dominum Deum.</i>	
De quatuor nouissimis	lib.1.	<i>Gens absq. consilio & fin.</i>	
De reformatione interna	lib.1.	<i>Pro omnibus mortuus est Christ.</i>	
De iudicio particulari	lib.1.		
De passionibus animæ	lib.1.	<i>Primus homo de terra ter.</i>	
De discretionē spirituum	lib.1.	De profectu charitatis	lib.1.
De perfectione chagitis	lib.1.		
Inflammatorium diuini amoris	lib.1.	<i>Quid Dominus Deus.</i>	
De contemplatione	lib.1.	<i>Sapientiam amari & ex.</i>	
De oratione	lib.1.	<i>Oportet semper orare.</i>	
De meditatione	lib.1.	<i>Cogitationes meæ va.</i>	
Sonus epulantis	lib.1.	<i>Omnes qui credebant erant per.</i>	
De modo agendi processiones	lib.1.	<i>Zelus domus tue co.</i>	
De eleuatione mentis in Deum	lib.1.	De autoritate papæ	lib.1.
De potestate & iurisdictione papæ	lib.1.	De autoritate concilii	lib.3.
De reformatione ecclesiæ	lib.1.		
Contra symoniam	lib.1.	<i>Gratis accepistis gratis.</i>	
Contra eandem	lib.1.	<i>Pecunia tua tecum sit in.</i>	
De reformatione claustralium	lib.1.	<i>Omnia honeste fiant.</i>	
Contra pluralitatem beneficiorum	lib.1.	De regulis vitæ Christianorum	lib.1.
De reformatione monialium	lib.1.	<i>Aperi mihi soror mea.</i>	
De professione religiosorum	lib.1.	<i>Excellentiorem viam vobis.</i>	
Exhortatorium nouitiorum	lib.1.	<i>Nemo mittens manum.</i>	
De vita & regimine præfulum	lib.1.	<i>Attendite vobis & gre.</i>	
De institutione ordinis Carthusien.	lib.1.	De laudibus eiusdem	lib.1.

De visitatione claustralium	lib. 1.	<i>Maledictus homo qui facit.</i>	
De vita canonicorum	lib. 1.	<i>Quemadmodum Aristo.</i>	
De disciplina scholarium	lib. 1.	<i>Labor sicut bonus mi.</i>	
De vita militarium	lib. 1.	<i>Virgo cogitat quæ domini.</i>	
De virginitate	lib. 1.	<i>De officio legati,</i>	lib. 1.
De officio archidiaconorum,	lib. 1.	<i>De vita & regimine curatorum,</i>	lib. 1.
De regimine prælatorum,	lib. 1.	<i>De regimine principum,</i>	lib. 1.
De vita nobilium,	lib. 1.	<i>Dial. inter Christum & principem,</i>	lib. 1.
Dial. inter Christum & principem,	lib. 1.	<i>Dial. inter Christum & principissam,</i>	lib. 1.
De regimine politiar,	lib. 1.		
Dialogus inter Iesum & puerum,	lib. 1.	<i>Complexans Iesus par.</i>	
De viduarum vita,	lib. 1.	<i>Eo quod castitatem amant.</i>	
De vita coniugalium	lib. 1.	<i>Dixit Dominus Deus, non est.</i>	
De vita inclularum	lib. 1.	<i>Quam magna multitudo.</i>	
De officio mercatorum,	lib. 1.	<i>Nolite facere iniquitat.</i>	
De vita solitaria,	lib. 1.	<i>Dial. inter Christum & sacerdot.</i>	lib. 1.
Contra proprietatem monachorū,	lib. 1.	<i>Apocalypsis libi factæ,</i>	lib. 1.
Epistol. ad principes,	lib. 1.	<i>Vniuersis principibus.</i>	
Annotationes suorum operum,	lib. 1.	<i>A religiosis alijsq. ve.</i>	
Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.	<i>Collationes pro capitulis tres.</i>	20

Et alia multa nobis inuisa. Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1471. Indictione quarta, 12. die mensis Martii. Sepultus non sine magna opinione sanctitatis, in cimiterio fratrum communi, domus præfatæ Ruremundensi. Denique libros Iohannis Cassiani, ad faciliorem styli propter simplices fratres redegit, cuius operis proœmium sic incipit. Declaratio, &c.

BESSARIO, natione Græcus, sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis Nicæmus vulgariter nūcupatus, & patriarcha Cōstantinopolitanus, vir vndeque doctiss. philosophus & orator in vtraque lingua nulli secundus. Scripsit ingenii sui quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros cum ingenti gloria transmisit. E quibus subiecta feruntur. Aduersus Marcum episcopum Ephesinum de spiritu sancto more Græcorum male sentientem in concilio Florentino. Scripsit insigne & præclarum opus quod prænotauit.

Confutationem,	lib. 1.	In illo. Sic eum volo manere,	lib. 1.
In philosophiæ Platonis laudem,	lib. 5.	Laudes patriæ suæ,	lib. 1.
Ad Græcorum Imper. consolationis,	lib. 1.	Orationes & epistolæ plures.	

Et quædam alia. Fundauit etiam Veneriis insignē bibliothecam, multis libris tam Græcis quam Latinis ornatissimam, cui præfectus est non paruo stipendio Marcus Antonius Sabellius vir doctissimus, de quo postea dicemus. Moritur tandem plenus dierum, in legatione Galliarum sub Frederico Imper. & Sixto papa quarto. Anno domini nostri Iesu Christi 1473. Indictione sexta.

IOHANNES Hagen, alias de Indagine, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium, domus montis sancti saluatoris prope Erfordiam, prior in Ysenach, & in Stetyn, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus atq; in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, consilio promptus & prouidus. Scripsit aperto sermone multa præclara volumina, ad principes, episcopos & alios ecclesiarum prælatos, de variis ac diuersis questionibus interrogatus, de quibus pauca ad manus nostras memini peruenisse. Nam sicut ex scriptis cuiusdam deuoti patris eiusdem ordinis accepi, plusquam trecentos tractatus edidit, de quibus omnibus ego vidi & legi tantum quos consequenter subieci. Opus insignē, quod prænotauit

De laude paupertatis	lib. 1.	<i>Beati pauperes spiritu quoniam</i>	
De vita religiosorum	lib. 1.	<i>Simile est regnum celorum.</i>	
De casu religionis,	lib. 1.	<i>Quomodo sedes solus ciuitas.</i>	
De vita adolescentulorum	lib. 1.	<i>Adolescentulus sum ego.</i>	
De humilitate & superbia	lib. 1.	<i>Ego sum via veritas.</i>	
De ornatu interiori	lib. 1.	<i>Omnis gloria filia regis.</i>	
De accessu ad nouum hominem	lib. 1.	<i>Ecce ego noua facio.</i>	
De gratia & libero arbitrio	lib. 1.	<i>Non ego solus sed gratia.</i>	
De correptione & gratia Dei	lib. 1.	<i>Corripit me iustus in.</i>	

De natura & gratia	lib. 1.	Vidit Deus cuncta quae fec.
De perseverantia	lib. 1.	Qui perseveraverit.
De spiritu, corpore & anima	lib. 1.	Apostolus Paulus v. electi.
De mandatis praelatorum	lib. 1.	Sic nos existimet homo.
De charitate	lib. 1.	Fortis est vt mors di.
De dilectione Dei.	lib. 1.	In lege Moysi post mul.
De meditatione	lib. 1.	Felix anima qua humili.
De inquisitione summi boni	lib. 1.	Magnus es domine & laud.
Contra errores Bohemorum,	lib. 1.	In Christo Iesu orationes.
10 Ad episcopum Ratipon. contra eosdē,	lib. 4.	Reuerendi in Christo.
Ad Marchionem Brandenburgens.	lib. 1.	Illustri principi & domino.
Ad vniuersitatem Erfordens.	lib. 1.	Sinceram in domino charita.
In regulam sancti Benedicti	lib. 1.	Probate spiritus si ex Deo.
De cauendis doctrinis peregrinis,	lib. 1.	Variis & peregrinis.
De cognitione futurorum	lib. 1.	Annuntiate quae futura sunt.
De visione Tundali	lib. 1.	Circa visionem Tundali
De visione Danielis. cap. 7.	lib. 1.	Quaestum est de exposit.
De apparitione cuiusdam defunctae	lib. 1.	Quadam mulier perducta
De futuris prodigiis,	lib. 1.	Omnia in mensura, numero.
20 De planctu solitarii	lib. 1.	Quis dabit capiti me.
De cruciata contra haereticos	lib. 1.	Circa cruciatam quae da.
De auferibilitate sponsi ab ecclesia	lib. 1.	In nomine domini nostri Iesu.
De tempore schismatis,	lib. 1.	Et quia entia nolunt.
De auctoritate papae in concilio	lib. 1.	Dubitatum est & quaestum.
De potestate ecclesiastica	lib. 1.	In Christi euangelio le.
De correctione fraterna,	lib. 1.	Item queritur in fraterna.
De paruulis non baptizatis	lib. 1.	Dubitatum est & quaestum.
De iudice contra conscientiam iudicantē	lib. 1.	Dubitatum est si liceat.
Contra flagellatores	lib. 1.	In nomine Christi. Incipit.
30 An sine professione religiosus,	lib. 1.	In nomine Christi. Incipit.
De ieiunio quintae feriae	lib. 1.	Dubitatur an licitum sit.
De iusto & iniusto bello,	lib. 1.	Nota ad iustum bellum.
De doctrina ecclesiae,	lib. 1.	Tues Petrus & super.
De auditione missarum,	lib. 1.	Sapiens dicit, fili omnia fec.
Contra Iohannem Kanneman,	lib. 2.	In nomine Iesu Christi. In.
De vita spiritali,	lib. 1.	Si spiritus viuimus, spiritu &.
De discretionem cogitationum.	lib. 1.	Vt quid cogitatis ma.
De vera & falsa poenitentia	lib. 1.	Poenitentiam agite ap.
De modo confitendi	lib. 1.	Propheta regius Psal.
40 De audiendis confessionibus,	lib. 1.	Confitemini alterutrum.
De spiritali arte memoratiua,	lib. 1.	Memorare nouissima.
De quatuor sensibus scripturae,	lib. 1.	In nomine Christi, & eius in.
De contemplatione,	lib. 1.	Hac est vita aeterna.
De interdicto.	lib. 1.	In salicibus in medio.
In dedicatione sermones quinque	lib. 1.	Salomon edificauit.
Ad Rudolph. episcop. Lauantimum,	lib. 1.	De falsis prophetis,
De communione sub vtraque specie,	lib. 1.	De communione sub vtraque
Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.	Sermones quoque varios,
In regum, quadruplici sensu	lib. 1.	
50 In multos denique libros Bibliae commentarios elegantes composuit, aliosque tractatus & questionum solutiones pene innumeras & insignes. Claruit sub Frederico tertio, & Pio papa secundo. Anno domini 1460.		

IOHANNES abbas monasterii Niuicellensis, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, scripsit multa & diuersa ingenii sui opuscula, quibus memoriam celeberrimi nominis sui ad posterum cum gloria transmisit. De quibus extant subiecta, Opus preclarum & insignis, quod praenotatur, Bibliae & canonum

Concordantia, lib. 1. In principio creauit Deus.

Sermones de tempore lib. 1. Respice & leuate cap.

Hh 4

Sermones de sanctis. lib. 1. *In principio creauit Deus*
Epistolæ & quæstiones variae. Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis non
venerunt.

IACOBUS de Gruytrode, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium prior do-
mus omnium Apostolorum iuxta Leodium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,
vita & conuersatione deuotus, ingenio præstans & dulcis eloquio. Scripsit præclara quæ-
dam, & deuota opuscula, quorum lectio religiosis personis, salutis propriæ amatoribus
non inutilis perhibetur. De quibus subiecta feruntur.

De veris virtutibus	lib. 3.	De septem peccatis mortalibus,	lib. 1.
De quatuor nouissimis	lib. 1.		
De vita domini Iesu,	lib. 1.	<i>Fasciculus myrrhe dil.</i>	
De præparatione ante missam,	lib. 1.	De diffinitione nominis monachi,	lib. 1.
Meditationes passionis Domini	lib. 1.		
Lectionarius mense	lib. 1.	<i>Comedite amici & bib.</i>	
Speculum prælatorum	lib. 1.	Speculum subditorum	lib. 1.
Speculum sacerdotum	lib. 1.	Speculum secularium hominum,	lib. 1.
Speculum senectutis	lib. 1.	Colloquium Iesu & monachi,	lib. 1.
Colloquium Iesu & prælati,	lib. 1.	<i>Fac mecum Iesu dulcis.</i>	
Colloquium Iesu & senis	lib. 1.	<i>Ne indigneris queso.</i>	
Colloquium Iesu & heremitæ,	lib. 1.	Colloquium Iesu & discipuli,	lib. 1.
Contemplatio sanctæ Mariæ	lib. 1.	<i>Vulnerasti cor meum.</i>	
Coronula sanctæ Mariæ	lib. 1.		
Dialogus crucifixi & peccatoris	lib. 1.	<i>Ignosce queso benignis.</i>	
Dialogus Mariæ & peccatoris	lib. 1.	<i>Verbum mihi est ad te.</i>	
Dialogus alius Mariæ & peccatoris	lib. 1.	Meditationes compassionis Mar.	lib. 1.
De nomine Iesu & Mariæ	lib. 1.	Sermones de tempore.	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Et alia multa. Moritur quam deuotissime sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa
quarto. Anno domini 1472. Indictione quinta, pridie Idus Februariæ.

IACOBUS Zenus, patricius Venetus, episcopus ecclesiæ Patauinæ, vir in scripturis
sanctis studiosus eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, eloquio
disertus, consilio promptus & circumspectus, ac multarum rerum experientia insignis.
Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posterum cum gloria trans-
misit. E quibus extat opus elegantissimum.

De gestis summorum pontificum lib. 1. Et quædam alia.
Moritur autem sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1477.
Indictione nona.

GUILHELMVS Forleon, natione Brito, ordinis fratrum minorum sancti Fran-
cisci, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, inge-
nio clarus, eloquio scholasticus, qui in gymnasio Parisiensi, tum docendo, tum disputan-
do, tumq; scribendo magnam eruditionis suæ laudem commeruit, edidit quædam præ-
clara in scripturis opuscula. E quibus extat celeberrimum opus.

Super sententias lib. 4. Quæstiones variae lib. 1.
Et alia complura.

Huius auditor atque discipulus olim fuit vir doctissimus & theologorum nostræ tem-
pestatis facile princeps, magister Stephanus dictus Brulefer, natione Gallus eiusdem or-
dinis, qui in conuentu Parisiensi theologiam docuit, postea ad obseruantiam ordinis se
conferens apud Moguntiacum in Germania, sententias ibidem legere cœpit, quas in con-
uentu Metensi magno cum laude continuat. Claruit autem iste Guillelmus sub Frede-
rico Imp. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1470.

ALBERTVS de Eybe, natione Teutonicus, Bambergensis ecclesiæ canonicus, &
Pii 2. pontif. maximi cubicularius, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, & diuina-
rum scripturarum non ignarus, ingenio subtilis, eloquio disertus, rhetor & poeta insignis
Scripsit non spernenda lectionis opuscula, de quibus extant subiecta. Ad dominum Jo-
hannem ducem Bauariæ, Monasteriensem episcopum, & Magdeburgensem postea pri-
matem, opus insigne prænotatum.

Margarita poetica lib. 1. *Optasti sapennumero re.*
Dere quoque vxoria lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Et

Francia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini 1460.

RODERICVS episcopus Samorensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio. Scripsit ingenii sui non contemnendæ auctoritatis opuscula, quibus memoriam sui nominis posteritati commendauit. De quibus ego vidi adhuc tantum volumen vnum quod prænotauit.

Speculum humanæ vitæ lib. 2. *Super cunctas humanas.*

Cætera non vidi. Claruit temporibus Frederici Imper. tertii, & Pauli papæ secundi.

Anno domini 1470.

AMBROSIVS Choriolanus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, prior generalis, patria Romanus, vir in diuinis scripturis eruditus, & scientia secularium literarum insignis, excellens ingenio, & eloquio disertus, doctus & eloquens. Scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomen suum immortalitati commendauit, de quibus tantum ad notitiam lectionis nostræ pauca peruenerunt quæ subieci.

In regulam sancti Augustini, lib. 1. *Ex omnium parente docto.*

Eiusdem regulæ commendatio lib. 1. *Postquam beatus Augustinus*

In secundam regulam lib. 1. *Acer ingenio vitæ præ.*

De vita sancti Augustini lib. 1. *Sapienter cum in ma.*

De eiusdem laudibus lib. 1. *Consuere beatiss. pater.*

Orationes varias lib. 1. *Scripsit & alia plura.*

Claruit autem sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1470.

BENEDICTVS Stendel de Hallis, oppido Saxonia, natione Teutonicus vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia seculari nobiliter doctus, ingenio excellens, & apertus eloquio, qui in gymnasio Erfordensi theologiam annis multis gloriose docuit, & tam vitæ quam doctrinæ clarus effulsit. Scripsit quædam non spernendæ lectionis opuscula, ex quibus in dicta vniuersitate legit ordinarie subiecta.

In Genesim, lib. 1. In Exodum lib. 1.

In Leuiticum lib. 1. In Numeros lib. 1.

In Deuteronomium lib. 1. Sermones varios lib. 1.

Collationes diuersas. lib. 1.

Et quædam alia in logica philosophia, cæterisque studiis & exercitiis scholasticis. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1470.

SIFRIDVS episcopus Cirenensis titulus, ordinis fratrum prædicatorum, natione Teutonicus, archiepiscopi Moguntini Theoderici in pontificalibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, hebraicæ & latinæ linguæ peritus, ingenio subtilis & clarus eloquio, disputator acutus, & diuini verbi prædicator egregius, consilio promptus, vitæ præclarus. Scripsit quædam digna lectione opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. De quibus extant subiecta, ad Theodericum archiepiscopum prædictum.

De Iudæorum vsura lib. 1. *Queritur in foro conscientie*

De censibus & reemptione, lib. 1. *Querebatur primo an.*

Sermones & collationes lib. 1. *Quæstiones varæ lib. 1.*

Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imp. & Pio ac Paulo Romanis pontificibus.

Anno domini 1470.

GODESCALCVS de Mefchede, natione Teutonicus, patria Westphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, acer ingenio, vitæ præclarus, doctor sacræ theologiæ profundus, qui multis annis in gymnasio Erfordensi eam scientiam gloriose docuit & magnâ eruditionis suæ laudem ab omnibus commeruit. Scripsit & legit in eadem vniuersitate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum lib. 4. Sermones & collationes, lib. 1.

Quæstiones varæ disputatæ lib. 1. Et alia complura.

Huius frater Theodericus Gresmunt de Mefchede artium & medicinæ doctor vir vndecunq; doctissimus, adhuc superstes Moguntinæ residet, qui & ipse inter alia tractatū elegantē composuit, de regimine sanitatis tempore pestilentiali. Filiū habet sub nomine Theodericū appellatū, vix tria lustra ætatis implentē, cuius admirandū ingenium, & singularis tū eruditio, tū eloquētia multos prouectæ ætatis (doctores etiā) longe præcellit cuius ad me extat lib. insignis de septē artib. liberalib. Scripsit etiā tam ad me quā ad alios pene

infinitas epistolas, cuiusque argumenti ornatissimas, variasque orationes Ciceronianam similitudinem praeferentes, adeo ut velut alter Adeodatus Augustini sanctissimi quondam filius, suo ingenio & scribendi argumentandique promptitudine, ac solertia multis (doctis etiam viris) sit admirationi & stupori. Godescalcus autem patris sui frater. Claruit sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1470. Et ante hoc decennium mortuus est.

STEPHANVS Hoesl Laudenburgenfis, ecclesiae Spirensis olim canonicus, natione Teutonicus, vir in secularibus literis eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus philosophus & orator celeberrimus, ingenio acer, & disertus eloquio in declamandis sermonibus ad populum insignis, quippe qui aliquot annis in castro Heydelburgensi praedicatoris gessit officium. Scripsit non spernenda opuscula, quibus memoriam sui nominis posteris commendauit. E quibus extat

In libros Ethicorum lib. 10. Sermones & collationes, lib. 1.
Carmina & quaedam alia.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1471. Indictione quarta.

BERNARDVS Iustinianus, patria Venerus, philosophus & orator celeberrimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, qui ob singularem dicendi gratiam non modo apud senatum suum Venetum, verum etiam apud Romanos pontifices cardinales, & ceteros Italiae principes, ac urbium senatores in precio est habitus. Scripsit inter cetera ingenii sui monumenta Laurentii Iustiniani patriarchae Veneti auunculi sui.

Vitam & sanctissimam conuersationem, lib. 1. Historiarum quoque, lib. 1.
Orationes plures & elegantes, lib. 1. Epistolas & quaedam alia. lib. 1.

Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini nostri Iesu Christi 1470.

HENRICVS de Piro, natione Teutonicus, ex ciuitate Colonienfi oriundus, ordinis Carthusiensium, professus domus sanctae Barbarae in eadem ciuitate, ante ordinis ingressum doctor vtriusque iuris subtilis & famosus & postea etiam in diuinis scripturis exercitatus, scripsit quaedam praecleara volumina, de quibus subiecta feruntur

Super Institutis lib. 4. *Annunte mihi omnium le.*
Ad nouitios quoque, lib. 1. Consilia in diuersis casibus lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertii, & Pauli papae secundi. Anno domini 1470.

NICOLAVS Donis, natione Teutonicus, ordinis diui patris Benedicti, vir in secularibus literis studiosus & eruditus & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & mathematicus insignis, cosmographiae Ptolemaei vigilantissimus repertor, & sagacissimus instaurator, ingenio praestans & clarus eloquio. Scripsit non contemnenda volumina quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus extat opus mirandum, cum picturis & nouis tabulis elegantissime ordinatis, & diligentissime correctis.

In cosmographiam Ptolemaei
Ad Paulum papam secundum lib. 7. *Non me fugit beatis.*
De locis quoque mirandis lib. 1. *Quoniam, ut ait Augustinus.*
Epistolae variae ad diuersos.

Et quaedam alia. Claruit autem sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1470.

GEORGIVS de Burbach, natione Teutonicus, vir in secularium literarum scientia peritissimus & sanctarum scripturarum non ignarus philosophus & astronomus omnium sui temporis facile luculentissimus, qui in gymnasio Wientensi philosophiam & astrorum scientiam multo tempore publice docuit, ubi inter alios innumeros discipulos Iohannem de regio monte virum postea doctissimum erudiuit. Scripsit ingenii perspicacis praecleara quaedam opuscula. De quorum numero ego vidi duntaxat,

Theoricas planetarum nouas lib. 1. *Sol habet tres orbis a.*

De aliis adhuc nihil vidi. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus. Anno domini 1470.

DOMITIVS Calderinus, patria Veronenfis, rhetor luculentissimus & omnium bonarum artium disciplinis ad perfectum imbutus, graeci & latini sermonis egregie peritus ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit multa in literis humanitatis praecleara opuscula

opuscula, quae
runtur

In Iuena

In Marcia

In Ibin Na

Aduersus

Epistolae

Et alia con

cretarius fuer

10 T O H A

ris studiosus &

purator egreg

cuit, & erudit

de quibus ser

Dissension

Quaestione

Et quaedam

papa secundo.

NICO

20 peris erudit

logus, ac rhet

opuscula, qui

duobus volum

sermonis eleg

notauit, comm

Cornucopi

De pueroru

Orationes

Alia insupe

30 nulla e graeco

Claruit sub

domini 1470.

ANTO

berimus inter

praestans & di

multa praecleara

nihil eorum m

De monarc

Et alia com

40 Moritur sub F

1467. Indict.

IOHA

virginis demo

teraturae non i

clatus disputat

gnis, scripsit qu

In epistolaru

Praeceptoru

De sacrame

50 Sermones d

Alia insupe

tur sub Freder

mini 1476. Ind

BART

& aliarum disc

ordinarie lege

scripsit multa

uit. E quibus e

opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posteros transmisit. E quibus subiecta feruntur

In Iuvenalem	lib. 1.	<i>Satyrarum genera duo.</i>	
In Marcialem,	lib. 1.	In Suetonium,	lib. 1.
In Ibin Nasonis,	lib. 1.	In epistolas Ciceronis,	lib. 1.
Aduersus Broteum grammaticum,	lib. 1.	<i>Vitam Heli & Marce.</i>	
Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.	Orationes variae.	

Et alia complura. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto, cuius secretarius fuerat. Anno domini 1477. Indict. 10.

IO HANNES Tinctoris, natione Teutonicus, Colonienfis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio acutus & disputator egregius, qui in gymnasio Colonienfi theologia multo tempore publice docuit, & eruditionis suae laudes ingentes acquisiuit. Scripsit non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta

Disensiones Thomae & Scoti.	lib. 1.	Concordate coepit in.	lib. 1.
Quaestiones sententiarum,	lib. 1.	Collationes quoque variae.	

Et quaedam alia. Claruit in praefato gymnasio sub Frederico Imper. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini 1470.

NICOLAUS Perotus Saxoferratenfis, & Sipontinus episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, egregius theologus, ac rhetor disertissimus ingenio acer & vita praclarus scripsit quaedam luculenta opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus extant, Opus insigne de duobus voluminibus diuifum, in Marcum Valerium Martialem poetam, omnem latini sermonis elegantiam, rationem & enucleationem pulcherrime complectens, quod praenotauit, commentariorum linguae latinae volumen, siue ut vulgo appellatur

Cornucopiam,	lib. 2.	<i>Barbara, &c. blanditur.</i>	
De puertorum eruditione,	lib. 1.	De generibus metrorum,	lib. 1.
Orationes & variae epistolae.			

Alia insuper multa scripsisse dicitur, tam in diuinis literis quam in humanis, ac nonnullae graeco transtulisse in latinum sed ad manus nostras non venerunt.

Claruit sub Frederico Imperatore tertio, Pio ac Paulo Romanis pontificibus. Anno domini 1470.

ANTONIUS Roselus, natione Tuscus, vtriusque iuris professor eximius, & celeberrimus interpres, ac aliarum bonarum artium disciplina plurimum decoratus, ingenio praetans & disertus eloquio, qui in gymnasio Patauino multis annis iura docuit, scripsit multa praecleara opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. Sed ego nihil eorum me vquam vidisse memini. Fertur autem eius insigne opus.

De monarchia mundi.	lib. 3.	In legibus varii tractatus.	
---------------------	---------	-----------------------------	--

Et alia complura.

Moritur sub Frederico Imper. tertio, vegeta senectute, Patauii sepultus. Anno domini 1467. Indict. 15.

IO HANNES Beetz, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturae non ignarus theologus excellens, & philosophus subtilis, ingenio acer, vita praclarus disputator quaestionum egregius, & in declamandis sermonibus ad populum insignis, scripsit quaedam praecleara opuscula. De quibus feruntur subiecta.

In epistolam Pauli ad Romanos.	lib. 1.		
Praeceptorium diuinae legis.	li. 10.	<i>Sacra scriptura diuini.</i>	
De sacramento altaris.	lib. 1.	Sermones de tempore.	lib. 1.
Sermones de sanctis.	lib. 1.	Quaestiones variae disput.	lib. 1.

Alia insuper nonnulla edidit, quae ad notitiam nostrae lectionis non venerunt. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto in conuentu suo Tenensi. Anno domini 1476. Indict. 9. decimasexta Cal. Augusti.

BARTHOLOMAEVS Cepolla, Veronensis natione, iureconsultus celeberrimus, & aliarum disciplinarum secularis literaturae cultor insignis, qui in gymnasio Patauino ordinarie legendo, disputando & scribendo magnam eruditionis suae laudem acquisiuit, scripsit multa praecleara opuscula, quibus memoriam sui nominis posteritati commendauit. E quibus extat opus profecto subtilissimum quod praenotauit.

Cautelas iuris causarum civilium. lib. 1. *Notandum singulariter*
 De simulatis contractibus. lib. 1. De prædiis vrbaniis lib. 1.
 De prædiis rusticorum. lib. 1. De re quoque militari. lib. 1.
 Et alia complura. Moritur autem tempore Frederici Imperatoris tertii & Sixti papæ quarti. Anno domini 1477. Indictione 10.

IOHANNES de regio monte, natione Teutonicus, Georgii Burbachii astronomi quondam discipulus non minor Anaximandro Milcſio, aut Syracusano Archimede, græca & latina eloquentia eruditissimus Germanorum decus, ob astronomiam, ceteraque mathematicas disciplinas à Matthia Pannoniæ rege, & consolaturo, ciuibſque Nurenbergenſibus perpetuo donatus stipendio, magnam eruditionis suæ laudem non modo apud Germanos suos, verum etiam apud Italos, Gallosque consecutus est. Nam à Sixto summo pontifice ad emendandum paschalem Dionysii computum Romam accitus, dum pleraque posteritati parat, non sine maxima studioſorum iactura morbo perit, scripsit quædam præclara opuscula, de quibus extant subiecta.

Calendarium perpulchrum. lib. 1. *Ephemerides, id est, Darius lib. 1.*
 Contra Gerardum Cremonenſem. lib. 1. *Postquam emissimus inducem.*
 Epistolarum & orationum. lib. 1. Et alia complura
 Moritur autem Romæ sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa 4. Anno domini 1476. Indictione nona.

GERARDVS de Elten, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus & secularis philosophiæ non ignarus, acer ingenio, vita præclarus. Posteaquâ theologiâ in Colonienſi gymnaſio multis annis glorioſe docuerat, mundi vanitatibus contemptui habitis in senectute sua ordinem prædicatorum pro Dei amore in eadem ciuitate Agrippina ingreditur, & mox hæreticæ prauitatis inquisitor & exterminator constituitur, scripsit inter alia (vt ferunt.)

Quæſtiones ſententiarum. lib. 1. Quæſtiones disputatas. lib. 1.
 Sermones & collationes. lib. 1. Varia quoque in philosophia. lib. 1.
 Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & summo pontifice Sixto quarto. Anno domini nostri Iesu Christi 1475.

ALEXANDER Tartagin de Imola, Iureconsultus & studiosus & eruditus, & in aliis ſecularium diſciplinarum institutionibus probe expertus, ingenio excellens & præclarus eloquio, scripsit ad vilitatem eorum qui studio iuris vtriuſque inuigilant quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis tranſmiſit. De quorum numero subiecta feruntur.

In ſexto decretalium. lib. 1. In Clementinis quoque lib. 1.
 Super Codice etiam. lib. 9. Super ff. veteri. li. 24.
 Super ff. nouo. li. 12. Super ff. Inſorciati. li. 14.
 Et quædam alia. Claruit tempore Frederici Imperatoris tertii, & Sixti papæ quarti. Anno domini 1470.

IOHANNES Soreth, natione Normannus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, quintus & vicesimus prior generalis, vir in diuinis ſcripturis doctissimus & ſecularis philosophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis, eloquio dulcis & clarus, vita & conuerſatione deuotus, & ſingulariter religioſus & ſanctus, Carmeliticæ ordinis decus, gloria, ſplendor & reſormator, qualem noſtra raro viderunt ſecula, rariſ cernent ventura totus Deo deditus, totus lectioni & orationi inſectus, contemptor mundi, amator, norma & ſpeculum monaſticæ conuerſationis, angelicæ puritatis imitator, virtutum cultus vitiſorum acerrimus hoſtis, ſcripsit præclara ingenii ſui multa commendanda opuscula, de quibus extant ſubiecta

Super ſententias, lib. 4. Sermones varii lib. 1.
 In regulam ordinis ſui, lib. 1. In eandem maius commentum, lib. 1.
 Constitutiones ordinauit lib. 1. Scriptis & alia complura.
 Moritur Andegauis ſub Frederico Imperat. tertio, & Sixto papa. Anno domini 1471. Indictione tertia. 8. Calen. Auguſti.

THEODORVS Gaza Theſſalonicenſis, vir in ſecularibus literis egregie doctus, & ſanctarum ſcripturarum non ignarus græcæ latinæque eruditissimus, ingenio excellens, & diſertus eloquio, multa ſcripsit opuscula, de græco in latinum multa tranſtulit, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. De cuius ſcriptis ad noticiam noſtræ lectionis nihil viſquam peruenit, de tranſductis autem feruntur.

Theophrastus

Theophrastus de plantis, lib. 1. Aristotel. problemata lib. 1.
Idem de animalibus, lib. 1. Et quædam alia.
Moritur Romæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1478.
Indict. vndecima.

IOHANNES de Lutria, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in philosophia scholastica egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, & declamator sermonum celeberrimus, qui primum in gymnasio Erfordensi theologiam gloriose docuit, & postea in ecclesia Moguntina prædicatoris officium strenue gessit. Scripsit quædam non spernenda lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus subiecta feruntur.

Super sententias lib. 4. Sermones varii lib. 1.
Quæstiones disputatæ lib. 1. Et quædam in philosophia lib. 1.
Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1479. Indictione duodecima.

ALANVS de Rupe, natione Teutonicus, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, in declamandis sermonibus ad populum excellentissimæ opinionis, vita & conuersatione Deo deuotus, & beatæ Mariæ semper virginis amator præcipuus, eiusque rosarii & famularus promotor venerandus, à qua etiam singulari dono supernæ consolationis aliquotiens meruit recreari, & iam in æterna felicitate resoueri. Scripsit inter alia ingenii sui opera.

Compendium psalterii Mariani lib. 1. Quia catholice verita.
De miraculis rosarii, lib. 1. Quamuis speciosa laus.
Sermones quoque varios, lib. 1. Et quædam alia.

Moritur autem in conuentu suo Zwollensi, sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1474. Indictione septima, in vigilia assumptionis beatæ Mariæ virginis. Cuius rosarium & passionis Christi recordatiuum psalterium, quod diu iam fuit neglectum reuocauit ad mentes & exercitia hominum, ob cuius honorem confraternitatem instituit, quæ per apostolicam sedem confirmata indies augetur, & multis salutare præbet exercitium.

CONRADVS de Zabernia, natione Teutonicus, vir in scripturis diuinis studiosus & exercitatus, & secularis literaturæ, præsertim musicæ non ignarus, ingenio docilis, & vita exemplaris, in declamandis sermonibus ad populum clarus & deuotus. Scripsit aperto sermone quædam non spernenda opuscula, quibus ingenium suum vtiliter & fructuose exercitans, etiam posteris memoriam nominis sui commendauit. De quorum numero extant subiecta.

De monochordo lib. 1. Cum ut quidam sapiens.
De modo bene cantandi lib. 1. In fauorem totius cleri.
De fine collectarum lib. 1. Quamquam plerique de.
Sermones multi & varii lib. 1. Et quædam alia.

Claruit. Anno domini 1470. sub Sixto pontifice quarto, sub quo & mortuus est.

LAURENTIUS Calcaneus Brixianus, vir nobilis, eques auratus, & legum doctor celeberrimus, philosophus, & historiologus luculentissimus, ingenio & eloquentia clarus, ac disputator quæstionum acutissimus. Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit, de quibus subiecta feruntur.

De commendatione studiorum lib. 1. De septem peccatis mortalibus, lib. 1.
De conceptione sanctæ Mariæ, lib. 1. Consilia quoque plura lib. 1.
Et quædam alia parua. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1478. Indictione vndecima.

IOHANNES de Dorsten, natione Teutonicus, ordinis fratrum herenitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, & ad disputandas enodandasque quæstiones scripturarum satis idoneus, in declamandis quoque sermonibus ad populum excellentis opinionis, qui in gymnasio Erfordensi docendo & prædicando in pretio est habitus. Scripsit non contemnenda opuscula quibus memoriam sui posteris commendauit. De quibus feruntur.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
Et quædam alia. Claruit in conuentu Erfordensi sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1475.

ANGELVS Saxo de Brunswico, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eru-

thomij

per a
storicaMet. f. g. u. u. u. u. u.
J. Buer.

dicissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, in de-
clamandis sermonibus ad populum celeberrima opinionis, quippe qui post adeptum
magisterium docendi in gymnasio Erfordensi apud Moguntiam multo tempore prædi-
catoris gessit officium, scripsit inter alia opus quoddam insigne,

In Canonem missæ. lib. 1. Sermones varios, lib. 1.
Quæstiones diuerfas. lib. 1. Et quædam alia.

Moritur Argentoræ in cænobio poenitentium sepultus, sub Frederico Imper. tertio.
Anno domini 1481. Indict. 14.

FRANCISCUS Philelfus, ex vetusto Tolentini oppido natus, eques auratus &
poeta laureatus, philosophus & orator celeberrimus, Chrysoloræ Byzantini philosophi
quondam in iuuentute apud Venetias auditor, a quo græcam eloquentiam ac latinam
perfectissime didicit, vir adeo studiosus & bonarum artium amator & cultor indefessus,
ut velut alter Plinius inter continuas bellorum occupationes semper aliquid aut legeret
sibi, aut dictaret aliis, scripsit enim utroq; sermone, tam prosa quam carmine, multa præ-
clara volumina quib. memoriæ celeberrimi ingenti sui posteris reliquit. E quibus extant,

Eutiphron de pietate. lib. 1. De morali disciplina. lib. 8.

Vita Nicolai papæ quinti. lib. 2.

Consolatorijs ad amicum. lib. 1. Cupienti mihi aliquid.

De diuersitate legum. lib. 1. Quam multarum legum men.

Sphorciadorum versu heroico. lib. 9. Satyarum eodem metro. li. 10.

De iocis & serijs hexametro. lib. 6. Lyricorum omni genere metri. lib. 6.

Orationes varæ 60. lib. 1. Si fieri posse censem.

Epistolarum latinarum. li. 16. Quam nihil apud me duxe.

Epistolarum græcarum. li. 39. Græcis versibus per odas. lib. 4.

Conuiuiorum profaice. lib. 2. De exilio quoque. lib. 4.

Et alia complura.

Multa præterea verit in latinum, è quibus subiecta feruntur. Rhetorica Aristotelis
ad Alexandrum regem, lib. 1. Ex Platone, lib. 2. Hippocratis de flatibus & corporis pas-
sionibus, lib. 2. Ex Plutarcho, Thesei & Galbæ Ottonisque vitas. Apophthegmata quo-
que, lib. 2. Et alia plura. Hic Franciscus (ut diximus) Chrysoloræ Bizantini clarissimi vi-
ri auditor & gener fuit, a quo cum doctissimus euassisset, primum apud Venetos, postea
apud Florentinos, Senenses, Bononienses, & demum Mediolanenses sub quatuor duobus
cum annua pensione græcas, latinæque literas plurimos gloriose docuit. Moritur
autem Bononiæ nonagenarius & pauper, imo ut philosophus & Christianus sub Frede-
rico Imperatore tertio, & Sixto papa. Anno domini 1481. Indictione 14. Anno post ob-
itum Marii filii.

MARTINUS Philelfus, Francisci Philelfi supra dicti filius, eques auratus (quales no-
stri milites appellant) & laureatus poeta, philosophia & artium doctor celeberrima opi-
nionis, & tam diuinarum scripturarum quam vtriusq; iuris scientia insignis, in gymnasio
Mantuano ad lectionem publico conductus salario, ibidem & vitæ studii finem fecit, scrip-
psit inter cætera, opus præclarum præceptorum.

Artis rhetoricæ. lib. 3. De creueram iam dudum.

Orationes elegantes. lib. 1. Epistolarum ad diuersos. lib. 1.

Cantilenas & rhythmos. Sed & alia multa metro & prosa composuit, quæ ad me non
venerunt. Moritur autem Mantuæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. An-
no domini 1480. Indict. 13.

THEODERICUS de Herxen, natione Teutonicus, ordinis fratrum clericorum
in communi viuientium visitator, vir deuotus, & in diuinis scripturis studiosus & erudi-
tissimus, ingenio promptus, sermone apertus, vita & conuersatione præclarus, scripsit ad
ædificationem simplicium fratrum multa deuota volumina, quibus ingenium suum vi-
liter exercitans memoriam sui posteris reliquit. E quibus ista feruntur.

In toto Maltorio. lib. 1. Super oratione Dominica. lib. 1.

Super Aie Maria. lib. 1. De passione Domini. lib. 1.

De morandi desiderio. lib. 1. Et alia multa.

Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno do-
mini 1476.

DOMINICUS de Dominicis, patria Venetus, primum Torcellanus, & postea
Brixianus episcopus, & referendarius apostolicus, vir in diuinis scripturis eruditus,
& in

& in secularibus literis doctissimus, philosophiæ, dialecticæ & astronomiæ, ac eloquentiæ egregie decoratus, qui ob ingentes virtutes suas apud Romanos pontifices Pium, Paulum & Sixtum magno in pretio habitus sæpelegationis munus impleuit, scripsit excellentis ingenii plura opuscula, sed nihil eorum ad manus nostras meumini peruenisse. Feruntur autem eius elegantes.

Orationes de diuersis.

lib. 1.

Sermones quoque varii

lib. 1.

Et multi tractatus. Moritur apud Brixiam, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto quarto summo pontifice. Anno domini 1478. Indictione vndecima. 13. Cal. Martii, ætatis anno sexagesimo.

10 **LYDOVICVS** Donatus Patricius Venetus, & Pergomenfis episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & philosophiæ scholasticæ non ignarus, pietate quoque, religione, clementia, & mansuetudine insignis, ingenio subtilis, & clarus eloquio, scripsit quedam luculenta opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus nihil vquam videre merui. Fertur autem eius insigne opus ad Paulum secundum.

Super sententias,

lib. 4.

Orationes quoque variae,

lib. 1.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno domini 1484. Indictione secunda. Sepultus in ecclesia sancti Vincentii martyris.

CONRADVS de Rodenberg, natione Teutonicus, abbas monasterii sancti Iohannis Baptiste Rinaugiensis, Moguntinæ diocesis, ordinis diui patris Benedicti, vir 10 deuotus & eruditus, & regularis obsequiæ cultus & amator præcipuus, qui antea multis annis apud sanctum Matthiam apostolum Treueris, & diuum Martinum Coloniam prioris gessit officium. Cum esset beatæ Mariæ semper virginis ardentissimus amator, scripsit in ipsius honorem aperto sermone celeberrimum volumen, sumpta de singulis membris eius (sub typo botri) materiam laudis, cui aptissimum titulum imposuit

De vinea Domini Sabaorth

lib. 1.

Fundamenta eius in mon.

Exercitium nouitiorum,

lib. 1.

Videte vocationem ve.

De præparatione ante missam

lib. 1.

Dominus noster Iesus Christus

De ruina ordinis orationem,

lib. 1.

Cecidit corona capitis.

De causis ruinae orationem,

lib. 1.

Capite nobis vulpecu.

10 De cura pastoralis orationem,

lib. 1.

Beatus seruus quem inuē.

Et varias coll. in capitulis.

Moritur sub Frederico Imper. tertio, & Innocentio pontifice octauo. Anno domini 1486. Indict. quarta. 8. Cal. Ianuarii. Sepultus in abside dextera chori ante altare sancti Benedicti versus ambitum.

STEPHANVS de Caieta Neapolitanus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus & vtriusque iuris professor, & interpret doctissimus ingenio acutus, & ad disputandas soluendasque quaestiones scripturarum satis idoneus, eloquio clarus atque compositus, scripsit ad Iohannem Baptistam de Benteuoleis de Saxo ferrato, Ferdinandi Siciliae regis consiliarium opus celeberrimum,

40 De sacramentis

lib. 7.

Ad limina beati Petri.

Et quædam alia. Claruit tempore Frederici Imp. tertij, & Sixti pontificis quarti. Anno domini 1470.

GEORGIUS Molitoris Nurenburgensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus & egregie doctus, atque in philosophia scholastica (quam Aristotelicam vocant) non mediocriter eruditus, ingenio acer, vita præclarus, in gymnasio Erfordensi theologiæ pluribus annis publice docuit, & magnam eruditionis suæ laudem reportauit, scripsit ingenii sui quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus subiecta feruntur

Super sententias,

lib. 4.

De passione Domini,

lib. 1.

10 Sermones multi,

lib. 1.

Quæstiones variae.

lib. 1.

Et alia complura. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1484. Indict. secunda.

BARTHOLOMÆVS, cognomento Platina, patria Cremonensis, apostolicus quondam abbreviator, vir vndecunque doctissimus philosophus & rhetor celeberrimus, ingenio subtilis & vehemens, eloquio disertus, & mulcens, animo constans & validus, multas à Paulo papa secundo calamitates sustinuit, adeo ut bonis omnibus & dignitate spoliatus, post Aculci suspensionem in carcerem crudelissime detrusus, vsq; ad mortem ipsius Pauli detentus est. Qui à Sixto mox liberatus, ad imitationem Eutrundi Ti-

cinensis diaconi à Berengario rege Italiae similia passi, Pauli mores & vitia per Antipodisium non infulse notauit. Scripsit enim ad Sixtum pontificem quartum

De gestis Romanorum pontificum, lib. 1. De naturis rerum, lib. 1.
Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Et quaedam alia.

Moritur Romae ex peste, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno domini 1481. Indi. 14.

NICOLAUS de Wachenheim, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, & clarus eloquio, qui in Heydelbergensi gymnasio per annos ferme quinquaginta docendo, legendo, ac disputando velut princeps theologorum in maximo pretio fuit, scripsit non spernendae lectionis opuscula, quibus nominis sui memoriam etiam posteritati commendauit. E quibus ad me pauca peruenierunt

Quaestiones sententiarum, lib. 1. Sermones multi, lib. 1.
Collationes plures & orationes lib. 1. Quia approbante sacri.

Et quaedam alia. Claruit Heydelbergae sub Frederico Imperat. tertio. Anno domini 1480. iam valde senex, & sub Sixto pontifice quarto, ante hoc ferme septennium mortuus est.

MICHAEL de Mediolano, ordinis fratrum minorum, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularis literaturae non ignarus, ingenio subtilis, vita & conuersatione praeclarus, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimae opinionis. Scripsit ad utilitatem eorum qui declamationibus vacant, non spernenda opuscula, quibus etiam posteritati nomen suum notificauit. De quibus extant

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
Sermones per aduentum, lib. 1. Sermones de poenitentia per quod, lib. 1.
Sermones de peccatis. lib. 1. Sermones de decem praeceptis, lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit sub Frederico imperatore tertio. Anno domini 1480. Et sub Innocentio papa octauo moritur.

SIXTUS papa quartus, natione Ligurgus, ex Sauona vrbe maritima natus, Franciscus antea vocatus, ordinis fratrum minorum minister generalis, sedit post Paulum secundum in cathedra Petri annis tredecim, vir in diuinis scripturis eruditus, & disputator egregius, amator cleri, religiosorum promotor, & benefactor singularis, eorum maxime quos vita obseruantialis commendabat, quem Paulus papa semel disputantem audiens, tantum admiratus est, vt eum cardinalatus honore dignum fecerit, scripsit ante pontificatum quaedam praeclara opuscula. E quibus ista feruntur.

De futuris contingentibus lib. 1. De potentia Dei. lib. 1.
De sanguine Christi. lib. 1. De conceptione sanctae Mariae. lib. 1.

Et quaedam alia. Moritur sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1484. Indi. tione secunda.

IOHANNES consobrinus, Portugalsis natione, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis literaturae ac iuris canonici non ignarus, ingenio excellens, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimae opinionis, contra inimicos fidei primum in Anglia, ac deinde in Portugalia magnos & efficaces latratus dedit. Haereses & errores quamplurimos disputando, praedicando, scribendoque reprobauit & confutauit, scripsit ad instantiam praepositi regalis collegii diuinae Mariae de Amlten in Anglia, insigne opus tripartitum de contractibus & commutationibus, quod praenotauit.

De iustitia commutativa. lib. 4. Sermones varios lib. 1.

Et quaedam alia. Constatum Francisci Maronis grato compendio breuiavit.

Claruit anno domini 1475. Et sub Sixto pontifice quarto, Vlix bonae pro fide intoxicatus moritur.

HENRICVS cognomento Prudens, ordinis Carthusiensium, prior domus vallis iuxta Brugas in Flandria, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, vita & conuersatione deuotus & Deo singulariter deditus, scripsit pro institutione religiosorum quaedam praeclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. De quibus extat opus celeberrimum deuotioni maxime congruum, vt in tres partes secundum differentias statuum, incipientium, proficientium & perfectorum diuisum, per modum dialogi, in quo colloutores introducuntur, Angelus & Monachus, Iesus & pater celestis, Maria amorosa sanctarum socius animarum, ipsumque praenotauit.

Tetra-

Tetralogum deuotionis. lib. 3. Et quædam alia.

Moritur in noua domo sanctæ Sophiæ Constantinopolitanæ prope Bulefunducis, in qua per aliquot annos prioris gessit officium, sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1484. Indictione secunda.

FRANCISCVS Diedus nobilis patricius Venetus, vir tam in diuinis scripturis, quam in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor, doctrina & eloquentia insignis, iuris pontificii & ciuilibus celeberrimus interpres, & reipublicæ Venetæ amator & tutor indefessus, scripsit tam metro quam prosa quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteritati commendauit. E quibus ista feruntur.

10 Historia sancti Rochi confessoris. lib. 1. Orationes & variae epistolæ

Et quædam alia. Moritur Veronæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto quarto. Anno domini 1483. Indict. 1.

RUDOLPHVS Agricola de Gruningen, natione Friso, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, græci & latini sermonis peritus, & hebraicæ linguæ non ignarus, ingenio excellens, sermone disertus, Iohannis Camerarii de Dalburg Wormaciensis episcopi virique doctissimi quondam præceptor, in gymnasio Heydelbergensi docendo & scribendo principatum facile obtinuit inter omnes etiam cuiuscunque facultatis doctores, scripsit quædam ingenii sui excellentissima opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit, & posteritati reliquit. De quibus extant subiecta

Vita Francisci Petrarchæ lib. 1.

Carmen de sancta Anna. lib. 1.

Dialectica subtilissima. lib. 3.

Anna parens summe ge.

Epistolæ & orationes variae. lib. 1.

Varia insuper & elegantissima carmina edidit, quibus ingenium suum prope diuinum ostendit. Transtulit ex hebraico psalterium, ex græco quædam opera Platonis Dionysii Ariopagite volumina traducere incipiens morte immatura præuentus, imperfecta reliquit, scripsit etiam alia. Moritur Heydelbergæ mente in Deum porrectissima, sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1485. Indictione tertia. Cui Hermolaus barbarus patriarcha Aquilegensis hoc epitaphium scripsit, lauida clausurunt hoc marmore fata Rudolphum Agricolam Frisii spemque decusque. Scilicet hoc viuo meruit Germania. Quicquid laudis habet Latium, Græcia quicquid habet. Sepultus est Heydelbergæ apud fratres minores, non sine iactura latinorum literarum.

10 TILMANNVS ordinis canonicorum regularium S. Augustini, præpositus cœnobii diui martyris Christophori in Rauengirsburg in fine Moguntinæ diocesis, iuxta Hirsiniam syluam quæ à Rheno flumine caudam dirigit versus Mediomatricum & Treueros, in loco qui ab antiquo recessus Hunorum appellatur, natione Teutonicus, in diuinis scripturis studiosus, vita & conuersatione deuotus. Scripsit simplici & aperto sermone pro fratrum ædificatione quædam plena deuotionis & charitatis opuscula, quibus ingenium exercitauit. E quibus extant ista.

De vinea spiritali lib. 1.

De institutione nouitiorum lib. 1.

Mirarer charissime

Ingressus charissime

Et quædam parua exercitia. Moritur senex & plenus dierum sub Frederico Imp. tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1485. Indict. tertia.

HENRICVS Arnoldi, natione Saxo, professione monachus Carthusiensis domus Basiliensis, vir religione deuotus, ingenio clarus, affectu sincerus, morib. grauis, eloquio dulcis, conuersatione affabilis, pius, mansuetus, exemplo fulgidus, in sacris literis plurimum exercitatus, & pontificii iuris non ignarus. Qui cum officio notariatus in sacro Basiliensi concilio multis annis fungeretur, fidelis, iustus, ac prudens cunctorum testimonio probatus est. Hic tandem omnia cernens esse vanitatem, vniuersa pro Christi amore conrempsit, clausuram Carthusiensium eligens & ingrediens ubi in priorem eiusdem domus præfectus, multis annis subditos sibi monachos, conuersos ceterosque paterno amore prosequens, in pace ac tranquillitate laudabiliter rexit. Scripsit opuscula multa valde deuota atque salubria. E quibus ea quæ ad notitiam nostram peruenerunt subiecta sunt.

Multæ de diuersis sanctis orationes de. li. 1.

Orationes sequentes.

Sermones plures lib. 1.

Historiæ de diuersis sanctis,

lib. 1.

Concordantia Euangelistarum de passione Domini

lib. 1.

Meditationes de vita Christi, lib. 1.

De concept. immaculatæ vir. Mar. tract. 1.

De nouitiorum instructione, tract. 1. Dialogus inter Iesum & Mariam, tract. 1.
 Dialogus de exercitiis, scilicet inter sanctam Margaretam & eius seruulum, tract. 1.
 Alius dialogus inter eosdem de cruce, tract. 1.
 De commendatione charitatis, tract. 1. *Charitatis excellentia.*
 De sancta humilitate sub forma oratio tract. 1. *Humilitas perfecta*
 Iterum de humilitate, tract. 1. *Fratres charissimi humil.*
 Chronica domus Carthusiensium in Basil. tract. 1.

Feliciter migravit ex hac vita sub Frederico tertio Romanorum Imperatore. Anno domini 1487.

I V D O C V S de Calue, natione Teutonicus, patria Sueuus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & scholasticæ philosophiæ non ignarus, ingenio promptus & vehemens, in gymnasio Heydelbergensi, legendo, docendo & prædicando multis annis in pretio fuit, ubi etiam iuxta morem in ecclesia sancti spiritus prædicatoris aliquandiu gessit officium. Scripsit quosdam (ut ferunt) tractatus non abiiciendos, sed ad notitiam nostræ lectionis non venerunt. Extant eius de diuersis.

Sermones varii lib. 1. Vocabularius prædicantium, lib. 1.

Et varii tractatus. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1480. Et sub Innocentio papa octauo ante hoc triennium moritur.

N I C O L A V S de Crutzenach, natione Teutonicus, ex dicecesi Moguntin. & comitatu Spanhemensi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, vita præclarus, disputator acutus, & declamator sermoni egregius, qui in gymnasio Wiensensi theologiam multis annis publice docuit, & tam apud scholasticos ibidem quam Imperatorem Fredericum tertium magnam eruditionis suæ & laudem & mercedem obtinuit. Scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Quæstiones sententiarum lib. 4. Sermones varii, lib. 2.

Collationes & orationes multe, lib. 1. De conceptione sanctæ Mariæ, lib. 1.

Et alia complura, quæ cum usque ad mortem celauerit, ad notitiam nostræ lectionis necdum venire potuerunt, quæ tamen indies ventura sunt. Moritur Viennæ in Austria sub Frederico Imp. tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1491. Indict. 9.

P E T R V S Scotus, natione Teutonicus, patria Argentinensis, canonicus sancti Petri ibidem, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in vtroque iure doctissimus, atque in cæteris humanitatis artibus valde eruditus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, ingenio excellens, vita & conuersatione præclarus. Scripsit tam metro quam prosa quædam pudica elegantissimaque opuscula, quibus se posteris commendauit. De sanctis Iohanne Baptista, Euangelista, & Chrysostomo scripsit pulchrum & delectabile opus.

Carmine elegiaco, lib. 1.

Laudes Iohannis Gerson lib. 1. *Iohannes Gerson pari.*

Epistolas elegantissimas lib. 1.

Carmina insuper & diuersa & compunctioni legentis non contraria, sed probe apta & congrua, vario metrorum genere composuit. Moritur Argentinæ in ecclesia sancti Petri sepultus, sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1491. Indictione nona. Etatis vero suæ tricesimo primo. Consummatus in breui impleuit tempora multa & sublatu est, ne malitia mutaret intellectum eius.

N I C A S I V S de Voerda Mechiliniensis, natione Teutonicus, patria Brabantinus, captus à tertio ætatis suæ anno oculis, & ob id elementorum quoque omnium naturaliter penitus ignarus velut grande miraculum secundum nostram tempestatem Didymum Alexandrinum exhibuit, dum in omni doctrina & scientia tam diuina quam humana eruditissimus euasit. Nam in gymnasio Colonienfi (ubi & mortuus est) iura publice docuit, libros vtriusque iuris quos nunquam vidit, auditu didicit, tenuit mente, aperte recitauit. In vniuersitate Louanienfi gradum magisterii in artibus primo suscepit, scholas postea aliquanto tempore in Mechilinia rexit, deinde ad Louanium reuersus, in sacra theologia licentiatu constituitur, & singulari dispensatione apostolica sacerdos ordinatur, prædicat publice, audit confessiones, ad altare ministrat euangelium cæcus coram omnibus (mente vtens pro libro) recitat, tantum ad altare diuina per se non celebrat. Postremo in Colonienfi Academia omnium doctorum consensu doctor canonici iuris factus est, & legum quoque imperialium cautus interpret, edidit celeberrimum opus quod in eadem vniuersitate Colonienfi multis excipientibus extraordinarie legit,

Super

Super institutis.

lib. 4.

Quia ea quae bene in.

Super sententias.

lib. 1.

Sermones varios.

lib. 1.

Questiones diuersas. Scripsit ad me quasdam non inelegantes epistolas, in quarum una satis copiosa, omnem historiam suae fortunae contexuit, & se praedicta opuscula fecisse interrogatus pridem à me humiliter confessus fuit. Moritur Coloniae in maiore ecclesia sepultus, sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1492. Indictione decima, 7. Cal. Septemb.

CHRISTOPHERVS Porfena, Romanus, prior sanctae Albinae de Vrbe, ordinis fratrum heremitarum sancti Guilhelmi, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, graecae & latinae linguae peritissimus, quippe qui ab ineunte aetate eas literas imbibit in Graecia ipsa & sub graecis praceptoribus, ut ex Graecia natus videretur, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit inter cetera.

Epistolarum ad diuersos

lib. 1.

Et alia complura.

Vertit in Latinum Origenem contra Celsum philosophum libros octo, ad Sixtum pontificem quartum. Sermones quoque diui Iohannis Chrysostomi morales, numero quinque & viginti, quos dicauit Marco Barbo cardinali S. Marci. Sed & quaedam Theophylacti Bulgariae archiepiscopi opuscula cum aliis perbelle conuertit, ac latinis legenda donauit. Moritur Romae peste sublati, sub Frederico Imper. tertio, & Innocentio papa octauo. Anno dominicae incarnationis 1486. Indict. 4.

HERMOLAVS Barbarus, natione Venetus, genere Patricius archiepiscopus & patriarcha Aquilegiensis, & demum sacros. ecclesiae Rom. episcopus cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, philosophus, rhetor, poeta, astronomus & geometer celeberrimus, graeci ac latini sermonis peritissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus, vita & conuersatione deuotus atque praeclarus, omnique honore ecclesiastico dignissimus, ab adolescentia bonis literis & moribus sanctis studium & operam impendens, talis ac tantus euasit, ut secundum non reliquerit. Ab octauo decimo aetatis suae anno scribere exorsus, multa elegantissima opuscula composuit, quibus memoriam sui posteris commendauit. De quorum numero subiecta feruntur, opus perpulchrum.

De coelibatu.

lib. 2.

Castigationes Plinianae.

lib. 1.

Qui lucubrationes suas.

Contra barbaros philosophos

lib. 1.

De re uxoria metrica.

lib. 1.

Questiones Geometriae.

lib. 1.

Conuenientia astron. & medic.

lib. 1.

Praecepta historiae conscribendae.

lib. 1.

Compendium philosophiae.

lib. 1.

Compendium Galeni.

lib. 1.

Epistolarum ad diuersos.

lib. 1.

Orationes multiplices.

lib. 1.

Carminum plusquam 12.

lib. 1.

Et alia complura. Castigationes Plinianas opus grande, quod legatus Venetus Romae inchoans, patriarcha compleuit, Alexandro pontifici sexto dicauit, in quo ferme quinque millia librarium vulnere sanauit. Cum olim anno domini octogesimo sexto Moguntiam ascensurus Coloniam praeteriret, rogatu Theoderici Flasi Nusiensis medicus libellum condidit quatum astronomia medicinae conueniat. Ad Marcum Antonium Sabellicum historiographum librum edidit de conscribenda historiae praecipis. Rhetoricam Aristotelis, & Dialecticam vniuersam. Dioscoridem quoque interpretatus est, & elegias, epistolas & orationes metricas usque ad carminum duodecim millia (sicut diximus) composuit. In latinum vertit tractatum patriarchae Constantinopolitani responsalem de fide catholica ad quaestiones Mahumetis magni Turcae. Plutarchum quoque de Hidae & Osirida. Et eundem quare oracula defecerunt. Ad Arnoldum Bostium Carmentum Gandensem quondam Dionysii Ariopagite opusculum. Transtulit & alia complura. Opus suum de re uxoria continet circiter versus sexcentos, in quo disputat elegantissime utrum expediat viro sapienti ducere uxorem, concludens quod non. Moritur non sine maxima studioforum iactura, sub Frederico Imp. tertio, & Alexandro papa sexto. Anno domini 1493. Aetatis suae anno 39. Indictione vndecima.

IUVIANVS Maius Parthenopaeus, Neopolitanus, vir certe in secularibus literis studiosissimus & egregie doctus, diuinarum quoque scripturarum non ignarus, philosophus & rhetor celeberrimus, ingenio praestans & clarus eloquio, scripsit quaedam non contemnenda lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat volumen grande & insigne ad Henricum Acherontinum archiepiscopum Ferdinandi regis Neapolitani confessorum atque principaliter ad ipsum regem quod ex veterum libris colligens praenotauit.

De priscorum proprietate verborum, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno domini 1480. Et incertum habeo an adhuc viuat.

BENEDICTVS Capra, Perusinus, vir in vtroque iure celeberrime doctus, & tam diuinis scripturis quam philosophorum præceptis probe exercitatus, ingenio subtilis & disputator egregius, multarumque rerum antiquarum, nouarumque peritia insignis, in gymnasio Perusino iura multo tempore publice docuit, & magnam eruditionis suæ famam acquisiuit. Scripsit inter cætera

Super decretalibus,

lib. 5.

Consilia quoque plura,

lib. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1480.

IOHANNES Andreas episcopus Aleriensis, apostolicæ bibliothecæ secretarius, Nicolai Cusæ cardinalis quondam contubernalis, vir in diuinis scripturis studiosus & in secularibus literis eruditissimus iureconsultus & orator eloquentissimus ingenio excellens, vita & conuersatione præclarus, sermonis tam græci quam latini peritus, scripsit quædam non mediocri auctoritatis opuscula, quibus memoriam nominis sui cum gloria transmisit ad posterum. De quorum numero subiecta feruntur

In quartum decretalium,

lib. 1.

De vñ feudorum,

lib. 1.

De appellationibus,

lib. 1.

Epistolarum ad diuersos,

lib. 1.

Et alia complura. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1493. Indiæ vñdecima.

IOHANNES Campeius Bononiensis, iureconsultus celeberrimus, & tam in diuinis scripturis quam in philosophia seculari non mediocriter doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, in gymnasio Bonon. multo tempore iura publice docuit, ubi discipulos & multos & clarissimos erudiens, magnum scientiæ suæ fructum reportauit & laudem, scripsit in ea facultate multos egregios (vt ferunt) commentarios atque tractatus, quibus nomen suum posteritati commendauit. Sed nihil eorum ad manus nostras peruenit. Fertur eius insignis

De dote tractatus

lib. 1.

Et consilia perpulchra, cum aliis multis.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1484. Et nescio si adhuc superstes sit.

DOMINICVS Bolanus, natione Venetus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor non abiiciendus, ingenio acer & vehemens, sermone compositus, edidit nonnulla ingenii sui præclara opuscula, quibus se deuotum fidelemque Christiani nominis cultorem exhibuit, & memoriam sui posteris commendauit. De quibus ego tantum vidi opusculum insigne contra Marianæ puritatis detractores, quod dicitur Nicolao Marcello, primo & septuagesimo duci Venetorum.

De conceptione sanctæ Mariæ

lib. 1.

Non paruo dolore.

De cæteris nihil vidi. Claruit Venetiis sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1484. Audio adhuc eum haberi superstitem.

FRANCISCVS Niger presbyter Venetus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus artium & philosophiæ professor doctissimus poeta & orator non futilis, ingenio præstans, ac disertus eloquio, scripsit ingenii sui varia opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. E quibus extat opus non spernendum, sed magnis attollendum laudibus ad Leonardum Bottam equitem Mediolanensem

Grammatica prænotatum

lib. 1.

Ab Anno Seneca lit.

Feruntur & eius epistolæ.

Et quædam alia.

Claruit Venetiis sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini 1480. Nescio si adhuc superstes sit.

IACOBVS de Stralen, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, qui in gymnasio Colonienfi theologia multo annis docuit, & magnas eruditionis suæ laudes ab omnibus commeruit, scripsit multa præclara opuscula, lecturas & varias quæstiones, de quibus duntaxat vidi

In Apocalypsin Iohannis

lib. 1.

Vidit Iacob in somno.

De

De aliis nihil vidi. Claruit in Colonia Agrippina sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio pontifice octauo. Anno domini 1490. Senex valde, annos habens ætatis circiter octoginta. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

MARSILIUS Ficinus, natione Italus, patria Florentinus, vir in secularibus literis eruditissimus & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & rhetor celeberrimus, vtraque lingua peritissimus, Platonice theologiæ vnicum decus, ornamentum & corona, scripsit ornato sermone multa præclara opuscula, quibus excellentis ingenii sui venam posteris ostendit. De quibus subiecta feruntur

Theologia notabilis,	lib. 1.	<i>Quemadmodum in perme.</i>
De intellectu & intelligentia,	lib. 1.	
In conuiuio Platonis,	lib. 1.	<i>Plato philosophorum pr.</i>
Epistolarum	lib. plures.	

Et alia complura. Egræco autem multa transtulit in latinum. Ad Petrum Medicen Florentinum quinquaginta sex Platonis tractatus vertit. Mercurium quoque Trimegistum de potestate & sapientia Dei. Librum Zenocratis Platonici de morte, ad eundem Petrum Medicen. Ad Iohannem Catalcantem Speusippi Alcinoi, & Pythagoræ opuscula traduxit. Ad eundem librum Alcinoi Platonici de doctrina Platonis. Alia insuper complura, & traduxit & scripsit, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime videntur. Claruit Florentiæ sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto quarto, ac Innocentio octauo Rom. pontificib. Anno domini 1490. Et credo eum adhuc esse in humanis.

RVPERTVS de Licio, episcopus Aquilæ Mariorum seu Aprucii vrbs, ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio dulcis & compositus, vita & conuersatione præclarus, declamator sermonum celeberrimus, & vniuerso Christiano in orbe famosus, qui verbo & exemplo multos ab iniquitate conuertit, scripsit ad ædificationem legentium, & maxime prædicatorum verbi diuini quædam præclara volumina, de quibus feruntur subiecta,

Sermones de tempore	lib. 1.	<i>Nox præcessit, &c. verba.</i>
De laudibus sanctorum,	lib. 1.	<i>Non gloriatur sapiens in.</i>
De penitentia per quadragesimam	lib. 1.	<i>Multis sunt vo. &c. propter.</i>
De peccatis quoque,	lib. 1.	<i>Et quædam alia.</i>

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto & Innocentio pontificibus. Anno domini 1486. Nescio si adhuc viuunt.

IOHANNES Pheffer de Widenberg, natione Teutonicus, patria Francus orientalis, vir in diuinis scripturis longo studio eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus, mansuetus & præclarus, qui de vniuersitate Heydelbergensi missus, principium Friburgensis gymnasii sua eruditione illustrauit, in quo iam per annos plurimos theologiam gloriose docuit, & multos auditores suos probe erudiuit, scripsit quædam præclara opuscula, de quibus extat opus insigne super epistolis Pauli, quod publice lectum prænotauit.

Directorium sacerdotale	lib. 13.	<i>Circa lectionem epistolarum.</i>
Et alia complura.		
- Claruit adhuc in humanis sub Frederico Imp. tertio. Anno domini 1490. Potest adhuc viuere.

IOHANNES Britannicus ex palatiolo agri Brixiani oppido ortus, vir in secularibus literis eruditissimus & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus clarus, poeta insignis, & rhetor luculentus, qui apud Brixianos suos hodie in pretio habetur, quos inæstimabili eruditione, doctrina & scriptis indies reddit clariores. Multa ac varia scripsit, quibus nomen suum posteritati notum præsentibus effecit venerandum. De quibus subiecta feruntur. Commentariorum opus celeberrimum

In Persium	lib. 1.	In Statium quoque,	lib. 1.
In Metamorphos. Ouidii,	lib. 1.	Epistolæ quoque variae.	

Et alia complura. Claret in ciuitate Brixiana & varia componit opuscula sub Maximiliano Romano rege, & Alexandrino pontifice sexto. Anno domini 1493.

BAPTISTA Ferrariensis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari literatura egregie doctus, metro excellens & prosa, & in vtraque lingua peritus in declamandis sermonibus ad populū celeberrimi ac prope diuini ingenii, scripsit multa præclara volumina, quibus se vtilem præsentibus & notum posteris reddidit. E quibus subiecta feruntur. Opus luculentissimum historiarum à Christi temporibus vsque ad nos, quod prænotauit

Floridam,	lib.1.	Chronica sui ordinis,	lib.1.
De ruina Romani Imperii,	lib.1.	De monte Syna,	lib.1.
Vita Mechtildis,	lib.3.	Chronica Ferrariensis	lib.1.
Sermones varii	lib.3.		

Epigrammata admodum multa edidit atque diuersa, quæ indies publicanda speramus. Conuertit etiam de græco in latinum, sermones beati Iohannis Chrysostomi complures, & alia multa nobis incognita. Viuit adhuc apud Ferrariam & varia conscribit sub Maximiliano Rom. rege clementissimo. Anno domini quo hæc scribimus 1494.

PETRVS Brutus, natione Venetus, episcopus Catharensis, vir certe in diuinis scripturis eruditissimus & in secularibus literis egregie doctus, ingenio excellens, sermone disertus, vita & conuersatione præclarus, hebraica ac latine linguæ peritus, qui pro confirmatione fidei Christianæ multa contra perfidos Iudæos disputationum certamina semper victor exegit. Scripsit inter cetera ingenii sui opuscula ad senatum Vicentinum opus celeberrimum & insigne sanctarum scripturarum autoritatibus copiose instructum.

Aduersus Iudæos, lib.1. *Lectisanti mihi pluri.*

Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio. Anno domini 1485. Et nescio si adhuc viuat.

HVBERTINVS clericus Crescentinas, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, rhetor, & poeta insignis, & vtriusque linguæ peritissimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, qui in celeberrimo gymnasio Papiensi septem annos maxima cum audientium & attentione & vtilitate publico legit stipendio. Scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, de quibus extant subiecta.

In epistolas Ciceronis	li.16.	<i>Huius voluminis epistolæ</i>	
In Officia eiusdem,	lib.3.	In Metamorphoseos Naso.	lib.1.
Epistolarum quoque	lib.1.	Carmina multa,	lib.1.

Claruit sub Frederico Imperatore tertio. Anno domini 1480. Et nescio an adhuc viuat.

GVILHELMVS de Aquisgrani, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, vita & conuersatione præclarus, qui olim in ecclesia Basiliensi prædicatoris gessit officium. Scripsit multa & commendanda opuscula quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus in gymnasio Erfordensi quadam cum omnium attentione & laude publice legit. Scripsit autem:

In euangelium Iohannis,	lib.1.	In Canonem missæ,	lib.1.
De passione Domini,	lib.1.	Iesum tradidit volunt.	
Quæstiones disputatas	lib.1.	Itinerarium terræ sanctæ	lib.1.
Sermones varios	lib.1.	Et alia complura.	

Claruit sub Frederico Imper. tertio, & Sixto summo pontifice quarto. Anno domini 1485. Et credo eum adhuc viuere.

IOHANNES de Lapide, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensis monachus domus Basiliensis, vir in diuinis scripturis eruditiss. & secularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio disertus, vita & conuersatione præclarus. Qui olim in gymnasio Parisiensi magisterium in artium facultate affecutus, pluribus annis rexit in eadem, studiumq; sacrarum literarum docendo, legendo, ac disputando diligenter prosequens, doctorali dignitate in schola theologorum decorari meruit. Hic doctrinam eorum Parisiensium qui Reales appellantur, primus ad Basiliensium vniuersitatem transfudit ibidemque plantauit, roborauit, & auxit. Inter præcipuos quoque Tübingensis studii inceptores & authores vnus extitit. Qui deniq; post liberam plurium beneficiorum dimissionem, ad canonicatum & prædicationis officium insignis ecclesiæ Basiliensis vocatus fuit, ac tandem paucis lapsis annis omnia pro Christi amore relinquens, sacri Carthusiensis ordinis habitum induit. Hic multa præclara scripsit opuscula, quibus se & præsentibus vtilem & futuris memorabilem fecit. Paucorum ex his nobis copia obuenit. Extant tamen quæ sequuntur.

Introductorium grammaticæ	lib.1.	<i>Cum grammati.</i>	
Dialogus de arte punctandi	lib.1.	<i>Discipulus sal.</i>	
De propositionibus exponibilibus	tract.1.	<i>Vs diuini.</i>	

De

- De arte dissoluendi sophistica argumenta, tract. 1.
 Explanatio omnium librorum logicæ Aristotel. lib. 1.
 Explanatio librorum Physicæ eiusdem, lib. 1.
 Explanatio sex librorum Metaphysicæ eiusdem, lib. 1.
 De his quæ ad dignum sacerdotem exiguntur, tract. 1.
 Resolutorium dubiorum circa missam occurrentium, tract. 1.
 Summarium passionis Iesu Christi, tract. 1.
 De ascensione Domini inter sermones Messret, Ser. 1.
 In sermones Messret de conceptione immac. vir. tract. 1.
 Sermones tam ad clerum quam ad populum plurimi, lib. 1.
 Orationes & epistolæ varæ, lib. 1.
 Complura quoque alia quorum hic non fit mentio.

*Quoniam ad omnem.
 Inuestigare
 Liber Physic.
 Quia prima
 Homo ad imagi.
 Officium quantum.
 Nocte Iesus
 Consurge Domine
 Cum Dominus acre.*

Multos præterea diuersorum authorum libros per tractatus & capitula distinxit, singulis argumenta præmittens, quibus quæ in illis sit scribentis intentio dilucide potest agnoscere. E quibus sunt libri Ciceronis de officiis, de amicitia, de senectute, de somnio Scipionis. Item libri logicæ Aristotel. Libri eiusdem de anima, & libri Metaphysicæ. Item libri Eusebii diaconi. Libri Iohannis Chrysostomi de compunctione cordis. Libri diui Augustini de contritione cordis. Liber epistolarum eiusdem. Et omnes fere libri sancti Ambrosii episcopi. Viuit adhuc in Carthusia Basiliensi & varia componit, multosque suo exemplo & scriptis ad sancta studia prouocat, sub Maximiliano Romanorum rege clementissimo, & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini 1494.

ANGELVS de Clauasio, natione Italus, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iureconsultus celeberrimus, ingenio præstant, eloquio clarus, vitæ & conuersatione deuotus. Fertur quædam præclara eudisese opuscula, quibus nomen suum longe lateque diuulgauit. E quibus extat notabilis summa de calibus simplicibus confessoribus, doctis nihilominus occupatis valde utilis, & necessaria vique iam dispersa, quæ ex nomine authoris prænotatur.

- Summa Angelica, lib. 1. *Angelici spiritus & si.*
 Additiones in eandem, lib. 1. Et quædam alia.
 Compleuit hanc summam sub Frederico Imp. tertio, & summo pontifice Sixto quarto. Et audio eum adhuc esse superstitem, Maximiliano regnum Romanorum & Germanorum gubernante. Anno domini, quo nos hæc scribimus 1494. Indict. 12.

IASON de Mayno, patria Mediolanensis, ducalis senator, vir in utroque iure doctissimus, & tam in diuinis scripturis quam in cæteris disciplinis secularibus eruditissimus, philosophus clarus, & orator celeberrimus, ingenio subtilis, eloquio disertus, consilio & actione præcipuus. Fertur quædam præclara eudisese opuscula, quibus ingenium exercitans, etiam memoriam sui posteris commendauit. Sed præter orationem quam Romæ coram Alexandro papa sexto (quæ & impressa circumfertur) habuisse dicitur, nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Verum sicut certo didici, eleganter scripsit.

- Super tit. de acci. in institutis, lib. 1. Super Codice quoque, lib. 9.
 Super ff. varia scripsit, li. 50. Orationes & epistolas.
 Et quædam alia. Claret hodie apud principes Mediolanenses maximo in pretio sub Maximiliano Rom. rege clarissimo, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini quo hæc scripsimus 1493. Indict. vndecima.

LAURENTIUS Burellus Diuionensis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio excellens, & clarus eloquio, metito exercitatus & profa. Scripsit utroque genere quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. E quibus ista feruntur. Opus celeberrimum in laudem Heliae patriarchæ Carmelitarum, quod prænotauit.

- Heliadem, lib. 1. De illustribus viris sui ordinis, lib. 1.
 Et alia complura. Viuit adhuc magno apud suos in pretio, multa scribens & condens sub Maximiliano Romanorum rege inuictissimo, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini 1494.

CHRISTOPHERVS Landinus, natione Italus, ciuis Florentinus, vir secularium literarum apprimè eruditus, philosophiæ etiam ac diuinæ paginæ non ignarus, longis annis musarum cathedræ præfuit, publicoque munere poeticam edocuit, ingenio præclarus. Scripsit opera magno in pretio apud omnes habita præcipue

thomij

per a
storica

In P. Vergilium Maronem commentarios.
Item, in Q. Horatium commentarios.
Camaldulenses, Ethicam. Fertur adhuc florere apud suos Florentinos, quos omnis
literaturæ exornat floribus.

IACOBVS Pergomēsis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in di-
uinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularium literarum disciplinis nobilitate do-
ctus, ingenio præstans, eloquio disertus, vita & conuersatione præclarus, historiogra-
phus celeberrimus. Scripsit quædam luculentissima opuscula, quibus posteritatem me-
morie suæ fecit obnoxiam. E quibus extat *opus historiarum* ab initio mundi, vsque ad an-
nos domini 1486. volumen grande & insignne, quod multo & diuturno labore ex diuersis

Supplementum chronicarum lib. 15. *Pro Ciceronis vestri.*

De aliis nihil vidi. Viuit adhuc apud Pergomenses suos in pretio, prope sexagenarius,
sub Maximiliano Rom. rege & Alexandro papa sexto. Anno domini 1494.

BAPTISTA de sancto Blasio de Padua, vir in vtroque iure peritissimus, & phi-
losophorum eruditione præclarus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, qui in Patauino
gymnasio iura publice & egregie docuit, vbi magnam discipulorum copiam erudiuit.
Scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus ingenii vim præsentibus &
posteris ostendit. E quibus legi

De priuilegiis dotalibus lib. 1. *Quoniam circa dotes multa.*
Correlatiuum quoque lib. 1. *In hoc opere correlatiuum*
Quæstiones de arbi. c. lib. 1. *In Christi nomine. a. Quoniam*
Super prima rubrica decre. lib. 1. *In nomine Domini nostri Iesu Christi.*

Scripsit & alia. Compleuit hæc ipsa opera in gymnasio Patauino, sub Frederico Im-
peratore tertio, & Sixto summo pontifice quarto. Anno domini 1480. Indictione 13. Et
credo eum adhuc esse superstitem.

MARCVS Antonius Sabellicus, vir vndecunque doctissimus, philosophus, or-
tor & poeta omnium nostræ tempestatis celeberrimus. Venetias sua eruditione & libris
exornans, ingenio excellens, sermone disertus, vtriusque linguæ peritus, ad quem Hermo-
laus Barbarus archiepiscopus Venerus, Aquilegiensis patriarcha librum de præceptis his-
toriarum conscribendæ olim composuit. Scripsit tam metro quam prosa quædam præclara
volumina, quibus nomini suo memoriam perpetuam apud posteritatem comparauit. De
quibus ego vidi subiecta. Tria magna historiarum volumina à mundi initio. Ad senatum
Venerum opus celeberrimum ab initio vrbis continens

Historiam & gesta Venetorum li. 33. *Scripturus ego ab vrbe.*
De venustate Aquilegien. patriæ lib. 1. *Et si ex omni scriptorum*
In munitionem fontiacam car. lib. 1. *Funditur Illyricis rapi.*
In Cædem fontiacam car. lib. 1. *Quo præcepit fortuna.*
In Carnicum incendium lib. 1. *Iam suis profecta rotis.*
In naufragium cymbæ Petri lib. 1. *Fluctuat alma rotis.*
De rerum artiumque inuentoribus lib. 1. *Inter grata soles studii.*
In originem Vtini, carmen lib. 1. *Hæc spaciatis humi.*
In laudem sanctæ Mariæ, eleg. 14. lib. 1. *Virginis alma dies.*

De cæteris nihil vidi. Claret hodie apud Venetos maximo in pretio, multa ac varia
componens, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto. Anno domi-
ni quo hæc scribimus 1494.

HVBERTVS Leonardus, episcopus Dariensis, ordinis fratrum beatæ Mariæ sem-
per virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis
literaturæ non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, qui olim in gymnasio Pari-
sienfi theologiam egregie docuit, scripsit multa commendatissima opuscula, quibus no-
men suum notificauit cum gloria. De quibus subiecta feruntur. De genealogia nobilium
Francorum & gestis eorum

Ad Ludouicum episcopum Leodien. li. 1. *In euangelium Lucæ,* lib. 1.
De regimine principum, lib. 3. *De immunitate ecclesiastica,* lib. 3.
Contra hæreticos Niuellem. lib. 1. *Sermones varii,* lib. 1.
Quadragesimale notabile, lib. 1. *Et alia complura.*

Hic cum esset inquisitor hæreticæ prauitatis, contra quosdam hæreticos Niuellem-
ses per dicecesim Leodien. gladio sancti spiritus eos confutauit & vicit scribes præfatum
opus

opus celeberrimum octo & viginti propositiones principales continens, in quo totidem articulos eorum erroneos fortiter, ac diserte oppugnans reprobauit. Claruit in Germania vnde & oriundus fuit, sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini 1490. Et credo eum adhuc viuere.

GABRIEL Byel, natione Teutonicus, ordinis eorum qui se fratres de communi vita, vel in communi viuentes appellant, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, vita & conuersatione præclarus, qui gymnasio Tibingenfi ab exordio suæ institutionis præfuit annis multis, vbi tam in philosophia quam in sacris literis multos discipulos erudiuit, scripsit quædam non spernendæ autoritatis opuscula quibus nomen suum notificauit. E quibus ordinarie legit in præfatio gymnasio.

In canonem missæ, lib. 1. *Premissa in cubiculo.*

De passionem Domini scripsit, lib. 1. Sermones quoque varios, lib. 1.

Et quædam alia. Claruit hodie senex prouectæque ætatis apud comitem Wirtenbergensem maximo in pretio, & quædam scribere dicitur, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto. Anno domini quo hæc scribimus 1494.

GEORGIVS de Gemmyngen, natione Teutonicus, præpositus & canonicus Spirensis insignis ecclesiæ, vir doctus & nobilis, vtriusque iuris professor, & celeberrimus interpres, ac in cæteris bonarum artium disciplinis egregie peritus, philosophus & rhetor præclarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellens & prosa, scripsit quædam præclara opuscula, quibus ingenium suum laudabiliter exercitans, nomen quoque suum posteritati notificauit. Celat tamen quæ scribit, vt typum inanis gloriæ fugiat, vel ea quæ scripsit lima maturioris examinis castiget. E quibus tamen nobis subiecta innotuerunt,

De ratione duelli, lib. 1. De machinis bellicis lib. 1.

De cura equorum & militum, lib. 1. Orationes quædam.

Multas præterea epistolas tam ad me quam ad alios edidit, quibus quantum valeat, tum eruditione, tum eloquentia, tumque multarum rerum experientia facile deprehenditur ab eo qui eas legerit. Claruit ætate virili in ciuitate Spirensi, sacris literis intentus, ac varia scribens sub Maximiliano Roman. rege, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini 1494.

IOHANNES Venetus, ordinis Carthusiensium, domus diui Andreæ apostoli de Litore apud Venetias, vir in diuinis script. studiosus & eruditus, ingenio præstans, vita & conuersatione deuotus, & regularis obseruantie cultor eximius, scripsit ad instructionem simplicium non contemnenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus præclarum, quod prænotauit,

Notate lib. 3. *Cum nihil iocundius, nihil.*

De patientia & humilitate, lib. 1. *Fratres in Christo chariss.*

Speculum morientium, lib. 3. *Mores bonorum parentum.*

Corona quoque senum lib. 1. *Dum mens humana.*

Sermones varii, lib. 1. Epistolæ plures deuotæ, lib. 1.

Et quædam alia. Claruit Venetiis sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, & compleuit præscripta opera. Anno domini 1480. Indict. 13. Et incertum habeo an adhuc viuat.

IOHANNES de Mylbach, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis quoque philosophiæ non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, qui olim in gymnasio Erfordensi theologiam multo tempore gloriose docuit, & plurimos in ea facultate discipulos erudiuit, scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus ingenium suum magnifice exercitauit, & notitiam sui posteritati commendauit. De quibus ordinarie legit

In epistolas Pauli, lib. 13. Sermones varios, lib. 1.

In laudibus S. Hieronymi, lib. 1. Quæstiones diuersas.

Et quædam alia. Claruit Erfordie senex & debilis, præbendarius in cænobio S. Petri.

Anno domini quo hæc scribimus 1494.

IOHANNES de Arundine, natione Teutonicus, episcopus Vsbiten. ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, Dauidis de Burgundia Traiectensis episcopi in pontificalibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus declamator sermonum egregius, ingenio subtilis, vita & conuer-

fatione præclarus, scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. De quibus feruntur subiecta. Lectura notabilis.

In librum sapientiæ,	lib. 1.	In epistolam Pauli ad Roma.	lib. 1.
In Beati immaculati, sermones,	lib. 1.	Sermones de tempore,	lib. 1.
Sermones de sanctis,	lib. 1.	Et quædam alia.	

Claruit apud Traiectum, sub Frederico Imp. 3. & Innocentio papa octauo. Anno domini. 1490. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

GEORGIVS Valla Placentinus, vir vndeunque doctiss. philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellens & disertus eloquio, qui totam Italiam sua doctrina modo exornans, Venetijs vtramque linguam florentissime docet. Scripsit multa præclara volumina, quorum elegantia & vtilitate eruditos viros omnis debitores sibi merito sentiat & obnoxios. De quibus extant subiecta

De orthographia,	lib. 2.	De quantitate syllabarum,	lib. 1.
De figuris oratorum & poetarum,	lib. 1.		
In Ciceronem de vniuersitate	lib. 1.	Platonis liber qui T.	
In eundem de fato.	lib. 1.	De fato Ciceronis.	
In topicorum lib. eiusdem	lib. 1.	Observantia præcipuaque.	
In rhetoricam ad Herennium,	lib. 1.		
In Iuvenalem	lib. 1.	Prospecta pridem mihi.	
In poeticam Horatii,	lib. 3.	De ratione disserendi.	lib. 1. 20
De rebus expetendis & fugiendis,	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.
Orationes variae.		Et alia complura.	

In latinum vertit ex græco, opusculum Aristotelis de virtute. Eiusdem Ethicorum libros duos. Opus quoque Nemæsi philosophi Christiani, de natura hominis. Libellum etiam Athenagoræ philosophi acutissimi, de resurrectione. Librum quoque dialectices Briffonis. Tractatum insuper Galeni medici de hæresibus medicorum. Eiusdem introductorium ad medicinam. Problematum quoque Allendri, libros quatuor. Et alia multa.

IOHANNES Camerarius de Dalburg, episcopus Wormaciensis, natione Teutonicus, iureconsultus celeberrimus, & tam in diuinis scriptis quam in secularibus literis eruditissimus. Rudolphi agricolæ viri doctiss. quondam auditor, in vtraque lingua peritus, rhetor & poeta clarissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & multa rerum experientia insignis nobilitatem generis sui moribus & doctrina magnifice illustrans. Scripsit & scribit tam metro quam prosa quædam excellentis ingenii opuscula, quæ nec dum in lucem venire passus est, propterea quod reipublicæ negotiis occupatus, ea non vsque adeo vt sui propoliti erat perficere potuit. E quibus tamen aliqua nobis innotuerunt. Carmen sapphi.

De morte Rudolphi agricolæ,	lib. 1.	De moneta quoque	lib. 1.
Oratio coram Innocen. papa. 8.	lib. 1.	Carmina & orationes variz.	

Et plures elegantissimæ epistolæ. Claret hodie ætate virili in cathedra ecclesiæ Wormaciensis præsul Deo dignus, & varia conscribit, sub Maximiliano Rom. rege clementiss. & summo pontifice Alexandro sexto. Anno Domini, quo ad ipsum hæc scribitur. 1494.

BAPTISTA Guarinus Veronensis, Guarini doctiss. viri filius, cuius suo loco fecimus mentionem, vir certe patre non inferior, sed in omni literatura & disciplina bonarum artium eruditiss. philosophus, orator & poeta omnium celeberrimus, græcæ ac latinæ linguæ peritissimus, & in vtraq; multum facundus. Scripsit & vertit multa præclara opuscula, quibus vim & acumen ingenii sui prope diuini tam præsentibus quam posteris commendat. De quibus subiecta feruntur. Opus dialogorum perpulchrum

De secta Epicurea,	lib. 1.		
De ordine docendi	lib. 1.	Et si Maphec clariss.	10
De regno administrando,	lib. 1.	In epistolis Ciceronis,	lib. 1.
In fastis Ouidii,	lib. 1.	In pharsalia Lucani,	lib. 1.
In Catullum poetam,	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos,	lib. 1.
Orationes quoque plures,	lib. 1.	Et carmina varii generis.	

In latinum vertit subiecta. Ex Xenophonte Agesilai laudationem, quam & dicauit Hertnolao Barbaro seniori episcopo Veronensi. Orationes etiam quasdam Demosthenis & Dionis historici. Sed & orationes nonnullas Gregorii Nazanzenii ad Christum & Mariam. Et alia complura edidit & conuertit quæ ad notitiâ meâ non venerunt. Claret vsq; hodie

hodie Ferraria, vbi patri succedens, iam per annos tres & triginta vtramque linguam florentissime docet, & varia conscribit, sub Maximiliano Rom. rege, & Alexandro papa 6. Anno domini quo hæc scribimus 1494. Indiç. 12. Habet & ipse filium græcæ ac latinæ linguæ eruditum, autam disciplinam sequentem.

ANGELVS Policianus, vir vndeunque peritus atque doctissimus grammaticus celebris, philosophus, orator & poeta insignis, græco & latino ad perfectum instructus eloquio, ingenio excellens, qui sua eruditione & doctrina Italiam multo tempore illustravit. Scripsit & varia & præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. De quibus subiecta feruntur,

- 10 Centuriæ quædam lib. 1. In errores linguæ latinæ, lib. 1.
Epistolæ variæ ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. His ausus est Iliadam Homeri versib. latinis legendam exhibere. Claret adhuc in Italia (vt accepi) varia conscribens, sub rege Romanorum Maximiliano & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini 1494.

BAPTISTA Mantuanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum scientia nullifecundus, sacræ theologiæ doctor, philosophus insignis, poeta & orator celeberrimus, ingenio excellens, sermone disertus, vita & conuersatione præclarus, latinæ linguæ deus, & græcæ clarus interpres, metro excellens & prosa. Scripsit vtroq; stylo multa egregia volumina, quibus nomini suo per vniuersum orbem Christianum famam celebrem acquisiuit. E quibus subiecta feruntur. Ad patrem suum,

- De beatæ vitæ dialogus lib. 1. *Frater Baptista, Petro*
Suburbanum, de Bucol. lib. 1. *Faustus adit segetes*
Parthenices vitæ lib. 3. *Sancta Palestina rege.*
De sancta Catharina lib. 1. *Costidis aggressi pu.*
De vitæ Ludouici Bononien. lib. 1. *Maxime pontificum.*
Vita Alberti Carmel. saphico. lib. 1. *Mensis Augusti redeunt.*
De calamitate suorum temporum lib. 1. *Cognitur istius mala.*
30 Panegyricus Roberti lib. 1. *Semideum veteres insig.*
Sonnium de eodem lib. 1. *Maxime iustitiæ cul.*
Ad Falconem epigrammatum lib. 1. *Debeo sed curæ prohib.*
De consolatione super morte lib. 1. *Delicia sacri fontis ce.*
De contemptu mortis lib. 1. *Quid merces fatumque ti.*
Contra poetas turpiloquos lib. 1. *Sunt quibus eloqui datur.*
De expugnatione Granatæ lib. 4. *De patientia, profaice,* lib. 1.
De ortu religionum, lib. 1. *Apologia pro fratre Petro,* lib. 3.
Introductorium subtil. Scori, lib. 1. *Orationes elegantissimæ* lib. 1.
Epistolæ multæ ad diuersos. *Diuerfi generis carmina.* lib. 1.

49 Et alia complura. Viuit adhuc in Italia celeberrima opinione vbique nominatus, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege. Anno domini quo nos ista compleuimus 1494.

IOHANNES Bertram Nuenburgensis, natione Teutonicus, Georgii Molitoris Nuenburgensis quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, primum Erfordiæ, & tunc in gymnasio Moguntino theologiæ publice docens, ac multos erudiens. Scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus grande.

- Inprologum Bibliæ, lib. 1. *Cogitant mihi in prist.*
10 Collationes multæ ad clerum lib. 1. *Reuerendi in Christo.*
De valore missarum, lib. 1. *Et quædam alia.*
Quæstiones variæ.

Claret ætate virili in gymnasio Moguntino, theologiæ ordinariæ docens, ac varia componens, sub Maximiliano Rom. rege clarissimo, & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini quo hæc scribimus 1494.

RYPERTVS Ganguinus, natione Gallus, ordinis sanctæ Trinitatis generalis minister, doctor decretorum insignis, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, poeta clarus, & orator facundissimus, qui Italos sæpe stupidos

thomij

per a
tor ita

sua eloquentia reddidit, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus. Scripsit utroque genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum longe lateque notificauit. E quibus extant subiecta. Opus insigni carmine ad Arnoldum Bostium Carmelitam Gandauimorantem, contra Vincentium de Castronouo, ordinis prædicatorum,

De conceptione sanctæ Mariæ,	lib. 1.	<i>Est mihi mens æquis te.</i>	
De eadem re, prosaice.	lib. 1.	<i>Nemo Christiane reli.</i>	
De misera hominis conditione,	lib. 1.	<i>Inter multa quibus se.</i>	
De arte metrificandi	lib. 3.	<i>Quæ de conscribendis ver.</i>	
Orationes multæ elegantissimæ,	lib. 1.	Epistolarum quoque,	lib. 1.
Epigrammata innumera.		Et alia complura.	

Viuit adhuc Parisiis apud sanctum Maturinum residens. Et varia scribit indies publicanda, sub Maximiliano Rom. rege, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini quo nos hæc scripsimus 1494.

HARRYNGHVS Sifridi Sinnama de Hagis Phrysiæ oriundus, qui vulgo Hermanus appellatur, natione Teutonicus, utriusque iuris professor & celeberrimus interpres, & tam in diuinis scripturis quam in seculari philosophiæ egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, consilio promptus & stabilis, cuius apud principes & ecclesiarum prælatos magni haberetur autoritas, in gymnasio Colonienfi docendo, scribendo, & consultando facile obinet principatum. Scripsit inter alia opus grande & celeberrimum, titulos legales enucleatissime declarans, omnibus in utroque iure siue in altero studere incipientibus valde utile & necessarium

Super titulos Codicis,	lib. 12.	<i>Et si verbositas sine f.</i>	
Super tit. ff. Veteris	lib. 24.	<i>Quamquam autem noua pla.</i>	
Super tit. ff. Inforciati	lib. 14.	<i>Sciendum erit hic in.</i>	
Super tit. ff. noui.	lib. 12.	<i>Quia septem sunt partes</i>	
Super tit. authenticorum,	lib. 1.	<i>Quamuis constitutiones</i>	
In vsus feudorum,	lib. 1.	<i>Quia hic liber feudorum</i>	
De pace constantie	lib. 1.	<i>Quia Imperator Frede.</i>	
Super tit. institutionum	lib. 4.	<i>Quamquam ab hoc libro.</i>	
Super tit. Decretalium,	lib. 5.	<i>Quoniam ut dicit Imperator.</i>	
Extant & alia quædam.			

Viuit ætate virili in ciuitate Colonienfi, sua illam doctrina illustrans, sub Maximiliano Rom. rege clarissimo, & summo pontifice Alexandro sexto. Anno quo hæc scripsimus 1494. Indict. 12.

RAPHAEL Regius, natione Italus, vir vndeunque doctissimus, philosophus clarus, poeta celebris, & orator insignis, utriusque linguæ peritus, ingenio excellens, & disertus eloquio, qui in Patauino gymnasio maximas eruditionis suæ laudes docendo, disputando, ac componendo acquisiuit. Fertur multa præclara eudisse opuscula, quibus nomen & ingenium suum cum gloria notificauit, de quibus extant subiecta,

In Quintilianum correctiones,	lib. 1.	<i>Solent magnanimi be.</i>	
De laudibus eloquentiæ	lib. 1.	<i>Si quis vnquam præclari.</i>	
In epistolam vnam Plinii	lib. 1.	<i>In operis huius inscriptione.</i>	
Contra Iohannem Calphurnium	lib. 1.	<i>Tametsi grauisimo</i>	
In eundem Dialogus,	lib. 1.	<i>Hæc puerorum turbasti.</i>	
Orationes variæ.		Epistolæ quoque multæ.	
Et alia complura.			

Viuit adhuc Patauii ut accepi, & varia conscribit, sub Maximiliano rege Rom. & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini 1494.

LAVRENTIVS Bonicontrius, philosophus, & astronomus insignis, atque in exteris bonarum artium disciplinis egregie doctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, metro valens & prosa Fertur multa præclara eudisse opuscula, quibus nomen suum ad multorum notitiam transmisit sed nihil eorum hucusque videre potui. Fertur autem eius insignis opus per circulum anni,

Fastorum prænotatum	lib. 1.	Et quædam commentaria.	
---------------------	---------	------------------------	--

Et certa alia. Viuit adhuc in Italia multa & varia conscribens tam metro quam prosa sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto. Anno domini 1494.

IOHANNES de Keisersberg, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, vita & conuersatione

conuersatione præclarus, declamator sermonum celeberrimus, qui in cathedrali ecclesia Argentinensi a multis annis prædicatoris gerit officium. Scripsit nonnulla commendanda opuscula, sed ad notitiam nostræ læctionis adhuc minime venerunt. Feruntur autem eius elegantes

Sermones ad populum lib. i. Orationes variae ad clerum lib. i.
Et quædam alia, Magnis hic sumptibus & labore diuturno collegit opera Iohannis Gerion, quorum multa ex Gallia tandem ad nos perduxit, diuidens ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabulam vtilem admodum conficiens, id totum impressuræ donauit. Viuit adhuc in ciuitate Germaniæ Argentinensi, ac varia componit, sub Maximiliano Rom. rege clarissimo, anno domini 1494.

IOHANNES Picus, natione Italus comes Mirandulæ & concordie dominus, vir omnis bonæ literaturæ studiosissimus, & sicut præclaro sanguine, ita diuino admodum, ingenio nobilissimus, magna familiæ omnigenum artium stipatus caterua, cum quibus literis & studiis latinis, pariter hebraicis & græcis palæstram exercet, dignus & optime meritis, cuius protectionem Musæ sequantur, doctissimus nostra ætate philosophus est, atque disputator acerrimus. Scripsit stylo elegantissimo nonnulla quæ ætas nostra tum comprobare, tum vel maxime admirari habebit, quibus nominis & gloriæ suæ memoriam non indigne sempiternam reddidit, de quibus extant quæ iam prodire

Heptaphus super principium Genesis.
Item: Nongentæ conclusiones philosophicæ.

Apologia lib. i. Item super Psalmos lib. i.
Et plura alia quæ nondum conspectui nostro sese exhibuere. Viuit adhuc hodie inter ingeniosorum adolescentum suorum gregem apud Italos, neque altiora scribere, neque benefacere posteritati cessat, sub Alexandro sexto pontifice maximo, regeq; Rom. Maximiliano. Anno domini, quo hæc scribimus 1494.

IOHANNES Capnion, alias Reuchlin, natione Teutonicus, ex Phorcen oppido Sueuiæ, legum imperialium doctor eximius, illustrisque comitis Eberhardi de Wirtenberg consul cum facundissimus tum iuris fideique integerrimus omnis antiquissimæ philosophiæ & literaturæ indagator solertissimus. Trium principalium linguarum hebraicæ scilicet similiter & caldaicæ, græcæ pariter & latinæ interpretes peritiss. Gallicanæ etiam atq; politoris linguæ nostræ vernaculæ in primis clarus. Et tam in diuinis scripturis secretarius, quàm in secularibus literis eruditissimus. Quin imo in omni genere doctrinæ hæc tempestate præcipuus, puta qui Græcorum, Hebræorum secreta mysteria multis iam annis enixissime penetravit. Dignus profecto qui solis literis, non etiam perstrepenti populari curiæ incumberet. Nullum enim nobis non modo Italia, sed nec seculum quidem nostrum huic tanto viro parem obiiceret. Scripsit nonnulla opera, quibus memoriam sui præsentibus commendauit & posteris. Ad episcopum Vangionum camerarium Dalburgi, Dialogum in quo omnia secreta philosophiæ græcæ, hebraicæ, & Christianorum pontificia verba explicat, quem præscripsit

Capnion, vel de verbo mirifico, lib. 3. *Rerum arcanarum.*
De præcitantentis rhetoris, lib. i. *Est à veteribus.*
De diuersitate quatuor idiomatum græcæ linguæ, lib. i.
Orationem funebrem in mortem Rudolphi Agricolæ.
Epigrammaton & elegiarum, lib. i.

Epistolas quoque & orationes scholasticas sine numero plures.
Multa præterea vtilitati nostræ communi è græco in latinum vertit opuscula, Xenophontis apologiam pro Socrate, Nestorium hereticum, Confessionem Cypriani, Proclum de beata virgine, Luciani aliquos mortuorum dialogos, Eiusdem dialogum de concilio Deorum, Monomachiam Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello in lingua Germanica metricè, Epiphanium de vita & morte prophetarum. Maximum Tyrium Platonici philosophi in oratione, Si Deus fecit bona, vnde veniant mala Viuit vsq; hodie literis incumbens, sub Maximiliano rege, princepsq; suo Eberhardo de Wirtenberg, cuius illustre nomen insignis ille Capnion ingenio suo illustrius reddit. Anno quo hæc scribimus 1494.

CONRADVS Leontorius, vulgariter de Leonberg, natione Teutonicus, monachus cenobii Mulbronensis, ordinis Cisterciensis, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & in secularibus egregie doctus, philosophus, orator & poeta non abiiciendus trium (vt ferunt) principalium linguarum peritus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit metro & prosa nonnulla opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat volumen,

Epistolarum ad diuerfos, lib. 1. Orationes variae.
Carmina multa. Et quaedam alia.
Vixit vsque hodie apud Cistercium & cepto perstat in studio, sub Maximiliano Romanorum rege clarissimo. Anno domini 1494. Indict. 12.

CONRADVS Celtis Protucius, natione Teutonicus, ex Francia Germaniae oriundus, vir vndecunque doctissimus philosophus clarus, orator facundus, astronomus & cosmographus insignis, & poeta laureatus diuinarum quoque scripturarum non ignarus, vtriusque linguae peritus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit tam metro quam prosa quaedam praecleara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. De quibus mihi pridem legit subiecta. Ad Maximilianum Rom. regem clarissimum 10 in vtramque M. Tullii Ciceronis rhetoricam

Epitoma, id est, Breviarium	lib. 1.	<i>Quin concione quip.</i>
De laudibus eloquentiae	lib. 1.	<i>Morine aeternis cele.</i>
De arte versificandi	lib. 1.	<i>Accepi illustriss. prin.</i>
De condendis epistolis,	lib. 1.	<i>Epistola seu apostolus est.</i>
De situ Nurenberg,	lib. 1.	<i>Cum nuper relaxandi ani.</i>
Peregrinationem Sarmaticam	lib. 1.	<i>Cui dedit nomen volu.</i>
Carminum	lib. 1.	<i>Vrse doctorum specimen.</i>
Amorū qui secūdū 4. latera ger. infer. li. 4.		<i>Scribere quae nostra fat alia</i>
Panegyri duci Bauariae	lib. 1.	<i>Italicas tentare byras.</i>
De vita sancti Sebaldi, car.	lib. 1.	<i>Regia stirpis soboles.</i>
Germaniae situm	lib. 3.	<i>Germaniam scripturus.</i>
Orationes varias,	lib. 1.	<i>Epistolas multas ad diuerfos elegantis-</i>

simas metro & prosa edidit, ac diuersa epigrammata, & in cosmographia, cuius scientissimus est, varia scripsit, quae post hac in lucem ventura confidimus. Vixit adhuc annos ætatis huius quinque & triginta, ac varia scribit sub Maximiliano Romanorum rege illustrissimo, & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini quo nos hæc scribimus 1494.

PETRVS Bonomus Tergestinus imperialis aulae protonotarius, vir latinæ linguae eruditissimus & in cudendis omnifariis carminibus tum facillimus, tum exercitissimus puta ex cuius promptuario Musæ canoræ eruunt, ac propterea multi nominis & fama celeberrimus, scripsit plurima & soluta oratione, & variis generis carmine. Equibus præcipue extant

Libri Epigrammaton. Epistolarum indefessa congeries.
Nec vnquam scribere cessat. Vixit adhuc sub rege suo Maximiliano literis mancipatus, atque ingenium suum bonis excolens artibus. Anno quo hæc scribimus 1494. Indictione 12.

SEBASTIANVS Ticio, alias Brandt, Argentinenfis, natione Teutonicus, vtriusque iuris professor insignis, & tam in diuinis scripturis quam aliis secularis literaturæ disciplinis egregie doctus poeticam non mediocriter callens, ingenio subtilis, eloquio disertus, consilio & actione præcipuus, qui sua eruditione atque lucubratione Basileam inclitam Germaniæ urbem mirum in modum exornat. Scripsit tam metro quam prosa quaedam haud contemnendæ lectionis opuscula quibus nomen suum diuulgatum reddidit. E quibus extant

Super titulis vtriusque iuris.	lib. 1.	<i>Cum difficile.</i>
Rosarium diuæ Mariæ sapphicum.		<i>Stirpis humane.</i>
In laudem virginis ænigmata v. testa.		<i>Quæ paris.</i>
Virginalem conceptum possibilem probat.		<i>Huc ades ô.</i>
Admiratio Mariæ adueniente angelo.		<i>Quid tibi vis.</i>
Salutatio Angeli.		<i>Missus ab excelso.</i>
De locis mirificis beatæ virginis.		<i>Si tua virgo.</i>
Compassio virginalis.		<i>Nate patris.</i>
Consolatio Christi ad matrem.		<i>Quid gemis ô.</i>
De colaphis Christi.		<i>Respice quæ tulerim.</i>
De ingratitude edentium manna		<i>Sorte sub hac.</i>
In laudem sancti Sebastiani.		<i>Quid tuas coner.</i>
Vita sancti Onophrii.		<i>Nostris carminibus.</i>
In laudem sancti Valentini.		<i>Laudibus ô præsul.</i>
In laudem sancti Iuonis.		<i>Carminis exorsum</i>

Vita

Vita sancti Bernardi.

In laudem ordinis Carthusiensis.

De contemptu seculi.

Laudes beate Christiane prope Basileam.

Contra aduocatos calumniantes.

De captiuitate regis Maximiliani

Elegia in mortem Imperatoris Frederici

Ad diuum Maximilianum regem.

Variarum epigrammatum lib. 1. Commendaticia carmina in varias impressiones.

10 Compilauit præterea mira arte & ingenio, vulgari tamen & vernacula lingua libellum quendam, quem nauem Narragonie appellauit. In quo causam & radicem omnium stultitiarum adeo eleganter expressit, mores hominum carpit, & quædam salutaria remedia singulis tradit, vt non iure stultorum librum, sed diuinam potius Satyræ opus illud appellasset. Nescio enim si quid tempestatis nostræ vñibus salubrius, aut iocundius legi possit. Aiuunt eum magnopere anniti, vt & latine, carmine pariter & oratione soluta opus illud quamprimum prodeat. Viuit adhuc apud Basileam, annos habens ætatis 36. eiusque opera & industria impressores plurimum in exornandis libris suis vtuntur. Varia enim conscribit sub Maximiliano Rom. rege, quem singulariter diligens plura de eo & ad eum suauissimi (etiam secreta vt aiunt) condidit carmina. Anno quo hæc scribimus 1494.

20 IACOBUS Wimphelingus Slettingensis, natione Teutonicus, presbyter ecclesiæ Spirensis, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, theologus celeberrimus, philosophus, orator & poeta omnium præstantissimus, primum apud Erfordiam, ac deinde in Heidelbergensi gymnasio philosophiam, sacramque scripturam publice edisserens, magnam eruditionis suæ gloriam acquisiuit. Vir, inquam, undecunq; doctissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus, qui & metro excellit & prosa, scripsit utroque genere quædam præclara opuscula, quibus nomen suum longe lateq; diuulgauit. E quibus extant subiecta. Ad Bertholdum archiepiscopum Moguntinum opus celeberrimum hexametro & pentametro versus elegatissime composuit, quod prænotauit de triplici cadore.

In laudem diuæ Mariæ

lib. 1.

Maxima nostrarum spes.

30 Præcepta rhetorices.

lib. 1.

Nescio si tuum Theoderi.

Laudes Spirensis ecclesiæ.

lib. 1.

De Spiritu sancto oratio.

lib. 1.

Quemadmodum expect.

Ad regem Franciæ oratio.

lib. 1.

Lustra iam octo fruenda.

De arte poetica.

lib. 1.

Carmina vari generis multa.

Epistolas tam ad me quam ad alios multas, elegantesque composuit, quarum incertus est numerus. Ad instantiam Ludouici Spirensis episcopi officium de compassione beate Mariæ semper virginis composuit, quod per eandem dicecesim annuatim solenniter peragitur. Ad hunc Iacobum librum de luminaribus siue illustribus viris Germaniæ iam pridem dedimus. Viuit ætate virili annos habens ferme tres & quadraginta, in inçlyta ciuitate Spirensi, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege. Anno domini quo nos hæc scripsimus. 1494.

BAPTISTA de Salis, ordinis fratrum minorum prouinciæ Ianuensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in utroque iure quam in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtili sermone scholasticus vita & conuersatione deuotus, & regularis disciplinæ obseruantia præclarus, edidit quædam ad instructionem simplicium sacerdotum necessaria opuscula, quibus nomen suum longe lateq; diuulgauit. De quibus extat summa de casibus in foro conscientie valde utilis, quæ iuxta nomen auctoris vocatur Summa Baptistiniana.

lib. 1.

Et quædam alia.

Compleuit eandem summam sub Frederico Imperatore tertio. Et viuit adhuc eius filio Maximiliano regnum tenente. Anno domini 1494.

ENGELHARDVS Funck de Suobach Francus orientalis, natione Teutonicus, vir doctus & vñdecunq; peritus, philosophus, orator & poeta insignis, diuinarum scripturarum & iuris pontificii non ignarus ingenio præstans, & disertus eloquio, metro excellens & prosa. Fertur utroque genere styli quædam cudiisse opuscula, quibus nomen suum notificauit. Carmine elegiaco.

De laude patriæ suæ.

lib. 1.

De annulo sibi donato,

lib. 1.

Epistolas plures ad diuerfos.

Epigrammata varia.

Et alia complura.

Claret Romæ, author siue aduocatus causarum & varia componit, sub Maximiliano Rom. rege. Anno domini 1494.

IOHANNES Langer de Bolkenhan, presbyter Vratislauensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans, & disertus eloquio, metro excellens & prosa, vita & conuersatione presbyterio dignus. Scripsit utroque styli genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat opus insignis ad Georgium de Lapide dominum Steynauia, quod prænotauit,

De censibus & re. empt.	lib. 1.	<i>Ingenti hodie præmor.</i>
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Carmina multa.
Et alia complura.		

Viuit adhuc in Vratislauia & varia conscribit, sub Maximiliano Rom. rege, & Alexandro summo pontifice 6. Anno domini 1494.

WERNERVS Roleuinck, de Laer, natione Teutonicus, patria Westphalus, ordinis Carthusiensium, domus sanctæ Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & valde eruditus, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus, edidit multa præclara opuscula, quibus se vtilem præsentibus, & memorabilem reddidit futuris. E quibus extant subiecta, opus grande super omnes epistolas Pauli, quod prænotauit,

Doctrinam Pauli	li. 14.	<i>Doctrina Pauli apostoli.</i>
De vita quoque Pauli	lib. 7.	<i>Sicuti fui cum Moyse sic.</i>
De valore missarum	lib. 1.	De regimine principum,
De studio theologiæ	lib. 1.	
Fasciculus temporum	lib. 1.	<i>Generatio & genera.</i>
Paradisus conscientiæ	lib. 1.	<i>Talis Dominus Deus hominem.</i>
Sermones multi.	lib. 1.	Et alia complura.

Vidi olim in eius cellula tractatus paruos quidem, sed plures & viles, quorum titulos iam à memoria tulit obliuio. Viuit adhuc in Carthusia Coloniensi prouectæ ætatis, & varia conscribit sub Maximiliano Roman. rege. Anno domini quo ista scripsimus 1494. Indict. 12.

ARNOLDVS Bostius, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli conuentus Gandensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, theologus, philosophus, orator, & poeta præclarus, ingenio acutus, eloquio disertus, vita & conuersatione deuotus, cuius ad me plures extant epistolæ. Scripsit metro & prosa multa præclara opuscula, de quibus extant subiecta, volumen insignis carmine & prosa conscriptum, in quo luculenter ostendit ordinis sui Marianæ protectionis intuitu prærogatiuam originem & progressum, quod idcirco prænotari complacuit,

De patronatu Mariæ	lib. 1.	<i>Petisti vir clarissime</i>
De illustribus viris Carthusiensium	lib. 1.	<i>Venerabili & inter mis.</i>
De illustribus viris ordinis sui	lib. 1.	<i>Frater Arnoldus Bostius</i>
Contra Vincentium in nouo castro,	lib. 1.	<i>Usquequo semper desip.</i>
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	De quatuor nouissimis
Carmina diuersa.		Et alia complura.

Viuit adhuc Gandavi ætate virili & varia componit, multosque suo exemplo & scripturis ad sancta studia prouocat. Anno domini quo hæc scripsimus 1494.

HENRICVS Euticus Francus orientalis vtriusque medicinæ professor egregius, multa edidit quæ posteritati parat. Item diuerso & venusto charactere carminum opusculum pulcherrimum, quod intitulauit,

Scommata seu vrbano, & lepido iuuenum iocos.

In medicina opuscula plura.

Satyræ in sophistas & dialecticos & humanitatis studii inimicos.

In laudes beatæ virginis Et alia plura.

Viuit adhuc quando hæc scripsimus sub Maximiliano rege. Anno domini 1494.

EYTEL WOLFVS de Lapide, vir nobilis, natione Teutonicus & Sueuus, magni ingenii vir, & eloquentiæ Romanæ vehemens amulator, & ob id magni honorem apud Marchionem Brandenburgen. consecutus. Scripsit ad Georgium de Lapide auunculum suum, virum literarum amantissimum.

De laudibus heroum & virorum illustrium lib. 1. Epistolarum cultissimum.

Et alia quibus magnam Germaniæ laudem apud Rom. linguæ cultores pariet. Viuit adhuc hodie sub rege Maximiliano. Anno quo hæc scripsimus 1494.

RVDOLPHVS Langius, natione Teutonicus, monasteriensis ecclesiæ in Westphalia canonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus philosophus, orator, & poeta celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio. Scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum cum ingenti gloria longe lateque diuulgauit, de quibus extant subiecta. Ad Hermannum Langium eiusdem ecclesiæ decanum,

De vrbe Hierosolyma, lib. 2. *Splendidissime quondam.*
 Ad decanum Colonien. carminum, lib. 1. *Clara quem virtus supe.*
 De obsidione Nusen. vrbis, lib. 1. *De tribus Magis carmen,* lib. 1.
 Epistolæ plures ad diuersos. *Carmina quoque varia.*
 Et alia complura.

Viuit adhuc admodum senex in ciuitate Monasteriensis, multa componens sub Maximiliano rege Rom. Anno domini quo ista scripsimus 1494.

SEBASTIANVS Murtho Colmariensis, natione Teutonicus, presbyter & canonicus in Colmaria, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophus, orator, poeta & cosmographus insignis, trium linguarum, hebraicæ, græcæ ac latinæ peritissimus, legum & canonum notitia celebris, in architectura, musica & toto quadruiuio nulli secundus, scripsit inter alia. Ad Iacobum Wimpelingum Sletterensem (cuius supra meminimus) breue, sed perpulchrum,

Epitoma de laudibus Germanorum, lib. 1. *In Baptista Mant. opera.* lib. 1.
 Epistolas ad diuersos. *Et quædam alia.*

Viuit hodie in Colmaria vbi canonicus est & varia conscribit, quæ indies publicanda speramus, sub Maximiliano Rom. rege. Anno domini quo nos ista scripsimus 1494.

CAROLVS Phernandus, natione Teutonicus, Brugis oppido Flandriæ ortus, à parua ætate captus oculis, & ob id elementorum quoque penitus ignarus, tantum sui miraculum præbet, vt velut alter Homerus poeta, musicus, philosophus & orator celeberrimus euaserit, diuinarum quoque scripturarum sagacissimus interpres, carmine excellens & prosa, ingenio subtilis, eloquio disertus, vita & conuersatione integerrimus, qui à rege Gallorum publico & perpetuo donatus stipendio in celeberrimo gymnasio Parisien. multo tempore literas humanitatis egregie docuit, & authores complures pulcherrime exposuit. Demum contemptis omnibus, mundum cum suis stipendiis deseruit, & ante biennium ferme ordinem diui patris nostri Benedicti intrauit, in monasterio probe reformato quod Casale Benedictum appellatur, situm in quadam sylua densissimam ad decem à Bituricensi ciuitate ferme millibus distante, in quo vsque hodie perseuerat, magno seruens zelo animarum adeo vt dispensatione apostolica Leuita ordinatus, verbum Dei cum maximo omnium fructu & admiratione publice prædicet, scripsit tam metro quam prosa multa præclara volumina, quibus nomen suum posteritati commendauit. In decertationem metricam Ruperti Gaguini de purissima conceptione sacræ Dei genitricis & virginis Mariæ, aduersus Vincentium de Castronouo ordinis prædicatorum opus elegantissimum,

Commentariorum, lib. 1. *Non ambigimus ab apostolo.*
 Laudes ordinis Carmelitarum, lib. 1. *Dum tela vertit Parthus.*
 Odarum in laudem Christi, lib. 4. *De conceptione contra Vincentiū.* li. 1.
 Carmen Iambicum de eadem, lib. 1. *Quantum creatus ante cel.*
 Orationem de concep. ad Carthuf. lib. 1. *De S. Catharina orationem.* lib. 1.
 Epistolarum multarum, lib. 2. *Carmina ferme innumera.* lib. 1.
 Elegias de contemptu mundi, lib. 1. *Et alia multa.*

Viuit hodie cæcus, sed doctissimus in præfato cenobio multa ac varia componens, sub Maximiliano Romanorum rege, & summo pontifice Alexandro 6. Anno domini quo ista scripsimus 1494. Indictione 12.

IOHANNES Phernandus frater prædicti Caroli, natione & ipse Teutonicus, vir vndecunque doctissimus, philosophus, orator & poeta celeberrimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, quem rex Gallorum perpetuo stipendio donans sibi in musicum desumpsit, scripsit tam metro quam prosa multa utilia & deuotioni congrua opuscula, quibus nomen suum ad multorum notitiam deduxit. E quibus extant subiecta.

thomij

per a
torica

De sancto Iohanne Baptista. lib. 1. *Quorite plectro quam.*
 Orationes multæ & variæ. lib. 1. Epistolarum ad diuersos. lib. 1.
 Carmina & epigrammata plura, Et alia multa.
 Scripsit etiam horas sanctæ Crucis, & compassionis sanctæ Mariæ virginis eleganti carmine, quæ Parisiis nuper impressæ circumferuntur. Viuit vsque hodie apud regem Franciæ maximo in pretio, & varia componit, sub Maximiliano Rom. rege. Anno domini quo nos hæc scripsimus 1494.

HIERONYMVS Donatus Patricius Venetus, vir clarissimus in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, vtriusque linguæ celeberrimus interpres, ingenio excellens & disertus eloquio, qui licet vxoris & filiorum curam distrahatur, mirabili tamen diligentia & incredibili studio feruet literarum, multa indies scribens. E græco multa transferens, quæ si alius etiam omni cura solutus conderet, posset esse miraculi. E quibus extant.

Oratio ad regem Lusitaniæ. lib. 1. Orationes quoque variæ. lib. 1.
 Epistolarum ad diuersos. lib. 1. Et alia complura.

In latinum vertit Iohannem Damascenum de immaculatis mysteriis. Dionysium quoque de diuinis nominibus, & quasdam ipsius epistolas. Volumen etiam de anima Alexandri Aphrodisiæ philosophi. Et alia multa. Viuit vsque hodie Venetiis annos natus septem & triginta, varia conscribens & vertens sub Maximiliano Roman. clarissimo rege. Anno domini 1494.

IVDOCVS Badius Gandensis, natione Teutonicus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, rhetor & poeta clarissimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, qui olim Ferrariæ Baptistâ Guarinum literas græcas docentem audiuit, & in ea quoque scientia doctus euasit. Lugdunum modo eruditione sua exornat, poetas legit publice & priuatim, plures magnatum filios instruens, scripsit carmine & prosa multa præclara opuscula, de quibus extant subiecta. Opus metricum insigne contra vitia quod prænotauit,

Syluam moralem. lib. 1.
 Contra Vincentium quoque. lib. 1. *Vincenti infelix quæ.*
 Psalterium Mariæ sapphici. lib. 1. *Quam chorus vatam vè.*
 De grammatica quoque, lib. 1. Epigrammata plura, lib. 1.
 Epistolæ variæ. Et alia complura.

Viuit vsque hodie annos natus duos & triginta, multa & varia componens sub Maximiliano inclito rege. Anno domini 1494. Indict. 12.

HELIAS Regnier, iureconsultus celeberrimus, & tam in diuinis scripturis quam in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtilis, eloquio clarus, consilio cautus, qui in gymnasio Pictauiensi iura multo tempore publice docuit, scripsit quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus ego vidi tantum subiecta, opus celebre, quod continet

Casus sexti Decretalium. lib. 1. *Bonifacius octauus condi.*
 Casus Clementinarum. lib. 2. *Iohannes episcopus Diuide.*

De aliis nihil vidi. Viuit adhuc in vniuersitate Pictauiensi, sub Maximiliano rege. Anno domini 1494.

RVTGERVS Venray, natione Teutonicus, ordinis canonicorum regularium sancti Augustini cœnobii diui apostoli Petri, quod non longe à Wormacia situm, Heryne dicitur, vir in diuinis scripturis studiosus, & secularis literaturæ non ignarus, metro exercitatus & prosa. Scripsit vtroque genere quædam non spernenda opuscula, de quibus extant subiecta. Tetralogus, quem prænotauit

De institutione puerili. lib. 2. *Cum pueriles animaduerte.*
 De inquisitione beatæ vitæ. lib. 2. *Sub anno quo ceres ie.*
 Hymnorum de sancta Maria. lib. 2. *Eccè Dei matris Maria.*
 De vario vsu literarum. lib. 2. *Tametsi optime Petre.*
 De re mirabili. lib. 2. *Ad cognoscendam versu.*
 De rebus nouis. lib. 2. *Complura animo voluntati.*
 De metrorum generibus. lib. 1. *Familiarissime in Christo.*
 De accentibus latinorum, lib. 2. *Hic tetralogus qui de.*
 Panegyricus ad me, lib. 1. *Reuerendo in Christo patri.*
 Epigrammata varia. Et quædam alia.

Audio

AUDIO cum ad me opus eudere de calamitatibus horum temporum, quod necdum vidi. Epistolas tam ad me quam ad alios carmine ac oratione soluta plurimas perscripsit non inelegantes. Viuit vsque hodie & varia componit sub Maximiliano rege Rom. & Alexandro papa sexto. Anno domini, quo nos ista scripsimus 1494.

IVDOCVS Beysselius regiae vrbis Aquis patricius, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, philosophus clarus, orator facundus, & poeta insignis, qui licet vxoris & rei familiaris cura sit necessario distractus, incredibili tamen amore feruet scripturarum, multa indies scribens & componens, quibus nomen suum cum ingenti gloria vbique diuulgatur. E quibus extant subiecta,

- 10 Dialogus pulcherrimus ad Hermolaum Barbarum, Platoniorum more,
De optimo genere musicorum, lib. 1. *Perdaxi vos o Hermo.*
De Christiano ambitu, lib. 1. *Et si tibi omnia suppetunt.*
Epitoma stimuli amoris lib. 1. *Cum per hac Christina.*
De rosacea Mariae corona lib. 1. *Rosaceam Augustissime.*
Rosarium metricum, lib. 1. *Quisquis amat roseam.*
De rosarii mysteriis lib. 1. *Egre dimini filia Sion.*
Rosarium de sacramento altaris, lib. 1. *Pane sub hoc modico.*
Gesta Flandrensiū, lib. 1. *Orationes elegantissimæ.*
Epistolæ quoque plures. *Carmina & epigrammata multa.*

10 Equædam alia.
Viuit vsque hodie Aquigrani vtriusque iuris clarissimus interpres & varia conscribit sub Maximiliano Romanorum rege. Anno domini quo nos ista scripsimus 1494.

HERONYMVS Balbus, vir celeberrimæ opinionis, & in omnibus disciplinis bonarum artium egregie doctus, philosophus clarus, & rhetor facundus metro excellens & prosa, ingenio præstans, & disertus eloquio, qui docendo, legendo publice & scribendo, magnam gloriam apud Gallos & Parisienses commertuit. Scripsit quædam ingenii sui præclara opuscula, quibus nomen suum posteritati commendauit. E quibus ego adhuc vidi tantum, volumen magnis eloquentiæ salibus conditum, in quo calumniis respondet cuiusdam Guillelmi Tardiui rhetoris, per modum dialogi sub suo, Caroli Phernandi,

30 Petri Cohardi, & ipsius infensoris nominibus, cui titulum imposuit,
Rhetoris gloriosi lib. 1. *Inter ea officia quibus.*
De aliis nihil vidi. Viuit adhuc in Gallia scribens & varia componens, sub Maximiliano Rom. rege illustriss. Anno domini 1494.

EGIDIUS Nettelet, decanus ecclesiæ Cameracensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans, vita & conuersatione præclarus, & singulari deuotione conspicuus, edidit quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus celeberrimum omni statui necessarium quod mirabili industria, pulcherrimaque consequentia in vnum comportauit ex epistolis

40 Sancti Hieronymi presbyteri, lib. 4. *Cætera me latent.*
Viuit vsq; hodie in ciuitate Cameracen. vita & doctrina celeberrimus & varia cõponit, sub Maximil. Rom. rege clariss. & summo pōtifice Alexandro sexto. Anno domini. 1494

PHILIPPVS Callimachus, natione Italus, patria Florentinus, regis Poloniæ secretarius, vndeunque doctiss. philosophus clarus, orator facundus & poeta insignis, ac diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio præstans & disertus eloquio. Fertur multa præclara eudisse opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. De quorum numero subiecta feruntur. Opus insigne de gestis Attilæ regis impii, quod prænotauit.

Attilam. lib. 1. *Historia Polonica contra Turcā.* lib. 1.
Demotibus Tartarorum. lib. 1. *Amorum diuerso metro.* lib. 1.

10 Et alia complura. Viuit vsque hodie apud regem Poloniæ, maximo in pretio, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege Anno domini, quo hæc scripsimus. 1490. Indictione duodecima.

PAVLVS Niauus, natione Teutonicus, vir in literis humanitatis egregie doctus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & rhetor celeberrimus, ingenio præstans & disertus eloquio, docendo & scribendo varia in gymnasio Lyptzenensi magnam nomini suo famam acquisiuit, scripsit enim quædam præclara opuscula, quorum lectio non venit contemnenda. De quibus subiecta feruntur. Opusculum pro nouitiis religiosi.

De institutione latinizandi. lib. 1. *Cum ego sapius cognita.*

Visio cuiusdam heremita.

lib. 1.

Nemus ingens liquide.

Colores artis thetorices.

lib. 1.

Voluisti quondam eleg.

Dialogus idiotæ.

lib. 1.

Cum repeterem sepe nu.

Epistolæ breues formales.

lib. 1.

Magnam solet vim.

Epistolæ ad idem mediocres.

lib. 1.

Pollicitus sum vir ho.

Epistolæ quoque longiores.

lib. 1.

Magnam concipio & in.

Et quædam alia. Viuit vsque hodie in Germania varia componens sub Maximiliano rege Romanorum illustrissimo. Anno domini quo nos ista scripsimus 1494.

BOVSLAVS de Hasenstein, natione Germanus, vir nobilis & vndeunque doctissimus, orator & poeta insignis, qui præter consuetudinem cæterorum nobilium huius tempestatis & arma tractat, & mirabili studio literas colit, fouet & celebrat, vt velut alter Plinius secundus etiam militando libros & carmina conficiat, scripsit tam metro quam prosa quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extant subiecta,

Opus præclarum de Germanorum & Itolorum inuentis propriis.

lib. 1.

Carminum quoque.

lib. 1.

Epistolæ variæ.

Et alia complura.

Viuit vsque hodie in castro suo Hasenstein & varia conscribit sub Maximiliano Romanorum rege præstantissimo. Anno domini 1494. Indiæ. 12.

HENRICVS Northeymenis, natione Teutonicus, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellens & prosa, scripsit quædam non spernenda lectionis opuscula, quibus nomen suum posteritati cum gloria commendauit. E quibus ego vidi duntaxat, opus illud præclarum quod metro & prosa conscripsit ad Fredericum Marchionem Mysie, ac ducem Saxonie Dimetromachiam prænotatum,

De virtutum & vitiorum conflictu.

lib. 1.

Tu mea laurigeros.

De cæteris quæ composuit, nihil ad notitiam meam peruenit. Viuit vsque hodie varia conscribens, sub Maximiliano Romanorum rege illustrissimo & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini 1494.

AQUINVS ordinis fratrum prædicatorum ex Suedia habens vitæ originem, vir in diuinis scripturis studiosus & secularis literaturæ non ignarus, philosophus celebris & mathematicus præclarus, ingenio excellens, & comptus eloquio, imitatus Boetium, scripsit commendatissimum opus de numerorum & sonorum

Proportionibus.

lib. 1.

Epistolæ quasdam.

Et quædam alia. Viuit vsque hodie apud ducem Bauariæ Ottonem in pretio, & varia conscribit, sub Maximiliano rege inuictissimo. Anno domini 1494. Indictione. 12.

ALBERTVS de Prusa, natione Polonus, gymnasii Cracouiensis collegiatus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, in secularibus quoque literis egregie doctus, theologus, philosophus, & astronomus insignis. Carmine Conradi Celtis astrorum peritia laudatus, ingenio præstans & clarus eloquio, scripsit non contemnendæ lectionis plura opuscula, quibus nomen suum notificauit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenierunt.

In Georgii Burbachii.

Theoricas commentariorum.

lib. 1.

Ad epimeridas Konisberg.

lib. 1.

Et quædam alia.

Viuit adhuc in gymnasio Cracouiensi, varia componens sub Maximiliano Romanorum rege. Anno domini quo ista scribimus 1494. Indiæ. 12.

THEODERICVS de Ofenbruck, natione Teutonicus, ordinis fratrum minorum prouinciæ Colonien. vir in diuinis scripturis exercitatus, declamator sermonum popularium famosissimus, cuius vitam omnes qui cum nouerunt sanctissimam hoc tempore prædicat, in sermonibus faciendis ad populum tanta gratia diuinitus illustratur, tanta facundia loquitur, tanta denique compunctione & dulcedine afficit auditores suos, vt similes apud Germanos habuerit neminem. Vnde & per totam prouinciā generalis prædicator constitutus est. Legit mihi nuper dum Coloniae mecum esset, opusculum in signe & deuotioni congruum, quod composuerat ad instantiā Hermanni archiepiscopi Colonien.

De passione Domini,

lib. 1.

Reuerendissim. in Christo

Manuale simplicium

lib. 1.

Quia sicut Augusti.

De exercitio interiori

lib. 1.

Qui perseuerauerit.

Et quædam alia. Viuit adhuc in prouincia Colonien. cepto fortiter instans officio, sub Maximiliano rege, & Alexandro papa sexto. Anno domini 1494.

BARTHO-

BARTHOLOMÆVS Colonienſis natione theutonicus, vir in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio ſubtilis, & diſertus eloquio, philoſophus, & poeta præclarus, cuius carmina etiam doctiſſimi poetæ & mirantur, & laudibus attollunt. Scripſit vtroque ſtylo nonnulla celebranda opuscula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus ego hucusque vidi tantum opusculum de laudibus philoſophiæ metro compoſitam quod prænotauit.

Syluam carminum, lib. 1. *Cur Plutoni aurum præ.*

De ſecta Dio-

genis, lib. 1. *Quisquis auct cynice.* Epistolam mitylogicam, 10 lianorege, & Alexandro ſummo pontifice ſexto. Anno Domini, quo hæc ſcripſimus M. ccccxciii.

IOHANNES Thurorus Pannonius, vir in ſecularibus literis ſtudioſus & exercitatus ac diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio. Fertur nonnulla euſſe opuscula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extat volumē non abiciendum, quod multa induſtria comportauit continens.

Chronicam Hungariæ lib. 3. *Iugi ocio his annis no.*

Et quædam alia. Viuere adhuc dicitur, & varia componere, ſub Maximiliano rege. Anno domini M. ccccxciii.

HIERONYMVS de Padua, natione Italus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus, & poeta præclarus, ingenio excellens, & diſertus eloquio. Scripſit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, quibus memoriâ ſui poſteris commendauit. E quibus extat libellus pulcherrimus, Ieſuita prænotatus, ad Petrum Donatum Paduanæ vrbiſ episcopum metricæ.

De paſſione domini lib. 1. *Maxime calicolum ſu.*

Extant eius & alia. Viuere adhuc dicitur, & varia componere, ſub Maximiliano rege. Anno domini M. ccccxciii.

FRANCISCVS Mataracius Peruſinus, vir in ſecularibus literis eruditus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus, orator, & poeta celeberrimus, & in vtraque lingua peritiſſimus, ingenio excellens, & diſertus eloquio. Scripſit quædam præclara opuscula, quibus memoriâ ſui poſteris reliquit. E quibus extat opusculum celeberrimum ad Petrum, Paulum, Cornelium adoleſcentem.

De componendis verſibus lib. 1. *Poeticam artem veteres.*

Epitolarum ad diuerſos lib. 1. *Epigrammata multa.*

Et alia complura. Claruit ſub Frederico Imperatore tertio, & Sixto ſummo pontifice quarto.

DOMINICVS Mancinus, vir in diuinis ſcripturis admodum eruditus & in ſecularibus literis egregie doctus, metro excellens & proſa, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio. Scripſit quædam probata opuscula quibus nomen ſuum diuulgauit. E quibus ego legi duntaxat tractatum illum quem eleganti metro compoſuit.

De paſſione domini, lib. 1. *Non hominum laudes, nec.*

Scripſit & alia. Viuere adhuc dicitur, & varia conſcribere, ſub Maximiliano Romanorum rege nobiliſſimo. Anno domini quo nos iſta ſcripſimus M. ccccxciii.

LVDOVICVS Brunus, natione Italus, de Marchionatu montis Ferrati, vir vndeunque doctiſſimus, vtriuſque iuris profeſſor & celeberrimus interpres, poeta Laureatus, philoſophus, & orator inſignis, ac diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio excellens, & diſertus eloquio. Fertur vtroque genere ſcribendi multa præclara euſſe opuscula, ſed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe præter illum tractatum quem eleganti carmine deſcripſit.

In coronatione Maximiliani regis lib. 1. *Sancta per æternum pe.*

De cæteris nihil vidi. Viuit adhuc, & varia conſcribere dicitur, ſub eodem rege Maximiliano. Anno Domini M. ccccxciii.

IACOBVS Sprenger, natione theutonicus, ordinis fratrum prædicatorum provincialis Colonienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans, & apertus eloquio, cum pridem eſſet ab Innocentio papa octauo inquiſitor hæreticæ prauitatis conſtitutus vna cum Henrico inſtitutoris euſdem ordinis theologo, comportauit, & ſcripſit eodem collega ſuo iuante volumen contra maleficas mulierculas Diaboli inſtrumenta pro cautela ſimplicium quod prænotauit.

Malleum maleficarum

lib. 3.

Virum asserere malefi.

Sed quid amplius scripserit nescio.

Viuit vsque hodie in conuentu suo Colonienfi

sub Maximiliano rege Romanorum clementissimo. Anno domini, quo hæc scripsimus M. ccccxciii Indict. xii.

IOHANNES Tholofus, natione theutonicus, ex Francia orientali, quæ Franconia dicitur oriundus, canonicus Ratisponensis, & præpositus Forchemensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, pontificij iuris doctor insignis, Astronomus, Cosmographus, & Poeta celeberrimus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit tam metro quam prosa quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris commendauit. Sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Feruntur autem ab his qui hominem probe nouerunt eius in diuersis rebus.

Epistolæ elegantes.

lib. 1.

Et quadam in Mathematica.

Et quædam alia. Viuit vsque hodie in ciuitate Ratisponensi prouinciæ Noricorum & varia conscribit, maximus doctorum hominum fautor, sub Maximiliano rege Romanorum, & Alexandro papa sexto. Anno domini M. ccccxciiii Indictione duodecima.

ADAM Wernerus Themarensis, natione Theutonicus, vir in secularibus literis egregie doctus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & poeta non inutilis, ac iuris Cæsarei clarissimus interpres, ingenio præstans & disertus eloquio, varia scribit, metro ludens & prosa, quibus nomen suum longe lateque notificauit. Extant eius & multa & elegantissima carmina sparsim de diuersis rebus & materijs.

Carminum ad me.

li. 1.

Reuerendo in Christo patri.

Epistolæ quoque multæ.

Ad me cudit de sancta Anna.

lib. 1.

Alia in super complura scripsit & scribit indies publicanda. Viuit vsque hodie apud Heydelbergam pædagogus iuuenum principum, sub Maximiliano rege. Anno domini quo ista conscripsimus M. ccccxciii.

IOHANNES de Dufeldorp, natione Theutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior Argentinenfis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, theologicæ facultatis celeberrimus interpres, ingenio præstans & vita præclarus, dicitur multa scribere, sed celare. Vidi quoddam ipsius tractatus, quorum titulos nunc ad memoriam reuocare non potui. Viuit vsque hodie apud Argentinam sub Maximiliano Romanorum rege clementissimo. Anno domini M. ccccxciii Indictione duodecima.

THEODERICVS Vlsenius homo Phrysus singularis eruditionis & peritiz in cæmine & oratione. Inter quæ extant eius.

Elegiæ cultæ.

Et alia epigrammata.

Et alia plura quæ ad posteritatem ventura sunt. Viuit adhuc sub Maximiliano rege Romanorum. Anno domini M. ccccxciii.

HARTMANNVS Scedel Nurenbergenf, natione Theutonicus, artium & medicinæ doctor, diuinarum quoque scripturarum non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, comportauit & scripsit inter alia ingenij sui opuscula, ex Iacobo Pergomenfi & alijs historiographis addens nonnulla maxime de rebus Germanorum opus grande & insignis, quod continet.

Historias temporum.

lib. 1.

De cæteris nihil vidi.

Viuit vsque hodie apud Nurenbergam, sub Maximiliano rege. Anno Domini M. ccccxciv.

IOHANNES abbas monasterij sancti Martini episcopi in Spanhem, ordinis diuipatris Benedicti, Moguntinæ diocesis, natione theutonicus, patria Mosellanus, ex villa Trittenham Treuerensis diocesis oriundus, quamuis non sim dignus quod nomen meum cum scriptoribus Ecclesiasticis poneretur, propter ingenij paupertatem, tamen amicis vrgentibus compulsum in fine huius catalogi, mearum quoque lucubrationum titulos & exordia ponere, exemplo diuorum patrum, Hieronymi, Gennadij, Honorij presbyteri Augustudunensis, & Sigeberti monachi Gemblacensis, qui se quoque in fine suorum tractatum de his ipsis rebus auditorum posuerunt. Scripsi ergo præter hoc opus etiam subiecta. Et primo quidem ex mandato præsidentium generalis capituli abbreuiui.

Statuta

Statuta eiusdem capituli	lib.1.	<i>Quoniam volenti singula.</i>
De visitatione monachorum	lib.1.	<i>Fratres tuos visitabis.</i>
De modo seruandi capitulum	lib.1.	<i>Quoniam in celebrandis cā.</i>
In regulam sancti Benedicti	lib.2.	<i>Venite filij audite me.</i>
Exhortationem ad monachos.	lib.2.	<i>Militia Christiana con.</i>
De tentationibus	lib.2.	<i>Humanum genus per.</i>
De vita sacerdotum.	lib.1.	<i>Petis à me Nicolae fra.</i>
De vitio proprietatis.	lib.1.	<i>Omnes ad vitam eternam.</i>
De miseria huius vitæ.	lib.1.	<i>Cum nihil sit vita præsens.</i>
De ruina ordinis nostri.	lib.1.	<i>Cum ordinis nostri pristinum.</i>
De illustribus viris nostri ordinis.	lib.4.	<i>Cogitanti mihi ac crebri.</i>
Laudes ordinis Carmel.	lib.2.	<i>Precibus & instantia.</i>
De laude scriptorum.	lib.1.	<i>Venerabili patri domino g.</i>
De luminaribus Germaniæ	lib.1.	<i>Quoniam sunt nonnulli.</i>
Epistolarum ad diuersos.	lib.1.	<i>Petitis vt copias e.</i>
De sancta Anna.	lib.1.	
Sermones varios.	lib.1.	

Collationes vero tam in capitulis generalibus quam in obseruantialibus vel alias habitis sine certo numero, partim habentur, partim subtrahuntur. Hæc ergo sunt (præter ea quæ adhuc in manibus imperfecta versantur) quæ me scripsisse ad præsens recolo. Anno ætatis meæ quarto & tricesimo, assumpti Abbatia officij decimo, conuersationis vero duodecimo, sub Maximiliano Romanorum rege, & summo pontifice Alexandro sexto Anno Domini (quo hunc catalogum iam tertio emendavi, augmentavi, & compleui) per septennium ferme in eo laborans M. cccc. xciii. Indictione xii.

Iam nunc igitur post multos tandem labores operi nostro finem imponamus, quoniam & si multi restant scriptorum illustrium catalogo digni, nobis tamen impossibile fuit omnium vel sola nomina inuenire. Eos vero quorum certitudinem habere poteram diligenter consignavi, nec quemquam scilicet omisi, cuius opuscula, ingenium & tempora scire potuissem. Neque ignoro quam multi eruditissimi viri hodie supersint variorum componentes, quorum ego nullam feci mentionem, non quod eos iudicauerim indignos nostro catalogo, sed propterea quod opuscula sua vel celare maluerunt, vel non vique adeo multiplicata sunt, vt in notitiam meam venire potuerint. Feci quantum potui, non quantum volui, quippe qui omnes quotquot sunt vel vnquam fuerunt (si licuisset) scriptores mihi concilialem. Relinquo posteris eam provinciam, vt de sua vena addant, vbi ego fatigatus destiti. Cæterum vos oro patres conscripti, qui coelica regna tenetis, qui hunc nostrum catalogum vestris nominibus, ingenijs & lucubrationibus exornatis, quatenus si vera, si iusta, si digna, si denique grata de vobis scripsimus, omnipotentis Dei clementiam pro nobis exoretis, vt culpas abluat, veniam tribuat, sanctum propositum confirmet, intellectum illuminet, affectum purificet, participes gaudiorum vestrorum tam clementer efficiat. Quod si in aliquibus minus quam res ipsa requirebat potuimus, veniam nobis ô sacratissimi donate, quoniam sicubi erratum est, vitium est ignorantia, non voluntatis. Vos etiam ô clarissimi viri scriptores, qui adhuc vitam terrenam & mortalem agitis, vos interpellor & oro, si quid minus vestris meritis, ingenijs vel lucubrationibus dignum in hoc catalogo peregrinamus, non voluntati, sed imperitiæ nostræ ascribatis, veniam quam petimus non negantes, quoniam sicubi defecimus, eorum culpa fuit qui nobis aliter quam se res habet, opuscula vestra vel ingenia descriperunt. Lectorem deinde huius catalogi monemus & obsecramus, ne facile contra nos moueatur, si scriptorum nomina, dignitates, patriam, vel opuscula secus exarata inuenerit, quam ipse forsitan alibi legit, cum historiarum transacti temporis dissonantiam, nemo vnquam potuerit conciliare. Neque nos aliquid scripsimus, quod non multis locis vel testimonijs fuerit comprobatum. Verum sicut in principio huius operis professi sumus, libenter cedimus opinioni cuiuscunque beneuoli correctoris, quam & veritas solidam, & charitas reddiderit sinceram. Nouissime vero nobis deridendi sunt æmuli, qui more canum ex cōsuetudine pessima latrantes, omnia damnant, omnia vituperant, omnia lacerant, quæ vel ipsi non fecerint, vel suis opinionibus inuenerint esse contraria. Mox enim vt vel modicum legere cœperint, stomachantes, illud non verum esse dicunt, iudices temerarij priusquam examinatores veritatis effecti. Sed quæ nobis causa cum istis, qui nihil vituperant nisi bonum, nihil laudant nisi malum? Contemnendi sunt igitur inuidi canes, non docendi. Nos autem & si

displicere maleuolis existimemus gloriosum, bonis tamen & eruditis viris placuisse multo gloriosius arbitramur, à quibus scubi erratum esset libenter corripimur, correcti fructuosius emendamur. Excuset nos amor scripturarum, pro quibus hoc onus graue intrepida ceruice subiimus.

Finis libri de scriptoribus ecclesiasticis domini Iohannis de Tritthenem Spanhemensis Abbatis. Sequuntur additiones nonnullorum illustrium virorum.

AD SUPERIORES, ILLVSTRIVM VIRORVM PARTIM HINC inde excerptorum, partim recenter insertorum additio.

MARIANVS, natione Romanus, patria Zinzianensis, ordinis heremitarum S. Augustini, Theologus consultissimus, ac totius ordinis generalis Prior, hodie non solum tanquam lucifer, & quidam sol perfulgidus suis exquisitissimis declamationibus, & nouo quodam concionandi genere emicuit, ac veluti alter electionis vas mundo oblatum, tantam ingenij vim & docendi robur de se ostendit, vt dicere ausim, neminem in hoc seculo inueniri vquam potuisse qui cum eo exquireret comparari. Erat profecto talis ac tantus, vt nihil ex eo esset in omni politiore disciplina frustra desiderandum. Nam in suis declamationibus ad populum ita verbis lectis disertus erat & sententiosus etiam canora voce, vultuque ac ceteris corporis motibus ad rem erat accommodatus, vt nihil ad laudem cumulum addere possis. Quanta autem huius viri doctrina, quanta eloquentia: vis ac maiestas fuerit, partim ex sermonibus, partim ex epistolis & orationibus à se eruditissime æditis quisque dilucide elicere potest. Scripsit enim sermones varios. Orationum, lib. II. Epistolarum, lib. I.

Obijt autem cum magna reipub. Christianæ iactura. Anno Domini M.D.

FELINVS Sandeus, ex nobilissima Sandeorum familia, patria Ferrariensis, vtriusque iuris doctor consummatiss. reliquarum quoque bonarum literarum non ignarus, Ferrariæ primum, inde Pisis publico earum vrbium gymnasio cum magna omnium admiratione iura pontificia professus. Ab Innocentio octauo Romam accitus Rotæ collegio (vbi ardua & maximi momenti tractantur negotia) præficitur. Qui & si mille negotiis tum illic, tum in summi pontificis consultationibus occuparetur, attamen cum ingenio prope diuini & consummatissime in vtroque iure esset prudentiæ, multa in eo opuscula & commentaria ædidi. Et ea quidem ita dilucide, ita docte, ita exacte, vt omnes huius discipline nodos enodauerit, obscura in lucem restituerit, dubia recto adhibito iudicio, scilicet & perua reddiderit, in quo non parum nostris iuris peritis attulit adiumentum. Quæ autem emisit subnectuntur:

Primo super libros Decretalium Grego. De constitutionibus
De re scriptis. De officio ordinarij. De Maio. & obediens.
De Treug. & pace. De Lite contesta. De probatio.
De Testibus. De Testibus cog. De fide instrumentorum.
De præsumptionibus. De iure iurando De exceptionibus.
De præscriptoribus. De Senten. & re iudicata. De appellationibus.
De accusat. & inquisitionibus.
Additiones in Decretum ad initiatum ab abbate opus.
De iure patronatus tractatus vnus.
De indulgentia plenaria sermo, cuius thema est: Hodie mecum eris in paradiso, &c.
In historia libellus vnus de regibus Neapolitanis.
Sunt & alia eius commentaria.

Floruit Romæ sub Innocentio octauo, & Alexandro sexto.

MATTHEVS Bossius, patria Veronenfis, ordinis canonicorum regularium beati Augu. vir in omnigena eruditione egregie doctus, sed in dicendi elegantia & granitate doctior, magno apud omnes in pretio habitus est, tamen ex concionandi, docendique (in quo diu versatus est) munere, tum ex varijs operibus à se compositis, quibus ecclesiasticum dogma oratorijs pigmentis sic venustauit & expoliuit, vt tersius mundiusve inuenias nihil. Scripsit autem subscripta opuscula. Dialogum de tolerandis aduersitatibus in duos libros distinctum. De gerendo magistratu, colendaq; iustitia ad Iohannem Ludouicum Bossium iurisconsultum, equitemque auratum, lib. I.
Orationum, lib. I. Epistolarum ad diuerfos, lib. I.

Ædidi & alia quædam, in quibus omnibus cum varia scateat doctrina, & vbi que sit luculentus, n

que sanctitatis

Obijt Pat

ANTONI

terius, cop

rum ore poel

te, pie, copiose,

profus omnes

virgo esset, in

Elegias quasdam

Scripsit & orati

Orationes quoc

GEORGI

eruditissimus, &

Ludouici Spor

Commentaria

Emisit centuria

Obijt Mediolan

BERNA

rum, philosoph

rus, nobis mul

dit.

Scripsit autem i

De fugiendo sec

Contra superb

Opera Hierony

Exstant eiusdem

Et quædam alia

Vita sanctus sep

MARIN

ditus, sed etiam

eius opusculis di

De magistratib

De bello Gallic

Scripsit & alia q

RUGE

apprime clarus,

non spernenda

Primo de insti

De beata Maria

De rebus mirab

De metrorum g

Panegyricus ad

De calamitatib

Epigrammata a

Epistola tam pr

PHILIP

maticorum que

diffimi sui inge

Orationes in d

Panegyricum a

De nuptijs Ben

Gilippi & Titi

Orationem pro

Libellum de sep

Symbolorum l

De optimo stat

De felicitate

sit luculentus, nullibi vllum arrogantiae euomit fumum, sed quod decet religiosum, vbi-
que sanctitatis & diuinæ sapientiae studiosissimus.

Obijt Patavij, Anno domini MDII.

ANTONIUS Cornazanus, patria Ferratiensis, orator & poeta luculentissimus, adeo
terfus, copiosus, suavis, & praesertim in poesi, vt plerique autement ipsum ex angelo-
rum ore poesim accepisse. Nam inter cetera vitam & obitum deiparae virginis ita deuo-
te pie, copiose, luculenter, ac sancte cecinit, vt non mortalem eius poesim, sed diuinam
profus omnes proclamant. Ipsum opus Hippolitæ Neapolitanorum reginæ, dum adhuc
virgo esset, inscripsit, dicauitque.

10 Elegias quasdam, atque poemata varia emisit.

Scriptit & oratione soluta vitam Bartholomaei Colonei Imperatoris Venetorum maximi.

Orationes quoque plurimas atque alia quaedam.

GEORGIVS Merula, patria Alexandrinus, orator & philosophus vtriusque linguae
eruditissimus, & docendo & scribendo rei literariae semper bene consuluit. Scriptit autem
Ludouici Sporciae, suorumque maiorum res gestas multis voluminibus.

Commentaria in Iuuenalem.

Emisit centurias quasdam.

Obijt Mediolani, Anno domini MCCCCXCIII.

BERNARDINVS Gadolus Brixianus Camaldulensis abbas, vir bonarum litera-
rum, philosophiae iuris canonici apprimè eruditus, vitae & religionis sanctimonia cla-
rus, nobis multa suae doctrinae monumenta reliquit, in quibus se eruditissimum osten-
dit.

Scriptit autem in omnes Bibliae libros commentaria.

Defugiendo seculo, & amplexanda religione, tractatum vnum.

Contra superbiam & ambitionem, lib. 1.

Opera Hieronymi in ordinem redegit.

Extant eiusdem sermones varij.

Et quaedam alia hinc inde dispersa.

Vita sanctus sepelitur honorifice in Cameldulensi coenobio.

10 **MARINVS** Sanutus, patricius Venetus, non solum bonarum literarum vir eru-
ditus, sed etiam administrandae Reipublicae eruditus, eloquentia plurimum valuit, vt ex
eius opusculis dignosci facile potest. Scriptit enim quae subiiciuntur.

De magistratibus Venetis lib. 1. De vitis principum Veneto. lib. 1.

De bello Gallico libros quosdam & latine & vulgariter.

Scriptit & alia quaedam.

RVGERVS, natione theutonicus, ordinis sancti Augustini, in diuinis scripturis
apprimè clarus, & secularis literaturae non ignarus & soluta & pedestri oratione quaedam
non spernenda conscripsit opuscula, de quibus extant subiecta.

Primo de institutione lib. 2. De inquisitione vitae beatæ lib. 2.

40 De beata Maria hymnorum lib. 1. De vario literarum vsu lib. 2.

Derebus mirabilibus lib. 2. Derebus nouis, lib. 2.

De metrorum generibus, lib. 1. De accentibus Latinorum, lib. 2.

Panegyricus ad Iohannem Spanhemensem sancti Martini abbatem.

De calamitatibus horum temporum, tract. 1.

Epigrammata ad diuersos multa.

Epistolae tam prosa quam metro permultae.

PHILIPPVS Beroaldus, patria Bononiensis, vtriusque linguae peritissimus gram-
maticorumque ac rhetorum, oratorumque omnium sui seculi facile princeps, foecun-
dissimi sui ingenij testimonia non vulgaria reliquit.

10 Orationes in diuersorum auctorum enarratione habitas.

Panegyricum ad Ludouicum Sphortiam.

De nuptijs Bentiuolorum orationem vnam.

Gisippi & Titi historiam.

Orationem prouerbalem vnam.

Libellum de septem sapientum sententijs vnum.

Symbolorum Pythagorae lib. 1.

De optimo statu lib. 1.

De felicitate lib. 1.

Item Galeffi & Symonis.

Philosophi, medici & oratoris declamationem.

Ebriosi, scortatoris, & aleatoris declamationem.

De passione dominica veniam.

De fortuna carmen.

De duobus amantibus carmen.

De cupidine Deo amoris carmen.

In maledicam carmen.

Epigrammata varia.

De terramotu & pestilentia cum annotamentis Galeni opusculum.

Annotationes in Seruium,

Annotationes in ius ciuile.

Commentaria in Propertium

In Suetonium.

In Tusculanas quaestiones

In Apuleium.

In Titum Liuium annotationes

In Rhetoricam Ciceronis.

In Horatium Flaccum

In Persium.

In Siluium Italicum.

Scriptit & plura alia quæ nondum ad nos peruenere. Obijt Bononiæ non sine magna rei literariæ iactura. Anno domini M. DX.

PONTICVS Virmius, patria (vt aiunt) Taruifinus, eruditissimus philosophus, latinæ græcæque literaturæ studiosus, industria, labore, ingenij viuacitate, sine vilo patrum auxilio eo doctrinæ euasit, vt ob ingentem eruditionem magno apud Ludouicum Sphorriam, & per totam Insulubriam habitus sit in pretio.

Scriptit autem quæ subiiciuntur.

In Claudianum commentaria.

In Iohannem Sacroboscensis sphaeram commentaria.

De obscuris authorum locis & corruptis nominibus, libri tres.

De miseria literarum

lib. 2. carmine.

De laudibus Beatricis Mediolanensis reginæ, librum vnum carmine.

Elegiarum & Epigrammatum

lib. 2.

In Cromata Chriſtore commentarium.

In Achileida statianam commentarium.

In Ouidianam meta. commentaria.

In Vergilij opera commentaria.

De arte diuinandi.

libri sedecim.

Odyſſeam Homeri tranſtulit in latinum.

Hymnorum eiusdem Homeri,

lib. 4.

Euripidis tragœdias sex.

In medicina traduxit Theophylum.

De pulsibus & vrinis

Item Æneum de pulsibus & vrinis.

Inueſtiuarum,

lib. 1.

De intitutionibus.

lib. 1.

Apollonij argonautica in latinum vertit in lib. 4. Alia quoque multa & latina fecit & emisit. Floruit sub Ludouico Sphorria.

NICOLAVS Leoniceus oratorum omnium suæ ætatis elegantissimus, in philosophia consummatissimus, & rerum naturalium non ignarus, multa in medicina elegant & copiose tractauit.

In Galeni opera commentarios, quos etiam latine loqui compulit, edidit.

Item opusculum in eadem disciplina, in quo omnibus agris salutem & vitam reſtutui conciliarique posse docuit.

Extant & quamplurimæ eiusdem epistolæ, quæ maximam eius doctrinam præſerunt & elegantiam. Floruit hoc eodem tempore in Italia sub Ludouico Sphorria.

AMBROSIVS Calepinus Bergomensis, ordinis sancti Augustini hac ætate floruit, diuinarum & humanarum literarum indagator studiosissimus. Vnde opus pergrande suæ industria magno labore ex innumeris prope auctoribus collectum de vocabulorum notitia, ac præpositionum interpretatione græca & latina cum authorum attestacione nobis commune fecit. In quo non solum quæ ad literaturam & poetarum & oratorum cognitionem plurimum conferunt, sed etiam quæ ad medicos philosophos, necnō doctores ecclesiasticos pertinent vocabula, doctè satis eleganterque explicuit, explicatam veriore lucem, quam in quibusdam alijs codicibus consiliariis legenda reliquit. Quæ profecto doctis pariter & indoctis non mediocriter attulerunt subsidium. Hinc enim factum est vt quæ apud barbaros iam barbara euaserant, latina fiant. Quæ vero apud doctos in dubium reuocabantur, nunc pateant discussa dubietatis nebula.

PETRVS Burrus Belgicus, patria Brugensis, canonicus Ambianus, diuinis & humanis literis clarus, Parrhisij sub Carolo octauo Francorum rege floruit, vbi ea bonarum disciplinarum virtutum probatissimorum morum, pietatis, religionis, celebritate adole-

adoleuit. Vt pl
instituendis ali
ne iurandum, m
rasque artes bo
literis prodelle
scias sententiari
An rerum verb
An carminis su
omnis gratias, co

10 dixeris, cum tar
Quintiliani scr
dignus. Nam &
(quod ille non
inter redolens.
gratiz, & varij
cem emissis, cui
monimenta.
Odarum

Apologorum,
20 Epigrammatum

Canticorum d

De vigilia dom

De Circumcis

De iunio.

De confessione

De laude cruci

De resurrectio

De inuentione

De Pentecoste

30 De corpore do

De facie domi

De festo beatæ

Sunt & quæda

IACOVS

Imo totius C

re in rei literari

sophistarum b

Aristotelis, cat

nis & doctrinæ

40 que sine vitio

bus artificium

doctus eloque

apud Gallos (

eloquentia iu

non solum ph

dicendum & a

uentione exq

alienorum op

bonas artes in

50 statio ad studi

ant non mod

trij suis conde

cum Theban

omnia versu.

Dirauit

contexta sunt

Paraphrasis in

In physicen A

adoleuit. Vt pleriq; & potissimum Gandincurtorum familia hoc vno solo suis pro liberis
inducendis alijsq; permultis nobilioribus adoleſcentulis vt voluerit præceptore. Nec pla-
ne iurandum, vt pote qui vnus inter paucos hac nostra atate, eloquentiam, poëſim, care-
rasque artes bonas cum ſapientia iungere doceret, nec artes ſine moribus, mores vero ſine
literis prodeſſe. Quod quidem eius opera indicant, in quibus quid potiffimum admireris, ne-
ſcias ſententiarumve grauiſſimarum ſanctiſſimarum pondera. An ſtyli poematiſq; varietatē.
An rerum verborumq; decorē. An callidas iuncturas. An lepidum vocularum contextū.
An carminis ſubinde fluorem & concentum. Denique an ſexcenta alia ornamenta ita vt
omnis gratias, charitates, lepores, ac dicendi veneres huc cumulatiffime congeſtas merito
dixeris, cum tamen aut turgidum, aut inflatum conſpiceretur nihil. Quocirca ſi hic Burrus
Quintiliani ſcripſiſſet tempore. Non vtrique dixiſſet: Ab lyricorum Horatius fere ſolus legi
dignus. Nam & hic qui & legatur etiam à ſanctis monialibus digniſſimus eſt. Siquidem cū
(quod ille non eſt) totus ſit caſtus, totuſque Chriſtianus, & Chriſtianam religionem ſua-
riter edolens. Non minimus tamen quam ille inſurgit aliquando plenus iucunditatis,
gratiæ, & varijs figuris, & verbis ſeliciſſime audax. Vt ex eius operibus ſubſcriptis, & in lu-
cem emiſſis, cui promptum eſt dignoſcere. Sunt autem hæc ſecundiffimi illius ingenij
monimenta.

Odarum	lib. 4.	Exametrorum,	lib. 1.
Apologorum,	lib. 1.	Elegiarum,	lib. 2.
Epigrammatum	lib. 1.	Moralium.	
Canticorum de duobus feſtis,		De aduentu Domini.	
De vigilia domini.		De natiuitate domini.	
De Circumciſione domini		De Epiphania.	
De leuiuo.		De ingreſſu in Hieruſalem.	
De conſeſſione & Euchariftia		De coena dominica.	
De laude crucis		De paſſione dominica.	
De reſurrectione dominica,		De communionem paſchali.	
De inuentione crucis		De aſcenſione domini.	
De Pentecoſte		De Trinitate.	
De corpore domini,		De exaltatione crucis.	
De ſeſe dominica,		Hymni de omnibus ſanctis.	
De ſeſe beatae Mariæ,		Epistolæ & orationes non pauca.	
Sunt & quedam alia		Obijt Ambianis anno. MDVII.	

Ac o b v s i a b e t Stapulensis celeberrimus noſtri ſeculi philoſophus Belgicæ, quin-
timo totius Galliæ vnicum decus. Hac noſtra tempeſtate diuino quodam mune-
re in reſ literariæ remedium datus, omnes philoſophiæ partes à caliginofa quorundam
ſophiſtarum barbarie vendicauit. Et quæ iâ omnino latine loqui dediticerant a longe ab
Ariſtotelis, cæterorumque vere philoſophantium mente abierant, in priſtinam & ſermo-
nis & doctrinæ maiestatem reſtituit ea ſtructura & ſerie, vt nihil deſit addendum, nihil
que ſine vitio ſe offerat demendum, tanta induſtria, tantumque in omnibus ſuis operi-
bus artiſcium, tanta in dicendo dignitas vt cum philoſophia quiſque vel mediocriter
doctus eloquentiam (quod antea non licebat) conſequi vberrime poſſit. Primus enim
apud Gallos (vt Cicero apud Romanos) philoſophiam rudem adhuc & impolitam cum
eloquentia iunxit. Nam cum antea Pariſijs peregrinaretur ciuitate donauit. Vnde
non ſolum philoſophiæ rudes, ſed etiam docti aliquantum ſe arbitrantur adeptos, & ad
dicendum & adiudicandum. Eſt enim in dicendo ſublimis. In ſententijs grauis. In in-
uentione exquisitus. In compoſitione diligens & curioſus, nec ſuorum tamen, ſed etiam
alienorum operum ad hoc ſiquidem vnum natus videtur, vt palæſtræ literariæ conſulat,
bonas artes inſtauret, & in antiquum ſplendorem reducat. Ea eſt huius viri cura, ea oble-
atio ad ſtudium, eo cogitatus omnis, eo mens, eo animus dirigitur. Quod vt liberius fi-
ant, non modo patrimonium quod non contemnendum ſtapulis habebat inſtar Deme-
trij ſuis condonauit, ſed & dignitates, officia, beneficia, & honorifica & opulenta abiecit
cum Thebano Crathe ratus talia raro virtutibus coherere. Denique vt exiguo concludas
omnia verſu.

Dixit Sophia ſecula noſtra Faber. Sequuntur autem quæ in artibus liberalibus à ſe
contexta ſunt. Primum eſt:

Paraphraſis in logicam Ariſtotelis miro artiſcio elaborata.

In phyſicam Ariſtotelis introductio. Et paraphraſis ſtylo non inerudito contexta.

In Ethicis eiusdem paraphrasis & introductio.
 In œconomica commentarius. In Politica commentarius & introductio.
 In Arithmetica Iordani commentarius & demonstrationes.
 In Seuerini Boetij libros arithmeticos epitome.
 In Musicam elementa quædam.
 In astronomicum introductorium Iohannis de sacro Bosco commentarius.
 Astronomici theoreti corporum cœlestium, lib. 2.
 Introductio in sex lib. Methaphysices Aristotelis & in eandem commentarius.

Cætera quidem maiora in liberalium artium facultate expectantur. Sed neque his contentus vir religiosissimus rebus diuinis animum intendit, & se illis totum dedit, magnum theologis nostris & diuini verbi scrutatoribus ornamentum & adiumentum allaturus, utpote qui implicita explicet, obscura elucidet, innodata enodet, trunca & mutilata passim loca restituat. Quod ex his quæ in hæc sacratissima diuinæ sapientiæ disciplina, aut traduxit, aut scripsit, aut correctius emendatiussque imprimi curauit, facile deprehendi potest.

Sunt autem subscripta.

Io. Damasceni translatio.	Commentaria in Ricardum.
De trinitate.	Commentaria in Ecclesiasten.
Commentaria in epistolas Pauli.	Scolia in Dionysij Areopagi opera.
De ornatu spiritualium nuptiarum.	Commentaria in Hugonem de S. Victore.
Vixit Parisijs quotidie noua quædam fabrilis sua incude cuderis.	

GVILHELMVS Budæus Parisiensis ex clarissima Budæorum familia natus, historicus, poeta, philosophus, oratorque disertissimus. Non modo fortunæ, sed etiam animi dotibus pulcherrime ignitus. Hac nostra tempestate per vniuersam Italiam, nōdum per Gallias ob incredibilem ipsius omnium sapientiarum notitiam clarescit, indices vique lingua eruditissimus, ingenio prope diuino, eloquio graui & terro, in omni disciplinarum genere doctissimus, & præter doctrinam singularem vir certe perhumane, affabilis, modestus, ac multa veneratione dignus. Scripsit autem orationes & epistolas plurimas. Elegias & epigrammata diuersa. Annotationes in quatuor & viginti pædætorum, seu digestorum libros edidit. In reliquos æditurus ut ipse in ea quam ad Iohannem de Ganayo magnum Franciæ cancellarium scribit epistola testatur. Quandoquidem annotationes quantæ sint eruditionis & doctrinæ cuique perpendendum relinquuntur. Vixit Parisijs magna omnium expectatione, à quo maiora propediem in lucem præstebunt.

GVILHELMVS Castellus seu Castalius Gallus, poeta & orator tersissimus Turonensis, patre Christiano Castello doctore Parisiensi regio medico Martina parente litterica, Turonis nascitur, anno domini MCCCCLXVII. ubi prima litterarum cunabula edoctus Parisijs (ut moris est) ad fructuosiores, solidioresque disciplinas capeffendas mittitur Iohanni Anglico fratri Materno viro in diuinis humanisq; literis apprime erudito. In bursam (ut triuiali utar verbo) Nauarricam successurus, ubi liberalibus studiis, & præsertim humanioribus eam nauant operam, ut breui temporis curriculo socios omnes ætate & doctrina præcedentes non modo æquauerit, sed etiam longe superauerit. Tanti rei literariæ sitis, tantus amor, tanta cura, tantum studium. Hinc subito fama super æthera notus, in gymnasium Burgundiacum ad instituendam melioribus, politioribusque literis iuuenturem à Bernhardo Roilleto viro omnium bonarum disciplinarum cumulatissimo eiusdem gymnasij rectore primario accersitus, primæ humanitatis classis perficitur. Hinc exanclato dialectices agone & discipulis laurea donatis Nauarricum gymnasium repetit humanis disciplinis diuina (ad quas semper anhelauerat) adiuncturus. Tandem adepto in sacratissima theologiæ facultate doctoratu, Turonum secessit, ubi honorifici ecclesiæ beneficijs archidiaconatu & canonicatu honestatus cum suis viuit, orationis & predicationi intentus. Quod superest temporis, bonis disciplinis impertit non minus potestati consulens, ut iam cepit multis operibus quæ in lucem emisit. Quorum nomina subiiciuntur.

Ægloga, cui nomen, Enmorphus.	Carmen de stultis mulierum votis.
Dialogus in Iacobi fabri Stapulensis laudem.	
Elegiarum	lib. i.
Epigrammatum	lib. i.

Epistolæ

Epistolæ ad diuersos multæ & variæ. Expectantur longe maiora.

IOHANNES Bartholus Parisien. doctor medicinæ, omnium huius ætatis excellentissimus, & ob id Apollinis & Æsculapij nomine à varijs etiam cuiusvis disciplinæ & amantissimis & peritissimis peculiariter donatus. Tantæ est apud omnes & authoritatis & doctrinæ, ut quem illi conferas inuenias profecto neminem, siue quæ suæ sunt professionis quaesieris, siue quæ sint alterius cuiusvis dogmatis. Quandoquidem in omni disciplinæ genere consummatissimus, de omnibus ita doctè, ita eleganter, ita scite, promptèque discessit, ac profunde sapit, ut vnus omnes tam diuinas quam humanas artes studiosissime complexus sit.

ANTONIVS Syluiolus Parisien. poeta & orator insignis, cum multa linguarum genera calleat, tribus tamen, Gallica scilicet, latina & vulgari Italica excellit, quibus cum apud omnes, tum apud quosque & doctissimos & nobilissimos, & præsertim domus Ambrosianæ Francæ gentis, maxime & nominatissime procures eam sibi famam & gratiam conciliavit, quam nulla inuidorum obretractio dissoluat, nulla edacis caries vetustatis aboleat, utpote qui iam hoc triplici linguæ dona immortalitatem sibi quæserit, nec minoris hac suauissima Gallicæ linguæ volubilitate apud nostros habeatur, quam Dantes apud Florentinos. Quanta vero eloquentia laborer, suo ingenij lumine polleat, qua inuentionis subtilitate emineat, quo dispositionis artificio præstet, quæ varietatis fecunditate scateat, quæ denique rerum sententiarumque grauitate incedat, locupletissimum præclara eius opera dant testimonium. Scripsit enim multa & præclara imprimis in vulgari suo comedias plures, in quibus ostendit quam varius, quam abundans, quâ facundus, quam elegans, quam facetus, denique quam urbanus fuerit, latine vero subnexa emisit.

Elegiarum lib. i. Epigrammatum. lib. i.

Dialogos plures & graues. De Venetis triumphum. Scripsit & indies scribit alia longe maiora, quibus Gallis & suos esse poetas & oratores, Italis non inferiores, quin & illis superiores ostendat. Si his linguæ inuolueris (quibus Italus omnis aut blanditur, aut auram aucupat) iugè & irrequietum laborè impenderent. Viuit adhuc & vescitur aura æthereæ, reuerendi in Christo patris Georgij Ambrosiani archiepiscopi Rothomagen. orator.

GUILHELMVS Copus Basilienfis, eruditissimus philosophus, latinæ græcæque peritissimus, hac nostra ætate Parisijs arte medica (cuius est doctor & professor eminentissimus) excellit, ad cuius ædes non modo Parisien. tanquam ad vnicum salutis remedium confugunt, sed etiam qui huic nostro regno præfunt audita viri fama oculis mittentes acciunt, eius opem sentiunt. Vnum vnus inter omnes huiusce professionis antistites non sibi peperit, nescio an immortalis, an inuidiosum potius. Est autem hic Guilielmus ingenio subtilis, eloquio tersus, sermone disertus, doctrina admirabilis, & rerum naturalium scientia nulli postponendus. Viuit Parisijs sub Ludouico huius nominis duodecimo magna sui apud omnes & celebritate & expectatione. Cudit enim quæ posteritas legat, inter quæ iam habemus.

Pauli Cegmetæ præcepta salubria ab ipso latino decore vestita.

Idem Hypocratis prænoticia.

IVDOCVS Clithoueus Neoportuen. doctor, theologus consummatissimus, philosophus nitidissimus, oratorque adeo insignis, ut ferinos hominum mores, & omne mortale genus diuina potius quam mortali facundia componat. Qui ad hæc natus officia, ut literarum ignaros rectis habentis dirigat, in fulsos terso eloquio erudiat, philosophiæ splendore destitutos, pulsa procul caligine nitidissimo fulgore illuminet. Hunc his nobilissimis animi dotibus & dignitate, natura parens insigniuit, ut quicquid hoc in mundo sensibili molitur rei literariæ propagandæ accommodet. Quæ enim scabra, fæda, hiantia, barbaraque sunt expolire, & suum philosophiæ reparare nitorem summo opere nititur, & maxime in sacris eloquijs interpretandis studium contereere animo, menteque decernit. Diuina hunc adeo exornant eloquia, rerumque supramundanarum cognitiones ut eum in terris mortalem adhuc vitam spirantem fulgentissimis coelestium choris admisceant, suæ profusissime doctrinæ eximia monumenta magno voluminum numero nobis venturaque posteritati reliquit, maiora tandem relicturus. Scripsit enim quæ hæc serie digesta scribuntur.

In Augustini Darbi elegantias commentarium.

In introductionem Arithmetici Seuerini Boetij commentarium. De praxi numerandi compendium.

In Iohannem Damascenum commentarium. De vera nobilitate librum eximium.

In paraphrasim physices Aristotelis scholia.

In introductionem paratam in physicen Aristotelis commentarium.

In introductionem paratam in libros metaphysices Aristotelis commentarium.

In introductionem elaboratam in Ethica Aristotelis commentarium.

CAROLVS Bouillius Beromandius Samarobrinus, vir & rhetorico liquore, poetica varietate, totius philosophiæ micantissimo splendore expolitus, geometraque insignis. Quæ quidē ad diuinæ potius pecuefiganda rerum secreta, entiumque; omniū latius essentias natura produxisse creditur, quā vt mortali corpore interceptus humanā vitā duceret. Ad eo, n. eucto ingenij acumine insignitus, vt nō modo terrenorum entium naturas (prius cæca caligine obductas) in lucem educat, verū & stelliferos orbes, patulamque coelorum machinā duce philosophia, profundissime penetret, entium supernaturalium naturas munda-
norū philosophica proportionē pramonstret indifferabilē cœlestis curiæ trinitatē, & numerorum philosophica ostensione, & terrenarum rerum vnitissimā scrutatione exacte præfiguret. Hic prorsus & maxime philosophiæ contemplatiuæ, geometricisq; abstractionibus deditus est, vt sæpenuero horis nouē trunco arboris innixus immotis oculis, immoto corpore sui, suorum humaniq; victus oblitus & mole corporea solutus rerum naturas contemplari visus sit, vt potius anima corpore soluta in cœlis degere quā humanis vinctus astricta hoc in mundo sensibili auras vitales capere videretur. Multa sui ingenij acumine adinuenit præcisæ seculis inuisa. Quadraturam enim circuli, suis geometricis machinamentis contexit, quam philosophorū nullus antea satis exacte adinuenierat. Librum de nihilo magnā cum omnium admiratione mira ingeniositate perscripsit, aliaque quæ plurima philosophica opera quæ nullus mortalium exactis retro sæculis præuiderat posteritati reliquit.

In Geometriam libros sex introductorios. De circuli quadratura, lib. 1.

Introductionem in scientiam perspectiuam. Librum de intellectu diuino, angelico, & humano. Librum de sensu. Librum de nihilo. Artem oppositorum. Librum de generatione. Librum de sapiente. Librum de duodecim numeris. Epistolas philosophicas complures.

GVILHELMVS de Quercu doctor theologus insignis, hac nostra tempestate ceteros inter omnes mortales consilio, moribus sacrisq; eloquijs eminentissimus, qui dum illa Gallorum maiestas horresco summi pontificis, Anglorum, Hispanorumque solus, & atroci bellorum apparatu premeretur, solus suo consilio & sana animi sententia Gallorum angustia & necessitati benignissimus occurrit. Hic nempe Alpes transuersus Planiā accessit ad urbem, vbi maximam & cardinalium episcoporumque concionē superre Gallica, & tanto bellorum prodigio differentem sola sua animi sagacitate corroborauit, tantique concilij partes sibi vendicauit eminentiores. Nec minori in populo ad diuina officia subeunda vitur eloquio. Tanta enim & sententiarum grauitate & diuinorum consiliorum cognitione excultus, vt indomitos mortalium mores, barbarosque populos facili componat eloquio, ad nitidamque summi creatoris agnitionem, benigna voce, grans oculis, gestu moderato, & similitudinibus iucundis facile reducat.

RENATVS Garnerius Luxioniensis, in vtroque iure doctor, nostræ ætatis peritissimus, qui ob suam in omnigeno disciplinarum genere, tum maxime præclara legum facultate claritudinem sui famam atq; decus per varios terrarum tractus disseminauit, meritoque in condendis interpretandisque passim legibus Ligurgi, Socratisque partes facile sibi vendicauerit. Terfiori etenim vocis eloquio, spectata professione, animo sagaci placido gestu, legum ænigma soluit, vt Pictavicos fines perpetuo decorauit honorotamque Galliam indies sua nobilitate eminentia.

CHRISTOPHORVS Longolius Parisien. philosophus ingeniosissimus nostrique seculi orator clarissimus, quem vt natura parens maximis decorauit animi dotibus, & naturali ad rerum indagandas naturas præparamento insigniuit. Ita fortuna bonorum cumulis ingentissimis & gratissima dexteritate eum vberime donauit. Qui naturam ei beneuolam, nobilissimasque animi dotes inspirasse animo repetens, ita naturæ munera & labore & exercitio exauxit, vt nostræ ætatis philosophus clarissimus, oratorque exuberantissimus euaserit. Hic Plinium in præclara Pictauica academia inenarrabili structura professus est, vt non mortali eloquio fretus, sed potius coelorum penetralibus educta sententiarum varietate roboratus omnium sine discrimine videretur. Hunc Parisiana (discipularum alumna) academia & moribus, & oratorio succo, literisque philosophicis non inoleganter erudiuit, nihilominus tamen non Gallico satiatus eloquio Italicos lares (maiora coniectans assequi) festino pede aggreditur, vbi & facile rerum experientia, terfioque edo-

Aus eloquio G
edidit testimo
num varietate
suis hac digesta
Gallorum laud
Orationes &
Commenten
docte & eleg
Quadam in

IOHANNES
episcopus, card
cellentioribus
decorauit anim
ratio & rerū ex
stria effecit, vt A
munia fecerit, &
defensor ac etri

GVILHELMVS
stantini pago o

20 Nunc cathedra
gnis. Hunc ac
quondam Abru
præclaras anim
diendum, sed e
in tam fertilis a
eum in ea arato
helms ipse ad
euasit, vt nullus
tus quondam

30 diens cum sibi
dedit hunc Gu
Guilhelmum c
ganitissime con
sibi parē non in
tus hunc sibi a
manfit. Sed des
studium Cado
iure donatus e
ac thesaurarium

40 bonis literis qu

Hæc sunt qu
Conflic
sine egregium
atque venenat
Opusculum
Paraphrasia
ni Parisiensis c
De amorib
De laudib
De probis
Neniarum
Multa præ

MATTHEVS
dissimus script
cum Elia & a
in libraria cō
habetur. Flor
corum regis. E

Ante eloquio Gallicos tandem fines pede reuerso accessit, ubi, suae eloquentiae & doctrinae edidit testimonia. Quartum enim vix & vigesimum annum exagitant innumera voluminum varietate (posteritati consulens) suae doctrinae monumenta edidit, sequacibusque suis hac digesta serie reliquit. Orationem de diui Ludouici Francorum rege, & gentis Gallorum laudibus ad Franciscum Valesium Delphinum.

Orationes & epistolas prope innumeras. Elegias & Epigrammata varia. Commentaria in Plinium quae Pictauij publice cum summa omnium admiratione docte & eleganter interpretatus est.

Quadam in iure ciuili dum illud Pictauij publice profiteretur.

10 IOHANNES Stephanus floruit hac nostra tempestate, natione Italus, Versellarum episcopus, cardinalis Bononiensis, & rei literariae cultor exactissimus, quem quanto excellentioribus & eminentissimis fortuna dignitatibus euexit, tanto natura nobilioribus decorauit animi dotibus. Hic nempe cuncta etiam dignitatum clarissima fastigia otio literario & rerum exquisitis naturis semper postposuit. Et suo tandem infatigabili labore & industria effecit, ut Aristotelis magna moralia praeis seculis nunquam praecognita nobis communia fecerit, quae Iacobus Faber nostri seculi philosoph. eminentissimus, & philosophiae defensor acerrimus ipsius auspicio impressioni commisit posteris fructus non exiguos allatura.

20 GUILHELMVS de Mera floruit hac tempestate, natione Neuftrius, ex deserto Constantini pago oriundus, a parentibus nobilis prosapia, atque sanctissimae vitae precreatus. Nunc cathedralis ecclesiae Constantiensis canonicus ac thesaurarius, orator ac poeta insignis.

Hunc adhuc puerum existentem insignis theologus doctor Iohann. Boucardus quondam Abrinsen. episcopus ac confessor regius suscepit in disciplinis educandum ob praeclaras animi dotes quas in puero cernebat. Nec solum ipsum per alios curabar egrediendum, sed etiam ipsemet quando per otium yacabat, erudiebat non parum se oblectans in tam fertilis agricultura. Ac tantum de praeclara eius indole sperabat, ut non dubitauerit cum in ea aetate beneficio donare, maiora profecto daturus si superuixisset. Denique Guilhelmus ipse ad praeclare studium Parisiensis profectus in modico temporis intervallo coeua sit, ut nullus in arte oratoria aut poetica eo celebrior haberetur. Vnum Ro. Briffone-

30 quondam Remensis archiepiscopus, ac Franciae cancellarius in tanti viri famam audiens cum sibi in secretarium accersiuisset. Quo quidem Roberto mortuo Carolus Octauus dedecit hunc Guilhelmu cancellario suo Guidoni de Rupeforti. Carolus enim ipsum Guilhelmu diligebat propter rhimos non inulsos quas ipse lingua gallica nouerat elegantissime componere, & etiam propter arte scribendi in quocumque literarum genere in qua sibi parum non inueniebat. Postea reuerendiss. cardinalis S. Maclouij Guilhelmu Briffone- rus hunc sibi a Guidone de Rupeforti impetrauit ut esset eius auricularius, apud quem diu mansit. Sed demum curialium miseriam persequens, ac temporis iacturam egre ferens coeessit in studium Cadomense ubi rectoria dignitate, & postmodum laurea doctorali in viroque iure donatus est. Estque in eo studio iura pluribus annis professus, tandem in canonicum ac thesaurarium cathedralis ecclesiae Constan. assumptus, ubi residet soli Deo seruicens, & 40 bonis literis quibus posteritatem ditaturus est.

Hae sunt quae iam extant suae doctrinae testimonia.

Conflictus in Chimera ad Iohan. de Ganayum magnum Franciae cancellarium opus sine egregium atque sanctum, in quo illa tria praecipua vitia quibus totus mundus inficitur atque venenatur, superbiam scilicet, libidinem, atque auaritiam eleganter insectatus est.

Opusculum de sacra sancta eucharistia ad Guilhelmu Constan. episcopum.

Paraphrasis in Moseum de Herone & Leandro ad Nicolaum de Certisay sancti Germani Parisiensis decanum.

De amoribus liber vnus ad eundem.

De laudibus liber vnus ad Io. Briffonetum regionum calculeorum praesidentem.

De probis liber vnus ad Carolum Guillart Parisiensi senatus praesidentem.

Neniarum ac epithaphiorum. lib. 1. De diuinis. lib. 1.

Multa praeterea in oratione pedestri scripsit quae nondum in lucem prodierunt.

MATTHEVS Ebroicen. Normannus, ordinis fratrum praedicatorum, profundissimus scripturarum indagator, vir utique religione plenus, ac literis super penthateu- cum Ebraicis & alios quatuordecim veteris ac noui testamenti libros egregiam fecit postillam, quae in libraria communi conuenit Ebroicen. supradicti ordinis cuius alumnus fuerat reposita habetur. Floruit autem ut ex quibusdam eius scriptis apparet circa tempora Caroli sexti Fran- corum regis. Huius libros cum per quaternos dispersi essent recollegit frater Robert. Bai- guardus

thennij

per a

torica

guardus theologiae doctor & confessor Christianissimi Francorum regis Caroli septimi eorundem ordinis & conuentus, ipsoque reposuit in communi bibliotheca eiusdem domus.

VIDO Ebroicensis egregiorum sermonum compilator, circa haec etiam tempora floruisse creditur, eiusdem ordinis frater, qui etiam praeter regulas tichonij quaedam aptissima dedit documenta ad sacrae scripturae sensum capescendum, ostendens ex quarum rerum ignorantia in doctrinae sacrae expositione errare saepius contingit, quae in quorundam conuentuum bibliothecis inter cetera eius opera recollecta inueniuntur.

LAVRENTIVS Geruasii de conuentu Lexouien. ordinis praedicatorum in Normannia, Regnante Ludouico undecimo Francorum rege apud Parisios clarus habitus est, doctor, theologus, vir utique scientia & doctrina famatissimus, qui propter excellentem eius sapientiam cum maxime sanctissimi doctoris Thomae Aquinatis doctrinam calleret ad reformandum in melius Colonienfse studium missus, cum ibidem supra modum profecisset exinde rediens apud Diuionum Burgundiae oppidum specie reddidit, ibique cum fratribus sui ordinis sepultus, vtilia valde opera quae copulata magistri Laurentij Geruasij dicuntur super totam summam theologiae angelici doctoris (cuius videlicet doctrina dum viuere tempus dicebatur) reliquit.

SILVESTER de Prierio Bononien. ordinis fratrum praedicatorum doctor venerabilis, ac clarissimus sane doctrinae sancti Thomae Aquinatis expositor pariter & acerrimus defensor, circa tempora Innocentij octauo pontificis maximi in Lombardia floruit. Scripsit enim defensorium doctrinae S. Thomae quaestio. 10. Capeoli scripta breuius, luce clarius doctrinam sanctissimi doctoris irrefragabilem demonstrat, ex ipsius dictis omnium aduersantium argutias dissoluens. Scripsit etiam introductorium logice.

Item summam sermonum quae rosa aurea nuncupatur.

Item summam de casibus conscientiae.

Item malleum Scotorum.

Item super 4. libros sententiarum.

Adhuc usque tempora perseuerat scribendo, Bononiae degens vsque videlicet ad annum Domini **DXII**. supra millesimum.

DOMINICVS de Flandria, doctor clarissimus, eiusdem ordinis Bononiensis, eiusdem temporibus quibus & praecedens.

Scripsit quaestiones metaphysicales.

Quaestiones de anima. Item super libros posteriorum.

Obijt autem praesidente in cathedra Petri Alexandro octauo summo pontifice.

PAVLVS Soncinnas eiusdem ordinis huius temporibus.

Scripsit quaestiones Metaphysicales.

Item super praedicabilia & praedicamenta.

Eodem tempore, vel eo circa quo & praecedens vita functus est.

FINIS.

A P P E N D I X.

EPISTOLA MAGISTRI IACOBI WIMPHELINGI SLETSTATENSIS
ad reuerendum patrem, Dominum Iohannem Trithemium abbatem Spanhemensem, in additiones Catalogi Germanorum.

IACOBVS Wimpelingus Sletstatinus, reuerendo religiosissimoque patri, Domino Iohanni Trithemio abbati Spanhemensi, sacrosancti ordinis diui patris Benedicti, salutem plurimam dicit. Tanta est tuae paternitatis innata quidem humanitas, clementia, comitas, quae indignissimum me homuncionem, & amare, & amore lucubratione tua coegerit aperire, qui de te nihil bene meritus sum, neque vnquam propter status angustiam tibi benefacere posse confido. Dulcissime pater, fruor ingenio tuo, fruor donis, fruor laude tua: omnia haec tuae liberalitati, tuae clementiae, tuae mansuetudini tribuo. Et vti nam vel mortuis characteribus tibi gratias agere possem (nunquam enim factis aut operibus potero referre) quod tibi ex vno labore duplicem feci. Postea enim quam Catalogum Scriptorum Ecclesiasticorum (opus profecto clarissimum) consummauisses, quiescendum tibi fuit. Nunc ego te permoueo, ut ex abyssu & densa virorum illustrium sylua, qui in Christiana religione sub quacunque gente scripserunt, separatam atque singularem mihi

Germania

Germaniæ luminū partem exerpseris (adiunctis nō paucis qui tibi interea occurrerunt) quam tanto iocundius legi, quanto minus tam ingentem excellentium virorum copiam in Germania fuisse credidisses. Adieci ego (veluti videbis) nonnullorū vel sola nomina, quoniam eorum opera perquirere mihi nō licebat. Committamus hoc on⁹ posteritati, ut si forui sunt vnquā in Alemānia qui nationis & patriæ suæ laudē ac gloriā amabunt, addant de sua vena, vbi nos iam destitimus, ipsi quidē posthac incepturi. Nō etenim de cætero regnabit inter Germanos ille pida crudaq; barbaries, nec verū semper prædicabitur, q; apud Lucanū quondā introducit Cato dixisse. *Me gemina figant acies: me barbara telis Rheni turba petat.* Existimant. n. pleriq; gloriā propriā exaggerare, alienam attenuare soliti, eam Rhe-
 30 niaut Germaniæ barbariem a Iulij temporibus ad nostram vsque ætatem inualuisse. Id q̄ verum sit, vt intelligant, vtinam meditentur diui Hieronymi verba, qui inter cæteras terrarum calamitates, Alemāniæ quoque miserabilem ruinā deflet, excelsas Rheni quidē vides nequaquam prætergressus. *Moguntiacum*, inquit, *nobilis quondam ciuitas capta atque soluerfa est, & in ecclesia multa hominum millia trucidata. Vangiones longa obsidione delecti: Nemetes, (quæ iam Spira est) Argentoratū (quæ nunc Argentina vocatur) populata sunt.* Nunquid diuus Hieronymus Moguntia, Wormacia, Spira, & Argentinæ illustissimarum suæ tem-
 40 peratis vrbium, præclara cœnia, locosque munitissimos aut opes, magis doliuit vastari quam in eisdem florētissimorum plurimorum ingenia miserabiliter interire? An Hierony- mus illarum ciuitatum cladem aut exitium meminisset, si non in eis fuisse tam pientissi-
 50 mos Christianos, tum doctrinis & sapientia præstantes viros cognouisset? An non est præ- ualidum & victoriosum argumentū, extitisse quondā in Germania doctos plurimos, tam affluens vetustissimorum voluminum copia? An indocti fuere vel auctores eorundē, vel scriptores, aut qui scribi mandauerunt, aut qui eis quotidie vsi sunt? An vero huiusmodi clarissima volumina, ex Hispanijs, ex Ausonia, ex Anglia, in Germanorū bibliothecas olim translata sunt? De oratore Tullium, & Quintilianū ipsum in Alemanorū latebris inuētos esse, Itali confitentur. Aeneas quoq; Siluius inter Germanos educatus Gregorio Heimbur-
 60 genſi Theutonico disertissimo iureconsultissimoq; scribens, inter cætera sic ait * *Inueni apud sanctū Gallum (q; Sueuorum est oppidum) in veteri monasterio bibliotheca peruectus, ubi & li- vrorū perornatissime conscriptos, quorū auctores fuerunt Theutones. Mirabar, cur pride nihil elo- quentiæ his in regionib; eluxisset: sed venit in mentē, apud Italos quog; tempus fuisse, quo sepulta dicendi facultas barbarorum inſcitia dominabatur. Ante centum ferme annos & ante trecentis quadringē-
 70 tisq; nō inuenies, qui per Italiā sermonē habuerit tersum & lucidum. Neq; Cornelius Tacitus ne- git, nō semper apud Italos eloquentiā floruisse, ita exorsus: *Sæpe ex me rogitris, Iuste Fibi, cur cā priora secula tot eminentiū oratorū ingenijs gloriaq; effloruerint, nostra potissimū ætas deserta & lau- de orbata, quæ nomē ipsum oratoris retineat.* Quocirca ne deinceps Alemanos cætera nationes obinterceptā aliquando fortassis bonarū literarū notitiā despiciant, dignetur meminisse & apud suos quandoq; temporū infelicitate philosophiæ & eloquentiæ studiū interpola-
 80 tum interclusumq; fuisse. Neq; enim ex interceptione disciplinarū, quæ tempore quocū- que facta creditur, censendū est omnib; retro seculis Germaniæ literarū defuisse cultores.*

40 Non defuerunt Caroli Magni filiorumq; eius temporib; Germaniæ doctissimi viri. Testes sunt, qui vtrumq; testamentū glossa nobilissima interpretati sunt. Testis est qui sanctū & admirabile opus de Dominicæ crucis laudib; * carmine sine cuiusq; imitatione cōscripsit. Testimonij præbent ornatissima vetustissimaq; diuersis in locis Epigrammata, quæ hodie extant, quæ in Moguntiacō, cœnobijsque plurimis Rheno finitimis, nos ipsi summa cum iucunditate vidimus, & lætatiuimus. Profecto si nunc videat Cornel. Tacitus Germaniā, non scriberet (vt olim) *informē terris asperā calo, triste cultu aspectuq;.* Sic & qui quondā Bar-
 90 baros vocauere Germanos, si plerisque nostras, eorumque ingenia pernoscerent & contemplerentur, labris suis digitum admouerent.

Aut si vetustatis præclara vestigia contuerentur, suapte confirmarent, difficile posse numerari quorū viri præstantes, quanta scientiā, quantaque in studijs suis copia fuerit, & quanta varietas apud Germanos, qui non vna aliqua in re separatim elaborarunt, sed om-
 100 nia, quæcunq; possent, vel scientiæ peruestigatione, vel disserendi ratione cōprehende- runt. Quis ignorat fuisse inter nostros summos ac præcipuos Mathematicos, & astrorum exploratores? Quis denique ignorat eā coeli syderūq; notitiā ex Germania nuper ad exter- nas nationes præsertim ad illustres Italos esse profectā. Itaq; quocunq; me animo & cogi-
 110 tatione conuertā, permultos excellentes in quocunq; genere video Germanos nō medio- criū artiū, sed prope maximarū. Ne vero nationū externarū candidi laudatores mendacij nos arguant, tuo Pater reuerende Catalogo, quid de Germanis sentire debeant, admonē-
 120 tur,

tur. Quidnam deinceps objicerent? An Deus, à quo omne datum opimum & omne donum perfectum & defursum est, sicut à Simone Metaphysicen diuinamne scientia mortalibus inuidere falso creditum est, ita & singulari quadam inuidia solos profectur Alemannos, non fauens, neque de nans eis mētis aciem, viua ingenium, eleuatum intellectū, alacrem industriam, firmam memoriam, exercitationes ingenij, curricula mentis, in quibus defudent atque elaborent? Absit, nam sine inuidia Deus. Est enim gentilis Poeta qui canit: *Sua cuique exorsa laborem fortunamque ferent, Rex Iupiter omnibus idem.* Taceo de doctissimis Germaniā viris, qui hac nostra tempestate tum in Gymnasijs & Coenobijs, tum in Ecclesijs, Principumque cutijs in omni arte & quarumcunque rerum notitia florent, in regulari Grammatica, in omni Dialectica, in Musicis, in Geometrica, in astrologia scientia, in Aristotelica philosophia, in cunctis naturalium rerum mysterijs, in moralibus disciplinis, in oratoria, in poetica, in omnibus humanitatis literis, in sacratissimis legibus, in pontificijs canonibus, in diuinis institutionibus, doctissimi sunt, & ingenio prestantes, qui carmina in omni genere cadunt, qui Historias & Cosmographiam egregie norūt, qui creatismata syntagmata scribunt. Taceo & de his Alemanis nostris, qui Græcas literas non ignorant. Imo hodie supersunt Alemani, qui libros Græcos in Latinam linguam non inellegantur translulerunt. Et si forte quidam Germanorum res sanctas viles & honestas, doctissimasque sententias humili stylo scripserunt, an ideo floccipendendi sunt? Absit. Non sunt abijciendi veteres iureconfulti (etiam Itali) non medici, non theologi, qui suas veras & optimas doctrinas, non verborum fūco & ventositate, sed quieto genere dicendi & mediocri latinitate sparserunt. An reiiciendus est Bonauentura Italus? quo non est maior, sed profundior, non deuotior in scripturis sacris. An reiiciendus est Iohannes Andreas? an Hostiensis? an Bartholus? an Baldus? an Abbas Syculus? an isti omnes reiiciendi sunt, quāquam horridi, impoliti, rudes & informes, propterea quod Scholasticorum more suas institutiones pedestri campo transeunt? an non est censendus doctus: nisi qui more Tulliano elegantissime scribit? an vniuersi qui leues, lubricas, inutiles, & obscenas sententias proliferato stylo, lasciuia verborum, & licentia compositionis exornare student, doctissimi sunt iudicandi? Falsum est vtrumque. Quāquam is certe prouectior est, qui egregijs grauius atque profundis sententijs melliti sermonis dulcedinem intermiscet: Sed non possumus omnes esse Scipiones, non omnes Nestori similes, ex cuius (licet vetuli & pene decrepiti) lingua melle dulcior fluebat oratio. Quapropter si nostrates aliqui non accurate quidem, sed doctrinali quotidianoque sermone vti suere, non sunt aspernandi. Namque satis erat eis ita loqui, ut in rebus honestis intelligerentur. Enimvero sicut rustico illa non solum colenda est terra, quæ vel aromata preciosissima vel præstantissima Bacchi munera profert: ita nec Tullianas solum orationes, aut tersiora nobilium vatū carmina boni viri suscipiunt, sed amplexantur etiam mediocres: legunt humili quoque cothurno perambulantes. Denique meminerint (obsecro) detractores inuidi, & acerimi linguæ nostræ censores, mutari cum temporibus genera dicendi, nec statim detritus esse, quod diuersum est, vitio autem malignitatis humanæ vetera semper in laude, præsentia in fastidio esse. Satis constat, nec Ciceroni quidem obrestatores defuisse, quibus inflatus & tumens, nec satis pressus, supra modum exultans, & supereffluens, & parum antiquus videretur. Crediderim ego nostrates philosophos non eloquentia in scitia deflexisse ab illa veteri & ornatisima via scribendi: Sed temporum argumenti & auditorum conditione pensata formam atque speciem orationis mutauisse. Desinant igitur exteri lacessere Germanos, qui sub plano & humili stylo negotia quondam altissima sanctissimaque descripserunt. Quid ille censor Latinæ linguæ Valla mordacissimus, dirā & exactā sua reprehensione sibi peperit? quid aliud (inquam) laudis consequutus est post fata, quam quod de eo iuxta merita, pulchrum illud epigramma confictum, legitur & prædicatur vbiq̃. *Nunc postquam meos defunctus Valla petiuit, non audet Pluto verba latina loqui. Iupiter hunc celi dignatus parte fuisse, Censorem linguæ, sed timet esse suæ.* Demum vt ad rem ipsam descendamus, reuerende patet: si liquid nos ad tuum Catalogum addituri, à Romanis pontificibus Theutonicis exorsimur, quos non arbitramur non excellentes, & ceteris multis non longe præstantiores. Reliquos deinde passim sine ordine, ita vt animum subierunt, coniunximus: Breuitatis, confusiois, indigesti & illepidi styli à candido Lectore veniam postulantes. Vale elegantissime Pater, ordinis diui Benedicti vnicū decus & exemplar honesti, ex Spiritu calend. Octobris. Anno M. cccc. xcii.

PRO-

ILLVSTRA

CVM nuper
tendus pat
miffet, comp
quodā alios (m
tenus neglectos
mius etenim no
nullum penitus
ta sibi memoria
dione ad fastig
nos eorum non
STEPHA
singulari & vit
sublimari potui
clarum, memo
Huius quoque
Germanorum.

GREGO
Electonibus (qu
prudencia sua s
aliquando pro
terio. Anno D
CLEME
ricum secundū
quam interfutura
cyroque licet T
anno Domini
LEO Papa
prius Bruno epi
meruit: Ego cogi
nofter mentio
no Domini MXX

VICTOR
synodum Flore
damans depol
stuit. Claruit si

STEPH
Benedicti, Stati
subtraxerat, nu
Claruit autem i
Et tantum
talogo obmissi
BRUNO
aus & clarissim
moderator, cu
relieto seculo &
sit, ubique mon
fuit. Urbanus P

HYGO
vnde nostris m
bus ecclesiastic
Dion Bernhar

IOHAN

ILLVSTRIVM VIRORVM.
PROSTHESIS SIVE ADDITIO.

411

ILLVSTRIVM GERMANORVM, IACOBI WIMPHELINGI SLETSTAD-
tensis, post Catalogum Domini Iohannis Trithemij Abbatis Span-
hemensis composita.

CVM nuper Catalogum illustrium virorum Germaniæ meis precibus inductus, reue-
rendus pater Trithemius abbas Spanhemensis edidisset, eumque ipsum ad me trans-
misisset, comperi deesse summos Romanæ vrbis pontifices ex Theutoniciis assumptos, &
quosdā alios (meo iudicio) memoria dignos: & indolui, statimque induxi animum, qua-
tenus neglectos adiungerem, & vel folis nominibus posteritati commendarem. Trithemius
enim noster pientissimus pater hoc propositum me conscio dudum assumpserat,
nullum penitus suo Catalogo inferere, nisi cuius & tempora vitæ & opuscula ingenij cer-
ta sibi memoria innotuisset. Ego vero, qui Germanum quempiam non sine singulari eru-
ditione ad fastigium summi pontificatus assumi potuisse crediderim, quamvis opera ad
nos eorum non peruenerint, nequaquam illos pertranscam.

STEPHANVS igitur Papa octauus, ex Germania natus, non est censendus absque
singulari & virtutum & doctrinarum excellentia, in sanctissimum Romanæ sedis culmen
sublimari potuisse, quamvis Romanorū tyrannide vexatus, vt nihil magnificum aut præ-
clarum, memoriam dignum agere posset, aduersam sibi fortunā expertus sit eum dolore.
Huius quoque meminit Sebastianus Murrho Colmariensis de virtutib. & magnificentia
Germanorum. Claruit sub Ottone Imperatore primo anno Domini M, cccc, XLII.

GREGORIUS Papa Quintus, genere Saxo, statutus, ordinatisque Romani Imperij
Electioibus (quibus Imperatoris electio irrefragabili perpetuitate commissa est) mirifica
prudencia sua sacrosancto Romano Imperio feliciter atque salubriter consuluit, veritus
aliquando prolem ab auitis patrijsque virtutibus degenerare posse. Claruit sub Ottone
tertio. Anno Domini M, cccc, xcvi.

CLEMENS Papa secundus, Synderus antea vocatus, Bambergensis episcopus: Hen-
ricum secundū coronauit, qui Romanos in verba sua iurare coegit, Pontifici electioni se nun-
quam interfuturos, optimum & saluberrimum decretum à Pontifice & Principe Romanis
(viroque licet Theutone) institutum. Claruit sub Henrico tertio Imperatore secundo,
anno Domini M, ccc, lxxv.

LEO Papa nonus, Alfacicus natione, ex comitibus de Egesheim, sanctitate clarus,
prius Bruno episcopus Tullensis, monachus diui patris Benedicti, vocem è cælo audire
meruit. Ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis. Et de hoc in Catalogo suo Trithemius
noster mentionem fecit, & similiter Sebastianus Murrho. Claruit sub Henrico tertio, an-
no Domini M, ccc, lxxviii.

VICTOR Papa secundus Gebhardus ante vocatus, episcopus Eichstettensis, magnā
synodum Florentiæ habuit, in qua multos episcopos propter Symoniā & fornicationē
damnans deposuit. Hic optime rexit & reformauit clerum, & multa bona fecit atque con-
stituit. Claruit sub Henrico tertio, anno Domini M, lxxiii.

STEPHANVS Papa nonus, Fridericus ante vocatus, monachus ordinis diui patris
Benedicti. Statim curauit, vt Mediolanensis ecclesia, quæ à Romana ducentis fere annis se
subtraxerat, nunc demum eidem obtemperaret, vt vero omnium ecclesiarum parenti,
Claruit autem sub Henrico huius nominis tertio anno M, lxxvii.

Et tantum de Romanis pontificibus ex nostratibus assumptis, iam de reliquis in Ca-
talogo obmissis, quantum nobis constare potuit, breuiter aliquid perscribamus.

BRUNO inceptor ordinis Carthusiensis, ex Colonia Agrippina oriundus, vir san-
ctus & clarissimus, tum philosophus, tum theologus, scholarum Parisiensium rector &
moderator, cum in Gallijs legendo, disputando & scribendo excellentissimus haberetur,
relictō seculo & pompis eius, cum septem viris doctissimis in Heremum Carthusiæ seces-
sit, ibique monasterio extructo, hunc ipsum ordinem feliciter instituit. Ex eius discipulis
fuit Urbanus Papa secundus. Claruit autem Bruno, circa annum Domini M, lxxxv.

HVC de sancto Victore Parisiensi, natione Germanus, oriundus ex Saxonia fuit,
vnde nostris merito connumerandus est. Qui quanta scripserit, in Catalogo de scriptori-
bus ecclesiasticis Trithemius noster non tacuit. Claruit autem eodem tempore, quo
Diuus Bernhardus abbas Clareuallis, anno Domini M, cxx.

IOHANNES ex Turghem Sueuiæ vico oriundus, primū Eichstettensis, deinde Ar-
genti-

PRO

gentinensis Episcopus, vir omnium tum diuinarum tum humanarum literarum doctissimus sagacissimusque non sine memoria & laude transcendens est, quamuis nihil suorum ad nos operum peruenerit. Vidimus Bibliam & Decretum, quæ sua manu scripsit, quæ hodie in Molsheim extant. Mortuus est anno Domini M. CCC. XXVIII.

IOHANNES Buridanus philosophus maximus, primum in gymnasio Parisiensi philosophiam multis annis gloriose docuit, ac deinde in vniuersitate Wiennensi in Austria multos in eadem facultate non sine admiratione omnium erudiuit. Scripsit inter multa ingenii sui opuscula. Quæstiones ethica Aristotelis, solidas, veras & profundas, teste Iohanne de Gerson, cætera multa composuit, nobis iam non occurrentia.

APOLLONIUS summus & perspicacissimus medicus Erfurdensis, qui in loco plurimis philosophiam docentibus perpetua stipendia instituit, quæ & magnifice dotauit. Scripsit in sua professione nonnulla opuscula, quæ tamen in manus nostras adhuc minime venerunt.

SIGISMUNDVS Romanorum Imperator, vir tum doctrina, tum multarum linguarum peritia insignis, in concilio magno Constantiensi orationem latinam habuit, omni religiosa pietate & vera Christiana religione plenam, quam auribus suis Iohannes Gerson non sine pia compunctione selectum auduisse narrat. Nec Dauidi sanctissimo eum comparare dubitauit.

IOHANNES dictus Sonnemannus, id est vir Solis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmelitarum, Doctor sacrae Theologiae, conuentus Cassellensis in Hassia, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ interpres egregius, ingenio subtilis, sermone scholasticus, declamator sermonum popularium facundissimus, Scripsit de decem præceptis li. I. super symbolo apostolorum li. I. de preparatione cordis li. I. de superstitionibus li. I. de contractibus lib. I. casus contra reemptions ecclesiarum lib. I. Sermones de tempore & de sanctis lib. II. alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit in conuentu suo Cassellensi, sub Friderico Imperatore tertio, anno Domini M. CCC. LXX.

GERARDVS de Castris ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis, de monte Carmelitarum, prior conuentus Moguntinensis, vir doctus & eruditus, ingenio præclarus sermone scholasticus, vita quoque & conuersatione deuotus, ac regularis obseruantia cultor celeberrimus, declamator sermonum egregius. Scripsit de passione Domini lib. I. Sermones de tempore & de sanctis li. II. Et alia non spernenda. Claruit sub Friderico Imperatore tertio, anno Domini M. CCC. LXX.

GREGORIUS Heimburgius non mediocriter iuriconsultus & Orator, nec ab Italia (maxime Venetis) sine laude orationum suarum abscissit. Quanquam admirabile eius ingenium non sola quidem inani verborum ventositate, sed etiam sacratissimis legibus probe institutum, aliorum inuidiam sibi comparauit. Summa enim petit liuor, perfiant altissima venti. Orationes & epistolas varias scripsit pro defensione Sigismundi ducis Austriæ. Et appellationem à sententia summi pontificis, & alia.

IOHANNES Simlerus Argentinensis, iuriconsultus celeberrimus, ingenio præclarus, eloquio disertus, prudentia summus, multas scripsit elegantissimas epistolas, tum ad multos, tum ad alios. Et quædam alia non aspernanda opuscula, quibus vitæ suæ exercitia ingenium. Moritur sub Innocentio Papa octauo.

Habes à me nunc, candide Lector, Prothesin, quam promisi, additionem scilicet quorundam ingenio præstantium ad Catalogum insignem reuerendi Patris Domini Iohannis Trithemij, Abbatis Spanheimensis, quo viros illustres Germanicæ nostræ maximæ alacritate descripsit. Nec dubitamus restare pene innumeros, quorum nullam fecimus mentionem: eo quod nobis eorum & nomina & opuscula penitus sunt incognita. Sed vni quisque post nos addat quos inuenerit, & gloria Alemanorum semper aucta omnibus exteris nota fiet. Nos enim quantum nobis licuit, pro laude nationis nostræ animo promptissimo laborauimus.

INDEX

IND
OPERI
MERV

Adamannus pres
147.8
Adelbero Episcop
147.9
Adelbertus Mar
147.10
Adelboldus Episcop
147.11
Adelbrun Dux B
147.12
Adelbrun Abb
147.13
Adelmannus, Epi
147.14
Adelmannus Episcop
147.15
147.16
Adelphus Abbas, q
147.17
Adelungus presbyte
147.18
Adelbrun Abbas q
147.19
Adelbrun monaci
147.20
quando
Adrianus papa T
147.21
Adrianus papa prim
147.22
Adrianus papa, Ca
147.23
Adrianus excusat
147.24
Adulterium à Rege
147.25
147.26
147.27
147.28
147.29
147.30
147.31
147.32
147.33
147.34
147.35
147.36
147.37
147.38
147.39
147.40
147.41
147.42
147.43
147.44
147.45
147.46
147.47
147.48
147.49
147.50
147.51
147.52
147.53
147.54
147.55
147.56
147.57
147.58
147.59
147.60
147.61
147.62
147.63
147.64
147.65
147.66
147.67
147.68
147.69
147.70
147.71
147.72
147.73
147.74
147.75
147.76
147.77
147.78
147.79
147.80
147.81
147.82
147.83
147.84
147.85
147.86
147.87
147.88
147.89
147.90
147.91
147.92
147.93
147.94
147.95
147.96
147.97
147.98
147.99
148.00
148.01
148.02
148.03
148.04
148.05
148.06
148.07
148.08
148.09
148.10
148.11
148.12
148.13
148.14
148.15
148.16
148.17
148.18
148.19
148.20
148.21
148.22
148.23
148.24
148.25
148.26
148.27
148.28
148.29
148.30
148.31
148.32
148.33
148.34
148.35
148.36
148.37
148.38
148.39
148.40
148.41
148.42
148.43
148.44
148.45
148.46
148.47
148.48
148.49
148.50
148.51
148.52
148.53
148.54
148.55
148.56
148.57
148.58
148.59
148.60
148.61
148.62
148.63
148.64
148.65
148.66
148.67
148.68
148.69
148.70
148.71
148.72
148.73
148.74
148.75
148.76
148.77
148.78
148.79
148.80
148.81
148.82
148.83
148.84
148.85
148.86
148.87
148.88
148.89
148.90
148.91
148.92
148.93
148.94
148.95
148.96
148.97
148.98
148.99
149.00
149.01
149.02
149.03
149.04
149.05
149.06
149.07
149.08
149.09
149.10
149.11
149.12
149.13
149.14
149.15
149.16
149.17
149.18
149.19
149.20
149.21
149.22
149.23
149.24
149.25
149.26
149.27
149.28
149.29
149.30
149.31
149.32
149.33
149.34
149.35
149.36
149.37
149.38
149.39
149.40
149.41
149.42
149.43
149.44
149.45
149.46
149.47
149.48
149.49
149.50
149.51
149.52
149.53
149.54
149.55
149.56
149.57
149.58
149.59
149.60
149.61
149.62
149.63
149.64
149.65
149.66
149.67
149.68
149.69
149.70
149.71
149.72
149.73
149.74
149.75
149.76
149.77
149.78
149.79
149.80
149.81
149.82
149.83
149.84
149.85
149.86
149.87
149.88
149.89
149.90
149.91
149.92
149.93
149.94
149.95
149.96
149.97
149.98
149.99
150.00
150.01
150.02
150.03
150.04
150.05
150.06
150.07
150.08
150.09
150.10
150.11
150.12
150.13
150.14
150.15
150.16
150.17
150.18
150.19
150.20
150.21
150.22
150.23
150.24
150.25
150.26
150.27
150.28
150.29
150.30
150.31
150.32
150.33
150.34
150.35
150.36
150.37
150.38
150.39
150.40
150.41
150.42
150.43
150.44
150.45
150.46
150.47
150.48
150.49
150.50
150.51
150.52
150.53
150.54
150.55
150.56
150.57
150.58
150.59
150.60
150.61
150.62
150.63
150.64
150.65
150.66
150.67
150.68
150.69
150.70
150.71
150.72
150.73
150.74
150.75
150.76
150.77
150.78
150.79
150.80
150.81
150.82
150.83
150.84
150.85
150.86
150.87
150.88
150.89
150.90
150.91
150.92
150.93
150.94
150.95
150.96
150.97
150.98
150.99
151.00
151.01
151.02
151.03
151.04
151.05
151.06
151.07
151.08
151.09
151.10
151.11
151.12
151.13
151.14
151.15
151.16
151.17
151.18
151.19
151.20
151.21
151.22
151.23
151.24
151.25
151.26
151.27
151.28
151.29
151.30
151.31
151.32
151.33
151.34
151.35
151.36
151.37
151.38
151.39
151.40
151.41
151.42
151.43
151.44
151.45
151.46
151.47
151.48
151.49
151.50
151.51
151.52
151.53
151.54
151.55
151.56
151.57
151.58
151.59
151.60
151.61
151.62
151.63
151.64
151.65
151.66
151.67
151.68
151.69
151.70
151.71
151.72
151.73
151.74
151.75
151.76
151.77
151.78
151.79
151.80
151.81
151.82
151.83
151.84
151.85
151.86
151.87
151.88
151.89
151.90
151.91
151.92
151.93
151.94
151.95
151.96
151.97
151.98
151.99
152.00
152.01
152.02
152.03
152.04
152.05
152.06
152.07
152.08
152.09
152.10
152.11
152.12
152.13
152.14
152.15
152.16
152.17
152.18
152.19
152.20
152.21
152.22
152.23
152.24
152.25
152.26
152.27
152.28
152.29
152.30
152.31
152.32
152.33
152.34
152.35
152.36
152.37
152.38
152.39
152.40
152.41
152.42
152.43
152.44
152.45
152.46
152.47
152.48
152.49
152.50
152.51
152.52
152.53
152.54
152.55
152.56
152.57
152.58
152.59
152.60
152.61
152.62
152.63
152.64
152.65
152.66
152.67
152.68
152.69
152.70
152.71
152.72
152.73
152.74
152.75
152.76
152.77
152.78
152.79
152.80
152.81
152.82
152.83
152.84
152.85
152.86
152.87
152.88
152.89
152.90
152.91
152.92
152.93
152.94
152.95
152.96
152.97
152.98
152.99
153.00
153.01
153.02
153.03
153.04
153.05
153.06
153.07
153.08
153.09
153.10
153.11
153.12
153.13
153.14
153.15
153.16
153.17
153.18
153.19
153.20
153.21
153.22
153.23
153.24
153.25
153.26
153.27
153.28
153.29
153.30
153.31
153.32
153.33
153.34
153.35
153.36
153.37
153.38
153.39
153.40
153.41
153.42
153.43
153.44
153.45
153.46
153.47
153.48
153.49
153.50
153.51
153.52
153.53
153.54
153.55
153.56
153.57
153.58
153.59
153.60
153.61
153.62
153.63
153.64
153.65
153.66
153.67
153.68
153.69
153.70
153.71
153.72
153.73
153.74
153.75
153.76
153.77
153.78
153.79
153.80
153.81
153.82
153.83
153.84
153.85
153.86
153.87
153.88
153.89
153.90
153.91
153.92
153.93
153.94
153.95
153.96
153.97
153.98
153.99
154.00
154.01
154.02
154.03
154.04
154.05
154.06
154.07
154.08
154.09
154.10
154.11
154.12
154.13
154.14
154.15
154.16
154.17
154.18
154.19
154.20
154.21
154.22
154.23
154.24
154.25
154.26
154.27
154.28
154.29
154.30
154.31
154.32
154.33
154.34
154.35
154.36
154.37
154.38
154.39
154.40
154.41
154.42
154.43
154.44
154.45
154.46
154.47
154.48
154.49
154.50
154.51
154.52
154.53
154.54
154.55
154.56
154.57
154.58
154.59
154.60
154.61
154.62
154.63
154.64
154.65
154.66
154.67
154.68
154.69
154.70
154.71
154.72
154.73
154.74
154.75
154.76
154.77
154.78
154.79
154.80
154.81
154.82
154.83
154.84
154.85
154.86
154.87
154.88
154.89
154.90
154.91
154.92
154.93
154.94
154.95
154.96
154.97
154.98
154.99
155.00
155.01
155.02
155.03
155.04
155.05
155.06
155.07
155.08
155.09
155.10
155.11
155.12
155.13
155.14
155.15
155.16
155.17
155.18
155.19
155.20
155.21
155.22
155.23
155.24
155.25
155.26
155.27
155.28
155.29
155.30
155.31
155.32
155.33
155.34
155.35
155.36
155.37
155.38
155.39
155.40
155.41
155.42
155.43
155.44
155.45
155.46
155.47
155.48
155.49
155.50
155.51
155.52
155.53
155.54
155.55
155.56
155.57
155.58
155.59
155.60
155.61
155.62
155.63
155.64
155.65
155.66
155.67
155.68
155.69
155.70
155.71
155.72
155.73
155.74
155.75
155.76
155.77
155.78
155.79
155.80
155.81
155.82
155.83
155.84
155.85
155.86
155.87
155.88
155.89
155.90
155.91
155.92
155.93
155.94
155.95
155.96
155.97
155.98
155.99
156.00
156.01
156.02
156.03
156.04
156.05
156.06
156.07
156.08
156.09
156.10
156.11
156.12
156.13
156.14
156.15
156.16
156.17
156.18
156.19
156.20
156.21
156.22
156.23
156.24
156.25
156.26
156.27
156.28
156.29
156.30
156.31
156.32
156.33
156.34
156.35
156.36
156.37
156.38
156.39
156.40
156.41
156.42
156.43
156.44
156.45
156.46
156.47
156.48
156.49
156.50
156.51
156.52
156.53
156.54
156.55
156.56
156.57
156.58
156.59
156.60
156.61
156.62
156.63
156.64
156.65
156.66
156.67
156.68
156.69
156.70
156.71
156.72
156.73
156.74
156.75
156.76
156.77
156.78
156.79
156.80
156.81
156.82
156.83
156.84
156.85
156.86
156.87
156.88
156.89
156.90
156.91
156.92
156.93
156.94
156.95
156.96
156.97
156.98
156.99
157.00
157.01
157.02
157.03
157.04
157.05
157.06
157.07
157.08
157.09
157.10
157.11
157.12
157.13
157.14
157.15
157.16
157.17
157.18
157.19
157.20
157.21
157.22
157.23
157.24
157.25
157.26
157.27
157.28
157.29
157.30
157.31
157.32
157.33
157.34
157.35
157.36
157.37
157.38
157.39
157.40
157.41
157.42
157.43
157.44
157.45
157.46
157.47
157.48
157.49
157.50
157.51
157.52
157.53
157.54
157.55
157.56
157.57
157.58
157.59
157.60
157.61
157.62
157.63
157.64
157.65
157.66
157.67
157.68
157.69
157.70
157.71
157.72
157.73
157.74
157.75
157.76
157.77
157.78
157.79
157.80
157.81
157.82
157.83
157.84
157.85
157.86
157.87
157.88
157.89
157.90
157.91
157.92
157.93
157.94
157.95
157.96
157.97
157.98
157.99
158.00
158.01
158.02
158.03
158.04
158.05
158.06
158.07
158.08
158.09
158.10
158.11
158.12
158.13
158.14
158.15
158.16
158.17
158.18
158.19
158.20
158.21
158.22
158.23
158.24
158.25
158.26
158.27
158.28
158.29
158.30
158.31
158.32
158.33
158.34
158.35
158.36
158.37
158.38
158.39
158.40
158.41
158.42
158.43
158.44
158.45
158.46
158.47
158.48
158.49
158.50
158.51
158.52
158.53
158.54
158.55
158.56
158.57
158.58
158.59
158.60
158.61
158.62
158.63
158.64
158.65
158.66
158.67
158.68
158.69
158.70
158.71
158.72
158.73
158.74
158.75
158.76
158.77
158.78
158.79
158.80
158.81
158.82
158.83
158.84
158.85
158.86
158.87
158.88
158.89
158.90
158.91
158.92
158.93
158.94
158.95
158.96
158.97
158.98
158.99
159.00
159.01
159.02
159.03
159.04
159.05
159.06
159.07
159.08
159.09
159.10
159.11
159.12
159.13
159.14
159.15
159.16
159.17
159.18
159.19
159.20
159.21
159.22
159.23
159.24
159.25
159.26
159.27
159.28
159.29
159.30
159.31
159.32
159.33
159.34
159.35
159.36
159.37
159.38
159.39
159.40
159.41
159.42
159.43
159.44
159.45
159.46
159.47
159.48
159.49
159.50
159.51
159.52
159.53
159.54
159.55
159.56
159.57
159.58
159.59
159.60
159.61
159.62
159.63
159.64
159.65
159.66
159.67
159.68
159.69
159.70
159.71
159.72
159.73
159.74
159.75
159.76
159.77
159.78
159.79
159.80
159.81
159.82
159.83
159.84
159.85
159.86
159.87
159.88
159.89
159.90
159.91
159.92
159.93
159.94
159.95
159.96
159.97
159.98
159.99
160.00
160.01
160.02
160.03
160.04
160.05
160.06
160.07
160.08
160.09
160.10
160.11
160.12
160.13
160.14
160.15
160.16
160.17
160